

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Copyrighted material

THE
NIGHTWALKERS

JACQUELYN
FRANK

ELIJAH

"JACQUELYN FRANK KNOWS HOW TO WRITE
AN INTENSE, RIP-ROARING GOOD READ!"

—CATHY MAXWELL

Ücretsiz PDF Kitap Arama Sitesi

Elijah

Gecegezenler, 3. Kitap

Jacquelyn Frank

O ANDA KONTROL YOKTU.

Önce kızardı, sonra da üşüdü. Dehşete kapılmıştı ama can atıyordu. Sıvı ısı sızıyor ve katı bir farkındalık içinde kilitleniyordu. Çelişkiler onu her yönden hırpalıyordu. İçten dışa ve çılgınca, lezzetli bir şekilde her şeyin kontrolünden çıktığını hissetti.

Savaşçı, kadının kalbinin onun altında delicesine çarptığını hissetti. Kadın tahrik olmuştu. Kadının içinde bir titreme hissetti ve kendini onun esnek bedenine sürtme dürtüsüyle bastırdı. Hâlâ zayıf ve yaralı olması onu hiç etkilememişti. Gözleri kördü.

İçgüdüsel düşüncelerinin hisleri ve arzuları dışında her şey.

Elijah kadınlara yabancı değildi -aslında onlardan son derece hoşlanıyordu- ama bu oldukça dikkat çekici bir şeydi. Daha önce hiçbir kadına bu kadar güçlü, bu kadar çabuk tepki vermemişti. Belki başka bir sefer hariç. Ama o o zaman ne olduğunu kabul etmeyi reddetmişti, Bunu savaşın sıcaklığının bir parçası olarak mazur görüyordu. Bu fikir bile son derece dehşet vericiydi çünkü söz konusu kadın-

İşte o zaman nihayet farkına vardı.

Elijah'ın gözleri de tıpkı geri kalanı gibi soldu, çünkü sonunda bu bedenin altında tuttuğu kişinin tam olarak kim olduğunu fark etti. Bu çirkin arzuyu hissettiği kişi kimdi? Ve bu arzuya bir erkekle karşılık veren kimdi? Akıl almaz bir sıcaklık ve ilgi karşılıklılığı.

"Siena," diye tısladı, eli nihayet kadının boğazından ayrılıp taktığı altın ve aytaşı yakayı ortaya çıkardı.

Ayrıca Jacquelyn Frank

JACOB: The Nightwalkers

GIDEON: The Nightwalkers

Ve çok yakında:

DAMIEN: The Nightwalkers
Zebra Books tarafından
yayımlanmıştır ELIJAH:
GECE GEZENLERİ
JACQUELYN FRANK
ZEBRA KİTAPLARI
KENSINGTON YAYINCILIK ŞİRKETİ.
www.kensingtonbooks.com

Kuduz fangirllerim için:

Ange, Alaska

Denise, Dragoneen

Jabberwookie, Jennifer

Lasair, Lila

Büyü, Nefilim

Serena, Shoshana

Stacy, Stella

Thatch, Treca

Vickie ve

Sayfa 1

Renee (aynı zamanda en iyi çocukluk arkadaşımdır)

Bu yılki tüm iniş çıkışlarımda bana yardımcı olan diğer
herkes gibi.

Göz şekeri isteyen?!?

Ayrıca,

Kendi takipçim Amy için, bu sizin

için çocuklar!!!

İÇİNDEKİLE

R ÖNSÖZ

BÖLÜM 1

BÖLÜM 2

BÖLÜM 3

BÖLÜM 4

BÖLÜM 5

BÖLÜM 6

BÖLÜM 7

BÖLÜM 8

BÖLÜM 9
BÖLÜM 10
BÖLÜM 11
BÖLÜM 12
BÖLÜM 13
BÖLÜM 14
BÖLÜM 15
BÖLÜM 16
BÖLÜM 17
BÖLÜM 18
BÖLÜM 19
BÖLÜM 20

PROLOGUE

Demonkind'ın kaderini bilmek isteyen herkes bu kehanetlere başvurmalıdır...

...büyü bir kez daha zamanı tehdit ederken, İblis'in huzuru deliliğe doğru yalpalarken...

...bu büyük çağda her şey İblisoğlunun her zaman için çabalaması gereken saflık odağına geri dönecektir. İşte o zaman anlamımız ve amacımız ortaya çıkacak.

En katı yasalar, bozulmamış hiçbir insana zarar verilmeyeceği, ırklar arasında barış içinde bir arada yaşamanın her şeyden önemli olacağı...

-Kayıp İblis Kehanetinden Alıntılar

...bu nedenle İblis Türünden herhangi birinin kendisiyle eşit olmayan, kendi doğasından olmayan, kendi gücü ve kudretinden olmayan yaratıklarla çiftleşmesi yasaktır. Bu daha aşağı yaratıkları kendimizden korumalıyız, saf olmayan cinsel iğrençlikle ihlal edilmemeliyiz. Bu doğanın yasası ve iradesidir.

Köpek kediyle yatmaz; kedi fareyle yatmaz. Her kim bu kutsal emaneti çiğnerse, yasaların eli altında acı çekmelidir...

-Orijinal Yıkım Parşömeni'nden alıntılar İlyas dizlerinin üzerine çöktü, sıcaklıktan göğsünü tutuyordu.

Parmaklarının arasına yayıldı, onları ve beyaz gömleğini parlak bir kızıla boyadı. Gömleğin üzerine yayılan, hayatının özünün çiçek açmış resmine, neredeyse batik bir gömleğin yayılan, sanatsal halkalarına duyduğu hayranlıkla baktı.

Savaşçı İblis hayretler içinde kaldı.

Yüzyıllar süren yaşamı boyunca defalarca yaralanmıştı. Buna kesinlikle yabancı değildi. Mistik elektrikten acımasız, yanan demirden yapılmış kötü bıçaklara kadar her şey **Sayfa**

kendi türü için çok zehirli olan bu durum, çağlar boyunca onu şu ya da bu şekilde yaralamıştı. Bazı yaralar, doğuştan gelen olağanüstü yeteneklerine rağmen iz bırakacak kadar ciddiye.

Bazılarının iyileştirme gücü vardı, bazılarının yoktu. Ama hiçbir zaman gerçekten ölümcül bir yara olarak kabul edebileceği şekilde yaralanmamıştı.

Başkaları için ölümlü olan onun için ölümlü değildi. Ölümlü olan

Ortalama bir İblis de onun için ölümlü değildi, sadece ölüm gibi bayat bir şeye boyun eğmeyi inatla reddettiği için.

Ancak bu olayda hayatının tehdit altında olmasının nedeni sadece göğsünde ve kalbinin hayati fonksiyonlarının çok yakınında bir delik açılmış olması değil, ıssız bir yerde olması, yardım çağıramayacak kadar zayıf olması ve etrafının düşmanlarla çevrili olmasıydı. Bir şekilde bu parçalayıcı saldırıdan kurtulacak gücü bulabilse bile Bu düşmanlar onun istediklerinden daha fazla yaşamasına izin vermeyeceklerdi.

Elijah bu duruma düştüğü için hemen kendine kızdı. Büyük İblis Kralı'nın emrindeki seçkin bir ordu olan İblis savaşçılarının kaptanıydı. Savaşta müthiş yetenekleriyle tanınan bir Gecegezen ırkı olan İblis türünün en yetenekli savaşçısıydı. Hayatının tüm yüzyıllarını zanaatını geliştirerek, savaş ve savaşta başarı için gereken silahlar ve strateji hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenerek geçirmişti. bu durumlar.

İblis İnfazcısı Jacob ve efendisi İblis Kral Noah, savaş hünerlerinde kendisine denk görebileceği tek kişilerdi. En iyi hazırlanmış tuzaklara bile düşecek kadar aptal olmaması ya da söz konusu tuzağa yakalandığında yenilmemesi gerekiyordu.

Eğitim almamış olsalar bile, tüm İblisler özlerinde savaşa hazır yaratıklardı. Buna inanıyordu -bu kişisel bir felsefeydi- ve ırklarının ya da bireyin içindeki uygarlık cilası ne kadar ağır olursa olsun, içgüdülerinin savaşa hazır olmadığına kuvvetle inanıyordu.

asla inkar edilemezdi. Elbette, İblisler ortalamadan daha uzun ve daha bronz olmalarına rağmen insan gibi görünüyordlardı ama insan çevrelerinde olağanüstü çekici kabul ediliyorlardı. Elijah bunun nedeninin, içlerindeki elemental ve hayvani genetiğin karşı cinse seslenen yüksek feromonlara, yırtıcı bir farkındalık duygusuna izin vermesi olduğunu biliyordu.

çekici bir tehlike yayıyordu ve olağanüstü gözleri Arkasında olağanüstü bir kurnazlık ve zeka yatıyordu. Doğuştan avcılarının tüm nitelikleri, her zaman yüzeyin hemen altında kaynar ve kendilerini av yapacak birini beklerdi. İblisler aşağıdaki gibi davranışlar sergileyebiliyordu Büyük güçlerini aldıkları unsurlar, benimsedikleri ve bütünleştirdikleri davranışlar kadar evcilleşmemiş Uzun yaşamları boyunca geliştirdikleri her beceri, onları uzak kötü taraflarına girmeyi başaranlara karşı zorlu rakipler haline getiriyordu.

Böylece, en genç yavru kuşlar bile Savaşçı, içinde bulunduğu durumdan kaçındığını düşünerek kendi kendine kızdı. Bu şekilde, kapana kısılmış zayıf bir fare gibi yakalanmak utanç verici ve öfkelendiriciydi. Nasıl olmuştu da

Görevini yaparken birdenbire ona sırtını mı dönmüştü? O Savaşçı Kaptan'dı, başlarına ödül konmuş tüm Gecegezenlerin, İblis ırkından olmayanların takipçisiydi. İblis halkına karşı korkunç eylemler ve günahlar işledi, İblis Kralı'na doğrudan meydan okudu ve hakaret etti. O, tüm bu türlerin uzmanıydı, antropolojik bir stratejistti. Eğer biri bu türlerin nasıl

Vampirleri, Lycanthrope'ları ve diğer tüm Nightwalker türlerini yok etmek için Elijah en iyi bilgi kaynağı olacaktı. Savaş ve barış ne yazık ki geçici şeylerdi ve dostların düşman olması ya da düşmanların dostları tehdit etmesi ihtimaline karşı tüm olasılıklara hazırlıklı olmak onun göreviydi.

Elijah bilincinin kararmasına ve yakın çevresinin dönüp durmasına karşı savaştı. İlyas'ın başındaki kişi sadece kendisiydi.

Gerektiğinde hükümdarın ordularını, gerektiğinde de casusları ve suikastçıları eğitmesi gereken kişi. Tehditkâr entrikalar karşısında gölgeleri gizlemek. Bu nedenle, kara büyü'nün sapkın sanatlarıyla uğraşan insanlar hakkında şu anda herkesin keşfedebileceği her şeyi biliyordu. Tam da şu anda etrafında duran, bir kurbanın son ölüm sancılarının bitmesini bekleyen akbabalar gibi etrafını saranlarla aynı türdendi.

Bu yozlaşmış gücün kullanımı, bu aptal insan erkek ve kadınları büyücülere dönüştürdü, ruhlarını kötülüğün mürekkepli boyasıyla lekeledi ve öylesine pis bir koku yerleştirdi ki

Öyle ki temiz bir ruha sahip hiçbir Gecegezen bu kokuyu solumaya dayanamazdı. Güçlüydüler, **Sayfa 3**

İğrenç sanatlarını çalıştıkça ve uyguladıkça daha da büyüyebiliyorlardı ama onu öldürmek şöyle dursun, yakalayacak kadar bile güçlü değillerdi. Hayır, sadece onun aptallık onlara bu fırsatı sağlayabilirdi.

Ağaçları yarararak tuzaklarına düşen bir bayram hindisine benziyor olmalıydı; her tarafta büyücüler ve onlara işkence edip öldürebilmek için mitlerin peşinde zaman harcayan insan avcıları vardı. Sadece gizli Gecegezen ırklarının varlığını ve yerlerini ortaya çıkarmayı değil, aynı zamanda onları öldürmeyi kişisel görevleri haline getiren ölümlüler Efsane, efsane ve cehaletten biraz daha fazlasıyla donanmış olarak onları gezegenden yok etmek.

İblisler insan mitosunda en az açığa çıkan Gecegezenlerden biriydi, ancak Vampirler ve Likantroplar gibi türler o kadar şanslı değildi. Onlarla ilgili hikâyeler, doğru olsun ya da olmasın, hevesli avcıların içini gıdıklayarak Onları takip ediyor, kanıt ve kişisel haklılık arıyor, ara sıra kana susamış arayışlarında şanslı oluyorlardı. Avcı için bu bir zafer, zihinsel bir ödüldü. Sadece zihinsel.

Ölü bir Nightwalker'ın cesedi genellikle öldürülmüş bir insaninkinden çok az farklı görünürdü, bu yüzden bir avcının üzerine çıkabileceği hazinelerden biri değildi.

ve hakkında hikayeler anlatırdı. En azından, dengesiz kahramanlardan oluşan kendi gizli topluluğu dışında kimseye.

Vampirlerin küllerini güneşe bırakılmış halde bulmak son zamanlarda çok sık rastlanan bir durum haline gelmişti, Kendilerini zehirleyen gümüş silahlarla vurulan ve bıçaklanan Lycanthrop'lar ve hatta silahlarla kazığa oturtulmuş İblisler kavurucu, şekil bozucu demirden yapılmıştı. Elbette bu, İblislerin büyücülerin sakatlayıcı yıkımına çağrılmadıkları zamandı.

kusurlu pentagram tuzakları. Anlamsız cinayet üstüne cinayet ve bu iki insan grubu arasında kurbanların listesi uzayıp gidecekti.

Bu acı verici bir ihanetti. İblisler insan ölümlülere her zaman, bir ebeveynin genç ve gelişmekte olan çocuğunu koruduğu gibi, çok değerli bir saygı duymuşlardır. Onlar ve diğer uygar Gecegezenler bu insanları şiddetle korudular, belki de içgüdüsel olarak, kendileri güçlenmemiş olsalar da, büyümeye ve gelişmeye bırakıldıklarında bir gün güçlenebileceklerini biliyorlardı. Gelecek yüzyıllarda izlenecek güzel bir evrim olacaktı. Yine de Zebaniler kendilerine zarar vermek isteyenlerin sadece bir avuç ölümlü olduğunu bilseler de, yine de acı çekiyorlardı. Ve şimdi, avcılarının ve büyücülerinin güçlerini birleştirmesiyle, tehlike hepsi için iki katına çıkmıştı.

Üç katına çıktı, diye düşündü savaşçı kuru bir sesle.

Elijah o anda, bu düşünceyle ölüme yakın olduğunu biliyordu. İçindeki savaşçı, tüm dikkatini vermesi gereken bir savaş sırasında asla derin düşüncelere dalmazdı.

Ama bu savaş neredeyse bitmişti, bu yüzden kafasındaki düşünceleri uzlaştırmak için ona birkaç değerli saniye bıraktı. Çok korktukları güçlenmiş ırkları yok etmeye çalışan bu kötü bilgilendirilmiş insanlar ironik görünüyordu, kara büyü tarafından tehdit altında hissetmeyeceklerdi. ortak oldular. Elijah, onların zihninde ne olduğunu merak etti. fark nedir? Doğuştan yetenekli bir İblis'i

Dünyanın temiz ve güzel unsurları, bu insanlar için bu kadar ayıp değil mi?

Ve yine de, büyücülerden akan şeytani büyü'nün mumyalanması birdenbire aynı kendini beğenmiş gruplar tarafından övülüyor ve kabul görüyordu?

Bu, ortalama bir ölümlü insanın, özellikle evrimsel altıncı his bakımından, doğuştan gelen kötülüğü hissedemeyecek ya da koklayamayacak kadar gelişmiş olması kadar basit miydi? Onlar mıydı

Gerçekten de öyle bir çocuk ırkı ki, iyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan ayırma içgüdüsüne sahip değillerdi. sezgisel seviye?

Kuşkusuz, yola adım attıkları anda, ele geçirilip istila edildiklerinde hatanın farkına varamayacaklardı, ama içlerinde hiç mi ön uyarı yoktu?

Onlar mı?

Bunlar İlyas'ın sahip olmadığı ve görünüşe göre ömrünün geri kalanında da bulamayacağı cevaplardı. Beş yüzyılı aşkın bir süre, binlerce savaş ve binlerce zaferden sonra, İlyas'ın sözde ölümsüzlüğü kararlı bir şekilde sona ermek üzere gibi görünüyordu. Sonunda yanlış kaplanı yakalamıştı.

Kuyruk.

Yoksa dişi kaplan mı demeliydi?

Elijah kötülük ve aşağılama dolu koyu, orman yeşili gözlerini, kendisini mağlup etmekten gurur duyan saldırganlarına dikti. Avcılar ve büyücüler

Etrafında **Sayfa 4**

Hepsi kadındı, İblislerin yakın zamanda haberdar olduğu tamamı kadınlardan oluşan bir tarikatın parçasıydılar.

Duygularını yakan şey

Ancak, bu öldürücü dişil güçlerin ön saflarında yer alan iki dişi İblis'in varlığı bir orman yangını şiddetindeydi.

Hainler.

Sağ taraftaki İblis, yani Ruth olarak bilinen İblis, çok güçlü bir Zihin İblisiydi. Aslında, İblis kültüründe beş yüz yıldan biraz fazla bir süredir var olan bu genç elementin ilk doğan dişisiydi.

yıllar. Kendisi, uzun yıllar boyunca Demon toplumunun ve hukukunun köklerinin oluşmasına yardımcı olmuş bir Yaşlı, eski bir Büyük Konsey üyesiydi.

Kaçışının büyüklüğü ölçülemezdi. Elijah bu kavramı aklına zar zor sığdırabiliyordu.

İkisinden büyük olmasına rağmen, gençliği Görünüşü, ona yakın duran Mary adındaki kızıninkiyle uyumluydu. İblisler belli bir noktadan sonra görsel olarak yaşlanmadıkları için, ikili daha çok kız kardeş gibi görünüyordu. Bununla birlikte, Ruth bir kolunu yavrusunun beline dolamıştı ve Mary'nin neredeyse bir asırlık olduğu gerçeğini yalanlayan bir anne şefkatiyle genç kadının saçlarını okşuyordu. Bu ürkütücü derecede doğal değildi ve etraflarındaki insan gözlerine bile biraz fazla görünmüş olmalıydı.

Ürpertici. O gözler nefret ve korkudan kör olmasaydı belki de olurdu.

Her iki kadının da Elijah'ın kendi ırkından olması, örneklerin açıkça Elijah'a katılması akıl almaz bir fikirdi. Bu kötü niyetli büyü kullanıcıları ve kendini beğenmiş insan avcıları onu böylesine kutsal olmayan bir öfkeyle yakıyordu. Tabii ki, daha da ironik bir şekilde, Elijah ölümlülerin hiçbirinin bu iki kadının

Şimdi ona yaptıkları bu saldırıyla tam da aynı ırka savaş ilan ediyorlardı. Hiçbiri Ruth'un motivasyonunun kişisel çarpıklık ihtiyacından kaynaklandığını bilmiyordu.

yanlış yönlendirilmiş intikam ve onların sadece birer araç, eski halkına karşı kullanabileceği bir silah olduğunu düşündü.

Ölümlüler için o bir güzelden başka bir şey değildi, Bilgili bir insan kadın. Yetenekli bir büyücüydü belki de, eğer onlara Zihin elementinin belirli yönlerine hükmetme konusundaki ustalığını gösterseydi. İnsanları, ölümlülerin asla bu kadar kolay ve bu kadar az çabayla bulamayacakları kurbanlara karşı savaşa sürükleyenler bu İblis aldatıcı ve kızıydı. Her

Ruth'un o gün çizilen çizginin tam karşısında durduğu gün. bu paranoyak ve yanlış yönlendirilmiş insanlar tarafından

İblis ırkı hakkında onlara daha fazla bilgi verdi. Çok geçmeden onlara dikkatlice bir zamanlar dost dediklerini yok etmek için bir araçtı. Bunun ötesinde, masum olsun olmasın, Ruth'un yüzyıllara dayanan bilgisi tarafından tehdit edilecek diğer tüm Nightwalker ırkları yatıyordu.

İnsanlar için önemli olan tek şey bilinmeyene karşı duydukları korkuydu; güçleri en çılgın hayallerini bile aşan, onları titreten yaratıkların dehşetiydi. Bu gece yaşayan ırkların insan ırkının üzerine bir efsane olarak çökmesinin sadece bir zaman meselesi olduğu inancı ve efsanesi tekrar tekrar öngörmüştü. İsteselerdi, herhangi bir Gecegezen ırkının bunu sadece son bin yıl içinde binlerce kez yapabileceği önemli değildi.

Elijah acı içinde, biri onlara gerçeği söylese bile, inatçı önyargı ve korkunun etkisi altında oldukları için tüm Gecegezenlerden en kötüsünü bekleyeceklerini hissetti. O anda Elijah'ı rahatlatan tek düşünce, ölümünün türünün en eski ve en güçlülerinden bir misillemeye yol açacağı ve bunun büyük olasılıkla bu kötülük ayaklanmasının sonu olacağıydı.

"Spawn!" Ruth bu lakabı hınzır bir zevkle tısladı, Etrafındaki kadınların kana susamışlığını körüklüyordu. "İnsan kılığına girmiş şeytan!" Gülümsedi ve yumuşak bir sesle, "Elijah, kudretli Savaşçı Kaptan" dedi. Ruth güldü, ses Ona bakmak için öne doğru eğilirken aldatıcı bir güzelliğe sahipti, diğerlerinin ona olan aşinalığını duymaması için sesi alçaktı. "Nuh'un küçük evcil pitbull'u, sadece kadınlar tarafından düşürüldü. Düşüncelerini biliyorum Rüzgâr İblisi. Senin adına intikam alınmayacak. İşimiz bitene kadar senden hiçbir şey bulamayacaklar."

Ruth doğruldu, lüks saçlarını geriye doğru savurdu. sarı saçları, huzurla gülümsüyordu. Biricik çocuğunun yanağından öptü, tabii neredeyse doksan yaşındaki yeni yetme bir İblis'e çocuk denebilirse, **Sayfa 5**

Mary'nin Elijah'ın midesini bulandıran bir yaltaklanma şefkatiyle gülümsemesini sağlıyordu. Ama o bir çocuktuktu.

Türünün yetişkinleri ve Büyükleri ve hatta kendi yaşındaki diğer yavrularla karşılaştırıldığında.

Yetişkin bir kadının güzelliğine ve vücuduna sahip olmasına rağmen, kalbinde ve zihninde küçük bir kızdı, tamamen aşırı korumacı, boğucu ebeveyninin etkisi altındaydı.

Neden hiçbiri Ruth'un duyularından koptuğunu fark etmemişti? Bir Zihin İblisi olarak Ruth'un bu farkındalığı diğer yetenekli Zihin İblislerinden sakladığına şüphe yoktu. Neden hiç kimse Ruth'u çocuktan ayırmak için ısrar etmemişti?

Annenin sağlıksız ve otoriter davranışları?

Bir ebeveynin çocuğunu uygun gördüğü şekilde yetiştirme hakkına karşı çıkmak onların tarzı olmadığı için mi?

Şimdi tüm toplum bu hatalar ve sonuçlarıyla yaşayacaktı, tıpkı İlyas'ın onlar yüzünden öleceği gibi.

Çok az, çok geç, diye düşündü, İblis dişilerinin seçtiği yol için gerçek bir üzüntüyle. Her ikisi de artık şımarmış, dış güzelliklerinin nefes kesen kisvesi altında çürüyordu. Genetik olarak geliştirilmiş koku alma duyusunun, dişilerden yayılan yozlaşmanın iğrenç kokusunu yakalamasına gerek yoktu.

bronzlaşmış et.

Elijah öne doğru düştü, kendini desteklemek ve yüzünü topraktan uzak tutmak için bir elini uzattı.

Umutsuz bir durum olsun ya da olmasın, çok kolay bir ölüm olarak hatırlanmayacaktı. Gururu böyle bir son yapmasına izin vermezdi. Oldukça azalmış olan çemberin arkasında toprağa yayılmış öldürülmüş rakipler vardı. kendi hayatını kurtarmaya çalışırken ne kadar vahşi olduğunu kanıtladı. Kadın olsun ya da olmasın, onu öldürmek isteyen herkes hak ettiğini bulmuştu.

Diğerlerinin etrafına yaklaştığının farkındaydı. İnsan büyücülere yapışmış olan kara büyü'nün pis kokusu bunaltıcı ve dayanılmazdı. Enerji

Güçleriyle oynarken etrafındaki her şey çatırdadı.

Aralarında mavi elektrik yayları kıpırdandı, neredeyse ortada oynanan ürkütücü bir maymun oyunu gibiydi. Elijah'ın ağzı

Bu özel durumda maymun olmanın ne anlama geldiğini anladığında yüzünü asık bir çizgiye bastırdı.

Kadınların oluşturduğu halkadan fırlayan ilk ok omurgasına isabet ederek onu geriye doğru sert bir kavis çizmeye itti, kolları iki yanına doğru sarsıldı, geniş göğsünün kasları gerildi ve yarısından kan akmaya başladı. Akış O kadar ağır, o kadar hızlı geldi ki, fışkıran sıcaklığın onu giysisinin önünden aşağıya doğru ıslattığını hissetti, kot pantolonunun kotu bir anda tamamen doydu.

Bir sonraki şimşek onu başka bir yöne dönmeye zorladığında başının döndüğünü, sersemlediğini ve garip bir şekilde uzaklaştığını hissetti. O

Kendi etinin yanık kokusunu alabiliyordu ve bu kokunun büyü kullananların kokusunu bastırmasına hayret ediyordu. Değişmeye, bir parçası olduğu rüzgârın biçiminde teselli bulmaya çalıştı. Keşke en küçük esintiye bile dönüşebilecek gücü olsaydı da artık

ona zarar verebilirdi. Ama bunun için zaman geçmişti. Durumunu yanlış değerlendirmişti ve artık en basit dönüşümlere bile konsantre olamayacak kadar yaralı ve güçsüzdü.

Bu kadar aptal olduğu, bu kadınsı tuzağa düştüğü için kendine lanet etti. Ruth ve Mary adındaki sığınmacılar serbestçe dolaştığı ve insan nüfusunun alt tabakasında huzursuzluk yarattığı sürece kimsenin güvende olmayacağı konusunda diğer herkesi uyaran oydu. Onlara bunu söylememiş miydi?

Hainlerin ihanetini ilk fark ettiklerinden bu yana geçen altı ayda, ikilinin İblisler, onların bireysel önemleri ve güçleri hakkındaki samimi bilgilerinin kurbanı olabilecek biri var mıydı? Ruth, bunaklığını yaralı kızına duyduğu anne sevgisi olarak gizlemişti, o kadar çok isim, o kadar çok gerçek biliyordu ki.

Gerçekten de, bu katilleri Büyük Konsey'in her bir üyesine götürebilirdi.

Elijah, onun sadece bir ilk olacağını fark etti, sinirli öfke göğsünde ikinci bir delik açıyordu.

Ardından İnfazcılar, Kadim doktor Gideon ya da belki de İblis Kral Noah'ın kendisi gelecekti. Ve o

görevini yapmak ve onları korumak için orada olamayacaktı. Elijah, güzeller güzeli bir kızın yepyeni ebeveynleri olan Jacob ve Isabella'ya, infazcılarını düşündü. Annesinin ipeksi siyah saçları ve babasının ciddi kara gözleri.

Savaşçı Yüzbaşı, ailesinin yanı sıra isim verme törenine katılacak iki kişiden biri olarak seçilmişti. tören. Melek bebeğin Siddah'ı olarak ayağa kalkma şerefine nail olan dünyadaki sadece iki İblis'ten biri olmak. Bu en değerli ayrıcalıktı **Sayfa 6**

bir arkadaşın bir başkasına verebileceği en iyi şeydi. On altıncı yaşına yaklaştığında, çocuğu kendi çocuğuymuş gibi evine alarak, onu yetiştirmeye başladılar. Ona kendi halkının yollarını ve ahlakını öğretir, kendisine bahşedilecek büyük gücü nasıl kullanacağını ve kontrol edeceğini öğrenirken ona rehberlik ederdi. Bu sorumluluk paylaşılacaktı sadece bir kişiyle, çocuğun dişi Siddah'ıyla. Bu durumda Magdelegna, Kral'ın öz kız kardeşidir.

Legna'yı düşünmek ona daha da derin bir acı veriyordu. Kendisi de hamileydi, yaklaşık beş aylıktı ve eşi Gideon'un dikkatli gözleri altında güvendediydi. Ama bu iki masum için nasıl bir gelecek olacaktı? Olmak

Avlanmak mı? Yok edildi mi? İyi ve sert bir vuruşla öldürülmesi gereken başıboş bir sinekten daha önemli bir şey değilmiş gibi mi davranıldı? İlyas bebekler için yas tutuyor, onları kurtaramadığı için kendini suçluyordu.

Onların koruyucusu olabilmek için kendini güvende ve güçlü tutma konusunda daha iyi bir iş çıkarıyordu.

Savaşçı karanlığın üzerine çöktüğünü hissetti ama bu, halkını hayal kırıklığına uğrattığını anlamasından kaynaklanıyordu.

ve hükümdarının ölümcül kan kaybından olduğu gibi. Kadın kahkahaları duydu, öldürücü bir neşenin çirkinliğine bürünmüştü, ister Gecegezen ister insan olsun, hiçbir kadının doğal halinde çıkarmaması gereken bir sestiydi bu.

Elijah sonunda yere yığıldı ve çimenlerin üzerinde sırt üstü yuvarlanarak üzerindeki yıldızlara odaklanmaya çalıştı. Kendisiyle oynayan kötü kadınların uzaktan da olsa farkındaydı,

içinden sadistçe eğlenceli güç simsekleri gönderiyor. Bu

Siyah gökyüzü, aydınlık ve karanlık çizgiler halinde bulanıklaştı. Kanının sıcaklığı altındaki kurumuş yapraklara ve otlara sızıyordu. On üç yaşından beri hava durumunu kendisine çağırıyordu. O anda bir yağmur sağanağının basitliği için neler vermezdi. Son bir meydan okuma eylemi, toprağı ıslatmak, böylece içine gönderilen herhangi bir elektriğin katillerine geri dönmesini sağlamak.

Ama bu son intikam eylemini gerçekleştiremeyecekti. O anda bebeklerin kendisinden daha güçlü olduğunu biliyordu. Elinde kalan tek şey düşünceleriydi. Ruth'un onun duygularını okuyup okuyamaması umurunda değildi, hatta bu yaşta onun düşüncelerini bile okuyabilirdi, gerçi bu genellikle sadece onun türündeki erkeklerde bulunan bir yetenektir. Parçalanmış zihni ve onu zehirleyen şeytani büyüler yüzünden bozulmuştu. ortak olmaya karar vermişti. Genellikle beklenmedik bir güç, bu tür kötücül birlikteliklerle birlikte gelirdi.

Hayır. Elijah'ın önemseydiği tek şey arkasında bırakacağı dünyanın doğasıydı. Bir daha asla kilometrelerce el değmemiş dağların ve bakir sahillerin üzerinden rüzgâr gibi esmemek.

Kendini ve dünyayı yağmur gibi yeniden yıkamamak için. Asla kar tanelerinin rastgele kıvrımlarıyla cennetten yeryüzüne yavaşça sürüklenmemek. Sonsuza dek mahrum kalmak

Bu şeylerin sevinci kalbini umutsuzluk ve öfkeyle isyan ettirdi. İçini kaplayan öfkeyle kükremek için ağzını açtı ama ses çıkaramadı. Kendini ruhunun çığlıklarıyla tatmin olmaya zorladı.

Elijah hayretle çığlığın uzaklarda yankılandığını duydu.

Vahşi, vahşi bir şeydi. İnanılmaz derecede güzeldi ve sinirlerini titreştirirken onu ürpertiyordu. Kendi iç gecesine yenik düşüyordu, ama çığlık tekrarlandı ve kendini onu duymak için savaşıırken buldu.

ne anlama geldiğini anlayamadı. Vücudunun soğuğu yerini açıklanamaz bir sıcaklık kızarmasına bıraktı ve duyularının kendisine dönmeye, onun için çalışmaya çalıştığını hissetti.

Bu ilkel ve çarpıcı sese tutunmak için mevcut her bir hücre.
Ama ölümüne çok yaklaşmıştı. İçini kemiren hüsrana
yenik düştü.

BÖLÜM 1

Orman çayırının genişliği boyunca çığlık atan katamount, kadınlardan oluşan çembere ölmekte olan avlarını unutturdu ve içlerine açıklanamaz bir korku yayıldı.

İnsanlar da diğer türler gibi içgüdülerle doğmuşlardı ve adlarını bildikleri kadar kesin olarak biliyorlardı ki, canavarın yolunda kalmak onlar için akıllıca değildi.

böyle bir ses çıkardı. Kendi başlarına bir güç olmaları önemli değildi. Hiçbir şey yırtıcı bir hayvandan korkan avın o doğuştan gelen dehşetini engelleyemezdi.

Büyücüler geri çekildi, gözleri kocaman ve büyülü yerden yükselmeye başladıklarında, yüksekliğin **Sayfa 7** ile hissedemedikleri bir güvenlik duygusu sağlayacağını umarak çiçek açtılar.

iki ayaklarını da yere bastılar. Yine de yeterli olmadığına, panikleyen kalplerini ancak tam bir geri çekiliyor, uçup ağaçların üzerine çıkıyor, evlerine ya da gerçek güvenlik olarak gördükleri herhangi bir yere doğru kaçıyorlardı.

Kadın avcılardan bazıları kaçan büyücüler tarafından hatırlanacak kadar şanslıydı ve onlarla birlikte geri çekilmeye başladı. O kadar şanslı olmayanlar ise topuklarına basarak ağaçların arasına doğru çılgınca fırladılar ve sadece bir dakika sonra bir eğlenceden başka bir şey olamadılar, çalılışların çarpışmasının uzak sesi.

İblis dişiler o kadar kolay etkilenmedi. Genç olan bir Dünya İblisiydi.

Doğanın yaratıklarıyla empati kurmak ve onları kontrol etmek ona aitti. Türünün en büyüklerine kıyasla zayıf bir yavru olmasına rağmen, hayvanları büyülemek onun için bir

ilkel bir beceri. Zihnini kullanarak yaklaşan yırtıcı hayvanın düşüncelerine dokunmaya çalıştı.

Puma onun ikna çabalarına alışılmadık bir şekilde

kayıtsız kalınca, kızın güzel alnı şaşkınlıkla çatıldı

Düşünceler. Büyük altın kedi ağaçların arasından sıyrıldı, derin otların arasında bir av çemberi çizerek ilerliyordu. Büyüleyici ve korkutucu altın rengi gözleri henüz açıklıkta kalan iki dişiye sabitlenmişti.

Kedi yere dökülen büyük miktardaki kanın kokusunu alabiliyordu. Bu koku hayvanın en temel içgüdülerini derinden etkiliyordu. Neredeyse tekil bir cazibeyle kediciği kendine çekiyordu.

Genellikle diğer yırtıcılara yaklaşımdan kaçınırdı ama bu kan kokusu karşı konulamayacak kadar güçlüydü. Giderek daha da yaklaştı ve genç sarışın İblis, kan kokusunun hazzıyla iyice bulanıklaşan hayvan zihnine dokunmaya çalışırken ter içinde kaldı.

"Anne, ona ulaşamıyorum. Beni dinlemiyor." "Boş ver. Burada işimiz bitti."

Ruth çocuğuna daha sıkı sarıldı ve havanın yer değiştirmesiyle birlikte iki İblis dişisi güvenli bir yere ısınlandı.

Büyük altın kedi başını kaldırdı, adımlarının ortasında durdu ve istilacı kadınların kokusu azalırken havayı test etti. Açıklığın ortasında yatan kanlı beden, geriye kalan tek güçlü kokuydu ve kedi talihsiz kurbanı doğru ilerlemeye başladı.

Bilinci yerinde olmayan yaratığa o kadar yakındı ki ağzını ona değdirebiliyordu. Öyle de yaptı, kokusunu test etti. Kanın altında erkekliğin kusursuz kokusu vardı. Bu zengin, baş döndürücü bir şeydi ve güzel kedinin spekülâtif bir mırıltı çıkarmasına neden oldu. Başını yaraların en büyüğüne doğru eğdi, dili adamın kanının tatlı tınısını kabaca yaladı. Mırıltısı derinleşti ve dişi aslan güçlü çenesini açarak erkeğin boğazına kapattı. Hepsi tek bir hareketle işini bitirecekti.

Kedi aniden geri çekildi, sanki bir büyüden çıkıyormuş gibi altın başını salladı. Bir köpek gibi tekrar salladı. su döktü. Titredikçe kürkü soyulmaya başladı,

Son bir ürperti ile canavar bir kadına dönüşene kadar uzun sarmallar halinde sıyrıldı, sadece altın rengi bir elbise giymişti.

Aytaşı yakası ve uzun, altın rengi saçları.

Likantropoların Kraliçesi olarak o zengin yakayla işaretlenmiş olan Siena, erkeğin kanını tatmanın içinde uyandırdığı acil arzuyu görmezden gelmeye çalışarak derin ve sakinleştirici bir nefes aldı. Bu İblis'i tanıyordu, adını ve İblis Kral için önemini biliyordu. Ama aynı zamanda İblis kanının dünyada başka hiçbir şeye benzemediğini de biliyordu. Zengin ve sahip oldukları güçle doluydu. Bununla birlikte, bazen kadından çok canavar gibi olsa da Vampirler gibi hayatta kalmak için kana ihtiyacı vardı. Halkı içinde en güçlü olan oydu ve bu onun üstesinden gelebileceği bir arzuydu.

Keşke duyularını işgal eden bu kadar çok şey olmasaydı.

Ama daha net düşünmesi, harekete geçmesi gerekiyordu. Derin çimenlerin üzerinde diz çökmüş, basit doğasını kontrol etmeye çalışırken, Elijah olarak tanıdığı İblis savaşçı ölmek üzereydi

-Neredeyse ölüydü aslında. Şaşırtıcı bir manzaraydı. O vardı Sadece altı ay önce bu savaşçının yanında savaşmış, onun yeteneklerini, gücünü ve inkâr edilemez kuvvetini biliyordu. Onun gibi biri nasıl bu hale gelmişti?

Sayfa 8

Siena çekingen bir el uzattı, parmakları kendininkine pek benzemeyen uzun altın rengi buklelerin arasından geçti, ancak Siena'nın saçları onunkilerden daha beyazdı ve onunkiler sadece omuz hizasındaydı.

tüm gövdesini kapladı. Bir sonraki uzanışı saçlarına oldu, uzun bir tutamı dişlerinin arasına aldı, köpek dişleri ipeksi altının inç kalınlığındaki sarmalını parçaladı. Kilit

Bileğinin ve ön kolunun etrafında kıvrılmış, sanki koptuğu bedeni terk etmek istemiyormuş gibi. Başını geriye atarak, kopan saç tellerinin henüz kafa derisine bağlı kalan yırtık uçlarından serpilen kan damlacıklarını görmezden geldi. İblis'in üzerine eğildi, bir zamanlar giydiği ince ipek gömleği iterek açtı ve dolgun dudaklarını yavaşça yalayarak

Altın saç tutamını aldı ve yarayı tamamen kaplayana kadar örgülü bir halı gibi kıvrılmasına izin verdi.

Kan hemen altın filamentlerin içine sızdı ve halihazırda onlardan fışkıran damlacıklarla karıştı. kopmuş uçları. Yara anında pıhtılaşmaya başladı, saçlar kırmızı ve altın rengi bir bandaja dönüşerek açılan deliğe sıkıca yapıştı ve oldukça etkili bir şekilde tıkadı.

Şu anda kan kaybıyla ilgili hiçbir şey yapamazdı ve saldırganların onu olduğu yerde bırakmasına izin veremezdi.

geri dönüp işini bitirmeye karar verdi. Nefes alış verişi o kadar sığ ve zayıftı ki, keskin kulakları olmasaydı bunu fark edemezdi. Neyse ki bu ormanı iyi biliyordu ve mükemmel bir sığınak bulabilirdi. Sonra da ona yardım etmek için ne yapabileceğine bakacaktı.

İblis'in Lycanthrope bölgesinde ne işi vardı? daha sonra keşfedilecek bir şey olacaktı. Şu anda onu yaklaşan şafaktan uzaklaştırması gerekiyordu. Güneş ışığı her iki türü de Vampirler gibi acı ve ölüm vaadiyle etkilemese de, hiçbir Gecegezen ırkı için dost değildi. İblisler için etkisi, gece kedisi üzerindeki etkisi gibiydi, kendilerini şişman, tembel ve uyuşuk hissetmelerine neden olur. Birçok Şeytan

Aslında güneşin istilacı sıcaklığını sever, gün ışığını rahatlamak ve uyumak için en uygun zaman olarak görürlerdi. Ne yazık ki, bu tepki genellikle istemsiz bir tepkiydi ve onları belirgin bir kırılma noktasına kadar uykudan başka bir şey istememelerine neden oluyordu. Bu durumda, daha fazla zayıflık

Işığın neden olduğu basınç, savaşçının otonomik sistemlerini tamamen baskılayarak saldırganların başladığı işi bitirebilir.

Lycanthrope için bu biraz daha düşmancaydı. Bir şekil değiştiren, güneş zehirlenmesinin gerçek bir versiyonu olan günün parlak ışığında hastalandı. Doğaları gereği ayın evreleri tarafından yönlendirilen bir tür olduklarından Güneşin onlara doğal gelmeyeceğini hissediyorlar. Bir parçası olmak

Kendisi de bir kedi olan Siena, en güçlü olduğu zamanlarda gecenin karanlığında aktif kalmaya ve en güçlü olduğu zamanlarda da gün ışığından uzakta dinlenmeye ve sığınmaya iki kat meyilliydi etkilerine karşı hassastı. Çoğunlukla gölgede kalırsa güneşe karşı çoğu kişiden daha dirençli oluyordu ama bu yapmaktan hoşlandığı bir şey değildi.

Siena'nın ona bakabileceği yere ulaşmak için en iyi ve en kısa yolu ve ikisini de o gizlenme yerine götürmenin en iyi yolunu bulması gerekiyordu. Onun İnsanlar seyahat etmek için çok uzaktaydı ve bölgede kendisinden başka kimseyi hissetmiyordu. Yardım bulmak için iyi bir seçim olabilirdi.

bakımında biraz yardım bulabileceği bir yerdi ama durumun aciliyeti göz önüne alındığında bu mantıklı bir seçenek değildi. Onu kendi halkına götürmek gibi ideal bir alternatif ise daha da uzak bir ihtimaldi

Kendi halkından bile daha uzakta olduklarını düşünürsek. Ayrıca, tüm dünyadaki en ünlü İblis şifacısı şu anda onun sarayındaydı.

Savaşçı zayıf bir adam değildi. Gücünü korumak için bir savaşçının ihtiyaç duyacağı her şekilde yapılıydı. ve cesaret. Bu tür savaşçıların Kaptanı... en hafif tabirle çok etkileyici bir yapıya sahipti. Siena da uzun boylu ve oldukça güçlü olmasına rağmen, onun pazuları Siena'nın kaslı kalçalarından çok daha büyük olabilirdi.

Yardıma olan uzaklık onu en çok endişelendiren şeydi çünkü savaşçının tıbbi yardıma ihtiyacı vardı ve ona ihtiyaç duyduğuna yakın bir şey verebileceğinden şüpheliydi. O tamamen farklı bir türdü ve muhtemelen Lycanthropic iyileştirme yöntemlerine açık. Bu, bir insan hastayı bir veterinerin bakımına vermekle eşdeğer olabilir. Veteriner **Sayfa 9**

Doktor uzmanlığının zirvesinde olabilir, ancak en iyi bakımı bile yarardan çok zarar getirebilir.

Halkı savaşçı ırkla, onlarla barış içinde olduklarından çok daha uzun süredir savaş halindeydi. Onların İblis anatomisi bilgisi oldukça sınırlıydı ve hatta

Bu bilgi, hangi hayati organın en hızlı ölüme yol açacağıyla sınırlıydı. Irkları arasında sadece on dört yıllık bir barış varken, kim tıbbi bilgi ticareti yapmayı düşünebilirdi ki? Zaten daha yeni elçi takası yapmışlardı.

Kraliçe ayağa kalktı, formu uzayarak gururlu ve Amazonvari bir yapıya büründü. Şu anda olduğu gibi çıplak ya da tamamen giyinik olsa bile cinsiyetinden asla şüphe duyulmazdı. Altın tenliydi ve kaslı, fit vücudunun bariz kesimine rağmen gür kıvrımlara sahipti. O bir avcıydı ve savaşçı, gururlu ve saf bir Diana'ydı ve bu onun her santiminden yayılıyordu. Bununla birlikte, kalçasının ortasına kadar inen kalın, altın sarısı, sarmal buklelerle dolu bir baş ve cinsiyetinin cesur kıvrımlarının çelişkisi, onu Afrodit'in kendisinden daha az kadınsı göstermiyordu. Esrarengiz gülümseme şekli ve adımlarındaki doğal flört de bu imgeyi daha da güçlendiriyordu.

Lycanthrope tanrıçası, keskin, altın rengi bakışlarıyla çevresini son bir kez daha incelerken, bir sonraki hareket tarzı konusunda kararlı bir seçim yapıyor gibiydi. Kısa bir süre sonra başını tekrar salladı, saçlarının uzun tutamları O böyle yaptıkça canlanıyordu. Tüyler cildinin üzerinde ipek gibi kaymaya başladı ve onu yumuşak uzunluklarıyla neredeyse sevgiyle sardı. Yayılan saçlar bir kez daha kürke dönüştü, ancak bu sefer dönüştüğü form yarı kedi, yarı kadındı.

Bu, Siena'nın üçüncü ve son şekli olan Werecat'in şekliydi. Kendisi gibi uzun boylu ve güzel şekilli bir kadındı ama kürkü ve pençeleri, kulakları ve yüzü, bıyıkları ve kuyruğu bir dağ aslanına aitti. Yarı kadın, yarı kedi, her iki dünyanın da en iyileri onun emrinde. Savaşçıyı kollarının arasına alması için gereken güç de buna dahildi.

Savaşçının ölü ağırlığını kucağında toplamaya başlarken kendi kendine, tamamen baygın olmasa bile iki metreyi aşan boyuna göre oldukça iri yapılı ve kaslı olduğunu fark etti.

Omuzları dikkat çekecek kadar genişti, neredeyse kadının koluyla kavrayamayacağı kadar genişti. İnce belini ve kalçalarını gölgeleyen bir gram bile yağ yoktu. Her şey tepeden tırnağa kaslı, hiçbir parçası ziyan edilmemiş, yapısında hiçbir şey olmayan, ince bilenmiş bir fiziğin ağır kalınlığı Yumuşaklığı andıran.

Bu etkileyici kütleye rağmen, onu neredeyse kolayca kollarının arasına aldı ve tarlada ilerlemeye başlarken kendine yaklaştırdı. Görüşü karanlık için yaratılmıştı, her şey siyah ve beyazın keskin zıt tonlarında aydınlanıyordu. Onun için her şey gün gibi aydınlıktı. yükünü ağaçların arasına taşıdı.

Birisi onları görebilecek kadar yakın olsaydı, oldukça iyi bir görüntü oluşturabilirlerdi, ancak havayı hızlıca kokladığında Kraliçe tüm düşmanların bilinmeyen yerlere çekildiğini ve diğer tüm canlıların hemen hemen takip etti. Dağ aslanının çığlığının o kadar güçlü bir korku dürtüsüyle geldiğini bilmiyorlardı ki, menzilerindeki neredeyse her şeyi dehşet içinde kaçmaya zorluyordu - hatta daha güçlü Gecegezenlerden bazılarını bile.

Werecat ormanın içinde ilerlerken Yönünü bilerek ve mümkün olduğunca az iz bırakarak ilerlerken, bu savaşçıyı pusuya düşüren grupta insanlardan daha fazlası olduğunu hatırladı. Orantısız bir intikam duygusuyla ırklarının düşmanlarıyla aynı safta yer almayı seçen anne-kız hain İblis dişilerinin farkındaydı; tüm bunlar kimsenin, hatta güçlü İblislerin bile önleyemeyeceği trajik bir hata yüzünden olmuştu.

Neredeyse altı ay önce, son Beltane arifesinde, İblislerin her zamanki şenlikli bayramı bu hain dişilerin başlattığı savaşın sonuçlarıyla gölgelenmişti. Siena, bu dişilerin çarpık iradeleri tarafından yönetilen bir katliamdan kendilerini korumak için büyük bir savaşa zorlandıkları gün İblis güçlerinin bir parçasıydı. Bu savaş ona bir şey kazandırmıştı.

büyük Savaşçı Kaptan'ın yeteneklerine bir göz attı. Onu etkilemişti. Öyle ki onu bu çıkmazın içinde bulmak biraz şaşırtıcı olmuştu.

Sayfa 10

Dövüş yeteneğinin yanı sıra, İblis'in hedef alınan kadın Druid'in o sırada hamile olmasından özellikle etkilendiğini fark etmişti. Taşıdığı çocuk da en az kendisi ve İblis eşi kadar intikamın odağındaydı ve savaşçı, çocuk kendisinden olmasa da, kendi çocuğu da bulunmasa da, kişisel bir düzeyde öfkelenmişti.

Lycanthrope erkekleri genellikle bu tür Kendileri baba olana kadar çocuklarla empati kurarlardı ve o zaman bile erkeklerin işlerine devam edip çocukların yetiştirilmesini kadınlara bırakmaları yaygın bir durumdu. Bu, genellikle erkeğin dönüştüğü hayvanın doğal davranışları tarafından belirlenen bir içgüdüydü.

Değişkenler her halükarda kadın egemen bir toplumdur. Dişilerin sayısı erkeklerden neredeyse sekize bir fazlaydı. Her zaman nüfusun baskın cinsi olmuşlardı ama savaş onları daha da baskın hale getirmişti. Erkeklerin savaş tutkusu sayılarını azaltmıştı.

Bu büyüklükteki bir toplumda güçlü anaerkil ahlak kuralları vardı ve bundan oldukça gurur duyuyorlardı. Bir bütün olarak, yiyecek avlamak ya da kendilerini savunmak dışında bir savaş arayışına girmek için nadiren motivasyonları vardı. Ancak savaşın anlamsızlığı içinde bile, savunmasız ve masum bir çocuğa zarar vermek için yola çıkma fikri halkı için tamamen iğrençti. İblis savaşçı ırkından dönecek dişilerin intikamcı davranışları, yavrusu tehdit altında olan bir annenin koruyuculuğunun sapkın bir biçimiydi.

Siena aniden durdu, kısa nefesler alıp bölgeyi tehlikeye karşı koklarken kulakları seğirdi. Ormanın zeminindeki yaprak döken bitki kalıntıları altında hayvanların koşuşturduğunu hissetti ama bunun dışında olağan dışı bir şey yoktu. Sessizlik anlaşılabilirdi,

Bölgeyi bu şekilde geçtiğini düşünürsek, İblis'in arkasında bıraktığı kan izi başka bir yırtıcıyı çekebilirdi.

Asıl savaş alanından bir milden fazla uzaktaydılar ve yakınlarda bir dere vardı. Yıkanmak ve kalan yaraları sarmak için zaman ayırabilir ve içgüdüğü gereği izlerini daha etkili bir şekilde kapatabilirdi.

takip ediliyordu. Ama güneş çoktan ağaçları yarmaya başlamıştı ve ona dokunmaya başladığında onları barınağa götüremeyecek kadar hasta ve zayıftı. Gerçi bir gün

Gölgeli ormanda güneşin altında yatmak onu öldürmeyecek, ancak ortaya çıkan hastalıktan kurtulması biraz zaman alacaktı. Bu kesinlikle, onu öldüren adamın ölümü anlamına gelecekti.

hayatını kurtarmak için onun en iyi durumda olması gerekiyordu.

Siena takip edilme riskini göze almaya karar verdi. Gittikleri yerde su olacaktı ve zamanı hızla tükeniyordu. Bu kadar yükü olan biri için olağanüstü bir hızla ilerlerken, İblis kadınlarını düşünmeye devam etti Eski yoldaşlarına karşı bu suçu kim işlemişti? Ruth'u ve onun sağlıksızlığını biliyordu. çocuğuyla olan ilişkisi. Siena ihaneti ilk keşfedenler arasındaydı.

Yeryüzünde, kendi başının çaresine nasıl bakacağını keşfetmek için yuvasından ya da ininden çıkma özgürlüğünü elinden alarak çocuğunun gelişimini duraklatan hiçbir hayvan yoktu. Evrimin bir yerinde, iki ayaklı insansı toplumlarda bunun mümkün ve hatta bazen norm haline gelmesini sağlayan bir mutasyon olmuştu. Gerçi evrim doğal bir süreçti,

Siena her zaman bunun doğal olmayan bir mutasyon olduğunu düşünmüştü. Ama kim tamamen emin olabilirdi ki? İnsansılar çevreleriyle uyum içinde yaşamının doğal düzeniyle çelişen pek çok anormal davranışta bulunabiliyorlardı.

Dürüst olmak gerekirse, buna kendi türü de dahildi.

Likantroplar genellikle kendileri ve başkaları tarafından insandan çok hayvan olarak görülse de, yine de kusurları,

yasaları ve özgür iradeleri olan bir toplumdu. Bunlar

bileşenler, birçok açıdan cesur ve üretken olmakla birlikte, aynı zamanda istikrarsız bir kombinasyon da olabilir.

Örneğin, onun şekil değiştirenleri ile onun elementalleri arasındaki ırk savaşı. Bu yirmi yıl önce olsaydı Bir İblis'e, özellikle de bu İblis'e yardım etme fikri sadece akıl almaz değil, aynı zamanda hainlik olurdu. Doğrusu, Kraliçeleri açıkça böyle düşünmese de hâlâ böyle hissedenerler vardı.

İblisoğulları ve Şeytanlar arasındaki önceki savaş Değişken ırkı babasının işiydi. **Sayfa 11**

Küçük bir prensip meselesi yüzünden başlayan ve oradan İblisoğullarına karşı neredeyse soykırıma varan bir nefrete dönüşen saldırgan bir erkeklik gösterisiydi. Onlarca yıl süren kıskırtmalar sonucunda İblisler de bu duyguya gönülden karşılık vermeye başlamıştı.

Ne yazık ki, Lycanthrope'lar İblisler kadar uzun ömürlüydü, bu yüzden babasının savaşçı yöntemleri yüzyıllar boyunca halkını rahatsız etti ve Dönüşenlerin İblis Türünü aktif olarak hor görmedikleri bir zaman olduğunu anladı.

Tahta çıktığı andan itibaren bu durum değişmeye başlamıştı.

Siena, makamının yakası boğazına geçirildiği anda İblis ırkına karşı savaş ilanını alenen iptal etmişti. Bu ilk başta pek de popüler bir karar olmamıştı; uzun zamandır kalbinde taşıdığı eski ve düşmanca duygular aşılması zor bir engel oluşturmuştu. Bu büyük bir isyana neden olabilirdi.

Belki de anaerkil bir toplumun kadın lideri olmanın avantajları bu noktada ortaya çıkıyordu. Kraliçe'nin sesi, çok az anlam ifade eden savaşlarda yaşamının ve ölmenin bir parçası olmayı hiçbir zaman gerçekten istememiş olan çok sayıda dişiye hitap etme gücüne sahipti. Kraliçelerinin onlara bunu yavaş yavaş, emin adımlarla, gün be gün hatırlatması yeterliydi. Ve barış dönemi devam ederken, Siena halkı

Hayatı bir sonraki savaşı hazırlanmaktan başka bir şey için yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu.

Siena vicdanen daha azını yapamazdı. Kendisi de İblislere güvenmemek üzere yetiştirilmiş, önyargılı bir ebeveyn ve onun kendisi için seçtiği öğretmenler tarafından "şeytani, kanunsuz yaratıklar" oldukları için onlardan nefret etmesi öğretilmiş olsa da, kader araya girmiş ve ona İblislere bakış açısını dramatik bir şekilde değiştiren çok güçlü bir ders göndermişti. Ahlaki değerleri ve kadınsı Doğru ve yanlış duygusu, talep etme gücüne sahip olduğunda tam bir ateşkesten başka bir şeye izin vermeyecektir.

Bir tür olarak yaşadıkları tüm sıkıntılar ve kötü davranışları için babasının erkekliğini suçlayamazdı ama babasının agresif doğası onlara haksızlık etmişti ve şimdi sonuçları yönetmek ona kalmıştı. On dört yıl boyunca Ateşkes, neredeyse üç asırlık çatışmalarla kıyaslandığında çok kısa bir süreydi.

Barış, ancak parça parça, küçük adımlarla ilerleyerek yapılabilecek zorlu bir görevdi.

Düşünüp taşınmadan yapılacak herhangi bir hareket, aralarında yeni yeni filizlenmeye başlayan kırılğan uyumun altüst olmasına yol açabilirdi. Ve açıkçası, tüm Nightwalker ırkları şu anda bu yanlış yönlendirilmiş, inatçı ölümlüler tarafından kuşatılmışken

Yok olmalarını beklerken, birbirleriyle savaşarak kaynaklarını boşa harcamayı göze alamazlardı.

İblislerin savaşçı güçlerinin kaptanını kurtarmak pek de hassas bir adım sayılmazdı. Ama o buna izin vermeyecekti. Bu şampiyonun yaşayıp yaşamayacağını küçük politikalar belirleyecekti.

Siena hiçbir kazanç beklemiyor ve hiçbir sonuç ummuyordu. Tek istediği, yaralarını sarmak için serin ve karanlık bir yerdi.

Yaklaşık bir saat sonra aradığı mağarayı buldu, o zamana kadar sadece yükü yüzünden değil, ağaçların çıplak dalları arasından süzülen sabah güneşi yüzünden de hızı büyük ölçüde azalmıştı.

Girişten hemen sonra mağara dramatik bir şekilde aşağıya doğru eğimlendi, çıplak ayaklarının altındaki kaya pürüzsüz, soğuk ve nemliydi. Bu kaygan yüzeyden aşağı kaymamak ve sonunda başlayan soğuk yeraltı maden suyu gölüne düşmemek için tüm dengesini, gücünü ve hatta pençelerini kullanması gerekti. Suyu çevreleyen ince çıkıntıda hızla ilerledi. Kuru bir yüzeyde ıslak bir ayak izi bıraktığı anda, onu temiz taşa nazikçe bırakarak yükünden kurtuldu.

Nefes nefese kalmış bir halde onun yanına oturdu ve ağrıyan kollarını dayayabilmek için dizlerini yukarı çekti. Ona yardım etmesi gerekiyordu, bunun aciliyeti ama aynı zamanda güneşin ona verdiği kör edici baş ağrısından kurtulmak için kendine bir dakika vermesi gerekiyordu.

Midesi bulanıyordu, gözleri ve kürkü güneş ışığına duyarlılığı nedeniyle kaşınıyordu. şanslıydı. Çoğu kişiden daha iyi dayanabiliyordu çünkü gücü ve kuvveti halkı arasında benzersizdi. Her ne olursa olsun, o noktada şiddetli bir şekilde hasta olması gerekirdi. şimdi, bundan sonra çok erken dışarı çıkarsa, daha da hassaslaşacaktı.

Werecat dört ayak üzerinde göle doğru ilerledi ve etrafındaki canlıları dikkatle kokladı **Sayfa 12**

Sonunda yastıklı parmaklarını ve avuçlarını kullanarak kürküne su sıçrattı. Kedi olsun olmasın, Siena temiz ve mükemmel bir şekilde tımar edilmeyi severdi ve bu da su ve bolca su anlamına geliyordu. Kürkündeki İblis kanı lekesini yalayarak temizleyecek kadar uzun süre telaşlandı ama tımarının geri kalanını sonraya bıraktı. İblis'in üzerinden hafifçe sıçrayıp mağaranın derinliklerine doğru ilerlerken bu sefer tam boyuna kadar ayağa kalktı.

Pençelerinin taş üzerindeki yumuşak tıkırtısı dönüşünü müjdeledi. Yere bir çuval bıraktı ve ardından gölden bir şişeye su doldurduktan sonra sonunda onun yanına diz çöküp onunla ilgilenmek için döndü.

Adamın gömleğini yırtıp çıkardı, hatta gömleğin parçalanmış parçalarını yanıklardan dikkatlice çıkarmak zorunda kaldı.

deri. En kötü yara olan kalbinin üzerindeki yara çoktan tedavi edilmiş ve iyileşmeye başlamıştı. Lycanthrope saçlarında pıhtılaşma ve anestezi maddeleri doğal olarak mevcuttu. Sıcak, canlı dalların kırılmış uçlarından sızan kan bir dezenfektan ve iyileştirici bir merhem görevi görmüştü.

Ancak, o

tüm yaraları için onun saçını kullanamazdı. Bu ona çok fazla zarar verirdi. Siena elindekini kullanması sonucunda kafa derisinde oluşan, kürkü dökülmüş ham bölgeye baktı.

Onun yerine, kesiklerini ve yanıklarını suyla temizlemek ve çuvaldan çıkardığı ilk yardım çantasındaki sargı bezleriyle sarmakla yetindi. İblisler çok çabuk iyileşirdi ve yaralarının çoğunun akşama kadar geçmesi gerekirdi. Ama göğsündeki yara daha fazla zaman alacaktı.

omzunu, kalçasını ve sağ tarafındaki uyluğunu delen bir dizi başka delik açacaktı.

Bu üç yara demirden yapılmış cıvatalarla delinmişti, şüphesiz arbaletlerden veya başka bir itici tip silahtan çıkan füzelerdi bunlar. Bir tanesi uyluğunun kaslarını delip geçmişti ama diğer iki yaradan metal çubuklar çıkmıştı. Demir, sadece dokunuşuyla İblisleri yakar, genellikle onları çabucak yaralar ve şekillerini bozardı. Bu istilacı silahlar onun için dayanılmaz olmalı, her ne kadar baygın ve şokta olsa da

Umarım acı hissetmezsin.

Siena savaşçının gömleğinden geriye kalan küçük bir kumaş parçasını alıp omzundan çıkan demir ok ucunu daha iyi kavramak için kullandı. Sert ve hızlı bir şekilde çaktı, dikenli uç çıkarken daha fazla tahribat yaptığı için etinin yırtıldığını hissetti. Yara siyahtı-

Şaşırtıcı bir şekilde, demirin yanığı yarayı büyük ölçüde dağlamıştı; ancak yeni bir kanama başlamıştı.

çıkartıp gömleğinin top haline getirilmiş parçalarını üzerine bastırdı ve baskı için sıkıca bağladı.

Adamın tüm gövdesini yıkadı, her yarayı inceledi ve yanında getirdiği otlar ve sargı bezleriyle tedavi etti.

onunla birlikte çuvalın içindeydi. Kendini fiziksel kondisyonundan etkilendi. Bu durum doğal olarak pek çok Gecegezen ırkı için geçerliydi. Yüksek metabolizmalarla ve kalori alımını aktiviteyle düzenlemek için doğuştan gelen bir hisle doğan çeşitli türlerinin aşırı kilolu üyeleri nadirdi.

Ama bu, diye düşündü altın pençelerinden birini sağ göğüs kasının belirgin kesimi üzerinde gezdirirken kendi kendine, bu kendini eğitmiş ve ustaca bir silah haline getirmiş bir varlığın vücuduydu. Evet, iriydi ama esnekliğini ve aerodinamik vücut hareketlerini engelleyecek şekilde boyunu fazla uzatmayacak kadar da bilgeydi. Bu erkeğin savaşta çok hızlı ve ölümcül hareket ettiğini görmüştü ve o zaman da hayranlıktan nefesinin kesildiğini hatırlıyordu.

Siena kendini farkına varırken yakaladı ve hemen verimsiz dokunuştan ve onunla birlikte gelen hislerden geri çekildi. Dikkatini tekrar onun acil şifa ihtiyacına yöneltti.

Adamın kalçasını delen cıvatayı hafifçe yokladı ve giydiği kotun içinden yerini belirlemekte zorlandı. Garip bir şekilde, kot onu eğlendiriyordu.

Bu savaşçı tuhaf biriydi. Halkının çoğu, içinde bulundukları çağdan ziyade geçtikleri çağları yansıtan kıyafetler giyerdi. Böylesine modern bir modanın onların bedenlerini süslediğini görmek nadir rastlanan bir durumdu. Öte yandan, denim bir asırdan uzun bir süredir ortalıktaydı, bu yüzden tasarımcı etiketi çıkarılmış olsaydı, diğer İblis kıyafetleri kadar anakronizm olduğu için kolayca mazur görülebilirdi.

Sayfa 13

Siena pantolonun fermuarını açmak için uzandı, gevşemiş kot pantolonu biraz çekiştirerek pantolonun üst kısmını görmeye çalıştı.

daha iyi zarar verirdi. Sonunda kaçınılmaz olana boyun eğdi ve jilet gibi keskin pençeleriyle sert kumaşı yırttı, onu tamamen soydu. Artık çalışmakta özgürdü, ikinci füzeyi çıkardı ve adamın kalın derisindeki tüm yaraları yıkadı.

kaslı bacakları. Üzerlerine kıvrılan tüylerdeki kanı hafif bir altın tozuyla yıkadı ve zehirli demirin kalçasında derin bir şekilde açtığı yaraya ilaç sürdü.

Bunlar o kadar çabuk iyileşmeyecek yaralardı. Adamın kalbinin üzerindeki yaranın da demir bir silahla açılmış olduğundan şüpheleniyordu. Bir çeşit arkaik topuz ya da sabah yıldızı, belki.

Her ne olduysa, bölgeyi ezmiş ve parçalamış, belirgin yanıklar bırakmıştı, ancak şimdi kapalı olan yaranın içinde hala alevlenen ve yanan bir füzeyi gösterecek kadar siyah bir şey yoktu.

Onu rahatlatıcı maden suyunda tamamen yıkadıktan, her yarasını yağlayıp sardıktan sonra bulabildiği ve belki de göremedikleri için onu değerlendirdi, saçındaki kanı yıkamak için zaman ayırdı. Bunu yaparken kendini daha rahatlamış hissetti. Aklını başından alacak kadar çekici olan koku, su taştan aşağı yuvarlanıp geldiği yere geri dönerken neyse ki göle karıştı. Canavar olabilirdi, ama o bir medeniyeti için eşsiz bir vicdanla mücadele etti. Eğer bu ayrıcalığı kazanmamış olsaydı, bu zayıflamış ve Sürüsünün yaralı bir üyesi ondan yardımdan başka bir şey almış olabilirdi.

Islak olduğu için altın, beyaz ve ten renginin bin bir farklı tonuna bürünmüş saçları temizlendiğinde, kendi kürkünü hızla fırçalayıp yalayarak temizledi. Abdestini tamamladığında, İblis'i bir kez daha yorgun kollarına aldı ve mağara yapısının daha da gerisine taşıdı.

Bu yerde mobilyalar bulmak İblis'i şaşırtmış olabilirdi ama Lycanthrope Kraliçesi bunu tamamen bekliyordu. Bu mağara bir yazlık kulübenin Lycanthrope versiyonuydu. Aslında, bir kış sığınağı muhtemelen daha iyi bir terimdi. Lycanthroplar kış uykusuna yatmazlardı ve bu yüzden dağların ve toprağın derinliklerindeki bu uzak mağaralar

sık sık bu tür şeyler için tedarik edilirdi. Mobilyalar bir muammaydı belki ama uygarlığın etkilerinden biri de çok fazla eşya içinde yaşamayı utanmadan tercih etmektir. Rahatlık. Bu, bir mağaranın uyumsuz ortamında rahatlık anlamına gelse bile.

Bu mağara, Kraliçe'nin danışmanlarından birine aitti; kusursuz bir zevke sahipti ve bu zevke uymalarını sağlayacak imkânları vardı. Siena mağaraya girdiğinde hayal kırıklığına uğramıştı.

Yaşam alanı, Jinaeri'nin yaklaşan kış için henüz hazırlık yapmaya başlamadığını ve son zamanlarda bunu yapmak için gelip gittiğine dair hiçbir işaret olmadığını fark etti. Kraliçe son kez saraya geldiğinde Jinaeri de oradaydı ve yakında bu hazırlıklara başlayacağını söylemişti. Siena savaşçıyı onun gözetimi altında bırakmayı umuyordu. yardım getirdim.

Şimdi burada kalmalı ve elinden geldiğince ona kendisi bakmalıydı. Bir İblis'i hiçbir koruma ya da yardım olmadan bir Lycanthrope barınağında yalnız bırakamazdı. Demirin neden olduğu yaraların bir İblis üzerinde ne kadar sürede iyileştiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ayrıca İblis'in o kadar çok kan kaybettiğini biliyordu ki, hayatta kalsa bile iyileşmesi daha da zorlaşacaktı. Sadece yaralarını sardığı için tehlikeyi atlatmış sayılmazdı.

Mağaranın içine oyulmuş bir dizi basamak, girişteki orijinal eğimden çok daha güvenli bir şekilde aşağıya doğru iniyordu. mağaranın kendisi. Ayrıca, bu kadar geride her şey serin ve kuruydu. Yumuşak kanepeler ve raflara dizilmiş kitaplardan oluşan oturma alanına adım attı. Bir şömüne vardı.

bacası muhtemelen biraz yukarısındaki dağın yamacından çıkıyordu. Siena, üzerlerini örtmek için kumaşla kaplanmış sıra sıra kitap raflarının yanından geçerek ikinci odaya yöneldi. Burası yatak odasıydı. Uzak duvarda, içinde el yapımı büyük bir karyola bulunan karanlık, doğal bir oyuk vardı.

Siena ona doğru ilerledi ve yükünü dikkatlice el yapımı olduğu anlaşılan şiltenin üzerine bıraktı,

Ve büyük olasılıkla sahibinin bulabildiği en yumuşak keneyle doluydu. Dev erkek yatağın yumuşak rahatlığına gömüldü ve kadın da iyileşirken yeraltı mağaralarının sürekli soğuğunu ondan uzak tutmak için hemen yatağın altından bir yorganla üzerini örttü.

Sayfa 14

Salondaki şömine bu odadaki bir şömineye sırtını dayamıştı, bu nedenle eğer alevler gözünüzü kolayca kör etmiyorsa yan odayı görebiliyordunuz.

Etrafı ısıtmak için bir tane inşa etmeyi düşündü ama güneş ışığında etrafta koşturabilen ve bu İblis'i öldürmek için can atan düşmanlar varken, bir duman izi riske girmeye değmezdi. O bu kadar hasta olduğu sürece çok yalnızdı. Güçlü olsun ya da olmasın, Siena'nın o şeytani kadınlarla karşı karşıya gelse onunkinden daha iyi bir şansı olmayacağını anlaması için öldürülen savaşçıya bakması yeterliydi.

Siena bitkin bir halde salona geri döndü ve hemen kanepenin derin pelüş minderlerine kıvrıldı. Daha fazla yumuşaklık için yatak takımını yoğurmayı ve tam olarak doğru noktayı bulmak için biraz hareket edip dönmeyi içeren her zamanki ritüellerini yapma zahmetine bile girmede.

Sadece yere uzandı, sımsıkı bir topun içine kıvrıldı ve derin bir uykuya daldı.

Uykuya daldığında, vücudundaki altın kürk soyuldu, pürüzsüz insan derisinden kayarak büyük altın sarmallar halinde kollarının, kalçalarının ve kanepenin minderlerinin kenarlarından sarktı. Pençeler düzgün küçük tırnaklara dönüştü, bıyıklar kayboldu. Ellerindeki ve ayaklarındaki pedler her zamanki nasırlardan daha kalın bir şey olmadı ve kulakları normal bir kadının kulaklarının şekline ve konumuna geri döndükten sonra sadece küçük bir noktaya sahip oldu.

BÖLÜM 2

Siena saatler sonra kendini çok daha iyi hissederek uyandı. İlk olarak, yağmurun iyonize olmuş belirgin kokusunu alabiliyordu. Mağara girişinin hemen ötesinde oldukça büyük bir fırtına vardı. Keskin işitme duyusuyla duyamasa bile, basınç açık bir şekilde hissediliyordu. Yeryüzünün bu şekilde yıkanması, mağaraya giden izlerinden geriye kalanları gizleyecekti. Her zamanki abartılı kibir duygularıyla, insanların

Büyü kullanıcıları İblis'i öldürmekte başarısız olduklarını düşünmez ve sonuç olarak iki kez kontrol etmeye gerek görmezlerdi. Ancak, aralarındaki dişi İblisler, Bu durumda tipik davranışlar sergileyemezdi.

Siena koltukta doğruldu, uzun uzuvlarını birbiri ardına uzattı ve her birine yumuşak, memnun sesler eşlik etti. Jinaeri rahatlık konusunda kesinlikle bir iki şey biliyor, diye düşündü ayağa kalkarken, hemen yerli yerine kıvrılan saçlarını geriye doğru sallayarak. Kraliçe bir duvara yaslanmış antika bir sandığa doğru ilerledi ve onu açtı. İçinde özenle katlanmış slipler, elbiseler ve tişörtler buldu.

Çoğu kısa, basit kılıflardan oluşan giysilerin kısalığı, kültürünün kadınları için yaygındı. Bir hayvanın şekline dönüşme yeteneğinden hoşlananlar, aynı zamanda bu tür giysilerden de hoşlanırlardı. ve böyle bir değişiklik durumunda hareketlerini engellememelidir.

Kraliçe sandıktan yumuşak, dökümlü bir mini elbise çıkardı ve başının üzerinden hızlı bir kumaş damlasıyla giydi. Sevimli küçük giysi anında yerine oturdu, omuzlarındaki ince askılar ve Jinaeri'den biraz daha göğüslü olduğu gerçeği tarafından üzerinde tutuldu. Düşük, kepçe yaka onu bolca sergilediği için daha da öyle görünüyordu. Uçuşan eteğin kenarları, etek ucunun üzerinde dalgalanıyordu.

Uyluklarının üst kısımları, parmak uçlarını kumaşın ezilmiş yığını üzerinde zevkle ovuşturmasına neden olan yumuşak bir his fısıltısı. Siena sandığın yanındaki aynaya baktı ve Mavi kadifeye ve giysinin bir hareketle bile havada süzülürken parıldamasına hayranlıkla bakarken gülümsedi. Bir konu üzerinde kraliyet ayrıcalıklarını kullanması ve keyifli yaratımı kalıcı olarak ödünç alması gerekebilir.

Siena daha sonra soğuk taşın üzerinden şömineye doğru ilerledi, odun ve çıraları yerleştirdi, dumanın dışarı çıkmasından endişe etmeden rahat bir ateş yaktı. ya yağmur ya da karanlıkta iz bıraktı. Akşam kesinlikle üzerlerine çökmüştü. Siena bunca zamandır hastasını kontrol etmek için uyanmadığı için kendini suçlu hissediyordu ama bunu yapmak anlamsızdı. kendini azarladı. Her halükarda onun için yapabileceği pek bir şey yoktu.

Yine de, ateş tutuştuktan hemen sonra onu kontrol etti, yan odaya geçti ve sadece ateş ışığının yolunu aydınlatmasına izin verdi. Bir dizini nazikçe dinlendirdi Yatağa uzandı, topuklarının üzerine oturdu, yarı yatağın üzerinde, yarı yatağın dışında. Yavaşça yaralarını incelemeye başladı. Şüphelendiği gibi, çoğu güzelce iyileşiyordu, hatta bazıları pembe, yeni bir deri noktasına kadar. **Sayfa 15'i** çıkardı

bandajları o yerlerden çıkar.

Demir yaralar da beklendiği gibi pek iyi durumda değildi. Demirin en kötü yanı, halkına karşı kullanılan gümüşün aksine, çok kolay paslanma ve pul pul dökülme eğiliminde olması, çıkarıldıktan sonra bile genellikle arkasında kendi lekelerini bırakmasıydı. Bu metal parçacıkları iyileşmeye çalışan yarayı sinsice zehirlemeye devam eder. Onları tamamen ortadan kaldırmanın tek yolu, büyük becerilere sahip bir İblis doktorunun bunu yapmak için Beden üzerindeki güçlerini kullanmasıdır.

Tam da ihtiyacı olan kişiyi tanıyordu.

Aslında karısı, İblis Kral'ın sarayına atadığı elçi, İblis Kral'ın kendi kız kardeşi Magdelegna'ydı. Legna parlak, güzel bir kadındı, bir Zihin

Siena'nın cesaretine büyük hayranlık duyduğu, önemli bir güce sahip bir iblis. Eski düşmanlardan oluşan düşmanca bir sarayda diplomasiyi sürdürmek ve ilk çocuğunu taşıırken kendini böyle bir duruma maruz bırakmak büyük cesaret isteyen bir işti.

Ancak Legna'nın kocası, Gideon adındaki büyük Beden İblisi ve doktor, tüm İblislerin en yaşlısı ve en güçlüsüydü. Böylesine şeytani yaraları tedavi edebilecek, demiri büyülü bir kolaylıkla çıkarabilecek kişi oydu. Her ne kadar bir doktor olarak yetenekleri

Değişkenler çoğunlukla Zihin ve Beden İblislerinin güçlerinden etkilenmediğinden, Gideon Lycanthrope sarayına değerli bir katkı sağlıyordu.

Tanıştığı ilk İblis oydu, yıllar önce babasının Kral'ın eğlencesi ve övünme hakkı için sarayda tuttuğu bir tutsaktı. Ancak bu durum hükümdara ters tepmişti çünkü genç prensesi İblislerin gerçek doğası ve iyiliği konusunda aydınlatan Gideon'un öğretileriydi.

Şimdi tekrar onun sarayındaydı ve eşine aynı şeyi yapmasında sessizce yardım ediyordu, ama çok daha büyük bir ölçekte. Ayrıca önyargılı bir halkı kazanmak gibi bazen düşmanca bir görevde eşinin koruyucusu olarak hizmet ediyordu. Akli başında hiçbir yaratık Gideon gibi güçlü bir varlığın eşine zarar vermeye cesaret edemezdi, ama her ırkta her zaman sağduyudan yoksun birileri vardı.

Savaşçının yaraları bunu oldukça açık bir şekilde kanıtlıyordu.

Doktoru düşünmek faydasızdı. O çok uzaktaydı ve Siena İblis savaşçısını bırakmayacaktı.

savunmasız ve yalnız. Güçlenene kadar beklemek zorunda kalacaktı. Bununla birlikte, eğer mağarada yiyecek yoksa avlanması gerekecekti. Bu pek mümkün görünmüyordu. Bir lemur şekline bürünen Jinaeri vejetaryendi. Siena ise çoğunlukla bir etoburdu ve bulabildiği en taze av hayvanlarını tercih ederdi. Bir otçulun evinde böyle bir şey bulması pek olası değildi, hele ki henüz otçul olmayan birinin

kış için stoklanmıştı. Etin besleyiciliği sadece taze olarak elde edilebilecek bir şeydi. Bir önceki sezondan kalan, hayvanların ilgisini çekecek ya da çürüyecek hiçbir şeyi geride bırakmanın anlamı yoktu.

Siena savaşçının yaralarını nazikçe yeniden yıkadı ve temiz bandajlarla sardı. Dokunmadığı tek yara saçıyla sarılmış olanıydı. O kendi başının çaresine bakacaktı ve kendi haline bırakılması en iyisiydi. Yorganı İblis'in soğuk teninin üzerine geri çekti. Bu iyiye işaretti.

İblisler, Likantroplar ya da insanlardan çok daha düşük sıcaklıklarda yaşardı. Eğer ateşi çıkarsa, bu ateşle savaştığı anlamına gelirdi ve bu da savaşçının ihtiyacı olan son şeydi. Hâlâ çok solgundu, hatta belki de biraz fazla Dokunulamayacak kadar soğuktu ama sanki daha rahat nefes alıyormuş gibi görünüyordu. Kalp atışlarının her zamankinden daha güçlü olduğunu duyabiliyordu.

Kraliçe uzanıp adamın artık kurumuş olan saç tutamlarını geriye itti, saçların şaşırtıcı derecede yumuşak ipeği parmaklarının arasından kayıyordu. Saçları uzundu, Gecegezenler için yaygın bir şeydi bu. Saçlarını yüzünden geriye doğru bağlamak için her ne kullandıysa çoktan gitmişti ve onlara yiyecek getirdikten sonra yerine yenisini bulmaya çalışacağını düşündü. Saçları oldukça gürdü, bir İblis için normal olandan çok bir Lycanthrope'unkine benziyordu. Ama Lycanthrope'lar kalın ve sağlıklı saçlar konusunda tekel değildi.

Yine de hoş bir dokunma hissiydi.

Siena elini adamın alnında gezdirirken buldu, parmak uçları her bir kalın, altın kaşına merakla dokunuyordu. kemerlerinin izini sürüyordu. Kirpikleri bile onunkiler gibi sarıydı. Koyu, zengin bir yaldızdı **Sayfa 16**

rengi, tıpkı onunki gibi saçlarının açık tonlarını dengeliyordu.

Başparmağını belirgin elmacık kemiklerinin, güçlü, erkeksi bir burnun ve ortasında belli belirsiz bir yarık izi olan sert bir çenenin üzerinde gezdirirken, onun ne kadar güzel bir yüzü olduğuna hayret etti. Çok sertti ama yine de bir şekilde çocuksuydu.

güzeldi. Belki de, diye düşündü, adamın ağzının neredeyse kadınsı bir şekilde dolgun olması, tamamen sertleşme girişimini engellemiştir.

Siena ne yaptığını anladığında kendi kendine güldü. Ayağa kalktı ve bir dahaki sefere uslu durması için cezalandırır gibi elini salladı. Aptallığı karşısında gülümsemesini bastırdı ve mağaranın önüne doğru ilerledi. Uzun bir süre açıklıkta durdu, yağmuru dinledi ve uyuyan ormanı elinden geldiğince kokladı. Yağmur, onun av ya da avcı kokusunu alma konusundaki müthiş yeteneklerini bile maskeliyordu.

Sonra omuzlarını silkerek elbisesinden çıktı ve Werecat'in kürklü formuna bürünerek ormanın soğuk ve ıslak sonbaharına doğru koşmaya başladı.

Elijah onun yokluğunda bir santim bile hareket etmemiştir. Üzerine damlatmamaya dikkat ederek ateşi olup olmadığını kontrol etti. Tepeden tırnağa sıırıslamıdı, ateşe yaklaşırken saçları akıyordu. Küçük bir yere yerleşti, Ateşin kuru sıcaklığına yakın minderli bir tabureye oturmuş, saçlarını kurutmak için bir bez ve ısı kullanıyordu.

Kürkünün kuruması çok daha kolay ve hızlı olduğu için Werecat formunda kalmalıydı, ama bunu düşündü bunu yapmak akıllıca olmazdı. Elijah kısa görüşmelerinde ona güvenmeyeceğini açıkça belirtmişti.

onun türünden herhangi birini tükürebileceğinden daha uzağa götüremezdi. Uyandığında bir Lycanthrope formunda olmak akıllıca olmazdı. Ofisinin hiç çıkarmadığı süslü yakasını fark etmeye zaman ayırmayabilirdi. Bir İblis, zayıflamış durumda bile olsa, dalga geçilecek bir şey değildi. Eğer halkı yüzyıllar boyunca bir şey öğrendiyse, o da

tehdit altında hisseden bir İblis'in gücünü hafife alamazdı. Ateşkes olsun ya da olmasın, Elijah'ın zaten yaralı olduğu gerçeğini bir kenara bırakırsak, sadece onun varlığıyla bile kendini tehlikede hissetmesi kaçınılmazdı.

Kraliçe ateşe doğru döndü, sırtı saçlarıyla uğraşmaya devam ederken uyuyan Şeytan. O

daha önce yakaladığı tavşanlardan birini tükürmüştü ve şimdi ateşin içinde oldukça güzel bir şekilde dönüyordu, et lokantası

Pille çalışan bir motor tarafından çalıştırılıyordu. Gıcırıyor ve çığlık atıyordu, vücut kimyası en üst seviyeden daha az çalışmasına neden olan elemental erkeğin yakınlığını takdir etmiyordu. İblislerin aksine, Lycanthrope'lar makinelerin ve teknolojinin kullanımından hoşlanmıyordu ve bu şeyler onlara olumsuz tepki vermiyordu. Çünkü bu bir basit bir kış uykusu pansiyonuydu, hiçbir donanıma sahip değildi.

Elektrik ya da herhangi bir gereksiz ihtiyaç, ev sahibi uyanık kaldığından daha fazla uyuduğu için kullanılmayacaktı ve Siena bunun çok şanslı bir şey olduğunu düşündü. Doğal bir su kaynağı, ateş yakmak için bol miktarda odun ve girişin hemen ötesinde yiyecek dolu bir orman vardı. Gerçekten de daha fazlasına gerek yoktu.

Saçları büyük ölçüde kuruyup yeniden mutlu, boru şeklinde sarmallar haline geldiğinde, giyinmek için ayağa kalktı ve kalan tavşanlardan ve yakaladığı yabani hindiden bir güveç ve çorba hazırlamaya koyuldu. Tavşanların tüylerini

Kuş, Jinaeri'ye evini kullanması için bir ödeme.

Otları ve kökleri her iki saksıya da parçaladı ve sonra salıncaklı kazanlarda asılı olarak ateşte yavaşça pişmelerine izin verdi.

Beslenmesinin çoğunlukla ölüden çok canlı olan yiyeceklerden oluştuğu doğrudu ama o da insansı bir varlıktı ve çok çeşitli mutfak lezzetlerini çok takdir ediyordu. En sevdiği şeylerden biri yabani salataydı, ormanın tüm yeşillikleri ve tomurcukları adil bir oyundu ya da sonbaharda, zehirli olmadıkları sürece fındık, otlar, yumru kökler ve meyveler. Tüm etoburlar aslında hepçildi. Birçoğunun yapmadığı şey

Etoburların çoğunlukla otçulları avladığını fark etmelerinin nedeni, sadece kendilerini daha az savunabilmeleri değil, aynı zamanda hayvanların iç organlarının genellikle gerekli vitaminler ve bitkilerin faydalı nitelikleriyle dolu olmasıydı. Bu yüzden bir aslan bir ceylan ya da geyik avladıktan sonra

ilk olarak karnına saldırırdı.

Bununla birlikte, iç organları kedidoğana ve zaman zaman da Werecat'e bıraktığı bir diyetti. İnsan formundayken hem pişmiş hem de çiğ salata ve eti tercih ederdi. Bu yemek her halükarda kendisi için değildi. Hastası için tasarlanmıştı. Yemekleri tatlandırmak için kullanılan otlar **Sayfa 17**

sadece lezzetli değil, aynı zamanda oldukça şifalıydılar. Çorbanın ve yahninin içine giren her şey iyileşmesine ve gücünü yeniden kazanmasına yardımcı olma amacına hizmet eder.

Siena yemek pişirirken bir yandan da şöminenin yanında asılı duran çerçevelerdeki tavşanların kürklerini temizleyip gererek zamanını dolduruyordu. Avlanan hiçbir şey boşa gitmezdi. Eğer bir hayvan onun için hayatından vazgeçmek zorundaysa her parçasının iyi bir şekilde kullanıldığından emin olacaktı. Ve yine, Kraliçesine ve Savaşçı Kaptan'a ev sahipliği yaptığıнын farkında bile olmayan Jinaeri'ye güzel bir ödeme yapacaklardı.

Bir saat daha geçtikten sonra, Kraliçe sıcak çorbanın bir kısmını tahta bir kâseye doldurdu ve bir kaşık attı, ve hastasının yanına doğru ilerledi. Bir kez daha yatağın kenarına diz çöktü, bir eliyle kaseyi tutarken diğer eliyle kolunu ovma hareketiyle onu uyurarak topuğunun üzerine yerleştirdi. Hastanın hemen uyanmayacaktı ama en azından uyanana ve ona biraz besin verene kadar her on beş dakikada bir deneyecekti.

Savaşçı aniden canlandığında Siena tamamen hazırlıksız yakalanmıştı. Bir anda harekete geçerek onu iki kolundan yakaladı ve şiddetle vücudunun üzerine çekti. Sırtını yatağa çarptı, nefesi kesildi. onu aceleyle terk etti. Onu acı verici bir şekilde altına hapsetti, zayıflamış halinde bile muazzam bir güce sahipti, ağırlığı ezici bir güçtü. Siena, kaynar sıcak çorba bacaklarından aşağı süzülürken bile tek bir ses bile çıkarmadı. Ne ses çıkardı ne de

provokasyon olarak algılanabilecek bir hareket. Yaptığı tek şey, boğazını sıkan elin kalın bileğini iki elinin sert ve sabit parmaklarıyla çevrelemek oldu. Onu kışkırtmayacaktı ama kendisini öldüresiye boğazlamasına da izin vermeyecekti.

Savaşçının yeşil gözleri şaşkınlık ve acıdan çılgına dönmüştü, hareketleri dikkatle yaptığı işine son derece zarar veriyordu

sarılmış yaralar. Siena taze kan kokusunu hemen fark etti ve gözleri adamın göğsündeki yaraya kaydı. Adamın derisinin üzerinden kayan taze bir kan akıntısının, karnındaki çıkıntılardan elbisesinin üzerine damladığını gördü. Adamın muazzam vücudu kadınınkini eziyor, kalçaları ve bacakları onu yumuşak yatağa çiviliyor, gövdesinin ağırlığının yarısını bir eliyle destekliyor ve geri kalanını

Hava kaynağını kesmeye çalışan el.

Elijah gözlerini kırıştırtarak, puslu bir acı duvarının ardından gördüğü her şeyi algılamaya çalıştı. Kendisinin Dişilerden birini kapana kısırmıştı, istese bir nefeste boynunu kırabilirdi ama gördüklerinde ve hissettiklerinde doğru olmayan bir şeyler vardı ve bunu anlamak için değerli bir ana ihtiyacı vardı. Geniş, altın rengi gözlere baktı ve bu gözlerde rahatsız edici bir aşinalık hissetti. Elinin altındaki kalın mücevher parçasında da bir şeyler vardı. Kızın ince boynunu tam olarak kavramasını engelliyordu ama nedense en önemli şeyin bu olmadığını biliyordu.

Farkında olduğu bir sonraki şey ise Tamamen çıplaktı ve çıplak kalçalarının etrafında toplanmış kısa, nemli bir etekle çok daha iyi durumda değildi. Bu durum, kadının korkudan yoksun olduğu izlenimini uyandırdı. En büyük düşmanı bile olsa böyle bir durumdan faydalanacak değildi ama onun kendisine zarar vermek istemediğini nereden bilecekti?

Baskın ve saldırgan pozisyonda olanın kendisi olduğu düşünüldüğünde, kadının cesareti ya çok etkileyici ya da çok aptalca görünüyordu.

Gözlerini ondan kaçırdı, gözleri odanın içinde geziniyordu, hâlâ çok fazla boşluğu varmış gibi görünen bir bulmacanın daha fazla parçası. Yemek kokusunu alabiliyordu, açlığının ve alışılmadık zayıflığının farkındaydı. Sargılı olduğunu fark etti ve iyileşmek ve ormanın zemininde ölü yatmamak. Anlamsız bir düşünce gibi görünüyordu ama bu onun için önemli bir bileşendi.

neler olup bittiğini anlama yeteneği.

Elleri hafifçe gevşedi ve arkasına baktı. vücudunun altındaki kadın. Her yerde saç vardı, kadının saçları ikisinin arasına dolanmıştı. İlgî çekici bir vücutu vardı, Bir kadına göre oldukça güçlü ve etkileyici derecede formdaydı. Ayrıca bir erkeğin en çok hoşuna gidecek yumuşak, bol kıvrımlarla doluydu. Tüm bunları görebildiğinden daha fazla hissedebiliyordu, tıpkı onun çekici sıcaklığını, uyluklarını ve baldırlarını fırçalayan cildin saten pürüzsüzlüğünü ve nefes almak için çekilirken vücudunun ağırlığı altında ezilen göğüslerin hızlı yükselişini ve düşüşünü hissettiği gibi.

Sayfa 18

Kadının kokusunun farkına vardı, bu koku yemek kokusunun altında katmanlanmış olsa da bir şekilde tanıdıktı. Bu koku onu acısından uzaklaştıracak kadar çekiciydi, uyandığında verdiği savaş ya da kaç tepkisi ilgi çekici bir kolaylıkla erkek ilgisinin güçlü kıpırdanışına dönüşüyordu. Adrenalinden güç alarak, içgüdülerinin tepkilerini zekâsının uygarlığından çok daha derinden hissediyordu. İblisler de en az Lycanthroplar kadar hayvani taraflarının mirasçılarıydı.

doğalarının bu yanının biçimlerine dönüşmüştür. Onları etkileyici avcılar ve savaşçılar yapan, ahlaki yanlarıyla birlikte benimsedikleri bu içgüdüsel yanlarıydı.

Savaşçı burnundan uzun bir nefes aldığında Siena onun kokusunu içine çektiğini fark etti. İlk başta endişelenmedi çünkü yabancı bir yerde uyanmış olsaydı ilk tepkisi bu olurdu.

Ama bir şey gözlerinin rengini sıkıntılı bir halden değiştirdi.

yeşimden çok canlı bir zümrüde dönüştü ve kendini Bu dönüşüm karşısında tamamen büyülenmişti. Adam başını kızın kulağına doğru eğip yavaş bir nefes daha almadan hemen önce içlerinde güçlü bir spekülasyon dalgalandı. Dudakları hafifçe çenesine değdi, yumuşak saçları alnına düştü.

İşte o zaman adamın kokusundaki değişikliğin farkına vardı; adamın üzerinde her zaman var olan zengin misk kokusu keskin bir şekilde yükselmişti. Zihni bu duyguya karşı isyan etse de içgüdüsel bir beklentiyle midesinin sıkıştığını hissetti, oldukça büyük bir tehlike içinde olduğunu ve tüm bu davranışların ilkel ve haksız olduğunu anladı. Onun için. Karmaşa dolu bir dünyaya uyanan onun için öyle değildi.

Aklı başında olan oydu, diye kendi kendine sertçe nasihat etti, tırnakları hâlâ başını yastığa sabitleyen bileğine batıyordu.

Savaşçı burnunu kızın şakağına dokundurdu ve bir kez daha derin bir nefes aldı. Dudakları Siena'ya dokundu; Siena dudakların yanağına öpücük gibi bir nem damlatacak kadar ayrıldığını hissetti. Siena açıklanamaz ve vahşi bir tepki olarak vücudunun ön kısmından aşağıya doğru bir ürperti dalgasının aktığını hissetti. Göğüsleri ağır kadifenin altında gerginleşti.

Elbisesinin kumaşı, meme uçlarının sivri tepeleri, istemeden de olsa flört edercesine adamın göğsüne sürtünüyordu.

Elijah başını tekrar Siena'dan kaldırmadan önce boğazından alçak, takdîrî bir ses çıkardı; mücevherli gözleri parlaktı ama Siena'nın göğüslerine doğru süzülürken için için yanıyordu. Bu ses Siena'yı çok derinden çağırmış, teninde hızlı bir ısı ve farkındalık patlaması yaratmıştı. Zihninin mantık ve akıldan uzaklaştığını hissetti. Bu çağrıya verdiği ilkel cevap kendi boğazından fokurdayarak yükseldi.

Cevap olarak söylediği şarkının erkek üzerinde dinamik bir etkisi vardı ve bunun kanıtlarını vücutlarının arasında hissedebiliyordu. Altın rengi gözleri o erkeği hissettikçe büyüdü.

Ağırlığı ve sertleşen ısısı iç uyluğuna değiyordu. Aynen

böyle, anlık bir metamorfoz ve nedense

Sadece bundan sorumlu olduğunu anladı. vücudunu içten dışa doğru eritti. Duygu dolu hızlı bir nefes aldı. Birdenbire bu duyguya, her zaman kendine en ufak bir merak duymadığını söylemeye çalıştığı bu adrenalize cinsel tepki telaşına kapıldı. Ve hiç merak etmemişti de... ta ki bu ana kadar.

Ham ve temeldi, uzun bir kış uykusunun ardından gelen itici açlık gibiydi. İçinde sıcak ve merak uyandıran hislerin dolaştığını hissetti, yapamadığı bir çağrıyı haykırıyordu. anlamayı umuyordu. Kötü hazırlanmıştı ve bunu şiddetle hissetti. Siena içgüdüleriyle hareket eden bir yaratıktı ama aynı zamanda bedensel kontrolü de tamdı. O ana kadar, hiçbir parçasının içgüdüsel olmadığına yemin edebilirdi. ona yabancı. Birlikte olduğu kişinin şeklini ve doğasını değiştiren herhangi bir varlık için ancak bu şekilde olabilirdi sadece zihninin iradesiyle. Yine de, o anın içinde ve o anın kontrolü yoktu ve tüm varlığı artık çok yabancıydı. Önce kızardı, sonra da üşüdü. Dehşete kapılmıştı ama arzuluyordu da. Sıvı ısı sızıyordu ve katı bir farkındalık içinde kilitleniyordu. Çelişkiler onu içten dışa doğru hırpaladı ve çılgınca, lezzetli bir şekilde her şeyin kontrolünü kaybettiğini hissetti.

Savaşçı, dışının kalbinin altında delicesine çarptığını hissetti, bu his ona bakarken dudaklarının bir tarafının kıvrılmasına neden oldu. Kadın tahrik olmuştu, bunu koklayabiliyor, hissedebiliyor ve duyabiliyordu. Nasıl tahrik olduğunun farkındaydı.

Vücutuyla sarmaş dolaş olan bu inceliğe tepki veriyordu. O tamamen

Sayfa 19

Ona karşı tahrik olmuştu; sıcak teni, kalın bir saten gibi yumuşak ve pürüzsüz, onu kucaklıyordu. Onun içinde bir titreme hissetti ve kendini onun esnek bedenine sürtmeye dürtüsüyle bastırıldı. Hâlâ zayıf ve yaralı olması onu hiç etkilememişti. Zihni o anda endorfinin ittiği bir telaştan biraz daha fazlasıydı. Kördü

İçgüdüsel düşüncelerinin hisleri ve arzuları dışında her şeye.

Elijah kadınlara yabancı değildi -aslında onlardan son derece hoşlanıyordu- ama bu oldukça dikkat çekici bir şeydi. Daha önce hiçbir kadına bu kadar güçlü, bu kadar çabuk tepki vermemişti. Belki başka bir sefer hariç. Ama o o zaman ne olduğunu kabul etmeyi reddetmişti, bunu savaşın sıcaklığının bir parçası olarak mazur görüyordu. Bu yaratıkların çekiciliği, tamamen Farklı türler, bir savaşçının diğerinin dinamik becerilerini ve savaşın sesini takdir etmesinin ortak noktasıyla birleşmişti. Bunun dışında, bunun fikri bile son derece dehşet vericiydi çünkü söz konusu kadın

-

İşte o zaman nihayet farkına vardı.

Elijah'ın gözleri, vücudunun altında tuttuğu kişinin tam olarak kim olduğunu nihayet anladığında, tıpkı geri kalanı gibi solgunlaştı. Bu çirkin arzuyu hissettiği kişi kimdi? Ve bu arzuya bir erkekle karşılık veren kimdi? Akıl almaz bir sıcaklık ve ilgi karşılıklılığı.

"Siena," diye tısladı, eli nihayet kadının boğazından ayrılıp taktığı altın ve aytaşı yakayı ortaya çıkardı.

Elijah o kadar hızlı bir hareketle onun üzerinden yuvarlandı ve yataktan çıktı ki, ayağa kalkarken sendeledi. Hareket ederken, vücudunu sarması için yataktan bir çarşaf çekti. Bunu utangaçlığından yapmıyordu ama çıplak, tahrik olmuş bir halde durursa lanetlenirdi.

herhangi bir Lycanthrope kadının önünde savunmasız.

Özellikle de Kraliçe.

Savaşçı, sonunda her şey yerli yerine otururken elini saçlarının arasında sert bir şekilde gezdirdi. farkındalık. Kraliçe'nin oturma pozisyonuna geçip kısa eteğini düzleştirmesini dikkatle izledi. biraz daha uygun bir yere yerleştirdi. Sonra, oldukça rahat bir şekilde, her zamanki ürkütücü altın gözleriyle ona baktı onu parçalara ayırıyormuş gibi hissettirdi. Hiç şüphe yok ki

Çünkü halkı yüzyıllar boyunca onun toplumuna karşı acımasızca bir soykırım savaşı yürütürken çok sayıda İblis parçalamıştı.

"Burada ne haltlar dönüyor?" diye sordu, kendini yatağın direğine yaslamak için uzanırken kendini tutamadı.

Hemen cevap vermedi, onun yerine gözleri her hareketini takip ederken tek bir esnek hareketle ayağa kalktı.

Yakındaki bir sandığın üzerinde duran bir yığından yeni çarşaflar almak için uzanırken çok dikkatli hareket etti.

Şaşırtıcı bir şekilde ona sırtını döndü ve her şeyden önce yatağı yapmaya başladı. Bu zararsız, evcil bir şeydi ve en hafif deyişle, sadece kraliyet mensubu değil, aynı zamanda Elijah'ın savaşta görme zevkine eriştiği en acımasız savaşçılardan biri olan bir kadın için uyumsuz bir hareketti.

Sonunda yatağı düzeltmiş, kendi kanı olduğunu düşündüğü şey de dahil olmak üzere garip döküntülerle kaplı çarşafları bir köşeye atmıştı. Bundan sonra nihayet yüzünü ona döndü. Kollarını göğüslerinin altında kavuşturmuştu, sanki ona görgü ve davranış konusunda kararlı bir ders vermek üzere olan sert bir ebeveyn gibiydi.

"Yatağa döndüğünüzde açıklayacağım," diye cömertçe teklif etti.

"Öyle lanet bir şey yapmayacağım!" Elijah havladı, gözleri Öfkesinin göstergesi olan şişe yeşili bir ateşle parlıyordu.

"Cevap ver bana kadın. Kraliçe ya da değil, ben-"

İlyas bir dalga tarafından vurulduğunda kendini kesti Mide bulantısı, zihinsel ve fiziksel bastırma çabalarına korkutucu bir şekilde direniyordu. Adam daha hareket ettiğini anlamadan kadın onun yanındaydı ve ona destek olmak için kolunun altına girdi.

"Yemin ederim savaşçı, seni bir santim daha taşımama neden olursan çok sinirleneceğim," diye uyardı.

onu yatağa doğru itmek için önemli bir bacak gücü.

Elijah'ın onu takip etmekten başka çaresi yoktu. Kadın onu şaşırtıcı bir nezaket ve etkileyici bir

Fiziksel güç gösterisi. Hafif sıklet olmadığının oldukça farkındaydı ve **Sayfa 20**

Ondan beş santim daha kısa olmasına rağmen, gayet iyi idare ediyordu. Onu yatağa yatırdı, üzerini örttü ve bir kalp atışında rahatça yastıkladı.

Hemen kendini daha iyi hissetmeye başladı. Ona zayıflığını göstermiş olduğunu fark edince kızaracak kadar iyi.

"Merak etme," dedi sırtarak, "söylemem."

Elbette bu onu daha da üzdü. Lanet olsun ona, bilerek yem atıyordu. Kendisine bu şekilde yardım eden başka birine duyacağı minnettarlık yerine kaba bir öfkeyle karşılık verdi.

"Sadece soruma cevap ver," diye tersledi.

"Eğer bilmeniz gerekiyorsa, hayatınızı kurtarma sürecindeyim." Yerden bir kâse almak için eğilirken bunu gayet gerçekçi bir şekilde söyledi.

O daha konuşmadan kadın yan odada kayboldu. Bu özellikle akıl almaz fikre cevap verdi ama birkaç dakika sonra temiz bir kâseyle geri döndü. Elini ateşe uzattı ve havada yemek kokusu yoğunlaştı. Doğrulup oturdu, Orada bir tür sakat gibi yatmak istemiyordu, omzunun arkasındaki yastığı kullanarak kendini destekledi ve yaralı omzunun arkasındaki taş duvara yaptığı baskıyı yumuşattı.

Siena kâseyi ona doğru taşıdı ve dikkatli bir dizini yatağın üzerine koyarak yanına yerleştirdi, yüzü ona dönüktü ve

ona yiyecek uzattı. Adam bir an şüpheyle ona baktı ve sonra uzatılan yiyeceği almak için uzandı. Adamın elleri yemeğin etrafını sardıktan sonra bile, sanki dökmesinden korkuyormuş gibi yemeği bırakmadı.

Adam ona sert bir bakış attığında, "Bu ilk kez olmazdı," dedi kuru bir sesle.

Açıklama, kafasında uçuşan bir dizi bağlantısız ipucunu bir klik sesiyle bir araya getirdi.

Hemen kollarından birinin derisini haşladığını fark etti, tam da sıcaktan kaynaklanacak türden bir yanıktı. Üzerine çorba dökülüyordu. Daha da rahatsız edici olan, adam onu aniden yakaladığında kadının elinde tam da böyle bir kâse olduğunu nihayet anlamış olmasıydı.

Hemen kızda yanık olup olmadığına baktı ve ilk kez her iki kalçasının da parlak kırmızı renkte haşlandığını fark etti. Elbisesinin ıslak olmasının nedeninin bu olduğunu fark etti.

Adam

sadece onu değil, kendisini de yakmasına neden oldu. Anlayışla karşıladığı bir cevaptı bu, hak etmediği bir cevaptı. onu emzirmeye niyetliydi.

Elijah kâseyi ondan aldı ve bir kenara koydu. Kadın uzaklaşmadan kolunu tuttu ve geri çekilmek istediğinde onu sıkıca kavradı. Boştaki eli elbisesinin birkaç santimlik kumaşını kenara fırçaladı, hızla oluşan kabarcıklar ortaya çıktı. Adamın elini itmeye, geri çekilmeye çalıştı ama adam buna izin vermedi. Onu yaralı koluyla tuttuğunun farkındaydı ve biraz güç uygulayabilseydi temiz bir kaçış yapabilirdi, ama son birkaç dakika içinde kendisine zaten verdiği zarardan daha fazlasını vermek istemediği açıktı.

Birden Elijah kendini büyük bir pislik gibi hissetti. Hiçbir şey böyle bir anın netliği kadar utanç verici olamazdı ve bu gözlerine oldukça net bir şekilde yansdı.

"Boş ver," diye ısrar ederek adamın elini bir kez daha itmeye çalıştı.

"Siena..."

"Yapma," diye sertçe emretti. "Pişmanlık duyma, savaşçı. Bunu isteyerek yapmadığının farkındayım. Sen beslenmeye ihtiyacım var. Kendimi daha iyi hissetmemi istiyorsanız, aççılık becerilerime cesaret edip biraz çorba içebilirsiniz. Yanıklarımı soğutmam ve yıkanmam gerek. Yan odadaki mineral havuzu çabuk iyileşmelerine yardımcı olacaktır. Bildiğiniz gibi ikimiz de hızla iyileşiyoruz, bu yüzden enerjinizi boşa harcıyorsunuz."

"Hayatımı kurtardığınız için size teşekkür etmenin korkunç bir yolu. Şimdi neler olduğunu hatırlıyorum. O çılgılık... o sendin."

"Kralınıza barışçıl tekliflerde bulunma çabalarım ters etki yapacağını düşündüm.

Bölgelerimden birinde aniden öldü. İnanın bana, motivasyonlarım son derece bencilceydi. Muhtemelen beklediğiniz gibi."

Sonunda kendini serbest bıraktı, ondan uzaklaştı ve odadan hızla çıktı. Onun birkaç kez diğer taraftaki şöminenin önünden geçtiğini gördü, **sonra** da bir yere çekildi.

uzakta.

Kendini tam bir barbar gibi hissederek, kadının kendisinden istediği şeyi yerine getirmeye karar verdi. Kapının hemen dışındaki odaya döndüğünü duyana kadar çorba kâsesinin tamamını bitirmişti. Çıkardığı tek ses çıplak ayak tabanlarının taşa vuruşuydu. Öyle bile olsa, Amazon boyutlarında sayılabilecek bir kadına göre çok hafif yürüyordu. Epey bir zaman geçmişti.

Kâseyi almak için odaya girmeden ve yere dökülen yemeğin kalan kalıntılarına bir söğüt süpürgesi götürmeden önce. Bu sefer onun ulaşamayacağı bir yerde durdu ve çalışırken alışılmadık bir şekilde sessiz kaldı.

Benzer bir sessizlik içinde onu izlerken, Elijah onu ilk kez gördüğü zamanı hatırlamak zorunda kaldı. Kane'in eşi Corrine kaçırıldıktan hemen sonra Kane'in evindeydi. İlk kez orada tanışmışlardı.

Ruth'un Demonkind için potansiyel bir hain olabileceğini anlayın.

Siena'nın kaynakları onları bu konudaki gerçeğe ulaştırmıştı. Ama Siena'nın yanında ani bir alışkanlık haline geldiği üzere, ona minnettar olmak yerine düşmanca davranmıştı.

Bir kez daha, bu da gururunun bir acısı olmuştu. davranışı kıskırtmıştı. Kendisinin ortaya çıkaramadığı ihaneti onun ortaya çıkarabilmiş olmasına çok sinirlenmişti.

Sinirlenmiş ve utanmıştı. Başından beri bu tür bilgileri almak için daha donanımlı olması önemli değildi, önemli olan tek şey Kral'a işini ne kadar kötü yaptığını söyleyen kişinin kendisi olmasıydı, her ne kadar kasıtsız olsa da olmuştur.

Bunun da ötesinde, gözlerini ondan alamıyordu. Nefes kesici bir yaratıktı, bir Lycanthrope olsa bile, insanın eşsiz olduğunu kabul etmekten kendini alamayacağı bir güzelliği vardı. Elijah'a göre bu çok şey ifade ediyordu. Üç asırlık savaşın onun türüne bakış açısını ne hale getirdiğini çok iyi biliyordu. Önyargılı, öfkeli ve acımasızca affetmeyen biriydi. Dolayısıyla, herhangi bir nedenle onlardan herhangi birine herhangi bir takdir göstermesi mucizeden başka bir şey değildi. Bir mucize ve tamamen gerçek. İblis kadınları içleri ve dışlarıyla çok güzel yaratıklardı ve aralarında göz kamaştırıcı derecede çekici olanlar da vardı ama hiçbir Lycanthrope Kraliçesi'ni gölgede bırakabileceğini görmüştü. Altın rengindeydi, ışıldıyordu ve ırkının tüm gururunu ve inatçılığını taşıyordu. O vardı Yaşadığı vahşeti bir kenara bırakın, ona herhangi bir düzeyde ilgi duymaya kesinlikle hakkı yoktu. Kız O kocaman gözler ona dikilmiş, onun değerlendirmelerini kayıtsız bir havayla karşılamıştı ve Elijah sanki o tek bir bakışla kadının bedeninden nefesini çaldığını hissetmişti, gözlerini kırpmadan baktı.

Onların güçlerine katıldığı gün daha da kötüleşmişti. Beltane Savaşı'nda insan katillerinin saldırısına karşı savaştı. Sayısız kez savaşta Lycanthrope görmüştü ama onun gibisini daha önce hiç görmemişti. O tam kanlı bir avcıydı, olağanüstü hıza ve ölümcül güzelliğe sahip bir savaşçıydı. O da en az kendisi kadar acımasızdı, amacına odaklandığında çok etkiliydi. Öldürmekten çekinmez ya da utanmazdı. Aslında, bundan zevk alırdı. Öyle de olmalıydı.

Ölüm büyücüleri kaderlerini hak etmişlerdi. Masum insanlara zarar vermiş ve onları yok etmişlerdi.

ve intikam kabul edilebilir tek cezaydı.

Elijah onun üzerindeki av kokusunu, avının kanını ve zaferinin adrenalini hatırlıyordu. O anı canlı bir şekilde hatırlıyordu çünkü o tekil, inanılmaz anda olduğu kadar hızlı ve sert bir uyarılma tepkisi verdiğini hiç bilmiyordu. Kanı yüksek ve sıcaktı, adaletin şehveti ve zevki kötü bir metres gibi üzerine binmişti ve sonra kurbanlarının boğazından yeni çıkmış bir kadın savaşçının o altın gözleri bir sirenin dokunuşu gibi vücudunun üzerinde gezinmişti. Sanki elleri çıplak bedeninde geziniyordu, kararlı, yetenekli ve bir o kadar da cesur

Başka bir şey avladığında da öyleydi.

Sonra onu nasıl etkilediğinden tamamen habersiz bir şekilde onunla konuşmuş ve öyle bir açıklama yapmıştı ki Bunu söylediğinden beri geçen aylar boyunca neredeyse gece gündüz aklından çıkmamıştı.

Ona duyduğu güvensizlikten kısaca söz etmişti, zihnini kurcalayan karmaşaya verdiği ani bir tepkiydi bu ve o da karşılık vermişti.

"Benden şüphe etmeseydin, senin tam bir aptal olduğunu düşünürdüm, savaşçı. Bunun yerine, sıra dışı zekana saygı duymak zorundayım. Sence bundan sonra ne yapmalıyım?"

Sayfa 22

Bu sözlerle kendisinin daha iyi bir insan olduğunu kanıtlamıştı. O, önyargılarını ve düşmanlıklarını kalbinin derinliklerinde sımsıkı tutarken, kadın barış fikirlerini bir kez daha ortaya koymuştu

ve ona olduğu gibi saygı duyma arzusu. Kadın kendini alçaltarak onu da alçaltmıştı ve adam bunu unutamıyordu.

Onu utandırmış, kızdırmış, tahrik etmiş ve kafasını karıştırmıştı.

Hatta ilk başta onları kendisininmiş gibi tanıdı. Bir saatten kısa bir süre önce de aynı şey olmuştu. Kadın ona bunu tekrar yapmıştı ama bu sefer dezavantajlı durumdaydı.

Elijah, kızın onun altında, çok güzel ve inanılmaz derecede bereketli olduğu o andaki şaşkınlığı ve zayıflığıyla, aylardır kendisi de dâhil herkesten sakladığı şeyi kızın görmesine izin vermişti.

Siena cüretkâr bir yaratıktı, kendinden son derece emindi ve başka herhangi birine sağlıklı bir dozda korku verecek şeylere karşı neredeyse ukala bir tavır sergiliyordu. O asla Kendini sorgulamasına gerek yoktu ve sorgulasa da bunu belli etmezdi. Bu yüzden ona karşı duygusuzca davranmasından sonra sessiz kalması onu çok derin seviyelerde rahatsız etti. Onu hayal etmedi Geçmişteki bazı kadın tanıdıklarını bir kenara atmasını kolaylaştıran, kadınsı bir şekilde somurtuyordu.

Hayır.

Bu bir kadın avcının sessizliği idi.

Kendi gururunu besliyor, aptal boynunu kırma dürtüsüne teslim olmamak için kendine hizmet ettiği daha büyük amacı hatırlatmaya çalışıyordu. Elini onun yumuşak, savunmasız boğazına doladığı sırada kullandığı özdenetimi hatırlamak zorunda kaldı.

Adam onu yanlışıklıkla yaktığında sesi bile çıkmamıştı.

İlyas, onun halkı tarafından kötü bir şöhrete sahip olduğunu biliyordu.

erkek, kadın ve çocukların efsanevi katili. Elbette, bir savaşın farklı bakış açılarında olduğu gibi, hikâyelerin en kötüsü oldukça abartılıydı. Ama üstünlüğü ele geçirdiğinde onun bu kadar hareketsiz, bu kadar sessiz kalması? Ona bağılıyor olması gerektiğini fark ettiği her içgüdüye direnmek, onu kendini korumaya, karşılık vermeye zorlamak, olağanüstü bir içsel güç eylemi olmalıydı. Ve bu kadar kararlı bir şekilde hizmet ediyor gibi görüldüğü barış davasına tam bir bağlılık.

Elijah iyileşmekte olan göğsündeki ağrıyı ovuştururken bu bilgi üzerine düşündü. Güçlü kadınlara yabancı değildi ama bu kadın istisnai biriydi. Rahatsız edici derecede. Onun hakkında bu şekilde düşünmemesi gerekiyordu.

Ona değerli bir rakipten başka bir şekilde saygı duymak tehlikeli bir eğlenceydi. Yarın bu saatlerde onun düşmanı olabilirdi.

Lycanthroplar dostlarını ve düşmanlarını bu kadar çabuk ve rastgele seçerlerdi. Bir gün savaş, ertesi gün barış, sonra tekrar acımasız savaş.

Savaşçı göğsündeki yarayı kapatan kaba bandajın kenarlarını hissetti ve aşağı baktı.

Gördüğü anda kalp atışları hızlandı.

İyileşmesine yardımcı olan saç tutamını gösterdi. Bakışlarını tekrar ona çevirdiğinde, kadın boyun eğmiş bir beklentiyle ona bakıyordu.

"Ne yaptın sen?" diye sordu kısık sesle, vücudu içindeki öfkenin şiddetiyle titriyordu, birdenbire.

"Başka seçeneğim yoktu, savaşçı. Bunun için üzgünüm ama hayatını kurtardığım için üzgün değilim. En azından henüz değil." Altın rengi gözleri parlayarak ona yine o şımarık sırtışılarından birini yaptı. zorlu bir eğlence.

"Bunda hiç mizah bulmuyorum," dedi karanlık bir sesle. "Beni kanınızla lekelediniz!"

"Seni onunla iyileştirdim," diye sertçe karşılık verdi, elleri kırılgan yumruklar halinde kıvrıldı. "Sen ve senin dar Fikirler! Tanrıça Nuh'a şükürler olsun ki bana yollarını öğretmesi için Gideon'u gönderecek kadar akıllıydı savaşçı, çünkü seni gönderseydi ikinci sabah seni idam ettirirdim! Benim kanım da seninkinden daha az ya da çok lekeli değil, İblis. Gerçi kendi türümden de bir o kadar dik kafalı, önyargılı insan üretebileceğime eminim. seninkinin tamamen hastalıklı olduğunu söyleyebilirim. O batıl inançlı ahmaklardan biraz daha zeki olduğunuzu ummuştum."

Onun karakteri karşısında istifa ederken bile ona gülüyor gibiydi. "Zehirlendin mi?"

Sayfa 23

Çürüyüp gidiyor mu? Daha önce kürklü olmayan kısımlarınız aniden kürklü hale mi geliyor?" Yine dudaklarını büktü,

oldukça detaylı bir inceleme yaptığını hatırlatarak Bilinci yerinde değilken tüm vücudunun muhasebesini yaptı. "Güven bana İblis, bu olay başladığında olduğundan daha fazla ya da daha az hayvan değilsin."

Bu üstü kapalı hakaretin ardından süpürgesiyle birlikte odadan çıktı. Onun giderken Rus lehçesinde hafifçe küfrettiğini duydu, emin olmak için yeterince kibar olduğundan kuşkuluydu

Kendi eski dilinden bir şeyler ekledi, böylece onun ne demek istediğini anlayacağından emin olacaktı. Kendisine karşı duyduğu yeni bir utançla kulaklarının yanmasına neden oldu. Değil mi ki

Az önce kendine nankörlüğü bırakmasını mı söylemişti? Yine de bir şekilde aynı şeyi tekrar yapmayı başarmıştı. Ve bu sefer kadın buna izin vermemişti, dikkatli sabrı aniden son bulmuştu.

Peki bu onu neden bu kadar rahatsız ediyordu?

BÖLÜM 3

Gece tekrar gündüze döndü ve Elijah'ın homurdanan hemşiresi şüphesiz biraz uyumak için ortadan kayboldu. Bu arada, o

uyumaktan başka bir şey yapmıyordu. Şimdi, güneş ışığının en ufak bir dokunuşundan bile bu kadar uzakta, kendini oldukça uyanık buluyordu. Her geçen gün kendini daha güçlü hissediyordu.

Geçen her saat ve her kase aromatik çorba onu zorladı. Hatta onu daha kalın tavşan yahnisiyle beslemeye başlamıştı.

Kraliçe'nin ateşte hiç de beceriksiz olmadığını fark edince şaşırıldı. Böyle becerilerin bir üyenin altında olduğu düşünülebilirdi.

ama görünüşe göre değil. Bu ona Nuh'u hatırlattı. Kral çok az törene katılırdı ve konuklarına kendisi hizmet etmeye oldukça istekliydi.

Elijah bu karşılaştırmayı inatla bir kenara itti. Onunla saygı duyduğu başka herhangi biri arasında daha fazla benzerlik bulmak istemiyordu. Üzerinde düşündüğü diğer şeyler yüzünden zaten yeterince sorun yaşıyordu.

Onun türünden olan herkesten körü körüne nefret etmek ve onlara güvenmemek çok daha kolaydı.

Yine de, bir keresinde, kız kocasını almak için geri döndüğünde

Elijah onun kolunu tutmak için uzanmıştı. Kız ona karanlık bir bakış fırlatmış, alaylı bir merakla telli kaşlarını kaldırmıştı.

Hiç düşünmeden, şu anda giydiği siyah ipek mini elbisenin kısa etek ucuna uzandı ve hasarlı bacaklarını incelemek için bol kumaşı hafifçe yukarı kaydırıldı. Ona söylediği gibi, kız da en az onun kadar hızlı iyileşmişti. Cildi yumuşak pembe bir renge dönüşmüştü, yeni ortaya çıkan sağlıklı bir et rengindeydi.

Tatmin olmuş bir şekilde onu bıraktı. Ona tekrar baktığında, kafası karışmış görünüyordu, yüzündeki alaycı

ifade

kaşları gitmişti. Ama diğer odaya girmek için dönerken tek kelime etmedi.

Elijah birkaç saat sonra yatakta yatmaya doydu. Kadın mesafesini koruduğu için yanında kimse yoktu ve canı iyice sıkılmıştı. Bütün hesaplara göre gün ışığı saatlerinde mışıl mışıl uyuyordu ama o da yeterince uyumuştı. Savaşçı yakınlardaki çarşaf yığınının altında bir havlu buldu ve giysilerini bulamadığı için onu kalçalarına sardı. Odadan çıplak ayaklarla çıktı, alışkanlıktan dolayı onun kadar az ses çıkarıyordu.

Kendini Spartalı ama zevkli bir salonun ortasında buldu. İhtiyacı olan her şey vardı, ne eksik ne fazla ve her şey ortama çok uygundu. Yanındaki rahat kanepenin üzerinde belirgin bir iz olduğunu fark etti. Hiç şüphe yok ki uyuduğu yer burasıydı ama şu anda orada değildi.

Her zaman Lycanthrop'ların da diğer Gecegezenler gibi gündüz saatlerinden ciddi şekilde etkilendiğini düşünmüştü, bu yüzden onun uykuda ölmemiş olması onu şaşırtmıştı. Ama yine de tam olarak

Onun türüne uygun davranmak da.

Odaya hafifçe bir esinti girdi ve başı Derin bir nefes alabilmek için hemen ayağa kalktı.

Tüm İblislerin, güçlü yeteneklerinin kaynaklandığı temel elementle doğuştan gelen bir bağlantısı vardı. O Rüzgâr'dandı; Rüzgâr'ın tüm özellikleri, sıcaklığı ve uçucu yönleri onun emrindeydi ve tadını çıkarıyordu. Rüzgâr onun içini dolduruyordu.

Varlığının her bir hücresi, neredeyse eşi benzeri olmayan bir cazibeyle onu çağırıyordu. Kadının fısıltısının keskin ve temiz kokusu etrafına yayılırken, Elijah çok uzun zamandır kapalı bir yerde olduğunu fark etti.

Sayfa 24

Elijah tek bir düşünceyle esintiyi kaynağına kadar takip etti. Mağaranın merdivenlerinden yukarı çıktı, sonra da hevesli bir beklentiyle yere eğildi. O kadar odaklanmıştı ki

Hedefine doğru ilerlerken mağaranın içinde bir su gölüne yaklaştığını fark etmesi tam bir dakika sürmüştü. Ortasında duran, sadece kalçalarına kadar sıvıyla kaplı, asi Lycanthrope hemşiresiydi.

Elijah olduğu yerde durdu, tüm vücudu tepeden tırnağa mutlak bir şok ve kraliçenin içinde zahmetsizce uyandırdığı o keskin, acımasız cinsel farkındalığın karışımıyla gerildi. Kraliçe ona sırtını dönmüş, saçlarını yıkamak için kullandığı suyun içinde sallamak üzere öne doğru eğilirken omurgasının uzun, güzel çizgisi zarifçe ortaya çıkmıştı. Su, kuyruk sokumuna çapkınca vuruyor, adamın hemen dikkatini zarif beliyile birleşen o çekici kadın kıvrımına çekiyordu şehvetli arka tarafı. Teni hem gerçek hem de yansıyan suyla parlıyordu, yüzlerce boncuk sıvı aşağı kayıyordu. Gölün yüzeyine yeniden kavuşmak için. Yıkanmak için öne doğru taranmış saçlarıyla uzun, kavisli omurgası, mükemmel, altın rengi teninin bir paletini ortaya çıkarıyordu. Bir heykel gibi şekillenmişti. Güçlü, kıvrımlı ve doğurganlık izlenimi veren kadınlık timsalini tasvir ediyor.

Elijah nereye gittiğini tamamen unutmuştu, parmakları yumruk şeklinde kıvrılmıştı. Açıklanamaz bir arzu anında tüm vücudunu sarmıştı. Başka tarafa bakmalı, arkasını dönmeli, kaçmalıydı. Daha önce hiç çıplak bir kadın görmemiş ergen bir çocuk gibi aval aval ona bakmak dışında binlerce şeyden herhangi birini yapmalıydı.

Takip ettiği ilk esinti yükselmiş olsa da, sanki içinde bir gram bile oksijen yokmuş gibi hissediyordu. Odada. Onun üzerindeki etkisini açıklayamıyor ya da kontrol edemiyordu. Tek yapabildiği nefes almak için mücadele etmekte.

kusursuz vücudu sürükleyici, baştan çıkarıcı şarkısını söylerken sudaki sirenin yaptığı her çekici hareketi izlemeye devam etti.

Rüzgârın bile ona ihanet ettiğini bir kalp atışı sonra fark etti. Ekim soğuğuyla dolu ıslak bedeninin üzerinde geziniyordu,

ve onun lekesiz teninin üzerinde, tüyleri diken diken eden, sürekli genişleyen bir halı gibi dalgalandığını gördü. Omuzlarından aşağıya, kadınsı omurgası boyunca, poposuna yayılıp su çizgisiyle buluşana kadar devam etti.

Siena hafifçe dönerek ağır saçlarını geriye attı ve saçlarından havaya, neredeyse sarkıtlara değecek kadar köpüklü bir su akıttı mağaranın tavanından aşağıya doğru uzanıyordu. Biraz daha döndü, eli suyun yüzeyinde eğlenceli bir desen çiziyor, uzanan kolunun hareketiyle göğüsleri hafifçe sallanıyordu. Elijah'ın en küçük Karanlık gözleri Siena'nın çıplak bedeninde gezinirken kalan nefesi de kaçtı. Siena'nın kaslı vücudu Bazı kadınları fazla erkeksi gösterirdi ama kalçadan bele, belden göğüs kafesine ve yukarıya, dolgun, mükemmel gür göğüslere doğru devam eden kıvrımın pürüzsüzlüğü, kafasında bir çift göz olan herhangi bir erkek için kadınsı cazibelerin en bozulmamışı olmak için yaratılmış bir yaratıktan bahsediyordu.

Elijah'ın bakışları, teninin altın rengiyle cesurca dengelenen gül ve ten rengi karışımı meme uçlarının koyu tanımına perçinlendi. Meme uçlarının tepesi Suyun ve havanın soğuk sıcaklığı çekici bir itiş gücü yaratırken, bu etki her iki göğsüne de yayılan tüyleri diken diken ediyordu. O küçük büzülmüş gözeneklerin dışında, teni tertemizdi ve her santimi bildiği gibi saten yumuşaklığında görünüyordu. İnanılmaz derecede mükemmeldi, o kadar iyi şekillenmişti ve o kadar güzeldi ki kalbini tam anlamıyla durdurabilecek güce sahipti. Göğsü bu hissin etkisiyle acıyordu ama Tıpkı ona gitmek için duyduğu ani, kör edici dürtü gibi. Onun kokusunu alabiliyor, vücudundaki her tüy dikleşirken onu hissedebiliyor ve sanki derisi ona doğru uzanıyormuş gibi hissediyordu. Her duyusu ve doğal algılama aygıtı daha fazla girdi talep etti.

Lycanthrope Kraliçesi suyun içinde hareketsiz kaldı. Aniden. Başı farkındalıkla bir tarafa eğildi, tanımlamak için havayı koklarken burnu seğirdi

Tam olarak ne olduğunu başka seviyelerde sezmeye başlamıştı bile. Siena tanıdık erkeksi misk kokusunu henüz tanımlamıştı ki arkasından gelen ani su sesi duydu.

Tam zamanında dönerek savaşçının kollarına atıldı.

Sayfa 25

Elijah güçlü bir koluyla onu vücuduna doğru çekip saçlarından yakaladığında Siena'nın nefesi kesildi. karşı eli. Adamın ağzı bir anda Siena'nın dudaklarına yapışmış, Siena'nın tahmin etmesine ya da tepki vermesine bile zaman bırakmamıştı. Her türlü fiziksel temas söz konusu olduğunda korunaklı bir ayrıcalığa ve belirgin bir çekingenliğe sahip bir hayat yaşamış olan Siena daha önce hiç böyle bir şekilde ele geçirilmemişti. Zerre kadar akli olan hiç kimse böyle bir şey yapmaya cesaret edemezdi. Böyle bir harekete vereceği ilk tepkinin kesin ve şiddetli bir tokat gibi bir şey olacağını düşünürdü.

Onun yerine, büyük bir şok yaşadı. istemedenden de olsa öpücüğünü kabul etti. Savaşçı talepkârdı, acımasız olmaktan çok uzaktı ve farkına varmadan onu gözlemlediği anlarda içine dolan her duyguyu ona yansıtıyordu. Siena bir an sonra canlandı ve sonunda ellerini adamın göğsünün devasa duvarına götürerek onu itmeye çalıştı. Ama henüz en ciddi yarasının üzerinde duran bandajın büyüklüğünü hissetti ve içgüdüsel olarak, iyileşmekte olan eti yeniden açabilecek her türlü baskıya direndi. Siena kendini kurtarmak için bile olsa, nedense ona zarar verme düşüncesine katlanamıyordu. Genel olarak o kadar asil bir yaratık değildi, hele hele kendini tehdit altında hissettiğinde hiç değildi. Onu koruma dürtüsü onu şaşkın ve kafası karışmış bir halde bıraktı.

Kaçma dürtüsünü dizginlemeyi ve şaşkınlık duygularıyla mücadele etmeyi bitirdiğinde Binlerce başka his ve duygu tarafından boğulmak.

Hepsinin merkezinde ısı vardı.

Çok fazla şaşırtıcı, lezzetli sıcaklık. Adamın vücudundan gelen ısı, gücünü ve biçimini kızına yakıyordu, sanki kız, adamın vücuduna uyumunun izlenimini almak için tasarlanmış yumuşak bir macun gibiydi. kendi şeklinin hatırası.

Bir yapboz gibiydiler. Birbirinden kopuk iki parça ama her zaman ileride bir noktada mükemmel bir şekilde yeniden birleşmeleri gerekiyordu. Doğanın akışı gibi birbirlerine kenetlenmişlerdi; uyluk uyluğa, göbek göbeğe ve göğüs göğüse. Dumanı tüten teninden aşağı akan su bile bu mükemmel mühürün arasına giremiyordu. Kadının vücudundaki ısı adaminkini yakıyor, kadının daha önce hiç bu kadar yoğun hissetmediği yerlerini alev alev yakıyordu. Bu his tüm vücudu boyunca, hatta sırtının küçük kısmı, kollarının altı ve ayak tabanları gibi uyumsuz yerlerde bile o kadar şaşırtıcıydı ki, sadece gıdıklanmaktan utanıyorum.

Yine de buna gülemezdi. O çok fazla Bunu düşünmek için bile öpücüğüyle meşguldü. Ağzı talepkâr ve ıslak bir ateş gibiydi, kadife dili dişlerinin arasından geçerek onunkinden karşılık bekliyor ve daha fazlasını bırakıyordu. Giderken ardındaki alevleri yalıyordu. Onun dudaklarının neredeyse kadınsı olduğunu hiç düşünmüş müydü? Adam erkekten başka bir şey değildi, dudaklarının uyumu yetenekli ve saldırgandı, tatları ve güçleriyle çok ama çok erkeksi. Siena nefesini zorlukla tutana kadar uzun, tatmin edici damlalar halinde onun ağzından içiyordu. Vücudunun geriye doğru eğildiğini hissetti. Kendisi de O kadar sıkı sarılmıştı ki vücudu adamın agresif kucağına sığmak zorunda kalmıştı. Saçları suda kayarak ilerliyor, uçları adamın saçlarıyla oluşturduğu kontrast karşısında şok içinde geri tepiyordu. Tüm bu sıcaklığın karşısında soğuk. Sadece birkaç saniye önce tadını çıkardığı aynı soğuk.

Elijah onu yaptığı şeyi yapmaya iten şeyin ne olduğunu bilmiyordu ve o mutluluk dolu an için pek de umurunda değildi. Kadının tatlı ağzı, kadınsı vücudu, artan sıcaklığı... hepsi de açıklanamaz bir kesinlikle ona uyuyordu. İlk başta

yaşadığı şokla pasif kalsa da, duyuları ve duygusallığı
adamın dikkatini çektikçe hızla kayboldu.

eylemler. Uzun, becerikli parmaklarının adamın saçlarının derinliklerinde gezinmesi, onu ağzına götürüp kendi agresif arayışına başlarken omurgasından aşağı erotik farkındalık ürpertileri göndermesi sadece bir dakika meselesiydi.

Siena'nın dili onunkinin üzerinden kayarak tat tomurcuklarının arasından geçti ve şaşırtıcı bir kadınca taleple ağzına girdi. O da en az Siena kadar meraklı ve onun kadar baskın bir doğaya sahipti. Kadının tatlı, erotik tadı duyularını doldururken savaşı inledi; cesur, süpürücü dili vücudundaki her siniri kavrayıcı bir his netliğine zorluyordu. Tadı tarçın ve bal gibiydi, baharat ve tatlılık. Bu, daha önce tanıdığını hatırlayamadığı ya da bir daha hissedebileceğini hayal bile edemediği bir lezzet ve his karışımıydı. Küçük bir ses çıkardı, ardından dudaklarından yayılırken hırıltıya benzeyen agresif bir ses. Bu basit sesin vücuduna yaptığı şey **Sayfa 26**

tamamen tarif edilemezdi. Erimiş demir gibi içini yakıyor, kavuruyordu; vücudunun her kasını, her düzlemini sertleştiren bir ıstırap, bir acı ve zevk sıcaklığı.

Elijah'nın elleri aniden yüzünü çevreledi, Onu ağzından uzaklaştırırken avuçlarının arasına aldı. Ayrılmayı başarmak tam bir dakika sürdü, onun ağzından ayrılmak ne kadar imkânsızsa, onun ağzından ayrılmak da o kadar imkânsız görünüyordu. Ağızları tutkulu bir lezzet alışverişiyle parlıyordu, şimdi her biri diğerinin tat alma duyusunda ne için ikamet ediyordu? tüm zaman gibi görünüyordu. Sonunda onun yüzüne bakabildiğinde, hızlı nefes alışının sesi ve kızarmış teninin görüntüsü lanetleyiciydi. Ama bunlar hiçbir şey değildi genişlemiş gözlerindeki sıvı, altın arzuyla karşılaştırıldığında. Eğer kız ona o anda baktığı gibi bakmasaydı, adam kendini ondan uzaklaşmaya hazır olduğuna ikna edebilirdi. Hangisi olursa olsun bu bir kendini kandırmaydı. Ancak bu şekilde görülüyordu, çünkü tüm vücudu birbirine zıt arzular tarafından kavranmıştı ve hiçbiri ona doğru gitmekten başka bir yöne gitmeye niyetli değildi.

Birkaç kalp atışı boyunca ayrı kaldılar ve sonra onu tekrar ağzına ve sert vücudunun baskın düzlemlerine sürükledi, görünüşe göre tam da Onu kendi ihtiyaçlarına hapsedmek için tekrar üzerine atladı. O ilkel seslerden birini çıkardı. Damarlarında kan kaynıyor, ellerini kızın esnek sırtına götürüyor ve onu kendine bir köpek yalaması kadar sıkı bir şekilde bağlamak istiyordu. dil bir zarfı mühürledi.

Elijah onu pek çok düzeyde hissetti. Öylesine gür ve tahrik olmuş vücudu Elijah'inkine sıkıca kenetlenmişti ki, Elijah onun her kıvrımını, kalbinin her atışını ve hava almak için göğüslerinin her kabarışını hissediyordu.

Gözleri fal taşı gibi açılmıştı, cesur ve Onunkilerle kilitlendikçe büyüleniyordu. Bu kadar basit bir şeyin ne kadar tahrik edici, ne kadar büyüleyici olabileceğini hiç fark etmemişti.

Cesaretin en saf haliydi; onun tadını, kokusunu ve aceleyle sertleşen bedeninin baskısını özümserken açıkça huşu ve zevkle örtülmüştü. Parmak uçları kayıyordu

İpeksi bir zarafetle sırtından aşağıya, omuzlarından kalçalarına doğru sarkan havlunun kenarına kadar indi. Omurgasına yaptığı dönüş yolculuğu, karnından aşağıya ve kasıklarına doğru acımasızca kavrayan bir his ve sıcaklık şaftı ile onu sopaladı.

Elijah ağzını onunkinden çekti, o kırık an için onun kadar sert nefes aldı, ama sonra elleri tarafından vücuduna doğru sürüklenirken, dizleri Şehvetli bir saldırganlıkla kalçasına asılmıştı, kızın yaralı ve güzel ağzı şimdiden onun için açılmıştı, çünkü kızın onun şüphelerine tahammül edecek bir ruh hali içinde olmadığını anlamıştı.

Gerçekten de vardı, artık.

Tadının çok güzel, çok tatlı olmasının ötesinde bir şeydi bu.

Cesaretle onu okşaması ve onunla oynamasıydı. Bu özünün onun üzerine damgalanmış gibi görünmesiydi. Aynı zamanda, onun için de aynı şeyin geçerli olduğunu

anlamaya başladığı netlikti. Her nasılsa, o da

Siena için mükemmel olduğu gibi onun için de mükemmeldi. Tüm bu açılardan ve daha pek çok açıdan.

Elijah, neredeyse boğulmak üzereyken nefessiz kalmış bir adam gibi onun dolgun ağzının ırzına geçti. Kadının öpücüğüyle ilgili her şeyi derinlemesine içine çekti ve bunun vücudunda orman yangını gibi kavrulduğunu hissetti.

Tam bir çılgınlıktı.

Siena onun için dünyadaki son kadın olmalıydı. dokunabilirdi. Yapabileceğinin çok farkında olduğu gibi onu boğazlamalıydı. Bunun yerine, istekli bir aleve dönüşmüştü, sıcaklığı onu yalayıp geçiyordu, ta ki adam onun ellerinde sadece küle dönüşeceğini düşünene kadar. Tarçın kokulu nefesinin en yumuşak üflemesiyle savurabileceği küller.

Elijah tamamen yeni bir uyarılma seviyesini nasıl hissedeceğini öğrendi.

Sert ve ağırdı, bu his onu öfkelenendiriyordu.

hiçbir inkârı, hiçbir reddi kabul etmeyecek bir talep. Mesajı acilen hissetti. Tatmin olmanın tek bir yolu vardı, Bunu başarabilecek tek bir kadın, içini kemiren zonklayıcı açlığa ev sahipliğı yapabilecek tek bir sığınak vardı. Elijah onun bu iştahlı halinin farkında olduğunu biliyordu. Kendisi sıvı ihtiyacı gibi hareket ediyordu, vücudu bariz bir öneriyle onunkine sürtünüyordu. Ona çıplaklığını, ateşli yakınlığını, aralarındaki tüm engelleri kaldırıp cennetini derinlerde, çok derinlerde bulmasını ne kadar kolaylaştırdığını hatırlattı.

Elijah onun saçlarının bileğine ve ön koluna dolandığını hissedebiliyordu; erotik, canlı teller binlerce minik el gibi onu okşuyordu. Kadının gerçek elleri göğsünün genişliğı üzerinde yayılıyordu, **Sayfa 27**

Omuzları... sırtından aşığı ve arka tarafındaki kasların üzerinden. Bu dokunuş ona karşı ürpermesine neden oldu ve onun memnuniyet sesinin ağzında titreştiğini hissetti. Kadın arayan parmaklarını kalçalarına doğru kaydırđı, sonra rotayı tekrar kalçalarına çevirdi, bu sefer ağır

Doymuş havlunun ağırlığı kalçalarına dikkatsizce dolanıyordu.

Bu kez ilkel bir hırıltı çıkaran oydu, Ani bir hareket patlamasıyla ona eşlik etti. Savaşçı öpücüğüne ara verdi ve bir kolunu beline dolayarak onu sudan çıkardı. Kadının kısa, keyifli bir kahkaha attığını duydu; bu kahkaha tamamen cinsel bir davetti. Adamın hareketleri göğüslerini ağzının hizasına getirirken, kadın ellerini adamın başının arkasına doladı.

"Evet," dedi, kelimesi bir talep ve aciliyet tıslamasıydı.

Dilini sert bir meme ucuna dokundurmadan önce kendi baskın memnuniyetiyle hınzırca gülümsedi. Başını geriye attı, daha fazla cesaretle seslendi, neredeyse muhtaç sesleri arasında ona yalvardı ve bükülen vücudu. Sonunda Elijah onun meme ucunun tepesini ağzının sıcaklığına çekti. Ateş onun üzerinde yandı Dilini Siena'nın tenine değdirerek her ikisinin de bedenine öfke dolu talepler yağdırdı. Siena karşılık olarak çılgınca eğildi.

Onu yalayıp emdi, çığlıkları mağarada yankılandı ve içindeki erkek hayvanı şiddetle tatmin etti. O bir şeytandı. Şu anda içinde barındıkları toprağın elementiydi. Yaşamın nefesinin ta kendisiydi, her tutkunun her nefesi, zevkin her iniltisi. Rüzgar. Nefes.

Fırtına. Her şeyi. Ve ona bunu hissettirdi, düşünceleri neredeyse şiddetli bir niyetle dışarı itiyordu, tıpkı Doğanın fırtınasının öfkesi.

Parmakları adamın saçlarını sarsıcı bir şekilde kavradı, başka koşullar altında acı verici olabilecek bir şekilde çekti, ancak sadece aralarında çok şiddetli bir şekilde akan ihtiyaç öfkesini derinleştirmeye hizmet etti. Tadını aldı ve Onu acımadan ve ölçüsüzce okşadı, tek koluyla kendine doğru çekti, böylece karşı göğsünün avucuna sığdığını hissedebiliyordu. Rüzgâr sanki gölün içinde canlanan ateşi soğutmaya çalışıyormuş gibi mağaraya doldu. Siena'nın saçları ikisinin de etrafında savruluyordu,

Uzun, gevşek dalgalar zorlu esintiye doğru akarken onunkilerle karışıyordu.

Siena onun dokunuşlarından aldığı zevkle kör olmuştu. dili beynine doğru akmaya başladı. Tüm mağara sanki onun etrafında çılgınca dönüyormuş gibi hissediyordu. Bir dokunuş gerçekten bu kadar his uyandırabilir mi? Bir insan tamamen delirmeden bu kadar çok şeye nasıl dayanabilirdi? Eğer bunu ilk elden deneyimlememiş olsaydı, asla inanıyordu. Yine de aklını tamamen yitirip yitirmediğini, belki de tüm bunların bir mucize olup olmadığını merak etti, sürükleyici bir halüsinasyon.

Kendini onun teni üzerinde kayarken hissetti, üzerlerini örten ter, tenin ve nemin kaygan, nemli bir kaymasını sağlıyordu. Adam bir şekilde etkileyici gücünün verdiği rahatlıkla onu kendine doğru çekmeyi başarıyor ve yine de dokunuşlarıyla onu sular altında bırakıyormuş gibi hissettiriyordu. Usta elleri ve kararlı ağzı onu çevreliyordu, böylece her an yeni bir ateşli uyarılma deneyimi ve bastırılmaz zevk sesleri.

Siena'nın bacakları beline dolanmıştı ve Elijah Siena'nın karnına doğru bastırdığı vücudunun hazır nemini ve acil sıcaklığını hissedebiliyordu. Onu daha da yukarı çekerken Siena'nın baş döndürücü, değerli kokusunu aldı ve ağzından öpücükler döküldü

ve dilini göğüs kemiğinden aşağıya doğru yalayarak Titreyen mide. Çarpıcı arzularla boğulmuştu. Kafası kendisinin ve onun ihtiyaçlarıyla doluydu. Sanki onun kendisine dokunması için yalvardığını, emici ağzından daha fazla baskı istediğini, onu kavrayan kalçalarının arasında yakından hissetme arzusunu duyabiliyordu.

Bu katlanılamayacak kadar fazlaydı ve Elijah'ın acilen tüm bunlara karşılık vermesi gerekiyordu. Onu tamamen etrafında döndürdü ve

Suyun içinden geçerek onu havuzun kenarına sırt üstü yatırdı. Taşın soğukluğu karşısında nefesi kesildi, sonra adamın ellerini kalçalarının, belinin ve göğüslerinin üzerinde gezdirirken ellerinin dokunuşundaki ateşi hissetti ve sonra aynı cesaretle yolunu tersine çevirdi.

Siena, adamın kalçasını kavradığını ve onu kendisine doğru kaydırıldığını hissetti.

kaygan zemin. Kalbi, uyarılma ve doğal korkunun birleşimiyle şiddetle çarpıyordu. Daha önce hiç böyle bir yakınlık yaşamamıştı **Sayfa 28**

o anda yaşadı. Gerçekten de, bir ömür boyunca, onu uzaktan bile olsa

bedenini bir kenara bırakın, düşünceleri bile böyle bir noktaya gelmişti. Bunu bilmeyi hiç beklemiyordu. Bundan hiç şüphelenmemişti.

böyle olabilirdi. Dokunuşu hınzırca ve maksatlıydı; düz karnını, kalçalarını, bir erkeğin dokunuşunu hiç ama hiç tatmamış olan yumuşak, altın rengi buklelerini okşuyordu.

Onun üzerine eğildi, ilahi ağzı karnının üzerinde gezinirken bir eli ağırlığını hafifçe taşımak için taşa bastırdı,

Eliyle bıraktığı izi yankılayan yumuşak bir iz yaladı. Siena yetenekli parmakların ipeksi istilasını hissetti, okşadı, ıslak, kadınsı teni ayırdı, nedenini zar zor anladı

Böyle bir dokunuşu o kadar çok arzuluyordu ki. Onun nefes verişini duydu.

O uyuşuk anda ne olduğunu tahmin edemediği bir şeyi nazikçe ararken tenine sertçe vuruyordu. Garip bir şekilde O anda onun düşüncelerini bildiğini hayal etti. Adam Siena'nın sıcaklığı karşısında hayrete düşmüş, dokunuşunun Siena'nın uysal ve davetkâr etinin üzerinde bu kadar kolay kayması karşısında çılgına dönmüştü. Siena, onun teması farklı bir his uyandırdığında gırtlaktan bir çığlık attı daha önce hiç bilmediği bir şeydi. Garip ve güçlüydü, derin ve hafifti, tüm bu hisler bir aradaydı. Ama her şeyden öte, saf bir zevkti.

Hiçbir şeyin olmadığı o tek, şaşırtıcı an için Siena tamamen ezici bir farkındalıkla, bu güçlü adamı varlığının her zerresiyle istediğini anladı. Onun kaslı vücudunun kendi vücudu üzerindeki kaya gibi sert baskısını hissetmek, yüzyıllardır savaş meydanlarında inşa ettiği taş gibi siniri elleriyle yontmak istiyordu. İçindeki her içgüdü onun kalçalarını kavraması, onu, onun için yanıp tutuştuğu yere doğru yönlendirmesi için çığlık atıyordu. Uylukları ağrıyordu

Onu kucaklamak istiyordu; boş bedeni bunun için daha da çok acıyordu. Bedeni ondan çok ileride olmasına rağmen, zihni sonunda

ne olduğunu anlamıştı. Birkaç dakika içinde Hayal ettiği her şeyin ötesinde bir çiftleşme vaat eden bir çiftleşmeden uzakta ve asla hayatı boyunca daha fazlasını istememişti.

Bu, sadece bir an sonra saf, katıksız bir korku sesiyle haykırmasına neden olan aynı farkındalıktı. Panik aniden onu ele geçirdi ve Elijah'ın onu ilk ele geçirdiği andan beri içinde bulunduğu sisi yardı. Dehşet bakir ve ilkeldi, her şeyi tetikliyordu.

İçindeki savunma içgüdüğü. Siena daha Bunu kendisi için anladığında, birdenbire kedi dağına dönüşüyordu. Acı içinde çığlık attı ve Acı çeken bir kadının sesiyle başlayıp, korkmuş bir panterin feryadıyla son buluyordu.

Savaşçı İblis aniden kendini pürüzsüz bir kürke dokunurken ve hınzırca sallanan pençelerin ortasına doğru eğilirken buldu. Elijah kedigillerin aniden hissettikleri karşısında sıçrayarak uzaklaştı ve aniden ne olduğunu anladığında yaşadığı şok en az onunki kadar yüksek sesli bir duyuruyla patlak verdi. Dengesini kaybedince tekrar buz gibi suya düştü ama çabucak geri çıktı, başının ve ellerinin tek ve keskin bir hareketiyle saçlarındaki suyu silkeledi.

Altın kedi ayağı kalkmak için çabaladı, pençeleri sıçradı Mağaranın karanlık bir köşesine doğru fırlarken pürüzsüz taş yüzey üzerinde çılgınca ilerledi ve ardında beyaz sıyrık izleri bıraktı. Elijah onun sinmiş, kamburlaşmış, korkudan ne yapacağını bilemez halde olduğunu görebiliyordu. Muhteşem yaratık öylesine şiddetli bir korkuyla titriyordu ki, bıyıklarının bulanıklığını bile ayırt edemiyordu.

Ellerini taş zemine dayadı, başını eğerek derin nefesler aldı ve kendini o kadar körü körüne koştığı cinsel coşkudan arındırmaya çalıştı; bu coşku, soğuk suya kaba bir şekilde daldırılmasının bile etkisinden kurtulamamıştı. Onu ve kendisini anlamlandırmak için kendini zorlamaya çalışıyordu. Soğuk suyun içinde acı dolu bir an geçirdikten sonra kendini sığ havuzdan dışarı attı ve yavaşça ayaklarını kaldırarak

Gözlerini, tüyleri tepesinden kuyruk ucuna kadar her yöne doğru diken diken olan büyük kediden ayırmadı. Şimdi onun bıyıklarının tamamen öne çıktığını, kulaklarının onun kadar düz bir şekilde geriye yattığını görebiliyordu.

kocaman gözleri geniş ve tetikteydi, oval göz bebekleri köşesinin karanlığında genişlemişti.

Elijah düşünceli bir şekilde elini arkaya taranmış saçlarının üzerinde gezdirerek kız ve onun türü hakkında bildiği her şeyi gözden geçirdi.

Onu korkutmuş olabileceğini düşündüğü şeyin ne olduğunu da. İkincisinden hiç emin değildi, sadece onun korktuğunu tahmin ediyordu.

onun akli başına gelmemişti. Ama birincisi ona şu anda kadından çok hayvana benzediğini ve doğru hareket tarzını seçmesi gerektiğini, yoksa bunun bedelini acımasız bir cehennemde ödeyeceğini söylüyordu.

Sayfa 29

Köşeye sıkışmış bir kediden daha ölümcül bir şey yoktu ve şu anki haliyle bir saldırıdan sağ çıkabilecek kadar güçlü olmadığını ilk itiraf eden o olurdu. Canavar onu öfkeyle kısırsa bile, göğsündeki açık yaraya doğru gidecek ve mutlu bir şekilde işini bitirecekti.

kalbini söküyor.

Elijah yavaşça tek dizinin üzerine çöktü, o anki durumu düzeltme arzusu dışında her şey unutulmuştu. Doğrudan onun iri gözlerine değil, patilerine bakarak işe başladı. Çömelmesi ona saldırması için açık bir davetiye veriyordu ama bir sonraki hareketinin bunu engelleyeceğini umuyordu.

Savaşçı gözlerini yavaşça kırıştırdı ve boyun eğme hareketiyle başını öne eğdi. O acı anda, bu kadar cesur bir yaratığın birdenbire cesaretinden, zarafetinden ve güzel ruhundan korktuğunu görmek karşısında gururunun çok az şey ifade ettiğini fark etti. Dünyadaki tüm zaferler için onu böyle görmezdi ve bunu şiddetle hissetti. Bu, o ana kadar yapabileceğini fark etmediği bir empatiydi.

Elijah doğrudan ona bakmıyordu, bu yüzden onu anlayabilmek için diğer duyularını sonuna kadar kullanması gerekiyordu

Tepkiler. Kadının yüksek seviyedeki korkusunun kokusunu alabiliyor, bunun temkinli, adrenalize olmuş dikenlerini teninde hissedebiliyordu. Onun hafifçe hareket ettiğini duyabiliyordu ve bu, kalbinin beklentiyle çarpmasına neden oldu. Karnının üzerine çökerken pençeleri taşa sürtündü, bu dansın ilk hareketiydi.

Katamount pozisyonunda bir dakika geçirdi, Oldukça uyanık olduğu halde rahatlamış gibi davranıyordu. Ritüelin bir sonraki adımı, dört ayak üzerine kalkıp yavaşça uzaklaşmasıydı.

Ne kadar önemsizmiş gibi davranırsa, o kadar cesaretleniyordu. Bu tehlikeli bir danstı, tüm o duruşa rağmen. En ölümcül an, vuruş mesafesine geldiği an olacaktı. Ona vurmak için bir seçim yapacaktı. Güçlü bir pençe darbesiyle kafasını omuzlarından indirebilir ya da ona haddini bildirmek için farklı bir saldırganlık biçimi seçebilirdi. Ona o kadar yaklaştığında, Elijah ter içinde kalmış ve ciddi bir yorgunlukla mücadele ediyordu.

Ritüel, hasta yatağından çok erken kalkmış bir adamdan çok şey almıştı. Ama yine de yerinden kıpırdamadı. Varlığının her zerresi, bunun düşüncesiz davranışından kaynaklanan kısmını telafi etmek içindi.

Dişi dağ aslanı artık o kadar yakındaydı ki nefesinin sıcaklığını hissedebiliyor ve bir gözünün ucuyla yakasının parıltısını görebiliyordu. Bir pençesini uzun bir şekilde uzattı,

Geçici bir uzanma. Pençeleri kınına girmişti ki bu son derece sakinleştirici bir bilgiydi. Yine de hareket edemiyordu. Kadın onu tamamen yargılamamıştı.

Kadın öyle aniden fırladı ki Elijah istemsizce gerildi. Kendini korumamak için tüm kontrolünü kaybetti, Güçlü çeneleri boynuna kenetlendiğinde onunla birlikte yuvarlanmak yerine. Göğsü artan nefesiyle kabardı ama devam etmesine izin verdi. Tek yapması gereken onu sıkmaktı.

Bir santimlik bir kavrayışla adamın şahdamarını delebilir ya da boynunu kırabilirdi.

Ama bu tutuş sadece bir mesaj vermek içindi. Burası onun bölgesiydi ve kontrol ondaydı. Onu bir daha asla korkutmayacaktı, tutuş ona bunu bildiriyordu ve eğer korkutursa, bir dahaki sefere boynundaki kavrayış o kadar zararsız olmayacaktı.

Siena çok uzun bir dakikanın ardından kendini bıraktı ve göz bebekleri yuvarlaklaşmaya başlarken kalçalarının üzerine geri yerleşti. Dev kedi başını salladı ve bir kez daha kadına dönüşmeye başladı. Elijah Siena'yı görünce yavaşça ayağa kalktı.

tamamen düzelmişti. Siena onun önünde dört ayak üzerinde çömelmiş bir şekilde oturuyor ve dikkatle onu izliyordu.

Saçları koruyucu bir şekilde etrafına dolanmış, çıplak vücudunu savunma amaçlı bir hareketle gizliyordu. Bu durum onu rahatsız etmişti çünkü Lycanthrope'ların çıplak bir şekilde ortalıkta dolaşmaktan nadiren çekindiklerini biliyordu. Onu korkutarak ikinci bir

Bu alışkanlığın midesine kolay kolay oturmadığını tahmin ediyordu. Yine de onu hiç suçlamadı.

Siena geniş ve temkinli gözlerle İblis'e bakıyor, hissettiği her şeyi anlamlandırmaya çalışıyordu. O

Sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı ama bir mezar kadar sessiz kaldı. Gözleri yeşilin sayısız tonundan oluşan bir girdap gibiydi, bu renk karmaşası onun nasıl hissettiğini yansıtıyordu.

Bunun olmasına nasıl izin vermişti? Neden olmuştu? İblisler ve Likantroplar kedi ve köpekler kadar farklıydı. En azından her iki toplumdaki ortak görüş buydu. Eğer bu

Sayfa 30

Doğru, o zaman bu nasıl gerçekleşebilmişti? Kimyasal olarak uyumlu olmamaları gerekirdi, zihinsel olarak bazı yönlerden hâlâ birbirleriyle savaş halinde oldukları gerçeğini bir kenara bırakın. Yine de kimyasal ve diğer açılardan fazlasıyla uyumlu olduklarını inkâr etmek mümkün değildi.

Aradan geçen bunca zamandan sonra vücudu hâlâ dokunuşunun anısı ve tutkusunun derinliği. Dahası, ona karşılık vermesiyle, ona karşı tatmin edilmemiş özlemleriyle tedirgin olduğu çok açık mesajıyla kaynadı. Kendini boşlukta ve doyurulmamış hissediyordu, sanki

Kendini savunmak için geri çekilmek zorunda kaldığında onun ruhunu boşalttı.

Kraliçe ayağa kalktı, ona sırtını döndü ve hızla yan odaya geçti.

İlaçlardan birini daha düşürdüğünde kendini daha iyi hissetti.

Başının üzerinde bol bir bebek elbisesi vardı, bu elbise onu öptüğünde gözlerinin olduğu kadar yeşildi. Parmaklarının ucuyla ağzını yokladı, dudaklarındaki morlukları ve hafızasına kazınan acıyı hissetti. Onun yaklaştığını hissetti, düşünceleri kendi hissettikleri ve onun hissettiğini hayal ettiği şeylerin karmaşası içinde dönüp duruyordu. Adam onunla konuşmak için durmak yerine yatak odasına çekildiğinde minnettar oldu. Adam gittiğinde en yakın koltuğa çöktü ve sessizce nefes verdi.

Siena neredeyse ne yaptığına inanamıyordu. Eğer işler daha da ileri giderse, tüm hayatı Böylesine anlaşılmaz boyutlardaki bir hatadan sonra hayat diye bir şey varsa, dramatik bir şekilde değişti. Halkının tek yöneticisiydi, eşi yoktu, çocuğu yoktu ve hiçbir zaman ikisini de istememişti. Onun yönetici sınıfı İnsanların ayırt edici bir özelliği vardı, o da çiftleştiklerinde bunun ömür boyu sürecektir olmasıydı. Kurtlar ve kuğular gibi bu özelliği taşıyan birkaç tür vardı, tıpkı atlar ve geyikler gibi sadece yıldan yıla değil, bazen an be an eş değiştiren çok eşli hayvanlar olduğu gibi.

Ancak hükümdarın şekli ne olursa olsun, bir kez ve her zaman için çiftleşmek zorundaydı. Her zaman için tek bir eş. Tarihsel olarak bunun kraliyet soyunun sadakatini ve saflığını güvence altına almak için olduğuna inanılırdı. Kralın eşi de tek eşliliğe olan bu sadakate boyun eğecekti. Bunun nasıl başarıldığını kimse kesin olarak bilmiyordu. Onlar bir tür genetik virüs olduğundan şüpheleniliyordu. Bir İblis'in belirli bir Druid'de gücün doğuşunu tetiklemesine neden olan şey. Belki bir gün bunu kesin olarak öğreneceklerdi.

İşte bu yüzden Siena kesinlikle bekâr kalmayı seçmiş, hiçbir erkeğin onu baştan çıkaracak şekilde yanına yaklaşmasına izin vermemiştir. Bir eş istemiyordu ve Sırf yatağına aldığı için hükümdarlığında kendisine eşit olacak bir erkekle hükümdarlığını paylaşmayı kesinlikle reddetti. Aslında, ölümü halinde potansiyel olarak tahtını ele geçirebilecek bir erkekle çiftleşme fikrinden aktif olarak nefret ediyordu.

Eğer İlyas o vahşi anda onun bedenini almış olsaydı, ikisinin de infazını pekâlâ yazabilirdi. On dört yıllık barış, bir İblis'ten bir Lycanthrope Kralı yaratmak için yeterli bir temel değildi. Ne kadar sevilse ve övülse de, isyan etme ve saltanatını devirme şansı akıl almaz bir şey olurdu ve affedilemez bir risk.

Bundan sonraki önemli şey, hayatının geri kalanını bir çiftin parçası olarak geçirmeye zorlanma kavramı olacaktı. Kendisi hakkında tek bir şeye bile güvenmeyen bir erkeğin de dahil olduğu bir çiftin parçası. Doğurmaya zorlanmak yeterince kötüydü. herhangi bir erkekle ömür boyu arkadaşlık etmek istemezdi, ama bu İblis savaşı? Babasının savaşı sırasında halkından pek çok kişiyi ölüme göndermişti ve her ne kadar erkek ebeveyninden daha akıllı olmayı öğrenmiş olsa da, savaşçının katlettiği kişilerin aileleri onu türüne ihanet eden biri olarak bağırsaklarını deşecek, böyle bir iğrençliğe cüret ettiği için leşinin buradan geldikleri asıl Rus eyaletine götürülmesini sağlayacaktı.

Nasıl olmuştu da onun kollarına düşmüştü? Hatta neden onu takip etti? Doğru, birbirleriyle şahsen hiç savaşmamışlardı ama yüzyıllardır bunu yapan halklarının en sert temsilcileriydiler. Öpüşme fikri, böyle bir adamı herhangi bir şekilde istemek?

Onun içine ne girmişti? Onun içine?

Ve neden onun hissini sadece zihninin önünden değil, vücudunun tamamından da silemiyordu? İçeride ve dışarıda? Cildi şu anda bile uğulduyordu. Ayrıca, o

başka bir şey hissedebiliyordu; bedeninde ve düşüncelerinde daha önce var olduğunu bilmediği bir derinlik. Artık Bu içi boş, pençeleyen hissi, arzunun açlığı olarak adlandırdı.

Sayfa 31 olmasaydı

kendi düşüncelerine dikkat ediyordu? Bu tamamen Böyle bir şeyi bir saniye bile daha hissetmeye devam etmek delilikti! Vücuduyla bu kadar yakınlaşmasına izin verdiği için utanmalıydı, bunları arzulamaya devam etmekten değil.

Kraliçe artık yerinde duramayarak ayağa kalktı. Odanın enine doğru adım atmaya başlarken bir avucunu dalgınca düz karnına sürttü. Sanki adam varlığını bir şekilde içine yerleştirmiş ve onu kalıcı olarak lekelemiş gibi hissediyordu. Çiftleşmemişlerdi, o halde neden adamın özü çoktan içinde yüzüyormuş gibi hissediyordu?

Rahim mi? Kafası karışmıştı, vücudundaki kokusuyla alay ediyor, onun varlığında geçen günlerin hem insan hem de kedi anılarıyla mücadele ediyordu.

Kendine rağmen, adamın kediye korkmuş haldeyken ele alış biçiminden etkilenmişti.

Artık eski haline döndüğü için bunun farkındaydı ama o dakikalarda pumadan başka bir şey değildi, adamın boynunu ikiye ayırması her şeyden daha muhtemeldi. Her ne olursa olsun, onun tarafından o kadar tehdit edilmiş olmalıydı ki, onu oracıkta deşmeliydi. Ama bunun yerine kedi kaçıp gitmişti. Saklanmıştı. Tıpkı vahşi doğadaki aslanların kendilerinden daha güçlü gördükleri herhangi bir şey tarafından tehdit edildiklerinde yaptıkları gibi.

Ama sonra ona bir kez daha yaklaşmak ve onu korkutarak değiştirdiği için böyle düşük saldırganlıkta bir cezalandırma yöntemi kullanmak?

Siena duyguları onu boğmak üzereyken merdivenleri hızla çıktı ve mağaradan çıkmadan ondan olabildiğince uzaklaşmaya çalıştı. Ancak, havuzun yanındaki o yer de onun için daha iyi değildi. Oda feromon ve cinsel uyarılma kokuyordu. Onun ve onun. Nereye dönerse dönsün, ondan kaçamayacakmış gibi görünüyordu. Ve

Dışarıdaki ağaçların arasından süzölen güneş ışığı onun ormanın rahatlığına kaçmasını engelledi.

Kraliçe bir hıçkırığı bastırdı, ellerini birbirine doladı ve alt dudağını sertçe ısırđı. Gözyaşı denen bu zayıf, kadınsı şeyi yapmayacaktı. Hayatı boyunca bir kez bile ağlamamıştı ve bunu bir İblis erkek için yapmadan önce üç kez lanetlenirdi. Yine de, içinden geçen hapsolmuşluk hissinden, kabaran duygulardan, düşüncelerin karmaşasından kaçamıyordu.

onun izlenimleriyle kalıcı olarak lekelenmiş gibiydi.

Siena aniden, körlemesine, mağaranın girişine doğru sıçradı. Elijah'ın kolu beline dolanmadan ve onu sert bedenine doğru çekmeden önce güneşe ancak altı metre kalmıştı. Çığlık attı, tekmeledi ve onun tutuşuna karşı mücadele etti. Güneşin fizyolojisi üzerindeki hızlı etkisi olmasaydı, onu tutmasını imkânsız hale getirebilirdi.

Işık şaşırtıcı bir hızla içine işledi. O anda, daha önce hiç deneyimlemediği bir şekilde ışığa duyarlı hale gelmişti. Acaba bu bile değişmiş miydi? Adam onu kollarının arasına alırken çaresizlikle merak etti ve sığınaklarına geri döndü. O sırada güvenli bir şekilde korunuyordu, maruz kaldığı için zaten oldukça midesi bulanıyordu. Onu doğruca yatak odasına götürdü ve yatağa yatırdı, serin bir elini yanan yüzüne bastırdı.

"Deli misin sen?" diye sordu usulca, bu cümle içinde barındırması gereken sitemden yoksundu. Sonunda onu kıran, sorusundaki ve dokunuşundaki yoğun endişeydi. Bir kez hıçkırdı, sertçe ve sonra tamamen gözyaşlarına boğuldu.

Utanç içinde yüzünü çevirmeye çalıştı ama adam yanağını avucunun içine aldı ve bunu yapmasına engel oldu. Acımasız İblis savaşçısı Elijah daha sonra nasırlı parmaklarıyla her bir gözyaşını yakalamaya devam etti, nefesinin altında onu usulca susturdu ve elini kendi elinin içine almak için uzandı.

"Siena, lütfen," diye yalvardı usulca, parmakları tuzlu suyu yakalamak için bir yanağından diğerine daha hızlı hareket ediyordu

sefalet. "Çok üzgünüm. Tahmin edemeyeceğin kadar üzgünüm. Seni bu şekilde incitmek istememiştim. Lütfen, kedicik, sen Beni öldürüyorsun. Lütfen, dur."

Ama ne kadar nazik olursa, o kadar çok canı yanıyor gibiydi. Ve neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir süre sonra gözyaşlarını saçlarından uzak tutmaktan vazgeçti ve saçlarını güçlü bir şekilde çekiştirerek onu rahatlatıcı bir kucaklamanın içine çekti. Elini başının arkasına bastırdı, yüzünü boynunun kıvrımında tuttu, yanağı geniş bir omzuna yaslandı. Adamın elinin sırtında gezindiğini, nazikçe, yatıştırıcı bir şekilde, sadece tek bir yöne süründüğünü hissetti.

Ona dokunmanın en rahatlatıcı yolunun bu olduğunu nereden biliyordu? Bir kedi gibi **Sayfa 32**

Sadece kürkünün tek bir yöne doğru okşanmasına katlandığında, güçlü bir rahatlık ve gevşeme hissiyle doldu.

Adam onu mükemmel bir şekilde okşarken, içindeki değişimin kızardığını hissetti.

"Siena, beni dinle," dedi yumuşak bir sesle. "Burada işin bitti.

Kralıma karşı görevin tamamlandı. Karanlık çöktüğünde buradan gideceğim.

ve eve dön. Beni bir daha görmeyeceksin. Sana yemin ederim..."

"Hayır, henüz yeterince iyi değilsin," diye itiraz etti ve geri çekilerek doğrudan onun gözlerine baktı. "Kendimi senin bakımına adadım ve bunu sonuna kadar götüreceğim. Ben... Ben sadece..." Siena başını salladı, zayıf gözyaşlarının son kalıntıları da iterken söyleyecek söz bulamıyordu.

"Tüm bunların arkasında ne olduğunu anlamalısın," diye sessizce onu teşvik etti ve gözlerini kaldırması için parmaklarını çenesine dokundurdu. "Samhain'e sadece bir hafta kaldı. Senin türün de en az benimki kadar bundan etkileniyor.

İblisler bu ayın ayı tarafından, ne kadar yanlış yönlendirilmiş olursa olsun, gözlerine çarpan herhangi bir güzel insansı ile çiftleşmekten başka bir şey istememekle

lanetlenirler."

Elijah derin bir nefes alarak kızın altın gözlerinden ve hâlâ onu cezbeden sıvı cazibesinden uzaklaştı. Kendini her ne kadar kendi gözlerine inanmaya zorlasa da

açıklamasına rağmen, bundan çok daha fazlasının olduğunu uğursuz bir eğlenceyle fısıldayan içgüdülerinden kaçamadı.

Siena bu açıklamayı minnetle karşılayarak, "Evet," diye onayladı. "Evet, haklısınız. Sizin türünüzü nasıl etkilediğini unutmşum. Benim halkım için etkisi aynı değil. Tam olarak değil.

Ancak bu süre zarfında hayvani yönlerimiz çok baskın hale gelir. Çiftleşme gibi içgüdüler o kadar baskındır ki... normal sağduyuyu bozarlar."

"O halde, gitmezsem bunun tekrar yaşanabileceğini anlıyorsunuz, değil mi?" diye sordu.

"Belki de. Belki de artık bunun farkında değiliz. Bu sorun ne olursa olsun, buradan ayrılamazsın. Hayatını riske atmadan bu kadar ağır yaralıyken form değiştiremeyeceğini bilecek kadar İblisleri tanıyorum. Seni iyileştirmek için gösterdiğim tüm çabaları mahvetmene izin vermeyeceğim."

Kendini aynı anda hem rahatlamış hem de bitkin hissedен Siena yatağın yastıklarına yaslandı ve yanağını onun ağır kokusunu taşıyan yastığa sürtme isteğini duymazdan geldi.

Elijah, hâlâ hemşiresi gibi davranmaya çalışmasına rağmen onun hasta olduğunu görebiliyordu. Sonbahar ağaçlarının dalları tarafından hiçbir engellemenmeyen parlak sonbahar güneşine doğru atılışı ciddi bir hasar vermişti. Lycanthrope'lar buna güneş zehirlenmesi diyordu. Bunu daha önce yakından görmüştü ve etkileri açıktı. Solgundu, teni her zamanki altın parlaklığından uzaklaşmıştı ve normalde gür olan saçları Etrafında gevşekçe asılı duruyordu.

"Yine kanaman var," diye mırıldandı, göğsündeki yaranın üzerindeki bandaja dokunmak için uzanırken.

"Su bandajın mührünü bozdu."

"Kuruyacaktır. Bunun için endişelenme." Elijah kızın elini ondan almak için uzandı ama elini tekrar avucunun içine aldığı anda bırakamayacağını anladı.

Ayağa kalkarak onu bırakması için kendini zorladı ve odadan çıktı. Kısa bir süre sonra bir bardak suyla geri döndü ama bu süre zarfında uyuyakalmıştı. Tekrar yatağın karşı tarafına oturdu, uzun ve yavaş nefes verdi. Düşüncelerini sakinleştirmeye çalışırken boş bir uğraş olarak bardağı elinde evirip çevirdi.

Siena bunu bilmiyor olabilirdi ama Elijah ona elini sürdüğü anda birçok yasayı çiğnemişti. İblis yasası bu tür konularda çok kesindi. Açıkçası, İnfazcı'nın çoktan üzerine çullanıp onu olması gerektiği gibi cezalandırmaya karar vermemiş olmasına hayret ediyordu. Böyle bir müdahaleye ihtiyaç duyduğu tek anda, Jacob'ın Karısı ve yeni doğan bebeğiyle meşgul.

Elijah'ın tüm vücudu ağrıyordu. Ve bunun sadece iyileşmekte olan yaralarının acısından kaynaklanmadığını fark etti.

Her nasılsa, bu unutulmaz güzellikteki yaratık onun derisinin altına girmişti. Bunun tamamen fiziksel bir şey olduğuna kendini ikna etmeye çalışırsa kendine yalan söylemiş olurdu. Şöyle bir şey vardı.

Onun ruhunda, tavırlarında onu çağıran bir şey vardı. Altı ay önce tanıştıkları günden beri bunu yapıyordu.

Gideon'un kendisini Lycanthrope sarayına hapsetme planının, doktorun hızlı ölümünden başka bir sonuç vereceğine asla inanmamıştı. Ama sonuçlar onu şaşırtmıştı, devam ederken bile **Sayfa 33**

onlara güvenmemek için. Kraliçe savaşın sona erdiğini ilan ettikten sonra bile etrafta dolaşıp diğer ayakkabının düşmesini beklemişti. Tam da rahatlamaya başladıkları anda onları tekrar savaşa sokacak olan ayakkabıyı. Ancak, onunla tanıştığından beri, onun herhangi bir Dönüşen'e benzemediğini biliyordu.

daha önce hiç karşılaşmamıştı. Hatta saldırgan halkından ustalıkla kopardığı bu barışa daha çok güvenmeye başlamıştı.

Elijah bitkin bir halde fincanı bir kenara bıraktı ve Kraliçe'nin yattığı yastığın yanındaki yastığa uzandı. O

ona bakmak için başını çevirdi. Tek gördüğü, solgun yanaklarındaki altın kirpiklerin narin yapraklarıydı. Nedense bu zarif ayrıntıya takılıp kalmış, ne kadar kırılgan göründüklerini merak etmişti. Sanki en ufak bir dokunuşta kırılabilirlermiş gibi. Onu narin ya da kırılabilir bir şeyle bir tutmayı hiç düşünmemişti. O müthiş güçlü bir kadındı ve onu başka bir şekilde düşünmek aptallık olurdu. Ama onun altında yatan bir şey vardı.

İçindeki masumiyet.

Bunun onun hiç sevgili edinmemiş olduğunun farkında olmasıyla hiçbir ilgisi yoktu. Bunun beraberinde getirdiği koşulları biliyordu ve aralarında neredeyse gerçekleşecek olan şeyden bu kadar korkmasının nedeninin de bu olduğunu biliyordu. Ama bu Vücudunun fiziksel olarak bakir olmasından daha derin bir şey.

Belki bir noktada hissettiğini sandığı şeyin ne olduğunu anlayacaktı ama bu muhtemelen hiçbir zaman gerçekleşmeyecekti. Bu yerden ayrıldıklarında Birbirlerini ancak Nuh'un sarayında, onun da katıldığı törenlerde görebileceklerdi. Yapacak bir şeyi varsa o zaman bile görüşmeyeceklerdi. O andan itibaren mesafesini korumaya kararlıydı. O bir savaşçıydı, disiplinin en üst biçimleriyle eğitilmişti ve bunu kolayca yapabiliirdi.

Elijah'ın gözleri kapandı, bu da onun kokusundaki şekerlemenin daha fazla farkına varmasını sağladı. Uykuya dalarken bu kokunun en çekici yanının şu olduğunu düşündü

Onunkiyle çok iyi harmanlanmıştı.

BÖLÜM 4

Noah, elindeki tozlu kitaplardan birini itti. büyük İblis kütüphanesinden, şatosunun zindanlarında bulunan engin tarihlerinin ve kehanetlerinin arşivinden geliyordu. Devasa kitaplardan üç tanesi dikkatini çekmeyi bekliyordu ama onları görmezden geldi ve son iki gündür çok sık tekrarladığı bir tedirginlik belirtisiyle Büyük Salon'un zeminini adımlamaya başladı.

Endişeli olduğunu söylemek hafif kalırdı. Ordularının Kaptanı'nın kaybolmuş olmasına rağmen, alışılmadık bir şekilde

Nerede olacağına dair kimseye tek bir kelime bile etmemişti, Elijah'ı bunca yüzyıldan sonra savaşçının kendi başının çaresine bakabilecek kapasitede olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyor olmalıydı. Ama bunlar değişken zamanlardı. Düşmanlar ve kehanetler, Druidler yeniden keşfediliyor ve melez çocuklar potansiyel olarak yeni ve güçlü yeteneklerle doğuyor. Erkekler ve kadınlar aniden Irklarının bin yıldan fazla bir süredir zevk almadığı bir sıklıkta birbirlerine baskı yapıyorlardı, tabii eğer gerçekten zevk almışlarsa.

Bu yüzden üzerlerinde çağların tozunu taşıyan bilgi, tarih ve kehanet kitaplarını araştırıyordu. Bazıları bin yıldan uzun bir süredir açılmamıştı ve kendisi de bin yaşında olan Gideon'un bile bilmediği sırları ve düşünceleri saklıyordu. O bir

İçlerinde, zamanın tüm kaosunda netlik bulacağını umuyordu. Ancak, kadim İblis dilinin arkaik doğası ilerlemeyi yavaş ve zor hale getiriyordu.

Bu görev için en iyi akademisyen Isabella olacaktır. kadın İnfazcı. Bununla birlikte, Isabella'nın Druidik güçlerinin çağlar boyunca İblis dilinin tüm formlarını kolayca tercüme etme yeteneğini içermesine rağmen, sadece

yeni bir annenin doğumdan hemen sonra kendini böylesine yoğun bir çalışmaya adanması mümkün değildi.

Kral gibi bilginler günümüzün sorunlarına geçmişin eserlerinde ve kehanetlerinde cevap arıyorlardı. Kader, İblisoğlu için çok şey ifade ediyordu.

Bireysel olarak ve toplum olarak. Kaderlerine giden en saf yolu takip etmek, kehanetlerin şimdiki zamanda gerçeğe dönüşmesini ve harikulade bir tarih oluşturmalarını izlemek onlar için dini bir deneyim gibiydi.

Sayfa 34

Rut ve Meryem'in kendi halklarına ihanet etmelerinin ilk başlarda bu kadar zor anlaşılmasını sağlayan da buydu. Bu neredeyse hiç duyulmamış bir şeydi. Ancak Nuh, yürek acısı ve kargaşaya neden olmaya kararlı kadın hainlerin, kendi içlerinde

kendi yollarının da herkesinki gibi kaderi olduğuna dair çarpık bir algıya sahipti. Ve Noah'a göre bunda muhtemelen doğruluk payı vardı. Her yolun kaderinde ahlaki iyilik ve ruhsal berraklık yoktu. Eğer durum böyleyse savaşlar, şiddet olmazdı.

Bu hainlerin zihninde, kendi kardeşlerine karşı giriştikleri bu intikam eylemleri haklı, hatta doğrudu. Geçtiğimiz Mayıs ayında, Beltane'den hemen önce gerçekleşen kuşatma, ilk başta İnfazcı Jacob'a yönelik acımasız bir intikam eylemiydi, ancak daha sonra öldürücü bir zehir gibi tüm İblis türünü kapsayacak şekilde yayılmıştı. O zamandan beri İblisler bu dönemlerin elleri altında defalarca acı çekmiş, çok az nedeni olan ya da hiç olmayan zarar verici gerilla taktiklerinin kurbanı olmuşlardı. Geçtiğimiz altı ay onlara farkında olmaları gereken bir şey veriyse, o da düşmanların her yerde olduğuydu - bazıları tahmin ettiklerinden daha yakındı hiç beklemediğim bir şeydi.

Tüm bunlar, kayıp bir çocuk için duyulan endişeyi güçlendirdi.

Kral'ın normalde asla endişelenmeyi düşünmeyeceği bir yoldaş.

Büyük Salon'un karşısındaki şöminenin yanından bir ağlama sesi geldi ve Noah hemen uçucu düşüncelerini

geride bırakıp ağlamanın geldiği narin beşiğe doğru koştu.
O

içine uzandı, bebeğin en küçük parçasını büyük ellerine aldı, küçük kızı bir kolunun kıvrımına sokmak için bir an ayırdı, bir battaniye onu sıcak bir şekilde sardı.

"Ee, tatlım," dedi ona sohbet edercesine, "bu konuda söyleyecek bir şeyin var mı?"

İki haftalıktan biraz daha küçük olan ve başını tek bir pozisyonda uzun süre zorlukla tutabilen bebek, yüzünü doğal halinden daha da sıkı bir hale getirerek İblis Kral kendine rağmen güldü.

"Sanırım sen de tıpkı annen ve baban gibi olacaksın. Bir gün benim İnfazcım olur musun, tatlım?"

Yoldan çıkmış İblisleri hak ettikleri ceza için bana geri getirmek mi?"

Nuh ateşin önündeki en sevdiği koltuğa yerleşmek için vücudunu çevirdi. İblis elini kaldırdı ve Şakacı bir şekilde parmaklarını ateşe vermeye başladı ve alevin bir parmak ucundan diğerine atlamasını sağlayarak bebeğin gözlerini fal taşı gibi açmasına neden oldu. Bebek heyecanla kollarını ve bacaklarını çırparak ona doğru uzandı ama adam şakacı ışıkları onun ulaşamayacağı bir yerde tutmaya özen gösterdi. Bebek hayal kırıklığı içinde çığlık attı.

"Şşşt," diye fısıldadı. "Annen bilseydi, kraliyet kellemi alırdı."

Noah sırttı ve alevleri yakan aynı düşünceyle alevleri söndürdü. Ateş İblisi daha sonra ısınmış parmaklarını başındaki ipeksi siyah buklelerin üzerinde gezdirdi.

"Ailenin benim yerime Elijah'ı Siddah'ın olarak seçmesi beni oldukça kızdırdı. Ancak anladığım kadarıyla senin bütün bir türü yönetmekle meşgul bir adam için fazla ele avuca sığmaz biri olacağını düşünüyorlar. Ve hayır," diye devam etti, elini uzatarak

"Annenin o zamana kadar kendi aileme sahip olabileceğime dair yaptığı şakayı kesinlikle takdir etmedim. Görünen o ki, siz dişilerin kurnaz büyülerine kapılan İblis erkeklerinin birbiri ardına düşüşünü izlemekten büyük bir zevk alıyor."

Bebek yeni doğmuş mavi gözlerini ona kırıştırdı, sonra adamın kalın parmaklarından birini inanılmaz derecede güçlü bir şekilde kavrayarak ağzına soktu.

"Bunu benim yolumdan görmene sevindim," diye güldü.

"Ben

babanı annenin kollarına atmaya teşvik ettiğim için pişmanlık duymaya başladım. Onu durdurabileceğimden değil. Ama o kadın bu kaleye girdiğinden beri hiçbir şey eskisi gibi değil. Böyle devam ederse Elijah o kapıdan içeri aşk soneleri ve kendi çocuklarıyla girecek. Yeterince kötü kardeşim..."

Nuh sözlerini yarıda kesti, düşünceleri kayıp savaşçıya döndüğünde mizahı azaldı. Açıkçası, koşullar ne olursa olsun Elijah'ın kapıdan içeri girmesi onun için iyi olurdu. Ortadan kaybolmak ve nerede bulunabileceğini kimseye söylememek onun yapacağı bir şey değildi.

Özellikle de etraflarında tehlike kol gezerken. Elijah son aylarda deli gibi davranıyordu, kendisine karşı komplo kuran insan dışiler tarikatı hakkında bulabildiği her şeyi öğrenmeye çalışıyordu.

Şeytanlar ve Sayfa 35

diğer Gecegezenler. Kendilerine ihanet eden İblislerin peşine düşerken yorgunluktan bitap düşüyordu, her ne kadar onları denetlemek Jacob'ın yetki alanına girse de. Savaşçı, Noah'ın bu durumdan haberdar olduğunu bilmiyordu. Kolordusundaki Beden İblislerinden çok sayıda şifa hizmeti talep ediyordu. Bu askerlerden birkaçı Kral'a gönülsüzce yaklaşmış, sadakatle dolu İlyas'ın üzerine gitmek istemiyordu ama kendisini ciddi bir zarara sürüklemekten de korkuyordu. Her biri durumun ciddiyetini küçümsemeye çalışmışlardı ama gözleri söylemek istemedikleri her şeyi söylemişti. Bu yüzden Noah Elijah'a dün kendisiyle bir toplantıya katılması talimatını vermişti.

Elijah böyle bir randevuyu asla kaçırmazdı. Nuh'un protokolleri söz konusu olduğunda hatasızdı ve kendisini sürüklemek zorunda kalsa bile bir çağrıyı asla göz ardı etmezdi.

ölüme yakinken odaya götürdü. Tüm rahat tavırlarına rağmen Elijah son derece sadıktı ve bu da belli oluyordu.

Noah nefes verdi, bunu yaparken düşüncelerini sakinleştirmeye çalıştı ve dikkatini tekrar kucağındaki bebeğe verdi.

"Görünüşe göre acıkmışsın, küçük tatlı. Parmağımı kemirmeden önce annenin gelip seni beslemesi gerekiyor."

Bebek onu görmezden geldi ve kemirmeye devam etti.

"Dişleri olmayan bir bebeğin pek bir şey kemirebileceğini sanmıyorum."

Noah başını kaldırdı, bu kadar uzun süredir farkında olmadığı düşünceleri yüzünden dikkati dağılmıştı İnfazcıların gelişi. Isabella onu kucaklamak için eğildiğinde gözleri hemen Jacob'ın ciddi yüzüne gitti.

çocuğu tuttuğu yerden çıkardı. Noah, o karanlık gözlere baktığı anda erkek İnfazcı'nın verdiği haberin doğru olmadığını anlamıştı.

iyi olacak.

"Hiçbir şey mi?" Noah sordu, sıkıntılı duyguları soruyla birlikte çok açık bir şekilde ortaya çıktı.

Bella bebeğini kucağına alır almaz kenara çekilmiş, kızına usulca mırıldanırken, Noah sandalyesinden kalkmış ve arkada duran Jacob'a yaklaşıyordu ailesinden uzakta.

İnfaz memurları Elijah'tan herhangi bir iz aramak için dışarı çıkmışlardı.

Jacob'ın da en az Noah kadar onun için endişelendiğinin kesin bir işareti, Bella'nın yeni doğmuş bebeğini bırakıp onunla gitmesi ve Jacob'ın buna itiraz etmeden izin vermesiydi. Elbette, yaptığı ve yapmadığı şeylerin şu anlama geldiği söylenebilirdi

Jacob'ın evli olduğu Druid'e oldukça az benziyordu. Bella oldukça bağımsız, modern bir kadındı, şımarık bir tavı ve kendine has bir iradesi vardı.

kocası duvara tırmandı ve bu onu çok mutlu etti.

Noah birkaç dakika önce ayrıldığı masaya geri döndü, İnfazcısı da kollarını atletik göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve koyu renk başını öne eğmiş bir şekilde onu yakından takip

ediyordu
sesiyle birlikte.

"Bunu anlamıyorum, Noah. Onu her yerde takip edebilmeliydim. Hayatım boyunca yaptığım şey buydu. Özellikle de Samhain sırasında. Yeteneklerimin şu anda en keskin olduğunu biliyorsun. Ama onu Washington'a kadar takip ettim ve sonra tamamen kaybettim."

"Orada çok yağmur yağıyor Jacob ve sen başladığında onun tam bir gün gerisindeydin. Bu anlaşılabilir bir durum."

Yakup öyle bir ses çıkardı ki, Kral'a başarısızlığını hükümdarı kadar affetmediğini belli etti. Ama bu Yakup'un tarzıydı. Başarısızlıkları yüzünden kendine karşı son derece sertti ve her zaman da öyle olacaktı. Başarısızlıklarının az ya da çok olması önemli değildi. Son derece ahlaklı Toprak İblisi için önemli olan tek şey, bir başarısızlığın her zaman çok fazla başarısızlık olacağıydı.

"Isabella başının belada olduğu hissinden kaçamıyor," dedi Jacob gergin bir şekilde, bir elini uzun, siyah saçlarında gezdirerek. "Arka arkaya o kadar çok önsezi görüyordu ki Yolun sonuna geldiğimizde aşırı yükten bayılacak sandım."

Bu haber Noah'ın hızla başını kaldırıp kadın infazcı'ya bakmasına neden oldu ve ilk kez onun çizilmiş tenini ve sanki onun sıcaklığına ve şefkatine muhtaçmış gibi çocuğunu kucağına alışını fark etti. Bu üzücü bir görevdi ve bu belirsiz sonuç açıkça Elijah'ın arkadaşlarını etkilemişti.

"Ne tür önseziler?" diye sormak için kendini zorladı Kral.

Sayfa 36

"Savaşın. Acıdan. Kan yüzünden kör olduğunu söyleyip durdu. Bu bilgi olmasa bile, kötü bir şey olacağından emin olduğunu söylemesine gerek yoktu.

çoktan oldu. Bunu ben de hissedebiliyorum. Sevindiğim tek şey, ne onun ne de benim, adamın o olup olmadığından emin olamamamız.

canlı ya da ölü. Onun çağrılıp çağrılmadığını kesin olarak söyleyemez. Ruth İlyas'ın güç adını biliyor muydu, Noah? Onu büyücülerden birine vermiş olabilir mi?

"Onu çağırıp hapsettiniz mi?" Jacob'ın eli yumruk şeklinde sıkıldı. "Çocuğumun ruhu üzerine yemin ederim, Noah... eğer o kaltak beni Elijah'ı öldürmek zorunda bırakırsa, onun kara kalbini elime alana kadar rahat etmeyeceğim."

Noah İnfazcı'nın öfkesini ve korkusunu anlıyordu. Eğer Elijah İblis türünün bildiği kaderlerin en kötüsü olan Çağrılmış olsaydı, muhtemelen çoktan karanlık, ruhsuz bir canavara dönüşmüş olacak ve ulaşabileceği her yaratık için güçlü bir tehlike oluşturacaktı. Büyü kullananlar, güç ismini elde ettikleri bir İblisi hapsetmek için iğrenç büyüleriyle çizilmiş ve güçlendirilmiş pentagramlar kullanırdı. İblis bu tuzağa düştüğünde, neredeyse kurtarılması imkânsızdı. Bu canavarları yok etmek Jacob ve Bella'nın acı dolu göreviydi.

Ancak İlyas böyle bir yaratığa dönüşmüş olsaydı, İnfazcılar'ın Besleme sırasında çocuklarını yetiştirmesi için seçtikleri İblis'i öldürmek zorunda kaldıkları için çekecekleri acı hayal bile edilemezdi.

İlyas, Kral ve diğer pek çok kişi için olduğu gibi onlar için de çok şey ifade ediyordu. İlyas'ın çok güçlü varlığıyla yönlendirilen, yönlendirilen ve ateşlenen Nuh'un tüm güçlerinin morali, bu büyüklükte bir trajediden sonra toparlanmakta zorlanacaktı. İlyas'ın gücünde bir İblis'in kaybı

ve parlaklığı tüm ırklarını mahvedecekti ve bir Kralın kalbi de dahil olmak üzere düzinelerce kalpte bırakacağı açık yaralardan bahsetmeye gerek yoktu.

Nuh'un başı ağrıyordu ve çarpan şakaklarını ovuşturdu. Bir şeylerin yolunda gitmediğini ilk fark ettiğinden beri yaşadığı gerginlik bu iki noktaya sıkışmıştı. Türlerinin en güçlülerinden ikisi buradaydı ve ne yapacaklarını bilemiyorlar mıydı? Halklarının geleceği hakkında ne kadar üzücü bir yorum, diye düşündü Noah nadir görülen, acı bir kadercilik anında.

Noah, Isabella'nın yaklaşan enerjisini hissederken kafasındaki duyguları ve acıyı bir kenara itti.

Onu ve Jacob'ı tamamen yenilmiş halde görmeden de yeterince bitkin ve endişeliydi.

Elbette kocasının zihnini ve duygularını kendi zihnini okuyabildiği kadar kolay okuyabiliyordu ama Noah başka bir konuydu. Onun halkının gücü olması gerekiyordu.

Noah gülümseyerek ona ve bebeğine bakmak için döndü.

"Hey, en yeni deneğim nasıl?" diye sordu.

"Belirtildiği gibi aç," dedi gülerek. "Onu beslemem gerekiyor. İkinizin de rahatlamanızı, bir şeyler içmenizi ve bu konuyu daha fazla tartışmadan önce ben dönene kadar beklemenizi istiyorum. Ben de senin İnfazcınım Noah ve beni birileri gibi şımartmana izin vermeyeceğim. kırılgan kuş. Anlaşıldı mı?"

Her ikisine de, itaatkâr bir şekilde başlarını sallamalarını sağlayan son derece saçma bir bakış attı.

"Güzel. Eğer Elijah'ı bulacaksanız, büyük olasılıkla bana ihtiyacınız olacak-"

Bella sözünü kesti, gözleri donuklaşırken tüm teni korkutucu gri bir renge büründü.

Jacob, Nuh'tan bir an daha hızlı tepki vererek bir koluyla kadının batmakta olan bedenini kavrarken diğeriyle de bebeği yakalamaya çalıştı. Oldukça iyi başarmıştı, yardım etmek için uzandığında Nuh'un yardım elleri gereksiz görünüyordu. Bebek yere düşer düşmez Jacob kızını Noah'a verdi ve karısının üzerine eğilerek nabzını ve nemli cildini kontrol etti.

"Bu kadarı da fazla. Bebekten sonra başına bunların gelmeye devam etmesi için çok erken."

Sevgili eş, büyük olasılıkla İlyas ve onun karşılaştığı kaderle ilgili bir başka üzücü imgeleme yenik düştü.

"Noah, sanırım Gideon'u arasak iyi olacak. Hamilelik çok zordu.

Ruth'un ona saldırması ve diğer her şey.

Rengini beğenmedim ve kalbi deli gibi atıyor."

"Legna artık burada değil," diye hatırlattı Nuh ona. "Onun dikkatini buradan çekebilmemin tek yolu yakınındaki bir şeyi ateşe vermek olurdu ve bu da pek Yeteneklerimle bile kendimi rahat hissettiğim bir şey."

"Ben de onun altında tam olarak bir ağaç yetiştiremiyorum."

Jacob, endişesinden sesindeki tonu belli etmeden havladı.

"Ve ben onu buraya toz olarak sürükleyemeyecek kadar bitkinim, öyle olmasa bile **Sayfa 37**

binlerce mil uzakta. Bebeği beşiğine koy ve Legna ile iletişime geçip ikisini de buraya ışınlayabilecek ya da onu ışınlayabilecek bir Zihin İblisi bul. kendileri."

Isabella boğuk ve anlaşılmaz bir cümle kurduğunda Jacob ve Noah ona baktılar.

Bununla birlikte, Noah'nın tanıdığını düşündüğü bir yapı vardı. Bella'nın dillere karşı bir yakınlığı vardı.

Druidik güçleriyle birlikte gelmişti, bu yüzden yabancı bir dilin onun vizyonlarının bir parçası olması onu şaşırtmadı.

Yine de, ikisi de bunu hemen fark etmedikleri için, kadın imgelem transından çıkana kadar bunun onlar için hiçbir anlamı yoktu

ve bunu onlara açıklayabilirdi. Tabii bunu açıklayabildiği sürece. Bella'nın görüşleri çoğu zaman daha gizemliydi.

"Onlar gittikçe güçlenirken o zayıflıyor.

Böyle cehennem gibi bir gücün ne faydası var?"

korkulu kocası acı acı sordu. "Bazen," dedi kısık sesle, "keşke ona hiç dokunmasaydım. Böyle acı çekmezdi."

"Jacob, kes şunu," dedi Noah sertçe. "Bunu kastetmiyorsun ve bunu biliyorsun. Onsuz kaybolurdun ve sen

bu güzel bebeğe sahip olamazdım. Yemin ederim, kendini suçlamana karşı bir yasa çıkaracağım.

Sürekli. Isabella da bunu benim için uygulamaktan mutluluk duyacaktır."

Noah bebeği beşiğine geri yerleştirmek için odanın diğer tarafına geçti. Bir an sonra bir duman sütununa dönüştü ve yardım aramak için pencereden dışarı çıkarken infazcılarını geride bıraktı.

Magdelegna derin uykusundan yüksek sesli, korkulu bir çığlıkla doğruldu. İçgüdüsel olarak, sanki içindeki bebeği onu rahatsız eden şeyden koruyormuş gibi elleri karnındaki küçük tümseğin üzerine kaydı.

Gideon'un yanı başında uyandığının farkındaydı, oturdu ve koruyucu bir şekilde ona doğru döndü. Kocasını anında onu kendine çekti, kollarını ona sararken çıplak teninin ve fit erkek formunun sıcaklığı inanılmaz derecede rahatlatıcıydı.

"Ne oldu, Neliss?" diye sordu usulca, yumuşak dudaklarını yanağının kıvrımına bastırarak.

"Bir rüya... Sanırım," dedi.

Gideon gümüşü bakışlarını onunkilere kilitlemek için geri çekildi, aynı derecede gümüş olan kaşları endişeyle çatıldı.

"Bu kâbusları görmeye devam ediyorsun. Bunun Bella'nın gibi bir tür önsezi olup olmadığını merak etmeye başladım. Yeteneklerinde başka değişiklikler bekliyorduk, belki de bunca zamandır buradaydı." Gideon uzanıp parmaklarının ucuyla Legna'nın kahve rengi saçlarını yavaşça okşadı. "Bana ne rüya gördüğünü anlat, Nelissuna."

"Elijah'la ilgiliydi. Bir şeyler çok yanılttı. Yine de ayrıntıları hatırlayamıyorum. Tatlı Kader, bundan nefret ediyorum." yorgun bir şekilde şakaklarını ovuşturdu. "Eğer şüphelendiğiniz şey buysa, Bella'nın bu tür yeteneklerden neden hoşlanmadığını şimdi anlıyorum."

Gideon uzanıp parmak uçlarıyla Legna'nın alnına hafifçe dokundu, bir an için gözlerini kapadı ve Legna'nın içine sakinleştirici ve iyileştirici bir enerji gönderdi. Bu onun gerginliğini azalttı.

Yumuşak, memnun bir gülümsemeye gülümserken anında.

Bu bir saniye sürdü, sonra Legna sert bir şekilde nefes aldı, bir kez daha doğrulduğunda neredeyse kafasını kocasının kine çarpıyordu, gözleri irileşmiş ve eli alnına vurulduğunda acı dolu bir çığlık attı.

"Noah!"

"Tamam, bu bir rüya değil," dedi Gideon karanlık bir sesle, yataktan kalkıp onu ayağa kaldırmak için üzerinden atlayarak. "Neler oluyor?"

"Bilmiyorum. Gitsek iyi olacak. Hem de hemen."

"Katılıyorum. Yine de ışınlanmadan önce giyinmenizi tavsiye ederim."

Bu şaka tam da ihtiyacı olan şeydi ve gerginliğini hafifleterek hafifçe gülmesini sağladı. Çabucak giyindiler ve dakikalar sonra Legna onları kardeşinin evine kadar olan uzun mesafeye ışınlıyordu.

Gece çöktükten sonra ilk uyanan Elijah oldu.

Gözlerini açtı ve hızla çevresinin farkına vardı.

Sayfa 38

İlk fark ettiği şey, ağır ağır uyuyan bir Lycanthrope dişisinin ağırlığı altında sıkışıp kalmış olduğuydu. Göğsü acıyordu, iyileşmekte olan yarası dişinin üzerine yayılmasıyla çekiliyordu ama bunu fark etmedi bile. Bunun yerine, saçlarının yumuşak dallarının teninin üzerinde yavaşça kayması onu büyüledi.

Saçları ve uzuvları arasında tamamen dolanmıştı ama onu gerçekten hareketsiz tutan, o canlı saç parmaklarının dokunuşuydu. Saç telleri satenimsi demetler halinde bükülmüş, göğsünün üzerinden, pazularının etrafından, kalçalarının ve uyluklarının üzerinden nefes kesici, bilinçaltı duygusallık. Dönüşenlerin türlerine özgü canlı saçlarını yüzyıllardır biliyordu ama sadece onları yenmek için. Saç bağlanırsa, Lycanthrope biçim değiştiremezdi. Bir hafta ya da daha uzun süre bu şekilde bırakılırlarsa, kelimenin tam anlamıyla akıllarını kayırabilirlerdi.

Ayrıca, eğer koparsa ciddi kan kaybına neden olabilir ve hatta onları hemen oracıkta öldürebilir. Bu tür bir kesilme onlar için de benzer şekilde ölümcül olacaktır çünkü vücudun büyük bir yüzdesinde üçüncü derece yanıklar bir insan için neredeyse kesin ölüm anlamına gelecektir.

Ancak bunu hiç düşünmemişti - şehvetli dokunuşuyla bir erkeği tepeden tırnağa uyarabilen bu ipeksi okşamayı. Vücudunun verdiği acı verici tepkinin ve bunun, kıvrılan buklelerin çapkın dokunuşunu çekiyor gibi görüldüğünün çok farkındaydı. Elijah yumuşak bir şekilde inledi.

Okşayış, tahrik olmuş bedeninin sertleşmiş çeliğinin üzerinde erotik bir şekilde gezindi. O hınzır, yutan darbenin altında kendi nabzının acı veren zonklamasını hissetti.

Düşünemiyordu bile, bunu durdurmak için bir yol bulma umudu yoktu.

Yıkıcı derecede mükemmel bir işkence.

Siena uykusunda kelimenin tam anlamıyla mırıldandı.

Gürleyen trıl

Ses tüm gövdesinden titreşiyor, adamın vücudunun sarıldığı tarafına nazik bir masaj yapar gibi vuruyordu. Bacağı huzursuzca onunkinin üzerinde kayıyor, baldırı uyluğuna doğru kayıyor ve dizini bacaklarının arasına getiriyordu. Elijah tehlikeli bir darbeye hazırlanır gibi gözlerini sımsıkı yumdu ama kadının kendisine beklenen anlamda fiziksel bir zarar vermesinden korkmuyordu. Bir eliyle onu durdurmak için uzandı ve dizinin üzerine koydu. Saçları yeterince kötüydü.

Onunla dalga geçerken, bir de teninin ona değmesine ihtiyacı yoktu.

Kendini ne kadar arzularken bulsa da.

Elijah derin, sakın bir nefes almaya çalıştı ama tek yapabildiği

yaptığı tek şey ciğerlerini onun tatlı, baştan çıkarıcı kokusuyla doldurmaktı. Vücudunun sol tarafı boyunca terliyordu, kızın ona karşı çok rahat olduğu yerde. Türünün gereği olarak

Doğal olarak normal vücut sıcaklığından birkaç derece daha sıcaktı, ama uyurken, nemli alnını ovuştururken farklılıklar daha da aşırı görünüyordu

Ona karşı huzursuzdu. Kadın da tıpkı onun gibi ikisinin ortak kokusunu alıyordu ve adam bu kokunun ne kadar erotik ve şehvetli olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Vücudu ihtiyaç dalgalanmalarıyla derinden zonkluyor, yuvarlanıp onu altından kaydırmak için açıklanamaz dürtüler duyuyordu. Bu noktadan sonra onun tadını, dokunuşunu ve vücudunun hemen dışında ne kadar sıcak hissettiğini içeren grafik fanteziler oynadı. Adam onun içinde olsaydı bu sıcaklığın nasıl hissedileceğini anlamak acı verici derecede kolaydı.

Samhain'in masum kızına bir saldırı daha yapmadan önce ondan olabildiğince uzaklaşması gerektiğini anladığında kalbi iki kat hızlı atmaya başladı

Vücudunu. Ancak kısa süre sonra, onun işbirliği olmadan saçlarından kurtulmasının hiç de mümkün olmadığını fark edecekti. Form değiştirmedikçe olmazdı ve kadının daha önce de belirttiği gibi, bu pek akıllıca olmazdı.

onun için yapması gereken bir şeydi. Yaralar, daha önce uygun şekilde iyileştirilmezse yeniden açılmaya ve hatta kötüleşmeye meyilliydi.

böyle bir form değişikliğini denemek. Demir yaraları ve göğsündeki yara hariç hepsi iyileşme noktasına ulaşmıştı ama

kalan dördü yeterince zarar verir.

Tek seçeneği onu uyandırmaktı.

Elbette bu onun için inanılmaz derecede utanç verici olacaktı. Eğer onun hakkında bir şey bildiğini söyleyebilseydi Bundan kesinlikle emin olabilir.

Elijah'ın aklına ani bir fikir geldi.

Gözlerini kapadı ve dikkatle odadaki havaya odaklandı.

Çok dikkatli olmalıydı, **Sayfa 39**

ama odadaki oksijen seviyesini yavaşça düşürdü.

Solunabilir hava azaldıkça Siena'nın vücudu tepki verdi doğal olarak bir öksürük refleksiyle. Hafifçe nefesi kesildi, bilinçaltı her neyse ona yeniden odaklandı.

aradığı saçlarını, daha belirgin bir kendini koruma içgüdüsüne zorladı.

Bu içgüdülerini üzerine kumar oynamıştı ve karşılığını aldı.

Huzursuzca ondan uzaklaştı, saçları serbest kaldı ve etrafında sıkı, koruyucu sarmallar halinde dalgalandı. Kadın ciddi ciddi öksürdü, şaşırtıcı bir şekilde uyanmadan. Artık serbest kaldığına göre, farkına varılsa da varılmasa da herkesin gururu kırılmamıştı, Elijah mağaranın önünden odaya taze bir esinti çekti. Siena hemen birkaç nefes aldı, alındaki ter bir dakika içinde buharlaştı.

Elijah fırsatını bulduğu anda yataktan fırladı ve sanki kadın bir tür yaratılmış gibi ondan uzaklaştı.

biyolojik kirletici. Ama bir bakıma o da tam olarak buydu. Savaşçı kendini sarmak için yeni bir havlu buldu, kendine aşağıdaki gibi bir şey almak için zihnine bir not düştü

bir an önce gerçek kıyafetlerini giymeliydi. İki elini birbirine karışmış saçlarında gezdirerek hızla yan odaya geçti. Kendi hareketleri, onun kokusunun her tarafını sardığını fark etmesine neden oldu. Mineral havuzunun ısıricı soğuşuna doğru yürürken ciddiyetle yemin etti.

O anda başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde onu yola getirecekti. "Kıyafetlerini" geride bırakarak havuza düştü ve kendini tamamen havuzun ürkütücü soğuşuna bıraktı. Havadan gelen Elijah, oksijen ihtiyacını manipüle etme konusunda bir uzmandı. Yüzeye çıkmadan önce, iliklerine kadar üşüyene kadar birkaç dakika su altında kaldı. Sargılarını kontrol etmek için ayağa kalktı ve karnından aşağıya doğru kayan bir kan ve su izi olduğu gerçeğini görmezden geldi. Bu çok küçük bir şeydi ve Siena'nın gittiği her yere yaydığı büyüleyici kokuyu yok etmeye değermi.

Oradan defolup gitmesi gerekiyordu.

Samhain'e yaklaştıkça ve dolunayın etkisi altında birlikte kaldıkça bu durum daha da kötüleşecekti. Siena uyandığında burayı terk etme ve yollarını ayırma konusunda onunla hemfikir olacaktı.

Yeterince iyi olması şartıyla.

Ama kendisine sorulsaydı, kızın zaten çok sağlıklı göründüğünü söylerdi.

Legna iç çekerek kocasının kucağına oturdu, başını kocasının omzuna koyarak rahatlamak istedi. Gideon'un eli sırtına gitti ve yatıştırıcı bir şekilde ovdu.

"Çok solgun görünüyor," diye mırıldandı.

Gideon gözlerini yakındaki yatakta mışıl mışıl uyuyan kadına çevirdi. Legna haklıydı.

Isabella çok solgundu. Aslında kansızdı. Bu, doğum yaptıktan sonra insan dişilerinde görülen yaygın bir hastalıktı ve o zamandan beri yaptığı tüm egzersizler yüzünden daha da kötüleşmişti. Bu Gideon'un onu iyileştiremeyeceği bir şeydi. İnsanlarda, hatta insan/Druid melezlerinde bile görülen anemi, kan dolaşımındaki demir eksikliğinden kaynaklanırdı. Demir kan dolaşımının

Gideon'un manipüle edemediği tek şey. Kendini çok hasta etmeden olmazdı. Karısı bebek beklerken ve Lycanthrope sarayındaki günlük yaşamları hâlâ potansiyel olarak tehlikeliyken kendini ölümcül derecede hasta etmeyi göze alamazdı.

Normal şartlar altında kız kardeşi Corrine'den kan nakli yapabilirdi ama Corrine ve kocası Kane şu anda hiçbir yerde bulunmuyordu.

Jacob kendi kişisel telepatik bağlantıları aracılığıyla kardeşiyle iletişime geçmeye çalışmış ama genç Zihin İblisi yanıt vermemişti. Bağlantı başlangıçta güçlü değildi, çünkü Çoğunlukla Kane'in telepatik yetenekleri tarafından destekleniyordu ve görünüşe göre Kane, zihninin arkasına seslenen küçük dikkat çağrısını fark edemeyecek kadar uzak ve meşguldü. Eğer fark etseydi, ışınlanırdı.

hemen Nuh'un evine gitti. Ancak bunlar bir acemiden beklenecek şeylerdi. Kane yetişkinlik dönemine yaklaşmış, yüzüncü yaşına girmek üzereydi ama güçlü yanlarına rağmen henüz üstesinden gelmesi gereken pek çok zayıflığı da vardı.

"Jacob onun için demir ve protein açısından yoğun yiyecekler getiriyor. Çok faydası olacak," diye güvence verdi karısına, arkadaşının hastalığını şiddetle hissettiğini biliyordu.

Sayfa 40

Birleşmelerinden bu yana Legna'nın empatik yetenekleri dramatik bir şekilde artmıştı; bu, İblis Baskısı'nın erkek ve kadının güçlerini, kalplerini ve ruhlarını nasıl bu kadar derinden birbirine karıştırdığının bir sonucuydu. Bir Kadim olan Gideon'un enerji üstünlüğü olağanüstüydü ve Legna'nın hiç beklemediği bir şeydi. Altı ay sonra hâlâ bu ezici kaynağa alışmaya çalışıyordu.

Sonuç olarak, değer verdiği kişilerin büyütölmüş duyguları tarafından sık sık kuşatılıyordu. Bu büyüyen potansiyelin yoğunluğunu kontrol etmeyi öğreniyordu ama henüz başkalarının acılarının yanı sıra sevinçlerine de kapılmaktan kendini alıkoyacak kadar ilerleme kaydedememişti.

"Kendimi yeniden bir yavru kuş gibi hissediyorum,"

diye yakındı, onun düşüncelerini doğrudan zihninden okuyordu. Gerçi o

bir telepat değildi, cinsiyetinin doğası gereği Gideon'la onları sürekli olarak birbirlerinin düşüncelerinin içinde tutan özel olarak oluşturulmuş bir bağı paylaşıyorlardı. Jacob ve Bella ve diğer tüm Imprinted çiftler için de aynısı geçerliydi.

"Kendine çok yükleniyorsun Neliss," diyerek onu yatıştırdı ve alnına bir öpücük kondurdu. "Jacob gibi konuşma tehlikesiyle karşı karşıyasın," diye alay etti, Jacob'ın Sürekli kendini suçlamak gibi bir huyu vardı. "Lütfen, bana kurabiyelerimi fırlattıracaksın," dedi. alaycı bir şekilde.

"Kurabiyelerinizi atmak mı?" Gideon bu cümleye güldü. "Biliyorum, biliyorum... Bella gibi konuşuyorum." Legna kıkırdadı Kendine rağmen. "Elimde değil. Hamileliği boyunca bu terimi kullandı. Bana da bulaştı."

"Anlıyorum," diye mırıldandı, geniş bir avucuyla karnını örtmek için uzandı. Parmakları, sakladıkları bebeğin üzerinde şefkat ve sevgiyle kıvrılırken zarif görünüyordu.

Noah'nın odaya girdiği andı.

Gideon karısının kıpırdamadığını ya da herhangi bir tepki vermediğini görünce mutlu oldu. Kardeşi ne zaman ortaya çıksa ondan kaçmak gibi korkunç bir alışkanlığı vardı. Ama Nuh gibi birlikteliklerini kabul etmeye devam ettikçe, daha az bilinçli görünüyordu.

"Hareket edemeyecek kadar yorgunum," diye fısıldadı meydan okurcasına. "O zaman ilk kez bu kadar yorgun olmana sevindim," dedi. fısıldadı.

"Merhaba," diyerek onları sessizce selamlayan Noah, hastalarını rahatsız etmemek için kız kardeşi ve eniştesine yaklaştı. "O nasıl?"

"Zayıf," dedi Gideon. "Ve durumu kötüleşiyor. Onu derin bir uykuya yatırdım ama hâlâ imgelemeler görüyor gibi görünüyor."

Noah dönüp Bella'ya baktı ve onun huzursuzca seğirmesini dikkatle izledi.

"İşe yarar bir şey söyledi mi? Neden böyle olduğunu biliyor

musun?
kendi gücüyle ölene kadar dövüldüğünü? Hiç böyle bir şey
görmemiştim.

kişinin kendi yeteneklerinin neden olduğu çok fazla zarar."

"Sanırım erkek bir Zihin İblisi çağırmak zorunda kalabilirim. Legna'nın empatisi onu yatıştırmak için yeterli değil.

Belki de tam bir telepat onu bu görüntülerden ayırabilir."

"Bu Jacob'ı çılgına çevirir. Erkek bir Zihin İblisi muhtemelen uygulamalı teknikler kullanmak zorunda kalacak ve Jacob'ın Bella'ya dokunan diğer erkeklerle nasıl tepki verdiğini biliyorsun."

Legna, "Geçtiğimiz aylarda daha iyi olduğunu düşünüyorum," dedi. "Aslında öyle bir noktaya geldi ki, Gideon onu kontrol etmeye geldiğinde hiç üzülüyordu."

Gideon kuru bir sesle, "Bunun nedeni, Baskılanmış bir İblis'in asla bir tehdit oluşturmayacağını biliyor olması," dedi.

"Ben seninim tatlım ve istesem de başka bir yere bakamam."

"Doğru," diye kıkırdadı Legna, gözlerini kapatıp eşine daha da sokuldu.

Noah aralarındaki şefkati sevinç ve acının bir karışımıyla izledi. En küçük kız kardeşinin bu kadar mutlu olduğunu ve ona iyi bakıldığını görmekten mutluydu. Onu bu kadar yakından tutan Kadim Beden İblisi kadar güçlü kimse yoktu ve eğer böyle bir seçim yapmak zorunda kalırsa son nefesine kadar onun tarafından korunacaktı. Bu durum Kral'ı derinden memnun etti. Magdelegna'nın güvenliğinden emin olmasaydı ondan bu kadar ani bir şekilde ayrılamazdı.

Legna'nın evinden uzak kalışını büyük ölçüde atlatmıştı. Neredeyse üç yüz yıl boyunca onunla birlikte yaşamıştı. Ebeveynlerinin ölümünden sonra onu küçük bir çocukken büyütmişti, **Sayfa 41**

Bu yüzden onu ilk terk ettiğinde çok özlemişti. Ama alışma süreci kendisinden beklediğinden biraz daha kolay ilerliyordu.

Öyleyse onu Gideon'la birlikte izlediğinde neden kendini bu kadar boş hissediyordu?

Kader'in kız kardeşine dayattığı eş seçiminden başlangıçta birçok nedenden ötürü hoşlanmamıştı,

ama artık onun için başkasını istemiyordu, nasıl olduğunu gördükten sonra

Gideon ona gerçekten bağlıydı. Bu yüzden kalbindeki boşluğun suçunu doktorun üzerine atamazdı.

Nuh, ruhunu gölgeleyen duyguları kız kardeşi farkına varmadan önce silkeledi ve ardından rahatsız oldu onlar tarafından. Endişe yüküne onun kişisel eksikliklerini eklemekten de yeterince yorulmuştu. İzin isteyip koridora geri döndü, böylece okuduğu kitaplar üzerine düşünebilirdi. Yakup'un dönmesini beklerken muhtemelen içtenlikle okumaya çalışmazdı.

"Anya, çok fazla endişeleniyorsun. Siena bunu hep yapar. Özellikle de sonbaharda."

Anya dönüp arkadaşına baktı, gözleri kolayca siyah olarak nitelendirilebilecek kadar karanlıktı. Syreena Anya'nın bakışlarından rahatsız olmadı ve ince bacak bacak üstüne attı

Kayıtsız tavrına noktalama işareti eklemek için gelişigüzel.

Anya, bir insan ve Lycanthrope'un çocuk sahibi olmasıyla ortaya çıkan melez bir Lycanthrope'du. İblis toplumunun aksine, insanlarla çiftleşmek Dönüşenler için yasak değildi ve denendiğinde cezalandırılmıyordu. Ancak genellikle hoş karşılanmazdı çünkü onların arasına katılabilmek için çok özel bir insan olmak gerekirdi ve bu ya tam bir bağlılık olmalıydı ya da hiç olmamalıydı çünkü halka ifşa olma riski çok büyüktü. Varlıklarının peşindeki avcılar ve büyü kullanıcıları zaten yeterince kötüydü. Tüm insan ırkı mitlerin ve efsanelerin çoğu zaman gerçek olmadığını anlamaya başlarsa neler olabileceğini düşünmek korkunç bir düşünceydi.

Melez bir Lycanthrope şekil değiştiremezdi, bunun yerine çoğunlukla tüm özellikleriyle birlikte insan formunu korurdu. Görünmeyen, tam çiftleşmeleri halinde olabilecekleri hayvanın özellikleri. Anya'nın durumunda, o yarı tilkiydi. O Yüz hatlarında bir cadalozun zarif, sivri zarafeti vardı, onu aldatici bir şekilde kırılğan gösteren güzel bir incelik. Kızıl saçlı olmasına rağmen saçlarının rengi değişiyordu.

Mevsimsel olarak parlak kumral, kahverengimsi kırmızı ve gölgenin çeşitli diğer dereceleri arasında. Şu anda bu, sonbaharla birlikte gelen sayısız kahverengi ve kırmızımsı kahverengi anlamına geliyordu.

İnce, minyon yapılı ve Siena'nın en güvendiği yoldaşlarından biriydi. Elijah Nuh için neyse, Anya da Kraliçe için oydu. Ordularının başı, baş suikastçısı ve casusu ve aynı nefeste hem onu kızdırıp hem de güldürebilen tek kişiydi. Bu, daha önce hiçbir melezin Lycanthrope sarayında ve kraliyet ailesinde sahip olmadığı bir rütbe ayrıcalığıydı.

İkinci kadın ise Siena'nın küçük kız kardeşi ve Siena'nın çocuk sahibi olamaması durumunda tahtın varisi olan Syreena'ydı.

Çocuklar. Kız kardeşinin tahta çıkmasının ardından çok açık nedenlerden dolayı eve çağırılmış ve saray danışmanlığı görevine getirilmişti. Birincisi, bilge bir danışman, kız kardeşinin isteklerinin korkusuz bir savunucusu ve saraydan sürülme endişesi olmadan Kraliçe'ye karşı gelebilecek biriydi. Ama onu gerçekten eşsiz kılan, yaşayan en eşsiz Lycanthrope'lardan biri yapan şey şuydu Syreena beş farklı forma dönüşebilen yaşayan tek Lycanthrope'du.

Her tam Lycanthrope'un üç formu vardı. İnsan, Lycanthrope ve hayvan, Lycanthrope ile Siena'nın Werecat formu gibi yarı insan yarı hayvan olan Werecreature.

Syreena'nın iki tane daha vardı.

Genel olarak, anomalinin Ergenlik döneminde geçirdiği ve hayatını tehdit eden bir hastalıktan kaynaklanıyordu. Bu gizemli hastalık onu neredeyse öldürüyordu ama hastalıktan kurtulduktan sonra bir şekilde mutasyona uğramış ve değişme yeteneğine kavuşmuştu.

iki farklı form türüne sahip olduğunu fark etti. Sık sık şaka yollu, kişilik bölünmesinin Lycanthrope versiyonu olarak anılırdı. Bu tanımlama çok da uzak değildi pek çok düzeyde gerçek.

Öncelikle, iki hayvan şekli birbirinin daha zıttı olamazdı.

Sayfa 42

İlki, uçan keskin gözlü bir avcı olan alaca doğana aitti. İkincisi ise akıl almaz bir zekâya sahip oyuncu bir su yaratığı olan şişe burunlu bir yunusa aitti. Keskin muhakemesi ve korkusuz yırtıcı doğası gibi bu iki yaratığın özellikleri insan formunda oldukça belirgin olsa da, yunusun kendine özgü doğası

Birbirine çok zıt iki Wereform'a sahip olması onu biraz öngörülemez kılıyordu.

Bir insan olarak Syreena ince ve hafifti, narin bir kuşa çok benziyordu ama yunus yarısının zarif zarafeti ve hızıyla hareket ediyordu. Saçları ortadan ikiye ayrılmıştı, bir yarısı tüy gibi yumuşak kahverengilerden oluşan güzel bir çokluk, diğeri ise şık bir demir grisiydi. Gözleri de çift renkliydi, ancak harlequin gibi, gri göz kahverengi saçın olduğu tarafta ve kahverengi göz de tam tersi konumda. Bu aşırı görünse de, bir şekilde onu oldukça egzotik ve benzersiz göstermeye yaradı, genel olarak doğasının yakışıklı bir yansımasıydı.

Syreena bir anomaliydi, evet, ama değerli bir anomaliydi. Onu mükemmellikten başka bir şey olarak görmeyenler tarafından büyük talep görüyordu. Böylesine zarif ve harika bir forma sahip olmak genetik kodunun talep görmesi için yeterliydi, ama iki tane? Stoklarının potansiyel olarak mutasyonu yavrularına aktarabilmesi koşuluyla, pek çok kişinin imrenerek baktığı bir şeydi. Ancak bu, pek çok kişinin almaya hevesli olduğu bir şanstı.

Ancak Syreena, kendisine gösterilen imrenilecek ilgiden rahatsız olmuş ve bunun sonucunda

Kız kardeşinin danışmanı olarak kendini tamamen işine vermişti. Kendini en az Siena kadar ulaşılmaz kılmıştı ama bunun çok farklı nedenleri vardı. Syreena aslında Siena'nın Ama hiçbir Lycanthrop'un güdülerine ya da niyetlerine güvenmiyordu. Daha çok zengin ve ünlü insanlar gibiydi.

Başkalarını arkadaş olmaya neyin motive ettiğinden asla emin olamayanlar.

"Siena iz bırakmadan ortadan kaybolmaz." Anya danışmana işaret etmeye devam etti. "Eğer uzakta zaman geçirecekse, bunu bana her zaman söyler. Kız kardeşinizle yeniden tanışmaya daha yeni başlıyorsunuz. Ben de Kraliçe'yi hayatım boyunca tanıdım ve o bunu her zaman yapmaz."

"Savaş sona erdiğinden beri mahkemeye geri döndüm." Syreena'nın ses tonu, karşısındaki melezin Siena için Prenses ve veliahttan daha fazla kardeş sayılabileceğinin hatırlatılmasından ne kadar hoşnut olmadığını yansıtıyordu. "Sanırım son on dört yılda kız kardeşim hakkında yeterince şey öğrendiğimi söyleyebilirim."

Anya ciddiyetle, "Hakaret kastım yok," diye özür diledi. "Bağışlayın beni, sadece endişeliyim."

"Madem bu kadar endişelisiniz, neden Elitlerden bazılarını onu aramaya göndermiyorsunuz?"

"İsterdim," diye duraksadı Anya, "ama eğer istediği yalnızlıksa

ve ben onu rahatsız edecek olursam, çok öfkelenir ve kendimi onun tahtına tasmalanmış olarak bulurum."

Bu Syreena'yı güldürdü. Prenses iki renkli saçlarını geriye attı ve Anya'ya sırtıttı.

"Ne çiftiz ama. Bir tatil gelip bizi böğrümüzden ısırsa bile bunu anlayacağımızı sanmıyorum. Biz ne Samhain festivali için hazırlık yapıyor olmalıydım."

"Festivalde ne yapacaksın? Bacak bacak üstüne atacaksın.

ve röntgenci mi olacaksın?" Anya onunla alay etti.

Samhain festivali her zaman yüzlerce Kalenin ve köyün hemen ötesindeki ormanda ağaçların ve çalılarının arkasına dağılmış birbirine dolanmış bedenler. Syreena'nın eşi yoktu ve aynı kısıtlamalar nedeniyle Siena hayatı boyunca sadece bir sevgili edinebildi. "Şanslısınız ki Kraliçemiz

Sen," diye tehdit etti Syreena gözlerinde bir parıltıyla. "Yoksa seni tahta kendim bağlarım." Prenses ayıldı

çabucak. "Şimdi beni endişelendiriyorsun. Sanırım bölgenin bir kısmını gözden geçireceğim."

Syreena ayağa kalktı ve gri tarafı kahverenginin altına gömülecek şekilde saçlarını savurdu.

Kahverengi saçları hemen vücudunun üzerinden kaymaya başladı. Tüyler ve kanatlar insanlığın yerini aldı ve Anya'nın hayranlık duymaktan kendini alamadığı nefes kesici bir hız patlamasıyla Syreena taht odasının tonozlu tavanlarında kanatlandı.

Anya'yı endişeleriyle baş başa bırakarak bir anda yeraltı şatosundan uçup gitti. Ancak o anda Anya'nın tek yapabildiği Prenses'in yeteneklerine hayret etmektir. Bu kadar hızlı değişebilen başka bir Lycanthrope daha yoktu.

Belki Siena, ama onun da çalışması gerekecekti **Sayfa 43**
ya da değişimden irkilmek. Anya bu durumdakileri hem kıskanıyor hem de kıskanmıyordu.

kanlı şekil değiştirenler. Bir yandan, çoğu şekil değiştiren istediği zaman şekil değiştirebiliyordu. Bu, Lycanthrope Kraliçesi'nin ordularının Generali için muazzam bir varlık olabilecek kullanışlı bir beceriydi. Ve bunun yanı sıra, dünyayı bir hayvan olarak deneyimleyebilmek çok eğlenceli görünüyordu.

Eksiler listesinde Likantropların daha az kontrol edilebilir hayvani davranışlara olan eğilimi vardı.

Siena ve Syreena gibi büyük güce sahip olanlar bu dürtülerin çoğunu kontrol edebilse de, nüfusun çoğunluğu temel doğaları üzerinde daha az iddialı olma eğilimindeydi. Anya doğuştan sahip olduğu içgüdülerden hoşlanıyordu; bu içgüdüler onu kararlı bir savaşçı ve mükemmel bir stratejist yapmıştı.

Ama içgüdülerinin dürtüsü altında kalmaktan nefret ederdi. Kontrol onun için her şey demekti.

O anda kontrol, kendi başına harekete geçmek anlamına geliyordu. Syreena ona bir fikir vermişti.

Seçkinlerinden kuşçu olanları dışarı gönderebilirdi. Kuşlar gibi karada hızlıca süzülebilirler ve

Dikkat edin. Siena onlardan birinin geçtiğini hissedebilirdi ama

Devam ettikleri sürece onu rahatsız etmeyeceklerdi, eğer gerçekten de onu uzaklaştıran şey yalnızlıksa.

Eğer başka bir şey olsaydı, Anya harekete geçmediği için kendini affedemezdi. Siena gerçekten de onun kardeşiydi,

ve aynı zamanda bir dosttu. Her zaman Kraliçe'nin korumasını düşünmezse ihmalkâr davranmış olurdu. Özellikle de bu zamanlarda.

Siena pozisyonunda eşsiz bir beceriye sahip olağanüstü bir liderdi. Gerektiğinde Syreena onun yerine geçebilse de Prenses, Siena'nın insanlarla kurduğu yakınlığa sahip değildi.

Syreena hayatının büyük bir bölümünü The Pride'ın manastır muhafazası. O büyük ve bilge öğretmenler gibi, o da kendi çalışmaları hakkında başkalarıyla ilişki kurmaktan daha çok şey biliyordu.

Bu durum toplantılarda sık sık ortaya çıkıyor ve başkalarını da en az kendisi kadar rahatsız ediyordu.

Siena bu çağda Lycanthrope'ların ihtiyaç duyduğu liderdi. Yerine kimse geçemezdi, özellikle de belirgin bir şekilde antisosyal Prenses. Belki bir gün onun da zamanı gelecekti ama umarım bu çok uzun bir zaman sonra, Siena'nın barış ve bilgelik etkisi babalarının bıraktığı kana susamış mirası sildikten çok sonra olacaktı.

Samhain'e hazırlanmakla ilgili söyledikleri şakaydı. Syreena şenliklerin yakınında bulunmayacaktı.

ve o kutlamanın yoğun kalabalığı. Siena bu yıl onu elinden geldiğince ısrarla dışarı çekmeyi düşünmüştü, İşte bu yüzden yokluğu Anya'yı çok rahatsız ediyordu.

Siena, kız kardeşini partiye katılması için ikna edemezdi. Bunu yapmak için burada değildi ve haftalardır neredeyse tek konuştuğu şey buydu.

Hayır.

Doğru olmayan bir şeyler vardı.

Anya, Elit'ini bulmak ve bu yanlış hissi tekrar düzelterip düzeltemeyeceğini görmek için taht odasından dışarı çıktı.

BÖLÜM 5

Elijah arka odadan daha şık giyinmiş olarak çıktı. kendisine biraz küçük gelen bir koşu pantolonuyla uygun bir şekilde, ancak etrafta koşuşturmaktan çok daha iyi havludan başka bir şey değildi. Rahat olacak kadar esnektiller ve amaçlarına hizmet ediyorlardı.

Siena onun ölçüsünü alırken, "Yeterince yakın," dedi. "Jinaeri'nin burada erkek kıyafetleri olduğunu fark etmemiştim. İçimden bir ses benden sakladığı bir sırı olduğunu söylüyor."

"Peki tebaanızdan size işlerini anlatmalarını istiyor musunuz?"

Elijah onu tuzağa düşürdüğünü biliyordu, ama o gülümsedi ve ayaklarını altına kıvrarak kanepeye oturmak için hareket etti.

Kenarları biraz yorgun olsa da biraz daha iyi görünüyordu. Elijah onun karşısındaki kanepeye oturarak ona katıldı ve bir bileğini rahatça dizine geçirdi.

"Hayır. Ama nedimelerimden bunu yapmalarını istiyorum. Jinaeri benim en yakın yardımcılarımdan biridir. Yanımda sadece bağımsız yardımcılar bulundururum."

"Neden?"

"Çünkü duyularım oldukça güçlü ve üzerlerinde bir eşin kokusunu algılamam çok kolay."

Sayfa 44

"Peki bu neden bu kadar kötü olsun ki?" Elijah onu sıkıştırdı. Cevaptan zaten şüpheleniyordu ama bir de onun ağzından duymak istiyordu.

"Bu bir... dikkat dağıtıcı. Kendimi uzak tutuyorum bu dikkat dağıtıcı şeyler. Bunun için onu cezalandırmaz ya da kınamazdım, sadece onu değiştirir ve yerine başka birini verirdim. pozisyonu."

"Rütbe indirimi demek istiyorsunuz. Size söylemek istememesine şaşmamalı."

"Bu bir tenzil-i rütbe değil."

"Kraliçe'ye yakın değerli bir yardımcıdan... her neyse? Bunu bir tenzil-i rütbe olarak görmüyor musun?" Elijah kısa ve inanmayan bir homurtuyla güldü. "Bahse girerim Jinaeri'nin yaptığı her şey."

Siena, "Belki," diye yumuşadı.

"Peki ne için? Bir sevgiliniz olduğu için mi? Bu kulağa oldukça ayrımcı geliyor, Majesteleri. Tüm bunlar bir eş ya da seks hakkındaki düşüncelerin sizi rahatsız etmesini istemediğiniz için mi?"

"Anlamamı beklemiyorum," diye aniden tersledi, vücudu kızgınlığıyla sertleşmişti. "Siz İblislerin, sizin için yeterince uzun süre hareketsiz kalan her şeyi kızdıracağınız iyi bilinir."

"Oh, gerçekten mi? Bu gerçek de tüm o 'Lycanthrope kanı lekelidir' meselesi kadar iyi biliniyor mu?"

Demek istediğini açıkça anlatmıştı. Yanaklarının kızarmasından bunu anlayabiliyordu. Ama onu şaşırtacak şekilde, kadın bir kez daha yumuşadı.

"Belki de haklısınız. Korkarım, aksi yöndeki çabalarım rağmen bazı önyargılarım zaman zaman kendini gösteriyor. Bu küçümseme için özür dilerim."

"Ben olsam endişelenmezdim," dedi Elijah sessizce, onunla alay ettiği için kendini biraz aşağılanmış hissediyordu. "Son zamanlarda sana bunu telafi edecek kadar kaba şeyler söyledim."

"Bu da doğru," dedi, gözleri parlarken kaşları alaycı bir şekilde kalktı.

"Biliyor musun," dedi Elijah elini kaldırıp ona parmak sallayarak, "senin bir tavır sorunun var."

"Kesinlikle öyle. Tavırlarınız benim için büyük bir sorun."

"Oh, çok komik," dedi, dudaklarından alaycılık damlıyordu.

Ama kendine rağmen bu zararsız tartışmadan zevk alıyordu. Hızlı ve hazır bir zekâsı vardı. Ama bu onu şaşırttı. Bunun kanıtlarını zaten epeyce görmüştü. Yine de bu hoş bir özellikti. Hayatı boyunca güçlü ve zeki kadınlarla çevrili olmuştu. Bu

Sırf bu yüzden bile ona çekici gelebilirdi.

"Acıktınız mı? Yemek yiyeceksek bizim için avlanmam gerek," dedi.

"Henüz avlanmaya hazır görünmüyorsun," diye uyardı.

"Ve eğer açlıktan ölmeye başlarsak asla olmayacağım. Endişelenme savaşçı. Henüz nefesimi kesen bir tavşan olmadı."

Ayağa kalktı, o küçük elbiselerden birinin daha eteği ancak İblis'e baştan çıkarıcı kıvrımlı poposunu bir an için gösterdikten sonra yerine oturdu. Mağaranın girişine doğru ilerleyen Siena, İblis'in verdiği tepkiden habersizdi. ona ilham verdi. Birkaç dakika sonra takip ettiğinde, boş elbiseyi açıklığın hemen yanında yerde birikmiş buldu. Kendine engel olamayarak elbiseyi yerden aldı ve burnunun altına dokundurarak onun kokusuyla dolu bir nefes aldı.

Farkında olmadan onun yoluna bıraktığı bu yemlere karşı koymak gittikçe zorlaşıyordu. İster ay çılgınlığı olsun, ister sadece eski moda aşırı aktif hormonlar, oradan çıkmak zorundaydı.

Elbiseyi tekrar yere bıraktı ve aniden küçük salona geri döndü.

Kadın aniden kısa basamakların tepesinde belirdiğinde hâlâ şöminenin önünde volta atıyordu. Elijah ona baktı ve anında olduğu yerde dondu kaldı. Kızarmıştı, nefesi kesilmişti ve çok güzeldi. Avdan yeni çıkmıştı ve Nuh'un hayatı üzerine yemin edebilirdi ki, ayrıldığı zamankinden bin kat daha kışkırtıcı kokuyordu. Elijah, kadın hafifçe odaya doğru adım atarken kıpırdamadan durdu ve Ocağın üzerine yeni öldürülmüş birkaç tavşan koymak için onun yanından geçti. Havuza doğru gitmek için onun yolunun üzerinden geri döndü, kan kalıntılarını yıkamak niyetindeydi. ellerini lekeledi.

Siena savaşının pür dikkat kesildiğini göremiyor değildi. Açıkça görmediğı şeyleri de kesinlikle hissediyordu. Tüm hayvanlarla bir yakınlığı vardı; belirli bir yaratığın hangi eylemleri, dürtüleri ve duyguları yaşadığını ona söyleyen bir tür telepati. İnsansılar üzerinde de işe yarıyordu **Sayfa 45**

Duyguları ve hisleri daha hayvani yanlarından doğduğunda.

Ve şehvetin kesinlikle hayvani bir yönü vardı.

Ellerini yavaşça yıkadı, bilerek oyalandı çünkü o bölüme geri dönmek istemiyordu.

ve o canlı yeşil gözlerin ağırlığını ve arkalarında yanan aynı derecede açık arzuları hissetti. Onunla ilgili kendi farkındalığına ve eşit derecede bilenmiş duyularını cezbeden şeylere karşı bağışıklığı yoktu. İblis ya da başka bir şey, hem fiziksel hem de ruhsal olarak olağanüstü bir adamdı.

kimyasal olarak. Siena işi bu dar ihtimallere bırakmıştı.

Fizikselliğin ötesinde kişisel olarak daha çekici bir şey olabileceğini kabullenemiyordu. Böyle şeyler hissetmek istemiyordu ama bu düşünceler hiç bitmiyordu. Ne kadar çabalarsa çabalasın, onu sadece ona çekmeye yarayacak bu düşünceleri uzaklaştıramıyordu. Umuyordu ki

Ona duyduğu çekimin en azından bu yönünü kabul etmek, onun sunduğu dokunulmaz cazibeyi ortadan kaldıracaktı.

Siena yüzüne ve boynuna su sıçrattı ve suyun sert soğğunun spekülatif düşüncelerini serinleteceğini umdu.

Kadın

ayağa kalktı ve yavaşça yakın odaya doğru ilerledi. Onu rahatlatan şey, adamın arka yatak odasına gitmiş olmasıydı. Çok uzak sayılmazdı ama işe yaramıştı. Hemen bir tencere daha güveç hazırlamakla meşgul oldu, son kalan suyunu da kullanarak

Herb tedarik etti, ellerinin keskin kokusunu elbisesinin eteğine dalgınca sürterek sildi. Düşünceleri yatak odasında dolaştı, onun ne yaptığını merak etti.

yapıyordu. Elinden geldiğince onun hareketlerini hissetmeye çalıştı.

Bu bir hataydı.

Onu çok iyi hissediyordu. Onu zihninde canlı bir şekilde görebiliyordu; yatakta oturmuş, ellerini dizlerinin arasına gevşekçe koymuş ve kendisiyle mücadele ederken başını eğmişti.

O ulaşma anında, onun hissettiği her şeyi hissetti.

O da aralarına bir oda koymanın, ona karşı hissettiği açıklanamaz çekimin keskinleşen acısını azaltacağını umuyordu. O da

Gergin sınırlar ve kendini bir sonraki güçlü rüzgâra atma arzusuyla uğulduyordu. Kaçmak zorundaydı, uçmak zorundaydı ama bunu yapıp hayatta kalmayı bekleyemezdi. Sadece

Yaraları yüzünden, kendisine itiraf ettiğini hissetti, ama onu bir daha asla göremeyeceğini düşündüğü için, Aralarına büyük bir mesafe koyma konusunda, onu boğmaya başladı.

Siena iki elini tezgâhın üzerine koydu, nefes almaya çalışırken başını eğdi, kendine mücadele edenin o olduğunu hatırlatmaya çalıştı

sınırdaki klostrofobi, o değil. Ayrıca kendi kendine onun ateşli duygularının

Kalbinin neden çarpmaya başladığını. Göğsünü sıkan o ısıltılı hissin, nihayet kendisi için istenmenin onun için ne anlama geldiğiyle hiçbir ilgisi yoktu. Kraliyet ailesi, bir varis ya da bir kız kardeş olduğu için değil, bir bütün olarak kadın olduğu için.

Tüm bunların yanı sıra avcı, intikamcı, Kraliçe ve halkın ihtiyaçlarına hizmet eden biri olarak aranıyordu.

mahrum bırakılmış bedeni. Yan odadaki savaşçı için altın sarısı ve yumuşaktı, elleri ve vücudu için mükemmel bir şekle sahipti, onu kendisine çağırmak için mükemmel bir koku yayıyordu. Kızın sıcak bir kanı, asil düşünceleri ve bir hazine kutusu gibi zekâsı vardı ki, açtığında kendini zengin ve refah içinde hissetmekten başka bir şey yapamazdı.

Tüm bunları düşünürken bile, kendisine yönelttiği her düşünceyle birlikte artan kokusundaki uyarılmışlığın yüksekliğinin farkındaydı. Adamın kalbinin atışını şakaklarına kadar hissetti ve adamdan gelen şaşırtıcı sıcaklığı hissettiğinde yumuşak, hayret dolu bir kahkaha

atti.

kalıcı gibi görünen bir bedende sert ve alçak ona duyduğu ihtiyaçla katılaşırmıştı. Siena derin bir nefes çekerek onunla arasındaki bağı koparmaya çalıştı ama bu bağı saflığından gerçekten vazgeçmek istemeyecek kadar büyülenmişti. O

Daha önce hiçbir varlıkla bu kadar mükemmel bir empati kurmamış, başka bir varlığın hissettiği her şeyi kendi bedeninde hissetmemişti. Bir elini karnında gezdirirken kontrolsüzce titredi, sanki aniden cinsiyetinin değiştiğini fark edecekmış gibi.

Kalçalarının kıvrımlarında rahatsız edici bir şekilde gergin bir sıcaklık vardı. Gözlerine yaşlar doldu, acısı ve mücadelesi en az onunki kadar dayanılmazdı.

Ama onun onurunu hissedebiliyordu. Onu ne kadar öldürürse öldürsün dürtülerine asla teslim olmama kararlılığını. İçine işleyen ve onu delip geçen şey buydu. Her ne kadar olağanüstü bir cazibe olsa da, ona tüm doğal ve doğal olmayan yollarla yasaklanmış olsa da

Sayfa 46

Halkının yazılı yasaları, kendini onun kavrayışının ötesinde cezalara mahkûm edebilse de, bunların hiçbirini onu durdurmadı.

Onu onuruna bağlayacak tek bir şey vardı, o da bir daha asla onu incitecek bir şey yapamayacağını bilincinde olmasıydı. Onu incitecek bir şeyi Onun bir daha ağladığını ya da kendisinden korktuğunu ya da buna benzer olumsuz bir acı çektiğini görmektense kendisinin öldüğünü görmeyi yeğlerdi.

Bir kraliyet mensubu olarak büyüdüğü tüm yaşamı boyunca, birçok şeyden cesurca korunmuştu, ama asla Bir kez olsun bu şekilde el üstünde tutulmamıştı. Bu kadar sadık bir düşman nasıl bu kadar şefkatli olabilirdi? Üç yüzyıl boyunca hor gördüğü her şeyi temsil eden birine karşı onur duygusu?

Kraliçe dalgın bir şekilde güveç tenceresini şöminenin koluna bağladı ve alevlerin üzerinde salladı.

Yatak odasının girişine yaklaşmadan önce neredeyse hiç tereddüt etmedi. Kızın hızlı, sert düşüşünü dinledi

Kendi nefes alıp verişini, göğsüne girip çıkışını sıkılı yumruklarıyla bir süre izledi ve kendi kendine arkasını dönüp diğer yöne gitmesini söyledi.

Mesafe. Aralarına mesafe koyması gerekiyordu. Ama bunun yerine onu uzaklaştırdı. Onu odaya iten şeyin ne olduğunu anlamamıştı, ama sonunda kendini durdurmayı başarana kadar o gücün etkisi altında kaldı. ona baktı. Onun gevşek ellerinin gergin yumruklara dönüşmesini anlayamadığı bir hayranlıkla izledi. Adamın kontrolünün sadece onun tarafından bile ciddi bir şekilde sınındığını fark ettiğinde nefesi daha da hızlandı. odadaki varlığı. Bu onu neden bu kadar heyecanlandırmıştı? Sıcaklık ve heyecanın yarattığı telaş onu beklentiyle titretti. Burada bir güç olduğunu fark etti, kadın olduğunda vücudunun çapkınlığını keşfettikten sonra hayatı boyunca kurcaladığı bir güç.

Onu sakinleştirmek ve yatıştırmak, büyülemek ve kazanmak, çağırmak ve reddetmek için nasıl kullanacağını öğrenmişti. Her zaman acelesi vardı, ama burada öyle tehlikeli bir yol vardı ki, tüm hayatı ondan patlayabilirdi. Bu yolda dümdüz ilerlemek kesin bir felaket, kesin bir zevk, şimdiye kadar tanıdığı en güçlü adam üzerinde kesin bir güç kötülüğü anlamına geliyordu. Bir adım attı Tek bir adım daha yaklaşıncı ayağa fırladı ve onunla yüzleşti; aralarında titreyen ateş ışığında yüzü bir duygu fırtınasına dönüşmüştü.

"Siena," diye uyardı, kızın adı gergin ses tellerini aşıyordu.

"Elijah."

İlk kez onun adını söylemişti ve bu her iki taraf üzerinde de şaşırtıcı bir etki yarattı.

Onun için, beklenmedik bir zevkle gülmesine neden oldu. Mantıksal olarak hiçbir anlam ifade etmiyordu ama yine de öyleydi. Elijah içinse, bu basit kelime sahip olduğu tüm savunmaları alt üst etmişti.

kendini onun cazibesinden korumak için dikleşmeye çalıştı. Baştan çıkarıcı sesinin zengin tonuyla dudaklarından dökülen adı, libidosuna sıcak bir bıçağın saplanması gibi saplandı.

Tereyağı. Başını ondan yana çevirdi, kendini olduğu yerde durmaya ve ona doğru hareket etmemeye zorlarken nefesinin altından küfretti.

Siena bunu boşuna bir çaba olarak gördü. Altın rengi gözlerinde spekülâtif bir parıltıyla ona doğru yürümeye başladı. Siena ilk adımını attığı anda başını tekrar kaldırdı ve vahşi gözlerini tamamen ona dikti. Kız hareket ederken çıplak ayak tabanlarının fırçasını duyabiliyordu, kum ve tozu cilalı taşa karıştırıyordu, ayaklarının kavisi ve bacaklarının esnemesi o kadar sıkıydı ki topukları asla yere tam olarak değmiyordu. Elleri arkasında bağlıydı ve elbisesinin çapkın küçük eteğinin sallanmasına izin veriyordu. Vücudunun doğal çöküşü.

Elijah o mükemmel, şehvetli bedenini kendisinininkine karşı nasıl hissettiğini hatırlamak zorunda kaldı. Her kadife kayışı, her istekli kıvrılışı, teninden yükselen her tatlı, sıcak misk dalgasını. Bunu daha da fazla hatırlamak zorunda kaldı Kadın ona çok yaklaştığında vücut ısını hissedebiliyordu.

"Siena," dedi kısık sesle. "Yapma. Bana dokunma, yoksa Yemin ederim... Yapamam... Yapmak zorundayım..." Gözlerinin içine baktı, o kadar spekülâtif bakıyordu ki, onun cesurca cinsel düşüncelerini okuyabildiğini hayal etti. O altın gibi anlamlı gözlere bakarken konuşması onu terk etti. Uzun bir dakika boyunca hiçbir şey söylememesine rağmen, o aç gözlerle erimiş ciltler konuşuyordu. Kızın narin kirpiklerinin aşağıya doğru inişini izledi.

ölçüsünü aldı ve bunu açıkça bir erkeğin ölçüsünü almakla ilgilenen bir kadın olarak yaptı.

Ancak, talep edildiği gibi, ona dokunmadı. Elleri arkasında bağlı kaldı ve onun tenine temas etmeyecek kadar yakınında durdu.

"Bir soruya cevap verecek misin?" diye sordu usulca, gözleri adamın yüzünde, göğsünde ve sıkılaştıkça karnında geziniyordu.

"Siena-"

"Evet ya da hayır," diye sertçe araya girdi. Adam daha fazla direnince bir elini ona doğru kaldırdı, avucu sağ göğüs kasının üzerinde gezindi. Tehdit korkunç ve açıktı. "Evet mi hayır mı?"

"Evet," diye hemen pes etti ve bir savaşçı olarak kariyerinde hiç beklemediği bir işkence tehdidi altında hemen kırıldı.

Elini tekrar yanına indirdi ve gülümsedi. Elijah, bu süreçte ona neye mal olursa olsun, kazandığı her savaştan zevk aldığını fark etti. O da özünde tıpkı kendisi gibiydi.

"Bana seks yapmanın nasıl bir his olduğunu anlat."

Elijah sorunun etkisiyle geri adım attı ama Elijah, Elijah'ın geniş sırtı Elijah'a değene kadar durmaksızın onu takip etti. Ona bir santim bile kaçma şansı vermeyen yerinden oynatılamaz bir taş.

"Neden bana böyle bir şey soruyorsun?" diye sordu, içinden bir sürü iğne ucu gibi geçen binlerce dürtüye teslim olmamak için var gücüyle çabalıyordu.

"Çünkü biliyorsun," dedi basitçe.

"Siena, gitmen gerek. Bunu bilmek istemiyorsun ve bana bu kadar yakın olmak istemiyorsun. Bunu biliyorsun."

"Belki de. Ama benim türümden olmadığınız için, belki de bazı kuralların geçerli olmadığı aklıma geldi."

"Almak isteyeceğin bir risk göremiyorum. Siena, bu sen değilsin..."

"Peki sen benim kim olduğumu bildiğini nasıl iddia ediyorsun?" dedi ani bir sertlikle. "Beni kimse tanımıyor. Kimse benim bu yanıma bilmiyor ve asla da bilmeyecek! Bunun beni ne kadar çileden çıkardığı hakkında bir fikrin var mı? Ben yarı kediye, savaşçıyım ve içimde kediye ait olan her doğal içgüdü, tensel bir rahatlık ve acı verici derecede keskin bir ihtiyaçtır. Bazen kendimi böyle zevklerden mahrum bırakmanın bana verdiği acının şiddetiyle çılgılık atmak istiyorum!" Siena sığ nefesler alıyor, sesi ve gözleri duygularının tutkusuyla kükrüyordu.

"Bu, kafese kapatılmış kızgın bir hayvan gibi. Serbest alan yok, serbest bırakma yok. Hiçbir şey onu rahatlatmıyor. Bu yüzden size bu soruyu, cevabınızın bir şekilde size yardımcı olacağı umuduyla soruyorum.

O rahatlığın bir kısmını. Bunu bile benden esirgeyecek kadar benden nefret mi ediyorsun? Hayatını kurtardıktan sonra bile mi?"

"Senden nefret etmiyorum Siena! Halkınız arasında bana nefret etmek için en az sebep veren sizsiniz, bunu yapmak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım! Ben korumaya çalışıyorum-"

"Senin korumana ihtiyacım yok! Yanıtınıza ihtiyacım var." Ona daha da yaklaştı, bakışları onu delip geçerken yüzü onunkinden bir nefes uzaktaydı, tarçın gibi tatlı nefesi onun üzerinde sıcaklık ve soluksuz bir ihtiyaçla çağlıyordu. Ürperdi ve ihtiyaçla yayıldı. Adam onun gözlerinin derinliklerinde acısını, 150 yıllık inkâr ve fedakârlıklarını gördü.

"Neden bir eş almıyorsun, Siena?" diye sordu, sesi sakın ve inkâr edilemez derecede şefkatliydi. Bu, önerinin şiddetli bir damga gibi içine işlediği mantıksız kıskançlık dalgasına rağmen böyleydi.

Vücudundaki her hücre sahiplenme duygusuyla çığlık atıyordu, yırtıcı bir protesto. "Böyle acı çekmene hiç gerek yok," dedi boğuk bir sesle, duygularının altında zorlukla konuşabiliyordu.

"Çünkü en son bir kadın hükümdar çiftleştiğinde, o öldükten sonra halkını neredeyse yok eden ve onu tek başına yönetmeye bırakan kana susamış bir piçle çiftleşmişti!" Siena'nın babasına duyduğu öfke alevlenirken eli yumruk oldu. "Üç yüz yıl savaşla ve onun sonuçlarıyla heba oldu.

Binlerce insanımız katledildi. Peki ne için? Ne için? Ufak bir hayal için mi? Hafifçe zedelenmiş bir erkek egosu mu? Hayır, halkıma bir daha böyle bir eziyet çektirmektense ölmeyi tercih ederim."

"Siena, her erkek böyle değildir," diye karşı çıktı Elijah. Siena bu fikre güldü. Uzandı ve

Aniden ona dokundu, iki eli alt kaburgalarının üzerinden kayarak keskin bir nefes almasına neden oldu.

Sayfa 48

"Kesinlikle kendinden bahsetmiyorsun. Sen ırkının en tecrübeli savaşçısısın. savaş alanı."

"Öyle olması gerektiği için, heyecanlandığım için değil," dedi sıkıca, onun meraklı dokunuşunun altında yükselen iniltiyi ısırarak.

"Ve babamı öldürmekten hiç zevk almadın mı?" diye sordu, suçlama hararetle fısıldanıyordu.

"Bunu yapmaktan en az sizin olaydan aldığınız kadar zevk aldım."

"Ah, evet," diye dalgın dalgın düşündü, elleri adamın yanlarında yavaşça geziniyordu. "Bana bir iyilik yaptın, değil mi? Halkımı özgürleştirmek için beni serbest bıraktın."

"Ölümleri durdurmak için yapmam gerekeni yaptım."

"Çok asil," diye not etti, ellerini kaldırdı, böylece sadece parmak uçları göğsünün tanımı üzerinde zarif izler çizerken cildini sıyırdı, göğüs kaslarını, kaburgaları ve Karnındaki çıkıntılara çarpıyor.

"Siena, dur," diye emretti, kızın ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve dokunuşunun cazibesiyle dengesini bozmaması için onları hareketsiz kalmaya zorladı. "Eğer istiyorsan

Benden nefret ediyorsanız, bunu olduğu gibi yapın. Beni hor görmek için daha fazla sebep yaratmayın. Halklarımız arasında yeterince nefret var."

"Ama ben de senden nefret etmiyorum, Elijah," diye tekrar ısrar etti.

Kendi adının sesiyle onu dövüyordu. Bunun onu neden bu kadar etkilediğini anlayamıyordu.

Tabii ki, yakınlığı ve cazibesi pek yardımcı olmadı.

"O zaman neden böyle davranıyorsun?"

Bu konu üzerinde düşünüyor gibi görünürken durgunlaştı. Dili dudaklarının arasını yavaşça yalamak için dışarı çıktı, o erotik spekülasyon gözlerini bir kez daha aydınlattı.

"Çünkü hayatımda hiç böyle hissetmemiştim... şu anda hissettiğim bu arzuyu. Bunun nedenini anlamak istiyorum, Elijah." Elijah onun kendisine bu kadar eğilmesini beklemiyordu.

Derin bir nefes alırken burnu aniden adamın teninde gezinmeye başladı. "Neden senin kokun bana hiç olmadığı kadar çekici geliyor? diğer?"

Elijah cevap vermek için konuşamadı. Ona olan ihtiyacı içindeki canavarı şiddetle ayaklandırıyor, kızın kokusunu içine çekerken bedenine sürtünmesinden heyecan duyuyordu. Bu dürtüye karşı koyamadan, Elijah Başını kadının omzuna doğru kıvrıldığı boğazına götürdü ve hiç tereddüt etmeden karşılık verdi. Onun kokusu ilahiydi. Ambrosia. Çok tahrik olmuştu ve bu erotik bir zehirlenme gibi içine işleyen ağır dozda kadını misk ile yansıtıldı. İcini yaktı Her damar, her sinir, endorfin ve kanı tüm vücudu boyunca serbest bırakarak her ikisi de bir sonraki eylemini beklemek için ağır bir şekilde yerleşecekti.

Kız ellerini onun ellerinden çektiğinde karşı koymadı, bu hareket kız ona uzanırken gevşeyen ellerinin kızın kollarından aşağı kaymasına neden oldu. İlk başta tek yaptığı, parmak uçlarını saç çizgisinde, alnında, burnunda, yanaklarında ve çenesinde gezdirmek oldu. Gerçek anlamda Ona dokunarak başını ellerinin arasına aldı, elleri bastırılmış ihtiyaçlarıyla şiddetle titrerken parmak uçları kulaklarının yanında bir kelebeğin kanatları gibi çırpınıyordu. Kadın Ağzıyla uzandı, dudakları ve nefesi aynı anda hem var olan hem de olmayan hislerle onun üzerinde gezindi. Elijah göğsünün altından acı dolu bir ses çıkardı, kadın dudaklarını dudaklarına değdirirken gözbebeklerinin üzerinde acı dolu bir çatışma patlıyordu.

amacının acıtıcı netliğiyle onlara baktı. Ruhunun her zerresiyle hem korkuyor hem de özlüyordu.

"Siena, lütfen," diye son bir kez nafile yalvardı.

Sonra ağzını onunkine dayadı ve tüm itirazlar hiçliğe karıştı. O mükemmeldi. Tamamen mükemmel.

Hiçbir kadın bu kadar dayanılmaz derecede mükemmel olamaz.

Elijah bunu şiddetle düşündü, hatta ağzının gür okşamasını karşılamak için eğilerek kendini başka türlü ikna etti. Gerçekten nefes alabilmek için kendini zorladı.

Değişiklik olsun diye bir miktar oksijen sağladı ve bunu kokusunun ve tadının tarçınli şekerlemesinin desteğiyle yaptı. Dudakları Elijah'ınkilere karşı sıcaktı ve mantığın ötesinde uysaldı. Elijah elleriyle başını çevreleyerek onu daha yeni başladığı öpücüğün içine daha sıkı çekti ve ona tam olarak **Sayfa 49**

ne ile oynadığını bilmiyordu. Bir yanı hâlâ bunun yoğunluğunun onu önceki gün olduğu gibi korkutacağını umuyordu.

Ve bir parçası istemedi.

Ağız kızınkine ateş gibi yanıyor, güçlü elleri kızın kafa derisine parmak izlerini bastırarak onu kavırıyordu.

Sıkıca. Adamın elleri de onunkiler kadar sert titriyordu ve kadın

tepeden tırnağa titreşim. Şiddeti denedi, öpücüğünün sert, kesici yoğunluğuyla onu korkutmaya çalıştı, onu ağzının altında eziyor, hatta o kadar ileri gidiyor ki Yırtıcı bir uyarı ve tehlike hırıltısı saldı. Onu hırpaladı ve yaraladı, onu bir av gibi yutmakla tehdit ederken her iki dudağını da ısırđı, yumuşak, savunmasız etini açlık ve şiddetle parçaladı.

Siena ona herhangi bir kurtuluş yolu bırakmadı, ellerini göğsüne çarptı, ağırlığıyla onu arkasındaki taş duvara sertçe bastırdı, başını ters yöne eğip onu bir kez daha yakalayabileceğı kadar uzun bir süre ağzını onunkinden ayırdı. Dilini okşamak için cesurca uzandı, Vücudundaki her sinirin zevkle şarkı söylemesine neden olan bir şekilde acil arayışıyla ağzına koşuyor. Kadın Sadece onun düzenlediklerini sabırla kabul eden bakire bir bayan değildi. Kadın da en az onun kadar yönetecekti ve bu fikir onu şaşkına çevirmişti. Bu saldırganlık değişikliğiyle ve ondan gelen tepkinin dürüstlüğü karşısında sevinç ve cesaret dolu bir ses çıkardı.

Vücudunun baskısı ve ağzının iştahıyla yanıp tutuşurken cesaretsizlik bir kenara bırakıldı. Vücudunu onunkine doğru kıvrırdı, yumuşak kıvrımları üzerine yayıldı

kaslarının sert düzlemleri. Kız ona tam uyuyordu, çok uzun ve zarif bir biçimi vardı. Onu cüce gibi görmüyordu ve bu durum ona çok cazip geliyordu. Elleri boynuna doğru kaydı. ve boğazını, ağır saçlarının altından kayarak sıcaklığını çevreledi. Taktığı yaka bile vücut ısıyla ısınmıştı.

Bunu yapmaya çalıştığının farkına bile varmadan, karmaşık tasmanın kilidini açmış ve vücudunun ön kısmından aşağıya doğru kaymıştı.

Siena, yakasının boğazını terk edip yerini adamın ellerine bıraktığını hissedince şok içinde aniden irkildi. Göğsünden aşağı kaymadan önce yakasını tuttu ve sonra şaşkınlıkla ondan yakasına baktı.

"Bu mümkün değil," diye fısıldadı, adam titrerken Bir kez daha aralarındaki mesafeyi kapatarak çıplak boynunu dudaklarıyla ısırды, vücudunun dengesini korumaya çalışsa da elleriyle onu kendine doğru çekti. O bölgenin şaşırtıcı hassasiyeti karşısında inledi. Hayatı boyunca altın ve ay taşından başka bir şeyin dokunuşuna maruz kalmamıştı.

"Onu bir kenara bırak," diye ısrar etti, dili kızın üzerinde gezinirken Şahdamarını boynunun tüm uzunluğu boyunca, bacaklarını jöleye çevirecek şekilde kesti. Zevkten nefesi kesildi, adam devreyi ters yönde tekrarlarırken gözleri kapandı ve dişlerinin alaycı sıyrıklarını ekleyerek ürpertiyle titriyordu. Siena tüm vücudunun kontrolünden çıktığını hissetti, tıpkı dünyasının ekseninden kayması gibi.

"Elijah, tasma..." diye açıklamaya çalıştı, sözleri yumuşak bir ses tonundan öteye geçmiyordu.

"Onu bir kenara koy," diye tekrar emretti, her kelimeyi sertçe telaffuz ederek.

Siena onu aniden sinirsiz parmaklarından düşürdü ve başını eğerek boynuna ve boğazına daha rahat erişmesini sağladı. Erkek, Siena'nın içinden operatik bir zevk notasıyla şarkı söyleyen bir erkek onayı sesi çıkardı. Siena'nın etrafını

Bir an sonra kollarının elik bantları onu ayak parmaklarının ucuna kadar kaldırdı. Ağızını yakaladı ve onu nefessiz bırakacak ve düşüncelerini uyuşturacak şekilde öptü. Kendini hafif ve tamamen kadınsı hissediyordu. Büyük, güçlü elleriyle ona kendi gücünü o kadar kolay unutturabiliyordu ki ve talepkar erkeksi bir vücut.

Elijah onu yerden kaldırdı ve ayakları yatağına değene kadar kolayca döndürdü. Kendini yatağın üzerinde, onun gözlerinin içine bakarken bulduğunda güldü. Yeni pozisyonlarının onun göğüslerine erişmesine izin verdiğini fark ettiğı anda kahkahası soldu. Dudakları büküldü Parmak eklemlerini kaldırıp önce bir meme ucunun, sonra diğerinin üzerinden geçerken şeytani bir gülümsemeye dönüştü ve artık hassasiyete dayanamayana kadar alay etti. Vücudunun anında verdiği tepkiden büyülenmişti, adamın onunla alay etmesini izlerken tepkisel itiş ona bile erotik geliyordu **Sayfa 50**

onun dokunuşuyla. Adam ona doğru eğilip elbisesinin kumaşı üzerinden burnunu sokarken zar zor tam bir nefes alabildi.

Uçlardan birini ağızına çekip, kız yoğun zevkten bayılacağını düşünene kadar emerken, ipeksi malzeme ona hiçbir şey gibi gelmedi. Başını, elbisenin askısını serçe parmağıyla tutturacak kadar kaldırdı ve nemli ipeğı, ağızının önünde bir engel olmaktan çıkana kadar sıyırdı.

Siena, adamın ıslak ateşle dolu ağızı onu bir kez daha çevreleyip derinlere çekerken içli bir şekilde haykırdı dilini çıkarıyor ve sonra dişlerini kızın üzerinde gezdirmek için onu serbest bırakıyor.

alaycı bir şekilde. Bu sefer dizleri büküldü ama adam onu sanki elbisesinin ağırlığından daha ağır değilmiş gibi yerinde tuttu.

Elijah onun tadından, göğüslerinin kadınsı dolgunluğundan, dilini üzerinde gezdirdiğı meme ucunun altın sarısı ve gül rengi noktasının hassasiyetinden, kadın o seksi, küçük, kusursuz zevk iniltilerinden birini daha çıkarana kadar zevk aldı. Bunu yaptığında onu derinlemesine ağızına çekti ve kadın ona karşı bedensel olarak sarsıldı. Ellerini hissetti

Başını ve omuzlarını tutuyordu, bir çocuğun akılsız kavrayışıyla

Kadın mutluluğunun içinde kaybolmuştu ve bu duygu, adamın içinden, sıkılaşılan ihtiyaç dalgaları halinde akıyordu.

Adam ona hisleriyle işkence ederken, kadın adamın vücuduna doğru kaydı ve çelik kordon demetleri gibi adamın gövdesine dolanmış sinirin her kıvrımını hissetti. Ayakları birbirinden ayrılmıştı, tüm vücudu taştan bir heykel kadar sert ve sağlamdı. Kollarını kavrayan parmakları adamın teninde neredeyse hiç iz bırakmıyordu. Tutku kokuyordu, tıpkı güç koktuğu gibi, özür dilemeden ve baskın bir şekilde. Bu adam kendini ikinci plana atmayı seven biri değildi. Kendini ustalıkla eğitmeyi tercih ediyordu.

Böylece o an geldiğinde anlık bir kararlılıkla tepki verebilecekti. Sahip olduğu şey buydu. mineral havuzunda yapılır.

Görmüş, istemiş ve harekete geçmişti. O zamandan beri, o birkaç dakika içinde kendisine doğal gelen şeyleri yeniden düşünmek için kendini zorladı.

Şimdi yüzde yüz kendi elementine geri dönmüştü ve başlangıçta çok doğru hissettiren şeyin içine kendini tamamen sokuyordu. Onu doymak bilmez ve tutkulu bir ağızla yalayıp yutuyor, bir yandan da ellerinin cesur ve araştırıcı darbeleriyle onun uzun bedenine dokunuyordu. Bir an kızın sırtının ve poposunun yamacında geziniyor, sonra Elbisenin eteklerinin altına dalarak parmaklarını kalçasının arkasında gezdirdi. Saten gibi teni üzerinde yukarıya doğru okşadı, elbisenin altındaki poposu her zamanki gibi çıplaktı, etleri avucuna sığıyordu ve avuç içi sırtının alt kısmındaki kavise, karnına ve göğüs kemiğine doğru ilerledi.

Aynı anda o kadar çok yerden o kadar çok his geliyordu ki, sersemlemişti. zevk ve uyarılma. Elleriyle onun vücudunu arıyor, saçlarının dalları da hevesle bu keşfe katılıyordu. Yüzünü onun sarı buklelerine gömerek duyularını onun hissiyle kuşattı. Altında kaslar dalgalanıyordu

Elleri, şehvetli ve araştırmacı dokunuşuyla üzerlerinde gezinirken seğirdi.

Onun uyarıcı dokunuşu vücut ısını hızla yükseltirken, yanan ağzı tekrar onunkine geldi. Kadının vücudundan aşağıya ve yatağa doğru kayması için onu kademeli olarak serbest bıraktı. Yolun her santimini takip etti, ağzı Ona özgü o sıcak tarçın aromasını derin derin içerken onunkine yapıştı. Elleri, vücudunun üzerinde hareket ederken ağırlığını onun üzerinde tutuyordu. Onun kendisine doğru yerleştiğini hissettiğinde, cesaret ve zevkle mırıldandı.

Ses onu tıpkı daha önce olduğu gibi etkiledi, ancak bu sefer bu hislerle özgürce hareket edecekti.

Elijah ellerini anında kızın elbisesinin altına soktu, tek bir hareketle soydu ve dikkatsizce odanın diğer tarafına fırlattı. Maruz kalmanın yakıcı hızı Siena'nın ona doğru eğilmesine neden olmuş, sıcak teni inanılmaz bir şehvetle Siena'ninkiyile temas etmişti.

Ah, onun teninin yakıcı hissini nasıl da hatırlıyordu, o ilk andan beri bu hissin tekrarından başka bir şey istememişti. O zaman bile, kız Göl suyundan üşümüştü, bu yüzden şimdikiyle kıyaslandığında soluk kalıyordu. Altında baştan çıkarıcı bir saten tabakası vardı ve onu sadece bu kadar mükemmel bir kaynaktan gelen nadir esneklik ve zenginlik saflığıyla sarıyordu. Bacakları adamın altından kayarak kalçalarını şehvetle çevreledi, Elijah'ı kızın hissini daha da derinlerine yerleştiriyor, onları kilit ve anahtar gibi birbirine bağlıyordu. Elijah **Sayfa 51**'i kavradı

Kendini onun kalçalarının o sıcak beşiğine yerleşmiş hissederken, sadece giysileri aralarında bir engel oluşturuyordu, hiçbir şey gibi, çok fazla rüzgâr gibi hissettiren bir engel. Parmakları öyle zevkli bir ıstırapla kavradı ki, yatağın tıktısını bile delip geçtiler. keskin pençelerin refleksif büyümesi. Bunlar bir kalp atışı sonra, hevesli ellerini omurgasının eğiminden aşağı ve sert kaslarının üzerinden

Kalçalarını oynatabilmek ve sıcaklığını adamın sert seksine sürtebilmek için onu arkasından kavradı.

"Siena!" Siena'nın adı boğazında hırıltıyla yankılanıyordu ama Siena kendini dizginlemeye çalışırken vücudunun titrediğini hissetti

Onun heyecanını teşvik etme yöntemlerine karşı savunmasızlığıyla savaşıırken.

Karşılığında ağzını onun kulağına götürdü, dudakları nefes nefese kulağın üzerinde titreyene kadar gezindi ve sonra yavaşça, usulca onun adını söyledi. Gırtlaktan gelen bir soluk, onun hareket ettiğini hissettiğinde tek kelimeye çarptı ona karşı samimi.

"Kedicik," diye inledi acı çeken ruhunun derinliklerinden, "Tatlı Kader, kedicik, cennet gibi hissediyorsun. Benim cennet."

Siena, elleri kusursuz bir samimiyetle onu aramaya başladığında boynuna doğru bir gülümsemeyle karşılık verdi. Güçlü ve zarif parmaklarını Siena'nın nemli tenine sıkıca yapışmış bir okşayışla omuzlarına kadar uzattı. Göğsüne, yanlarına doğru bir kez daha ilerledi ve hızlı nefes alışını hissetmek için durakladı. Parmakları adamın böğründen aşağıya, sonra da pantolonunun kemerinin altına kaydı. Adamın arka tarafındaki belirgin kasların parmaklarının altında gerildiğini hissetti.

Baştan çıkarıcı bir dokunuş, ama sadece bu tepkiyle yetinmedi. Bacaklarını biraz daha yukarı çekerek ellerinin kalçalarının etrafından dolanmasına ve kendisine çok yakın duran sıcaklığa ve sertliğe doğru kaymasına izin verdi.

Elijah dilini hayati önem taşıyan Parmak uçları vücudunun o hassas bölgesine dokunduğunda nabızı boynunda atmaya başladı. Onunkinden uzaklaştı Onun tadına bakarken, küfür ederken sırtı refleks olarak kamburlaştı

Nefesinin altında şiddetle. Siena bu durumdan hiçbir şekilde rahatsız olmamıştı. Daha önce hiçbir erkeğe bu şekilde dokunmamıştı ve elini bırakmaya da niyeti yoktu. çok erken yaşadı. İpeksi parmaklarını onun etrafına doladı ve

avucunun içinde nabzının attığını hayranlıkla hissetti. Baştan ayağa titreyen adam, kadın onun uzunluğunu okşarken

Yavaş yavaş şeklini, ağırlığını ve özellikle de hassasiyetini öğreniyordu. Etin bu kadar inanılmaz derecede sertleşebileceğini hiç hayal etmemişti. O kadar yoğun bir ısı vardı ki, neredeyse kayan parmaklarının uçlarını yakacaktı. En önemlisi de, Hafif ya da sert her dokunuş, acıya çok yakınmış gibi görünen bir zevkle onu neredeyse büküyordu. Yine tek bir gerçeği anlamaya başlamıştı. Güç. Sadece ellerinin becerisi ve niyetiyle onu delirtme gücü.

Bu anlayışın ardından gelen uyarılma dalgası ona aitti, ona değil. Siena, içini erimiş altınla dolduran, değerli bir sıvının içini yakıp kavurduktan sonra vücudunun tam merkezinden kaygan bir şekilde dışarı dökülmesiyle sertçe nefes aldı. Birdenbire, kendi zevkine giden tek bir yol olduğunu ve bunun da onunkinden dalmak olduğunu anladı. Bu, çok küçük bir ayrıntı gibi görünse de her şeyi değiştirecek vahiylerden biriydi. Bunu biliyordu. Ruhunun derinliklerinden biliyordu. Parmak uçları onun uyarılmışlığının ıslak ucunda birbirini ardına gezinirken Nemin ve son derece hassas cildin üzerinden ipek gibi geçerken, uyarılmanın yepyeni bir tanımını öğrendi.

Elijah alçak, kaba bir coşku sesi çıkardı, kalçalarını körü körüne kıza doğru iterken çenesi sıkıldı. küçük eller. Mesajı almıştı, Elijah'ın tepkisi onu vuruşu tekrarlamaya itti, ama bu kez daha yavaştı. Elijah o andan itibaren doğru düzgün düşünemedi. O değil de daha önce Siena'nın vücudunun ve teninin ona karşı verdiği tatlı hissin etrafında dönmeyen pek çok şey düşünmüştü. Siena onun vücudunu merak etmekte acımasızdı ve Siena onun giderek daha cesurlaşan okşamaları altında tamamen akılsızlaşmıştı. Ne olduğunu anlamadan sırtüstü yatmıştı ve Siena onu hızla soyuyordu.

Sonra onun vücudunda yukarı doğru kaydı ve ağzını aradı. Onu öptü ve okşadı, önce kendini aşmaya çalıştı önce biriyle, sonra diğeriyle. Onun tepkilerinden, **Sayfa 52**

Ondan kaçan sesler. Her sert sesi çıkarabilirdi. Dudaklarının ve dilinin sıcak kadife dokunuşunu kullanarak kaslarını seğirtti ve esnetti. Elleri umutsuzca saçlarına daldı, hassas telleri yumruk olmuş parmaklarının altında ezdi.

Siena böylesine bir boğulmanın olabileceğini hiç düşünmemişti.

aslında inanılmaz derecede iyi hissettiriyordu. Vücudunun en az diğerleri kadar hassas bir parçasıydı ve onu tutkuyla kavrayan adamın dokunuşu vahşi bir sihir gibiydi. Ani bir erojen bölgeydi ve parmaklarını vücut uzunluğundaki sarmalların arasından geçirmeye başladığında bunu aniden anladığını hissetti.

"Oh!" diye gırtlaktan bağırdı, vücudu onun üzerinde yükseldi ve şık bir piton gibi yaylandı. Adamın karnına binmiş, ellerini göğsüne dayamış, nasırlı parmak uçları kavrayan, yapışan saçlarının arasından akarken başını geriye atmıştı.

Elijah vücudunu saran altın sarmaşıktan kendini kurtardı, dudaklarının bir köşesinde bir gülümseme belirdi. Vücudunun üzerindeki pozisyonu onu tamamen farklı bir his saldırısına karşı savunmasız bıraktı. Elleri gövdesinin ortasında, göğüslerinin, kaburgalarının, karnının ve kalçalarının üzerinde sert dokunuşlar yaptı. Sonra onu durmaksızın çağıran sıcaklığı ve nemi aramaya başladı. Parmakları altın rengi buklelerin arasından kayarak ete dokundu.

Siena, Elijah'ın zevkine yönelik manipölasyonlarının kendi bedeninde yol açtığı uyarılmayla kayganlaşmış ve şişmişti. Siena binlerce dürtü, düşünce ve duygunun ifade edilmek üzere bir araya gelmesiyle ciyakladı ve Elijah boştaki elini saçlarına daldırarak onu öpücüğüne doğru sürükledi. Siena Dokunuşunun istilası sinir uçlarında şiddetli bir erotizmle kaydedildiğinde ağzının içine doğru nefes aldı. Dokunuşuna en çok yanıt verecek hassas çıkıntıyı buldu. parmak uçlarını okşadı ve flörtöz, becerikli bir dokunuşla daireler çizdi.

Bu kadar nefessiz kalacağını hiç tahmin etmemişti. Görünüşte basit bir okşama onu terk edebilirdi. Dokunuyordu.

şimdi ciddi bir şekilde, onu zayıf düşmeye ve oradan dışarı doğru akan garip, inşa edici hisle çıldırmaya zorluyordu. küçük bir nokta. Artık ne yaptığına konsantre olamıyordu, bu yüzden elleri onun vücudundan uzaklaştı.

Elijah onu sırt üstü çevirdi ve aç ağzına inanılmaz bir yoğunlukla inlerken kontrolü tekrar eline aldı. Kadın o andan itibaren bir zevk sesleri fabrikasına dönüşmüştü; işitsel uyaran Elijah'ın ruhunu pençeleyen acil bir ihtiyaç gönderiyordu. Adam kadının ağzını çabucak terk etti, Bunu yaparak odaya yakalanmamış çığlıklar gönderiyordu. Ama onun boğazının, köprücük kemiğinin tadını öğrenmekle meşguldü, ve göğüslerini bir kez daha. Onun titrediğini, istediği, çaresizce ihtiyaç duyduğu serbest bırakılmaya yaklaştığını hissetti.

Parmakları kızın üzerinde durdu ve kızın itiraz eden bir ses çıkarmasına neden oldu.

"Elijah, lütfen," diye bağırdı, zihni ve bedeni eksik olanı ararken başı bir o yana bir bu yana dönüyordu.

Kadının yalvarışlarına hemen boyun eğmedi. O vardı daha iyi bir şey planlamıştı. Egzotik kokusu onunla yeterince alay etmişti. Bu onun tek düşüncesi idi. parmaklarının dokunuşunu ağzının okşamasiyla değiştirmek için uzandı.

Siena'nın kalçaları yukarı doğru kalktı ve o kadar yüksek sesle haykırdı ki mağara bu sesle yankılandı.

Elijah kızın çırpınan kalçalarını hevesli elleriyle yakaladı ve onu dilinin tadına bakması için tuttu. O saf bir afrodisyaktı. Lezzet ve koku, çilek ve kremanın mükemmelliğiyle bir araya gelmişti.

Zevki içinde gitgide daha sıkı bir şekilde sarmalanırken, adamın elinde o kadar sert titriyordu ki, adam onun yaklaşmakta olan salıverilmesinin gücünü tahmin edebiliyordu.

Siena birdenbire mutluluğun ötesinde bir unutuşa doğru yükseliyordu. Vücudu serbest kalırken bile kilitlendi. Çılgınca çığlık attığını duydu ama kendini zorlukla tanıdı. sınırsız ses. Nihai hazzın nabız atışları şok dalgaları gibi içinden geçti ve hâlâ dili okşuyordu

onu rahatlatma ve hazzın olağanüstü uçurumuna daha da itti.

Adam onun vücudundan yukarı doğru kayarak ruhunu yakan bir öpücükle tatlılığının şekerlemesini onunla paylaşmadan önce yatağa zar zor yerleşmişti. O kadar sertti ve ona olan ihtiyacı o kadar ağırdı ki biraz delirmişti. Kadının orgasmı onu sınırlarına kadar zorlamıştı ve daha önce yapabileceğini hiç bilmediği bir çaresizlikle onun içinde olmaya ihtiyaç duyuyordu. Kalçaları

Sayfa 53

Aralarına yerleştiğinde kolayca açıldı ve sıcak, sinsî bir kayışla onun doymuş etine yaslandı.

Gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı. Bu hissi teşvik ediyordu. O altın havuzlara baktı, ruhunun derinliklerine baktı, arzusun bulanıklığını ve şu anda olduğu kişi olmaya duyduğu sonsuz ihtiyacı aştı.

"Bana neyi seçtiğini söyle," dedi ateşli bir şekilde kadının şişmiş dudaklarına doğru. "Seni duymak zorundayım-" Kız kalçalarını oynatarak onu geçmeye çok ihtiyaç duyduğu eşığe getirdiğinde sözünü kesti. Onun iniltisini açgözlülükle yuttu, ağzı onunkini benzersiz bir yoğunlukla tahrip etti.

Elijah ikisinin arasından kızın boğazına uzandı ve öpücüğünü bıraktığında peşinden gelmesini engellemek için boğazını sardı. Nefes almak için çırpınıyordu, gözleri kocaman açılmıştı.

ve gitmesine izin vermesini istiyordu. Onu. Şüphelerinden. Her şeyi.

"Siena," diye soludu Siena bilerek bir kez daha ona doğru kayarken. "Bunu duymam gerek."

"Elbette," diye fısıldadı baştan çıkarıcı bir şekilde, onu bir kez daha, tek bir ileri hamlenin onu içine gömeceği mükemmel dengeli noktada yakaladı. "Elijah, bunu istiyorum," diye nefes aldı.

"Beni kabul ediyor musun?" Elijah onu öylesine sıkıca kavradı ki kopmaması bir mucizeydi. "Kabul ediyor musun? beni seçer misin?"

"Evet," diye soludu, vücudu ondan sakladığı tamamlanma için inliyordu. "Seni kabul ediyorum. Seni istiyorum. Sen, Elijah..."

Elijah vahşi bir hırıltıyla kendini tutma çabasını bıraktı. İleri atıldı ve tek, parçalayıcı bir hamleyle Siena'nın bedenine girdi. Siena haykırdı ama herhangi bir acıyla değil. Bunu varlığının her zerresinde hissedebiliyordu. Kızlık kafası kolaylıkla yol verdi ve onun sıcak, davetkâr cennetin derinliklerine gömülmesine izin verdi.

Isı, gerginlik, kaygan çevreleyen bal. Kadın ölçülemez bir mutluluğun yakıcı bir kılıfıydı ve adam sonunda onun tarafından derinden kuşatılmıştı. Bu konuda mükemmelin de ötesindeydi.

Sanki onun için elleriyle yapılmış gibi ona uyuyordu. Elijah bunun güzelliği ve mucizesi karşısında kör olmuştu. Kadın o kadar sıkı sarılmıştı ki, hareket etmesi imkânsızmış gibi geliyordu, bu yüzden uzun bir süre hareket etmedi.

Siena ona yapışmış, ellerini omuzlarına koymuş, vücudu sürekli onunkine doğru eğilmişti. Siena Nefes nefese kalmış, gözleri kocaman açılmış, şaşkınlık ve hayretle ona bakıyordu. Adam derin bir şekilde Onun içine gömüldüğünde, o anın anısını beyninin derinliklerine gömüyordu. Bunu asla unutmayacaktı ve onun da asla unutmamasını sağlayacaktı.

Ama kadın ipeksi, kaygan ve inanılmaz derecede baştan çıkarıcıydı, bu yüzden buna sadece birkaç kalp atışı daha dayanabildi. Daha fazlasına ihtiyacı vardı, ona kendini vermesi gerekiyordu. Adam geri çekilmeye başladı ve kadın tırnaklarını adamın omuzlarına geçirdi.

"Elijah!" diye çaresizce soludu, altın rengi gözleri bir şeyi içgüdüsel olarak bilmenin ama bilmemenin şaşkınlığıyla çılgına dönmüştü.

Görünüşteki deliliğinin yöntemini tamamen anlıyordu. "Oh," dedi usulca, "hiçbir yere gitmiyorum."

İçini derinlemesine okşadı ve şehvetli ses etraflarındaki yüzeylerde yankılanana kadar inlemesini sağladı. O o sesi sevdi, onun ham tutkusunu sevdi. Heyecanını Titreyen bedeninde inanılmaz derecede kalın hissedene kadar onu daha da sertleştirdi. Yeni ısı dalgasını

hissettiğini biliyordu çünkü derin bir mırıltıyla mırıldandı,

derin bir titreşim. Teşvike ihtiyacı olmamasına rağmen bu ses onu teşvik etti. İkisi için de mükemmel hızı bulması sadece bir an aldı. Garip bir saniyeden sonra kadın, adamın itici kalçalarını doğal bir rahatlıkla karşıladı. Bir elini ince kalçasına koyarak ona rehberlik etti, diğer eli ise saçlarının karışık tutamlarına sıkışmıştı. Tırnaklarının sırtını ısırdığını hissetti ve ortaya çıkan zevkin geri tepmesiyle ileri atıldı.

"Siena," diye inledi, "kedicik, o kadar mükemmel hissediyorsun ki." "Elijah..."

Tek söylediği buydu. Onun adını. Tekrar tekrar, giderek artan bir aciliyetle, bir ilahi gibi hıçkırarak hıçkırarak söyleyene kadar. Elijah yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömmekten ve ikisini de çılgınca bir boşalmaya doğru sürüklemekten başka bir şey yapamadı. Ateşli ve hızlı olacaktı, şiddetli ve **Sayfa 54**

kendinden geçmişti ve kendini ona teslim etmişti. Onun adı

Kadının boğazından fışkıran zevk, uzun yaşamı boyunca deneyimlediği en erotik şeydi. Siena'nın vücudunun tatlı ipeğine tekrar tekrar daldı, ta ki aldığı zevkten paramparça olacağını hissedene kadar. Siena dünyanın ısı ve alevler içinde kaldığını hissetti, vücudu yanıyor ve yanıyordu. patlaması gerekiyordu. Çoktan ağlamaya başlamıştı. Sonunda kendininkine girdiğinde serbest bıraktı, zaten öfkeli bir ateşe yakıt ekledi. Onu kucakladığı gibi ezdi acımasız dorukların şiddetli dalgalanmalarıyla ona doğru atıyordu.

Tükenmiş bedeninin zayıf çöküşüyle onu ezmek için tek yapabildiği buydu. Onu göğsüne doğru çekti ve onunla birlikte yuvarlandı, böylece onun yerine üzerine yayıldı. Bedenlerinin ayrıldığını hissetti ve bu onu güçlü bir şekilde yoksun bıraktı. Ağır bir kolla onu kendine doğru çekti, parmakları sahiplenici bir şekilde omzuna dolandı.

Nefes alış verişleri normale döndükten birkaç dakika sonra "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

"Ne için?" Güldü, çenesini göğsüne doğru eğdi, böylece yüzünü gizleyen yarım ton saç geride iterken yüzünü görebildi.

"Soruma cevap verdiğiniz için."

Soruyu hatırladı ve bakışlarını tavandaki oluşumlara çevirdi.

"Umarım iyi bir cevap olmuştur," dedi usulca, üzerine çökmeye çalışan endişeyi hissetmek istemiyordu.

"Çok yeterli," dedi.

"Yeterli mi?" Bu terim egosunu okşadı ve endişelerinden hemen uzaklaşmasına neden oldu. "Bunu yeniden ifade etmek ister misiniz?"

"Zorunda mıyım?" diye sordu başını kaldırırken yüzünü ona doğru çevirerek.

Elijah baş belasının gözlerinde ve düşüncelerinde parlayan mizahı gördü. Ona zehirli bir bakış attı ve Siena gülmeye başladı. Siena'nın pek kıkırdayan biri olmadığını zevkle fark etti. Cesur ve seksi bir kahkahası vardı. onun mizahına karşı çıkamazdı. Libidosunu şaşmaz bir kolaylıkla ortaya çıkarma becerisine sahipti.

Savaşçı onu o kadar ani bir hareketle vücudunun üzerinden yuvarladı ki, kadın daha da çok güldü. Onu karnına hapsettiğinde

adamın altında, elleri onunkileri yatağa sabitlerken, neredeyse histerik bir hale geldi.

"O seksi gülüşünün beni nasıl etkilediğinden bahsetmiş miydin?" diye sordu ipek gibi, kalçalarını stratejik bir şekilde oynatarak tam olarak ne demek istediğini gösterdi.

Siena gülmeyi bıraktı ve omzunun üzerinden görmeye çalışmak için başını kaldırdı. Bunun faydasız bir çaba olduğunu anlayınca

yanağını çarşafın üzerine yerleştirdi ve gülümsedi.

"Aslında böyle bir şeyden bahsetmediniz," diye onu bilgilendirdi.

"O halde açıklamama izin verin," diye mırıldandı.

Elijah Siena ile durmadan sevişti. Ne zaman o Yaralarına yapılan kötü muameleden şikayet edince, ona nefis vücudunun iyileştirici nitelikleri hakkında ders verdi.
Ders

uzun ve derinlemesine, teninin üzerinde konuşarak ve vücudunun içine girerek.

Ondan sonra bir daha hiç şikayet etmedi.

En azından bu konuda değil. Yine de onun derslerini sevdiğini fark etmiş ve böylece derinlemesine tartışabilecekleri başka konular bulmuştu. Siena bu tür bir yakınlaşmanın nasıl bir his olduğunu tahmin etmeye hiç yaklaşmamıştı. Defalarca bunun bir parçası olmak istemediğini ve bunu zerre kadar özlemeyeceğini iddia etmişti. Hiçbir şey olmadığını iddia etmişti. bu tür şeylerde zenginleşmek için olası bir yol.

Hayatının bu mağaraya girmeden önce olduğundan daha iyi olamayacağını düşünmüştü.

Ne kadar aptalca ve hatalıydı. Cehaletin küstahlığı! Türünün Kraliçesiydi ama yükselene kadar dünyayı gerçekten tanımaya başlamamıştı; korunaklı, sınırlı hayatı onu pek çok pratik bilgiden mahrum bırakmıştı. Bu şey, burada İblis savaşçısıyla birlikte izin vermeyi seçtiği şey, bunu sonsuza dek değiştirecekti.

Onu sonsuza dek değiştir.

Bu düşünce dışında, aralarındaki diğer tüm gerçekleri bir kenara itti. Yarın ne olursa olsun **Sayfa 55**

getirdi, bugünün olabildiğince uzun sürmesini umutsuzca istiyordu. Kendisine itiraf ettiği gibi, onu bu şekilde hissetmeye iten sadece fiziksel tamamlanma değildi. Elijah doğal bir zekâya sahipti ve onu kaygısız bir şekilde güldürüyordu.

bir kraliyet savaş lordunun çocuğu olarak büyürken çok nadiren tanımıştı. Onda bir şeyler vardı, kendine olan güveni ve tüm bunların ardındaki şaşırtıcı zekâ kas gücü ve savaş sertliği. Onun bu şekilde çok boyutlu olduğundan hiç şüphelenmemişti. İlk tanıştıklarında onun sadakati ve sevdiklerinin ihtiyaçları söz konusu olduğunda gösterdiği bariz hassasiyet onu çok şaşırtmıştı.

Çocukluğunun geçtiği evde savaşçılar sevmezdi. Bağlılıklar zayıflıktı. İlyas gibi bir adam nasıl olur da bir savaş lorduyla karşı karşıya gelebilirdi? onun önünde hüküm sürmüş ve zafer kazanmıştır.

Babasının bir savaşının dezavantajları olduğunu iddia ettiği her şeye açık bir şekilde duyarlı mıydı?

Siena bunun cevabını zaten biliyordu. Yaşlandıķa ve akıllandıkķa bunu kendi kendine keşfetmişti. İronik bir şekilde, babasının soğukluğu ve ilgisizliği onu babasının tam tersi biri olmaya itmişti. Kendi başına bu kadar güçlü bir dövüşçü olmasının tek nedeni, ondan talep ettiği ve kendisinin de denetlediği tek becerinin bu olmasıydı. Onu etkilemekte başarısız olmaya cesaret edemezdi ve eğer Savaşırken onun yerine hüküm sürmesi için onu rahat bırakması onu tatmin etti.

Bu yüzden, görünüşte birbiriyle uyuşmayan bu parçaları harmanlamanın ne demek olduğunu biliyordu. Kendisiyle en az onun kadar rahattı, en az onun kadar kibirliydi, başkalarının neyi görmesi ya da görmemesi gerektiği konusunda en az onun kadar bilgeydi. Fakat Her ikisi de bu birlikteliğe izin vermek için zorlu savunmalarını indirmişlerdi. Bu çok sıra dışı, çok tehlikeli ve çok kaynağı anlaşılmaz.

Çok muhteşemdi ve çok açıklayıcıydı.

Siena kadınlığından ya da kadınlığından hiçbir zaman şüphe etmemişti, her zaman kendine olan güveninin açık bir ürünüydü ama cinselliği entrika ve manipölasyon için bir araçtan biraz daha fazlası olmuştu.

Aksi takdirde, inkar edilecekti. Burada, dünyadan kopmuş bir halde, kendini onun bedenine ve ellerine odaklamışken, şimdi tahmin ettiğinden çok daha fazlasını anlıyordu.

Şimdi omurgasındaki o eğikliğin ne için yapıldığını, dumanlı gözlerin üzerindeki kirpiklerin indirilmesinin gerçekten ne yapabileceğini ve boğazının çıkarabileceği en küçük, en yumuşak seslerde nasıl bir güç olduğunu anlıyordu. O başladı

Her omuz silkişin, her kayışın ve her yumuşak, kıvrımlı kayışın karşılığında ona gerçekten ne kazandırabileceğini gerçekten anlıyordu.

Kirpiklerinin arasından Elijah'a baktı, kehribar rengi gözleri tüm ihtiyacının, o anda ondan istediği ve almaya kararlı olduğu her şeyin yansımasıyla yanıyordu. Elijah'ın kalçalarına sarılmıştı, bunu onun için biliyordu, Onu kararlı bedeninin içine hapsederken cesur ve güzel görünüyordu. Ellerini başının altında kavuşturmuş, sanki hava durumuyla ilgili bir tartışma yapıyorlarmış gibi, kızın sert vücudunun üzerinde hareket edişinin pek bir etkisi yokmuş gibi davranarak onunla alay etmeye çalışıyordu.

Siena aldanmamıştı. Adamın zümrüt gibi yanan gözlerini, hareket ettikçe göğüslerinin sallanışında hissetti.

Kaslarını onun etrafında bir mengene gibi her kapattığında, vücudunun içindeki sert şaftın nabzını ve büyümesini hissetti. Adamın çenesinin mentesesinde tıkırdadığını biliyordu çünkü dişleri ona hissettirdiği zevkle sıkılmıştı.

Güçlü bacakları, benzersiz bir esnekliği vardı ve çok inatçıydı. Bu irade yarışını kaybedecekti ama sonunda ikisi de kazanacaktı.

Ellerini adamın omuzlarının yanındaki yatağa dayadı, Omurganın sürüngen yeteneğini her sergileyişinde meme uçları göğsüne degecek şekilde ona doğru eğildi. Ona doğru öne eğildi, göğüsleri dudaklarını ve burnunu okşayarak hem tadın cazibesine hem de terle kaplı teninin misk kokusuna izin verdi. Adamın onun teninin ne kadar tatlı ve seksi koktuğuna deli olduğunu biliyordu. Daha da çılgını Onun tadını.

Çok geçmeden adamın tuttuğu eller kadının vücudundaydı,

Göğüslerinin dolgun etlerini şekillendirip avuçluyor, baştan çıkarıcı libidosu ona da işkence edene kadar onu ağzına doğru çekiyordu. Kalçalarının amansız dalgalanması altında inliyor, ancak **Sayfa 56**

Onun bedeniyle kendini tatmin ederken çıkardığı seksi homurtular ve nefes alışlar. Leğen kemiğinin çalışmasına dokunmadı ya da rehberlik etmedi. Hızlı bir çalışma ve sınır tanımayan bir

Bir. Onun üzerinde kendi yolunu bulma konusunda hiçbir endişesi yoktu. Ayrıca onu kendi doruk dünyasına sürüklemeye hazır olduğunda çok az merhameti vardı. Onunla alçak sesle, yumuşak ve seksi bir şekilde konuşuyor, ona kontrolünü nasıl kaybettirebileceğini sözlü olarak düşünüyordu. Elijah ona kontrolün yıllar önce pencereden dışarı çıktığını söyleyebilirdi, ama bu onun kötü küçük manipölasyonlarını bozardı ve onun geçit törenine yağmur yağdıracak son kişi olurdu.

Yine de onu neredeyse delirtiyordu. Çok ateşliydi, Ve onu en iyi nasıl yakacağını çok çabuk öğreniyordu. Parmak uçları her zaman onun vücudunu araştırıyor, dokunuşuna erotik olarak çok hassas olan yerleri arıyordu. Bu işe yaramadığında ya da hoşuna gidecek kadar hızlı işe yaramadığında cızırtılı bir dil kullandı. Göğsünün üzerinde ıslak haritalar çizdi, her iki meme ucunun üzerinden geçerek saçındaki bandajdan kurtulup boynuna ve boğazına doğru ilerledi. Ağzını yutana kadar çenesinin üzerinden yukarı doğru kaydı.

Kalçalar, eller ve dudaklar mutluluk verici bir his sağanağında birleşti. Adamın artan işkencesini hissetti ve bu ona yankılandı. Yine de ağzının içine ihtiyaç ve duygu dolu sıcak fısıltılar bıraktı. Kendini nasıl hissettiğinin ayrıntılı bir muhasebesi

Onunla bu kadar acımasızca sevişmek Siena'yı kendi zevkiyle kör etmişti. Siena onun ağzına doğru haykırdı, bir saniye sonra kalkıp geriye doğru eğildi ve saçlarını arkasına savurarak ağır bir şekilde kalçalarının üzerine düştü. Şimdi de Siena'nın kalçalarını kavriyor, etrafında şiddetle kasılırken onu ritme uyduruyordu. Kadın çığlık atana ve adam sıcak, kadifemsi kasların mensesi tarafından yok edilene kadar onu itti ve itti. Acı veren bir haz kükremesiyle onun salıverilmesine katıldı.

Sonunda onun göğsünün üzerine düştüğünde, umutsuzca nefesini tutmaya ve onun ısıltısının tadını çıkarmaya çalışıyordu.

İnanılmaz bir zevk seviyesine ulaşan Elijah, başının büyük bir belada olduğunun farkına vardı. Kadının buradan

ayrıldıktan sonra kendisiyle yollarını ayırmaya niyetli olduğunu biliyordu. Planladığı şey

Bir lanet olarak gördüğü tacının bu şartına, uğruna uzun süre acı çektiği ve mücadele ettiği bir tahtta kendisine eşit olarak hüküm sürecektik tek bir eş alacağını ilan eden bu cümleye meydan okuduğu için. O Geleceğe bir şey ayırmayı reddettiği için her şeyini şimdiye verdi.

Ancak, kendisinin binlerce doğa yasasını defalarca çiğniyor olmasına rağmen, İlyas içindeki çaresiz his, kendisini onun altın kucağından kurtarmanın o kadar da kolay olmayacağı konusunda onu uyarıyordu. Onunla, kararlı saçlarının kavrayıcı dallarından çok daha karmaşık bir şekilde birbirine dolanmış hissediyordu. Ayrıca bu konuda en ufak bir imada bulunursa, kapanacak ve tüm bunlar sona erecekti.

Düşünceleriyle birlikte gelen kara bulutları bir süreliğine daha geri itti. Tek bir hareketle ikisini de yataktan kaldırdı. Kadın

Aynı anda hem şikâyet etti hem de güldü ama itaatkâr bir şekilde kollarıyla boynunu, bacaklarıyla da kalçalarını çevreledi. Adam onları mineral havuzuna götürdü ve onu ikna etmeye, sonra da üzerinden çekip almaya çalıştı.

"Hayır, hava soğuk," diye itiraz etti.

Elijah sırttı ve ağırlıklarını kenardan yana doğru kaydırıldı. Siena buz gibi suya yanlamasına çarptıklarında çığlık atıyordu. Suyun şokuyla sıçrayarak ondan uzaklaştı. Adam gülerek yüzeye çıktığında onu çok sert bir şekilde iterek tekrar suya düşmesine neden oldu. "Kahretsin!" diye tısladı, kalça derinliğindeki havuza doğru koşarken

olabildiğince hızlı bir şekilde yan tarafa ulaştı.

Ama tabii ki tek koluyla onu sardı ve Kendini dışarı atamadan onu vücuduna geri çekti.

"Sorun nedir, kedicik? Suyu sevmiyor musun?"

"Bu senin için bile alçakçaydı, savaşı," dedi sertçe.

Sözlü hançerleri sağır kulaklara düştü. Boynunun hassas tarafını, onu tamamen erittiğini öğrendiği şekilde ısıırıyordu. Daha ne olduğunu anlamadan, elleri adamın saçlarının derinliklerindeydi ve ağızları birbirine iyice dolanmıştı.

Bir boğaz temizliğinin çok belirgin sesini duymaları neredeyse tam bir dakika sürdü.

Siena aniden döndü ve neredeyse Elijah'ı deviriyordu. Şok ve çaresizlik içinde, **Sayfa 57**

Kız kardeş mağaranın girişinde durmuş, sırtını ve havuzdaki çiftte meraklı gözlerle bakıyordu. Elijah'ın ellerini beline koyarak onu rahatlatma dürtüsünü hissetti ve tüm dünya dönmeye başlarken onun kendisini sabitlemesine izin verdi.

"Ekselansları," diye kibarca selamladı Syreena onları.

BÖLÜM 6

"Merhaba, küçük çiçek. Daha iyi görünüyorsun," diye selamladı Jacob karısını, geceliği tembelce arkasından sürüklenerek orta sarmal merdivenden inerken.

Ona gülümsedi ve ayakları onun bulunduğu zemine değdiği anda kucağına doğru ilerledi.

Legna ve Amos adında yetişkin bir Zihin İblisi de onu takip ediyordu. Amos, Isabella'nın sahip olduğu tamponu sağlamıştı.

nefes almaya ve iyileşmeye ihtiyacı vardı. Ama bu deneyimin İblis'e zarar verdiği açıktı. Yorgun görünüyordu ve Isabella'nın bakımını kocasına ve arkadaşlarına devrettikten sonra hemen oradan ayrıldı. Legna

Bella'yı izlemeye devam edecek ve aşağıdaki durumlarda onları bilgilendirecektir

daha fazla yardım getirmeleri gerekiyordu, ama şu anda, Jacob'ın minyon eşi pembe ve sağlıklı görünüyordu. Aylardır olmadığı kadar.

"İyi misin?" Jacob, bir gün önce bilinci ve aklı yerine geldiğinden beri onu bininci kez incelerken elleriyle yüzünü çerçeveleyerek sordu.

"Artık öyleyim," diye ısrar etti, öpücüğüne uzandı ve ona yakın olmayı ne kadar özlediğini hissettirdi.

Onu her zaman çok kolay heyecanlandırmıştı. Öpücük ve vücut teması, bunlar onun dikkatini pek çok düzeyde çekmişti. Bununla birlikte, gerçekten tek yapması gereken, menekşenin o güzel, eğlenceli gözleriyle ona bakmaktı ve o da

anında büyüğü altına girdi. Tabii ki, onun zarif dokunuşuna verdiği tepki ve ona karşı hissettiği duyguların yoğunluğu da benzer şekilde dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu.

Hamilelik ve hastalıklar yüzünden uzun süredir yakınlaşmamışlardı. Ağaran Samhain ayının gerginliği, parmaklarının onun yumuşak etine ne kadar derinden bastırıldığından ve onunkilerin ne kadar sıkı olduğundan

belli olmaya başlamıştı.
saçlarına dolanmıştı.

Bunların hepsi aralarındaki İz Bırakma'nın bir parçasıydı. Ruhları sonsuza dek derinden bağlıydı.

Bu nedenle, her şey onlara her zaman büyük bir yoğunlukla gelirdi. Bu asla değişmeyecekti ve Jacob, onu hayatının tehlikelerine ve entrikalarına açtığı için pişmanlık duyduğu anlara rağmen, ona sahip olduğu o değerli hediye için her gün şükreliyordu.

ona ilk dokunduğunda. Onun kalbini rahatlatmıştı. Ruhunda sık sık taşıdığı ağırlığı hafifletebilecek tek kişi oydu.

Örneğin, Rut'un kızı Meryem'in eşi olacak olan Druid erkeğinin kazara ölümünden hemen sonra. Yakup, çok geç olana kadar kimsenin doğasını anlayamadığı bir şey için gerçekten suçlanamazdı. Fakat özel bir vicdanı olan bir adamdı. İçlerinden herhangi biri tarafından tanınan ilk Druid melezi olan eşinden böylesine keyif alırken, Mary'nin kaybolan potansiyelini şiddetle hissetti.

Ancak bu olayı, her iki kadının da kendi halklarına karşı işledikleri acımasız aldatma ve şiddet eylemleri için bir nedene asla dönüştüremeyecekti.

Özellikle de Isabella'nın bir hedef olarak acı çekmesinden sonra.

Bu saldırılardan birinde neredeyse kızlarının yanı sıra kendisi de hayatını kaybediyordu.

Bu konuda vicdanıyla baş etmesine yardımcı olan, karısının sevgisi ve yumuşak güvenceleri olmuştu. Sorumluluk ve suçluluk duygularına geri dönmeye çalıştığında onu durdurmak için her zaman yanındaydı. Jacob artık onun desteği olmadan hayatın nasıl olduğunu ve karşılığında onun desteğini istediğinde kendisini nasıl hissettirdiğini hatırlayamıyordu.

Yine de bazen İnfazcı olmanın getirdiği ailesinin güvenliğine yönelik risklerden korkuyordu.

Eşinin olağanüstü bir güce, dövüş becerilerine ve insanlığından ve daha önce yaşadığı hayattan gelen eşsiz bir kurnazlığa sahip olduğunu unutmaya meyilliydi.

Druidik formuna dönüşmüştü. Jacob, Bella'nın yeteneklerine dair orantısız algısının, enceinte dönemi boyunca maruz kaldığı tüm zayıflık ve yaralanmalardan kaynaklandığını biliyordu. Öyle bir **Sayfa 58**

Uzun, üzücü bir endişe dönemi geçirmiş ve onun gerçekten ne kadar güçlü olabileceğini neredeyse unutmuştu.

Ama teninin kızarması, vücudunun sıcaklığı ve kucaklamasının güçlü enerjisi onu rahatlattı. hızla iyileşmekte olduğunu anlıyordu. Yakında ailesinin ihtiyaçlarıyla ve görevlerinin gerekleriyle ilgilenebilecekti, tıpkı onun istediğini bildiği gibi, coşku düşüncelerinde onu yüksek sesle güldürecek şekilde şarkı söylüyordu.

Bella onun kucağından sıyrıldı ve düşünceleri küçük kızına doğru yöneldi. Şezlonga doğru ilerledi. Nuh'un elinin altındaki beşiğe oturdu ve uygun bir şekilde emzirildikten sonra nihayet uyumaya başlayan kızına baktı. Özlemine çektiği beslenmeyi. Bella Kral'a gülümsedi, yanağına sıcak bir öpücük kondurmak için eğildi ve kocasının gerginliğini görmezden geldi elini beline koydu.

"Sana tapıyor Noah," dedi ona usulca, Kral'ın kocaman elinin bebeğin sırtını nasıl sıkıca örttüğüne bakarak.

"Duygularımız karşılıklı, sizi temin ederim," dedi. "Ateşe yakın olmayı seviyor. Tam benim gönlüme göre bir kız."

"Anlıyorum. Noah, sana haberlerim var."

"Evet," diye iç geçirdi Kral. "Yakup yapacağınızı söyledi. Sanırım bu İlyas'la ilgili?"

"Evet." Bella hükümdarın en yakınındaki sandalyeye oturmak için hareket etti. "Sanırım bir savaşta ağır yaralanmış. Beklemediği bir tuzak. Ama daha fazla açıklama yapmadan önce, nedenini anlamaya başladığımı düşündüğümü söylemek istiyorum.

Bazı imgelemler beni çok güçlü bir şekilde etkilerken bazıları etkilemiyor." Başını kaldırıp kocasına ve etrafında toplanmış olan diğerlerine baktı. Legna, şöminenin yanında her zamanki kararlı duruşuyla duran Gideon'un yanına gelmişti.

Ancak karısı kucağına doğru eğildiğinde doktor anında rahatladı. "Aslında Amos bu konuda bana yardımcı oldu. Sanırım bu, imgeleme konu olan kişiye ne kadar yakın olduğuma bağlı."

"Ne kadar yakın? Duygu olarak mı yoksa yakınlık olarak mı?"

"Elbette yüzde yüz emin olamam ama bunun bir yakınlık olduğuna inanıyorum. Çok özel bir tür yakınlık. Tam olarak, diğer Gecegezenlerin güçlerini azaltma ve sonra da emme gücüm. Geçtiğimiz yıl boyunca Elijah'ın güçlerini defalarca emdim ve bir bakıma bu sayede kendimi ona bağlı hissediyorum. Sanki onun bir parçası içimde yaşıyor. Aynı şey Legna, Jacob ve senin için de geçerli, Noah. Yeteneğimi şimdi olduğu gibi kontrol etmeyi öğrenmeden önce, yanlışlıkla hepinizin o parçasını içime almıştım. Sanırım Elijah'ı ararken imgelemelerin beni bunalmasının nedeni, onun da aynı şekilde Yaralanma ve acıdan bunalmış."

"Bu bir tür empati," dedi Legna, kendi empatisi onu uzman yapıyordu.

"Evet, öyle. Her ne kadar Amos beni yorucu iş hayatının acı gerçeklerinden uzak tutmakta çok yardımcı olsa da zaman geçtikçe daha az gerekli hale geldi. Tüm varlığımla Elijah'ın güvenli bir yere götürüldüğüne ve tüm bu zaman boyunca iyileştiğine, aciliyetin geçtiği her an daha sakin ve rahat olmamı sağladığına inanıyorum. Ayrıca bize geri döneceğini de hissediyorum. yakında."

"Kader'e şükürler olsun." Noah aniden nefes verdi, omuzlarından büyük bir yük nihayet kalkmıştı. "Bella, bunu duyduğuma çok sevindim."

"Bence gelecekte," diye konuştu Gideon, "daha güçlü ve deneyimli olana kadar, başkalarının güçlerini özümseme durumlarını sınırlandırmanız gerekiyor. Yapamayız ama insan/Druid melezleri hakkında bilmediğimiz çok şey var, Isabella."

Bin yıl önce tanıdığım Druidlere hiç benzemiyorsun. Kız kardeşin de öyle. Corrine'in güçleri-" "Ne olmuş onlara?"

Ateş başında toplananlar tam olarak ne olduğunu görmek için yukarı baktılar.

Söz konusu kızıl saçlı kadın salonun ortasında, elleri kalçalarında, kocası Kane ise arkasında duruyordu. Tam o sırada, genç bir Zihin İblisi'nin bir yere ısınlanırken ardında bıraktığı olağan kalıntı olan kükürt ve dumanın tanıdık kokusu grubun üzerine yayıldı. Bella uyuyan bebeğinden gelen kokuyu uzaklaştırmak için elini uzattı ve Elijah'ın orada olup dumanı bir esintiyle uzaklaştırmasını diledi.

Sayfa 59

"Olmaları gerektiği gibi değiller," diye bitirdi Gideon. Kane ısınlanma konusunda giderek daha iyi oluyor, diye düşündü. Bu kadar genç birinin böylesine yaşlı ve deneyimli bir İblis grubuna gizlice yaklaşabilmesi nadir görülen bir şeydi.

"Vay, vay, bakın duman neleri sürüklemiş," diye alaycı bir ifadeyle selamladı Noah onları. "Siz ikiniz nerelerdediniz?"

Corrine anında parlak bir kırmızıya büründü ve tepkisini doğal bronzluğunun altında renklenen eşine ilettili.

"Buna gecikmiş bir balayı diyebiliriz," diye açıkladı Kane utanarak. "Düğünden beri o kadar çok şey oldu ki, Ruth ve Mary'yi aramak ve Bize karşı sürdürdükleri bu düzensiz saldırılar yüzünden Elijah'a birkaç günlüğüne izin alıp alamayacağımızı sordum. Yapabileceğimizi söyledi."

"Bu da neden çağrımı duyamayacak kadar meşgul olduğunu açıklıyor," diye takıldı Jacob, Bella artık güvende ve sağlıklı olduğu için bu konuda iyi huylu hissediyordu.

"Peki bize neden ihtiyaç duydunuz? Ve neden güçlerimi tartışıyoruz?" Corrine yanında kocası olduğu halde onlara doğru ilerleyerek sordu. Kocasını bir sandalyeye götürdü, o da itaatkâr bir şekilde oturdu ve kendisi de onun kucağına oturdu.

"Bu uzun bir hikâye. Şunu söylemek yeterli," dedi Gideon, "Druidik güçlerin bazı dezavantajları olduğunu

öğreniyoruz.

benim tecrübelerime göre değil."

"Oh, harika," dedi Corrine kuru bir sesle. "Sonunda kendiminkini almaya başladım ve şimdi de sen bana sonuçları?"

"Öncelikle Corrine, henüz tüm yeteneklerini gördüğümüzü sanmıyorum. Druid eşlerini bulma yeteneğinin senden ibaret olduğunu sanmıyorum." Gideon da oturdu ve bacak bacak üstüne attı. "Ve yakın zamanda bulduğunuz iki Druid, melezlerin sahip olduğu çeşitliliğin çok iyi bir örneği. Biri görünmez olabiliyor, duvarların ve tüm katı nesnelerin içinden geçebiliyor. Diğeri ise sadece uçuş yeteneğine sahip, ama diğer Gecegezenlerin varlığını hissetme konusunda da esrarengiz bir becerisi var."

"Bence tüm Druidlerin yeteneklerini nasıl kullandıklarına dikkat etmeleri akıllıca olacaktır. Eğer Bella'nın bir dezavantajı varsa, geri kalanınızın da olacağına bahse girebiliriz." Noah sonunda elini Bella'nın bebeğinden kaldırdı ve ellerini dalgınca birbirine sürttü. "Açıkçası, bu mantıklı. Doğa her zaman bir denge ölçüsü sağlar. Hepinize ölümsüzlük ve hızlı iyileşmenin yanı sıra çeşitli güçler de bahşetmiş. Bu onun yoludur. Bunu telafi edici bir zayıflıkla dengeleyin."

"Tıpkı güçlerimizin ve ölümsüzlüğümüzün demirin varlığına karşı savunmasız olması gibi," diye ekledi Jacob.

"Yani her kahramanın bir kriptoniti vardır," dedi Bella.

"Kesinlikle," diye onayladı Legna. "'Thropların gümüşü var. Sakinlerin ışığı vardır. Mistraller içinse agorafobi."

"Vampirler güneşe sahiptir," diye ekledi Kane.

"Evet. Ancak hepsi bu zayıflıkları anlıyor ve bunlara aşına ve bunlardan ve temsil ettikleri tehlikeden kaçınmak için uyum sağlamayı öğrendiler. Biz ne olduğunu öğrenene kadar

özellikle her Druid'in dikkatli olması gereken makul miktarda tehlike." Gideon bakışlarını orada bulunan her iki Druid'e de dikmeyi ihmal etmedi. "Arkadaşlarınıza yakın durun hanımlar. Potansiyel olarak sizi en çabuk koruyabilecek kişiler onlar olacaktır."

"Durun bir dakika," diye yakındı Corrine. "Ben bizim Kriptonit, her zaman maruz kalmamız gereken bir gerçektir. Arkadaşlarımızın enerjisini düzenli olarak. Bu yüzden neredeyse ölüyordum, değil mi? Mary'nin eşi de bu yüzden öldü. Çünkü biz

Benim Kane'e maruz kaldığım gibi onun da ona maruz kaldığını fark etti. Bu yüzden açlıktan ölmeye başladık. İhtiyacımız olan enerjinin eksikliği yüzünden. Beni tam zamanında buldun ve kaybettiklerimi geri kazanmam bunca zamanımı aldı.

Sana göre ben hâlâ iyileşme sürecindeyim." Kane, "Haklı bir noktaya değindi," dedi.

"Evet. Ama Vampirlerin de büyü kullananların kanıyla zehirlenebildiğini hatırlarsınız.

Lycanthrop'lar saçlarının bağlanmasına dayanamazlar." Legna açıklarken öne doğru eğildi.

"Mutlak diye bir şey yoktur Corrine. Eğer varmış gibi davranırsak, uzun vadede kendimize zarar veririz."

Sayfa 60

"Evet. Tabii ki." Corrine uzun, sarmal saçlarının rengiyle neredeyse aynı renge gelene kadar kızardı.

Bir eliyle kendini savuşturdu. "Bana aldırmayın, Sadece otuz yıldır bu gezegendeyim. Ne bilebilirim ki?"

"İyi bir noktaya değindin tatlım," diye onu temin etti Kane. "Sadece soru sorarak öğrenirsin."

"Buna inanamıyorum." Jacob ani bir şokla, gülerek konuştu. "Küçük kardeşim benim söylediğim bir şeyi tekrarlamadı.

son yüzyılı onun kalın kafasına girmeye çalışarak geçirdi, değil mi?"

"Öyle olduğuna inanıyorum," dedi Noah ilgiyle mırıldanarak.

"Bence daha sık 'balayı' yapmalı," diye takıldı Bella, çift bir kez daha ateşli bir şekilde kızarınca histerik bir şekilde kıkırdadı.

Siena içgüdüsel olarak kendini boğazına uzanırken buldu ve aniden rütbe nişanının yokluğunu hissetti. Ama saltanatında bir mücevher parçasından çok daha fazlası

vardı.

"Elijah," dedi usulca, gözleri kız kardeşinin zorlukla bastırılmış eğlence ifadesinden hiç ayrılmıyordu.

Adını söylemesine bile gerek yoktu. Savaşçı onun ne istediğini zaten biliyordu. Küçük bir an tereddüt etti, anlayamadığı bir şekilde onu bırakma isteksizliğine kapıldı. Yavaşça ellerini kızın belinden çekti, uzaklaştı ve tek bir kıvrak hareketle havuzun taş çıkıntısına ulaştı. O Hemen havuzun olduğu bölgeyi terk etti ve mağaranın arka bölümlerine doğru cesur adımlarla ilerledi. Syreena onun gidişini izledi.

Geri çekilirken adamın çıplak vücudunu incelerken kaşlarını hem meraklı hem de takdir edici bir şekilde kaldırdı.

Sonra o eğik kaşlarını kardeşine çevirdi.

Siena çoktan sudan çıkmış, düşmanca bir hızla kız kardeşine yaklaşırken vücudundan sıvı akmaya başlamıştı.

"Siena," diye uyardı Syreena, içgüdüsel olarak onu savuşturmak için bir elini kaldırdı.

Siena neredeyse burun buruna gelecek şekilde ona yaklaştı, elleri yumruk şeklinde kıvrılmıştı.

"Beni dikkatle dinleyin, Danışman," diye fısıldadı.

Altın rengi gözleri erimiş bir öfkeyle parlayarak yoğun bir uyarıda bulundu. "Ben sana izin verene kadar unvanımı kimseye veremezsin. Bir kız kardeşten bile gelse bu küstahlığa göz yummayacağım."

"Eğer unvanı paylaşmak istemiyorsan Siena, o zaman onunla yatmamalıydın."

"Burada olanlar sadece ve sadece beni ilgilendirir.

Eylemlerimin sonuçlarını ben belirleyeceğim, Syreena. Ne sen ne de bir başkası kendi fikirlerini bana dayatamaz."

"Elbette, Majesteleri." Syreena başını eğerek ciddi bir teşekkür selamında bulundu.

"Sizin otoriteniz elbette diğerlerinininkinden daha üstündür. Size karşı gelmek benden uzak olsun."

Siena elini nemli saçlarında gezdirirken derin bir iç çekerek, "Bana hep karşı çıkıyorsun," dedi.

"Gel. Jinaeri kıyafetlerini arka odada bıraktı. Burada cırılçıplak durup konuşmak için hava çok soğuk."

Syreena başıyla onayladı ve kız kardeşini mağaranın arka tarafına kadar takip etti. İblis ortalıkta görünmüyordu ama Syreena onu şöminenin hemen arkasındaki odada hissedebiliyordu. Siena karakteristik olmayan bir şekilde gergindi.

Jinaeri'nin elbiselerinden birini kendi üzerine geçirmeden önce kız kardeşine fırlattı. Syreena olabildiğince dikkat çekmemeye çalışarak kanepenin köşesinde bir koltuk buldu.

Savaşçının arka odada saklanmaya devam etmemesi onu şaşırttı. Oldukça hızlı bir şekilde ortaya çıktı, pantolonunu biraz daha uygun giymişti.

Elijah dikkatli bir gözle Siena'dan diğer kadına baktı. Yalnızlıklarını bozan bu kadın gibi bir Lycanthrope'u daha önce hiç görmemişti. İki renkli saçları bile tek başına merakını uyandırmaya yetmişti. Siena'nınki kadar uzundu ama vücudundan aşağı dökülürken ağır ve düzdü. Bir Lycanthrope'un saçının önemi hakkında biraz daha fazla şey öğrenmiş olan Elijah, bu davetsiz misafirde biraz sıra dışı bir şeyler olduğunu biliyordu.

Dikkatini Siena'ya çevirdi. Kraliçe yeni giydiği elbisesinin eteği keskin bir şekilde sallanırken ateşle ve tezgahla meşguldü. Onun sıkıntısını ve soğukkanlılığını korumak için verdiği iç mücadeleyi çok yakından hissetti. Kadın sanki gündelik bir yemeğe katılıyorlarmış gibi onlara akşam yemeği hazırlamak

Sayfa 61

parti yerine... ne olduğu yerine. Bir hesaplaşma anı.

Kız onun ulaşamayacağı bir yere gitme hatasını yaptığı anda, adam onu kolundan yakaladı ve kendine çekti.

"Bana bir dakika izin verir misin?" diye sordu ona, doğrudan bakışları onu tartışmaya cesaretlendiriyordu. Kadın başıyla onayladı ve adamın onu arka odaya çekmesine izin verdi.

Beklenmedik misafirinin görüş alanından çıkar çıkmaz, kızın sırtını duvara çevirdi ve bir elini omuzlarının iki yanına

koyarak onu hafifçe duvara yapıştırdı.

"Ne düşündüğünü biliyorum kedicik," dedi yumuşak bir sesle, yeşim rengi gözleri kızın ruhunun derinliklerine işliyordu. "Bunlar olmamış gibi davranacağımızı düşünüyorsun. Küçük sırdaşınla birlikte kendi dünyana kaçacağını ve benim de çok ilgi çekici bir anıdan başka bir şey değil."

"Ne düşündüğümü bildiğinizi nereden çıkarıyorsunuz?" diye sordu, fısıltısı hızlı soluğunda keskinleşiyordu. Ama teninin kızaran rengi onu oldukça etkili bir şekilde ele veriyordu.

"Peki alternatif olarak ne öneriyorsun? Ayaklarımı yerden kesip beni gelinin mi yapacaksın?" Yumuşak bir kahkaha attı, nefesi kesilmişti, sesi alaycı ve çiğdi. "Bunu bu mağaranın bir adım ötesine taşımaya hiç niyetim yok ve bunu başından beri anladığını biliyorum."

"Evet, biliyorum," diye kabul etti, "ama bunu kabul ettiğimi hiç hatırlamıyorum. Sana ne istediğini sordum Siena ve sen de beni istediğini açıkça belirttin. Ve sen beni istemeyi bırakana kadar bu iş bitmeyecek."

"Güven bana savaşı, sana olan arzum bu mağaranın eşliğini geçtiğim anda sona eriyor."

Elijah onunla tartışmadı. Onun yerine yanağına dokunmak için uzandı. Kadın başını geri çekti ama gözlerinde panik vardı. Elijah onu kolayca takip etti ve sıcak parmaklarını kızarmış yanağına yerleştirdi. Parmak uçları kasıtlı bir niyetle kulağının altına kadar kaydı ve sonra boynunun yan tarafından aşağıya doğru o şehvetli turu yaptı.

onu uyardı. Kadının dokunuşa verdiği tepkinin kızarmasını ve kabarmasını tamamen ruhani bir düzeyde hissetti. Adamın dokunuşu tekrar yüzüne doğru ilerlediğinde, kadın adamın büyük avucuna doğru dönüyor, gözleri kapanırken dudakları avucun içindeki nasırların üzerinde geziniyordu.

"Elijah," diye fısıldadı, nefesi onun okşayan avucuna doluyordu. "Duygularım-arzularım,"

kendini düzeltti, "konunun dışında." Sorumluluklarının ağırlığıyla onun gözlerinin içine baktı altın gözbebeklerinde parıltıyor. "Sen İblis'sin. Ben hâlâ kılıcının ısırığını hisseden bir türün Kraliçesiyim. Yapacaksın

Yakında birlikte olmak için daha uygun birini bulacağım. Bu..." Siena aniden onun dokunuşuna sırtını döndü ve bunun sonucunda ortaya çıkan buruk duyguları görmezden gelmeye çalıştı. "Bu iş burada bitiyor."

Kız onun tuzağından kaçtı ama adam da en az onun kadar hızlıydı ve bir kalp atışı kadar kısa bir sürede onu tekrar kendisine doğru döndürdü. Öpücüğü için başını sabit tutarken eli saçlarını topladı, diğer eli ise ön kolunu göğsüne kilitledi.

Siena, adamın talebine, ruhunu derinden yakan amaca yönelik damgasına ağzını açtığı anda vücudunun tam ortasından geçen yoğun bir acı hissetti. Mesajı son derece açıktı.

Aralarında hiçbir şey bitmemişti ve bunu ona ne pahasına olursa olsun kanıtlayacaktı.

İkisi için de ne pahasına olursa olsun.

Onu yavaşça bıraktı, önce elleri, en son dudakları. Ondan uzaklaşırken gözleri karanlık ve ciddiydi, kollarını kaldırdı ve basit bir düşünceyle bir sonbahar esintisinin tempolu soğuğuna dönüştü. Onun yanından, içinden hızla geçti,

Adamın özü saçlarının arasından ve teninin üzerinden akarken ani bir şaşkınlıkla içini çekmesine neden oldu.

Yerinde duran tek şey ödünç aldığı pantolonu ve bunca zamandır göğsündeki yarayı kapatan saç halkasıydı.

Elijah Amerika'da yaşıyordu, bu yüzden seyahatini yeni ayrıldığı Rus ormanına daha yakın bir yerde sonlandırmak zorunda kaldı.

Aklına gelen en yakın yer Noah'ın İngiltere'deki eviydi ve bu yüzden üst kattaki yatak odalarından birine akın etti; burada biyolojik formuna büründükten sonra tökezledi ve dizlerinin üzerine çöktü.

Göğsünde kanayan bir yara var.

Sayfa 62

Dizlerine değen taş zeminin ısırığını zar zor fark etti. Noah enerjisini kısa sürede hissedecek ve gelip onu bulacaktı. Bu gerçekleşmeden önce

biraz sabun ve suyla Lycanthrope Kraliçesi'nin kokusundan kurtuldu.

Bunu yapmaktan nefret ediyordu. Ayağa kalkıp bitişikteki banyoya doğru ilerlerken bile, Siena'nın içinde derinlerde bir yerde attığı o dirençli çığlığı hissedebiliyordu. dokunmayı başardı.

Onu kucağına geri dönmeye ikna etmenin bir yolunu bulana kadar kokusuna ihtiyaç duyan yer ona yapıştı.

Dış odanın kapısının açıldığını duyana kadar suyun altında ancak beş dakika kalabilmişti. O zamana kadar taze kan kaybından o kadar güçsüz düşmüştü ki Duş kabininin köşesinde. Saçlarından akan suyla, açılan kapıya odaklanmaya çalıştı.

Bir anlık şaşkınlıkla, varlığını hissedip yanına gelen Nuh değildi.

Isabella'ydı.

Onu ve duş fayanslarının üzerine akan kanı gördüğünde şoktan nefesi kesildi.

Ona doğru koştu ama aniden durdu, bir el sanki zihinsel bir saldırı altındaymış gibi alnına çarptı.

"O zaman buraya gel!" diye hırladı görünmeyen bir konuşmacıya. "Ve Gideon'u da yanında getir."

Sonra da, açıkça görüldüğü üzere sahiplenmesiyle meşhur kocasından şikayetçi oldu ve Elijah'ın yanına gitti. Muslukları kapattı ve, Güzel beyaz elbisesinin akıbetini görmezden gelerek, henüz süzülmemiş su ve kan havuzunda onun yanında diz çöktü.

"Selam," diye selamladı onu, solgun bir gülümsemeyle.

"Jacob'ın

seni öldüreceğim."

"Evet, bunu yapmak için buraya gelmesi gerekecek ve şu anda benim için önemli olan tek şey de bu."

Duş kapısının diğer tarafından bir havlu kaptı ve yarasına bastırarak tüm gücüyle bastırdı.

Ağırlığını. Tepeden tırnağa küçük bir şeydi, bu yüzden Elijah onu zar zor hissedebiliyordu.

"Senin için çok endişelendik," diye fısıldadı, alnından öpmek için eğildi, boştaki eliyle sıırıslık olmuş saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı.

"Bir erkek biraz tatil yapamaz mı?" diye takıldı, banyo kapısı sertçe açıldığında yüzünü buruşturarak geri çekildi. ve neredeyse Jacob'ın kafasını kırıyordu.

"Kahretsin, Bella!"

"Lütfen biraz rahat bırakır mısın Jacob!" diye tersledi onu. "O kalın kafana ne zaman benim de senin kadar bu evliliğın içinde olduğumu sokacaksın? Bundan gerçekten bıkmaya başladım!"

Yakup birbirlerini tanıdıkları bir yıl boyunca karısının öfkesine hiç maruz kalmamıştı. O kadar şaşırmıştı ki Gidyon onu fiziksel olarak yerinden oynatmak zorunda kaldı. Onu geçip hastasına ulaşmak için kenara çekildi.

Bella eğildi, böylece sağık görevlisi onun üzerinden geçip Elijah'ın karşısına çömelebildi.

"Kedinin sürükleyip getirdiğı bir şeye benziyorsun," dedi ve hemen elini savaşçının omzuna koydu.

Alnını ve gözlerini kapatarak savaşçının hırpalanmış bedenine verilen zararı değıerlendirdi.

Gideon, İlyas'ın bu sözü neden bu kadar komik bulunduğunu anlamadı ama savaşçı o kadar çok gülüyordu ki, hemşiresi onu durdurmak için kolunu çimdikledi.

"Göğsün aşağı yukarı sallanırken baskıya devam edemem. Ayrıca, Gideon asla o kadar komik olmayacak," dedi ve ona alaycı bir bakış attı.

"Seni duş almaya iten neydi, Elijah? Bekleyebilirdi." Gideon şaşkınlıkla başını salladı, En kötü yarayı inceleyebilmek için Bella'yı kenara çekmeye uzandı. "Gördüğüm kadarıyla yine demirle oynuyorsun."

"Evet, diğeri çocuklar adil oynamıyorlardı," diye mırıldandı savaşçı.

Gideon başını kaldırıp odanın ortasında beceriksizce duran Jacob'a baktı.

"Peki, ona düello için meydan okuyacak mısın, yoksa biraz kan bağışında bulunur musun?"

Gideon sordu.

Bella ayağa kalktı ve kocasının yolundan çekilerek onu kesmesi gereken bir bakış attı **Sayfa 63**

parçalara ayırdı. Jacob arkadaşlarının yanına gitti ve bir dizinin üzerine çöktü. Bileğini sağlık görevlisine uzattı, o da bir eliyle bileğini, diğer eliyle de Elijah'inkini kavradı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Jacob Kaptan'a. Ve bunu içtenlikle söylediği açıktı.

"Bunu karına sakla, dostum. O benden daha çok üzülüyor. Hayatım boyunca dik kafalıydın. Ben buna alışkınım. O da değil."

Donörü solgunlaşırken bile Elijah'ın tenine renk geldi. Bella öfkesine rağmen, zayıf düşmüş eşinin yatak odasına oturmasına yardım etmek için oradaydı. Hastasını kan kaybından ölme tehlikesinden kurtaran Gideon yaranın kendisini iyileştirmeye başladı. Ellerini yaralı ete bastırmış ve tamamen görevine odaklanmıştı. Elijah göğsünün derinliklerinde, dokunun örülmesiyle birlikte gelen tuhaf gerilmeyi hissetti.

"Bana tam olarak nasıl

Bu tür bir yarayla bu kadar uzun süre hayatta kalmayı başardı. Yaranın yarısı iyileşmiş. Biri, şu ana kadar bir yerde kalmayı akıl edebileceğini düşünebilir-"

Gideon aniden durdu, gümüş kaşları çatıldı ve başını eğip yaşadıklarını analiz etmeye çalıştı. O keskin cıva rengi gözler Elijah'ınkilere dikildiğinde, savaşçı Kadim'in bir şekilde son birkaç gündür neler olup bittiğine dair bir ipucu edindiğinden şüphe duymadı. Ama onu rahatlatan şey, doktorun merakla tek bir kaşını kaldırmasından başka bir şey yapmamış olmasıydı.

Hepsi bu kadar.

Gideon başka bir şey söylemeden işine döndü.

BÖLÜM 7

Siena taht odasını ağır ağır yürürken kollarını iki yana açmış, son zamanlarda başına gelenleri düşünmeye devam ederken alt dudağını dişlerinin arasına almıştı. Bir normallik havası sürdürme konusunda sahip olabileceği tüm umutlar, taht odasına yaklaşımaya başladığı anda pencereden uçup gitmişti.

Taht odasından önce kalabalık kabul odaları düzenlenmişti. Böyle bir inceleme altında asla hayatta kalamayacağını, tebaasıyla yüzleşmek zorunda kalırsa bu ani sırrı korumaya çalışırken delireceğini biliyordu. Bu yüzden yatak odasına gitmek için daha az bilinen ve çok daha az seyahat edilen bir yol kullanmıştı. Dönüşü her zaman olduğu gibi duyurulmadığı için orada onu bekleyen kimse yoktu. Gizlice giyinebiliyor ve gizliliğe yönelik diğer adımları atabiliyordu.

Taht odası ve dış kabul odaları onun emriyle boşaltılmıştı; bu emir, olağandışı olduğu sorgulandığında alçak sesle homurdanan bir kızgınlıkla pekiştirilmişti.

Siena ayrıca giydiği kıyafetin, bir kaftan olduğunu da biliyordu.

akuamarin ipeği de sorgulayan gözlerle karşılandı, parlayan giysi onun için biraz muhafazakârdı çünkü ayak bileklerine ulaştı ve başını örttü.

Ama o Kraliçe'ydi ve hiçbir soruya ya da emirlerine tereddütle yaklaşmayacağı çok açıktı. Tüm leydilerini ve yoldaşlarını, tüm sayfalarını ve danışmanlarını göndermiş, odanın karanlık gölgelerinde durup hareketlerini izleyen iki kadın dışında çevresinde kimseyi bırakmamıştı.

Meraklarının son derece farkındaydı ve bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu. Siena

Sarayında ve makamında oldukça zengin bir şekilde şımartılmıştı. Böylesine mutlak bir yalnızlık talep etmek hiç de onun yapacağı bir şey değildi. Muhafızları bile içeride olmak yerine tüm kapıların dışında kalıyordu.

Siena her şeyi bir kenara itmeye, hatta düşüncelerini hızla ve şiddetle volta attığı taht odasının mühürlü kapılarının dışına itmeye çalıştı.

Syreena kız kardeşinin adımlarını izliyordu; çift renkli yüz hatları, Kraliçe'yi dünyadaki tüm varlıklar arasında en çok İblis Kasabı'nın kendisiyle uzlaşmacı bir kucaklaşmada yakaladığı andan beri onu rahatsız eden aynı şaşkın ve şaşkın ifadeyle doluydu. Babalarını öldüren adamlar. Doğru, Syreena savaşçının yaptıklarını bir iyilik olarak görmeye daha yatkındı, tıpkı kız kardeşi ve diğer birkaç kişi gibi, ama bu tek iyilik

ölüm, yüzyıllar boyunca ölen binlercesini asla telafi edemezdi. Aralarında İblis Kasabı'nın kılıcı altında yakınıni kaybetmemiş tek bir cins bile yoktu. Siena'nın aklını tamamen kaçırmış olması gerekirdi. böyle bir adamı eş olarak seçti.

Çiftleşmeyi seçmiş olması bile başlı başına yeterince hayret vericiydi. Yine de çok **Sayfa 64**

Syreena, Gurur Manastırı'nda yüz otuz yıl yaşadıktan sonra kız kardeşini tanımıyordu ama Siena'nın sadece her şeyi kontrol etmekle değil, özellikle de monarşi üzerindeki kontrolüyle gurur duyan bir kadın olduğunu biliyordu. Siena'nın düşmanca davranan, saldırgan erkeklerin kötülükleri hakkında vaazlar verdiğini ve böyle bir erkeği seçip onları o üç karanlık yüzyıllık savaşa sürüklemesine izin verdiği için kendi annesine duyduğu nefreti duymuştu. Bakire halini ölene kadar koruyacağına yemin etmişti, açgözlülükle monarşisinin yarısına göz dikecek bir erkekle çiftleşmektense tahtı bir kadın varise devretmek.

Ancak Syreena'nın zihninde Siena'nın kendi yeminlerini bozduğuna dair bir şüphe yoktu ve bunu büyük bir ironi ihtişamıyla yapmıştı. Syreena onları birbirlerinin kollarında cırılçıplak görmüştü; inatçı ve tutku dolu Kraliçe ile acımasız, yıkıcı savaşçı, olağanüstü bir coşkuyla öpüşüyorlardı ve şüphesiz çok tutkulu geçen bir savaşın izlerini taşıyor ve yara bere içindeydiler.

sevişme. Syreena bu görüntüyü hâlâ kız kardeşinin bildikleriyle, kız kardeşinin sahip olduğu şeylerle bağdaştıramıyordu.

Bu on dört yıl boyunca ona insanların ve monarşilerin birbirine karışmasının kesin kötülükleri öğretildi.

Belki Anya tüm bu olan biteni daha iyi anlayabilirdi ama Syreena, Kraliçe'nin zihninin ve kalbinin her gizli köşesini bilen melezle bile bilgisini paylaşmamaya yemin etmişti. Bu yüzden Prenses şaşkın düşünceleriyle baş başa kalmış, böyle şeylerin nasıl olup da bu kadar kısa sürede gerçekleşebildiğini anlamaya çalışıyordu. Elbette Syreena, kız kardeşinin erkeklere karşı önyargılarını her zaman görmezden gelmişti.

Gerçekten de koca, yuva ve varis isteyen tek kız kardeş.

Tüm bu öfkenin nereden kaynaklandığını ve Siena'nın akıllandıkça ya da yalnızlaştıkça fikirlerini yeniden değerlendirmek zorunda kalabileceğini biliyordu ama Prenses, Siena'yı böyle bir ateşin yakacağından asla şüphelenmezdi.

ve tüm teorilerini cehenneme çevirdi. Syreena'nın acıma duygusu eğlenceyle savaştı ve kız kardeşinin düşüncelerini ve duygularını hissedip öfkelenmemesi için gölgelerin içine doğru kayd.

Anya, Syreena'nın hareketini duydu ama gözlerini ayırmadı.

Odanın içinde yavaşça volta atan, kollarını rahatlamaya ihtiyacı varmış gibi kendi etrafında saran, alışılmadık sessizliği onu endişelendiren ve sinirli ve dikkatli yapan kraliyet kadınının görüntüsüne sabitlendi.

"Böyle davranmak ona göre değil..." Anya gördüklerini kelimelere dökmeye çalışarak yardım için Syreena'ya baktı.

"Geri çekildi," diye ekledi Syreena. "Biz ona alışkınız Bir şey kafasını karıştırdığında ya da onu rahatsız ettiğinde doğrudan bize geliyor."

"Sence ne olmuştur?" Anya fısıldadı.

"Tahmin etmeye başlayamam," diye kolayca yalan söyledi Syreena. "Solgun görünüyor. Yanılmıyorsam güneş tutmuş."

"Siena mı?" Anya yumuşak bir inanmazlık sesi çıkardı.

"Siena güneşi bizim gibi hissetmiyor."

"Ben de öyle, ama bu beni bağışık kılmıyor. Güneşin normal hızına karşı oldukça dirençli olanlarımız bile Yeterince uzun süre maruz kalırsa hastalık belirtileri gösterecektir," dedi Prenses sessizce.

Syreena kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu, ayaklarının altındaki taş zeminin el oyması desenini inceliyor gibi görünüyordu.

"Bunca zamanı yalnızlık içinde geçirdikten sonra geri döndüğünde bu kadar rahatsız görünmesi çok garip," dedi Anya söyledi. "Onu bu hale getiren bir şey oldu." "Tahminde bulunmaya kalkışmazdım. Bize kendi ağzından kendi zamanı, sanırım."

Anya diğer kadına baktı, tilki gözleri keskin bir şekilde kısılmıştı.

"Onu bulduğunuzda hiçbir şey görmediniz mi?"

Syreena çift renkli gözlerini meleze çevirdi. "Ne gibi?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandı yarı-altıgen. "Sadece bir şeylerin ters gittiğini hissediyorum. O... doğru kokmuyor."

Prenses, "Bunu çok yüksek sesle söylersen, kendini tasmanın öbür ucunda bulacaksın," diye fısıldadı. Bu diğer kadını güldürdü. Syreena, "Tek yapabileceğimiz beklemek ve eninde sonunda sorun her neyse konuşmak için bizden birine geleceğine güvenmek," diye ekledi. "Çünkü Şu andan itibaren dedikodu yapma tutkunuza katılmayacağım."

Sayfa 65

"Dedikodularım bu mahkeme için oldukça faydalı oldu. Birçok kez," diye karşılık verdi Anya. Sonra usulca kıkırdadı. "Ama sana şunu söyleyeyim, Kraliçe'nin sır istemesi söz konusu olduğunda, saray danışmanı ve Kraliçe'nin Danışmanı olmadığım için kendimi mutlu hissediyorum. Saraydan kovulma şekline bakılırsa, kuyruğuna takılan şey büyük ihtimalle siyasi ve bu durum onu oldukça sinirlendirmiş. Siyasi kızgınlık sizin tavsiye verme ortamınıza giriyor. Benimki ise kişisel sorunları ve savaş güçleriyle sınırlıdır.

Ve bir kez olsun senin hakkında söylenmek dışında özel bir hayatı olmadığı için minnettarım."

Syreena kuru bir sesle, "Bunu aklımda tutacağım," dedi.

Sienna, en yakın iki ataşesinin

Başlarını birleştirmiş fısıldaşıyorlardı, şüphesiz onun davranışları üzerine kafa yoruyorlardı. Syreena'nın kendisine ettiği sessizlik yeminini bozmayacağını biliyordu, bu yüzden bu konuda endişelenmedi. Bu meseleyi Syreena ile tartışmaya hazır değildi.

Henüz kimseyle. Kendi düşünceleri içinde bile bununla yüzleşmeye pek hazır değildi.

Kraliçe devasa odanın içinde volta atmaya devam etti, ara sıra ellerini birbirine sürterek ruhunun derinliklerine işlemiş gibi görünen soğuktan ısıtmaya çalıştı.

Başı beladaydı. Bu çok açıktı.

Yeni başlayanlar için, kopan tasmaları sorunu vardı.

Yaka, tüm Lycanthrope toplumundaki herkesin bebeklikten itibaren hikayeleriyle büyüdüğü bir efsane ve büyü eseri idi. Kraliyet ailesinin her üyesi, her biri farklı şekil ve tarzda olan bu gizemli tasmaları takardı.

Doğumdan yükselişe ve ölüme kadar takan kişinin rütbesine ve önemine göre. Bu karmaşık mücevher parçaları bir dizi karmaşık bulmacaydı ve çok özel nedenlerle bu şekilde tasarlanmışlardı. Takan kişi şekil değiştirdiğinde boyutları büyür ve küçülür, asla kaymaz, her zaman sahibinin rütbesini yayınlardı.

Efsanevi gizemler daha da derinleşti. İlk olarak, tasmaları sadece Gurur'un bir üyesi takabilirdi. Gurur'a katılmanın sırrını sadece Gurur üyeleri biliyordu. karmaşık bağlantılar. Bunun nedeni kraliyet nişanlarının taklit edilememesi, sahtesinin yapılamaması ya da tahtın yasal varislerinden başkası tarafından takılamamasıydı. Altından yapılmış olmalarına rağmen, büyülendikleri için yok edilemezlerdi, bu yüzden

düşmanlar, hırsızlar ya da hükümdarların kendileri tarafından her ne sebeple olursa olsun kesilemiyordu. Bu hileye ek olarak, tasmaları Pride'daki hiç kimse çıkaramazdı.

Bulmacalar asla tersine çalışmaz ve sırlarının özölmesi imkansızdır.

Siena hayatı boyunca yakasının sadece iki şekilde çıkabileceğini duymuştu. Ya takan kişinin kafasının kesilmesiyle.

...ya da hükümdarın tek gerçek eşinin mukadder dokunuşu altında.

Mistisizm, yalnızca kraliyet ruhu için mükemmel bir eşin dokunuşunun tasmayı serbest bırakabileceğini iddia ediyordu. Erkek ya da

Böyle bir görevi yerine getiren kadın, tasmanın sahibiyle evlenmeye mahkumdu ve bu konuda tartışmaya gerek yoktu.

Bilge adamların binlerce yıl boyunca başarısızlıkla oynadıkları bu imkânsız bulmacayı başka kim çözebilirdi? Sadece bir kişi. Mükemmel biri. Asil ve tamamlayıcı bir ruh. tasmanın sahibi.

Bu fikir bile Siena'nın midesini bulantı ve daha önce hiç bilmediği bir korkuyla alkalamasına neden olmuştu. Artık çıkarıldığına göre, tasma Kraliçe'nin boğazına ancak Gurur'un bir üyesinin eliyle ya da efsaneler doğruysa, Kraliçe'yi öldüren aşığın eliyle geri takılabilirdi. aslında onu çıkarmıştı. Bulmaca Siena'nın bilgi alanının dışındaydı ve onu takan hükümdarın tam olarak yapmaya çalıştığı şeyi yapmasını engellemek için bilerek bu şekilde tutulmuştu... bir eş aldığı gerçeğini gizlemek.

Eğer efsane doğruysa, onun gerçek eşi.

Siena odanın etrafında bir tur daha atmak için dönerken nefesinin altından, "Bu delilik," diye tısladı.

Bir Lycanthrope'un kader eşi olan bir İblis mi? Bu kadar uyumlu olmalarının ne önemi vardı ki? Kimya ve cinsellik bir yana, binlerce yıl boyunca Sonra da iyi seks yapabilmeyi. Elini kaftanının cebine soktu ve yakasının bağlantılarını sıkıca kapattı. Tahtının basamaklarını tırmanıp oturdu ve karşısındaki fısıldaşan kadınlara uzun bir süre dikkatle baktı.

Syreena kolyeyi hak ettiği yere nasıl geri getireceğini biliyor olabilir. Bir asırdan fazla bir süredir Gurur'un arasında yaşıyordu. Belki de orada geçirdiği süre boyunca sırrı öğrenmişti. Ama Siena, Syreena'dan bunu yapmasını isteyemeyeceğini biliyordu.

akıl hocalarına ihanet etmek. Bu, birinin ondan savaşı yeniden başlatmasını istemesi gibi bir şey olurdu. Ve şimdi, böyle bir iğrençlik fikrinden nefret etmek için her zamankinden daha fazla nedeni vardı.

Hayır! diye haykırdı düşüncelerinde. Daha önce olduğundan daha fazla neden yok! Bu, ona karşı bir şeyler hissettiğim anlamına gelir... ama hissetmiyorum!

Kraliçe bir kalp atışı sonra tekrar ayağa kalkmış ve volta atmaya başlamıştı.

Bu korkunç bilmeceye bir çözüm bulması gerekiyordu, hem de hemen. Bunu yapmasının hiçbir yolu yoktu. Böylesine kötü şöhretli bir İblis erkeğini sarayına getirecek, ona Kral adını verecek ve yanına oturtacak! Böyle bir Savaşçı mı? Bu fikir, halkını daha parlak ve huzurlu bir geleceğe taşımak için beslediği tüm iyi niyetlere ters düşüyordu. Öldüğü güne kadar tek başına yönetmeye niyetlenmişti ve bir şekilde

bu plana devam etmenin bir yolunu bulacaktı. Savunduğu her şeye karşı böyle bir iğrençliğe katılmadan önce kendini asardı ve o adamı yatağına geri almadan önce lanetlenirdi!

Bu düşünce bile Siena'nın içini yakıp kavuran bir acıya neden olurken Siena olduğu yerde durdu. Acıdan güçlükle nefes alabiliyordu ve üzerindeki yere yapıştı en yoğun şekilde ağrıyan rahmiydi. Kendini o kadar boşlukta, hayattan ve mantıktan o kadar yoksun hissediyordu ki Elijah'ı sonsuza dek terk ediyordu. Bunun bir son olmayacağına söz vermişti ve Tanrıça ona yardım etti. Vücudunun her molekülü onun sözünü tutmasını istiyordu.

Siena bir hıçkırıkla yere yığıldı, kendine ihanet etmenin verdiği acı ve mide bulantısıyla iki büklüm oldu.

Onu arzuladığını biliyordu, hücrelerinin onun sert, saldırgan bedeninin etrafında beslenmek için çığlık attığını biliyordu ve

onun içinde. Olağanüstü yüksekliklere çıkarılmıştı, Hayal bile edilemeyecek zevk yerleri ve hızla bağımlılık yapan bir uyuşturucu gibi, asla geri dönmeme fikrine katlanmak neredeyse imkansızdı.

Ama buna katlanmanın bir yolunu bulmalıydı. Bu büyüü bozmalı, onun kendisi için mükemmel olduğunu iddia eden bu efsane büyüüne meydan okumalıydı. Vücudundan çok daha fazlasını düşünmesi gerekiyordu. Refahları için yapabileceği en akıllıca ve en düşünceli seçimleri yapması için ona güvenen binlerce insan vardı.

Elijah'ın kollarına düştüğünde bunu yapmıyordu. Ne yazık ki, birkaç gün önce bir adamın hayatını kurtarmak için bir seçim yapmıştı ve görünüşe göre o zamandan beri tek bir doğru karar bile vermemişti.

Siena bunu değiştirmeye kararlıydı.

O ve İblis'in bir araya gelmesinin üzerinden neredeyse iki gün geçmişti.

ayrılmıştı. Yine de onun varlığının hâlâ kendisine yapıştığını biliyordu. Anya'nın bir şeylerden şüphelenmesi gerektiğini biliyordu.

Henüz melez General'in onu iyice koklayacak kadar yaklaşmasına izin vermemişti. Ama bundan daha fazlası da vardı. Sanki İblis savaşçı hâlâ onu her yerde takip ediyordu. Bazen onun dokunuşunu hâlâ hissedebildiğini hayal ediyordu. Zihninde. Vücudunda. Yarı anılar, yarı fanteziler olarak peşini bırakmıyor, her zaman vücudunda kanayan ısı nehirleri bırakıyordu. Eğer bu takıntı bir çiftleşmenin doğasıysa, o zaman gerçekten, her zamankinden daha fazla, bunun bir parçası olmak istemiyordu. Bunu düşünmek hem akıllı hem de öfkesi açısından onu çıldırtıyordu.

Güneş hastalığından kurtulur kurtulmaz İblis mahkemesine gidecek ve Nuh'tan, Kaptanının kendisinden uzak durmasını sağlayarak bu sorunları çözmesini talep edecekti.

Siena bu düşünceyi düşündükten bir süre sonra bir kenara bıraktı.

Yapması gereken son şey Elijah'ın olabileceği bir yere yaklaşmaktı. Samhain'e sadece günler kalmıştı ve Gideon sayesinde İblisler hakkında yeterince şey biliyordu.

O çalkantılı dönemde onların bölgesine yaklaşırsa kediyi köpek kulübesine bağlamış olacaktı. İhtiyacı olan son şey, İblis savaşçısının tutkusunun ve karşı konulmaz baştan çıkarıcılığının gücüyle karşılaşmaktı, Kutsal ay tarafından büyütülerek, şimdiye kadar deneyimlediği her şeyin çok ötesinde bir yoğunluğa ulaştı.

Sayfa 67

Eğer yaparsa ona karşı koyabileceğine dair kendine güvenmiyordu.

Siena bir kez daha ayağa kalktı, volta atarken elleri karnının üzerinde kayıyor, bir ileri bir geri sürtünüyordu. Gergin olduğu zamanlarda alışkanlık haline gelen rahatlatıcı bir hareketti bu. Ama bu hisle ilgili bir şeyler değişmiş, onu her zaman olduğu gibi rahatlatıcı olmaktan ziyade daha şehvetli hale getirmişti. Çünkü aniden fark etti ki gövdesine dokunuşunu sanki hâlâ oradaymış gibi hissedebiliyordu.

yönetiyordu. Göğüsleri, karnı ve kalçaları adamın ellerinin izleriyle yanıyor gibiydi, öyle ki neden parıldamadıklarını merak ediyordu, lanet parmak izleri herkesin görebileceği şekilde kendini gösteriyordu. Tenindeki erkeksi misk kokusunu hâlâ alabiliyordu ve başkalarının da bunun farkında olup olmadığını merak ediyordu. Yoksa sadece bu savunulamaz durumun çılgınlığı onu bir illüzyona inanır mıydı? Yollarını ayırdıklarından beri birden fazla kez banyo yapmıştı ama yine de bu his onu terk etmiyordu.

Gerçekten, deliriyor olmalı.

Siena odayı bir kez daha geçerek tahtına doğru ilerledi ama oturamadı. O anda tehlikede olan her şeyi fazlasıyla sembolize ediyordu. Her halükârda hareketsiz oturamazdı. Lycanthrope Kraliçesi tahtının altında volta atmaya devam etti.

arkadaşlarının dikkatli gözleri.

Isabella Elijah'ın üzerine eğildi, nemli saçlarını alnına doğru taradı ve endişeyle dudağını ısırdı.

Savaşçı sonunda huzursuz bir uykuya daldığından beri aralıklı olarak rüya görüyordu.

Bu, Gideon'un güçlü uyku telkinleri altındaki biri için alışılmadık bir durumdu. Genellikle iyileştirici uyku sessiz ve sakin bir uykuydu ve en kısa sürede en fazla iyileşmeyi sağlardı.

Savaşçı, yaralanma durumundan ve Bella'nın kaybolduğu sıradaki faaliyetlerine dair imgesel translarından elde ettiği ipuçlarından dolayı kafası karışmış olanların sorularını yanıtlamamıştı. Elijah'ın yaralarının iyileşmesi Kadim doktor için yeterince basitti. Gideon savaşçının vücudundan demiri, bakterileri ve iyileşme sürecine zarar veren bir dizi başka maddeyi ayıklamak için titiz bir zaman harcamıştı. Bununla birlikte, başkaları onu iyileştirmeye çalıştığında da aynı şekilde ağzını sıkı tutuyordu. savaşçının yaralarının niteliği ve İblis'in nerede olabileceğine dair şüpheleri hakkında onu sorguladı. olduğunu söyledi. Tek söyleyeceği Elijah'a kendilerinin sorması gerektiği idi. Büyük Salon'un mermer zemininde birden fazla erkeğin volta atmasına neden olacak kadar gizemliydi.

Isabella orada olmamalıydı, Jacob ondan yediği azarın acısını hâlâ üzerinden atamamıştı. Belki de bütün bunları Jacob'a harcayarak onun sabrını zorluyordu. savaşçının başucunda geçirdi. Öfkesine yenik düşmek istememişti ama sonuçta buna memnun olmuştu. Jacob zeki bir adamdı, altı yüz yılı aşkın hayat tecrübesiyle sofistike ve bilge biriydi.

İnsan böyle bir adamın kıskançlık gibi önemsiz bir şeyin üstünde olduğunu düşünür.

Daha önce aşkı hiç tatmamış olan Jacob'ın kıskançlığı da hiç tatmamış olduğunu anlamaya çalıştı. Bu konuda hiçbir deneyimi yoktu ve tıpkı diğer herkes gibi öğrenmesi gerekiyordu. Ama doğasından gelen sahiplenme duygusuyla Yeryüzündeki tüm hayvanların huyları ve becerileriyle dolu olduğundan, bu uçucu duyguyla başa çıkabilmesi için muhtemelen epey zaman geçmesi gerekecekti. Bu arada, bu duygu onu çileden çıkarıyordu.

Son Druidlerin İblislerin arasında yaşamasının üzerinden bin yıl geçtiği için, uzun ömürlü Gideon dışında onlar hakkında bir şey bilen kimse yoktu. O bile O zamanlar yeni yetme bir gençti, halkının savaşta yok etmek istediği Druidler hakkında çok az bilgisi olan bir gençti. O zamandan beri tarihin büyük bir kısmı yeniden yazıldı. Gerçekler İblis kütüphanesinin derinliklerinde gömülüydü ve onlar henüz gerçekleri çözmeye başlamamışlardı. Druidlerin tarihi orada bulunabilir.

Druidlerin ortadan kaldırılmasıyla birlikte Damgalama vakaları da azalmıştı.

Legna ve Gideon'un az önce yaptığı gibi İblislerin birbirlerinin üzerine basması milyonda bir görülen bir olaydı. Artık Kader'in başından beri İblislerin en saf eşlerini Druidler'de bulacaklardı, bin yıldır sistematik olarak yok ettikleri yaratıklarda. önce. Bin yıldır kayıp olan bir kehanette yazılmıştı.

Sayfa 68

Druidler yok, Baskılar yok.

Dolayısıyla, mevcut İblis neslinde, bir İblisin Damgalama sırasında mücadele etmek zorunda kalacağı davranışlar ve duygular için bir standart yoktu. Bu da ne yazık ki etrafta körü körüne dolaştıkları ve cevapları bulmaya çalıştıkları anlamına geliyordu. Bella çok çabaladı Bunu anlayın. Jacob onun iyiliği söz konusu olduğunda tüm hassasiyetine rağmen güçlü bir adamdı.

O da tıpkı kendisi gibi bununla başa çıkmayı öğrenecekti. Onun yardımını kabul edeceğinden ve sonunda üstesinden geleceğinden hiç şüphesi yoktu. Sabrını bu kadar kolay kaybetmemeliydi.

Isabella arkasından kapının açıldığını duydu ve omzunun üzerinden bakınca kırmızı bir kafanın odaya girdiğini gördü. Bella parmağını dudaklarına götürdü ve ziyaretçiye içeri girmesini işaret etti.

Bella'nın kız kardeşi ve ne kadar komiktir ki aynı zamanda baldızı olan Corrine odaya girdi ve sessizce bir sandalye çekti

onun yanında. Öne doğru eğildi, böylece neredeyse Tıpkı çocuklukları boyunca sırlarını paylaşıırken yaptıkları gibi alınlarına dokunuyorlardı.

"Burada olacağını biliyordum," dedi Corr, uzun kızıl saçlarından tek bir tutam koparıp eski bir sinir alışkanlığıyla kemirerek. "Jacob seni boğazlayacak."

"Sen kocan için endişelen, ben de kendim için endişelenirim," diye karşılık verdi Bella, sesi son derece kısıktı ama eğlendiği belliydi. Menekşe rengi gözleri saygısızlıkla dans ediyordu. "Ayrıca, günlük Jacob dersi olmadan günüm tamamlanmış sayılmaz. Umarım kardeşi daha iyi bir hoşgörüyü sahiptir."

"Kane, Jacob'dan beş yüz yıl sonra doğdu ve Taş Devri'nde yetişmedi." Corrine usulca güldü. "Bu yüzden kocam biraz daha ileri görüşlü olmaya meyilli. kardeşinden daha fazla düşünüyor."

Isabella sırttı ve düşüncesizce uzanıp kız kardeşinin elini sıcak bir şekilde kavradı. Her zaman yakın olmuşlardı ama bir yıl önce Corrine'i kaybetmenin eşiğinden döndükten sonra kız kardeşiyle arasında çok daha güçlü bir bağ oluşmuştu.

Corrine'in şatoya gelişinden önce de belirtildiği gibi Corrine, kaderindeki İblis eşi Kane ile kısa bir karşılaşmanın ardından tıpkı kız kardeşi gibi normal bir insandan Druid/insan meleze dönüşmüştü. Bir Druid'de gücün doğuşunu tetikleyen şey, genetik olarak uygun olan belirli bir İblis'le temastı. Melez bir Druid'de bile. Ancak, melezlerin varlığından bile kimsenin haberi yoktu.

Isabella, Jacob'a maruz kaldıktan kısa bir süre sonra sürece girmeye başladı.

Ancak Druidlerin o ilk andan itibaren tetikleyici İblis'e sürekli maruz kalmaları gerekirdi, aksi takdirde hastalanır ve "açlıktan" ölürlerdi.

Corrine, onlar ne olduğunu anlamadan önce açlıktan ölmek üzereydi. İyileşmesi için aylarca Kane'e maruz kalması gerekmişti. Ciddi bir kazanın kurbanının kapsamlı bir fizik tedaviden geçmesi gerektiği gibi, Corrine de çok daha fazla gelişmeye zorlanmıştı.

Normalden daha yavaş bir şekilde, geçen yıl boyunca gücünü yavaşça geri kazandı.

Ölümle burun buruna gelmeleri zaten sıkı olan kardeşlik bağlarını yeniden güçlendiren bir tutkal olmuştu. Ayrıca, her ikisi de hayata adapte olurken sık sık birbirlerine dönmüşlerdi.

İblisler kadar karmaşık bir kültüre sahip bir Gecegezen ırkının yaşam tarzı. Ayrıca birbirlerine geliştirmekte olan yeteneklerini kontrol etmenin ve kullanmanın yeni yollarını keşfetmelerinde yardımcı olmuşlardı.

"Kane burada olduğunu biliyor mu?"

"Hayır." Corrine ona komplocu bir göz kırptı. "Görünüşe göre iki büyük, güçlü adamımız da uyuyor. Yarı insan olmanın nimetlerinden biri de

Gün ışığında onlar kadar güçlü bir şekilde uyumak. İsteseniz de istemeseniz de uyumak zorunda kalacak kadar uyuşuk olmak ne kadar berbat bir duygu olmalı."

"Aynı şey insanlara da oluyor. Sadece gündüz saatleriyle sınırlı değil ve bazen kaçınılmaz olanı erteleyebiliyoruz. Gideon'un bütün gün esnemeden uyanık kalabildiği bir noktada olduğunu duydum."

"Son derece güçlü biri," diye kabul etti Corr, sesindeki hayranlık açıktı. "Yani bir önsezi mi elde etmeye çalışıyorsun, yoksa sadece bakıcılık mı oynuyorsun?"

"İkisinden de biraz." Bella başını çevirip kaşlarını çatarak Elijah'ın uyuyan haline baktı. "Onu hiç bu kadar zayıf görmemiştim. Bize bir şey söylemesini sağlayamıyoruz. Gideon Jacob'a yaraların taze olmadığını, göğsündeki yaranın daha önce

Belli ki **Sayfa 69**'dan önce birkaç gündür iyileşiyordu.

yeniden açılıyor. Sanki bandajlanmış ve Elijah dönüştüğünde bandajı hesaba katmadan geride bırakmış ve yarayı yeniden açmış gibi görünüyordu."

"Buraya canlı gelebildiği için şanslı. Ama bu bir Yaşlı İblis'in yapmasını beklemeyeceğim bir hata," dedi Corrine.

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum," diye onayladı Bella, başını bir kez daha Corrine'inkiyle birleştirerek. "Bir şey ona oldu."

"Evet, bu çok açık. Birinin onun canına okuduğunu söylemek için önseziye ihtiyacım yok."

Bella sessizce, "Hayır," dedi. "Başka bir şey demek istiyorum.

Onu aceleci davranmaya iten bir şey. Hata yapmasına. Ve ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Sadece kedi gözlerinin görüntüsünü görüp duruyorum. Ona odaklanmaya çalıştığımda gördüğüm tek şey bu.

Bu."

"Keşke yardım edebilseydim, ama güçlerim Druidleri aramakla sınırlı. Belki onun için eşini bulabilirim ama hepsi bu kadar," diye kıkırdadı kız kardeşi.

"Tanrım, bunu yüksek sesle söyleme yoksa onu gerçekten komaya soktu. Güçlerinin ne olduğunu anladığımızdan beri Elijah senden saklanıyor."

"Ve Noah," diye ekledi Corrine, Bella'nın kıkırdamasına neden olarak. "Yemin ederim, zamanında çok çekingen bekâr erkekler duydum ama bu ikisi pastayı kaptı. Öte yandan, Konsey Üyesi Simon için Druid Miranda'yı ve sağlıkçı Yoshabel için Yuri'yi bulduğumdan beri sadece iki İblis beni aradı. Şimdiye kadar yeteneklerimden haberdar olan binlerce kişiden ikisi."

"Bazıları Druid Savaşları hakkındaki tarih derslerini çok iyi hatırlıyor. Zaman alacak ama yola gelecekler." Bella ellerini sanki üşümüşler gibi birbirine sürttü. "Keşke bu önsezilerin ne zaman geleceğini kontrol edebilsem. Şu anda yarı dolu bir silahla Rus ruleti oynamak gibi. Yarım saattir burada boşa tıklıyorum."

"Onları istediğinizde hiçbir yerde bulamazsınız. Yapmadığın zaman, tepene binerler.

Bana flört etmeyi hatırlatıyor," diye espri yapan Corrine ikisini de güldürdü.

"Bir an önce bir şeyler olsa iyi olur. Jacob kısa süre içinde uyanacak ve eğer burada olursam bunun bedelini cehennemde ödeyecek."

"Bell?"

Bella ve Corrine usulca nefes aldılar ve yatakta yatan adama bakmak için döndüler. İkisi de kızardı, fark ettiler ki onun orada olduğunu neredeyse unutmuşlardı.

Ama Bella bunu hemen atlattı ve Elijah'ın yatağının kenarına oturdu, onun elini hevesle tutarken üzerine eğildi.

"Hey sen, herkesi böyle korkutarak ne halt ediyorsun?" diye sordu.

Elijah kuru bir sesle, "Ben de seni gördüğüme sevindim," dedi ve başını kaldırıp ikinci konuğuna baktı. "Vay canına, iki muhteşem kadın. Bu fanteziyi daha önce de kurmuştum."

"Ha! Ve seni tanıyorsam, muhtemelen sadece hayalinde de değildir," diye takıldı Bella, savaşçının her iki kadının da endişeli kalplerini rahatlatan o çapkın, ukala tarzıyla gülümsemesine neden oldu.

Bella uzanarak bir kez daha sarı buklelerden birini geriye itti ve ikinci kan nakline rağmen hâlâ solgun olduğunu fark etti.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Duruma göre değişir. Bana çarpan jet uçağını durdurdunuz mu yoksa devam etmesine izin mi verdiniz?"

"Şaka mı yapıyorsunuz? Kim uzun ve sıkıcı bir konferansa giderken üç yüz düşük maaşlı, az takdir edilen iş adamını üzmemek ister ki?"

Elijah güldü ve kızın elini saçlarından çekmek için uzandı. Parmaklarını kısaca öptü, sevgisi ve minnettarlığı zümrüt gözlerine açıkça yansıdı.

"Bu arada teşekkür ederim."

"Humph. Eğer senin zavallı kızıyı kurtarmazsam kızımın mükemmel bir Siddah'tan mahrum kalacağından endişeleniyordum."

"O zaman isim verme törenini bensiz yapmadınız?"

"Elijah," diye azarladı Bella. "Gerçekten mi! Beni ne sanıyorsun?"

Biz asla böyle bir şey yapmayız.

Sen kayıpken değil." Boştaki eliyle saçlarını tekrar geriye itmek için uzandı, ama **Sayfa 70**

onu da elime aldım.

"Bana dokunmayı kes," dedi. "İhtiyacım olan son şey senin delicesine kıskanç kocanın beni dövmesi."

Elijah onun ellerini kucağına itti.

Bella ellerini yumruk yaptı ve tanıdık bir bıkkınlık hareketiyle kalçalarına yapıştırdı.

"Biliyor musun, ben eskiden besleyici, sevecen bir insandım. Benim mantıksız, otoriter kocam kendine hakim olmayı öğrenmeli, Elijah. Hepiniz ne zaman istediğimi, istediğim zaman yapacağımı ve hoşunuza gitmezse beni ısırabileceğinizi öğreneceksiniz!"

"Isırmanın da akılsızca bir hareket olacağına inanıyorum. Kocanızın mantıksız, otoriter ve kıskanç davranışlarını göz önünde bulundurarak."

Üçü de dönüp söz konusu kocaya bakarken Corrine kız kardeşinin arkasından, "Tüh," diye fısıldadı.

Jacob kapı pervazına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, karanlık, ciddi gözleri Bella'nın rahat bir nefes almasını sağlayacak kadar neşeyle parlıyordu.

"Ne zamandan beri bana böyle sinsice yaklaşabiliyorsun?" diye sordu, ayağa kalktı ve onun kucağına atlayabilmek için zıplayarak yanına gitti.

Canavar olmadığın için teşekkür ederim, diye mırıldandı onun zihnine.

Böyle bir aptal olduğum için beni affettiğin için teşekkür ederim, diye usulca karşılık verdi.

Jacob küçük karısına sarıldı, onu kucakladı ve yüzünü ipeksi saçlarına gömüp güldü.

Koyu renk gözlerini kaldırıp omzunun üzerinden Elijah'a baktı ve eski dostunu uyanık gördüğü için ne kadar rahatladığını açıkça ifade etti.

Jacob karısını serbest bıraktı ve Elijah'ın yatağının yanına gitti, terk edilmiş sandalyesini çekip oturdu ve ayak bileğini dizinin üzerinden geçirdi. Bella onun arkasında durdu ve gevşek kollarını omuzlarına doladı.

"Merhaba eski dostum," diye selamladı Jacob. "Seni uyanık ve tetikte görmek güzel."

"Hiçbir fikrin yok," diye iç geçirdi Elijah, doğrulmak için hamle yaparken. Bir elini kısa bir süreliğine göğsüne koydu ve yaranın yerini alan taze pembe deriye dikkat etti.

"Sana ne olduğunu bize anlatabilecek misin?" Jacob sordu. Elijah başını salladı, bir anlık tereddütü konuk üçlü tarafından fark edilmedi.

"Ruth ve Mary ile otuz kadar büyücü ve avcı tarafından pusuya düşürüldüm. Konuşmak hakkında

'Cehennemde öfke yoktur...'" Şakaya rağmen Elijah'ın gözleri doğasına uygun olmayacak kadar ciddiye.

"Neredeyse beni öldürüyorlardı."

"Jacob, bayanlar..."

Çağrıyla birlikte hepsi dikkatlerini tekrar kapıya çevirdi ve tam zamanında Gideon'un eşikten içeri adım attığını gördüler.

"Ziyaretçiler için izin verdiğimi sanmıyorum," diye belirtti.

Yapmamaları gerektiğini bildikleri tek şey Gideon'a bir hastanın iyiliği konusunda karşı çıkmaktı. Hepsi ayağa kalktı ve

Elijah'tan hemen ayrıldılar. Jacob arkadaşının elini kısaca sıktı ve her iki kadın da onu öpmek ve geri döndüğü için ne kadar mutlu olduklarını söylemek için eğildiler. Onlar Gideon'un yanından aceleyle odadan çıktı, Jacob kapıyı arkasından kapattı.

Gideon, Elijah'nın yatağının karşısındaki duvara yaslanmış, gümüş rengi başını hafifçe eğerek savaşçının doğrulmasını izliyordu. Elijah aptal değildi. Kadim İblis'in bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordu. Ama ona hiçbir şekilde yardım etmeyecekti. Önce Gideon'un kartlarını bırakmasına izin verecekti.

Gideon da açık sözlü biriydi.

Gideon, "En az iki gün boyunca sana bakıldı," dedi.

"Neden buraya gelmek için hayatını riske atarak bir metamorfoza girdin? Çok daha güçlü olana kadar olduğun yerde kalmalıydın."

"Yapamadım," Elijah, Gideon'un keskin dikkatini çekecek kadar uzun bir süre gözlerini doktordan ayırdı. Bu, zaten tahmin etmeye başladığı bir şeyi doğrulamaya yardımcı oldu.

Kadim'in bakışlarının sakın bir sabırla üzerinde durduğunu hissettiğinde Elijah'ın eli yumruk şeklinde kıvrıldı.

Sayfa 71

Uzun bir uykudan sonra hâlâ uyanık olan Elijah son birkaç günle ilgili pek çok ayrıntının farkında olmayabilirdi ama Siena'yla karşılaşmasını kesinlikle hatırlıyordu. Ve gizleme çabalarına rağmen şu anda bile bunun kanıtlarını taşıdığını fark etti.

"Bunun beni ilgilendirmedığının farkındayım ama kokunuzdaki değişikliğin farkındayım ve aksini iddia etmeyeceğim," dedi Gideon sessizce. "Ben de bu kokuya aşinayım. Bu kokuya ben de aşinayım. Lycanthrope kanını ait olmadığı bir bedende gördüğümde."

"Başka kimse var mı...?"

"Not aldılarsa da bundan bahsetmediler. Bu mümkün Gözden kaçırmış olabilirler ama ben olsam bunun üzerine büyük paralar yatırmazdım." Gideon düşünceli bir ifadeyle eliyle pantolonunun paçasındaki görünmez bir tiftik parçasını yokladı. "Dişinin kokusu Siena'ya ait, değil mi?"

"Benimle oyun oynama, doktor," dedi Elijah acı bir sesle. "Kim olduğunu çok iyi biliyorsun ve bana gereksiz sorular sormana gerek yok."

"Var," diye itiraf etti Gideon. "Ne kadar imkânsız görünse de." "İnan bana, ben de en az senin kadar şok oldum," dedi Elijah.

iç çekerek itiraf etti. "Daha da kötüleşiyor, Gideon."

Elijah şakayla karışık güldü. "Güzeller güzeli Lycanthrope Kraliçesi artık benimle hiçbir şey yapmak istemiyor. Yani eğer sen

Yasaları çiğnediğim için İnfazcıları üzerime salmayı ya da bana bir tür saflık dersi vermeyi planlıyorsanız, yerinizde olsam bu gerçeği göz önünde bulundurabilirdim."

Gümüş saçlı Kadim hemen cevap vermedi, bunun yerine savaşçının yüz ifadesini inceledi ve içinde bulunduğu durumdan ne kadar etkilendiğini geçiştirme çabalarındaki gerginliği fark etti.

"Siena'nın bu konuda fazla seçeneği olmayabilir, Elijah," diye sessizce onu bilgilendirdi.

"Özür dilerim mi?" Elijah bunu doğru duyduğundan emin değildi.

Hafifçe öne doğru oturdu ve doktorun sabit bakışlarıyla karşılaştı. "Bunu açıkla."

"Siena'nın kaderini belirleyen çok belirgin kurallar var."

"Evet. Biliyorum. Sadece bir eş. Onun hissetmediği bir kural

benim gibi alçakgönüllü bir İblis erkeği için geçerli değildir." Elijah'ın alaycılığı keskindi ama kendi zedelenmiş egosundan başka bir yere yönelmemiştir.

"Bunun onun vereceği bir karar olduğunu sanmıyorum.

Kader-" Elijah'ın keskin kahkahası Kadim'in sözünü kesti.

Savaşçı yataktan kalktı, nevresimleri attı ve pantolon ile gömlek almak için dolaba uzandı. En azından bunlar ona uyacaktı çünkü bunlar ona aitti, Nuh'un evinde ve bu odada sık sık misafir olduğu zamanlar için geride bırakılmışlardı. Sonunda Gideon'a döndüğünde beyaz, hareli saten gömleğini omuz silkerek giyiyordu.

"Bana Kader'den bahsetme, Gideon. Bana sorarsan, şu anda oldukça berbat durumda."

Elijah gömleğinin paçalarını pantolonunun içine soktu. "Gerçekten ne olduğunu bilmiyor musun?"

Gideon

sordu, şaşkın görünüyordu.

Bu söz Elijah'ı duraksattı. Gömleğinin manşetini iliklerken durup diğer adama baktı.

"Şifreli ifadeleri minimumda tutarak bana bir iyilik yapabilir misiniz?"

Elijah kalbindeki ani, beklenti dolu gümbürtüyü görmezden gelerek sordu.

"Elijah, sen karşılaştığım ilk İblis erkeği olmalısın ki bir Damgalamanın etkilerini olduğu gibi kabul etmiyorsun."

İşte bu kesinlikle Savaşçı Kaptan'ın dikkatini çekti.

"Baskı mı? Aklını mı kaçırdın sen?" Yine o küskün kahkaha.

"Bir İblis ve bir Lycanthrope arasında mı?"

Gideon, "Bir Druid ile bir İblis arasında bir yıl önce gerçekleşmesi ne kadar imkânsızsa," diye düşündü, "ama yine de buradayız."

Elijah açıklanamaz bir şekilde içine dolan heyecan ve umut dalgasına karşı koymak için kendini zorladı.

"Neden böyle düşündüğünü açıkla... sadece açıkla," diye talep etti. "Yani sana bunu açıkça görebildiğimi söylemekten başka

vücut kimyanızda nasıl bir değişiklik oldu? Jacob orada birkaç dakika daha otursaydı, tüm **Sayfa 72** bir kadın kokusu taşıdığınızı fark edecekti.

kendinizi ondan arındırma çabalarınıza rağmen üzerinizde mi?

Ya da belki saçınızın renginin değiştiğinden bahsedebilirim."

Elijah'ın gözleri büyüdü ve kapıda asılı aynaya bakmak için dolaba geri döndü.

Saçları, kısa bir süre önce seviştiği Lycanthrope kadınıkiyle aynı altın rengine dönüşmüştü. Kimsenin saçını değiştirmemiş olması onu şok etmişti.

Gideon'un dışında fark etti. Bu onu şok etti, nokta.

"Seni ilk gördüklerinde saçların ıslaktı. Ve açıkçası saçının renginden çok sağlığıyla ilgilendiler," diye bilgi verdi Gideon.

"Kahretsin," diye fısıldadı Elijah, parmaklarını altın telleri dalgalanıyordu. Bella ona dokunmuştu bile ama fark etmemişti. "Ama ben Damgalama'nın bir kadının gözlerini değiştirdiğini sanıyordum. Siena'nın gözleri her zamanki gibi altın gibi, sizi temin ederim."

"Damgalama üç farklı özelliğe sahiptir, Elijah. Birincisi, erkek ve dişi arasında kontrol edilemeyen bir arzu. Uzun süre karşı konulamayan ve

Beltane ve Samhain'in Kutsal Aylarında, hatta bazen Gündönümlerinde bile." İblis gümüşü bir kaş kaldırdı. "Siena ve senin bu kriteri karşıladığınızı söylemek yanlış olmaz sanırım?"

"Evet," diye sessizce itiraf etti Elijah.

"İkinci işaretiniz için, bir Damgalama'nın dişisinin genellikle hedeflediği eşinin göz rengini aldığı doğru olsa da, bazen saç rengi ve hatta eşlerinin güçleri bile olabilir. Ve bu değişim erkekte ya da dişide meydana gelebilir. Sizi temin ederim ki bu tam olarak bu tür bir değişimdir."

dedi, savaşının saçlarını göstererek. "Benim durumumda Legna göz rengimi aldı. İnfazcılar ile Kane ve Corrine'e gelince, onların durumunda İblis/Druid Damgası ile Druid'in güçlerinin uyanışı gerçekleşir."

"Üçüncüsü de çiftler arasındaki telepati," diye bitirdi Elijah onun yerine. "Diğer kişiyle sürekli zihinsel temas halinde olma yeteneği." Elijah hüsrân dolu bir ses çıkararak avucunu alnına vurdu. "Şimdi neden hâlâ onun sesini duyabiliyormuşum gibi hissettiğimi anlıyorum. Neden her zaman diğerinin ne olduğunu biliyor gibiydik? hiçbir şey söylemeden düşünüyor ya da hissediyor. Bunu neden kendim fark etmedim bilmiyorum."

"Druidler ve İblisler arasında güçlenmesi zaman alır. Belki de bu, diğer tüm Baskılar için de aynıdır. türler."

Elijah buna güldü ama bu ses çok acı vericiydi ve Gideon zihninin gerisinde karısının refleksif bir tepki verdiğini hissetti. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, kendini ondan tamamen soyutlayamamıştı ve Gideon, karısının bunu yapmak istediğini hissetti. onları mahremiyet içinde bırakmak. Bu onun zaaflarından biriydi, bu mahremiyet kavramı, yakın zamanda anlayamayacağı bir şeydi. Mahremiyet bir İblis kavramı değildi. Bir insan kavramıydı. Bunu nereden öğrendiği onu aşırıyordu.

Merak etme tatlım, diye yumuşak bir sesle ona güvence verdi. Tıpkı seninle eş olacağımı öğrendiğinde yaşadığın gibi o da bu şoku atlatacaktır.

İyileştiğimi kim söyledi? Onunla alay etti. Ama onun mizahının altındaki hüznü hissetti. Pek çok nedenden ötürü onlar için çok zor olacak.

Her zaman öyledir, diye nazikçe kabul etti.

Gideon tüm dikkatini tekrar savaşıya verdi. Bir pencereye doğru ilerlemiş ve pencerenin dışındaki bakımlı araziye bakıyordu.

"Yanılıyorsam düzeltin ama tüm bunlar yasalara aykırı değil mi?" diye sordu, ağzının bir köşesi alaycı bir gülümsemeyle kalktı.

Gideon, "Bu onu yatağına götürmene engel olmadı," dedi. Elijah usulca küfretti, bu keskin ifade Gideon'un soğuk tavrını hedef alıyordu. "Cevabını bilmediğin bir şey var mı?" diye ısırdı.

"Elijah, açık konuşmamın bir nedeni var," dedi Gideon. "Samhain'in Kutsal Ay'ına daha beş gece var. Bu gece ondan uzak duramayacaksın. Bunun farkındasın, değil mi?"

Elijah'ın yanıtı yine mavimsi bir sözcük dizisi oldu. Öfkesine yenik düştü ve **Sayfa 73**

En yakındaki nesneyi kaptığı gibi odanın öbür ucuna fırlattı ve taş duvara çarparak paramparça oldu.

"Lanet olsun! Lanet olsun!" Elijah doktorla yüzleşmek için döndü, yumrukları öylesine sıkılmıştı ki bembeyaz kesilmişlerdi. "Benden nefret edecek. Bunu anlıyor musun? Onu tanıyorsun.

Hepimizden daha iyi ve bunun için benden nefret edeceğini biliyorsun."

Gideon diğer adama şaşırtıcı bir nezaketle, "Sadece başlangıçta," diye güvence verdi. "Ve bu direniş ve korku olacak, nefret değil. Bu konuda bana güven."

İlyas Kadim'in ona ne söylediğini anladı. Bu durumu kendisi de yaşamıştı. Eşini birçok açıdan kazanmak zorunda kalmıştı.

Onu. Arkadaşları. Ailesi.

Ama aradaki fark şuydu: Legna'nın tüm arkadaşları ve ailesi Damgalama'nın kalıcılığını ve onunla savaşmanın beyhudeliği. Siena, Gideon ve Legna'dan duyduklarından ve gördüklerinden bu konuda bir şeyler biliyor olabilirdi.

ama bunu ilk elden deneyimlemek zor olacaktı ve böyle şeylere inanmayan bir topluma bunu açıklamak neredeyse imkansız olacaktı.

Gideon, "Yardım etmek için elimden geleni yapacağım, Elijah," dedi.

cömertçe. Siena'yı aralarında en uzun süredir tanıyan oydu ve Elijah bu gerçeği hafife almamaya çalışıyordu. Ama onun ışığı görmesini sağlayabilecek biri varsa, o da Gideon'du.

"Bunu takdir ediyorum. Ve bunu hemen yap, Gideon. Onu görmem, onunla konuşmam gerek. Aklımda hayvani bir şehvetten başka bir şey olmadan yatak odasına dalmadan önce. Onunla konuşmak zorunda.

bunu anla. Eğer anlamazsa..." Elijah pencereye döndü ve alnını cama dayayarak iç geçirdi. "Eğer bunu yapmazsa, ona göre onu zorla götürmüş olacağım."

Gideon bunu Elijah'ın düşündüğünden daha iyi anladı. Siena gururlu ve inatçı bir kadındı. Kaçınılmaz olana direndiği sürece, Elijah'ın ona doğru yaptığı her hareket düşmanca görülecektir. Bu ne kadar çok olursa, kaybedilen zemini yeniden kazanmak ve onları birbirine bağlamak o kadar zorlaşırdı. Damgalama'nın en büyük eksikliği şuydu genellikle bu acil kutsal günlere yakın zamanlarda meydana gelirdi. Sanki doğa onlara kendilerini toparlamaları için birkaç gün veriyordu ama sonunda istediğini yapacaktı. Ve bu son çabuk gelecekti.

"Beni ormanda buldu, saldırganlar işimi bitiremeden onları korkutup kaçırdı. Beni sığınağa taşıdı, yaralarımıyla ilgilendi, beni besledi ve bana baktı..." Elijah duraklayarak ürkütücü zümrüt rengi bakışlarını sıhhiyeciyeye çevirdi. "Ve sonra tüm varlığımı ters yüz etti.

Misafirperverliği için ona teşekkür etmenin ne güzel bir yolu." Durakladı, parmağını camdaki bir lekeye sürttü. "Peki ya Jacob? Noah? Kanun? Hatırladın mı? 'Köpek kediyle yatmaz. Kedi fareyle yatmaz.' Ve bu, çiğnenen bir düzine saflık yasasından sadece bir tanesi."

Gideon, "Damgalama karşı koyabileceğiniz veya kaçınabileceğiniz bir şey değil, bu yüzden eğer olduysa, sizi suçlamak pek mümkün değil," dedi. "Hatırlarsanız, geçtiğimiz yıl boyunca yeniden düşünmemiz gereken pek çok yasa vardı. Bu yıl içinde öğrendiğimiz bir şey varsa, o da atalarımızın kehaneti yorumlanmasını istedikleri şekilde yorumlama eğilimindeydiler. Biz onun kedilerinin köpekleri olmayabiliriz, Elijah. O güçlü bir Nightwalker dışısı. Zeki ve hayvani içgüdülerine en az bizim kadar yatkın. Belki de

Farklı gelenekleri var ama onun halkı da bizimle aynı kutsal günleri kutluyor. Birbirimizden hiçbir zaman izin verdiğimizden daha farklı olmadığımız ortaya çıkabilir."

"Ama Jacob..."

"Hatırladığım kadarıyla, yaklaşık bir yıl önce Jacob'ın kanunen çok büyük bir hata yapmasını engellediğiniz bir gece vardı. Bu yasa o zamandan beri değişti. Elijah, bildiğimiz dünyamız bir değişim içinde. Arkadaşların olan hiçbirimiz seni eleştirmeyeceğiz. Bu bir mizaç ve değişim zamanı. Özel kaderlerin zamanı. Bunu hatırlasan iyi edersin."

Gideon başını eğip ağzının bir köşesini gülümseyerek kaldırırken, karısının onun sıra dışı hoşgörüsünü övmesi düşüncelerinin arasından fısıldadı.

"Bununla birlikte, Nuh'la yakın bir zamanda konuşmaya özen göstereceğim," diye ekledi. "Bu **Sayfa 74**

bir an önce senden gelse iyi olur... başkası anlamadan önce."

Elijah dönüp Kadim'e baktı. Bir süre sonra başını salladı.

BÖLÜM 8

Gideon Kraliçe'nin kutsal odasının kilitli kapılarına yaklaştı ve muhafızlara gülümseyerek onlara meydan okudu ona karşı çıkamazdı. Minotorlar Gideon'la daha önce bir kez savaşmışlardı ama bu savaş, İblis'in sadece bulaşılmaması gereken biri olmadığını, aynı zamanda Kraliçe'ye kimsenin tanımadığı ayrıcalıklar tanıdığını anlamaları için yeterliydi. varsaymaya cesaret edebilirdi. Sadece bu da değil. Doktor isterse odanın içine astral seyahat yapabilir. Bu bir hayaleti yakalamaya çalışmak gibi olurdu.

Gideon parmak eklemlerini kapıya vurdu ve bir yanıt bekledi. Karısının kafasının içindeki sesini duymazdan geldi. sonunda kapı çalma kavramını öğrendiğini görmenin ne kadar sevindirici olduğunu söyleyerek ona cilve yaptı.

İşin içinde kraliyet ailesi olunca başka türlü yapılmaz, diye kuru bir şekilde belirtti.

Kraliyet ailesinden başka kimse bu nezaketi hak etmiyor mu?

Yabancı kraliyet ailesi, diye ekledi.

Ah, evet. Mahremiyet duygusu İblis'in yolu değildir, diyerek hafif ve güzel kahkahalarından biriyle daha onunla alay etti.

"Gel," diye içeriden bir ses geldi, içeriden biri onları serbest bırakırken kilitler takırdadı.

Gideon arkadaşıyla yaptığı şakacı zihinsel tartışmayı bir kenara bıraktı ve elindeki işe odaklandı.

Siena dokuma tezgâhının başına oturmuş, elleriyle mekiği ancak doğaüstü reflekslere sahip birinin yapabileceği bir hız ve hassasiyetle ileri geri hareket ettiriyordu.

idare edebilirdi. Başını kaldırmadı ve Gideon bunun nedenini bildiğinden şüphelendi. Odada bekleyen iki kadın vardı ama huysuz Kraliçe'den oldukça uzakta durmaları emredilmişti ve buna seve seve itaat ediyorlardı.

Kraliçe başını kaldırmadan, "Bizi yalnız bırakın," dedi. Gideon kapıyı kapatırken hizmetkârlar koridora kaçıştılar. "Kraliçe'nin yatak odasında, tüm tebaasının gözü önünde ona eşlik etmenin akıllıca olduğunu düşünüyor musunuz doktor?"

"Bunu astral formda yapmaktansa açıkça yapmak daha iyidir. Dilleri ve karımın böyle bir dedikoduya kulak misafiri olması durumunda önemli sabrını çok uzun süre koruyacağından emin değilim. Büyükelçi olsun ya da olmasın, size yapılan bu tür bir hakaret aynı zamanda bana da yapılmış sayılır ve muhtemelen buna katlanmayacaktır."

"Evet," diye kabul etti Siena. "Legna'yı oldukça iyi tanıyorum. Haksız bir olaya sessizce katlanacak biri değildir. Bu onu halkınız için iyi bir elçi yapar ve Sabır onu benim için iyi biri yapar. O ve sen, aramızda kaldığınız son aylarda pek çok inatçı fikri değiştirdiniz." Kraliçe'nin mekiği ipliklerinin arasında uçuşmaya devam etti. "Ama buraya geldiğinizde

ya da mahkeme dedikodu trendlerini tartışmak için." "Hayır. Yapmadım."

"O zaman konuş, doktor."

"İlk olarak, hangi noktada ne yaptığımı sormak isterim. 'Gideon' yerine 'sıhhiyeci' olarak değiştirildi," diye küstahça sordu Gideon.

Mekik durdu ve uzun, düşünce dolu bir an boyunca Kraliçe'nin elinde tutuldu.

"Özür dilerim," dedi usulca, işini bir kenara bırakıp ona bakmak için döndü. Ancak adam bir adım daha yaklaştığında bakışlarını yere ve sağa çevirdi, eliyle yakalı elbisesinin kumaşını boğazında topladı.

"Siena, güçlerimin senin üzerinde çok az etkisi olabilir ama kafamın içinde gözlerim ve senin türünün çoğu kadar iyi bir koku alma duyum var. Şu anda seninle birlikte olan adamın kokusunu biliyorum. Kendiminkini tanıdığım kadar iyi taşıyorum ve üç gün önce onu iyileştirmeye gittiğimde, üzerindeki işaretinizi tanıdım. Bu kıyafetlerin altında kendinizi nasıl gizlediğinizi, etrafınızı melezlerle çevrelediğinizi fark etmek için dahi olmaya gerek

yok.

Yüksek koku alma duyusuna sahip olmayan Lycanthrope hizmetkârları."

"Çok kurnazsın, Med-Gideon," dedi, sesi belirgin bir şekilde kısıktı. "Umarım kurnaz **Sayfa 75**

Bu çıkmazdan nasıl kurtulacağımı söyleyecek kadar."

Siena başını kaldırdı, giysilerini tutmayı bıraktı ve Gideon şok içinde yumuşak bir nefes aldı.

Siena'nın çıplak boğazını görmeyi beklemiyordu. Onu daha önce yakası olmadan hiç görmemişti ve sarayda uzun süre yaşamıştı.

kalın mücevher parçasına eşlik eden efsane ve mistisizmin önemi.

O andan itibaren haklıydı.

Bu olağandışı Damgalama fikriyle eğleniyordu, ancak bunun kanıtlarının gözlerinin önünde bu kadar hızlı ve sınırsız bir şekilde büyüdüğünü görmek yine de oldukça farklı bir şeydi. Bir İblis

Bir Lycanthrope'un üzerine basmak mı? İmkânsız olmalıydı ama yine de işte buradaydı, olabildiğince sade, Kraliçe'nin altın rengi kirpiklerinin arasında duygularla titreşiyordu.

Gideon ona doğru ilerledi, elinden geldiğince gücüyle onu inceledi ve uzaylı fizyolojisini çözmeye çalıştı. O iyileştirme yeteneği onu pek etkilememişti ama daha önce beş yıl boyunca Lycanthrope'ların sarayında yaşamış ve bu süre zarfında normal ile anormal olanı ayırt edebilecek kadar okumayı öğrenmişti.

Elijah'ın damgası her yerindeydi. Bu üç gün boyunca birbirlerinden ayrı kalmak, tıpkı evdeki savaşıya zarar verdiği gibi, güzel Kraliçe'ye de açıkça zarar veriyordu. Her zamankinden daha solgundu, açıkça morali bozuktu ve bununla savaşmasına rağmen, açıkça onu özlüyordu Akıl almaz bir amaç.

"Gideon, yıllar önce babam seni hapsettiğinde sana gösterdiğim nazik muamele için bana bir borcun varsa, bunu durdurarak bana borcunu ödeyeceksin."

Bu istek, sesinin kontrol edilemeyen tonu kadar çaresizdi.

"Ben güçlüyüm Siena," dedi usulca, "ama hiç kimse Kader'i devirecek kadar güçlü değil.

Elijah'ta ve şimdi de sizde gördüğüm kadarıyla, o seçimini yapmış ve bunu kabul etmek zorunda."

"Basitçe mi?" Kraliçe ayağa fırladı ve uzun, ipeksi elbisesini baldırlarının ve çıplak ayaklarının etrafında dalgalandıracak şekilde adım atmaya başladı. "Bu işin basit bir yanı yok ve bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Büyükelçi bir şeydir ve bunu halkıma kabul ettirmek tek başına yeterince zordur, ama Lycanthrope tahtı için bir İblis Kral? Türüme böylesine iğrenç bir birlikteliği dayatmaya cüret edersem Elijah ve ben oracıkta katlediliriz. Bunun halkınızın yarım düzine yasasını da çiğnediğinin farkında olduğum gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Ve tüm bu karmaşa karşısında duyduğum kişisel öfkeyi size anlatmaya başlayamam bile, yoksa felç geçirip öleceğim!"

"Anlamadığın şey Siena, her yasanın istisnaları olduğudur. Halkım için Damgalama diğer her şeyin üstündedir çünkü en saf haliyle doğanın bir talebidir ve yasaların aksine yoruma açık değildir."

"Baskı mı?" Kraliçe volta atmayı bıraktı, eli çıplak boğazına giderken içinden uyuşuk bir kahkaha fırladı. "Bir Lycanthrope mu? Damgalama bir İblis durumudur. Benim fikrimi sorarsanız, bir İblis cehennemi. Sen ve seninkiler alınmasın Gideon ama hayatımın geri kalanını başka bir varlığın parçası olmaktansa bir mantar olarak geçirmeyi tercih ederim!"

"Fark etmeyi ihmal ettiğin şey, Siena, bu konuda başka bir seçeneğin olmadığıdır."

"Oh, bedenimde nefes olduğu sürece Kraliçe, parlayan gözlerinde ateşle Gideon'a doğru yürürken, "Bu şeyle savaşmak benim için çok zor!" diye bağırды. "Siz İblisler için karşı konulmaz olabilir ama ben inanılmaz güce sahip bir Lycanthrope'um ve tüm bu gücü bu şeyle savaşmak için kullanacağım! Baskı mı?"

Ha! Hapsetmeyi dene. Seni ve eşini gördüm, Gideon. Birbirinizin varlığına duyduğunuz bu sürekli ihtiyaca nasıl dayanabiliyorsunuz?"

Siena durakladı, olmayan avucunu karnına sürterken yanaklarına renk geldi. Bir kez daha volta atmaya devam etmek için döndüğünde elbisesinin gök mavisi kumaşı bacaklarına dolandı ama yine de hapsedildiği yerde ilerlemeye devam etti.

"Doğduğum günden beri tek başımayım," diye tısladı, artık bu sözleri Gideon'a yöneltmiyordu bile. Tavana bakıyordu ve daha çok Tanrıçasına öfkeyle haykırıyor gibiydi. "Babam çocuklarla hiçbir şey yapmak istemezdi. Savaş onun mirasıydı. Kız kardeşim çocukken o kadar sık hastalanırdı ki yanına yaklaşmama asla izin verilmezdi. Genetik virüsün ardından **Sayfa 76**

onu değiştirdi, eğitilmek üzere Pride'a gönderildi. Benim hayatım bu saraydı. Annem öldükten sonra, babam halkınızı avlamak ve onlarla kavga etmek için dünyayı dolaşırken, saraya bakmak bana kaldı. Bildiğim kadarıyla hiçbir neden yoktu. Sadece nefret ve önyargı.

"Hayatım boyunca binlerce insan sürekli olarak buraya girip çıktı ama hiçbiri çok yaklaşmadı. Her Çocukluğumdan beri her günüm böyle geçti. Bu saray ve içinden geçen her bir ruh. Prensesken bile Kraliçe'ydim. Yani bir anlamda yüz yıl boyunca halkımı tek başıma yönettim.

Elli yıl. Asla bir eş almayacağım, sen ve senin Baskı'n beni neye zorlarsa zorlasın! Asla eşimi zorlamayacağım.

Tahtımıza yapılan böylesi bir hakareti kabul etmeleri

mümkün değil. "Kralları için bir İblis'i kabul etseler bile İblis Kasabı dedikleri adamı kabul edeceklerini mi sanıyorlar? Uğruna çok çalıştığımız barış anında yok olacaktır. Açıkçası, halkım Kraliçelerinin mecazi anlamda İblislerle yatağa girmesi fikrinden pek hoşlanmadı; bunu gerçek anlamda kabul etmeyecekleri de kesin!"

"Ve siz bu konuda bu kadar olumlu musunuz? Sizi korkutan şeyin halkınızın tepkisi olduğundan emin misiniz?"

"Korkutucu mu?" Siena durdu ve dönüp ona ters ters baktı. "Evime, özel odama geliyorsun ve şimdi de bana hakaret mi ediyorsun?"

"Eğer bu şekilde görmek istiyorsanız. Ancak, beni uzaklaştırma çabalarınız gereksiz. Sadece istemeniz yeterli ve ben de görevden alınmanızı kabul edeceğim."

Gideon, Legna'nın zihnindeki hazır dikkatin farkında olarak, kaynayan Kraliçe'yi yakından izledi.

Siena'nın parmakları yumruk şeklinde kıvrılıyordu ve Duygularından dolayı kelimenin tam anlamıyla titriyordu. Her şeyi eşinin gözlerinden görebilen ve duyabilen Legna, durumun ne kadar değişken olduğunun farkındaydı.

"Küçümsemeniz beni kızdırmaktan başka bir amaca hizmet etmiyor, doktor. Kovulmak mı istiyorsun? Bunu başarılmış say. Sen

ve meraklı arkadaşınız, ben aksini söyleyene kadar kendinizi bu mahkemeden men edilmiş sayabilirsiniz!"

"Siena," diye uyardı Gideon sessizce, "birkaç gün sonra bunu yaptığın için kendini aptal gibi hissedeceksin."

"Dışarı!" Siena'nın vahşi haykırışı muhafızları kapıdan içeri soktu. "Çıkın dışarı! Buna müsamaha göstermeyeceğim!"

Kraliçelerini üzgün ve karakterinin dışında gören muhafızlar, Gideon'un kendilerini daha önce bir kez yenmiş, korkunç derecede yetenekli bir dövüşçü olmasını umursamadılar. Yine de onun onurunu ve isteklerini son nefeslerine kadar savunacaklardı. Kürkleri kıllanırken ve boğa gibi burun delikleri açılırken duruşlarından bu açıkça anlaşılıyordu.

Gideon kafasının içindeki yumuşak kadın sesini dinledi, Legna'nın diplomasi konusundaki becerisi oldukça eşsiz ve etkiliydi. Onun doğrudan tavrı insanları sık sık üzüyordu ve belki de Legna'nın yumuşak dokunuşunu yanında getirmeyerek yanlış değerlendirmişti. Ama Kraliçe'nin mantıksız davrandığını hiç görmemişti, bu yüzden böyle bir şey yapabileceği aklına gelmemişti. Legna'nın ricalarına kulak verdi.

ve Kraliçe'ye yavaş ve saygılı bir selam verdi.

"Nasıl isterseniz," dedi usulca, karısı onu bir

ışınlanmanın yumuşak patlamasına kaptırmadan bir an önce.

Daha sonra pişmanlık duyacağı herhangi bir öfke ya da eylem kalıntısından da onu korudu.

Siena muhafızlarına döndü.

"Bir saat içinde onların konutlarına bir birlik götüreceksin. ve artık orada olmadıklarından emin olun. Eğer oradalarsa, onları acele ettireceksiniz ama onlara zarar vermeyeceksiniz. Hayır.

Bir saç teli, beni anlıyor musun? Bu düşmanca bir ayrılık olarak yorumlanmamalı, sadece geçici bir mesafe olarak algılanmalı, böylece devlet meselelerine konsantre olabilirim. herhangi bir İblis bana müdahale edemez."

"Majesteleri," diye yankılandı muhafızlar, onu terk edip dışarıdaki görev yerlerine dönmeden önce tam bir eğilmeyle selam verdiler.

Kapıları kapatmayı daha yeni bitirmişlerdi ki, kadın kapıları öyle bir çekti ki, kapılar durdukları yerden sekerek açıldı.

ve o içlerinden geçtikten kısa bir süre sonra kendiliğinden kapandı.

"Syreena! Anya! Hemen bana katıl!" diye bağırdı Kraliçe yankılanan taş koridorda, **Sayfa 77**

Birçok hizmetçinin alışık olmadığı bir şokla başlamasına neden oldu.

Prenses ve Seçkin General, Siena'nın sahip olduğu soğuk ve sessiz iç taht odasına doğru ilerlerken Siena'nın arkasından fırlayarak kurnazca hemen ulaşabilecekleri bir yerdeydiler.

boş tutmaya devam etti. Kapılar kapanır kapanmaz onlara döndü. Onun tek ailesine. Günler sonra ilk kez onların meraklı gözleriyle karşılaştı ve her ikisinin de beklenen şaşkınlıkla tepki vermesine neden oldu.

"Yorum yok," dedi Siena keskin bir sesle, üstündeki elbiseyi çıkarıp atarken, saçlarını silkeleyip sade elbisesini düzeltirken rahat bir nefes aldı. altına giymişti.

Syreena bunun ortaya çıkmasını bekliyordu ama Siena'nın boğazının açıkta olduğunu görünce Anya'nın gözleri büyüdü. Anya Sanki çenesini açma dürtüsüyle savaşıyormuş gibi

görünüyordu ama bu dürtüye direnmeyi başardı.

Siena olan biteni hızla onlara anlatırken, bir yandan da keskin bir yürüyüş enerjisiyle volta atıyordu

kavga etmek için can atıyordu. Elbette bunu sadece Anya'nın iyiliği için yapmıştı.

Syreena, melezin siyah gözleri ona şüpheyile baktığında bile tarafsız yüz ifadesini korudu.

"Bu sözde kaçınılmazlıkla mücadele etmeye karar verdim. Syreena, Gurur'la buluşmaya gideceksin.

Elbette o büyük bilginler, bu durumu tersine çevirmenin bir yolunu bulabilirler.

bu etkiler. Efsaneler ve Baskılar bir yana, her şey hikaye anlatıcılarının ve İblislerin gurur duyduğu bu Kaderin elinde olamaz.

Onlara sadece dört günleri olduğunu söyle. Onlara, olayların bu şekilde felakete dönüşmesi yerine bir tedaviyi tercih edeceğimi açıkça belirtin. Sanırım, tam olarak kim olduğunu anladıklarında kabul etmek zorunda kalacaklardır. Başarısız olurlarsa Kral. Tüm zekâlarını tüketene kadar geri dönmeyin.

"Anya, senin görevin Mistral adlı dişiyi getirmek. Windsong ve onu bana getir. Paris'in Brise Lumineuse adlı bir banliyösünde yaşıyor ve onu orada bulabilirsin. Kendisi yabancı düşmanıdır ve seyahat etmek istemeyecektir. ama benim adıma ona katılması için yalvarmalısın. Benim için gelecektir."

Kraliçe şakaklarını ovuşturacak kadar uzun süre durakladı. Yaşadığı kargaşanın onda acı verici bir strese neden olduğu açtı ki bu hiç de alışık olmadığı bir durumdu.

Siena saltanatını her zaman kendinden emin ve içgüdüsel bir netlikle idare etmişti. Stres ve şüphe hiçbir zaman kararlarının bir parçası olmadı.

Şu ana kadar değil.

"Anlamıyorum," dedi Anya, yüz hatları şaşkınlıkla çizilmişti. "Bir kızdan ne istiyor olabilirsin ki? Yabancı mı? Bir Mistral bu konuda ne yapabilir ki?" Siena soğuk altın rengi gözlerini Elit Generaline çevirdi.

"Senin görevin neden diye sormak değil Elite. Seninki bana itaat etmek- sorgulayarak. Git ve şimdi git, yoksa başka birini seçeceğim.

emirlerimi yerine getirebilecek kapasitede!"

Anya hayatı boyunca Kraliçe'den hiç bu kadar sert bir öfke duymamıştı. Eğer Kraliçe'nin Emirlerle otomatik olarak tepki verirken, kariyerine zarar verecek şekilde tereddüt edebilirdi.

Bunun yerine, aklında başka bir soru olmadan Kraliçe'nin emrini yerine getirmek için hemen harekete geçti. Kraliçeyi terk edecekti.

Siena'nın Syreena'ya teslim edilmesi, huysuz bir hevesle saraydan sürgün edilemeyen tek kişi.

Syreena, diğer kadın gider gitmez kız kardeşine döndü.

"Siena, Gurur'a gitmeme gerek yok ve bunu sen de en az benim kadar iyi biliyorsun. Koşullar ne olursa olsun, binlerce yıllık bir güveni bozmayacaklardır. tutmak."

"Olabilir, ama gideceksin ve deneyeceksin."

"Ve bunu yaptığımda, bu onları senin ne yaptın. Beni reddettikten sonra, kim olursa olsun eşini yükselişe götürmeni isteyecekler Siena. Zamanın tükenecek."

"Eğer bunu Samhain'den önce çözemezsem, zaten zamanım tükenecek."

Siena aniden söner gibi oldu ve gözlerindeki duygu kırpıntılarını geri püskürtmeye çalışırken iki eliyle yüzünü kapattı. Derin, sakın nefesler almaya çalıştı, Aniden tahtına doğru ilerledi ve bir dakika daha dayanamadığı için tahtına oturdu.

"Yüce Tanrıça, ben ne yaptım?" dedi kısık sesle, titreyen iki elini **Sayfa 78'in** arasına sıkıştırarak.

Dizler. "Syreena, bunu yapamam. Bir adam tarafından yönetilemem. Hem de öyle bir adam ki! Kanından kemiğine kadar bir savaşçı! Onun tüm dünyası savaş ve entrikadan başka bir şey değil."

"Anya'nınki de öyle," diye belirtti Syreena. "Yine de senin hayatında, güveninde ve kalbinde özel bir yeri var."

Siena esprili bir şekilde güldü ve yüzünden tek bir damla yaş süzülürken başını sallayarak onayladı.

"Ve bir saniyeliğine bile olsa bir İblis'in kollarında böyle şeyler bulabileceğimi düşünüyor musun? Anya'ya olan davranışım

melezlere yapıştırılan damganın kaldırılmasına yardımcı oldu, savaşçıyı yatağıma alırsam aynı olacak mı, muhtemelen benim

Kalp mi? Bu," dedi cebinden kolyeyi çıkararak, "benim için kimi sevmem gerektiğine karar verecek mi? Altın, ay taşı ve lanetli büyü, ben ölürsem bu toprakları kimin yöneteceğini mi belirleyecek? Senin olmanı istiyorum, Syreena. Bir kadın. Bir kadının kalbi bu toplumu geleceğe taşımalı. Hep böyle olması gerekiyordu. İşte bu yüzden taht en büyük kıza geçer, en büyük oğula değil."

"Sevmenin ne demek olduğunu bilmeyen hiçbir kadın, bir ülkeyi yönetmek için gereken her şeyi gerçekten bilemez. Bir çocuğa bakmak. Bir eşi eşit olarak onurlandırmak."

Siena, "Şu ana kadar gayet iyi gidiyorum," diye tersledi.

"Öyle mi? Kanunla ve mahkemeye uğraşırken kendine özgü bir tarzın var. Babamı bağınazlığından dolayı lanetliyorsunuz, halkımızı aynı davranışlarından dolayı kınıyorsunuz ama kendinizinkini görmüyor musunuz?"

Syreena kız kardeşinin ayaklarının dibine oturmak için hareket etti ve soğuk ellerini dizlerinin arasından alıp sıcak ellerinin arasında tuttu.

"Mahkemelerde önyargılı davrandığınızı, bir tartışmada erkeğin tarafını değil de kadının tarafını tuttuğunuzu gördüm. Ne zaman

işin içinde iki erkek varsa, o kadar sabırlı ve özenli değilsinizdir.

Deniyorsun. Denediğini biliyorum," diyerek Siena'yı yatıştırdı. Kız kardeşinin gözlerindeki gerçekle yüzleşemeyerek ondan uzaklaştı. "Adil olma ihtiyacın çok güçlü. Ama sen bir Hepimiz gibi siz de hayatınızın bir ürünüsünüz. Siz, daha iyi bir terim kullanmak gerekirse, sadece insansınız."

Nedense bu Siena'yı güldürdü. "Bazen bunun doğru olmasını dilediğimi düşünüyorum. Sana söylüyorum,

Syreena, bazen Anya'yı kıskanıyorum. O gerçek anlamda

hayvan ve kadın arasındaki karışım. Kadın

iki yarısıyla mücadele ediyor... üç yarısıyla..." Kız kardeşi güldüğünde o da güldü.

"Beş yarım?" Syreena teklif etti.

"Evet," diye onayladı Siena, kardeşine doğru eğildi ve birleşen ellerini dudaklarına götürdü.

"Evet, bu doğru. Şu anda çok fazla şikâyet ediyorum ama her zaman sizin sorununuzdan daha kötü bir sorunun başkasını etkilediğini söylediklerinde bu doğrudur. Hayatınız boyunca, çok yönlü yanlarınız arasında bölünmüş olarak acı çektiniz."

"Onlara camdan bir evde katlandım, Siena'da. Manastır dünya değil. Sen bu dünyada yaşadın, babamızdan ve onunla ilgili nefret ettiğin her şeyden kaçtın, İblisler hakkındaki hislerini ve onunkilerden ne kadar farklı olduklarını öğrendikten sonra suikast girişimleri de dahil olmak üzere.

Kimin daha zor bir hayat yaşadığını söyleyemeyiz. Bu elmalarla portakalları karşılaştırmak gibi bir şey."

Siena, "Kediler ve köpekler," diye onayladı.

"İblisler ve Lycanthrope'lar," diye üsteledi Syreena. "Gerçi sizin ağzınızdan duyduklarımdan hepimizin umduğumuz kadar farklı olmadığımızı düşünüyorum. Ve eğer varsa Bu açığı kapatabilecek tek kişi sensin. Sen çok seviliyorsun, kardeşim benim. Bunu unutma. Savaşçının halkına karşı açık fikirliliğini ve tutumunu hiçbir zaman gizlemedin. Belki de halkımız sizi şaşırtabilir.

sizden almaya istekli oldukları kabul düzeyi." "Buna inanabilirim, keşke kabul etme yeteneğine sahip olsaydım

kendim. Eğer benim için bu kadar zorsa..."

"Senin için potansiyel eşinin ırkından çok daha fazlası var Siena. Çok daha fazlası."

Siena başını salladı, kendinden başka kimseye yalan söyleyemeyecek kadar dürüsttü.

"Haklısınız, elbette. Bana bir iyilik yapar mısın,

Syreena?" "Anya'yı geri getir ve ona

özür diler misin?"

Siena başını sallayarak güldü.

"Peki ya İblis elçileri?"

Sayfa 79

"Oh...lanet olsun..."

"Korkmayın Kraliçem. Bunu da halledeceğim. Muhafızlarınız da dedikodu yapmayacak. Onlar dedikodu yapacak türden değiller."

"Sence emirlerime uymuşlar mıdır?" "Beni şaşırtmayacak bir şekilde Toynakları, alışılmadık derecede huysuz hükümdarlarının aklının başına gelmesini bekliyor. Ama önce ben ilgileneceğim. Şüphelerim, Anya'nın her halükarda eşyalarını toplamakla oyalandığı yönünde."

Syreena ayağa kalktı ve oldukça sakinleşmiş olan kız kardeşini yanağından öpmek için eğildi ve ellerini bıraktı.

"Tüm bunlara bir çözüm bulacağız Siena," diye söz verdi. "Üçümüz birlikte. Tıpkı Tanrıça'nın üçlüsü gibi. Bilgelik, Güç ve Doğa, uyum içinde bir araya geldi."

Prences arkasını dönüp görevlerini yerine getirmek için harekete geçti ve Siena'yı tahtının yalnızlığında bırakarak o andan itibaren düşünmesi gereken her şeyi daha fazla uzlaştırmaya çalıştı.

"Tamam Elijah, eğer bu senin şakalarından biriye hemen ortaya çıksan iyi olur."

Elijah koyu, düşünceli yeşil gözlerini Kralına kaldırdı, Noah'nın bunun bir şaka olmadığını basit bir bakışla anlamasını sağladı.

"Bunu söylemeyeceğinden korkuyordum," diye iç geçirdi Noah, oturdu ve yeniden çarpmaya başlayan şakaklarını ovuşturdu. "Siena. Bu koca dünyada o kadar kadın varken Siena olmalı!"

"Komik, ben de öyle düşünmüştüm," dedi savaşçı, egzotik kaplan sütü bardağını masaya bırakıp dönerek Nuh'un netlik arayışı içinde saatlerce baktığı ateşe bakmak için.

"Bunu yaparsan yarım düzine yasayı çiğnemiş olacaksın."

"Jacob'ı üzerime salmayı mı planlıyorsun?"

"Hayır ama ona söylemem gerekecek," dedi Kral.
"Sonra da Konsey'e söylemek zorunda kalacağım."

"Bunu söyleyeceğini nereden bilebilirdim ki?" diye sordu Elijah iç çekerek. "Özel hayatımın Konsey tartışmalarına malzeme olması fikrine bayılıyorum."

"Konsey'de pek çok dostunuz olduğu için şükredin. Jacob, Gideon ve ben senin yanındayken bir sorun haline gelebilir. Ancak, bu seçimi tek başıma yapmam iltimas olarak değerlendirilir ve bu konuda sizi kendinizden daha fazla rahatsız eden Konsey Üyelerine izin vermeyeceğim." Noah savaşçıya yarım bir gülümseme verdi. "Ve kısa tanışıklığımızda Siena hakkında öğrendiğim bir şey varsa o da bu konuda oldukça inatçı olabileceğidir. büyük zorluklar karşısında. Sen, dostum, ellerinde bir savaş var."

"O zaman sanırım en yetenekli savaşçınız olmam iyi bir şey, öyle değil mi?" Elijah karşılık verdi, ağzında kurt gibi bir gülümseme belirdi.

"Biliyor musun, bir parçanın bundan hoşlanacağını hissediyorum," dedi Noah kuşkuyla.

"Biliyor musun, haklı olduğuna inanıyorum," diye karşılık verdi Elijah. "Ve senin bilebileceğinden çok daha fazla açıdan, Noah."

"Mmm, nedense bundan hiç şüphem yok. O... olağanüstü bir kadın."

Noah bundan daha fazlasını söylemedi. Eğer söylerse, başka bir adamın eşi hakkında çok cüretkâr bir varsayımda bulunduğu için boynunu riske atabilirdi. Geçtiğimiz yıl öğrendiği bir şey varsa, o da bazen Damgalama ile birlikte gelen sahiplenmenin güçlü doğasıydı.

Arkadaşı olsun ya da olmasın, Elijah kötü tarafına yaklaşmak isteyeceği bir adam değildi.

"Şimdi," diye hızla ekledi, "şu haydut dişiler meselesini ve bu konuda tam olarak ne yapmayı düşündüğünüzü konuşalım."

"İ? Bizimkileri denetleyen Jacob. Jacob ve Bella."

Noah, savaşının soruyu rahatça geiştirmesine aldanmamıştı.

Kral bilerek sordu: "Ve sanırım sana yaptıkları için onlardan biraz olsun  almak hiç aklına gelmedi?"

"şimdi sen söyleyince..."

BÖLÜM 9

Sayfa 80

Siena şatosunun koridorlarında ağır ağır ilerliyordu; etrafındaki taş duvarlar ve yeraltı tavanları taş ustalarının asırlardır orada duran sanat eserleriyle oyulmuştu. Her Yeni hükümdar yeni bir kanat aldı ve bu kanadı kendilerini ve hükümdarlıklarını temsil ettiğini düşündükleri sanat eserleriyle ölümsüzleştirdi. Bu sürecin tamamlanması bir ömür sürdü ama

Yıllar geçtikçe oymaların gelişimini izlemek büyüleyiciydi.

Bu sevindirici bir gelenektir. Bu, annesinin ölümüne ve babasının çarpık rüyalarına tanıklık etmiş olan aynı odalarda uyumak zorunda olmadığı anlamına geliyordu. Gerçi orada fazla zaman geçirmemişti.

Şimdi kaçmaya çalıştığı kendi rüyalarıydı.

Bir şekilde bedenini, zihnini ve ruhunu dokunuşuyla damgalamış olan sarışın savaşçının hayalleri.

Patlamasından bu yana iki gün geçmişti. Arkadaşlarının, ailesinin ve sırdaşlarının yüzlerinde alışılmadık bir ifade vardı. Henüz Gideon ve Legna'yı ziyaret etmemiştir.

davranışı için özür dileyecek.

Açıkçası, düzgün bir özür formüle etmek için gereken bir dakika boyunca buna odaklanamadı bile.

Hayır. Bunun için çok hastaydı.

Kendini nasıl hissettiğini tanımlarken kullanabileceği tek terim hastaydı.

Bitkin ve uyuşuktu. Duygular ona o kadar yabancıydı ki başını döndürüyorlardı. Ve bunlar kabul etmeye istekli olduğu belirtilerdi.

Kabul etmeyi reddettiği şey, derisinin altındaki yanık, ara sıra yükselen adrenalin dalgalarıydı.

ve ardından çıldırtıcı bir koşma dürtüsü geldi. Çelikten kollara sarılana kadar koşmak ve koşmak.

nasırlı ellere sarılmıştı. Ve bu durum her geçen dakika daha da kötüleşiyordu. Syreena bunun sebebinin İblis eşinden bu kadar uzun süre ayrı kalmak istememesi olduğunu söylemişti ama Siena kendisinin böyle muhtaç davranışlar sergileyebileceğine inanmayı reddediyordu.

Ve her nasılsa, onun sürekli düşüncelerine fısıldadığını hissediyordu.

Gideon ve Magdelegna'nın birbirleriyle zihinsel bir bağ paylaştıklarını ve Gideon'un bir keresinde ona, tüm Baskılanmış çiftlerin bu şekilde yakınlaşmasının yaygın olduğunu söylediğini hatırlıyordu. Ama birisinin ona karşı mahremiyeti olduğu fikri her düşünce onu dehşete düşürüyordu.

Korkunç ve rahatsız edici.

Kendini, gerçekten orada olma ihtimaline karşı onu düşüncelerinden öfkeyle uyarırken bulmuştu. Ve bazen buna karşılık olarak zihninde yankılanan o lanet olası kendinden emin erkek kahkahasının tınısını duyabildiğini düşünüyordu.

Samhain'e iki gece vardı.

Ve bunu son molekülüne kadar hissetti.

Boğazına dokundu, ruhunu rahatlatan tek şey tasmanın hak ettiği yere geri dönmüş olmasının verdiği rahatlıktı. Elbette bu ona Gurur'la yüzleşmek ve oldukça kirli cinsel çamaşırlarını ortaya dökmek gibi bir fedakârlığa mal olmuştu. Onlar

yakasının şaşırtıcı halkalarına yeniden katılmayı kabul etmiş ve ayrıca konuyu kamuoyunun tartışmasına açmadan önce, olup bitenlerin sonuçlarını düşünmek için zaman ayırmaları gerektiği konusunda anlaşmışlardı.

Ancak Siena onların bu konudaki görüşlerini zaten biliyordu.

Tasma, her ne kadar ihtimal dışı görünse de, İblis savaşçının gerçekten de Siena'nın tek gerçek eşi olduğunu zihinlerinde kanıtlamıştı. Aksi takdirde ona cinsel olarak ilgi duymazdı. Kızlık statüsünü ona teslim etmezdi. Ve o da kesinlikle

Eğer kaderindeki eş o olmasaydı, büyülü tasmanın bağıını çözerdi.

Siena ağırlığını o anda ilerlemekte olduğu koridora oyulmuş yeraltı "pencerelerinden" birine yaslamak için hareket etti. Kalenin kilometrelerce genişliğinde olduğu ve daha fazla odası, bölmesi ve bir varlığın tek bir yaşamda yürüyebileceğinden daha fazla geçit. Kendi türünün genellikle ne kadar uzun yaşadığı düşünüldüğünde, bu çok şey ifade ediyordu. Çocukken bu koridorlarda kaç kez kaybolduğunu sayamıyordu.

Her şeyden çok oyma kemerlere benzeyen bu camsız pencereler, kalenin dış evlerine bakıyordu. Bu evler de mağaranın tavanıyla kaplıydı ve **Sayfa 81**

Yankılar aşağıdaki sakinlere kadar ulaştı. O zamanlar yardım çağırmanın tek yolu buydu.

Ancak bir kez nasıl değişeceğini ve kendi izini sürmek için koku alma duyusunu nasıl kullanacağını öğrendiğinde, bir daha asla kaybolmamıştı.

En azından gerçek anlamda değil. Mecazi anlamda, daha fazla kaybolmuş olamazdı.

Yeraltından esen bir rüzgâr tenini ürpertti. Titredi, kollarını ovuşturdu ve kendini ısıtmak için bir kez daha hareket etmeye başladı.

Koridorda çok gerilerdeydi ve saatlerdir kimseyi görmemişti. Nöbetçisini ve her daim tetikte olan yol arkadaşlarını bir kenara bırakmış, o anki duygularını anlatmak istediğinde her an kendisine ulaşabileceklerini söylemişti. Anya ve Syreena gerçekten özel yaratıklardı ve içinde bulunduğu bu çıkmazı çözer çözmez onları bunun için ödüllendirecekti.

Yani gerçekten de oldukça yalnızdı ve bu bilgi onu şaşırtıcı bir şekilde rahatlatmıştı.

Başka bir esintinin soğuğu arkasından hızla yaklaştı, elbisesinin kısa eteğini uçurdu ve saçlarını savurdu. Etrafını sardı, içine çekti, onu

kaslı kollar belinin etrafında belirdiğinde durdu.

Soğuk kaybolup yerini tanıdık bir erkek bedeninin sıcaklığına bıraktığında Siena irkilerek nefes aldı. Siena adamın göğsüne doğru çekildi, adamın elleri düz karnının üzerinde uzanıyor ve onu adamın sert vücudunun düzlemlerine doğru itiyordu.

"Elijah," diye fısıldadı, gözleri kapanırken olağanüstü bir rahatlama hissi tüm vücuduna yayıldı. Vücudundaki her sinir ve hormon sadece onun kucağında olmak için canlanmıştı ve tüm bunların gücüyle başı dönüyordu.

Ellerini kızın kalçalarına koydu ve yüzünü kendisine dönmesi için kullandı. Savaşçı onu kendine doğru sürükledi.

Vücudu, tam öpücüğe uzanırken vahşi bir açlıkla ağzını yakaladı.

Kendine yardım edemezdi. Bunca günün yoksunluğundan sonra olmazdı. Ama yine de, zayıflık onu acı bir şekilde yaraladı ve gözlerinde hüsrana dolu yaşlar bıraktı.

Her şey tıpkı hatırladığı gibiydi. Dokunuşlarının ve öpüşmelerinin anılarının canlılığı hiçbir zaman gerçekte olduğundan daha aza inmemişti. Her şey sıcak, misk ve Cesur, talepkâr ağzının lezzetli tadı. Elleri kadının arka tarafındaydı ve sadece çaresizlik olarak tanımlayabileceği hareketlerle onu vücuduna doğru çekiyordu.

Elijah ona bu şekilde saldırmak istememişti ama onun yakınlığını hissettiği, teninin ve saçlarının parfümünü kokladığı anda başka bir şey yapamadı. Onun ağzındaki tarçın tadını acımasızca yalayıp yuttu,

Elleri kıvrılırken rahatlama ve zevkle inliyordu.

Gömleğinin kumaşının etrafında ve inanılmaz vücudu onunkine mükemmel bir şekilde kalıplandı. Kalçalarını doğrudan kendi kalçalarına çekti ve onun üzerindeki etkisinin ne kadar sert ve hızlı olduğu konusunda hiçbir soru bırakmadı.

Bastıran vücudunun ve kararlı öpücüklerinin saldırısıyla mükemmel bir şekilde sallandığını hissetti.

Her şey mükemmeldi. Tepeden tırnağa, baştan sona ve onsuz açlıktan ölüyordu. Onun da onsuz aynı derecede aç olduğunu biliyordu.

Aralarına mesafe koyan ilk kişi o oldu, adamın ağzından uzaklaştı, sert ve hızlı bir şekilde nefes alırken başının olabildiğince geriye düşmesine izin verdi.

"Olamaz," diye inledi boğuk bir sesle, başını sallayarak saçlarının belini saran kolların üzerine dökülmesini sağladı.

Bu teller bile ona ihanet etti, bileklerine ve kollarına dolanmak için hevesle uzandı, onu etkili bir şekilde etrafına hapsetti, sadece ondan uzaklaşmak isteyebileceği çirkin senaryo durumunda. Başını kaldırdı ve gözlerini açtı, altın rengi derinlikleri arzusu ve ıstırapıyla doluydu.

"Bunu ben istemedim," diye fısıldadı ona, gözlerindeki sıcaklık kanıtlandığında alnı onun göğsüne düştü.

dayanamayacağı kadar yoğundu. "Neden gitmeme izin vermiyorsun?" "Çünkü yapamam," dedi bir elini diğerinden ayırarak.

Böylece çenesini eline alıp onu kendisine bakmaya zorlayabilecekti. "Senin yapabildiğinden daha fazla değil."

"Bundan nefret ediyorum," dedi acı içinde, hayal kırıklığı gözyaşlarıyla dolan gözleri hızla kırpışırken. "Kendi bedenimi kontrol edememekten nefret ediyorum. Kendi irademi. Eğer bunun anlamı buysa **Sayfa 82**

Bu, son nefesime kadar nefret edeceğim bir zayıflıktır."

Sonra vücudundaki her bir sinire meydan okuyarak, onun kucağına geri adım atması için onu itti. Kadın ancak birkaç adım geri gidebildi çünkü saçları adamın havaya kaldırdığı bileğine sıkıca dolanmıştı, Onu da kendisiyle birlikte çekiyordu... Sanki onu zaten takip etmeyecekti.

Sırtının pencereye dönük olduğunu fark ettiğinde bir an paniğe kapıldı. Ancak, kimsenin onları görmeyeceğini fark etti, çünkü aşağıdaki evlerden ve insanlardan üç kat yukarıdaydılar.

"Siz buna zayıflık diyorsunuz ama ben de bundan etkilendiğim için buna güç demeyi tercih ediyorum."

Zengin bariton sesi etrafında yankılandı ve kalbinin alarmla sıçramasına neden oldu. Adamın bileğinden tutup onu koridorda daha da ileriye çekti, karanlık gölgeler yankı olasılığını azalttığı için onları çevreliyordu.

"Neden buradasınız? Ve bunun suçunu iki gün sonra gelecek olan kutsal bir güne atmayın."

"Hiçbir şeyi 'suçlamak' niyetinde değilim. Ben inanmıyorum seni görmek için bir bahaneye ihtiyacım var Siena." Adam Siena'nın yüzüne uzandı ama Siena geri çekilip ondan kaçtı. "Ve iki gece sonraki o kutsal gün için buradayım. O gece gelmeden önce aramızda küçük bir çözüme ihtiyacımız var, Siena."

"Benim çözüme ihtiyacım yok. Eğer öyleyseniz, bunu kendiniz bulmalısınız."

Ondan uzaklaşmak için döndü ama onun da kendisi kadar hızlı olduğunu unuttu. Kimse rüzgârdan kaçamazdı. Adamın eli kızın koluna kolayca dolandı ve onu geri çekti... ve günlerdir kontrol altında tutmaya çalıştığı öfke ve acıyı bir anda yok etti.

Yaralı bir hayvanın çığlığını attı ve ona doğru uçtu. Elijah pençelerin parıltısını gördü ve yüzüne saplanan kesiklerin keskin acısını hissetti. Saldırı karşısında bir anlığına şoka giren Elijah içgüdüsel olarak tepki verdi. Bir kalp atışı içinde onu saçlarından yakaladı, tek bir hareketle saçlarını yumruğuna doladı, sırtı ona dönük olacak ve pençeleri daha güvenli bir yöne bakacak şekilde çevirdi.

Yumuşak bir şekilde homurdandı ve ardından kendini yüzüstü taş ustasının sanatına sıkışmış halde bulunca hayal kırıklığı içinde çığlık attı.

Adamın devasa vücudu hemen kadının sırtına yaslandı ve bir elini yakalayıp onu da taşla doğru iterken kadını acımasız taşla sabitledi.

"Bırakın beni!" Boşuna çabaladı, hiçbir yönde bir mikron bile hareket edemedi. "Ellerin tükürükle dolu olacak-

Beni hemen serbest bırakmazsan deli puma!"

"Bundan hiç şüphem yok," diye mırıldandı kolayca kulağına, ağzı kulağının lobunu istemsizce titretecek şekilde okşuyordu. "Saçların bileğime bağlı ve eğer yanılmıyorsam, bu yeterli olmaktan çok daha fazlası. sizi şu anda olduğunuzdan başka bir şey olmaktan alıkoymaya yetecek kadar. Ki bu da, bir erkekten daha tehlikeli bir şey değildir.

Şımarık çocuk, sanırım." Kadının yanıtı, ona aşına olmadığı ama ne anlama geldiği konusunda iyi bir fikri olduğu bir isimle seslenmek oldu

hepsi aynı anlama geliyor. "O zaman öfke nöbetleri geçirmeyi bırak

Çünkü istediğini elde edemezsin, kedicik," diye yumuşak bir şekilde talimat verdi, ağzı yavaşça Siena'nın boynunun kenarından aşağıya doğru kayıyordu. "Buraya Samhain'den önce geldim çünkü seni incitmek istemedim Siena. Eğer kendini

o zamana kadar kaçınılmaz olan, tam da bunu yapacağım.

Belki inanmayacaksınız ama bu gerçekten de yapmak isteyeceğim son şey."

Siena onun sözlerini ve sabırlı, yatıştırıcı ses tonunu dinlememeye çalışarak gözlerini kapadı. Onun kurnaz ağzının dokunuşuyla bedenine akan ateşten nehirlerle karşı dişlerini sıktı. Onun tarafından bu kadar kolay etkilenmek istemiyordu. Buna öfke nöbeti ya da dilediği başka bir şey diyebilirdi - bu onun Söz konusu olan bağımsızlıktı ve savaşmadan bundan vazgeçmeyecekti.

"Buraya özgürlüğünü elinden almaya gelmedim, kedicik," dedi yumuşak bir sesle ve onun düşüncelerini bu kadar kolay öğrenmeye başlamasından duyduğu hayal kırıklığıyla nefes verdi. "Aslında, sana aynı derecede zarar vermektense kendi ellerimi kesmeyi tercih ederim.

Seni benim için bu kadar mükemmel kılan ruhun, bağımsızlığın, mücadelen ve kalbine çok yakın tuttuğun tüm o içgüdülerin. Ve beni de senin için mükemmel yapan."

Sayfa 83

"Benim için nasıl mükemmelsin?" diye sordu ısrarak.

"Vücudumun seninkine tepki vermesini sağlayabildiğin için mi? Senin mükemmellik anlayışın bu mu?"

"Bu bir başlangıç," diye alay etti onunla, nabzına karşı kıkırdayarak. "Ama bundan çok daha fazlası var ve bunu belirtmemi ihtiyacın olduğunu sanmıyorum." Bir kez daha kulağına yaklaştı ve sonraki sözlerini en yumuşak nefeslerle fısıldadı. "Başarılı bir avcı için, avının kokusunu avının üzerine taşıyan bir savaşıdan daha iyi bir eş olabilir mi? Esintiler? Şehvetli bir kediye, onun kokusuna, hareketlerine, tadına ve dokunuşuna asla doyamayacak bir erkekten daha iyi kim eşlik edebilir? Ve boğazına sarılmanızın gücü karşısında başını eğebilecek birini kime tercih edersiniz? Bunu unuttun mu, kedici? O anda ve yatakta birlikte olduğumuz tüm anlarda iddialarını ne kadar kolay kabul ettiğimi bir kenara mı bıraktın?"

"Egonun bu kadar yara almasına şaşırdım," dedi, duymak istemediği gerçekleri görmezden gelmeye çabalarken sesinde acı bir hüznün vardı.

"Sadece sana sarılmak bile egomu tatmin ediyor. Vücudunu benimkine karşı hissetmek ve her zaman orada olacağını bilmek. Ben olsam

"Avlanırken, mahkemeye çıkarken, uyurken sizi izlemekten mutluluk duyuyorum..."

Elijah ağzını onun şakağına dokundurdu. "Ve dilerim ki benim gibi bir adamın böyle şeyler söylemesinin ne anlama geldiğini anlamak için beni araştırırdı."

Elijah kızın saçını tutmayı bırakarak ondan uzaklaştı.

Uzun bir süre sonra ellerini duvara yaslandı ve yüzünü ona döndü. Altın rengi gözlerini onunkilere dikmesi bir an daha sürdü.

"Neden birinin böyle bir şey yapmasına izin veriyorsunuz? Neden?

Düşüncelerini istila etmek." Kadın öyle bir titredi ki, adam bunu vücudunun ince tüylerinde hissetti.

"Çünkü böyle şeylerin olağan olduğu bir toplumda büyüdüm. Düşüncelerimiz ve duygularımız konusunda çok açık ve netiz. Birbirimizle kolayca paylaşıyoruz. Bu, bir gün sizin de özgürleştirici bulabileceğiniz bir şey."

"Zaten biliyorum. Syreena ve Anya ile özgürce konuşuyorum, düşüncelerim Zihin İblislerinizin sondalarına olduğu kadar onlara da açık. Fark şu ki, bunu yapmayı ben seçiyorum. Benim seçimim olmadan bu seçim benden alınamaz.

izin istiyorum."

Elijah sırtını onun karşısındaki duvara yasladı ve kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. Bu hareket birdenbire onu geçen Beltane'den beri ilk kez bu kadar sağlıklı gördüğünün farkına varmasına neden oldu. Güç yayıyordu. Bir güç dalgası, ölümcül bir güç akımı ve kadının ürpermesine neden olan temel bir seksilikti kendi teninin içinde. Şimdi yeniden güçlü olduğuna göre onunla sevişmek nasıl bir şey olurdu?

Gülümsedi, kızın düşündüğü şeylere uyum sağladığını hatırlamasına neden olan ukala, eğlenen bir sırıtış. Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı ve kız gibi davranmayı reddederek bilerek onun gözlerinin içine baktı.

Savaşçı aldatıcı bir tarafsızlıkla, "Benim halkım, bir dışının Damgalama'yı kabul ettiği anda," dedi, "bunun anlamı olan her şeyin bir parçası olma iznini vermiş olduğuna inanır. Telepati de buna dahildir."

"Bunun için izin vermedim! Bunu biliyorsun!" "Doğru değil. Sen izin verdiğin anda kendi özgür iradenle kollarıma geldin.

Beni istediğini ve kabul ettiğini söylediğin an."

"Keşke o lanetli sözleri hiç söylememiş olsaydım!" diye sertçe çıkıştı. "O zamandan beri bana o küfürleri savurup duruyorsun, keşke boğazında kalsaydı!"

Siena sert sözleri söylemeyi bitirmeden yaklaşık bir kalp atışı önce çok ileri gittiğini fark etti. Elijah'nın gözleri yeşil bir ateşle parlayarak Siena'nın nefesinin ciğerlerinde donmasına neden olurken, duvardan fırlayıp inanılmaz bir güçle kollarını kavradı. Daha önce hiç o kavrayıcı ellerin gücüne benzer bir şey hissetmemişti. Birdenbire sürekli olarak ne kadar kısıtlandığını fark etti.

onunla birlikte kullanıyordu. Bu gücü hissederek, şimdi onun nezaketinin büyüklüğünü anlıyordu.

Kendini ona o kadar yakın buldu ki, pençelerinin **Sayfa 84** üzerinde oluşturduğu çizgileri görebiliyordu.

yanak. Sadece hafif bir darbe almıştı, izlerden sadece küçük kan damlaları akıyordu ve sanki biri derisinin üzerine Mors alfabesiyle yazı yazmış gibiydi.

"Kendi yaptıklarıyla olanları ne kadar istesen de geri alamazsın," diyerek onu sertçe bir kez daha sarstı. "Pişman olacağın şeyler söyleme yavrum. Aramızdaki ilişkiyi kolaylaştırabilir ya da zorlaştırabiliriz. Seçim senin ve bunu yapmak için iki günün var."

"Önce beni bulman gerekecek!" diye tısladı ona, sonra daha iyi düşündü.

"Pekâlâ," dedi soğuk bir sesle ve onu öyle bir bıraktı ki, kız geriye doğru sendeledi. "Eğer böyle olmasını istiyorsan, bunun için sadece kendini suçlayacaksın."

Elijah kollarını kaldırdı ve göz kırparak rüzgârın hiçliğine doğru döndü.

Bir kez daha onun üzerinden geçerek, elbisesini ve saçlarını şiddetle savurarak, o anki duygularıyla onu bir düzine şekilde aynı anda damgalayarak yoluna devam etti.

Adamın gittiğinden emin olduğunda Siena sonunda lastik gibi olmuş dizlerinin çözülmesine izin verdi.

Yavaşça yere çöktü, sırtı kayıyordu.

Bir çift kuğunun karmaşık oymaları, boyunları öyle bir şekilde birbirine dolanmış ki hangi kafanın hangi kuşa ait olduğu.

Isabella başını bebeğin başının üzerindeki pozisyonundan kaldırdı.

pencerelerin kasalarında titrediğini duyduğunda beşikteydi. Rüzgarlı bir gün değildi, bu yüzden bunun doğal bir olay olmadığından şüphelendi. Aceleyle parmak uçlarını öptü ve önce uyuyan bebeğin başına dokundurdu.

Çocuk odasının kapısını kapatmak için hareket etti ve hızla merdivenlere yöneldi.

Elijah'ın ileri geri volta attığını ve ellerini tekrar tekrar saçlarında gezdirdiğini görünce yarı yolda durakladı. Şimdi onu aradığı için Isabella Daha önce dikkatinden kaçmış olan renk değişimi. Kendi kendine gözlerini devirdi.

Ne İnfazcısın sen, diye kendi kendine zihinsel bir yorumda bulundu.

Elijah o anda başını kaldırdı ve onu görünce rahatlamış görünüyordu. Aceleyle ona doğru koştu, merdivenlerden yukarı sıçradı ve Onu neredeyse sürükleyerek oturma odasına götürüyordu. Onu hafifçe iterek kanepedeki koltuğa zıplamasına neden oldu.

"Seninle konuşmam gerek," dedi huzursuzca ve hemen halıdaki tedirgin turuna devam etti.

"Ben de öyle anladım," diye cevap verdi kuru bir sesle.

"Bu delice inatçılık konusunda ne yapacağımı bilmiyorum. dişi!" "Dişi "yi bazılarının "nükleer silah" dediği gibi söyledi. "Pençelerini sürüklemeye, tekmelemeye ve yolun her santimini tırmalamaya kararlı. Beni zorlayacak Acele ve acı verici bir şey yapıyorum ve bunun düşüncesi bile göğsümün tam ortasında bir delik açıyor!" Nefes almak için zar zor durakladı. "Demir silahlar bunun yanında hiçbir şey, sana söz veriyorum Bella. İşte tam da bu yüzden asla bir eş aramadım, bunu biliyorsun, değil mi? Beladan başka bir şey olmayacağını biliyordum."

"Evet, nasıl böyle hissettiğini anlayabiliyorum." Kadının alaycılığı adamın aklını başından almıştı.

"Tek yapmam gereken Jacob'ın senin için nasıl düğümlere dönüştüğünü izlemektir ve bunun bana göre olmadığını biliyordum." O

kısa bir süre durdu ve aniden koyunlaşarak ona baktı. "Senin hatan olduğunu ima etmek için söylemiyorum elbette."

"Elbette," diye alaycı bir ifadeyle kabul etti.

"Ama tek yapmanız gereken bana yardım etmeye çalışırken ona nasıl geri çekilmesini söylemek zorunda kaldığınıza bakmak. Böyle düşünmenin ve davranmanın ardında hiçbir akıl, hiçbir mantık yok. Sanırım Siena'nın

neden bu kadar korktuğunu bile anlıyorum. Beni bir tür şey gibi ele geçiriyor..."

"Hastalık mı?" Isabella yardımsever bir şekilde yanıtladı.
"Kesinlikle! Bu bir hastalık gibi ve tek tedavisi de o.
O! En dik kafalı, inatçı, mantıksız, dik kafalı-" "Bunu zaten söyledin-"

"-dünyadaki kadın!" diye bitirdi, elinin keskin bir hareketiyle beyanlarını noktaladı.

"Bunun için zamanım var mı? Yani, gerçekten zamanım var mı? İki psikopat dışı iblis var **Sayfa 85**

Noah ve Jacob'a bir faydam dokunacaksa dikkatimin son zerresine kadar buna odaklanmalıyım. Herhangi birimiz her an Ruth'un tuzaklarından birine düşebilir ya da o kadar çok güç ismi bildiği için Çağrılabiliriz. Böyle ölümcül bilgilerle etrafta dolaştığını düşünmek beni hasta ediyor. Bir sonraki kurbanının benim kadar şanslı olma ihtimali yok."

"Evet, sonuçta her ormanda dolaşan bir Lycanthrope Kraliçesi yok," diye ekledi Bella.

"Kesinlikle!" Elijah onun anlıyor gibi görünmesinden dolayı rahatlamış görünüyordu. Kızın hızlı parmaklarının ardında bastırdığı kıkırdamadan tamamen habersizdi. "Bir de kızın var, zavallı şey, tüm bu olanlar yüzünden isimsiz dolaşıyor. Bu gidişle hayatının geri kalanında ona 'Hey sen!' diye sesleneceksin."

Isabella alt dudağını ısırды ve yüzeye çıkan zekice sözlerle boyun eğme dürtüsüne direndi.

"Ve beni büyücüler ve avcılar hakkında konuşturmayın."

"Aklımdan bile geçmezdi," diyerek onu temin etti.

"İşte şimdi, gördün mü? Ne kadar zordu değil mi?

Anladınız işte,

Değil mi? Basit mantık kullanıyorsun. Bir artı bir eşittir iki. Başka bir cevap yok, ne kadar uğraşırsanız uğraşın bunu değiştiremezsiniz. O halde diğer tek seçenek kaçınılmaz olanı kabul etmek ve yola devam etmek. Bunun başıma açtığı tüm belalara rağmen, bunu yapmaya hazırım." Görünmez bir yol açmak için eliyle işaret etti. kendi önünde. "Sadece olanı kabul et ve geleceğe doğru ilerle. Ama o bunu görmeyi reddediyor."

Sonunda Elijah'ın gücü tükendi. Yere çöktü. Isabella'nın yanındaki kanepeye öyle sert oturdu ki Isabella koltuğunda zıpladı. Büyük bir hayal kırıklığı ve yenilgiyle iç çekti, gözlerini kapatıp başını arkaya yasladı.

"Başım ağrıyor," diye yakındı. "Ne tür bir İblis'in başı ağrır?"

"Gergin bir tane mi?" Bella teklif etti.

"Kesinlikle!" Tekrar iç çekti. "Bu konuyu konuşabildiğimiz için çok mutluyum. Sırrımı açabileceğim pek fazla insan yok ama sana güveniyorum Bella. Sen diğerlerinden daha çok bana benziyorsun. Tavrın, mizah anlayışın... hepimizin çok ciddiye aldığı bu saçmalıklara karşı tamamen saygısız olman."

Elijah tekrar ayağa kalktı ve eğilerek yanağına kısa bir öpücük kondurdu.

"Daha sonra tekrar uğrarım. Gidip birkaç büyücüyü avlayacağım ve biraz stres atacağım."

Bir anda, eve girdiği açık pencerelerden esen bir rüzgârdan başka bir şey değildi. beş dakika önce.

Bu da neydi böyle? Isabella'nın öfkeli kocası aklının bir köşesinde bunu sordu.

Benim tahminim kadın sorunları olurdu.

Küçük çiçek, onun nasıl hissettiğini çok iyi bildiğini söyleyebilirim.

Eve döndüğünde öldürülmen dışında. Aynen öyle.

BÖLÜM 10

Jacob gökyüzünden nazikçe aşağı süzüldü ve Türleri arasında eşi benzeri olmayan bir Toprak İblisi becerileri mükemmelliğine sahip yerçekimi. Aslında, Jacob'ın bin yılı aşkın bir süredir kendi elementinden Kadim seviyesine ulaşan ilk kişi olacağına inanılıyordu.

Ancak bunun nedeninin, geri kalanların bu tür bir ayrımın yapıldığı 700 yaşına ulaşacak kadar uzun yaşamamış olmaları olduğunu anlamak pek de rahatlatıcı değildi.

Jacob'ın ayakları kalın bir ağaç dalına hafifçe dayandı ve elleri de yaşlı meşe ağacının kabuğuna değene kadar çömeldi.

İnfazcı, halklarının sahip olduğu bir Lycanthrope'a en yakın şey olarak düşünülebilir.

Avlanabilir, koku alabilir, kamufle olabilir ve Dünya'daki tüm hayvanların davranabileceği düzinelerce şekilde davranabilirdi. Halkının çoğu bunu bilmiyordu ama o sadece hayvanları büyülemekle kalmıyor, onların şekline girerek onları taklit edebiliyordu.

Ancak Lycanthrope'lar gibi değildi. Bu sadece bir kopyalamaydı... fiziksel yapı ve becerilerin benimsenmesiydi. Değişkenler hayvanlar kadar hayvanların kendileriydi. Yakup

Sayfa 86

birkaç yüzyıla daha ihtiyacı var. Lycanthrope'ların doğal metamorfozu ile eşit sayılabilecek bir öykünme mükemmelliğinin tadını çıkarmadan önce yetenek.

Şu anda normal formundaydı ve esrarengiz derecede keskin görüşüyle geceyi ve ağaçları araştırıyordu. Bir süredir İblis'i takip ediyordu ve diğerinin becerisine rağmen kendisini hedefinden gizlemeyi kolay buluyordu. Bu sadece İblis'in dikkatinin ne kadar dağınık ve eylemine ne kadar kararlı olduğunu kanıtlıyordu.

Rüzgâr, orman ağaçlarının gıcırdayan kolları arasından sertçe esiyor, inatçı yaprakları aşağıya doğru çekiyordu. Ormanın zemininde dinlenmekte olan diğerlerine katılacakları spiral ölümler.

Jacob başını kaldırıp neredeyse dolunay olan aya baktı, onun yanındaki konumunu tekrar kontrol ettikten sonra yapraklardan oluşan bir kasırganın parçalanarak Elijah'ın doğal formuna dönüşmesini izledi.

Rüzgâr İblisi ormanın zeminine çömelmiş, Jacob'ın bulunduğu pozisyonu taklit ederek elini kanlı yapraklar ve kısa orman çalıları arasında gezdiriyordu. Ardından çok da uzak olmayan o günkü kurbanlarının cesetlerine doğru ilerledi ve her birine kısa bir süre dokunarak kalıntıları bir düşünceden çok daha fazlasıyla rüzgârlara savurdu.

Zamanın ne kadar acımasızca dikkat dağıtıcı olduğunu bilerek

Jacob, Elijah'ın gelip bu tür bir temizlikle ilgilenmeyi hatırlamış olmasından biraz daha fazla etkilenmişti. Bu tür savaşlara ve var olmaması gereken varlıklara dair tüm kanıtları ortadan kaldırmak elbette önemliydi. Belli ki savaşta yurttaşlarını kaybeden büyücüler ve avcılar izlerini örtmek için aynı ihtiyacı hissetmiyorlardı.

Ancak Gecegezen olarak yaşamayı düşünen ölümlüler için bile gizliliğe ihtiyaç vardı.

İnsan toplumu büyüye karşı çok şüpheliydi ve büyü kullananların kendilerini ifşa etme riskine girmeleri için dini önyargılarına çok fazla bağlıydı. Ve avcılar ne kadar açık sözlü olmak isteseler de, deli, hatta katil damgası yemekten korktukları için kendilerini gizlemek zorundaydılar. İşin komik yanı, kendi türleri -yani ölümlüler- avcılar için daha tehlikeli olabiliyordu.

bu yanlış yönlendirilmiş insanlar gerçek Gecegezenlerden daha fazla.

Jacob Elijah'yı takip etmeye karar vermişti çünkü savaşçının öfkesi açıkça haddini aşmıştı ve Bella'ya yaptığı veda yorumundan sonra İnfazcı diğer İblis'in henüz aradığı türden bir belayla yüzleşecek kadar iyi olmadığından endişelenmişti. İlk seferinde bununla tek başına yüzleşecek kadar güçlü değildi. Elijah'ın onu öldürebileceğini

düşündüren neydi?

Bu sefer daha iyi bir şans Toprak İblisi'nin tamamen ötesindeydi.

Elijah ölümlülerin kalıntılarını ortadan kaldırma görevinden doğruldu ve ayaklarını birbirinden iyice ayırarak, savaşçılara özgü asırlık bir alışkanlıkla, ağırlığını ayaklarının arasında sıkıca dengeledi.

Her iki İblis de içgüdülerinin onlara orman için normalin dışında olduğunu söylediği bir şey duyduklarında aniden başlarını çevirdi. Jacob'ın aklına, Elijah'ı bu bölgeye, yani Lycanthrope bölgesine bela aramak için çeken şeyin ne olduğunu daha önce hiç öğrenmemiş olduğu geldi.

Jacob toza dönüşerek doğal rüzgârın akıntısına kapıldı ve bir saniye sonra savaşçının yanında toparlanmaya başladı. Kaptan onu gördüğüne şaşırılmış gibi görünmüyordu.

"Bella'nın seni peşimden göndereceğini düşünmüştüm," diye fısıldadı Toprak İblisi'ne selam verirken.

İkisi birlikte yere yakın alçak pozisyonlara döndüler. Jacob gözlerini kapadı ve bir pelerin uzatarak ikisinin de üzerinde kamuflaj var.

Jacob arkadaşının tahminini ne doğruladı ne de yalanladı. Ormanın hem doğal hem de doğal olmayan hareketlerine odaklanmıştı.

"Aklıma belki de pusuya düşürülmediğim geldi. Belki de istemediğim bir şeyin içine girdim.

Bunu kabul etmek benim için ne kadar zor olsa da."

"Aynı fikirdeyim," diye onayladı Jacob. "Lycanthrope bölgesine kasıtlı olarak çekilmiş olmanızı tuhaf buluyorum. Çok fazla değişken var."

"Bu da şu soruyu akla getiriyor: Bu kadınlar neden Lycanthrope bölgesinde saklanıyor?"

"Benim cevabım da onların ölüm listesinde sadece İblislerin olmadığı yönünde olacak. Bunu zaten biliyoruz."

Sayfa 87

"Evet, ama Ruth ve Mary neden kaynakları bu şekilde yönlendirsin ki? Açıkçası, sen, Bella ve geri kalanımız

bir kin."

"Belki de," diye fısıldayarak kabul etti Jacob. "Ama Vampirler ve Likantroplar Beltane Savaşı sırasında onların birliklerini yenmemize yardım ettikleri için, kendilerini bu intikamın bir parçası haline getirmiş olabilirler."

Elijah bir an sessiz kaldı ve sonra hatırladı Siena'nın gözetiminde ilk uyandığında ona söylediği bir şey.

"Bekle bir dakika. O söyledi... ve hiç tıklamadı bile!" "Ne?"

"Siena. Siena bana dedi ki, ve tabii ki o sadece O zamanlar ukalalık ettim ama boynumu kurtarması gerektiğini söyledi çünkü halkımızın beni Lycanthrope bölgesinde ölü bulmasına izin vererek yıllardır süren barışçıl teklifleri mahvetmek istemiyordu."

Jacob'ın gözleri anlayışla hafifçe açıldı.

"Anlıyorum. Herhangi bir yardımcıyı eritmek için daha iyi bir yol

'Thrope'lar ve İblisler arasındaki ilişki, bir İblis'in ölümünden dolayı onları suçlamaktan daha iyidir! Hem de herhangi bir İblis değil..."

"Ben mi? O zaman pusuya düşürüldüm demektir."

"Ve hâlâ öyle olabilir." Jacob ağaçların arasına bakarken gözleri kısıldı. "Onları takip etmek senin görevin, Ruth bunu biliyor. Bu yüzden belirgin bir iz bırakıyorlar. Ve sen kaybolduğunda..."

"Gelip araştırmanız için pusuya yatmış bekliyorlar. Sen ve Bella... ve hatta Noah. Onlar hâlâ buradalar." Elijah bir an durup rüzgârı dinledi, rüzgârın şu ya da bu nesnenin etrafında nereden estiğini ve bu nesnelerden hangilerinin sıcak kanlı olduğunu işaretledi.

"Siena onları korkutup kaçırdığı için senin kurtarıldığını fark etmediler. Ormana girip senin cesedini arayanları ihbar etmek üzere nöbetçiler tutuyorlar."

"Bu da başımızın belada olduğu anlamına geliyor."

"Ben de öyle düşünüyorum," diye onayladı Jacob, ağaçların arasından kendilerine doğru akın eden ani yaşamı hissederek.

"Lanet olsun ona, bu kadar çoğunu nasıl maskeleymiş?"

"Beni deli ediyor. Buradan çıksak iyi olur."

Jacob başıyla onayladı ve İlyas'ın rüzgâr formunun zarar veremediği gibi kendi formunu da zarar veremeyen toza dönüştürmek için harekete geçti. Fakat İlyas aniden sertleşti ve

İnfazcı'nın kolunu tuttu. Jacob hareketsiz kaldı ve dikkatini savaşçının bakışlarının odaklandığı yere yöneltti.

Ay ışığındaki altın parıltısı karşısındaki ağaçların arasında göz kırptı. Ağaçların arasından bir şahin fırladı ve altındaki çalılıkta oturan kamufle olmuş İblislerden habersiz, açıklığın üzerinde tembel bir daire çizdi.

Savaşçı hâlâ ağaç çizgisine odaklanmıştı, altın kedi açıklığa sıçramadan önce bile tam olarak ne göreceğini biliyordu. Bu bir tesadüf değildi.

Siena oradaydı, Elijah birden fark etti. Fark etmemişti ama Siena, Elijah'ın olayı araştırma niyetini yanlış anlamıştı. kendi ölüm sahnesi gibi.

Onu buraya o getirmişti.

Jacob yanında Elijah'ın bedeninin gerildiğini hissetti ve savaşçıyı sabit tutmak için uzandı.

"Kimıldama," diye tısladı.

"Neden kokusunu alamıyor?" Elijah nefesinin altında sordu.

"Ben de onların kokusunu alamıyorum," diye bilgi verdi Jacob. "Bu çok güçlü bir büyü."

Elijah, şahinin yerde salınışını ve havada başkalaşım geçirişini çaresizlikle izledi.

Mağarada tanıştığı çift renkli saçlı Lycanthrope hafif bir koşuyla yere indi. Durdu ve döndü, kız kardeşini arıyordu.

Kız

kardeşi.

Syreena.

Elijah birden onun kim olduğunu ve Siena için ne anlam ifade ettiğini anladı. Siena şekil değiştirirken, Diğer kadından yarım çayır ötede, Elijah gözlerini kapadı ve

daha önce hiç denemediği kadar güçlü bir şekilde onunla bağlantı kurmaya çalıştı.

Jacob Kraliçe'nin hareketsiz kaldığını görünce içgüdüsel olarak çömeldi.

Siena kafa derisinin arkasına doğru ilerleyen garip hissi üzerinden atmaya çalıştı. Açıklanamayan bir his hissetti Panik ve uyarı, ama hissettiği kendi içgüdüleri değildi.

Kaşlarını çattı ve davetsiz misafiri bir kenara itti, Zihnindeki işgüzar savaşçının yaptıklarını protesto ettiğini varsayıyordu. Ona ne yapıp ne yapamayacağını söyleyecek olursa lanetlenirdi. Onları bir araya getiren olayı araştırmak onun göreviydi.

sorumluluğundadır ve aşağıdakilerin güvenliğini korumak için yapılmalıdır

topraklarının bu kısmında dolaşanlar. Bu onun Halkını koruma görevi vardı ve ona aksini dikte edemezdi.

Elijah Jacob'ı silkeledi ve ayağa kalktı. Tek bir adımla Jacob'ın kamuflej etkisinden sıyrıldı ve inatçı Kraliçe'ye doğru koşmaya başladı. Kraliçe onu görmeden önce kokusunu almıştı.

ve birdenbire ortaya çıkıp ona doğru koşmaya başlayınca şok içinde ayağa kalktı. O kadar hızlıydı ki, bir nefesle diğeri arasında ona çarptığını hissetti. Bir sonraki saniye, vücudunun moleküllerinin kelimenin tam anlamıyla onunkilere karıştığını hissetti.

Birdenbire rüzgâr olmanın nasıl bir his olduğunu anladı. Bir an için sanki nefes alamıyormuş gibi hissetti.

her şey havaydı. Ama çıplak ağaç dallarının, çam iğnelerinin ve yarasaların yanından geçerek gecenin içinde birlikte süzüldüklerinde, adamın varlığı onu kuşatmıştı.

Dünya altlarından o kadar hızlı geçti ki Siena'nın başı döndü ve biraz da midesi bulandı. Adamın ona karşı küstahça davranışını protesto edecek sesi yoktu, bu yüzden başka çaresi yoktu.

O havanın özüne tutunmak için.

Aradan bir dakika bile geçmeden Dünya onlara doğru hızla yaklaştı.

O kadar ani bir şekilde tekrar kaskatı kesildi ki, adam onu o kadar sıkı tutmasaydı, yüzüstü yatağın içine

düşebilirdi.

yere. Bir anlık şaşkınlıktan sonra fark etti ki nerede olduklarını fark etti. Jinaeri'nin mağarasının girişinde duruyorlardı, her şeyin başladığı yerde.

Siena dengesini kurar kurmaz onu iterek yanından uzaklaştı, öfke ve ateşle ona baktı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye sordu kadın. "Şımarık kışını kurtarıyorum," diye karşılık verdi.

İşte o zaman adamın kızgın olduğunu fark etti. Sadece biraz kızgın değil, kesinlikle öfkeliydi. Yeşil rengi neredeyse siyaha çalacak kadar koyu olan gözlerinde alev alev yanıyordu. Kadın

Birden kendini savunmasız ve dezavantajlı hissetti.

İçgüdüsel olarak, saçları çıplak vücudunun etrafında sıkıca dolandı.

Birkaç kalp atışı sonra, iki kişi daha toz bulutundan İblis İnfazcısı ve kız kardeşi Syreena'nın şekillerine büründü.

Syreena uçmaya alışıktı, bu yüzden Siena kadar şaşırmamıştı. Yine de, aniden

demolekülerize edilmemiş herkes için rahatsız ediciydi. bu olaydan dolayı onun bile rengi biraz solmuştu.

"Bu bir tuzaktı!" Elijah Siena'ya ters ters bakarak onu irkilerek dikkatini ona geri verdi. "Yüz kadar büyücü ve avcı bize doğru yaklaşıyordu!"

"İmkânsız!" diye karşılık verdi ona, ince elleri yumruk şeklinde kıvrılmıştı. "Onların kokusunu alırdım. Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki büyü kullananlar biz Gecegezenler için gezegendeki en kötü kokulu yaratıklardır. Bu yüzden
_"

"Görünüşe göre var!" Elijah araya girdi, ona o kadar yakın eğildi ki içgüdüsel olarak geri adım atmak zorunda kaldı.

"Sen

Artık sadece yanlış hizalanmış insanlarla uğraşıyorsun Siena. Dışarıda seni hayal bile edemeyeceğin şekillerde kandırabilecek güce sahip İblisler var. Babanın ne kadar uğraşırsa uğraşsın bize karşı hiçbir savaşı kazanamamasının bir nedeni var. Ve inan bana, senin tüm

İnsanlar beni bir kasap olarak görüyor, onlara fark ettiklerinden çok daha fazla zarar vermiş olabilirim!

"Ruth'un kalibresindeki bir Zihin İblisi, istediği her şeyi görmenizi, koklamanızı ve duymanızı sağlayabilir.

Bunu bize, bunun farkında olan kendi halkına yapabiliyor, o halde size de yapabilir. Jacob ve benim tek yolumuz

Çünkü vücut ısılarını algılamak için alternatif yetenekler kullanabiliyorduk."

Sayfa 89

"Doğruyu söylüyor Siena." Jacob, Elijah'ın o anda pek de diplomatik davranmayacağını bildiği için daha nazik konuştu. Jacob eşinin tehlikeye ve ölüme yaklaştığını görmenin dehşetinin insana neler yapabileceğini biliyordu. kişiliğinizi ve kalbinizi. "Elijah sizi görmemiş olsaydı ikiniz de birkaç dakika içinde katledilirdiniz.

Sizi temin ederim ki, bu sefer onlar bir Lycanthrope olasılığı. Yeryüzündeki tüm metallere karşı hassasım ve sizi temin ederim ki üzerlerinde iki masum şekil değiştirenden çok daha fazlasını öldürecek kadar gümüş vardı."

"Ben hiçbir şey görmedim," dedi Syreena inanamayarak. "Ormanın ve açıklığın etrafında bilerek birkaç kez döndüm. Siena'ya her şeyin açık olduğuna dair sinyal gönderdi."

Ancak çift renkli saçlı kadının, Yakup ve İlyas'ın anlatmaya çalıştığı noktaya karşı çıkmadığı açıktı. Sadece biraz şok olmuştu.

Elijah, "Kanıtı ihtiyacın varsa, inatçı kışına tekmeyi yemen için seni geri götürüp o açıklığa atmaktan mutluluk duyarım," diye tehdit etti.

"Benimle bu şekilde konuşmaya nasıl cüret edersin!"

İkinci kadın dönüp ona gözlerini devirirken Jacob irkildi. O zaman bu kadının da boynunda altın ve ay taşlarından oluşan narin halkalar olduğunu fark etti. Kraliçe'nin yakasındaki iki inçten fazla kalınlığa karşılık bu mücevher sadece yarım inç kalınlığındaydı. Jacob bu diğer kadının da kraliyet ailesinin bir üyesi olduğundan şüpheleniyordu, ancak daha önce hiç ikinci bir kraliçe duymamıştı.

Prenses, Gideon'un orada bulunduğu süre boyunca verdiği raporlardan.

Yakalar dikkat çekiciydi, diye düşündü Jacob. Orada Üzerlerinde, takan kişi şekil değiştirdiğinde genişleyip daralmalarını sağlayan bir tür büyü olabilirdi. Şahinden insansıya dönüşmek, Prenses küçük olsa bile çevresinde önemli bir fark yaratıyordu, ince kemikli küçük bir şeydi. Yine de boyu bir metreyi pek geçmiyordu. Kız kardeşi gibi, onun varlığı da Onu hayattan biraz daha büyük gösterecek kadar etkileyiciydi. Alacalı renkli saçları ve gözleri güzeldi ama aynı zamanda sinir bozucuydu.

Jacob nazikçe Prenses'in koluna girdi ve onu tartışan çiftten birkaç adım öteye götürdü.

"Ben Jacob, İblis Kral'ın İnfazcısı. Sizi uyarmadan ele geçirdiğim için özür dilerim ama ikiniz de tehlikedeydiniz."

"Sana inanıyorum," diyerek ona güvence verdi ve uzattığı eli tutmak için uzandı. "Ben Syreena, Kraliçe'nin Danışmanı ve kız kardeşiyim."

Jacob onun kız kardeşini kontrol etmek için arkasına bakmasını izledi. "Bana mı öyle geliyor yoksa bir delik kadar işe yarar mıyız?

Şu anda şemsiye mi?" diye sordu, gri kaşı kahverengi kaşının üzerine hafifçe kalkmıştı.

"Kraliçenizi ve Kaptanımı kaderlerine terk etmemizi mi öneriyorsunuz?" Jacob hafifçe gülümsedi. "Bu son derece kötü bir davranış olur."

"Biliyorum," diye güldü, "ama son birkaç gündür onunla sarayda yaşamak zorunda kalmadınız."

"İnanın bana, o da pek iyi değil."

Toz ve şahine dönüşmeden önce son bir kez bakiştılar ve ikisi de arkadaşları tarafından fark edilmeden uçup gittiler.

"Burada inatçı olan ben değilim," diye ısrar etti Siena, altın rengi gözlerindeki öfkeyle. "Eğer sen benden uzak dursaydı, bunların hiçbirisi olmazdı!"

Elijah, "Bunu nasıl anladığınızı gerçekten bilmek isterim," diye sordu.

"Eğer daha önce bana zorbalık etmeseydin-"

"Zorbalık mı?" diye araya girdi. "Kaçınılmaz olana direnerek kendine işkence etmenin ne kadar aptalca olduğuna seni ikna etmeye çalışmaktan başka bir şey yapmadım. Seni korumaya çalışıyorum-"

"Senden asla koruma istemedim ve şu anda Tanrıça üzerine yemin ederim ki asla istemeyeceğim!"

"Çok geç!" diye hatırlattı ona acımasız bir memnuniyet ifadesiyle. "Neye yemin ettiğine dikkat etsen iyi olur, yoksa hesabını verirken bedelini ödersin."

"Ne yani, tüm şeytanların yaşadığı cehenneme mi gideceksin? Sanırım ben zaten oradayım, çok teşekkür ederim **Sayfa 90**

ilginiz için teşekkür ederim."

Ondan uzaklaşmak için döndü, ormana doğru koşmaktan ve ondan olabildiğince uzağa gitmekten başka bir şey istemiyordu. Bu sefer adamın saçlarına uzanacağını tahmin etti ve onu yumuşak bir şekilde savuşturdu, dudaklarından bir zafer çılgılığı döküldü

geri sıçradı ve ona güldü. İnsandan Werecat'e o kadar hızlı dönüştü ki Elijah'ın gözünü kırpacak zamanı bile olmadı.

Bunun bambaşka bir şey olduğunu fark eden Elijah, oval gözbebeklerine, açılmış pençelerine ve meydan okumayla seğiren kuyruğuna bakarken akıllıca bir adım geri çekildi. Az önce kendini olduğundan üç kat daha güçlü hale getirmiş, zaten sahip olduğu her kedi içgüdüсünü geliştirmişti.

Bu, savaşmak isteyeceği bir form değildi.

Onun formlarından herhangi biriyle savaşmak istemiyordu. Onunla savaşmaktan, anlamayı reddettiği şeyi anlamasını sağlamaya çalışmaktan yorulmuştu. Bu yüzden onun meydan okumasını görmezden geldi ve boyun eğmiş bir iç çekişle ona sırtını dönüp yürüdü birkaç adım uzaklaştı. Ondan yaklaşık beş metre uzakta şekil değiştirerek yaklaşan şafağın içinde kayboldu.

Siena onun geri çekilmesiyle şaşırdı ve şaşkınlık içinde otomatik olarak insan formuna geri döndü.

Etrafına bakındı, ormanın aydınlanmasını keskin bir şekilde hissetti. İblis'in bu sefer neyin peşinde olduğunu anlamaya çalışmayı bir kenara bıraktı, pumaya dönüştü ve hızla eve doğru yol almaya başladı.

En yüksek hızda, şafaktan sadece bir saat sonra şatosuna dönmesi gerekir.

Tüm mesafe boyunca onu takip ediyormuş gibi görünen bulut örtüsünü fark etmedi bile.

"Artık ormanın zemininde ölü yatmadığınızı bildiklerine şüphe yok," diye belirtti Noah. "Ve tuzaklarının fark edildiğini de."

Noah bir yanıt bekledi ama yanıt gelmeyince titizlikle çözmeye çalıştığı parşömenden başını kaldırıp baktı. Elijah sırtı ona dönük bir şekilde masasına yaslanmış, kollarını göğsünün üzerinde sıkıca kavuşturmuş, bacaklarını bileklerinden çaprazlamıştı. Ancak savaşçının vücudunun rahat duruşuna rağmen, sıkıca sarılmış olduğu belliydi Gergin düşünceler ve

duygular. "Elijah?"

Yüzbaşı şaşkınlıkla kaşlarını kaldırarak Kral'a baktı.

"Özür dilerim, bir şey mi dediniz?"

"Samhain'e kadar sadece bir gece daha var dedim. Siena ile bir gelişme var mı?"

"Hayır. O her zamanki gibi inatçı." Elijah ona alaycı bir gülümsemeye karşılık verdi. "Bununla birlikte, gelişmekte olan telepatimiz için eşsiz bir kullanım öğrendi. Lycanthrope dilinde kaç tane aşağılayıcı isim olduğunu biliyor musun?"

"Hayır, ama senin bildiğine dair bir his var içimde."

"Evet," dedi Elijah zoraki bir gülümseme ve alaycı bir zevkle, "ve hitler gelmeye devam ediyor."

"Bir de iyi tarafından bak. Bu gidişle çok geçmeden onların dilini öğreneceksin."

"Evet, ama bunun beni önyargılı halka zaten olduğumdan daha fazla sevdirecek bir kelime dağarcığı olacağına inanmıyorum."

"İyi bir noktaya değindin," diye onayladı Noah. "Neden Gideon'dan onunla konuşmasını istemiyorsun?"

"Geçen sefer olanlardan sonra mı? Kanunsuz ölümlülerle gelişen savaşın yeterli olduğunu düşünmüyor musunuz?"

"Elijah, Siena'nın bu kadar mantıksız olduğuna inanmakta zorlanıyorum.

Kendisi her zaman sıra dışı bir bilgeliğe ve olağanüstü bir amaç netliğine sahip bir kadın olduğunu kanıtlamıştır."

"Öyle," diye kabul etti savaşçı. "Ve onun bilgeliği ve amacının netliği tam anlamıyla bana karşı. Bana söylemekten zevk aldığı gibi," elini alnına vurarak işaret etti, "Kral olmasını tercih edeceği çok çeşitli çiftlik hayvanları var."

Nuh yüzünü buruşturdu ve savaşçıyı olduğundan daha fazla incitmemek için bu sözün mizahını dikkatle geri itti. Siena gerçekten de kurnazdı. Elijah'ın en zayıf noktasının, egosunun peşinden gidiyordu. Ama bir de bilgelikten yoksun olduğuna karar verdi. Bu sadece ertesi gece onun için işleri daha da zorlaştıracaktı. Zaten Noah da Elijah'ın ne kadar zorlandığını görebiliyordu **Sayfa 91**

zaman ona yaklaştıkça. Siena onun kendisini ne kadar kısıtladığından habersizdi. Davranışları ne kadar şımarıkça olursa olsun, onu kendisinden korumak için ne kadar çabaladığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Yarın bunların hepsi tartışma konusu olacak. Eğer sadece

O
Elijah'ın ona karşı gerçek niyetini araştırmak için aralarındaki bağlantıyı kullanırsa, belki de ona biraz daha nazikçe. Savaşçıyı hayatı boyunca tanımış olan Kral'a göre, Elijah bu ateşli Kraliçe'ye tamamen aşık olma yolundaydı. Aslında, onu bu kadar kızdıran öfke, hiç şüphesiz ona olan çekiciliğinin büyük bir parçasıydı. Elijah baştan aşağı bir savaşçıydı ve hiçbir şey ona meydan okumaktan daha uygun olamazdı. Kazanılması gereken bir savaş. Zor kazanılan bir zafer.

Ancak Elijah, Samhain sırasında meydana gelmesi kaçınılmaz olan olayları acımasızca kötü bir biçim olarak ve kendi onur duygusu.

Siena'nın bunun ona ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Bu akşam savaşçıları eğiteceğini sanıyordum." Elijah masadan uzaklaşarak, "Öyle," diye onayladı. "İ Dün gece olanlar hakkında seni bilgilendirmek istedim. Döndüğümde uyuyordun."

"Herkesi hareket halinde ve hazırlıklı tutun. Tüm savaşçılarınızın, hiç kimsenin kendi başına dışarı çıkmaya cesaret ediyor." Noah bir an durakladı ve koridorun karşısındaki ateşe baktı. "Ve başka kaybolmalar olursa en kısa zamanda bana bildirin."

Elijah onun ne demek istediğini gayet iyi anlayarak başını salladı.

Ruth'un İblis güç isimleri hakkındaki bilgisi etkisini göstermeye başlamıştı. Teker teker kara büyü pentagramlara çağrılıyorlardı. Ruth bir Yaşlı'ydı. Yüzyıllar boyunca birçok İblis. Siddah için popüler bir seçim olmuştu. Şimdi çocuklarının güç ismini ona emanet eden her ebeveyn yas tutuyor ve çocuklarının hayatları için dehşetin acısını hissediyordu. Ruth isimlerini iğrenç büyücülere veriyorlardı ve emirlerini yerine getirmeleri için teker teker çağrılıyorlardı. Bunu durdurmak mümkün değildi. Onları bundan koruyacak bir şey yoktu.

Pentagramın kaderinden kaçabilen tek İblis Legna'ydı ve o da tamamen şans eseri olmuştu. Diğerlerinin hepsi de eninde sonunda Bella ve Jacob'ın zarar vermeden önce bulup yok etmeleri gereken akılsız canavarlar olacaktı.

Zamanla

Jacob geçtiğimiz aylarda zavallı yaratıkları ve onları kaçıranları bulmaya çalışmaktan başka pek bir şey yapmamıştı. Artık Isabella neredeyse tamamen iyileştğine göre, sonunda bu yükü taşımasına yardım edebilecekti. Bunu yapmak onun kaderiydi.

"Eşleşmek Jacob'ın her zamanki Samhain'ini de hafifletecek.

sorumluluklar," dedi Elijah. "Birbirimizi izlersek, insanları ve diğerlerini baştan çıkarma girişimlerinde bulunma ihtimalimiz azalır."

Noah, Elijah'ın bu kadar kolay bir şeyin çiftleşme içgüdüsüne direnmesine yardımcı olmasını dilediğini

söyleyebilirdi.

Samhain'de onu ezmek. İblisler yanlış yönlendiriyor. Samhain'de insanlarla çiftleşme içgüdüğü başka bir şeydi ve Jacob'ın görevi bunu durdurmaktı çünkü durdurulabilirdi. Elijah damgalanmıştı ve bunu onun için hiçbir şey durduramazdı. Ölüm dışında hiçbir şey.

Savaşçı birkaç dakika sonra havaya karıştı ve Noah, şöminenin yanından geçip açık pencereden çıkarken dönüştüğü esintinin anaforunu izledi.

Bir an sonra, Gideon'un astral formu Nuh'un karşısında katılaştı.

Kral, "Onun için yapabileceğiniz bir şey var mı?" diye sordu. "Hayır. Mantıksız olan Elijah değil. Hata Siena ile yatıyor."

"Bunu biliyorum. Ama onu da suçlayamam. Sizden öğrendikleri dışında bizim yöntemlerimizi anlamıyor ve bu, böyle bir durumda ne beklendiğini bilerek büyümekten çok daha farklı."

"Ama büyüdüğü geleneklere bile direniyor," dedi Gideon ciddi bir ifadeyle.

"Taktığı kolyenin ilmi çok açık. Elijah kolyeyi çıkardığı anda, kız onun oldu. Elijah'ın bunu bildiğini bile sanmıyorum. Ona kendim söylemedim çünkü ona daha fazla acı çektirmeye gerek görmüyorum. Kendi geleneklerine karşı gelmekten onu eş olarak kabul edeceğini bilmek son derece acı verici olurdu."

Sayfa 92

"Yapabileceğimiz bir şeyler olmalı."

"Var. Samhain'in kutsal ayının

Gelin ve bırakın doğa her ikisini de yoluna koysun. Doğa bu zorunlulukları bize sebepsiz yere yaşatmadı. Eğer düşünürseniz, bu oldukça zekice bir numara."

"Tecavüze zorlamak mı? Siena bunu böyle algılayacaktır. Legna'yı zamanında yenememiş olsaydınız, aynı şey olmaz mıydı?"

"Belki de. Belki de değil. Legna başka seçeneğim olmadığını anlayabilirdi. Kendisi de buna mecbur kalırdı. Bunun herhangi bir şey olacağına inanmıyorum."

Siena için farklı. Bella, Corrine ya da diğer Druidler için de durum farklı değil. Eğer bu türleri geçerse zorlama büyük olasılıkla bunu da geçecektir. Son zamanlarda Siena'yı gördüm. Solgun ve açıkça karşı koymaya çalıştığı şeye özlem duyuyor."

"Onu anladığımdan emin değilim, Gideon. Bir İblis'i toplumuna kollarını açarak kabul edecek biri varsa, o da o ol. Tıpkı seni ve Legna'yı karşıladığı gibi."

"Biz onun saltanatına ve bağımsızlık anlayışına bir tehdit değiliz."

"Elijah onun tahtını paylaşmayı daha az umursayamazdı. Tek istediği o. Ve isteyerek. Onun isteyerek gelmesini istiyor. Bunun gerçekleşebilmesi için onun bağımsızlığı hayati önem taşımaktadır."

Gideon'un gümüş kaşlarından biri ani bir dalgınlıkla kalktı.

"Belki de bu önemli bir noktadır," diye düşündü Kral'a. "Siena tahtına çok değer veriyor... Noah, sanırım Kaptanımıza her şeye rağmen yardım edebilirim."

Gideon gümüş bir ışıkla göz kırparak Kral'a hiçbir açıklama yapmadan ortadan kayboldu.

Bize katılmadan önce beni biraz yalnız bırak.

Emin misiniz? Geçen sefer kendini kaybetmesi sadece bir an sürdü.

Ne zaman geleceğini bilirsin. Sana güveniyorum, tatlım.

Legna memnuniyetle bu sözün üzerine yerleşti. Kocası taht odasına yaklaşırken onun düşüncelerinde hafifçe sürüklendi.

Siena sarayını yavaş yavaş dış ve iç taht odalarına geri kabul etmişti, bu yüzden orada epeyce insan vardı ve muhafızlar onun kolayca geçmesine izin verdi. Birkaç gün önce Siena'nın patlamasına tanık olanlar onlar değildi, bu yüzden bunu yapmakta tereddüt etmeleri için bir sebep yoktu. Legna da odanın içinde, Kraliçe'nin göremeyeceği uzak bir köşede, muhteşem İblis dişisini gözleri ve zekâları için bir zevk olarak gören bir grup Lycanthrope beyefendisiyle konuşuyordu. Jacob'ın aksine, Gideon

Bundan en ufak bir rahatsızlık duymadı. Gülümsemeleri ve kahkahaları boldu ve görmesi ve duyması çok güzeldi. Bu bu türün eskiden inatçı olan üyelerini etrafına sarmasını izlemek ona olağanüstü bir gurur duygusu veriyordu güzel parmaklar. Hamile hali, dile getirebileceği her türlü arzuyu karşılamak için duydukları hevesi daha da artırıyordu. Ama biliyordu ki gecenin sonunda, şafak söktüğünde

sonsuz kadar onun yatağını arayacaktı.

Saraydaki birkaç kadın ona eşit sıcaklık ve selamlamayla yaklaşırken bile onun gözlerini üzerinde hissedebiliyordu. Karısı kadar sosyal ve diplomatik değildi, ama bu bir şekilde onu daha da aranan biri haline getirmeyi başarmıştı. Karısı bunu kendisine açıklama tenezzülünde bulunmadan önce, aylardır kendisine gösterilen bu ilgi karşısında şaşkınlık içindeydi. Anlaşılan onu "gizemli" buluyorlardı.

Ve bu, bazı nedenlerden dolayı, onlara çekici geliyordu.

Gideon hayranlarının arasında ilerlerken her zamanki soğukkanlı ve açık sözlü halini takındı. Kraliçe'nin dikkatini onu fark etti. Yardımcıları Anya ve Syreena ile tartışmakta olduğu tahtından ayağa kalktığında misafirleri ayrıldı.

Korkunç derecede solgun görünüyordu ve düzgün uyumadığı belliydi. Aslında, hiç de değil, diye düşündü. keskin duyularıyla fizyolojisini ölçtü. Merdivenlerden taht platformuna indi ve platformdan ana kata doğru ilerledi. Altın kumaştan bir tören kıyafeti giymişti. Ceketini karmaşık bir şekilde

Göbeğini, yanlarını ve sırtını tamamen çıplak bırakan işlemeli bolero yelek. Ona uyan uzun, hafif etek kalçalarının çok altında duruyordu ve yarım düzine kadar kumaş panelden oluşuyordu ve o **Sayfa 93** hareket ettikçe arkasında dalgalanıyordu.

ona doğru hareket etti.

İki eliyle ona doğru uzandı, sol kolunun üst kısmındaki altın ve pırlanta bantlar güneş ışığında parlıyordu. tepedeki ışık. Kızın uzattığı elleri avuçlarının içine aldı ve

başıyla zarif bir selam verdi. Kadın uzanarak adamın yanağına nadir bir sevgi öpücüğünü kondurdu ve etraflarındaki kalabalık spekülasyon ve şaşkınlıkla mırıldanırken ona fısıldadı.

"Beni hiç affedebilecek misin? Bir çocuk gibi davrandım" dedi.

"Doğru değil. Üzgündünüz ve bunun nedenini anlayabilecek durumdayım."

Öpücüğünü bu mahkemede ayrı bir onurdu. Tarafından Bunu ona bahşederek, kendisinin ve buna bağlı olarak karısının saraydaki konumunu değiştirmişti. Artık sadece bir hayranlık, merak ve yabancı elçiler olarak görülmeyeceklerdi. O andan itibaren Majestelerinin yakın kişisel dostları olarak kabul edileceklerdi.

"Savaşçı Kaptan'ın takımını bastırmak istiyorsun, ben Sanırım," dedi kurnazca, onu ölçmek için bir an durduktan sonra.

"Söyleyeceklerimin ilginizi çekeceğine inanıyorum. Beni dinlemenizi tavsiye ederim."

"Görünüşe bakılırsa danışmanlarım da aynı fikirde," dedi ve bir elini kaldırarak onları izlerken başlarını birbirine yaklaştırmış tartışan Syreena ve Anya'yı gösterdi. Siena kolunu Gideon'unkine doladı ve halkı geçmelerine izin vermek için ayrılırken o da onunla birlikte yürüdü. "Kralınızı ziyaret ettiğinizde Myriad'ı gördünüz mü?" diye sordu sohbet edercesine.

"Büyükelçiniz kaleye sık sık geliyor. Sanırım o ve Noah satranç tahtası üzerinde düşmanca bir ilişki kurdular."

Siena güldü, bu ses görünüşünü aydınlatıyor gibiydi.

"Myriad inatçı bir yaratıktır. Onu yenene kadar pes etmeyecektir," diye bilgi verdi.

"Özür dilerim," dedi Gideon yumuşak bir sesle, "ama sanırım sizin küçük melezinizi dövmeye çalışan Noah."

"Gerçekten mi?" Siena yine güldü, altın rengi gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Zekice bir şey. Sarayınıza göndermek için uygun bir seçim olduğunu biliyordum. Noah'yı tekrar savaş ilan edecek kadar sinirlendirmemesi için dua edebilirim."

Gideon, onu taht odasının ve salonlarının kalabalık alanlarından uzaklaştırıp uçsuz bucaksız yapının daha uzak noktalarına doğru onunla birlikte yürürken gülümsedi. Oluşan dostane sessizliği ilk bozan o oldu.

"Eğer bana bu Damgalamaya karşı direnişimin ne kadar beyhude olduğunu hatırlatmak için buradaysanız, sizi temin ederim ki resmi zaten görüyorum. Kendimde değilim ve bunun belli olduğunu biliyorum." Kadın durakladı ve Gideon onunla ne paylaşmak istediğine karar vermesi için ona zaman tanıdı. "Sen ve arkadaşlarının nasıl Bu şeyden çok keyif alıyorum. Onu ne zaman görsem parlıyor, güzelleşiyor ve gülümsüyor.

Mahkemeye döndüğümünden beri gülebildiğim ilk şey senin zekân oldu."

"Legna ve ben birbirimize ilk kez tamamen bağlandığımızda,"

"Çok iyi arkadaş olduğumuz söylenemezdi. Gerçekte, yaklaşık on yıldır birbirimize karşı düşmanca bir tutum içindeydik.

Onun gururunu incittim. Bir tanesini de çarpık doğru ve yanlış anlayışım yüzünden tamamen mahvettim. Bununla birlikte, birbirimize bağlandığımız anda, sevgili olmamızın kaçınılmaz olduğunu her zaman anlamıştık. Birbirimizle çiftleşecektik.

hayatımızın geri kalanında. Bunu anlıyorduk çünkü İblisler olarak bu bizim tarihimizin ve fizyolojimizin bir parçasıydı, ancak yakın zamana kadar çok nadir görülen bir durumdu. Neyse ki, kontrol edebildiğimiz tek şey aramızdaki sorunları çözmek ve Beltane'den önce birbirimizi tanımak için ayırdığımız zamandı.

bizi birbirimize zorladı. Bu hazırlık hayati ve değerliydi Siena. O olmasaydı eminim ki birbirimizin kalbini bulmamız çok daha uzun sürerdi.

"Samhain seni ve Elijah'ı birbirinize zorlayacak. Sana

bunun garantisini veriyorum. Zorlama binasını görüyorum

zaman yaklařtıķça içinizde. Bu durum Elijah'a da yansımıştır. Her iki toplumdaki yansımalar bir yana, sizi temin ederim ki, mcadelelerinize raēmen kendinizi uyanırken bulacaksınız

Samhain'den sonraki sabah onun yanında."

Sayfa 94

"Bana toplumumu bir kenara bırakmamı söylüyorsunuz, oysa yapamayacaēım tek şey bu. Beni etkileyen her şey insanlar." Siena dudaklarını hafifçe ısırđı. "Ben bir İblis dişisi deēilim. Daha önce türler arasında böyle bir kesişme görmediniz.

Onunla savařılamayacaēını söylüyorsun ama ben sıradan bir varlık deēilim." "Ben de deēilim," diye hatırlattı Kadim İblis ona soēukkanlılıkla,

Cıva rengi bakışları Siena'nın altın rengi bakışlarına düşerken, düz bir tonda konuştu. "Siena, uzun ve zorlu bir eēitimden sonra

Sözlerimin doēruluēuna güvenmek için bir tanıdık. Beni yirmi beş yıldır tanıyorsun, şimdi benden şüphe etmeyi mi seçiyorsun?

Tahtınızın kaderini ve tüm sözüme ve sözde barbar düşmanlarınızın gerçekte neyle ilgili olduēuna dair ēretilerime inanan insanlar?"

Kadının avucunu alnına bastırışını izledi, yanındaki adımları hiç deēiřmiyordu. Onun acısını hissediyor, başındaki aērının gerginliēini görebiliyordu. Henüz onu nasıl manipüle edeceēini bilmemesi onu rahatsız ediyordu.

Lycanthrope fizyolojisi onun işine yarayacak kadar iyiydi. Esaret altında geirdiēi o beş yılı ērenerek geçirmişti ve son yarım yılını da Lycanthrope'larla ilgili temel bilgileri yeniden ērenerek geçirmişti.

fizikselliēi. Ancak bu karmaşık türü iyileştirme konusunda ilerleme kaydetmeye başlaması için birkaç yıl daha çalışması gerekecekti. İnsanlar ve İblisler neyse de, bir Dönüşen'in kimyasının, DNA'sının ve tüm vücudunun deēiřtirilebilirliēinin karmařıklıēı, onları iyileştirme sanatını, uzun yaşamı boyunca karřılařtıēı en zor meydan okuma haline getirmişti.

Ona nerebileceēi tek şey kelimelerdi. Umarım,

dünyadaki tüm güce sahip olsa bile değiştiremeyeceği
bir şey yüzünden kendini hasta ettiğini anlamasına
yardımcı olacak doğru kelimelerdir. Bu bir

Ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar, üstünlük eylemi hiçbirini aşmıyordu.

Aşkım.

Evet, tatlım? diye sordu zihnindeki yumuşak, parlak varlığa.

Ona duymak isteyeceği bir şey söylemelisin, dedi Legna bilgece. Dolaylı konuşmak sana göre değil.

Emirlere yanıt vermez. Sadece olası çözümlere yanıt verecektir. Siena kadını Kraliçe'den ayıramaz. Kadınlığını bastırmıştır.

Tahtını paylaşmaya zorlanma korkusuyla, çevresinin kontrolünü kaybetme korkusuyla vahşice. İşte bu yüzden şimdi çok korkuyor.

Gideon Legna'nın meseleyi herkesten çok daha iyi anladığını biliyordu. Bir Zihin İblisi olarak Legna'nın Çiftleştiklerinden ve güçlerini birbirleriyle paylaştıklarından beri katlanarak artan inanılmaz bir psikoloji kavrayışı.

"Eşine söyle kendi işine baksın," dedi Kraliçe. kuru bir ifadeyle. "Onun varlığının senin etrafında vızıldadığını hissediyorum, Gideon."

Siena, hayvan formlarındaki Lycanthrop'lar da dahil olmak üzere diğer hayvanlarla telepati kurabiliyordu ama Gideon'un zihnini okuyamıyordu. Bununla birlikte, Legna'nın zihnindeki varlığını hissediyordu ve düşüncelerinin ve tartışmalarının neye yöneldiği hakkında belli belirsiz bir fikir sahibi olmasını sağlayan altıncı his gibi bir şeye sahipti. Bu daha ziyade

Avcının, avının yapacağı bir sonraki hareketi sezme yeteneği.

Gideon, "Sağlığınızın onu çok yakından ilgilendirdiğini size bildirmemi istedi," diye aktardı.

"Ve size bizim sizin düşmanınız değil dostunuz olduğumuzu hatırlatıyor."

"Herkes benim düşmanım," dedi Kraliçe acı bir şekilde, üzücü duygularının ağırlığı üzerine çökerken adımları nihayet yavaşladı. "Ya da yakında öyle olacaklar. Şimdi barışımıza ne olacak eski dostum?"

Siena havada Legna'nın ışınlanmasının habercisi olan patlamayı hissetti. Bunu bekliyordu, tıpkı Legna'nın Gideon'un arkadaşı rahatlatıcı ellerini onun omuzlarına koydu.

Siena sonunda hareket etmeyi bıraktı ve dönüp Legna'nın, kocasının kilere tıpatıp benzeyen parlak, saf gözlerine baktı.

"Gideon'a aldırmamalısın. İyilik için fazla açık sözlü olduğunu biliyorsun," dedi Legna yatıştırıcı bir sesle ve Siena'nın görüş alanının dışında kalan arkadaşına göz kırptı.

Gideon, sevgili eşinin kendi sihriyle çalışmasını izlerken göğsünde bir gurur kabarması hissetti. En başından beri onu yanında getirmesi gerektiğini bilmeliydi. Kadim erkek hala **Sayfa 95**

bir ikilinin parçası olmayı öğreniyor ve bazen bu hataları yapıyordu, ancak çoğunlukla

Bin yıldan fazla bir süredir tek başına yaşıyordu. Bazı alışkanlıkların kırılması altı aydan çok daha uzun sürer.

"Şu anda hissettiklerini anlıyorum Siena," Legna ciddiyetle konuştu. "Hayatımın geri kalanında bu yaşlı adamla birlikte olacağımı fark ettiğimde neler hissettiğimi hayal etmene yardımcı olabilir miyim?" Siena, Legna'nın yakışıklı "ihtiyarına" bakarken gülümsemekten kendini alamadı.

"Söylediklerinin aksine, onun düşünmek istediği kadar kabullenici değildim ve sizi temin ederim ki Noah'a söyleme ihtimalinden dolayı rahatsız. Ama bildiğiniz gibi biz Kader'e ve alınyazısına inanırız ve bunun mukadder olduğu çok açık. Senin için bile öyle olmalı."

Siena, "Bu durumu hiç de kolaylaştırmıyor," diye itiraz etti.

"Hayır. Bunu biliyorum. Ama Gideon'u dinle. O size yardımcı olabilir."

"Tüm argümanlarınızı zaten duydum."

"Ben bir tartışma değil, bir çözüm öneriyorum." Gideon her iki dişinin de elini tuttu ve onları itaatkâr bir şekilde oturdukları bir oyuktaki banka götürdü. Legna hemen elini kaldırdı

Kraliçe'nin elini kendi elinin arasına sıkıştırarak sessiz bir destek verdi.

"Kendine ve halkına buna alışmaları için zaman vermen gerektiğini biliyorsun. Bana bir İblis'i Kralları olarak kabul etmeyeceklerini söylemiştin, değil mi?"

"Evet. Bundan eminim."

"O zaman onu kral yapma Siena."

"Ama bu Baskıya karşı koyamayacağımı söylemiştiniz..."

"Onu Kral yapmayın dedim. Onu eş olarak almaktan başka seçeneğin yok ve sen de biliyorsun ki, kalbinde ve ruhunda İlyas'ı yanında istiyorsun ve ona ihtiyacın var." Gideon çömeldi ve bir elini Kraliçe'nin dizine koyarak onun şaşkın gözlerinin içine baktı. "Bana monarşinizin tarihini anlatmanızı istediğim günü hatırlıyor musunuz? Gelenekleri ve nasıl büyüdüklerini ve yüzyıllar boyunca değişti mi?"

"Evet." Gülümsedi. "Yirmi saatten fazla bir süre boyunca beni tartışmayla meşgul ettiniz. Hiçbir konuşmadan bu kadar keyif almamıştım."

"O zaman bir an için bu gelenekleri düşünün. Toplumunuzda erkeklere eşit ölçüde izin vermeden önce Kral diye bir şey olmadığını söylemediniz mi? Bu durum yaklaşık dokuz yüz yıl önce bir örnekle değişmişti..."

"...Kraliçe Colein, eşini eşit seviyeye yükselttiğinde düzeyde," diye ekledi, ilgili kişilerin isimlerini aradığında.

"Evet. Alexzander. Tarihinizdeki ilk Kral." "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Siena." Legna konuştu, sesi yumuşak ve ısrarcıydı.

"Elijah monarşinizde sizinle eşit olmak istemiyor, Sadece kalbinde, ruhunda ve bedeninde. O hayatından ve Nuh'a karşı görevlerinden memnun. Bunu anlamıyor musun?"

"Onu tahtınız için bir tehdit olarak görüyorsunuz. Ben de sana bu tehdidi ortadan kaldıracak bir çözüm öneriyorum. Aksi yönde karar ver," diye ısrar etti Gideon. "Onu Eşin yap Siena, Kralın değil. Eğer bir gün onu siyasi eşitin olarak yükseltmeyi seçersen, o zaman bu senin

Bunu yapmak sizin seçiminiz, başkasının değil. Onu tahtta eşiniz yapmanızı gerektiren bir Lycanthrope yasası yoktur, sadece onu eşiniz yapmanızı gerektirir. Eski bir geleneği çağır,

Halkın üzerindeki gücünü koru ve bu korkularınla İlyas'ı ve kendini cezalandırmayı bırak."

"Ne sorduğunu biliyor musun?" Siena boğuk bir sesle sordu, umut ve rahatlama onu ele geçirmeye çalışırken başı dönüyordu. "Benden ona alenen öyle bir şekilde davranmamı istiyorsun ki... onun egosuna sahip hiçbir erkeğin tahammül edemeyeceği bir şekilde."

"Sizden her zaman yaptığınız şeyi yapmanızı istiyoruz. Halkınız için en iyi olanı yapmanızı.

Bu sana nefes almak kadar doğal geliyor Siena."

"Elijah'ı sandığın kadar iyi tanımıyorsun," dedi Legna. ekledi. "Sizin için her türlü fedakârlığı yapacağına inanıyorum. Sarayınızı etkilemesine gerek yok. Sadece sizi. Nuh'un yanındaki konumu onun için fazlasıyla yeterli. Ve size şunu söyleyeyim, bu onun egosunu zedelese bile, İlyas yine de **Sayfa 96**

seni her koşulda kalbine alır." "Ama..."

"Siena," dedi Gideon iç çekerek, "riske girmeden hiçbir şey kazanılmaz."

BÖLÜM 11

Elijah ertesi gece irkilerek uyandı.

Aniden yatakta doğruldu ve vücudu bu hızlı hareketi protesto etti. Nefesini tuttu ve omuzlarındaki ağrıyan kasları ovmak için uzandı. Kendini zorlamıştı Samhain'in gelişini göz önünde bulundurarak, bir önceki gece askerleriyle birlikte son sınırlarına kadar yorulmanın hepsine iyi geleceğini umuyordu.

Elijah tam olarak ne beklediğini bilmiyordu ama şu anda kendini oldukça normal hissediyordu.

Son birkaç gündür hissettiği kadar normaldi. Bu da aslında ayaklarını sürüyerek tarif edilemez derecede maviydi ve belli bir Lycanthrope dışisine neredeyse tamamen kızgındı.

Kral'a yakın olmanın, hissetmesi gereken Siena'ya saldırma dürtüsünü bir şekilde engelleyeceği umuduyla Nuh'un evinde uyumuştı.

Ama şimdi, düşüncelerinde ve arzularında sıra dışı hiçbir şey hissetmeden uyandığında, gülünç bir şekilde rahatlamıştı.

Yatak takımını geriye itti ve dolaba doğru yürüdü. En rahat giydiği kot pantolonunu ve oldukça sıradan beyaz düğmeli gömleğini seçmeye özen gösterdi. İş günü kıyafeti olarak düşündüğü şey buydu.

Özel bir şey yoktu, hatta yetiştiği dönemden kalma, sık sık tercih ettiği gömlek malzemesi olan ipek bile yoktu. Bir kadını görmeye ya da baştan çıkarmaya hazırlandığı şeklinde yanlış anlaşılabilir herhangi bir şey yapmak üzere değildi.

Kelepçeleri kollarının yarısına kadar yuvarladı ve aynadaki sıradan yansımasına gülümsedi. Savaşçı ellerini saçlarında gezdirmek için bir an durdu, hala Renk değişimine oldukça alışkındı. Oldukça çekilmişti-

hayatının çoğunda başındaydı. Onun yerine altın iplikçikleri görmek hâlâ tuhaftı.

Bunun kiminle çiftleşmesi gerektiğini hatırlatmak için mi yapıldığını merak etti. Ona her baktığında, bu rengin nereden geldiğini düşünüyordu. Hiç şüphe yok ki Legna da aynada değişen göz rengini gördüğünde aynı şeyi hissetmişti; Gideon'a özgü gümüş rengi.

Elijah odasından çıktı ve Büyük Salon'a yöneldi. Orta merdivenlerden aşağı inerken bir an duraksadı. Noah şöminenin yanında, Elijah'ın onu yatarken gördüğü pozisyonun hemen hemen aynısında oturuyordu. Yanından geçerken Nuh'un masasına baktı ve gündüzden beri birikmiş olan not ve çeviri yığınını gördü.

Kral'a doğrudan "Bugün uyudunuz mu?" diye sordu.

"Elbette," diye yalan söyledi Kral, gözlerini son zamanlarda sıkça gördüğü alevlerden ayırmadan.

"Her şey yolunda mı, Noah?" Elijah ısrar etti.

Noah sonunda ona baktı ve güven vermek için yarım bir gülümseme verdi.

"Bu soruyu size sormam gerekmez miydi?"

"Kendimi iyi hissediyorum. Hatta iyiden de öte. Gideon'un tüm bu olanlar hakkında doğru bilgilere sahip olup olmadığını merak etmeye başladım."

"Kendine fazla güvenme dostum," diye yumuşak bir sesle uyardı Noah. "Gideon nadiren yanılır."

"Güvenoyu için teşekkür ederim," dedi Elijah. "Noah, bunu söylediğim için beni affet ama son birkaç gündür tam olarak hangi gezegendesin? Kendinde değilsin."

"Biliyor musun, insanların kendileri hakkında konuşmaktan kaçındıkları zaman genellikle bu şekilde düşündüklerini fark ediyorum. Sen kendin için endişelen savaşı. Ben her zaman olduğum gibiyim."

Elijah konuyu daha fazla zorlamadı. Nuh kendi öğütlerini asla uzun süre tutmazdı. Ne zaman konuşurdu istedi ve bir an bile erken değil. Şu an için Kral haklıydı. O gece odaklanması gereken kendi sorunları vardı.

"Sanırım Jacob'a yardım etmeyi düşüneneğim.
Bu gece," dedi Kral'dan uzaklaşarak. "Bella'nın hala-"

Elijah, Nuh'un elinin kolunun üst kısmını sardığını hissedince durdu. Arkasında duran Kral'ı görmek için döndü ve meraklı bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

"Bunu tavsiye etmiyorum. Jacob kendi başının çaresine bakacaktır."

"Ama-"

"Elijah, bunu sana açıklamak zorunda mıyım? Jacob ve Bella damgalandılar ve bugün Samhain. Seni temin ederim ki, onlara habersizce uğrarsan hoş karşılanmayacaksın."

Nuh'un ne demek istediğini anlayan Elijah iki kaşını da kaldırdı.

Kalın kafalı erkek.

Elijah zihninin gerisinde devam eden isim takmalara neredeyse alışmaya başlamıştı ama bu ilk kez oluyordu Hayatında olup biten bir şeye tepki olarak duymuştu. O cıvıltılı sesi ve ardından yankılanan kahkahayı duyunca dikkati o kadar dağılmıştı ki, Nuh'u ve en yakın pencereden dışarı fırlayan hızlı bir rüzgâra dönüştü.

Noah'ın elinde hiçbir şey yoktu, yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

Elijah'ın ilk durağı eğitim sahasıydı.

Çalışma alanının ortasında durdu ve ahşap eğitim mankenlerinin ve hedeflerin gıcirtısından başka bir şey duymadı. Aslında buranın bu kadar terk edilmiş olması ürkütücüydü. Genellikle akşam karanlığından şafağa kadar hareketli olurdu. Ama bugün kutsal bir bayramdı ve kimsenin orada olması gerekmiyordu. Ancak geçmişte orada her zaman birileri çalışır, başka türlü yönlendirilirse tehlikeli olabilecek enerjileri yeniden odaklamaya çalışırdı. Görünüşe göre Elijah kendini yormaya çalışırken onları biraz fazla zorlamıştı ve hiç kimse Kaptanlarının yanına yaklaşacak havada değildi. eğitim tesisleri.

Yani bu iki ihtar demekti. Yavaşça sahaya doğru yürüdü. Zamanını meşgul edecek başka ne yapabileceğini düşünmeye çalışırken eğitim yardaları.

Belki de Tanrıça'ya bir kurban vermelisin. Elijah olduğu yerde durdu.

Ne de olsa bugün kutsal bir gün, diye devam etti ses.

"Biliyor musun, konuşkan olmak için iyi bir zaman seçmişsin," diye ısırdı, sesi boş tarlalarda yankılanıyordu.

Elijah derin bir nefes aldı ve düşüncelerini onun düşüncelerinde bile seksi olan sesinden uzaklaştırdı, Vücudundaki her siniri sersemletecek şekilde omurgasını arıyor gibiydi.

Nefesinin altından küfrederek bir rüzgâr şeytanına dönüştü ve ayrılırken antrenman sahasının aşınmış tozunu savurdu.

Bir saat sonra Elijah nihayet kendi evinde, gezegenin yarısında, herhangi bir Rus bölgesinden uzakta cisimleşti.

Sonunda memnun bir şekilde fenerleri yakmaya başladı ve en sevdiği sandalyenin tozunu aldıktan sonra iç çekerek sandalyeye gömüldü. Başını arkaya yasladı ve gözlerini kapatarak kendini serbest bırakmaya çalıştı gecenin sessizliğinde. Evi aslında modern ahşap kulübelerden biriydi. Modern konutlarla birlikte gelen her türlü konfora sahip olmasına rağmen, buna hiç gerek yoktu. Elektrik ve benzeri şeyler onun ya da onun türünden herhangi birinin işine yaramazdı, doğanın güçleriyle olan akrabalıkları teknolojiyi ve çoğu mekaniği İblis'e karşı olumsuz tepki verir hale getiriyordu Biyokimya.

Biliyorum. Legna ve Gideon mahkemeye geldiğinden beri kalede eski gazlı aydınlatma sistemini kullanmak zorunda kaldım.

Elijah bir anda dik oturdu.

Neden sesi daha önce olduğundan daha yakın geliyordu?

Kahretsin, onunla alay etmek için berbat bir zaman seçmişti. Neredeyse adamın aklını tamamen yitirmesini ve onu aramaya gelmesini istiyor gibiydi. Ve eğer o da doğru bir şekilde içinden geçen gerilimi ve

Böyle devam ederse yakında istediğini elde edecekti.

Sayfa 98

Senden korkmuyorum, diye fısıldadı.

Olmalısın, diye uyardı, bağlantıyı ilk kez kendisi denerken.

Önce beni bulman gerekecek.

Asıl tehdidi. Hiç şüphesiz onunla alay ediyordu.

Çünkü kendini ondan saklayabileceğine inanıyordu.

Kendisinin üstün yeteneklere sahip olduğuna ve bu nedenle korkacak bir şeyi olmadığına inanıyordu.

Bu meydan okuma aptalcaydı ve Elijah onun bundan daha zeki olduğunu düşünmüştü. Kendini hayal kırıklığına uğramış ve üzgün hissediyordu.

ayağa kalktı ve yerde volta atmaya başladı.

Siena, ateşle oynuyorsun. Bunu yapmak istemezsin.

Buna benim karar vermem

gerekmez mi? Lanet olsun ona!

Elijah onu düşüncelerinden uzaklaştırmaya çalıştı ve koşarak

karanlık merdivenlerde zihnini meşgul edecek bir şey, herhangi bir şey aradı. Kendini onu ve onunla ilgili anılarını düşünmekten alıkoymak için.

O yumuşak, seksi fısıltıyla konuştukça, kulağına mırıldandığı ve onu tatlı bedeninin derinliklerine doğru ilerlemeye teşvik ettiği aynı fısıltıyı daha fazla hatırladı. Parmaklarının saçlarındaki hissini, tırnaklarının sırtını sıyırışını bile hatırlıyordu.

Elijah kütüphanesine girdi, hızla bir kibrit çaktı ve masanın üzerindeki fenerlerden ikisini yaktı.

Bu yüzyılda pek okuyan biri değildi.

savaş becerilerine ve stratejik yeteneklerine konsantre

oldu. Geçen yüzyılda usta bir silah yapımcısı olarak

becerilerini mükemmelleştirmişti. Kütüphane

aydınlandığında, her duvarda bunun kanıtı parıldıyordu.

Yaklaşık yirmi kılıç vardı.

çeşitlendirilmiş ve her biri kendi elleriyle

Kınına kadar. Üzerinde sergilendikleri bağlar bile kendi dokunuşuyla özenle hazırlanmıştı.

Bunlar sadece göstermelik değildi. Hepsiyle pratik yapmış ve yarısından fazlasını gerçek savaşta kullanmıştı. Şimdi onları yavaşça inceliyor, hangisinin kendisiyle en yüksek sesle konuşacağını görmek için bekliyordu.

Katana dikkatini çekti.

Kılıç saf gümüş bir kın içine sıkıca sokulmuştu ve fenerin ışığı üzerindeki oymaları canlandıracak şekilde titriyordu. Kılıca uzandı, sonra tereddüt etti ve elini indirdi. Hatırlamamaya çalıştı

Siena'nın düşüncelerine bu kadar yakın olduğunu bildiği için onu en son ne zaman kullandığını hatırlamıyordu.

Babamı öldüren bıçak.

Elijah yüzünü buruşturdu, ses tonunun suçlayıcı değil spekülatif olduğunu fark etmemişti bile.

Üzgünüm, Siena.

Üzülme, savaşçı. O kılıcın darbesiyle ikimizin de dünyasını değiştirdin.

Bunalan Elijah bıçaktan uzaklaştı ve yakındaki bir sandalyeye beceriksizce yığıldı.

"Benden ne istiyorsun Siena?" diye sordu yüksek sesle, duygularını filtrelemeye çalışırken sesi kısılmıştı.

Benden ne istediğini bilmek istiyorum.

"Hiçbir şey," diye fısıldadı. "Senden hiçbir şey istemiyorum." Sadece iki güçlü kalp atışı için durakladı. "Sen hariç," dedi sonunda.

Ayağa kalktı ve kütüphaneden evin yarısını saran bir balkona açılan cam kapılara doğru yürüdü. Evden çıktı ve ahşap korkuluklara yaslanırken derin bir nefes alarak gece havasını içine çekti.

Dokunuşun, gülüşün, güzel gözlerin, Siena. Öfken, hem tenindeki hem de zihnindeki parlaklığın. Sabah uyandığımda saçlarına sarılmak istiyorum. gözlerinin içine bakarak. Seni gerçekten tanımanın ne demek olduğunu öğrenmek istiyorum.

Elijah fiziksel acının vücudunun her zerresinde şarkı söylediğini hissederken gözleri kapandı.

Ben öyle bir gizem değilim, Elijah. Ben halkını huzur ve rahatlık çağına götürmekten başka bir şey istemeyen bir kadıyım.

Başka bir şey yok mu Siena? Elijah elini kaldırarak alındaki acı dolu çizgileri ovuşturdu.

İstediyim bir şey daha var.

Sayfa 99

Peki bu ne?

Beni görmeni istiyorum Elijah.

Kadın bunu söylediğinde Elijah korkuluktan doğruldu. Kalbi ani bir umut dalgasıyla düzensiz bir şekilde yerinden fırladı. Gözlerini kısarak karanlığa baktı, bulutlar ağaran ayın yüzünde hareket ederken gece esintisi üzerine doğru esiyordu.

Belli belirsiz, tanıdık bir koku aldı ve vücudundaki her kan hücresinin aniden her türlü yere koştuğunu hissetti, Sonrasında biraz başı döndü.

Ve sonra ay ışığının altın üzerindeki parıltısını gördü. Bir elini parmaklığa dayayan Elijah, parmaklığın üzerinden atladı,

İki kat aşağıya, yere düştü. Koşmaya başladı ama yumuşak koku kaybolunca durdu. Altın ışığın kaynağını bulmak için etrafına bakındı ve

Birden bir ağaç dalının kemikli parmaklarından sarkan bir şey gördü. Ona uzandı, çekip kurtardı ve avucunun içinde çevirdi. Bu, Siena'nın yakası kadar karmaşık bir şekilde altın ve ay taşlarından yapılmış bir kol bandıydı.

Bunun ne anlama geldiğini söyle Siena, diye sordu. Kraliçe'nin eşi Elijah'ın bandosu.

Başka bir şey söylemedi, daha fazla açıklama yapmadı. Buna gerek olmadığını biliyordu. Elijah monarşinin ayrıntılarına yakın bir adamdı. Kraliyet Eşi olmanın ne demek olduğunu çok iyi biliyordu.

Elijah'ın kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki onu zar zor duydu. O anda her şey değişmiş gibiydi. Duygular

Onu ezmek karşı konulmazdı, özlem ve arzu doluydu ve çıldırtıcı olmaktan biraz utangaçtı.

"Bana nerede olduğunu söyle Siena. Hemen şimdi söyle!"

Ben geldim, Elijah. Ve kararını bekliyorum.

Siena güzel taş sunağın önünde diz çöktü ve Anya'nın geçen Beltane'de kendisine hediye ettiği doğal, ev yapımı tütsüyü dikkatle yaktı. Arkasına yaslandı topuklu ayakkabılarını giydi, gözlerini kapattı ve duasına odaklanmaya çalıştı. Ancak bu zordu, çünkü onun sadece kalbi ve ruhuyla değil, kesinlikle bedeniyle de geldiğini hissediyordu. Bunun tam olarak ne olduğunu şu anda kavrayamıyordu. Yine de, açıklamak kadar görmezden gelmek de imkânsızdı.

Hâlâ bir okyanus kadar uzaktaydı ama daha şimdiden kollarında, omuzlarının arkasında ve ensesinde tüyleri diken diken olmuş, bu his saçlarını hışırdatacak şekilde kafa derisine yayılmıştı.

Odası çoktan tütsü kokusuyla dolmuştu. Geleneğe göre, gelecek geceye hazırlık olarak bütün gün yanmıştı. Ayrıca geleneğe göre

Siena bütün gününü uyumak, banyo yapmak, parfüm sıkamak, şampuanlamak ve Cildini yumuşak ve mükemmel bir hale getirmek için çeşitli yağlar ve losyonlar sürüyor.

Kraliçe olmadan önce Prenses'ti, tüm hayatı sarayda geçmişti. Yani tüm bu yaygara ve Süslenmek ve kendisine gösterilen ilgi tam da alışık olduğu ve hoşuna giden bir şeydi. Aslında, sadece bu aşinalık bile çoğu seviyede sakin, rahat ve odaklanmış kalmasına yardımcı olmuştu. Sonuç olarak, vücudunda yumuşak ve hoş kokulu olmayan hiçbir nokta kalmamıştı ve hâlâ Beklerken ağırbaşlı ve sakindi. Yine de

Siena şanslıydı.

Elijah o gece oldukça geç saatlere kadar, yaklaşık bir saat öncesine kadar uyumuştı. Eğer daha erken uyansaydı, Elijah'ın bilmediği bir geceye hazırlanırkenki faaliyetlerini ya da heyecanını gizleyemeyebilirdi. Ne kadar kontrollü olursa olsun, aralarında giderek güçlenen bu bağ onu ele verme potansiyeline sahipti. Diğer pek çok kişiden çok şey saklayabilirdi ama Elijah onun ruhuna işlemişti ve yakında, sonunda fark etmişti ki, artık saklayabileceği hiçbir şey kalmayacaktı.

ondan uzak tutabilirdi. Ve adam onun için geldiğinde, kadın Kalbinin ve kanının acelesi, adrenalini ve biyokimyasındaki diğer tüm endorfinler sistemine akıyordu. Şaşırtıcı derecede güçlü bir uyuşturucu gibiydi, sanki uyarıcıların içinde yüzüyormuş gibi başının dönmesine ve koşuşturmasına neden oluyordu.

Sayfa 100

Teknik olarak, onun kendisine Eş olma konusunda uygun bir yanıt vermesini beklemeliydi.

Ama savaşçının kol bandının anlamını kavradığı anda bunu kalbinde hissetmişti ve ona doğru attığı her adım, sesli bir kabulün olabileceği her şey olmuştu.

Siena yerden kalktı, bunu yaparken sıcak ve nemli avuçlarının altındaki taş soğuktu ve ayağa kalktı. Odası yardımcıları, muhafızları ve hizmetçileri olan kadınlarla doluydu. Ve tabii ki Anya ve Syreena onun yanındaydı.

Her biri çok özel bir tören cübbesi giymiş olan bu kişiler tarafından kuşatılmıştı. Her iki cübbe de uzun melek kanadı kollarıyla boldu. Anya'nınki şeffaf yeşil bir malzemeden, sadece en eski ve en başarılı zanaatkârlarının yapabileceği çok ince, ince bir ipekten yapılmıştı. İpeğin desenine, dokunulduğunda ipeğin kendisinden ayırt edilemeyecek bir şekilde dokunmuş, kuyruğu Anya'nın kalçasını ve uyluğunu saran bir cadaloz resmi vardı.

Syreena'nın cübbesi de aynı şeffaf ipekten yapılmıştı ama onunki serulean mavisiydi. Bir yöne doğru kıvrılıyordu.

vücudunun etrafında bir yunus vardı ve diğerinde bir alaca doğan. Etrafa serpilmiş elmas tozu parıltıları, okyanusun şırıltısını ve gece gökyüzündeki yıldız ışığını ikiye katlıyordu.

Siena kollarını avuç içleri yukarı bakacak şekilde uzattı ve her bir yardımcı kendi elbisesinin üzerine giydiği beyaz dantel ve saten bornozun bir tarafını tuttu. Parmak uçları yavaşça elbisenin önündeki kurdelelere gitti ve onları ayakkabı bağcığı bağlar gibi karmaşık bir şekilde örmeye başladılar, ancak her biri sadece bir elini kullanıyordu, diğerinin eli ikinci el olarak hareket ediyordu. Böyle bir işte başarılı olmak için konsantrasyon, koordinasyon ve işbirliği gerekiyordu ve Siena'nın en iyi arkadaşları, kan kardeşleri olmasa da ruh kardeşleri bu işi kusursuz bir şekilde yerine getirdiler.

İşlerini bitirdiklerinde Siena Anya'nın ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve sevgiyle sıktı.

"Hayatımın neredeyse tamamında en güvendiğim yoldaşım oldun ve bu... ikimizin de bir parçası olacağımızı hiç düşünmediğimiz bu olay sırasında yanımda olman beni onurlandırıyor." Siena Anya'nın ellerini, avuç içlerini kalbinin hemen üzerine bastırana kadar kendine yaklaştırdı. "Ama Geleneklere göre artık evlilik hançerini taşıman için seni seçemem. Aksi yöndeki itirazlarına rağmen bu onur kız kardeşim Syreena'ya verilmeli." Siena'nın altın rengi bakışları Syreena'nın dudaklarındaki destekleyici protestoyu bastırmak için yukarı kaydı. Syreena, kimin kanı olursa olsun Anya'nın bu hakkı hak ettiğini düşünmüştü. "Bu onun hakkı," diye devam etti Siena, birinden diğerine bakarken gözleri ısınıyor, yumuşuyordu. "I onu bir kız kardeşin bir kız kardeşi onurlandırdığı şekilde onurlandırmayı özlemişimdir. Çünkü bu hükümdarlık yolculuğu başladığında beni neredeyse hiç tanımıyor olsa da, onun için her ödülü hak etti. sorgusuz sualsiz sadakat."

"Biliyorum Kraliçem," dedi Anya yumuşak bir sesle, yüz ifadesi hafifçe eğleniyordu çünkü ikisi de bu tür jestlerin güvencesine ihtiyacı olan kişinin kendisi olmadığını biliyordu. Her zamanki bağımsızlık ve güven dolu yüz ifadesine

raġmen,

Syreena'nın kalbi sosyal bir kalpti, kabul görmeye ve destekleyici sevgiye ihtiyacı vardı.

Anya ellerini yavaşça serbest bıraktı ve sonra Syreena ile yüzleşti. Prenses'in gözleri kapalıydı ve yarı-ırk ona bir an verdi. Çift renkli gözleri nihayet açıldığında, kirpiklerindeki nem elbisesinin elmasları gibi parlıyordu.

Prenses daha sonra avuç içleri yukarı bakacak şekilde iki elini uzattı.

Anya tören hançerini kınından çıkardı, metalin keskin sesi yatak odasının yüksek tavanlarında çınlıyordu. Ses, aniden hazır ola geçen muhafızların ayaklarının ani vuruşuyla yankılandı. Yankılanan metal sesiyle birlikte tüm muhafızlar kılıçlarını çekti.

İnce bilenmiş bıçaklar, önce uçları taş zemine gelecek şekilde sertçe indirildi. Taş parçalandıkça ve metal bükülüp çukurlaştıkça kıvılcımlar uçuştı.

Geleneklere göre, bu muhafızlardan ikisi hariç hepsi geceyi kılıçlarını yeniden güçlendirerek geçirecekti.

Sözde, demir ocağının ısısı evlilik yatağını kutsuyor, aynı derecede iyi ateşlenmesini ve tahtın gelecekteki korumasını şekillendirebilmesini sağlıyordu. Ama sembolizm bundan daha derindi.

Muhafızlar, rejimin yeni şekline hizmet edecek yeni kılıçlar şekillendirecekti. Bir Eş Eksikti **Sayfa 101**

Siyasi ve yasal olarak doğrudan iktidar gücüne sahipti, ancak bir Kralın tüm sosyal saygı ve nezaketine sahipti.

Her şeyde eşit... Egemenliği hariç.

Anya hançeri Syreena'nın parmak uçlarına yerleştirdi. Syreena nazik bir saygıyla eğildi.

Tam o anda odaya bir ürperti girdi. Yatak perdeleri ve odanın etrafında asılı olan duvar halıları yeraltı esintisi gittikçe güçlendikçe daha yüksek sesle şaklamaya başladı. Kendine engel olamayan Siena biraz daha hızlı nefes aldı. Yanakları kızarmış ve alışılmadık derecede soluk teniyle keskin bir şekilde örtüşüyordu. Ama sadece

güzelliğini ortaya çıkarıyor ve giydiği beyaz elbiseyle bir kontrast oluşturunuyordu.

Gök gürültüsüne benzeyen olağanüstü bir ses etraflarında yankılandı. Odadaki tüm kadınların nefesi kesildi. Yeraltındaki bir kalede kötü hava diye bir şey olamazdı. Bu ses herkesin yakında gelecek olan konuklarıyla ilgili heyecanını artırmış gibiydi. Kadınların yarısı Korkmaları mı, üzülmeleri mi yoksa sadece merak etmeleri mi gerektiğini bilemediler.

Ancak kesin olarak bildikleri bir şey vardı ki, o da saraydaki ve genel olarak hayattaki yaşamın hiçbir zaman yine aynı. Bunun tam olarak ne anlama geldiği Kraliçe'nin kendisi de dahil olmak üzere hiçbiri tarafından bilinmiyordu. Ama kader konuşmuştu ve hem Kraliçe hem de Gurur şöyle demişti uymak zorundalar. Başka bir İblis'i daha saraylarına kabul etmeliler.

Ama böyle bir İblis? Kasap'ın kendisi mi?

Kraliçe'ye en yakın olanlar tabii ki Onlardan ne isterse yapıyorlardı ama onun hayatı ve güvenliği için endişeleniyorlardı. Elijah'ın kötü şöhretiyle ilgili hikâyelerle büyümek ona zarar vermişti.

Ayrıca, herhangi bir Lycanthrope için bir İblis çok yabancıydı. Çok farklıydı. Kraliçe'nin bu alışılmışın dışındaki düğüne hazırlanışını izleyen kadınlar, şu anda bile sarayda yankılanan sorularla doluydu.

Uykusunda öldürülecek miydi? Kraliçe baştan aşağı bir avcıydı ve savaşçı İblis onu kolay bir hedef olarak görmezdi, ama Kraliçe aslında bu yaklaşan olasılıkla heyecanlandı ve bu en çok kafa karıştırıcı bir parçasıydı. Doğru, saraydaki erkek İblis, Gideon adındaki, son derece yakışıklı bir yaratıktı ve zihin için büyüleyiciydi, ama sıra dışı bir zekâ ve beceriye sahip eğitilmiş bir adamdı.

Yaşamak için kılıç sallayan ve düşmanlarını katleden bir barbardan aynı şeyi beklemek zordu. O, bir eşin ilgisini çekecek kadar çekici miydi?

şehvetli kedi formuna mı bürünecekti? Acaba o da çiftleşmenin iç içe geçmesinden etkilenip sadece Kraliçe'nin yatağına kapanmak zorunda mı kalacaktı, yoksa bir noktada ırklarının tarihindeki ilk kraliyet ilişkisini mi yaşayacaklardı?

Kimyaları tahta varis olacak kadar uyumlu olacak mıydı? İşte bu en önemli soruydu. Türler arasında üremenin mümkün olduğunu kanıtlayan melezlerin varlığına rağmen, kültürlerinde böylesine uçucu bir DNA kokteylinden üretilmiş hiçbir yaratık yaşamıyordu. İblis ve Lycanthrope. Hayvanların ve elementlerin bir karışımı ne üretti, eğer gerçekten üretebilirse bir şey var mı?

Bu aslında hepsinden daha büyüleyici bir soruydu. Lycanthrope'lar mutasyonu ilginç ve heyecan verici bulurlardı. Ne kadar güçlü, o kadar iyi. Syreena'ya bu kadar göz dikilmesinin nedeni buydu. Bu belki de Lycanthrope'un tek yönü olabilirdi.

Bu evlilik, konu bu kadar kolay memnun edilemeyecek ya da bu kadar çabuk boyun eğmeyecek olan toplumlarının daha mesafeli üyelerini kazanacaktı.

Ama Kraliçe, bir gün bu adamı eş olarak alma niyetini açıklamıştı. Bu bir görevdi, evet, ama bu konuda hıçkırığa hıçkırığa ağlayıp sızlanmamış, herkesin bunun oldukça derinden memnuniyetle karşıladığı bir düzenleme olduğunu bilmesini sağlamıştı. O yapmıştı. Son birkaç gündür üzerinde düşündüğü şüphelerini itiraf etti. Sonra da onlara çözümünü anlattı. O sadece onun eşi olacaktı, kralı değil, kesinlikle onların kralı olmayacaktı, Bu koşulu kabul etmezse o da olmaz.

Pek çok kişi onun bu şartları kabul etmeyeceğini düşündü ve bu mantıkla tahtın yakınlarında bir İblis'le karşılaşmaktan kurtulduklarını sandılar. İblis egosu, diye düşündüler, **Sayfa 102**

Özellikle de böyle bir adamın egosu, bu kadar düşük bir güç konumuna asla tahammül edemezdi.

Siena daha fazla itiraz edenlere eski gelenekleri hatırlatmıştı; savaşları çözenin, barışçıl sınırları güvence altına almanın bir yolu olarak kraliyet evliliklerini içeren âdetler. Artık İblislerle savaş halinde olmasalar da, Tanrıça bilgeliğiyle bu barışı sonsuza dek sağlamlaştırmak için bir yol seçmişti. Sienna, önyargıyla karşı çıkmakta inatla ısrar edenlere, İblisleri ellerine silah alıp kendilerini savunmaya zorlayan şeyin babasının terör eylemleri olduğunu hatırlattı ilk etapta. Bu, zaman içinde pek çok zihinde yeniden yazılmış olan tarihin uygun bir gerçeğiydi.

O son tokattan sonra sadece sessizlik olmuştu. Yani düğün gerçekleşmek üzereydi.

Muhafızlar hızla odasının kapılarını açtılar ve o, yanında yardımcıları olduğu halde onlara doğru döndüğünde kapılar ardına kadar açıldı. Hizmetkârlar yatağın yanında sıralanmıştı. Siena gözlerini kapadı, elleri Nefesini tutarken ve etrafındaki rüzgârın büyümeye devam ettiğini hissederken gergin bir şekilde karnının üzerinde kayıyordu.

Çok güçlüydü!

Onun hâlâ uzakta olduğunu biliyordu ama belki de farkında bile olmadan önüne büyük bir güç ve enerji yansıtıyordu. Onun yanına doğru koşması, güç seviyesini yükseltiyordu.

Hissettiği çılgınca aciliyet. Bunu onun zihninde, kendi zihninde hissedebiliyordu. Elektriği her tarafını sarmıştı, içinde, omurgasına beklenti titremeleri gönderen statik yüklerle saçlarından kıvılcım çıkarıyordu.

Muhafızlardan ikisi hariç hepsi odadan çıkıp koridorda ilerleyerek demirhanedeki gecelerine doğru yol aldılar. Kalan iki muhafız koridordaki kapının iki yanında durmak üzere hareket etti. Ancak korumaları gereken tek şey Kraliçe'nin düğün gecesindeki mahremiyetiydi. Son derece sakin olduklarını söylemek onları yanlış tanıtmak olur. Elijah'ın girişi giderek daha tedirgin edici olmaya başlamıştı.

Siena yine de çok dikkatli davranmıştı. Geride kalan iki muhafızın Elijah'a karşı asla savaşa girmediklerinden emin olmuştu. Düşmanca ya da hoş karşılanmayacak herhangi bir dürtüyle hareket etmelerine imkân yoktu. Siena hiçbir şeyin o gecenin önüne geçmesini istemiyordu.

Zaten aralarına çok şey girmişti.

Bu konuda bu kadar heyecanlanacağını hiç düşünmemişti ama kendine engel olamayacağını fark etti. Bir eş edinmekten ne kadar korkmuş olsa da, bu özel eşin getireceği faydaların ve beklentilerin aslında şüphelerinden, korkularından ve endişelerinden daha ağır bastığını fark etti. En azından Gideon ona mükemmel olmasa da yolun yarısından fazlasını kat etmesini sağlayan bir çözüm sunmuştu.

Şimdi Elijah'ın yapması gereken tek şey yolun geri kalanını gelmekti. İlyas'ın daha önce söylediği o kadar güçlü ve içten sözler ona sanki onun kalbine bakıyormuş gibi hissettirmişti. Ama emin olamazdı ve İlyas karşısında durup ona ağzıyla, gözleriyle ve her şeyiyle bu bağlılığın istediği ve kabul ettiği şey olduğunu söyleyene kadar da emin olamayacaktı.

Eşi olan rüzgâr o sırada etrafını sarmış, üç kadının üzerindeki ince elbiselerin arkalarından hızla savrulmasına, geriye savrulmasına ve her yere yapışmasına neden oluyordu.

vücutlarındaki kadınsı kıvrımlar. Bu güç gösterisinden tedirgin olan bekleyen kadınlar birbirlerinin ellerini tutmak için uzandılar. Kısa süre sonra vücutları arasındaki mesafeyi korumacı bir şekilde kapatıyorlardı, öyle ki hepsi neredeyse bir akordeon gibi birbirine yapışmıştı.

Nedense bu Siena'yı gülümsetti.

Bir an sonra bu nedenin ne olduğunu anladı.

Elijah, heybetli formuna bir anda büründü.

etkileyici bir dönüş, ona o kadar yakın duruyordu ki neredeyse tepeden tırnağa sağlamlaşmıştı. O kadar uzun ve dikkat çekici bir adamdı ki, evdeki tüm hanımlar Odadakiler, hatta İblis'in hemen önündekiler bile

istemsiz şaşkınlık mırıltıları. Bu sesler
Ardından da bu özel ritüelde yeri olmayan spekülasyonlar
fısıldanmaya başladı. Ancak, Siena o sırada
güzel, şaşırtıcı yeşil gözlere bakıyordu. Duygu dolu gözler,
fark ettiği enginlikte **Sayfa 103**

o bir saniye içinde asla dokunamayacağını düşündü. Ağız
ve boğazı tamamen kurumuş olmasına rağmen kendini
sertçe yutkunurken buldu.

Yavaşça, gözlerinin adamın vücudunun tüm uzunluğu
boyunca gezinmesine izin verdi. İlk gezintisi, bükülmüş,
sağlam bir pazuyu çevreleyen altın ve ay taşlarının parıltısı
gözüne çarptığında hızla yön değiştirdi.

"Sen nasıl...?"

Siena soruyu sormaktan kendini alıkoydu. Kol bandı
bağlanmıştı. Kendini çarpıttığı sürece onu koluna geçirmesi
için hiçbir şey gerekmeyecekti.

havanın bir formuna dönüştü. Bu alışılmadık eş seçiminin,
büyülü makam rozetinden, onu takmayı başardığı kadar
kolay kurtulup kurtulamayacağını görmek ilginç olacaktı.
Ama Siena'nın artık ona bu özgürlüğü kıskanmasına gerek
yoktu. Parmaklarının dokunuşu ve tasmayı boğazından
kurtarabilecek akıllıca ya da kasıtsız bir manipölasyon her
an gerçekleşebilirdi.

Siena bir kez daha o gözlere baktı, o kadar canlı, o kadar
yeşil ve o kadar açıktı ki onu arzuluyordu.

Elijah bir omzunu hafifçe ona doğru çevirirken kol
bandının altındaki kası esnetti. Altın rengi kaşlarından birini
kaldırdı.

"Aradığın cevap bu muydu?" diye sordu, sesi o kadar
alçak, o kadar sertti ki, vücudundaki her alyuvarın sıcaklığını
hissettiriyordu.

"Sadece onun neyi temsil ettiğini gerçekten biliyor ve
kabul ediyorsanız."

"Kraliyet Eşi olmanın ne anlama geldiğine yabancı değilim
Siena. Sadece senin hükümdarlığın dışında her konuda eşit
olacağımız anlamına geldiğini söyle ve onayım senin olsun."
Elijah
yanağının kıvrımına dokunmak için uzandı.

Parmak uçları, üzerinde hissettiği tüm gözlere rağmen kendini tutamadı. "Senin monarşini hiç istemedim, kedicik. Sadece seni. Sadece seni."

İnancı kesin ve açıktı. Siena'nın kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki nefes aldığı bile duyamıyordu.

"Keşke bunu en başta söyleseydin," diye fısıldadı, ağzının bir köşesi altın gözlerindeki ışığa uyacak şekilde kalkmıştı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, o kadar yakın eğilmişti ki alınları neredeyse birbirine değecekti. "Tek bir seçenekten daha fazlası olduğunu fark etmemiştim."

"Dürüst olmak gerekirse, benim de aklımdan çıkmış."

Syreena boğazını usulca temizleyerek Kraliçe'nin dikkatini çekti.

Siena birdenbire bu tür bir bağla gelen kimyanın çekiciliğini anladı. Halkı buna "yaşam için çiftleşme" diyordu, onunki ise Damgalama. Ama "bir Başka bir isimle gül"... sonuçta birbirlerine benzemediklerinden daha çok benzedikleri açıktı. Her halükarda, teninin altında yatan her parçası ona doğru özlem duyuyordu. O bir mıknaş, adam da manyetik kuzeydi.

Siena ondan acı dolu bir adım geri çekilerek Syreena'ya ona yaklaşması için gereken alanı açtı ve Hançer parmaklarının ucundaydı. Elleri sabit, dengesi kusursuzdu. Bu dikkate değerdi. Silahın ne kadar ağır olduğunu ve onu ne kadar uzun süredir tuttuğunu düşünürsek.

"Lordum Elijah, büyük İblis Kral'ın Savaşçı Kaptanı, müttefikimiz olan o büyük lordun güvendiği ve saygı duyduğu, Kraliçemizi ebedi eşiniz olarak kabul ediyor musunuz, onu doğal yaşamınızın geri kalanında diğer her şeyin üstünde ve başka hiçbir önemin altında tutmuyor musunuz?"

Elijah uzun bir süre sessiz kaldı ve Siena onun kalbinde beliren kısa süreli tereddütü hissedebildi. Bu onu rahatsız etmemişti. Dürüstlüğü onu her zaman etkilemişti.

"Buna karşılık," dedi yüksek sesle, sesi güçlü ve samimiydi, "seni asla Nuh'a olan sadakatinle çatışacak bir pozisyona sokmayacağıma yemin ederim. Aramızda hiçbir savaş olmayacak.

hüküm sürdüğüm ve yaşadığım sürece insanlar."

"O benim Kralım Siena, ama sen benim eşimsin, karımsın, Ve kalbinize ya da ruhunuza zarar verecek hiçbir şey yapamam. Senin yanında olduğum sürece, her ne kadar doğuştan savaşçı olsam ve savaşmak için yetiştirilsem de, halklarımız arasında bir daha asla savaşı düşünmeye gerek olmayacak. Ve ömrümün geri kalanında, geleceğimizdeki nesillerin her iki dünyanın da en iyi yanlarını anlamalarına yardımcı olmak için çalışacağım."

Sayfa 104

Elijah sadece iki güçlü parmağını hançerin kabzasının hemen altından geçirip Syreena'nın ellerinden mükemmel bir dengeyle kaldıracak kadar durakladı. Metalden yansıyan bir ışık parlaması oldu, kabzayı doğrudan avucunun içine doğru döndüren ivmeyi yaratırken bıçak parmaklarının arasında çevikçe hareket ediyordu. Bu hareketin mahareti ve verdiği güven büyüleyiciydi.

Adam gelinine bir kez daha yaklaştığında Syreena zar zor bir adım atabildi. Siena çenesini yukarı kaldırırken, adam ona doğru yaklaştı ve çenesini aşağı eğdi. Dudakları boştaki eli kızın ince boğazını sarmak için uzandı.

"Şu andan itibaren, kedicik, ben seninim. Nuh için son bir görevi tamamladıktan sonra görevimden istifa edeceğim. Eğer burası benim evim, kalbimin ve ruhumun yaşadığı topraklar olacaksa, o zaman bedenim ve yeteneklerim de burada kalmalı. Ama şunu anlamalısınız ki, benim evimde huzur olmayacak.

Görevimi yarım bırakırsam vicdan azabı çekerim."

"Senden daha azını beklemezdim," diye karşılık verdi, ses tonu kararlı ve güven vericiydi. Bu söz onun istediğinden çok daha fazlaydı ama adam bunu söyler söylemez, bu jestteki bilgeliğin halkının temkinli kalplerini rahatlatmaya yönelik bir adım daha olduğunu fark etti. Teklifin büyüklüğü fedakarlık Kraliçe'nin gözünden kaçmadı.

Siena bıçağa uzandı, avucu sıkıca kıvrıldı bilenmiş kenarları etrafında. Elini çevirdiğinde, iki ucu keskin silahın ısırıldığı ve iki çizgi halinde kana buladığı elini gördü. Gelininden gelen zihinsel bir işaretle Elijah da aynısını yaptı. Sonra, avuç avuca, parmaklarını birbirine geçirdiler.

Anya ellerini tavana doğru kaldırdı ve bir ses çıkardı kutlama ılığı odadaki tüm kadınlar tarafından hemen yankılandı. Neredeyse başlar başlamaz sona erdi.

"Karşınızda Kraliçe ve Eşi! Bu olağanüstü günde burada olduğumuz için hepimiz kutsanmış kişileriz!"

Hiç kimse onun ölçüsünü gördüğünü iddia edemez," dedi Syreena.

"Ve şimdi, yatak takımları için!" Anya ekledi, kahkahası cesur ve yaramaz. Kadınların hepsi tekrar haykırdı, korkuları ve şüpheleri yardımcılarının coşkusuyla yok oldu, onlardan yükselen ses kadınsı bir cesaret tezahüratıydı.

Elijah eğlenmekle şehvet düşkünlüğü arasında bir şey olarak tanımlanabilecek bir kaş kaldırdı. Siena utangaç bir kadın değildi ama yine de yanaklarına yayılan yumuşak renk cümbüşüne engel olamıyordu.

İçinde çok fazla heyecan ve beklenti vardı.

"Lordum," diye fısıldadı Anya usulca. "Hanerle kurdeleleri kesmelisiniz."

"Oh?" Yine o gülümseme ve kaş kaldırma. "Burayı şimdiden sevdim," diye düşündü ve Kraliçe'sini dudaklarını sıkıca birbirine bastırarak bir kahkahayı bastırmaya zorladı.

Elijah cübbenin ön kısmındaki hiç olmasa da olurmuş gibi duran kurdeleleri inceledi. O ve altındaki elbise o kadar şeffaftı ki, vücudunun her kıvrımını ve altın buklelerden esmer meme uçlarına kadar her vurguyu görebiliyordu.

Elijah cesur zümrüt gözlerini onun bakışlarına dikti, kirpiklerinin altından gelen bakış onun ilgisini çekti. Bir kalp atışının çeyreğinde, ışık küçük bir süpernova gibi göz kırptı
Elindeki bıçağı.

Herhangi birinin gördüğü tek hareket belirtisi buydu ama cübbesinin kurdeleleri mükemmel bir şekilde ayrılmıştı.

Kadınların hepsinin nefesi kesildi ve bu kez Anya ile Syreena da şaşkın mırıltılara katılacak kadar etkilendiler. Ancak Siena bunu tamamen doğal karşıladı ve arkadaşı o ukala tavrıyla sırtırken gülümsedi.

Kraliçe onun yanından ayrıldı ve yatağa yaklaştı. Hanımlar birdenbire ona karşı görevlerini hatırladılar ve uzanıp özenle ayrılmış örtüyü onun üzerinden çekip aldılar. Omuzlar. İpek ve dantelden oluşan ikinci elbiseyi hanımlarının omuzlarından aşağı sıyırırken, hepsi İblis'in imrenen gözlerinin farkındaydı. Hanımlar Kraliçelerinin mükemmelliğiyle gurur duyuyorlardı ve onu yavaşça, ipeksi bir şekilde soymak onları son derece memnun ediyordu.

Elijah bunu izlerken gülümsemesi hızla soldu. İpek ve dantelin tende çıkardığı sesin bu kadar belirgin olabileceğini hiç düşünmemişti. Ama öyleydi. Hafif kumaş, sertleşmiş meme uçlarına alaycı bir şekilde yapışmak için durakladı. Sonunda kadın

dokuya benzeyen giysisini giydi, saçlarını yavaşça omzunun üzerinden atarak ona muhteşem, soluk altın rengi figürünün mükemmel bir görüntüsünü verdi.

Sayfa 105

İşte o an, Samhain'de damgalanmış bir erkek olmanın ne demek olduğunu nihayet anladığı andı.

BÖLÜM 12

Kraliçe'nin etrafındaki kadınlar yatağa girmesine yardım ederken Elijah'ın dikkati dağılmıştı. Siena pelüş yastıklarla, beyaz ve altın kadife yatak takımlarıyla dolu devasa yatağın ortasında yavaşça arkasına yaslanmıştı. Elijah'a gülümserken

açıkça giderek gerginleşti. Artık onun zihnine daha yakındı, bu yüzden ne düşündüğünü çok iyi biliyordu ve o anda hissetmek. Ve bunların hepsi oldukça ilkeldi. Bekleyen hanımlar vücuduna mevsim sonu ayçiçeklerinin yapraklarını serpiştirirken daha da fazla olduğunu fark etti.

Syreena ve Anya odadaki gerginliği hissetmişlerdi ve Kraliçe'yi meshetme işleri biter bitmez, Kraliçe'nin yanına gittiler,

kıkırdayan genç kadınları odadan çıkardı. Elijah meraklarını ve spekülasyonlarını tamamen görmezden geldi. Belli ki, konuştukları hızlı fısıltıların onun tarafından kolayca duyulduğunun ve çok daha uzağa gidene kadar beklemedikleri sürece duyulmaya devam edeceğinin farkında değillerdi. Ayrıca birisinin, Syreena'nın kız kardeşinin

garip saçları ve gözleri, evlilik hançerini elinden almıştı.

Ve o an, bunu düşünmek için harcadığı tüm zamandı.

Bir sonraki an, kapanan kapıların kilitlenme sesi onu harekete geçirdi.

Siena onun yatağın ayak ucuna doğru ilerleyişini nefes nefese ve merakla izledi. Hızla uzandı,

Onu her iki ayak bileğinden yakaladı ve çok sert bir çekişle yatağın üzerinden tamamen kaydırdı. O sırada güldü

Bir kolunu beline dolayarak onu vücuduna doğru çekti, safran rengi yapraklar aralarında ezildi.

"Sen benimsin," dedi sıkılmış dişlerinin arasından usulca. Boğazından gürleyen agresif bir erkek sesiyle eğildi. Siena gözlerini kapadı, çünkü adam

Kokusunu boynunun kıvrımından ciğerlerine çekerek tatminle iç geçirdi.

"Senden çok uzun zamandır ayırırım," diye açıkladı, cesur eli karnının ve kaburgalarının üzerinde kayarken ve göğsünü sert bir yoğunlukla kucaklarken bile gözleriyle vücudunu yiyip bitirebilecek kadar onu geri çekti. "Seni istemekten yarı delirmiş durumdayım kediciğim ve korkarım çok nazik olamayacağım."

Yüksek sesle konuşmak yerine parmaklarını adamın saçlarına doladı ve başını, ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. Dudakları ayrıldı, yumuşak ve sıcak bir şekilde onunkilere sürtündü, baharatlı tadıyla onu kızdırdı.

"Sen benimsin," dedi, sesinin ve sözlerinin adamın teninde yarattığı ürpertiye hissederek. "Ve ben asla"-dudaklarını alaycı bir şekilde yalayarak onu inletti-"bir kez bile"-vücudu erotik bir şekilde onunkine doğru kıvrıldı, Teninin her santimi, adamın derinliklerine ulaşan bir okşayıştı.

-"Senden nazik olmanı istedi," diye bitirdi sonunda.

Elijah o hınzır, alaycı ağzı onun aç dudaklarını zedeleyen bir hararetle yakaladı. Kendini kandırmıştı.

Tüm bunların kendi seçimleri ve entrikalarıyla, isteksiz iradesinin bir ürünü olarak ortaya çıktığına inanıyordu, ama o anda hiçbir zaman bir seçim olmadığını anladı.

Onu her zaman bu yoğunlukta istemişti, hatta bedeninin derinliklerine gömüldüğünde bile. En son ayrıldıklarından beri hissettiği ilk gerçek yaşamla teni kızarmıştı ve kalenin iç kısımlarındaki o karşılaşma bile çok kısa, çok acı-tatlı olmuştu.

Tenindeki elleri solgun ruhu için bir merhem gibiydi. O kadar büyük, nasırlı avuç içleri vardı ki, pürüzleri Süpüren dokunuşunun sertliğine uyuyordu. Parmakları kızın yumuşak etine bastırdı ve kız bu kez onun arkasında iz bırakması fikrini memnuniyetle karşıladı.

Siena makam tasmaşının aniden çözüldüğünü hissetti, mücevherli ağırlığı dikkatsizce yere düşerken, adam tatlı, nabız gibi atan dudaklarını yutmak için dudaklarından ayrıldı.

Çıplak boynunun derisi. O kadar ani bir şekilde gevşedi ki, sadece adamın güçlü elleri ve ağırlığını taşıyan vücudunun dengeli eğimi tarafından desteklendi.

dikkatsiz bir rahatlıkla. Dikkate değer bir kadındı ve yine de ona peri ışığını hissettirmeyi başardı, nazikçe

Sayfa 106 gibi bir Amazon avcısının kalbinde doğabileceğini düşünmediği kadınsı önemsizlik

kendisi. Ama bunu yapmak için İlyas gibi güçlü bir savaşçıya ihtiyaç varmış gibi görünüyordu.

"Elijah..." diye fısıldadı kulağına, onun adını söylemeye ihtiyaç duyuyordu, onunla birlikte gelen duyguları hissetmeye ihtiyaç duyuyordu.

Bunu endişelenmeden, suçluluk duymadan yapmasına izin verildiğini bilmek. Yolculukları henüz bitmemişti ve hiç de kolay olmayacaktı ama o bir seçim yapmıştı ve şimdi bunun için acı çekecek olsa da bundan zevk alacaktı. Birdenbire daha önce hiç olmadığı biri olmasına izin verilmişti. diğer zamanlarda onun kollarında gördüğü o kişiye erişmesine izin verdi.

Elijah'ın ağzı sihir gibiydi, gittiği her yere büyü yapıyordu, onun tadına duyduğu açlık düşüncelerinde olduğu kadar hareketlerinde de kendini gösteriyordu. Böyle bir anda bir erkeğin zihninde olmak daha önce hayal bile edemeyeceği bir şeydi. Bu adamın zihninde olmak, şu anda, anlaşılmaz bir zevkti. Adamın ona duyduğu ihtiyaç, doymak bilmez olduğu kadar tutarlı ve karşı konulmazdı da. Kadın hissetti ki Parmak uçları ve ağzıyla onun sıcaklığını içmesi, dünyadaki hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde ona susamış tutkulu kamışlar gibiydi.

Sonra savaşçı onun kavrayan ellerinin altında solmaya başladı, onun gücü olan rüzgar onu yüzdürürken Bir eli belinde, diğeri boğazında ve çenesinde, sırtında cisimleşerek yanından geçip gitti, Başını omzuna yasladı.

Siena sevinçle rahatlamış hıçkırık arasında bir sesle güldü. Birdenbire çıplak kalan bedeninin sıcaklığı cennetin ta kendisi gibiydi ve kadın gevşek parmaklarının hâlâ

manevrasıyla birlikte terk ettiği gömleği. Gömleğin yere, diğer atılmış giysilerin üzerine düşmesine izin verdi ve kalçalarının ötesine, kendi arkasına uzandı, ta ki Her ikisinin de ağırlığını kolayca taşıyan güçlü kalçalara dokunarak.

Elijah onu a  ellerinin kucağına aldı, esnek, yumuşak teni onun için yakıcı, dokunsal bir m kemmelikti. Ona dokunmaya asla doyamayacaktı. Kız, onu büyüleyen o yumuşak, kaybolmuş zekâ seslerini çıkarana kadar kalçasından göğsüne ve tekrar geri gitti.

Söz verdiği gibi, nazik değildi. Onu işaretleme istemiyordu ama kendine engel olamıyordu. Ve yine söz verdiği gibi, kız bunun için daha fazla karşılık veriyor gibiydi. Kendini, dişlerini onun üzerine geçirme, onu kendi için işaretleme dürtüsüne direnirken buldu. Bu hayvani arzunun bir parçasıydı.

Gecenin  iftleşme ritüeli onu ziyaret ediyordu. Sonra Siena'nın çoğunlukla bir hayvan olduğunu hatırladı ve sonunda kendini tutmaktan vazgeçerek ağzını Siena'nın boynunun arkasındaki yumuşak kıvrımın üzerine kapadı. Siena kıvrandı

Ellerinde duyusal bir şekilde, cesur, gürleyen bir mırıltı, tamamen tahrik edici hissi ile sular altında kalana kadar titreşiyor.

Heyecanla hafifçe öne doğru eğildi ve Siena'nın ayağı nihayet yere değdi. Anında tepki verdi ve ağırlığını ona doğru geri itmek için satın aldı. Hazırlıksız yakalanan adam toparlanmak için geri adım atmak zorunda kaldı. Kadın

onu birkaç adım daha geriye itecek şekilde kucağına geri sıçrayarak etrafında dönme fırsatı buldu.

Ancak, ağzına yönelik müteakip saldırının zaten paramparça olmuş dengesine yaptıklarına rağmen çabucak toparlandı. Yine de bir kolu vahşi bedenini sararken, diğer kolu destek almak için körü körüne uzandı. Soğuk taşın p r zs zl ğ ne dokundu ve sırtını ona yasladı. onun saldırısını karşılamak için uzandı.

Siena onun ağızından kaçtı, hevesli dudakları ve diliyle boğazının güçlü sütununu aradı, onun kendisine kolayca yaptığını yaptı. Kıpırdandı, böylece adamın kendi vücuduyla nemlendirirken, ağız da onu takip etti. Dili köprücük kemiğinin üzerinde ipek gibi yalıyor, parmakları adamın yanlarında ve karnında geziniyor, adamın boylu boyunca aşağı doğru kaymaya devam ederken oral keşfinin habercisi oluyordu. Elijah nefes nefese kalmış, gözleri kapanırken başı taşa çarparak geriye düşmüştü. Kadın onu düşüncelerini meşgul edecek hiçbir şey yoktu. seyahat eden ağız ve saçlarına derinlemesine yapışan eli.

Çalışkan dili koyu renkli bir meme ucunun üzerinde kayıyor, diğerine de aynı ilgiyi göstermeye çalışırken dudakları ince altın tüylerin arasından sıyrılıyordu. Sonra doymak bilmez ağız

Karnının çıkıntılarını yaladı. Elleri kalçalarını çevreledi, güçlü parmakları ona işkence etmeye devam ederken kıcının ve uyluklarının sıkılan kaslarına masaj yaptı, ilerlemesi, beklentinin tatlı ıstırabıyla dişlerini gıcırdatana kadar gittikçe yavaşladı.

Sayfa 107

Önce ona dokundu, parmak uçlarıyla hafifçe dokundu, merakla adamın sert sıcaklığını hissetti.

uyarılmış beden. O yumuşak, araştırmacı parmaklarını adamın uzunluğunun üzerinde kaydırды, sıcak, çelik gibi şişmiş etin üzerine gerilmiş pürüzsüz cildin dokunsal hissini yaşadı. Ama sıcak dudakların ve nefesin fırçasını hissettiğinde

Saçlarını yeniden yoğun bir şekilde kavradı ve güç, kontrol ya da en küçük bir nezaket parıltısı için hem küfürler hem de dualar ederek şiddetle yemin etti.

Sonra dudaklarının nemli sıcaklığı onu özenle çevreledi, dilinin fiskesi çok emin, çok sıcak ve onun akıl sağlığı için çok fazla istekliydi. Aklını tamamen yitirmeden önce onu itmeye, uzaklaştırmaya... ondan kaçmaya çalıştı. Kadın çok cüretkâr, çok meraklıydı ve o zamana kadar sahip olabileceği küçük kontrolü de yok edecekti. Dürtüleri ve duyguları

Gece, yoksunluk ve ayın yaklaşan dolunayı gibi ilkel bir şeydi.

Ama ona pes etmeyecekti. Adamın onu tattığı gibi o da onu tatmıştı ve bu onun duyuları için olduğu kadar onunkiler için de bir uyuşturucuydu. Bunu biliyor, hissediyor ve düşüncelerinin hevesli odağında duyuyordu. Ağzını onun ağzına yerleştirerek onunla alay ediyor, hareketin ortaya çıkardığı iniltiden zevk alıyor, dudaklarının sıkılığını ve titremesini hissediyordu. olağanüstü bir deneyim yaşadığında her zaman üzerine hücum eden o kedi memnuniyetiyle kaslarını geri yordu. zafer.

"Siena."

Ona boşuk bir sesle yalvarıyor, düşünceleriyle onu uyarmaya çalışıyordu ama kadın, ateşli keşiflerinin cennetiyle onun uçucu tepkilerine kur yapıyordu. Onu mağdur, çaresiz ve saf coşkusuyla kaybolmuş bir halde bıraktı.

Sonunda onu yetenekli tuzağından kurtardı ve vücudundaki yolunu tekrar izlemeye başladı. Ancak elleri omuzlarına kenetlenip onu ağzına doğru çektiğinde yolculuğuna daha yeni başlamıştı. Kendini duvardan aşağı fırlattı.

günahkâr dudaklarını acımasız bir tutkuyla tahrip etti. Bacaklarının arkası yatağa değer değmez, onu bir kez daha göğsüne doğru çevirdi ve yatağa itti.

Yüzünde sert bir şekilde zıplarken kahkahalara boğuldu, aklındaki her düşünceyi keyifli bir netlikle biliyordu, Akıl sağlığını hiçe saydığı için ona savurduğu her kötü ismi duyuyordu.

Adam kalçalarını ellerinin arasına alıp onu kendine doğru çekmeden önce avuçlarını ancak altına alabilmişti, Onu dizlerinin üzerine çekerken, sırtını leğen kemiğinin beşiğine yerleştirdi.

Adam hiçbir uyarıda bulunmadan, hatta onu bu ilahi istilaya hazırlayacak bir öngöründe bile bulunmadan Siena'nın içine doğru ilerlerken bir eli ensesini sıkmak için yukarı kalktı. Siena gülmekten nefesi kesilmişti. Onu kapasitesinin ötesinde dolduruyor gibiydi. Kadın

Tepeden tırnağa ürperdi, istemsizce onun etrafında kenetlendi, böylece bir an sonra kayıp mutluluğun koro seslerini çıkarıyorlardı.

"Siena," diye inledi.

Onun içinde ve üstünde ilerledi, eli Alnı kısa bir süreliğine kürek kemikleri arasındaki omurgasına dokunurken, parmakları onunkileri sıkıca kavradı. Onu o noktadan nazikçe öptü, şefkati tutkularının vahşiliğiyle yer değiştirmişti. Öyle ki kadın bunu sevgi dolu bir jest olduğu için daha da fazla hissetti.

İşte o zaman onun duygularının gerçekliğini fark etti. Adam bunu hayvani bir tutkunun ve baskın bir erkeğin zorlukla dizginlenen vahşiliğinin altına saklıyordu ama kadın onun zihninin derinliklerini gördüğü gibi kalbinin derinliklerini de görüyordu.

Siena gözlerini kapadı, bedeni onun kabaran istilasını kabul ederken, anlamaya başladığı şeyle uyuşmuş hissetse bile, kendini canlı ve farkında hissediyordu.

Elijah aniden vücudunu boşalttı ve o an ile ellerinin onu sanki hava kadar hafifmiş gibi ters çevirdiği an arasında şaşkınlıktan nefesinin kesilmesine neden oldu.

"Seni görmem gerek," diye kabaca bağırdı.
"Düşüncelerini düşünürken gözlerinin üzerimde olmasını istiyorum, kedicik."

Siena, adam onu sıcak gücüyle sarıp sarmaladığında ve ruhuna işleyen amansız bakışlarıyla gözlerini onun bakışlarına diktiğinde göğsünün tarifsiz duygularla ve biraz da korkuyla kabardığını hissetti. Bu kez daha yavaşça, bilinçli bir şekilde içine girdi. Kadının aldığı zevki izlemek **Sayfa 108**

Onu bedeniyle bu kadar kolay ve tehlike altındaki kalbiyle bu kadar isteksizce kabul ederken tüm ifadesini kapladı.

"Biliyorsun. Görüyorum," dedi ağır bir sesle ve Siena'nın dudaklarına fısıldadı. "Hissediyorum Siena."

Siena sessizce başını salladı ve gözlerini kapatarak ondan saklanabilirdi. Ama birinden saklanmak mümkün değildi.

ona çok bağlıydı. Bedensel, zihinsel ve ruhsal olarak her neyse, ayrı kalmalarına izin vermeyi reddetmişti.

"Elijah, sadece... sadece benimle ol," diye yalvardı ona. "Sadece şimdilik."

Ve gün nedeniyle, ona ne kadar çaresizce ihtiyaı olduğu için, itaat etmekten başka seçeneği yoktu. Bu seferlik, onun son duvarların arkasına çekilmesine izin verecekti. onları ayırmak için kullanıyorum.

Bir an önce onun ruhunu okuduğunu, şimdi ona aşık olduğunu anladığını ve yzleşemediği şeyin bu olduğunu biliyordu. Elijah'ın acısı o anlama anında derinden hissedildi, ama o

sertçe bir kenara itti. Onu bekleyecekti. Eğer bu Hayatının geri kalanı boyunca her gün, her an onun kalbini bekleyecekti. Ve bu, onun önünde duygusal olarak paramparça olmasını engelleyen tek şeydi.

Nefesini ve sesini kesen duygularını silkeledi ve onun tatlı bedenine yeniden odaklandı.

Eğer onu kabul etmesinin tek yolu buysa, öyle olsun. Bu yakınlığın tüm avantajlarını kullanacaktı. Başka türlüsünü de seemezdi zaten.

Savaşı, birbirlerinin içinde ve etrafında ritmik kucaklaşmalarının fizikselliğinde kaybolmasına izin verdi. Düşüncelerini saf cinsel ihtiyaçla değiştirdi, kadının zlem dolu kalbine erişimini ortadan kaldırdı, onun

bir süre daha kumun altında kalacak.

Onun dikkatini dağıtan korku, adam gizli düşüncelerini manipüle ettiği gibi onun bedenini de ustaca manipüle etti. Kısa süre sonra, kız onu giderek daha güçlü bir şekilde kucaklarken, artan ihtiyaının gerginliği onu mutlulukla boğarken, onun saf hissinde kayboldu. Gelen tatmin acı tatlıydı. Kadın bir ateşle tutuştu Mutlak hazzın sesi, çırpınan bedeninin kavrayışı, dakikalar sonra onu büyüleyici büyüsünün altına sürükledi.

Elijah'ın gözleri üstündeki tavanda kazınmış taş üzerinde gezindi; desen, gölgelik boyunca gevşek bir X şeklinde dokunmuş şeffaf beyaz ipek flamaların arasından görünüyordu.

Siena onun yanında, kolunu vücudunun ağırlığının altına hapsetmiş, derin ve huzurlu bir uykuya dalmıştı.

Onu sonuna kadar kullanmış, duygularını onu tüketen fiziksel bir tutkuyla kovmuştu. Ancak böyle huzurlu bir dinlenmeye yakın bile değildi. Düşüncelerinin ondan güvenle saklanabileceği tek durumda yatarken, onları incelemek için dışarı çıkardı.

En azından fiziksel anlamda ondan kolayca kurtuldu ve yatağın kenarına oturdu, parmaklarını karmakarışık saçlarında ve yedi saatlik sakalının kaba uzantılarında gezdirirken zeminin soğuğunun çıplak ayaklarına sızmasına izin verdi.

Yedi saat. Ve bu süre içinde tüm dünyası tepetaklak olmuştu.

Elijah dikkatle ayağa kalktı, ağırlığının kalkması kadının bilinçaltının dikkatini çekmesin diye yavaşça hareket etti. O Kıyafetlerini topladı ve çabucak giyindi. Onu terk etmemeliydi.

Yanında kendisi olmadan uyanmasına izin vermemeliydi. Ama bu zamanı kendine ayırmaya ihtiyacı vardı.

Muhtemelen o daha farkına bile varmadan yanına dönmüş olacaktı ama kendisi böylesine çalkantılar içindeyken onun böylesine güzel ve mutlu görünmesini seyrederek bir an daha hareketsiz kalamazdı.

Bilge bir kulağa ihtiyacı vardı çünkü bunu kendi başına halledecek bilgeliğe sahip olmadığını biliyordu.

Çok meşguldü, çok yakındı. Ve doğru düzgün göremeyecek kadar çok acı çekiyordu.

Ve bir kez olsun, fiziksel bir yara kadar kolay atlatılamayacağını fark ettiği bir acıydı bu.

Hayır.

Ölmek, acıyan bir kalpten çok daha az acı vericiydi.

BÖLÜM 13

Gideon uykuya daldıktan ancak yirmi dakika sonra gözlerini açtı. Vitray **Sayfa 109**

Yatak odasının pencereleri şafak ışığının büyük bir kısmını engelleyerek onu rahatsız edici beyaz yerine sıcak renklerden oluşan bir yağmur haline getirdi ve saniyeler içinde buna alıştı.

Legna ile birlikte günü onun eski konutunda geçirmeye karar vermişlerdi. Tatil zamanlarında insanların sürekli gelip gittiği Siena'nın sarayındaki konutlarının aksine, burada kesinlikle kesintisiz bir yaşam sürüyorlardı Samhain gecesı boyunca mahremiyet. Onlar kalmamıştı Noah ve diğer arkadaşlarıyla birlikte her zamanki kale şenliklerinde uzun süre kaldılar, gecenin aciliyeti onları hızla Tıpkı Jacob, Bella ve diğerlerine olduğu gibi.

Gideon uzun süre uyumayı planlamıştı. Kendisi de derin bir uykuya dalmış olan karısıyla az önce seviştiği gibi. Legna her zaman olduğu gibi, tam da kalbini yerinden çıkaracak şekilde üzerine yayılmıştı. ona karşı derinlerde yatan duygularıyla çarpışıyordu.

Ama bir şey onu uyandırmıştı ve dalgın bir şekilde onun yumuşak saçlarını okşarken, bunu yapan rahatsızlık hakkında biraz netlik aradı.

Gideon, evine yaklaşan kim olduğunu anladığı anda Legna'yı hızla vücudundan sıyırdı ve nazikçe. Kızın uykulu itirazını duymazdan geldi ve bornozuna uzanırken örtüyü kızın üzerine çekti.

Kadim doktor bir an için durakladı alışılmadık bir kararsızlık içindeydi. Sonra Legna'ya uzandı ve elini onun alnına kapattı. Onun içine battı zihinsel olarak bedenine hızlı bir şekilde enerji harcayarak onu başka hiç kimsenin yapamayacağı bir şekilde manipüle etti. Dünyadan tamamen koptuğunda, ruhu,

Düşünceler ve algısal olarak yokluğa bastırılmış biyo-işaretler, onu kollarına aldı ve yüzyıllardır meditasyon yeri olarak hizmet ettiği odayı gizleyen açılır kapanır bir kitaplığa doğru çekti.

Onu gizli odanın içinde yavaşça yere yatıran adam, o anda her şeyden çok istemesine rağmen ondan ayrılmadan önce onu öpmek için zaman bile harcamadı.

Odadan çıktı ve aceleyle yatak odasından çıktı. Tırabzana tutunarak üzerinden atladı ve döner merdiven boşluğunun ortasından üç kat aşağıya düştü.

Gideon ayağa kalktı, çömelmiş vaziyette başını eğdi ve duyularını en keskin hallerine getirene kadar değiştirdi.

Zamanı tükenmişti ve daha

Nuh'a astral seyahat yapma ve Legna'nın nerede olduğunu söyleme şansı...

...her ihtimale karşı.

"Beni beklediğinizi hissediyorum, doktor."

Ses, düşüncelerinin içinde yapay olarak yükseltilmişti ve ona dikkate değer bir acı veriyordu.

O zaman düşmanın ne kadar güçlendiğini fark etti. Bir İblis daha önce hiç pentagram dışında kara sanatlarla uğraşmamıştı. Gideon bu tür bir etkiye, bu olağanüstü gelişime sahip olmasını asla beklemezdi.

gücün. Ama yine de yozlaştırıcıydı, bunu hissedebiliyor, kokusunu alabiliyordu, karanlık lekesi Ruth'un ruhunun derinliklerine yayılmıştı, garip, karanlık bir ışık parıltısıyla varlığa göz kırparken.

Gideon boyunun ölçüsünü aldı, evini ve ailesini tehdit etmeye cüret eden bu cüretkâr kaltağa gözlerini dikti. Ama her zamanki gibi öfkesine hâkim oldu. Bir savaşı karşı karşıya kaldığında duygularına yenik düşmenin kendi ölüm belgesini imzalamanın kesin bir yolu olduğunu öğrenmeden bin yıldan fazla yaşamamıştı.

"Ruth," diye soğuk bir şekilde selamladı. "Sen bile bu kadar deli olamazsın."

Ruth ona dikkat etmemiş gibi görünüyordu. Kız Başını eğerek merakla tavana doğru baktı. "Samhain'de karın olmadan mı uyuyorsun?" O bir tsking sesi. "Onun burada olmadığına inanmam mı gerekiyor? Haklısın, o kadar da deli değilim."

Soğuk sarışın gözlerini düşünceli bir şekilde Kadim'in üzerinde gezdirdi, bakışları açıkça hırslıydı. Yemyeşil vücudu kıvrılıyor, bir zamanlar oldukça çekici olan ve şu anda seçtiği yolu seçmemiş olsaydı hâlâ çekici olabilecek bir şekilde çağırıyordu açgözlülükle sarılıyordu. Ama şimdi zehirli bir sürüngen kadar kıvrımlıydı ve belli ki güzel olduğu kadar ölümcüldü de.

"Bir zamanlar senden çok hoşlanmıştım," diye itiraf etti, yüzü eğleniyordu. "Sen **Sayfa 110**

çok güçlü. Ve yakışıklı. Oldukça yakışıklı." Ruth bir elini pürüzsüz bir kalçanın üzerinde kaydırdı, hareketi açık ve pratikti. "Gizli karın bir zamanlar Beltane'de birlikte olduğumuzu biliyor mu?"

"Bu üç yüz yıl önceydi," dedi Gideon, sesi her zamanki gibi nötrdü. "Ve hatırladığım kadarıyla o zamanlar nüfusumuzda kadın sayısı oldukça azdı."

Ruth tokat yemiş gibi görünüyordu ve gerçekten de öyle olmuştu. Ama bir saniye sonra yüzünün rengi öfkeyle parladı.

"Bu ne cüret!" diye tısladı. "O zaman yeterince zevk almıştın! Bunu sen bile inkar edemezsin!"

Gideon onun öfkesine kapılmasına izin verdi. Niyeti Evinin duvarlarının dışında bulunan ve onun rahatlığı için bile çok hızlı bir şekilde toplanan güce odaklanmaya devam etti

ve yeteneklerini. Legna'yı onlardan gizlemekte haklıydı. Ruth karısına ne yaptığını asla anlayamayacaktı; o kadar güçlü değildi. Ama eşi savunmasızdı, varlığını maskeleyerek için ölümü taklit eden bir durumda üst katta bırakılmıştı. Eğer bu durum

bir saat içinde tersine döndü, o ve bebek korkunç bir tehlike. Ama onu durağanlıktan kurtarmak için

hayatta kalmalı ve bu karşılaşmada galip gelerek onu korumalıydı.

Hissettiği her yeni varlıkla birlikte bunun olasılığı da azalıyordu. Gideon güçlüydü ama her geçen dakika daha da olası hale gelen ihtimallere karşı değil. Bunu daha iyi bilmeliydi. Legna'yı asla Ruth'un biraz yaratıcı bir kolaylıkla keşfedebileceği bir bölgeye getirmemeliydi. Ama kendini suçlamak için daha sonra zamanı olacaktı.

"Ruth, ziyaretinin ardında, hayatının büyük bir bölümünde rastgele bir çalının arkasında hızlıca yuvarlanıp gitmenin dışında bir amaç var mı?" Soğuk gümüş gözlerini Ruth'un üzerine dikti. "Öyle olmalı, çünkü beni alt etmeye çalışacak kadar aptal olamazsın."

"Yapmak istediğim şey tam olarak bu. Ben senin hayal edebileceğinden bile daha güçlüyüm, Gideon. Ve yalnız değilim."

"Böyle söylediğim için beni bağışlayın ama kokunuzu bir mil öteden almıyor değilim. Sen yozlaşmışsın, Ruth. Bu yüzden diğerlerinin pis kokusunun artık seni etkilemediğinin farkında olmalısın."

Gideon zihinsel olarak dışı İblis'in bedenine, fizyolojisine uzanmaya başlamıştı bile; yapabildiği anda onu ölüme yönlendirmeye hazırlanıyordu. Ama onun kimyası rahatsız edici ve kafa karıştırıcıydı. O bile seviyelerde dönüşüyordu farkında değildi. Bu onu okunamaz hale getiriyordu, çözmesi çok zaman alacak bir bulmaca.

Ruth ona yine o zayıf gülümsemesini verdi. onun çılgın gözlerine çok fazla uzandı. O güçlü bir Zihin İblisiydi ve şüphesiz onun bu girişiminin farkındaydı. oyalıyor.

"Biliyorsun, Gideon," dedi usulca, ona o kadar yaklaşmıştı ki, Gideon kadının yozlaşmış kokusundan geri çekilme isteğiyle savaşmak zorunda kaldı. "Senin için hızlı bir karşılaşma olmuş olabilirim ama onun öyle olmadığını biliyorum. O ve doğmamış bebeğin. Ve onu bulacağım, bunu yapmak için evi yakmamız gerekse bile."

"Önce beni geçmen gerekecek, hain."

"Tam olarak benim planım," diye düşündü.

"O zaman küçük kölelerini çağırırsan iyi edersin."

Gideon o kadar hızlı hareket etmişti ki, kız daha düşüncelerinde bunu tahmin bile edemedi elini kızın boğazına dolamıştı.

Bir saniye sonra tekrar en yakın duvara çarptı, Gideon acıyı ve şaşkınlığı kullanarak onu onun yetenekleri üzerinde yoğunlaşarak. Ama o bir Yaşlı'ydı ve uzun süre yıkıcı hilelerle uzak tutulamayacak kadar güçlüydü. Böylece doktor zaman kaybetmedi; hemen havasını ve beynine giden kan akışını kesti. O gözlerinde ölümcül tehdit içine baktı gibi o, onun gözleri geniş öğürdü.

"Senin sorunun," diye mırıldandı ona, neredeyse bir sevgilinin sesiyle, "övünerek ve boş laflarla kendini geliştirerek zaman kaybetmen. Hazır elin değmişken saldırmalıydın. olabilir."

İblis sığınmacısının boğazını sıkarken, evinin çevresine uzandı ve şüphelenmeyen büyücüleri teker teker güç ve iradeyle yakalayarak kara **Sayfa 111**

kalpleri göğüslerinde ölmüştü. Tüm büyü güçlerine rağmen, büyücüler hâlâ herhangi bir insan kadar kırılıyordu, Bu da onu birçok açıdan gülünç derecede basit bir görev haline getiriyor.

Yoldaşlarının açıklanamaz bir şekilde düşüşünü izleyen diğerleri paniğe kapıldı ve daha fazla zarar vermeden önce saflarındaki hasarın kaynağını bulmak için eve doğru koşmaya başladı.

Bu saldırıyı ne kadar kolay yaptığına çok şaşırmışlardı. Bir kez daha, Ruth onları ne için hazırlamamıştı onları içine sürüklüyordu. Bu belki de onun tek gerçek avantajı olacaktı.

Ruth bilincini ondan çekip çıkarırken bile yeniden toparlandı. Gücüne erişirken gözleri geri yuvarlandı ve onun zihnine doğru itildiğini hissetti. Güç çarpıcı ve etkileyiciydi. Gideon acıdan kör olmuştu, boşta kalan eli refleks olarak başına gitti.

telekinetik gücüyle beynini un ufak etti. Daha önce hiç kadın bir telekinetikle karşılaşmamıştı ama Zihin İblisleri Türleri için nispeten yeniydi ve zehirlenmiş olduğu için doğal olmayan bir mutasyon olabilirdi. Tüm zihinsel gücünü Ona karşı koyacak gücü bulamadı ama yine de burnundan damlayan kanın sinüslerine dolduğunu hissetti.

Dikkatini diğerlerinden ayırmak zorunda kaldığında, birkaç dakika içinde evi işgal ettiler.

Şeytani kadın sürüsü, kanatsız harpiller gibi zeminin üzerinde geziniyor, saldırı sırasında kullandıkları elektrik şimşeklerini ortaya çıkaracak lekeli kelimeleri konuşuyorlardı.

Gideon dikkatini dağıttı. Ruth'un yüzüne vurdu, Avucunu narin burnuna sertçe vurarak onu sersemletti. Daha odaklanmış olsaydı bu darbeye onu öldürebilirdi ama aynı zamanda büyü kullananlara da ulaşıyordu, Bir düşünce hamlesiyle birkaçının sesini kesti, güçlerine erişmek için gerekli olan sözlü araçları keserek yere düşmelerine neden oldu.

Diğerleri körlükle panikledi, diğerleri hala sağırlıkla.

Bu ona sadece zaman kazandırdı.

Gideon ona bir şeyin çarptığını hissetti, baldırına batan dişlerin kusursuz delinmesi. İşte o zaman bilinci yerinde olmayan Ruth'u yere düşürdü ve kıızıyla yüzleşmek için döndü. Ruth'un çocuğu olan şımarık otomat Mary de çok daha güçlüydü.

Gideon bunu hissetti. Kötü kokuyu içine çekti. ona doğru ilerliyordu. Vahşi köpek sürülerini, kurtları ve hatta zehirli yılanları her yerden içeri çekiyordu. kırılmış pencereler ve kapılar, hatta bacadan aşağıya ve şöminenin soğuk küllerinin içine düşen sarmal yılanlar.

Zorlamadan hayvanlar sorumlu değildi Meryem onları altına almıştı, bu yüzden Gideon kurdun boynunu kırmak için uzanmak zorunda kaldığında acı çekti.

köpek dişlerini etine derinlemesine geçirdi. Döndüğünde, peşinde bir düzine daha vardı.

Jilet gibi dişler her yönden etini kesiyordu. Tek yapabildiği, boğazına erişmeye çalışarak onu aşağı çekmeye çalıştıklarında acıyı ve kanı kesmekti.

Gideon, Legna'yı uyandırmayarak ve ona özgürlüğünü tanımayarak hata yapmış olabileceğini düşündü. kaçmayı düşündü. Ama yine de sevgili karısını çok iyi tanıyordu. Onun arkasında olmak için ısrar ederdi, Savaşmak için doğduğu yerde savaşıyordu. Yaptığı şeyi tam da bu yüzden yapmıştı. Onun yaralandığını ya da daha kötüye gittiğini görmektense ölmeyi tercih ederdi.

Ama onu çaresiz bırakarak, onu tam da buna mahkûm etmiş olabilirdi.

Gideon'un onu kurtarmak için yapabileceği tek bir şey vardı.

Onu soktuğu durağanlığı tersine çevirmek için çok yetenekli birkaç sağlık görevlisi gerekecek olsa da ve başarılı olamayacak olsalar bile, denemek zorundaydı.

Gideon mücadeleyi bıraktı ve astral benliğini şafağa yansıttı, saldıran güçler Nuh'a ulaşmaya çalışırken onu aşağı çekmek için.

Evin temelinden kirislerine kadar titremesine neden olan ani ve şiddetli rüzgârın farkında bile değildi.

Siena irkilerek uyandı, kafası uyarılarla çınlarken kalbi hızla çarpıyor ve kanlı bir öfkeyle doluyordu.

Hızla döndü, panik içinde Elijah'a uzandı ve korkunç bir pençe hissi **Sayfa 112**

Elleri boş çarşaf ve battaniyelere uzandığında dehşet ve umutsuzluğa kapıldı.

Onu terk etmişti ve bunu bildiği kadar başının belada olduğunu da biliyordu. Oh, bir tür otomatik, koruyucu düzeyde bunu ondan saklamaya çalışıyordu, ama gördüğü şey her neyse yüzünden içinden taşan öfke ve dehşeti gizleyemiyordu.

Gözlerini kapattı, konsantre olmaya çalıştı, keşke birdenbire onu gözünün önünden hiç ayırmamıştı.

yer. Gideon'un ona anlattığına göre, Jinaeri'nin mağarasından sonraki günleri birlikte geçirmiş olsalardı, zihinsel olarak daha güçlü bir bağ kurmuş olacaktı, öyle ki onun gözünden mükemmel bir şekilde görebilecekti.

Gideon'u düşündüğü anda onun görüntüsü aklına geldi ama gümüş ve kırmızıyla silinip gitti.

Kan kırmızısı.

Siena yatağından fırladı ve kamarasından uçarak çıkarken koşan bir Werecat'e dönüştü. Muhafızlar onun böylesine vahşi bir şekilde ve üstelik Wereform'uyla çıktığını görünce irkildiler.

"Anyay'ı hemen istiyorum! Ona benimle hemen İblis elçisinin evinde buluşmasını söyle!"

"Ama Majesteleri-"

"Beni sorgulama! Hemen dediğimi yap!" "Majesteleri, gün ışıyor," diye devam etti muhafız.

ona tekrar karşı çıkmaya açıkça isteksizdi.

Onu suçlamıyordu. Bir haftadan uzun bir süredir mantıklı bir hareket ya da karar vermiş gibi görünmüyordu. Ama bu... bu onun bile karşı koyamayacağı bir şeydi.

Ani bir dehşet ve hayal kırıklığı gözlerinin arkasını yaktı. Göğsünden fırlayacakmış gibi atan kalbine doğru gitti eli. Elijah'ın ona ihtiyacı vardı. Onun yardımına ihtiyacı vardı. Gideon'un da. Bundan emindi. Her ikisi de kalbine itiraf etmek istediğinden daha yakındı ve şimdi ona ihtiyaç duyduklarında, onlara yardım etmek için tamamen çaresizdi.

Güneş.

Yüz binlerce mil ötedeki üç kez lanetlenmiş bir yıldız, yine de onun Elijah'ın yanına gitmesini engelledi.

"Majesteleri bugünün Samhain olduğunu hatırlıyorlar," diye nazikçe sordu. "Büyükelçi ve eşi tatil nedeniyle kendi saraylarındaki etkinliklere katılıyorlardı ve bu geceye kadar dönmeyeceklerini söylediler."

Daha da kötüsü! İngiltere'de oldukları anlamına geliyordu. Uzak Rus eyaletinden binlerce mil uzakta.

Lycanthrop'lar yaşırdı. Ne kadar hızlı olursa olsun, asla o kadar hızlı olamayacaktı. Saatler süren modern insan kolaylıklarını kullanmak zorunda kalacaktı. jetleme hızı.

Siena birdenbire sarayının İblislerle dolu olmasını diledi. Herhangi birinin, özellikle de ışınlanabilen Zihin İblislerinin, onu bir kalp atışında olması gereken yere götürecekti.

Siena hayatında ilk kez ırkının ve kişisel yeteneklerinin sınırlarını gerçekten hissetti.

Oh, babasının rejimi sırasında kendini biraz çaresiz hissetmişti, ama en azından o zaman, o yenilmez düşmanları fethetmeye çalışırken adil bir yönetimi sürdürmeyi başarmıştı. Bu tamamen farklı bir şeydi.

Ama Siena pes etmeyi reddetti.

"Melez bir koşucu bul ve onları Anya'ya gönder. Ona sadece melez birlikleri toplamasını söyle.

En azından güneş ışığından etkilenmiyorlar. Bir kez olsun aynı şeyi söyleyebilseydim, tüm formlarımdan vazgeçerdim. Zaman çok önemli, bu yüzden hemen gideceksiniz! Çekilin!"

Bu sefer tartışma çıkmadı. Minotor dişi, şaşkın erkek meslektaşını geride bırakarak kaçtı. Arkasındaki yatak odasına bakmaya çalışıyordu. olabildiğince göze batmadan.

"Neyiniz var leydim?"

"Eşim tehlikede. Korkunç bir tehlike," diye açıkladı, elleri endişeyle kürklü karnının üzerinde geziniyordu, Muhafızın, eşinin **Sayfa 113'e sahip** olduğu gerçeği hakkında ne düşündüğünü açıkça umursamıyordu.

düğün günlerinde onunla yatakta olduğunu söyledi. "Ve o çok uzakta. Ona yardım etmeliyim, Synnoro. Onu bu şekilde kaybedemem! Lanet güneş yüzünden ona ulaşamadığım için değil!" Kraliçe birkaç kısa adım attı. "Tanrıça, lütfen," diye dua etti usulca, gözlerini kapatırken

"Lütfen bana yardım edin!" diye

düşünmeye çalıştı. "Leydim, Myriad'dan ne haber?"

Siena aniden durdu, gözleri büyüdü.

Myriad. Nuh'un sarayındaki melez İblis Kralı'nın elçisi rolünü üstlendi. Bir İblis evinde teknoloji yoktu, ancak

Demon kimyası bu tür şeyleri tamamen tersine çevirdiği için insanlığın bu tür lükslerinden vazgeçmek- Bazen tehlikeli bir şekilde -Myriad, Nuh'un şatosundan birkaç mil uzaktaki köyde yaşamayı seçmişti ve Sürekli oraya gelip giden İblislerin kafa karıştırıcı etkileri.

"Telefonu var," diye fısıldadı Siena, göğsünde aniden alevlenen umutla. "Synnoro! Telefonu var!"

Siena görgü kurallarını ve rütbesini unutup ayağa fırlayarak kollarını tüylü muhafızın boynuna doladı ve koşar adımlarla ayaklarını yere vurmada önce yüksek sesle yanağına vurdu. Gideon ve Legna geldiklerinde kale teknolojiden arındırılmıştı; aydınlatmadan iletişime kadar her şey, Gideon'un beş yıllık esareti sırasında kalenin içinde bulunduğu duruma geri getirilmişti. Ama Anya Siena evinde bir telefon olacağını ve bu kadar basit bir kolaylık için bu kadar minnettar olacağını hiç düşünmemişti.

Tek yapması gereken ona yeterince hızlı ulaşmaktı.

Noah şaşkın bir sarsıntıyla uyandı.

Yakınında ve yabancı bir enerji duyularına sızıyordu.

Gözlerini açtığında Lycanthrope melezinin başında dikildiğini ve sanki ona dokunacakmış gibi uzandığını gördü.

İçgüdüsel olarak, eli dışarı fırladı ve uzanan bileği yakalayarak kuzguni saçlı kadını yatağın yanında dizlerinin üzerine çöktürdü.

"Yatak odama davetsiz girdiğiniz için bir açıklamanız olsa iyi olur, büyükelçi," diye tehdit etti onu, tutsak elini daha da bükerken ayağa kalktı.

Oda, çekilmiş perdeler ve perdeler tarafından loşlaştırılmıştı ve gözleri karanlıkta sarıydı, gaz veya fener ışığında olduğundan daha bariz bir şekilde. Ona öyle baktıklarını görmek ürkütücüydü.

gözünü kırpmadan. Ona, eğer tam bir melez olsaydı, bir tür vahşi köpek ya da kurt olacağını söylemişti. O anda gözlerinde bu açıkça görülüyordu.

"Savaşçı Kaptanınız ve sıhhiyecinizin başı dertte. Kraliçem bilmek isteyebileceğinizi düşündü."

Noah bir anda ayağa kalktı ve giysilerine uzanırken Myriad'ı serbest bıraktı.

"Açıkla!" diye emretti, özür dileyerek zaman kaybetmeye zahmet etmedi.

"Gidyon neredeyse İlyas'ın da orada olduğunu ve her ikisinin de büyük bir tehlike altında olduğunu söylüyor."

"Elijah'ın bu gece Siena'yla birlikte olduğunu sanıyordum. Gideon dedi ki-" "Görünüşe göre o uyurken yatağını terk etmiş. Ben yaptım. Kraliçemin bu gerçeğini sorgulamanın akıllıca olduğunu düşünmüyorum."

Noah esrarengiz esmere baktı, gömleğini kot pantolonunun içine sokarken ağzının bir köşesini kaldırdı.

"Akıllıca bir karar."

"Hiç şüphesiz," diye kabul etti, her zamanki rahat mizahıyla.

son aylarda pek çok kalın kafalı İblis'i alt etmesine yardımcı olmuştu. Siena bu sağlam yapılı, melez kadını onun adına ona göndererek akıllılığın da ötesinde olduğunu kanıtlamıştı. Arkadaş edinmek için mükemmel bir mizacı vardı ve belli ki hiçbir zaman bir kalp atışından daha uzun süre kin tutmamıştı.

"Bana katılabilir misin?"

"Güneş beni etkilemez. Hizmetinizdeyim." "Güzel. Jacob'a haber verebilecek birini bulmalıyız. ve diğerleri. İçimde yardıma ihtiyacımız olacağına dair korkunç bir his var."

Sayfa 114

"Ve Siena. Eğer onu da getirmezsek ikimizin de kellesini alacak," diye ısrar etti Myriad.

"Anlaştık!"

BÖLÜM 14

Eğer Nuh'un mükemmel bir açıklık ve içgüdüyle bildiği bir doğa varsa, o da duman ve ateşti.

Ailesinin evine yaklaştıklarında her ikisinin de kokusunu alıyor ve hissedebiliyordu.

Dağın tepesine ulaştığında Nuh'u dehşet kapladı, kendini ve melezi dumanlı formdan çıkarıp katı bir şekle soktu. Evden görebildiği tek şey duman ve kırılan camların bıraktığı boşluklardan kükreyen alevlerdi. Taştan yapılmamış her şey, yaşı ve yakıt zenginliği nedeniyle kolayca ve çılgınca alev alıyordu.

"Legna!"

Nuh gücünü serbest bıraktı ve yapıyı yakan alevleri ele geçirdi. Ardından gelen hararetli tepki Ateşin enerjisini şiddetle içine çekerek Myriad'ın ayaklarını yerden kesti.

Yaklaşık üç metre ötedeki yanmış çimenlerin üzerine düştü ve sarsılan bedenini toparlamaya çalışırken başını salladı.

Beynim. Yine, İblis Kral'ın peşinden koşarken tozunu alma zahmetine bile katlanmadı.

Onlar koşarken etraflarında İblisler belirmeye başladı. Ne kadar görürse görsün, Myriad İblis ışınlanmasının aniliğine asla alışamayacağına yemin etti. Belli ki Noah'ın temas kurduğu Zihin İblisleri çalışıyordu onlara takviye getirmek için fazla mesai yaptı. İnfazcılar, arkalarından hızla gelen çeşitli savaşçılarla birlikte parladılar.

Noah yanmış ön kapıya çarpmak zorunda kaldı, güçlükle dengesini sağlayarak içeri girerken yerde patinaj yaptı. Nadir görülen bir beceriksizlik anında düştü, is ve erimiş döküntüler ayaklarının altından kayıyordu. Düşüşü onu bir cesetle yüz yüze getirdi ve aniden kendini

kayınbiraderinin açık, boş gümüş gözlerine bakıyordu.

"Gideon..."

Yaşadığı şok sesinden ve yüzünden okunuyordu. Dizlerinin üzerine çöktü ve kız kardeşinin kocasının üzerine eğilerek nabzını yokladı. Noah o korkunç anda yaşadığı korkuyu daha önce hiç yaşamamıştı.

Annesinin öldükten sonra parçalanmış bedenini gördüğünde bile böylesine zayıflatıcı, felç edici bir duygu hissetmesine izin vermemişti. O zaman Legna'nın hatırı için güçlü olmak zorunda kalmıştı çünkü annesini o halde gördüğünde henüz bir bebektir. Ama bunu hissetti ve derinden hissetti. Tıpkı Legna gibi-

"Legna!"

Elini uzattığında Noah'ın başı döndü, Zihinsel olarak ona bağırıyor, cevap vermesini istiyor ve tüm gücüyle onun enerji imzasını arıyordu.

"Legna!"

Jacob ve Isabella yarı yıkık eve koşarak girdiler. Isabella, Gideon'un cansız bedenini görünce çaresizlik içinde haykırdı. Ama Siena eve dalıp herkesi bu kadar dehşete düşüren ve hareketsiz kalmalarına neden olan şeyi görmek için harekete geçtiğinde kabaca kenara itildi.

"Gideon!" diye soludu Kraliçe ve hızla eski dostunun yanına düştü.

Ölmüş olamazdı. Çok yaşlıydı, çok güçlüydü! Eğer öldüyse, bu İlyas'ın öldüğü anlamına geliyordu.

Siena bu düşüncüyü şiddetle bir kenara itti ve Noah ayağa kalkıp merdivenleri üçer dörder çıkarken Gideon'un boğazına uzandı.

"O...?" Bella sormaya cesaret edebildi.

"Burada bir doktora ihtiyacımız var!" Siena çığlık attı, sesi ıssız evde yankılanıyordu. "Elijah nerede?"

"Elijah?" Yakup sordu. "İlyas burada mı?"

"Evet, burada bir yerde. Sabah uyandığımda onu hissettim. Bizi buraya o getirdi. Burada olduğunu biliyorum. Nerede?"

O mu?" Siena ayağa kalkıp yeni kocasının izlerini bulmak için etrafına bakınarak aceleyle sordu. Kadın Nefes nefese kalacak kadar zor nefes alıyor, odaya sızan dumandan öksürüyordu. Düşüncelerinde ve ruhunda Elijah'ın bilincine dair herhangi bir işaret aradı, onun güçlü varlığı paniği yüzünden aniden farkındalığından kaybolmuştu.

Sayfa 115

Jacob ve Isabella onun boşalttığı yeri Gideon'un üzerine aldılar ve Isabella Kadim'in kan gölünün üzerine diz çöktüğünü fark edince nefesi kesildi. Şimdi daha yakından, yanmış giysilerin ve dumandan çıkan isin altında, onun ağır yaralı, yanmış ve ısırılmış olduğunu gördü, eti sanki vahşi bir hayvan sürüsü tarafından vahşice saldırıya uğramış gibi parçalanmıştı.

"Hayvanlardı. Köpekler, kurtlar ve yılanlar. Zehirli yılanlar!" Jacob tısladı.

Sonuna kadar iz süren Jacob, Gideon'un gevşek elini çevirerek parmaklarının arasından birkaç uzun sarı saç telini çekti.

Bir Yaşlı Beden İblisi, savaşçı birliğinde bir sıhhiyeci, Hemen evi aramaya koyulan yarım düzine kadar savaşçının ardından aceleyle eve girdi. Doktor, Kadim İblis'in üzerine ellerini koyarak Bella ve Jacob'a katıldı.

"O öldü," diye mırıldandı. "Ama daha yeni. Geri çekilin."

İnfaz memurları emredileni yaptı ve doktoru huzur içinde elinden geleni yaptı, görev duyguları birleşmiş zihinlerinde ateşlendi.

"Ruth," dedi Jacob gereksiz bir şekilde, sıkılı parmaklarının arasındaki ince sarı tüyleri kopararak.

Bu isim Siena'nın tüm dikkatini çekti.

"Ruth?" Lanetli ismi tekrarlarlarken Kraliçe'nin gözlerinde öfke ve acıdan başka bir şey yoktu. "Bunu o kaltak mı yaptı?"

Öfkelenen Lycanthrope Kraliçesi alçak ve tehlikeli bir ses çıkardı. Birdenbire hatırlayabildiği tek şey

İlyas'ı ilk olarak kanlar içinde, acı çekerken ve kendi türüne ihanet eden İblis dişi ile son karşılaşması nedeniyle ölümlülüğünün sonuna yaklaşmış bir halde bulmuştu.

Neredeyse duygusal bir deliliğe sürüklendi, zar zor duyularının menziline giren zayıf koku fısıltısını fark etti.

Sonra aniden başı dikleşti, kulakları ve bıyıkları öne doğru seğirdi. Oldukça ilginç bir görüntüydü, orada bulunan İblislerden çok azı onun Varlık Formunu daha önce görmüştü,

Şık kürklü ve biçimli dişi kediye gerçekte olduğu kadar güçlü ve korkutucu bulan vahşi korku ve yarış biyo-işaretler, doğal olarak böyle şeyleri hissedirdi. Jacob, doğadaki her vahşi yaratıkta olduğu gibi, onun da aradığı şeyin kokusunu aldığını biliyordu.

"Elijah," diye fısıldadı Jacob.

Siena hırladı, pumanın yarı çığlığı savaşçıların eski alışkanlıklarından dolayı geri adım atmasına neden oldu.

Lycanthrop'lar sert bir türdü ve barış zamanında bile bulaşılacak bir şey değillerdi ve ondan uzak durmaları gerektiğini biliyorlardı. Ama o olağanüstü hızıyla kapıdan çıkarken İnfazcılar onu takip etti.

"Kendini öldürecek," diye ısırdı Jacob, dikkatsiz kadının peşinden koşarken.

"Nasıl...?"

Jacob daha az deneyimli arkadaşına "Güneş," diye açıkladı. "Onun türünü hasta ediyor. Onları zehirliyor. Güçlüdür ama o kadar da güçlü değildir. Gökyüzünde bir bulut ya da onu gölgeleyecek bir ağaç bile yok."

Ama Bella Kraliçe'yi neyin harekete geçirdiğini biliyordu. Bir keresinde Jacob'ın kanında diz çökmüştü, tıpkı biraz önce Gideon'un kanında olduğu gibi, ölmek üzere olduğu için dehşete düşmüştü. O anda hiçbir şey onu, Jacob'ın hayatını kurtarmak için kadere meydan okumak adına aklına gelen her şeyi yapmaktan alıkoyamazdı. O zaman onu kurtaran Gideon'du, ama şimdi kendi tarafından kurtarılmaya ihtiyacı olan Gideon'du.

mucizevi yetenekler. Ama bu mucizeyi kim gerçekleştirebilirdi? Şimdiye kadar sadece Gideon'un böyle beceriler sergilediğini görmüştü.

Bu durumda doktor kendini iyileştirememiştir.

Jacob ve Bella Kraliçe'nin peşinden koştular ama Kraliçe bir kedi kadar hızlıydı.

Sadece Jacob onunla boy ölçüşebilirdi ama o da Bella'yı bu tehlikeli durumda geride bırakmayı reddetti.

Siena çimenlerin üzerinde son sürat ilerliyordu ama koşu uzadıkça bu hız takipçileri için gözle görülür biçimde azalıyordu.

oldu. Yürüyüşü kısaldıkça, garipleşmeye başladıkça, sanki hava yerine su denizinde koşuyormuş gibi sürüklendikçe uzaktaki bir ağaç çizgisine doğru ilerliyordu.

Sayfa 116

"Ona yetişmek zorundayım. Bu güneş ışığında asla başaramayacak," diye bağırdı Jacob karısına.

"Yakala onu! Ben iyiyim," diye ısrar etti ve onu yapabileceği hıza çıkarmak için omzunu itti.

Siena'nın gözleri yaşlarla dolmuş, mide bulantısı ve halsizliğin onu parçalara ayırmaya kararlı binlerce pençe gibi çırpınan bedenini sürüklediğini, onu yavaşlatmak ve hedefine çok az kala dondurmak için çalıştığını fark etmemiştir.

umutsuzca ulaşması gerekiyordu. Kraliçe kendi ayaklarının üzerine düştü ve acı verici bir sarsıntıyla beceriksizce yere çakıldı. Yerdeki darbe onu parçalamış gibiydi, o ana kadar kendi içinde hapsolmuş çılgınca hıçkırıkları Çarpma anının sinir bozucu etkisi, sendeleyerek ayağa kalkmaya çalışırken onu kör etti.

Ayağa kalkmak için yarı yolda debelenirken, elleriyle, ayaklarıyla ve onu hedefine doğru itecek herhangi bir parçasıyla kendini ileriye doğru zorlarken, vahşi bir dehşet çığlığı sabah havasında yankılandı.

Siena tam Elijah'ın formu önünde aniden katılaşp, onun ittiği bedenini çılgınca çarpışmasına uzanırken ağaç sınırına ulaştı. Onu oraya çeken eşinin duyguları, onun sıkıntı hisleri onu şaşkına çevirmişti.

onu bir fener gibi kendine çekmişti. O kadar

felç edici bir panikle histerik bir şekilde, tek bir şey duymadığını, tek bir duygu hissetmediğini onu yatıştırmak için iletişim kurun.

Sonunda ona ulaştığında birbirlerine çarptılar, kız kendini beceriksizce onun bedenine doğru atarken adamın açık kolları onu kucakladı. Kendini ona doğru itti, Çaresizliği içinde ikisine de zarar vermesini engellemek için onu daha sıkı tutmaya zorladı. Adamın vücudunu kavrarken o kadar şiddetliydi ki ayakları yerden kesildi, kolları neredeyse onu boğacaktı. Sanki dünyanın sonu geliyormuş ve onunla buluşması gerekiyormuş gibi ona tutunuyordu. Kıyamet günü onunla birlikte bedeninin içinden ya da ruhundan, tüm çabasıyla hangisine ulaşabilirse.

Pençelerini güvenli bir yere çekerek adamın yüzüne uzandı, gözyaşları kürklü yüzüne düşüp adamın üzerine damlarken çaresizlikle yüzünü kavradı, yumuşak dudakları hıçkırıklarla titriyordu onu öptü.

O kadar üzgündü ki nefes bile alamıyordu. Yastıklı parmakları yanmış ve yaralanmış vücudunu çılgınca inceliyordu. Sadece savaş yarasıydı, ölümcül bir şey değildi, Çünkü bu kez Gideon'un yerinde bir grup büyü kullanıcısıyla karşılaştığında yaşadığı şaşkınlık, açık alanın ona görsel uyarı vermiş olmasıyla tamponlanmıştı. Aslında onları şaşırtan kendisi olmuştu. Onlarla savaşıyor, dolu taneleri, şimşekler ve kasırga şiddetindeki rüzgârlarla onları teker teker avlarken bile ormanlık alana doğru kovalıyordu.

Sadece Siena'nın gelişini ve panik halindeki sıkıntısını hissettiğinde ara vermişti. Siena yakınına gelene kadar onun uyandığını fark etmemişti bile. Yanlışlıkla kendi çabaları ve Siena'nın uyku hali sayesinde, karşı karşıya olduğu tehlikenin farkında olmayacağını düşünmüştü.

"Bir doktor çağırın," diye hıçkırdı, dehşeti ve acısı bedenini ve ruhunu ezmeye devam ederken kelimeleri soluk soluğa çıkarıyordu.

"Bir doktor çağırın. Lütfen. Tanrıça, lütfen! Orada öylece durmayın!"

Sonunda nefes nefese kendisine ve Elijah'a yetişen Jacob'a bağırdı. "Ona bir doktor getirin!"

Siena dağıldı, Bella'nın da onlara yetiştiğini görmedi bile, yan tarafındaki bir dikişe sertçe yaslandı. Kraliçe çarpan duygularının içinde kaybolmuştu, vücudu Tüm gücünü kaybedip yüzünü ve parmaklarını Elijah'ın yanmış gömleğine ve yanmış göğsüne gömerken insan şekline geri döndü.

"Siena!" Elijah onun kollarını tuttu ve onu sarstı. "Sakin ol, kedicik. Yaralanmadım!"

Ama onun mantıklı düşünmesini sağlamaya çalıştıkça Adamın avuçlarında gevşekçe sallanıyordu. Gücü ölümcül bir yara gibi aniden tükenirken başı zayıfça sallanıyordu. Bella'nın soluk soluğa kaldığını duydu ve göz ucuyla, elinin dehşetle açılan ağzını kapattığını fark etti. İnfazcı yakındaydı

Kraliçe'nin bu kadar sert ve hızlı çöküşünü izlerken gözyaşlarına boğuldu. Elijah rüzgârın refleksleriyle hareket etmek zorunda kaldı, **Sayfa 117**

Onu tutmak ve taş gibi düşmesini engellemek için kavradı. Elijah'ın gömleğini kavrayan elleri gevşedi, altın rengi gözleri yarı yarıya kapanarak başının içine doğru yuvarlandı.

"Siena!" Elijah onu kollarının arasına almak için eğildi ama Siena artık ölü bir ağırlıktı, vücudu aniden bir nöbetin katılığına kilitlenmişti ve onu yere kadar takip etmekten başka bir şey yapmak imkânsızdı.

En kötüsü de zihninin onun varlığından tamamen boşalmasıydı. Elijah, kız ruhunu aniden boşalttığında hissettiği korkuyu daha önce hiç yaşamamıştı. Bir hafta önce kendi ölümüyle yüzleştğinde bile böyle bir dehşet yaşamamıştı. O kadar acı ve paniğin ardından gelen ani sessizlik onu parçalamış, içinde açık yaralar bırakmıştı.

Ruhu, bedenindeki acıyı büyük oranda geride bıraktı.

Sonra onun vücudunun dalga dalga sert kas kasılmalarıyla kilitlenip serbest kalmasını, derisinin Altın renginden griye ve benekli bir kırmızıya dönüşüyor, sıkıldığı dişleri dilini parçalıyor, böylece ağzı Yüzüne ve gevşeyen saçlarına dökülen kan. "Hayır! Siena, bunu yapma!" Elijah ona doğru eğilirken bağırdı. Kızın çırpınan başını ellerinin arasında tutarak altına saçılan kayalara ve orman kalıntılarına daha fazla zarar vermesini önlemeye çalıştı.

"Onu güneşten kurtarmalıyız, Elijah. Kendini öldürüyor," diye emretti Jacob, savaşçının omzuna güçlü bir el atarak dikkatini çekmeye çalıştı.

"Bekle," dedi Bella, Siena'ya uzanırken kocasını nazikçe kenara iterek. "Onun gücünü emebilirim. Eğer işe yararsa

Çağrıldığında Legna'ya yaptığı gibi, Legna'nın pentagrama karşı zayıflığı gibi onun da güneşe karşı zayıflığı ortadan kalkacaktır. Bu onu Legna kadar güvende tutabilir.

Bu size zehirlenmenin daha fazla ilerlemesine izin vermeden güvenli bir yere ulaşmanız için gereken zamanı verecektir. maruz kalmaya devam etti."

"Bella, yapma!" Jacob onu durdurmak için tutmaya çalışarak uyardı. Ama eşi elini kenara itti ve parlayan mor gözlerini ona çevirdi. "Kahretsin Bella, bunu yaparsan ona ya da kendine ne yapacağın hakkında hiçbir fikrin yok! Dur!

Seni her korumaya çalıştığımda benimle savaşıyorsun!"

"Ölmesine izin vermemi mi tercih edersin?" diye sordu. "Kardeşim gibi sevdiğim birinin, bana böyle davranmasına izin mi vermeliyim?

Aranıza geldiğim günden beri ailemle birlikte yaşıyorum. başkalarının kınamaları, ruhundan yoksun bırakılması eş mi? Kendimi korumalı ve bütün bir halkın Kraliçelerinden mahrum kalmasına izin mi vermeliyim?"

"Ruh eşim pahasına değil, Bella!" Daha sert nefes alıyordu, uçucu bir alarma doğru ilerliyordu; Bella'nın güvenliği söz konusu olmadıkça bu duruma yatkın değildi.

kazık. "Bunu yaparsan neler olacağını bilmiyorsun. Sonunda onu öldürebilirsin," diye karşı çıktı Jacob, elleri Kendini ona tekrar uzanmamak için zorlarken, "ya da kendine."

"Ölüm ihtimali hepimizin akşam uyandığımız anda aldığı bir risktir. Güvenliğim her an tehlikede. Dönüştürülmüşleri yok etmek ya da zorlanması gerekenleri takip etmek için size eşlik ettiğim zaman. O zaman kıyameti koparmadın, şimdi de koparma." Bella dikkatini tekrar Lycanthrope dışisine çevirdi ve Elijah'nın çılgın bakışlarını üzerinde hissetti. "Herkes geri çekilsin. Henüz yeteneklerimi nasıl daraltacağımı bilmiyorum. Hepinizi kendime çekmeme gerek yok."

"Bunu yapmaman için bir neden daha," diye tersledi Jacob, onu acımasızca pençeleyen, güvenliğine yönelik tehlikeden başka bir şeyin farkında değildi.

"İyi, o zaman olduğun yerde kal. Bunu senin işbirliğinin olsa da olmasa da yapacağım Jacob," dedi ateşli bir şekilde, sesindeki kararlılık ve inatçı çenesi tartışmaya son noktayı koyuyordu. "Olmazsa sadece daha uzun sürer."

Elijah aniden hepsi adına karar verdi. Ayağa kalktı ve Jacob'ı iki kadından da uzaklaştırmak için fiziksel olarak uzandı. İnfazcı savaşçının elini kenara itti, Kaptan'ın eşini korumaktan onu zorla alıkoymaya çalışmasına öfkelenen kara gözleri parladı.

"Geri çekil yoksa ben seni çekerim Jacob," diye tısladı savaşçı, Bella'nın önerisinin Siena'nın ıstırabını durdurmak için yapılabilecek en hızlı, en makul hareket olduğunu anlamıştı. Eğer sadece **Sayfa 118**

onu sığınağa taşımaya çalışsaydı, muhtemelen hedefine ulaşmadan güneş ışığına sürekli maruz kaldığı için öldü. Kendisi bile, bu duruma direnme gücüne rağmen, güneş altında kendi türünü etkileyen uyuşukluğun sürükleyiciliğini hissediyordu.

Jacob yerini koruyabilirdi, ama bu açıkça bir tartışmaya davetiye çıkardı. Oyları azalınca, sonunda geri adım attı.

uzaklaştı ve Bella'ya istediği odayı verdi. Diğer tek çözüm, her erkeğin kendi eşini koruma ihtiyacını şiddet yoluyla diğerininkinden üstün tutması olabilirdi. İşin içindeki uçucu duygulara rağmen, iş o noktaya gelirse ödeyecekleri bedele değmezdi.

Kocasının kendisini hem zihinsel hem de gözle görülür bir endişeyle izlediğini hisseden Druid derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı. Siena'nın çıplak tenine dokunmak için uzandı.

Çekingen parmaklar, başka herhangi bir nedenden çok kendini odaklamak içindi ve uzun zamandır vücudunun derinliklerinde bastırılmış olan gücün kilidini açmak için kendi içinde aradı.

Bella, altı ay önce Ruth ve kardeşleri tarafından saldırıya uğradığından beri bu gücü baskıcı kontrolünden çıkarmamıştı.

Bu yüzden canlandığında, yapay bir rüzgar gibi her şeyi iten görünür bir anaforla birlikte

Ağaçlar gerilmiş dalların gürültülü gıcırtilarıyla eğiliyor, yapraklar ve otlar Druid'den dışarı doğru dairesel bir gelgitle savrulup dağılıyordu. Jacob kalbinin boğazına doğru fırladığını hissetti. Ondan böyle bir şey yayıldığını daha önce hiç görmemişti.

Genellikle onunki görünmez, algılanamaz bir yetenektir. Gecegezenleri doğuştan gelen yeteneklerinden sinsice mahrum bırakıyordu. Etrafındaki her şeyin ani bir şiddetle geri döndüğünü görmek onu dehşete düşürdü.

Bir dakika sonra, dalgalanma her iki erkeği de birkaç metre geriden bile vurdu. İkisini de ayaklarından fırlattı ve elemental bedenlerinin tüm kapasitesi bir kalp atışında içlerinden çekilip alınırken onları şaşkın bir şekilde yere çarptı.

Aynı zamanda Bella, Siena'nın şekil değiştirmeden güneşe olan duyarlılığına kadar doğuştan gelen tüm doğasını elinden almıştı. Ne yazık ki Jacob da bir an sonra Bella'nın Gecegezenlerin doğuştan gelen yeteneklerini köreltmekle kalmadığını, onların tüm özelliklerini aldığını hatırladı.

Bella, az önce içine davet ettiği tüm güç ona sertçe çarptığında sırt üstü yere düştü.

Birden rüzgâr hızlandı ve hepsini savurmaya başladı. Ardından çimler çılgınca bir hızla büyümeye başladı ve bir kalp atışında karmakarışık bir bıçak yığınınına dönüştü. Çok fazla, çok muazzam derecede güçlü, onlardan çaldığı yetenekler kontrolünün dışındaydı. Ve Siena sonunda Bilinç kaybı rahatlayan Bella'nın saçları yayılmaya başladı ve Bella'nın vücudunun her yerinde siyah, ipeksi bir kürke dönüştü.

"Lanet olsun!" Jacob daha önce hiç hissetmediği olağanüstü bir güçsüzlüğün baskısı altında sendeleyerek ayağa kalktı. Tam karısının formu acı verici bir şekilde mutasyona uğramaya başlamıştı ki karısının yarı insan bedeni asla bu şekilde değişmeye niyetli değildi. Bir an şaşkınlıkla ona bakarken, bir an sonra menekşe gözlü bir jaguara dönüşmüş, kot pantolonunun, tişörtünün ve iç çamaşırının sınırlarından sıyrılmaya çalışıyordu.

"Bella! Sakin ol!" Jacob ona doğru uzanırken şöyle dedi Zihni hem damgalanmış bir eş hem de aklına koyduğu her hayvanı büyüleyebilen bir yeryüzü yarattığı seviyesindeydi. Büyük kediye sıkıştığı giysiden kurtarmak için hızla çalıştı ve kendisine ürkütücü derecede tanıdık gelen gözlerin birdenbire onu tanımıyor gibi görünmesini gerçek bir huşu içinde izledi.

Siena'nın İblis güçlerini özümseyip kullanabildiğini biliyordu ama aynı şeyin Lycanthrope güçleri için de geçerli olacağını hiç düşünmemişti. Bir an öncesine kadar, şekil değiştirme yeteneğinin Siena için bir kalp atışı kadar doğal olduğunu, Bella'nın hiçbir şekilde ödünç alamayacağı, çalamayacağı ya da kendisi için kullanamayacağı bir şey olduğunu düşünmüştü.

Ama açıkça yanılıyordu. Bu Gideon'un uzmanlık alanı olsa da, doktor bile bir yıl önce gelmeden önce Bella'nın yeteneklerine benzer bir şey görmemişti. Bu hepsi için yeniydi ve hiçbirisi bu melez güçleri hafife almamalıydı. Bu yüzden onu yatıştırmaya çalışırken dikkatli davrandı. Ama cazibe gücünün diğer her şeyle birlikte çalışıldığını hemen fark etti,

Ve ona kalan tek şey ruh eşinin ruh eşiyle olan bağlantısıydı.

Sayfa 119

Elijah Siena'nın artık tamamen gevşemiş olan bedenine doğru ilerleyerek onu aceleyle yerden kaldırdı ve durumun yaratabileceği öngörüleemeyen tehlike. Yine de Bella amacına ulaşmıştı ve Elijah bunu ruhunun içsel bir seviyesinde biliyordu. Siena korkunç derecede hastaydı ama küçük Druid'in cesur hareketi onun daha fazla zarar görmesini engellemişti.

Savaşçı Yüzbaşı, Jacob'ın gözleriyle özür dilercesine kısa bir süre göz göze geldi ve sonra arkasını dönüp topallayan yüküyle Gideon'un evine doğru aceleyle geri döndü ve Jacob'ı değişmiş arkadaşıyla ilgilenmesi için bıraktı.

Güçleri olmadan Elijah'ın yapabileceği hiçbir şey yoktu. Onları rahat bırakmak en iyisiydi. Güçleri olsun ya da olmasın,

Yakup hayvanlarla başa çıkma konusunda aralarındaki herkesten daha bilgiliydi.

Nuh belki de Legna'yı o haliyle bulabilecek tek kişiydi ve bunu yapmasının tek nedeni de Legna'nın kalan vücut ısısıydı. Ama o zaten

Onu yerden kaldırırken dokunulamayacak kadar soğuktu. Bunun Gideon'un işi olduğunu hemen anlamıştı. Yapabilirdi. Kadim'in onda bıraktığı enerjinin izlerini hissediyordu. Ayrıca bunu onu korumaya çalışmak için yaptığını da anlamıştı. Öyle ki bunun sonucunda Kadim'i bile öldürmüştü.

Noah kız kardeşinin ölmekte olduğunu da biliyordu. O ne hissetti

Odadan çıkıp sağlık görevlilerini bulmak için merdivenlerden aşağı inerken yaşam gücünden geriye kalanlar azalıyordu. Ne yazık ki şu anda sadece bir tane vardı ve o da Gideon üzerinde çalışıyordu.

Noah bir Zihin İblisine daha fazla yardım getirmesini emretti, ardından kız kardeşini yanmış evin dışında yere yatırdı. Odaklanmaya çalıştı, içini pençeleyen korkuyu bir kenara iterek

ruhunu. Kalbini ve solar pleksusunu elleriyle kapladı, solmakta olan yaşam ve enerji kaynağını aradı. Tüklenen kaynağı yavaşça beslemeye başladı.

Çocuğunun içindeki yaşam kıvılcımı da sönüyor.

Belki de kendi kanından olduğu için ya da sadece inatçı iradelerinin gücüyle, ama gerçek yaşam belirtileri olmasa bile ısınmaya, enerjiyle kızarmaya başladı. Onun Anlık rahatlatma derindi. En azından durağanlığı koruyabiliyordu. Etkiyi tersine çeviremese de, bunu yapabilecek kadar yetenekli başkalarını bulana kadar yeterliydi.

İlyas yardım için bağırdı ve yardım etmek için can atan birkaç savaşçının dikkatini çekerek onun yanına koştu.

"Bir doktora ihtiyacım var!"

İlyas eve girdi ve ilk kez evin ve sakinlerinin başına gelen yıkımı gördü. Eve giren saldırganları kovalamıştı.

Gideon'un sonunu tek başına getiremeyeceğini bir kez bile düşünmeden olay yerinden kaçtı. Kadim'in üzerine eğilmiş bir doktor görmek Kaptan'ın nefesini kesti.

Genç sıhhiye amirine baktı, sonra ayağa kalktı ve Rüzgâr İblisi'ne yaklaşırken endişeyle ellerini ovuşturdu.

"Efendim, onun için yapabileceğimiz hiçbir şey yok," diye temkinli bir şekilde bilgi verdi. "Gideon bile bir Lycanthrope'u nasıl iyileştireceğini bilmiyor."

"Bana bunu söyleme," diye havlayarak emretti ve diğer adamlarla sert bir şekilde yüzleşmek için dönmeden önce arkadaşını yavaşça karanlık bir köşeye yatırdı. "Temel becerilere sahipsin, Türleri aşabilecek bir şey ve siz de elinizden geleni yapacaksınız."

"Elijah..."

Hırıltılı bir sesle boğuk bir şekilde söylenen adı, onu keskin bir dönüşle kendine getirdi. Dizlerinin üzerine çöktü, boğazı konuşmasına yardımcı olmak için çalışırken otomatik olarak elini tuttu.

"Ne yapabilirim Siena?" diye sordu, altın kaşları endişe ve sıkıntıyla dalgalanıyordu.

"Ölmeme izin verme."

"Hayır. Yapmayacaksın. Biz sana yardım edeceğiz."
Sesi öfkeli ve çılgıncaydı, bu öneriye bile öfke duyuyordu.

Sayfa 120

"Yapma..."

"Şşş..." Elijah yatıştırdı.

"...o İblis sürdüğünü öldürene kadar ölmeme izin ver."

"Sen ve ben," diye söz verdi Siena kayarken şiddetle bir kez daha bilinçten uzaklaştı. "Sen ve ben, kedicik aşkım."

Elijah ve Siena bölgeyi terk ettikten sonra, Bella onların gücünün sürekli kaynağından mahrum kaldı, onları özümseme yeteneği şüphesiz olduğu gibi bırakılmıştı hayvani içgüdülerden biraz daha fazlası tarafından yönetiliyordu. Bunu kapatmasını sağlayan şey pratik ve konsantrasyondur ve vahşi bir kedi olarak bu odaklanmaya sahip olması pek olası değildi.

Böylece, kocası birkaç dakika içinde duyularının kendisine geri döndüğünü hissetti ve vücudunun doğal formuna kavuşması için birkaç dakika daha geçmesi gerekti. İpeksi siyah saçları, sahip olduğu güçle derisinden uzaklaştı. Siena'dan emilen kan akıp gitti. Bu hareket Bella'ya mal olmuştu,

Jacob, kadın doğal haline dönüp nefes nefese kalın otların arasına düştüğünde bunu hissedebiliyordu. Ama bu, Elijah'a onu yakalaması için gereken zamanı vermişti. Siena'yı güneşten korudu ve Jacob, Bella için önemli olan tek şeyin bu olduğunu biliyordu.

Bu yüzden gözlerini açtığı anda, adamın açık bir endişe ve zorlukla bastırılmış bir öfkeyle üzerine eğildiğini görünce, hiçbirini hatırlamamasına rağmen başardığını biliyordu.

"İşe yaradı," diye iç geçirdi.

"Evet, bunu söyleyebilirsin, eğer gerçekten esnetirsen," dedi Jacob, sesini kısarak, çünkü yardım edemiyordu

kendisi. Kalbi, onu bu kadar acımasızca değişmiş ve etkilenmiş görmekten duyduğu korku yüzünden hâlâ şiddetle çarpıyordu.

Jacob uzanıp kızın giysilerini kendine doğru çekti ve onu oturur pozisyona getirerek tişörtünü tekrar vücuduna geçirdi. O bunu yaparken kızın başı Jacob'ın omzuna yaslandı.

"Senin bir kızın var Bella," dedi, sesi bastırılmış duygularla boğuklaşmıştı. "Bu pervasızca şeyleri yapamazsın, onu hesaba katmadan kendini böyle riske atamazsın. Onun sana benden bile daha çok ihtiyaı var ve bunun tek başına ne kadar önemli olduğunu biliyorsun." Nefesini verdi, bunu yaparken nefesi titriyordu, koyu renk gözleri sıkı bir acıyla kapanıyordu. "Senin boynunu kırmalıyım."

"Peki hayatımı kurtarabilecek olsaydı Siena'nın daha azını yapmasını ister miydiniz?"

Bu soru canını yaktı ve acımasız gerçekliğiyle öfkesini dindirdi. Onu giydirmek için yaptığı çılgınca hareketler durdu ve gözlerinin arkasında yanan ateşle yüzünü onun gr saçlarının siyah ipeğine çevirdi, başının arkasını sıcak, sahiplenici bir elle örterken minnetle kokusunu derin derin içine çekti.

Sözlü olarak cevap vermedi ama jestlerinin ve düşüncelerinin dili ihtiyaı olan tek cevaptı. Kollarını adamın beline doladı ve ona sıkıca sarıldı.

"şimdi," diye fısıldadı, "yapmamız gereken bazı izler var, sevgilim. Bu insanların bize zarar vermeye devam etmesine izin veremeyiz."

"Yapacağız. Yakında. şu anda, geri dönmemiz gerekiyor Böylece Noah ve Elijah'a yardım edebilirim ve sen de biraz g toplayabilirsin."

Tartışmadı. Daha sonra yola devam edebileceklerini biliyordu ve adamın kendisini ne kadar yorduğu konusunda haklı olduğunu da biliyordu. Böyle bir g patlamasının dezavantajı, hemen ardından gelen hayal kırıklığıydı.

Ama birkaç gün önce de belirttiği gibi, sanki Lycanthrope Kraliçesi'nin bir parçası şimdi zihnine damgalanmış gibi

hissediordu. Yine de Jacob'ı zaten üzdüğünden daha fazla üzme*k* istemediğ*i* için bu anlayış*ı* bir kenara itti.

İblis Kral'ın evim dediği kalenin üst katında Noah, Legna'nın üç yüz yıldır kullandığı yatak odasının pencere çerçevesine yaslanmıştı.

Çocukluğundan altı ay önce Gideon'la evlendiği güne kadar uzanıyordu. Kral boş gözlerle hemen altında uzayıp giden bahçelere bakıyor, onun zarif **Sayfa 121**

etkisi bir akıntı gibi içinden geçiyor, kalbini acı verici bir tekrarla sürüklüyordu.

Kız kardeşinin etrafı sağlık görevlileri tarafından sarılmıştı ama fısıldaşan seslerinden onların da Bir saattir olduğu gibi onun durumu karşısında şaşkındı. Eğer onun durağanlığını koruma yeteneği olmasaydı, Legna şimdiye kadar çoktan ölmüş olurdu. Gideon'u böylesine tehlikeli bir maskeleye yöntemi seçmeye iten şey neydi? Elbette başka yollar da vardı - onu bu kadar tehlikede bırakmayacak yollar!

Noah gözlerini kapadı ve nefes verdi.

Bunun haksızlık olduğunu biliyordu. Gideon bayıldığı ya da öldüğü anda, onu maskeleyecek başka herhangi bir büyü de onunla birlikte ölecek ve onu aynı derecede savunmasız bırakacaktı. Aslında, Gideon'un düşmanlarını, Gideon'un gözüne girmeye zorladığı gerçeği olmasaydı, büyük olasılıkla doğrudan ölmüş olacaktı.

Bir yangının rastlantısallığına başvurarak, her nerede saklanıyorsa eninde sonunda ona ulaşacağını umuyordu. onlardan etkili bir şekilde.

Noah pencereden uzaklaştı ve bir elini Bir eliyle adamın omzunu neredeyse hiç nazik olmayan bir şekilde iterek sağlık görevlilerini kenara çekti. Legna'nın bebeğini yakından izleyen karşısındaki ebeye kısa bir süre baktı ve ebe anında geri çekildi. Tek gereken Her zamanki rahat Kral'larına korkutucu derecede otoriter bir bakış atarak çabucak cevap vermelerini sağladı. Hepsi de Nuh için en küçük kız kardeşinden daha değerli kimse olmadığını biliyordu.

Noah Legna'nın üzerine eğildi, zarif bir elini onun nabız atmayan boynuna doladı ve dudaklarını onun dudaklarına bastırdı

ve ona fısıldamaya başladı.

"Altı ay önce beni terk ettiğin için seni affettim," diye mırıldandı, akli ve kalbiyle ona ulaşmaya çalışıyordu, Uzun yaşamının tüm odağını ve gücünü ve kendi yüzyılları boyunca onun sabırlı vesayeti altında elde ettiği zihinsel aşinalığını kullanarak. "Bunu bir daha yapmana izin vermeyeceğim. Bu şekilde olmaz. Gel, küçük kardeşim, ve benim için uyan. İçinde onun gücü var. İçinde onun çocuğu var. Bunun senin güvenliğin için hiçbir şey ifade etmediğine inanamıyorum."

Noah'nın gözleri kapandı ve alnını yastığın üzerinde başının yanına koyarak kulağına yumuşak bir sesle konuştu.

"Annem öldüğünde, senin bir Kadim olarak yaşayacağına yemin etmiştim, küçük kız ve bu sözü bozmana müsamaha göstermeyeceğim. Bana geri dön. I..."

Duyguları sesini bastırınca durmak zorunda kaldı. O nefes almaya çalıştı ama ne kadar derine çekerse çeksin yeterli olmadı. O anda oksijen açlığı çekiyordu,

Ve her alev gibi onu da söndürecekmiş gibi hissediyordu. "Sana ihtiyacım var," dedi sonunda, sesi boğuk ve

kırılıyor. "Eğer Gideon hayatta kalırsa, sana ihtiyacı olacak. Bebeğe... hepimize. Artık aramızdaki en büyük dişi Zihin İblisi sensin. Gençlere senden başka kim öğretecek?" Tekrar denedi

Derin, acı dolu bir nefes aldı. "Başka kim," dedi her zamankinden daha yumuşak bir sesle, "Gideon'la paylaştığın aşkı bilmemekle neyi kaçırdığımı bana öğretmeye devam edecek? O gün ben

Bana her zaman öğrettiğin gibi öğretmeden yaşamak, gerçekten nasıl yaşayacağımı unutacağım gündür."

Bizi bırakma, diye yalvardı zihninin tüm kaynaklarından, duygularını ona akıtarak.

Gideon sensiz ölecek. İkinizi de kurtarmaya çalışırken ölümünüze aracı olduğunu bilmeye asla katlanamayacak. Ona bu mirası bırakmayın.

Noah'ın ona ulaşma çabalarını dayandıracağı hiçbir gerçek yoktu, dolayısıyla Legna'ya yardım etmede başarılı

olacaklarına dair hiçbir kanıtı yoktu.

hiçbir şekilde. Ama yorulmak bilmeden devam etti, ona enerji, duygu ve onu geri çekmek için aklına gelen her zorlayıcı nedeni besledi.

Syreena ve Anya, Siena'nın bakıldığı odanın kapısının iki yanında hazır ol vaziyetinde duruyordu. Elijah yataktan uzakta durdu, güneşi dışarıda tutarken çekilmiş perdelerin sağladığı koyu gölgelerde saklandı. Yatak Kadın ataşeler ürkütücü bir farkındalıkla gözlerini Kraliçe'den Konsolos'a, Pride'ın iki üyesine çeviriyorlardı. Kraliçe'yi güneş zehirlenmesi için tedavi etmeye çalışan başarılı şifacılar.

"Su toplamaya başladı," dedi içlerinden biri usulca.

Bu iyiye işaret değildi. Ölümcül dozda radyasyon aldığı anlamına geliyordu. **Sayfa 122**

Gurur Rahipleri, hasarın uzun vadeli etkileri olmadan iyileşmesine yardım etmekte zorlanacaktır.

"Elinizden gelenin en iyisini yapacaksınız," diye hatırlattı Syreena onlara, hayatında ilk kez bir hükümdar gibi konuşuyordu.

Emir Elijah'ın ağzından çıkmıştı, bu yüzden solgun gözlerini spekülatif bir şekilde Siena'nın kız kardeşine dikti. Sesinin bu odada çok az etkisi olacağına şüphe yoktu. Henüz onlardan herhangi bir otorite ya da sadakat kazanmamıştı. Bunu yapma şansı bile olmamıştı. Syreena'nın kendisinin bulunduğu yerde bu kadar güçlü bir şekilde savunuculuk yaptığını görmek onu biraz rahatlattı. yapamazdı. İşte o zaman bu kadınların Siena'yı, kendisinin Noah'yı sevdiği kadar derinden ve aynı nedenlerle sevdiklerini anladı.

"Ne büyük kayıp... Bir İblis için."

Anya kıpırdamadan durdu, sözler ikinci Keşiş'in dudaklarından döküldüğünde gözleri büyüdü.

Dikkate değer bir şekilde, bu duruma tepki gösteren İlyas değildi.

saldırgan sözler. Bunun yerine, Anya o anda Prenses'in ne kadar hızlı olduğunu gerçekten öğrendi.

Ve ne kadar değişken olabildiğini.

Kimse kılını bile kıpırdatmadan Syreena Keşiş'in üzerine atladı ve tüm ağırlığını kavrayarak akla hayale gelmeyecek

bir şey yaptı

ve tek eliyle boğazını sıkarak vücudunu yataktan kaldırdı. Kadın onu acımasızca en yakındaki taş duvara çarparken şok içinde ciyakladı. Başının yankılanan tokadı Anya'nın irkilmesine ve şoktan nefesinin kesilmesine neden oldu.

Syreena'nın alacalı gözleri, bir zamanlar akıl hocalarından biri olan şaşkın adamın gözlerine dikilmişti.

"Hayatın boyunca bir daha böyle konuşursan, kendini istemeden de olsa sonsuza kadar sessizlik yemini etmiş bulursun.

varlığının geri kalanı." Adamın tüm dikkatinin kendisinde olduğundan emin olmak için boğazını sıkıca kavradı. "Yemin ederim Monk. Bir daha böyle bir şey yaparsan dilini koparırım. Siena barış için her şeyini feda etti ve kimsenin onun çabalarını böylesine saygısızca küçümsemesine asla müsamaha göstermeyeceğim. Anlaşıldı mı?"

"Çocuğum, kardeşini serbest bırakacaksın," diye emretti ikinci Keşiş, ebeveynlerin itaatsiz gençlere karşı kullandığı o otorite tonuyla.

Anya'nın yapabildiği tek şey tuhaf bir hayranlıkla izlemektir. Hayatında hiçbir zaman bir Gurur üyesine el kaldırmayı aklından bile geçirmemişti. Aslında yasalara göre bu büyük bir suçtu. Anya, Syreena'nın Gözlerinin önünde gerçekleştiğini görene kadar böyle bir şey yapabileceğini düşünmemiştir.

Gurur o kadar eski ve güçlüydü ki, diğer ırklar tarafından bile en büyük âlimler ve en bilgili savaşçılar olarak görülüyorlardı. Savaş tekniklerini biliyorlardı. Kadim ve ölümcül olan bu dövüşler, nesilden nesile iyi korunan sırlar olarak aktarılırdı. Birine meydan okumak intihara benzerdi ya da ona hep öyle söylenmişti.

Ve görünüşe göre Syreena daha ölümcül kategorilerdeki derslerine çok dikkat etmişti.

O zamana kadar Anya, Prenses'i pasifist olarak nitelendirirdi; savaşmak ya da savaşa katılmaktan çok çalışmalarıyla, meditasyonlarıyla ve Danışman olarak konumuyla ilgilenirdi.

Elite'in titiz bir şekilde düzenlediği eğitim programları

günlük olarak. Şimdi bunun sebebinin pratik yapmaya ihtiyacı olmaması olduğu çok açıktı. Ve daha da net olanı, onun pençeleri altında sıkışıp kalan Keşiş'in gözlerindeki bakışa bakılırsa, Gurur'un bu bilgili adamının bile onunla savaşımaya, hatta kendini korumaya bile istekli olmadığı gerçeğiydi.

Bu, Anya'nın tüylerini diken diken etti.

Herkes aslandan korkar, ama besin zincirinin tepesindeki güçlü kediye bile korkutan bir şeye karşı insan ne hisseder?

Anya'nın bakışları bir kez daha Prenses'in hareketlerini dikkat çekici, soğukkanlı bir sakinlikle izleyen açık yeşil gözlerin parıltısına kaydı. Anya'nın savaşçıya duyduğu saygı, Syreena'nın müdahale etmeden kendi işlerini halletmesine izin vermesiyle birkaç kademe arttı. Onun daha sinirli, daha değişken ve kavga fırsatları için yalvaran biri olacağını düşünmüştü. Hakkında çok az şey bildiğiniz iki güçlü yaratığın bulunduğu bir odada olduğunuzu fark etmek korkutucu derecede aydınlatıcıydı.

Sayfa 123

"O benim senden daha fazla kardeşim değil, Konini."

Syreena dönüp soğuk gözlerle diğer Keşiş'e baktı ve Anya, Prenses'in yüz ifadesinde gördüğü şey karşısında bir kez daha şoke oldu. Kraliyet ailesinin tüm bu nesiller boyunca trajik bir şekilde meşhur olduğu o kusursuz öfke buydu. Siena kendi öfkesini oldukça iyi kontrol ediyordu. Görünüşe göre Syreena da öyleydi.

En azından şimdiye kadar.

"Onu iyileştir ya da bana hesap ver," diye tısladı Prenses.

Keşiş sakin bir tavırla, "Ben tehditlere boyun eğmem," dedi.

başını daha da derde soktu. "Bu aptalca şiddete bir son vereceksin, kardeşim."

Anya gözünü kırpmadan önce, bir Keşiş Elit General'in daha önce kullanıldığını hiç görmediği tuhaf bir tutuşla Syreena'nın parmakları arasındaydı.

Syreena, Konini'nin yüzünü hastasının alev alev yanan yüzüne yaklaştırmak için tutuşun kaldırıcını kullandı.

"Senden önce gördüğün şey, Monk, gerçek bir kız kardeş. Benim tek kız kardeşim. Tek erkek kardeşim. Kalbimde, annem. Onu kurtarsan iyi edersin, çünkü Kraliçe olursam, sadece benim gazabımı değil, kocasının gazabını da bileceksin.

insanlar da var." Keşiş başını kaldırdığında Syreena da başını kaldırdı ve hâlâ görebildiği İblis erkeğinin tek özelliğine bakarken gözleri korkuyla irileşti.

Karanlıkta parlayan o soluk gözler.

"Unutma Keşiş, onun öfkesi olmadan da senin değerli Gururunu yok edebileceğim yollar var."

Ona daha sert bir şekilde fısıldamak için daha yakına eğildi. "Ne kadar iyi ve titiz bir öğrenci olduğumu hatırlaman için sana yalvarıyorum, Konini. Ve ne demek istediğimi anladığını biliyorum kardeşim."

Bu şifreli sözden sonra onu bıraktı ve adam yere düştü. mor yüzü normale dönmeye başlayana kadar soluk soluğa yatağa garip bir şekilde uzandı. Anya'yı daha da hayrete düşüren adam daha fazla tartışmadı, hiçbir ceza tehdidinde bulunmadı. Konini hemşerisi şifacıyı ayağa kaldırdı ve duvarın başının arkasında bıraktığı kesiğe dokunmak isteyen ellerini tokatlayarak uzaklaştırdı. Endişeli bir şekilde alacalı gözlerinden yeşim taşına, açık bir korku ve tedirginlikle baktı.

Anya, Syreena'nın iki adımda ve General'in savaşçı birliklerinin çoğunu utandıracak bir dönüşle koruma pozisyonuna geri dönüşünü izledi.

"Az önce birkaç dakikalığına odadan çıktığını fark ettim melez," dedi soğukkanlılıkla, diğer kadına bakmadan.

"I..." Anya boğazını temizledi. "Susamıştım," diye kabul etti, Kraliçe'yi korumasız bırakmaktansa susuz kalmayı tercih edeceğini çok iyi biliyordu. Tıpkı Syreena'nın da bunu bildiği gibi.

"Ben...um...iken...uh...olağandışı bir şey oldu mu..."

"Odanın dışında mı?" Syreena sordu. "Hiçbir şey yok."

"Güzel." Anya eğlenerek gülümsedi. "Güzel."

Karanlıkta Anya, halkının yüzyıllardır korktuğu metanetli savaşçının bıyık altından kıkırdadığını duyduğuna yemin edebilirdi.

Sağlık görevlileri Gideon'un odasını terk ederek doğanın en iyi yapabileceği şeyi yapmasına izin verdi. Ellerinden geleni yapmışlardı ve gerisi Kader'e ve Kadim'in kendi direncine kalmıştı.

Yaşam işaretlerini geri getirmek yeterince kolay olmuştu. Yeterince erken olduğu sürece, bir Yaşlı Beden İblisi

kurbaninkileri devralmak için kendi yaşamsal belirtilerini zamanladı, daha ziyade kişiden kişiye baypas mekanizması gibi. Yaşlı, hasarlı otonom sistemleri devraldı ve kurbanı anında hayata döndürdü. Ancak, vücudu yeterince hızlı ve kendi başına devralacak kadar iyileştirmek işin püf noktasıydı. Gideon hayati organlarında büyük hasar görmüş ve çok az kişinin kurtulabileceği bir kan kaybına uğramıştı.

Sağlık görevlileri Gideon'u kurtaranın sadece yaşı olduğuna inanıyordu. Diğer her şey bir yana, onunki en hızlı-bağıışıklık sistemine sahipti. Yapamadığı tek şey kendi kan kaynağını yeterince hızlı bir şekilde yenilemektir. Gideon da derinlere inemiyordu, Bazı Yaşlıların erişebildiği karmaşık şifalar, onun sanatsal inceliğinden yoksundu.

Mükemmellik. Zehri ve kuduzu, bakterileri ve kemik iliğini, pıhtıları ve sistemlerini kirleten yara izlerini ayıklamak zor olmuştu.

Ölmesi gerekirdi. Hâlâ da ölebilirdi. Kaçırdıkları ya da beceri alanlarının dışında olduğunu düşündükleri şeyden onu kurtarabilecek tek şey doğal iyileşmesiydi.

Saatler geçti ve hastane olarak kullanılan kalenin üzerine karanlık çöktü. Tüm kapıların dışında, İblis savaşçıları ve Lycanthrope Elitlerinin karışımından oluşan ve ürkütücü bir şekilde eşi benzeri görülmemiş muhafızlar vardı. Dahası, Likantroplar

Savaşçı Yüzbaşı ve gelininin kapısını kendilerinin koruması yönündeki taleplerine hiç itiraz etmediler.

Nuh'un itaat etme emri karşısında şaşkına dönen savaşçılar, onları itaatsizliğe iten sadakatlerine rağmen

bunu yaptılar

Kral'ın emriyle. Kale, çoğu dışarıda olan ve çevreyi koruyan diğer kuvvetlerle kaynıyordu.

Noah, kız kardeşini Corrine'i heceleyecek kadar uzun süre bırakmıştı.

kardeşinin bebeğinin bakımı ona verilmişti. Ateşin başında oturmuş, sıcacık bebeği kalbinin üzerinde tutarken, Noah acısını dindirmek için kendine izin verebiliyordu.

Toplum içinde duygusal olarak gösterişli bir adam değildi, ancak o anki yalnızlığında, sadece isimsiz çocuk buna tanıklık etmek için, tam bir sessizlik içinde buna izin verdi.

Üzerindeki küçük bebeğin ağırlığı kalbinin parçalanmasını engelleyen tek şeydi.

BÖLÜM 15

Yeni çökmüş gecenin karanlığında, mükemmel bir gizliliğe sahip bir figür, İblis Kral'ın evinin korunan çevresine doğru fark edilemez bir hızla ilerledi. Muhafızları tamamen fark edilmeden geçecekti, şimdiye kadarki becerileri Her şeyin ötesinde, bunu neredeyse gülünecek bir kolaylıkla yapabileceğini algılayabiliyorlardı.

Etrafındaki ve içindeki yolcuları hissedebiliyordu. Gözlerini şöyle bir gezdirdiğinde, hepsinin yaydığı vücut ısı olağanüstü görüş alanında kızılötesi olarak parlıyordu. Daha soğuk, daha pembemsi ısı lekelerinin, vücut ısıları diğerlerinden birkaç derece daha soğuk olan İblisleri gösterdiğini biliyordu. Uzak bir odada bir insan izi vardı ve ardından Likantropların parlak kırmızı ısını taşıyan yaklaşık bir düzine varlık vardı. En çok dikkatini çeken yatay pozisyonda olduğunu belirlediği kişiydi. Sessiz bir hızla muhafızların yanından geçti ve sessizce ayağa fırladı. odaya açılan ikinci kattaki balkona kadar uzanıyordu.

Vampir Prens kapıyı kullanmadan önce tereddüt etti, odada onun dışında birinin olduğunu hissetti. Lycanthrope Kraliçesi. Her kimse, ki onun gerçekten de bir dişi olduğunu hissedebiliyordu, görevinin bilincindeydi. Eğer kalbi bir şey ifade ediyorsa, onun davetsiz girişini fark etmişti. Şiddetli kalp atışları inanılmaz derecede zorlayıcıydı, o kadar güçlü ve o kadar hızlıydı ki kanını neredeyse hücrelerine oksijen veremeyecek kadar hızlı dolaştırıyordu.

"Gel."

Öyle yumuşak, kadınsı bir nefesle söylenmiş bir fısıltıydı ki bu, Damien önce meydan okumayı yanlış anladığını düşündü. Meraklanan Prens, çoktan açılmış olan sürgülü cam kapıdan içeri süzülürken beklentiyle gülümsedi

açılır, yumuşak bir şekilde zemine oturmadan önce bir an havada asılı kalır.

Vampirin görme yeteneği, kızılötesi yeteneklerini kullanmadığı zamanlarda bile karanlıkta mükemmeldi. Belirgin bir şekilde kadınsı bir figürün silüetini seçti. Kadın Pencerenin yanında mükemmel bir yerde duruyordu, şüphesiz bilerek, ay ışığının onu arkadan aydınlatmasına izin veriyordu, böylece keskin görüşüyle bile sadece gölgeleri görebilecekti.

Ama gelen ışığa karşı kabartma olarak duran sadece eğik bir kalçanın yumuşak kıvrımı ve iyi biçimli kadın bacaklarının güçlü desteği değildi. Bir kolu, çıkık kalçasının itmesiyle vücudunun uzunluğunca aşağıya doğru sarkıyor, elindeki silah nikel kaplamalı ışıltısıyla sanki bir yıldız tutuyormuş gibi göz kırptıyordu.

"Mermiler mi?" diye sordu, derin sesi zengin ve bariz mizahında bile zorlayıcıydı. "İblis'te bir anormallik ev."

"Ben bir İblis değilim," diye belirtti, sesi hâlâ yumuşaktı, gizemliliğinde hâlâ oldukça boğucuydu.

"Doğru. Ama beni vurursanız sadece kurşunları boşa harcamış olursunuz. Eminim bunun farkındasınızdır?"

Sayfa 125

"Biliyorum," diye ona güvence verdi.

İşte o zaman diğer eli, vücudu olan gölgenin geri kalanından ayrıldı, parmak uçları arasında nefes kesici bir saniye boyunca pervane gibi dönen ahşap bir aletin hızlı ve çevik dönüşü.

Damien güldü, nesnenin bir zamanlar gölgeli figürünün arkasında duran ve şimdi üç ayaklı olan sandalyenin dördüncü ayağı olduğunu fark etti.

"Bunun bir efsane olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye sordu kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Elbette," diye tekrar onayladı. "Ancak kalbe saplanan bir kazık travmatik kanamalara yol açarak sizi oldukça hızlı bir şekilde zayıflatır." Damien gördü

Gülümserken dişleri parlıyordu. "Belki de bana neden burada olduğunu söylesen iyi olur, Vampir."

"Kraliçenizin iyileşmeye ihtiyacı var yoksa ölecek."

"Bunu bana söylemene ihtiyacım yok, Kan İçici." Bir adım daha yaklaştı ve sonunda ışığa çıktı.

Damien uzun yaşamı boyunca onu hiç böyle görmemişti. O bir Lycanthrope'du, buna şüphe yoktu, ama rengi ve kırılğan figürü açıkça sürprizler ve gizemler saklıyordu. tahmin etmeye bile başlayamazdı.

Sonra karşısına çıkanın kim olduğunu anladı.

Onunla ilgili hikayeleri ilk kez bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce duymuştu.

Yüzyıl geçmişti ve son on yıl içinde Siena'nın sarayına tek tük ziyaretler gerçekleştiren elçileri tarafından alışılmadık bir Lycanthrope dışisine kısa süreli bakışlar atıldığına dair son raporlara kadar hiçbir şey olmamıştı.

"Onun ölmesini ve yerine sizin Kraliçe olmanızı mı tercih edersiniz Prenses?"

Damien onun nefesinin kesildiğini duydu ve öfkesi kimyasında patlarken kızılötesi bir ısı parıltısı gördü.

"Ne cüretle böyle bir şey önerirsin?" diye tısladı.

"Cesaret ediyorum," diye hemen sözünü kesti, "çünkü biliyorum ki

deli de olsa başarılı bir savaş lordunun kızı olmanız ve şu anda sizi ve Kraliçenizi barındıran bu insanları bir savaşın içine sürüklemeyi başarmanız dışında hakkınızda hiçbir şey yok.

üç yüz yıllık savaş."

"Tarihi bir yüzyıl boyunca İblislerle savaşan Vampir Prens'in kendini beğenmişliği mi?" diye sertçe karşılık verdi.

"Çok doğru," diye kabul etti. "Ama ben de senin gibi o zamanlar genç ve aptaldım. Gerçi bu yarım bin yıldan uzun bir süre önceydi, sadece on dört yıl değil."

"Ben ne gencim ne de aptal, belki de senin gözünde öyleyim. Lycanthrope Kraliçesi'nin yaşaması ya da ölmesi seni neden ilgilendiriyor?"

"Bunu size söyleyemem. Şunu söylemek yeterli, eğer yaşarsa bu hepimizin çıkarına olacaktır. Seninki de dahil,

eğer

endişe meşrudur."

"Ve sanırım bu büyülü iyileştirmeyi sen sunacaksın, Vampir? Şüphesiz onun kanını alarak ve ısırığının büyülü etkilerinin onu iyileştirmesine izin vererek? Dost ya da düşman, herhangi birinin böyle bir şey yapmasına izin vermektense ölmeyi tercih edeceğine inanıyorum. özgürlük."

"Hayır. Niyetim bu değil Prenses. Benim türümün diğer Gecegezenlerden beslenmeye çalışmasının yasak olduğunu bilmemenize şaşırdım. Ne yazık ki sizin türünüzün de ait olduğu bir kategori, yoksa gerçekten de bu hizmetler. Olanları duyduğumda-"

Syreena soğuk bir tavırla, "Bu kadar hızlı dedikoduları nereden duyduğunuzu bilmek isterim," diye araya girdi.

"Nightwalker dünyası Avrupa'da diğer yerlerde olduğu kadar zayıf değil. Küçük bir köy gibi, böyle şeylerin haberleri hızla yayılır."

"Ne kadar dikkat çekici," dedi usulca, belli ki etkilenmemiştir.

Damien kendine rağmen gülümsedi, düzgün dişleri ay ışığında parlıyordu, geri çekilmiş dişlerinden hiçbir iz görünmüyordu. büyüleyici sırtış.

"Devam edebilir miyim?"

Ona kendi karanlık gülümsemesini verdi, ürkütücü harlequin gözleri ay ışığında titriyordu.

"Size başka bir alternatif önerecektim. muhtemelen farkında değil." Damien hafifçe dönüp karanlığın içindeki Kraliçe'ye baktı, kabarmış teninin sıcaklığı şiddetli bir parlama **Sayfa 126**

görüşünde kırmızı. Syreena'ya geri döndü. "Güneş hastalığının bu derecesi için bir tedavi yok.

Geleneksel iyileştirme yöntemlerinizden uzaklaşmazsanız ölecek," diyerek onu temin etti.

"O ölmeyecek."

Alçak sesin aniliği hem Vampir'in hem de Lycanthrope'un hızla dönmesine neden oldu.

Elijah'ın gözleri, yüzüne vuran tek bir ay ışığı huzmesinde soluk yeşil renkte parlıyordu.

biçimlendirdi. Syreena aniden ayağa kalktı ve Prens'in etrafına dolandı -doğrudan Prens'in yanına, aslında görüş alanını engelliyor.

Savaşçı hâlâ her zamanki gibi soğukkanlıydı, delici bakışları karşısındaki çifti kurnazca değerlendirdiyordu. Etrafındaki altın ve ay taşı çemberi Ay ışığında parıldayan kolu Damien'a dedikodu kaynaklarının elde edemediği bir bilgi verdi.

Görünüşe göre Elijah, Prenses'le arasındaki gerilimi hissetmiş ve onu korumaya gelmişti... tüm beklenmedik şeylere rağmen gelinini korumaya.

"Benim..." Syreena boğazını temizledi. "Lordum, Anya ve ben Kraliçe'yi canımız pahasına koruyacağız, sizi temin ederim-"

Elijah aniden öne doğru hareketlenince durdu, gözlerindeki ateş Vampir Prens'in üzerinde keskin bir şekilde geziniyordu.

"Damien, endişeni memnuniyetle karşılıyorum," dedi, "ama Syreena gibi ben de bize nasıl yardım edebileceğini anlamıyorum."

"Elijah, güvensizliğin yanlış yönlendirilmiş. Beltane Savaşı'nda birlikte savaştık ve bunun halkınıza yardım etme arzumdan başka bir sebebi yoktu. Sana söz veriyorum, Bu gece de yardım etmek için buradayım." Nefes almak onun için gereksiz olsa da bir nefes aldı.

"Beni dinleyene kadar beni itme savaşçı, yoksa eşini ölüme mahkûm etmiş olursun. Korkunç bir ölüme. Sonunda ölmesi için haftalarca olağanüstü acı çekmesi gerekebilir-"

"O ölmeyecek!" Elijah bağırdı. "Lanet olsun!" Ses tonu saf bir zehire dönüştü. "Siena'nın benim yüzümden paniğe kapıldığını görmektense kendim ölmeyi tercih ederim. Güvenlik! Orada durup bana bunun acısını nasıl çekeceğini tek tek anlatmana ihtiyacım yok!"

Odanın kapısı aniden açıldı ve Elijah'ın yükselen sesini duymuş olan Anya içeri girdi.

Bir an için geniş gözlerle odayı inceledi, çaresizce kırmızı başını salladı ve sonra geri çekildi

kapalı kapının ardında nefesinin altında usulca mırıldanıyordu. "Ve şimdi de Vampirler..."

Syreena aniden başını kaldırdı, bakışlarını Vampir'e dikerken gri gözleri yarı aydınlıkta parlıyordu, iki adam birbirlerine dönerken hayalet düşünceleri birleştirmeye çalışıyordu.

Damien Elijah'a yumuşak bir sesle, "Onu ben iyileştiremem ama iyileştirebilecek olanlar var," dedi.

"Yabancılar."

Her iki adam da Prenses'e delici bir şekilde baktı; biri şaşkınlıkla, diğeri ise kafa karışıklığıyla.

Damien düşünceli bir tavırla, "Evet," diyerek onu destekledi. "Ben de tam önermek üzereydim-"

"Tanrıça, onun adı ne?" Syreena mırıldandı, Vampirin sözünü keserek dudağını ısırды ve hafızasını yokladı. "Bir Mistral," diye açıkladı onlara, gerçi Elijah onu takip etmeyen tek kişi gibi görünüyordu. "Siena bir Mistral tanıyor. Birkaç gün önce başka bir konuda kendisine bir şekilde yardımcı olabileceğini düşündüğü bir Mistral'den bahsetmişti."

Syreena bunun ayrıntılarını atladı, Siena'nın kaderiyle nihayet barışmadan önce Elijah'ya onun üzerindeki etkisinden kurtulmak için ne kadar çaresizce çabaladığını açıklamak istemiyordu. Eski yaraları açmanın ya da Siena'nın İblis Eşi'yle konuşması gereken sırları ifşa etmek.

Damien kara kaşlarından birini kaldırdı, Syreena'nın mantığından etkilendiği belliydi ama aynı zamanda tam da önermek üzere olduğu Gecegezen türünün nasıl olup da birdenbire Prenses'in ağzından çıkıverdiğini merak ediyordu.

"Nightwalker türündeki çoğu şifacının aksine, Mistraller evrensel olarak iyileşebilir," dedi Damien düşünceli bir şekilde, sabit, karanlık gözleri önündeki küçük dişiyi bariz bir ilgiyle gözden geçirirken.

Cesur değerlendirmeler karşısında kızarmadı ya da başka tarafa bakmadı, yerinde durup ona ters ters bakarak onu daha da etkiledi.

Sayfa 127

"Ama bir bedeli var," dedi Elijah bilerek, türler arası yetenekler onun uzmanlık alanıydı. Aslında onun görevi. "Mistral Sireni şifa vermek, yatıştırmak ve iyileştirmek için şarkı söyler.

meditatif durumlar. Bunun bedeli tamamen savunmasız olmaktır. Eğer Siren şarkı söylerken öznesine yaklaşıp onu kalbinden bıçaklamak isterse, bunu yapabilir ve kurbanı kendini savunmak için parmağını bile kıpırdatamaz. Ayrıca, şarkıyı duyan herkes şarkının içine çekilecektir, bu yüzden birileri nöbet tutamaz. Siena buna asla izin vermez. Ben de öyle."

"Bir yabancından değil belki ama bu Mistral'i çok iyi tanıdığina inanıyorum."

Syreena açıkladı.

Elijah, "Bu onun sesine benzemiyor," dedi ve dönüp gelininin kabarmış yüzüne bakarak kaşlarını çatı. Güzel teninin böylesine acı verici bir şekilde zedelendiğini görmek sempatik bir acı veriyordu.

"Özel bir Mistral'di. Onu ismiyle sordu. Keşke adını hatırlayabilseydim..."

"Windsong," dedi Damien aniden, kara gözleri anlayışla aydınlattı. "Adı Windsong muydu?" "Evet!" Syreena haykırdı. "Fransa'nın bir köyünden aradı-"

"Brise Lumineuse," diye ekledi Damien.

"Bunu nereden biliyorsun?" Syreena, Vampir'in hafızasının zayıflığını ortaya çıkarmasına oldukça sinirlenmiş görünerek sordu.

"Seni bu hale getiren hastalıktan nasıl kurtulduğunu düşünüyorsun Syreena?"

Syreena, Siena'nın boğuk sesi hasarlı boğazından kabaca çıktığında nefesini tuttu. Adamlara aldırmadan Onu izlerken elinin tersini ağzına götürdü ve aceleyle kız kardeşinin yatağının yanında dizlerinin üzerine çöktü. Sonunda silahlarını bıraktı ve Kraliçe'nin elini tutmak için uzandı. Daha sonra bunu daha iyi düşünmüş gibi göründü.

gözlerini çarpık parmakların hasarlı derisine dikti. Bunun yerine, deriye dokunan onun rahatlamış gözyaşlarıydı.

"Siena," diye fısıldadı, "konuşma. Gücünü korumalısın," dedi nazikçe.

Siena başıyla kısa bir selam verdikten sonra dönüp kocasına baktı. Onun yüzünü görmek bile onu başka hiçbir şeyin üzemeyeceği kadar üzmüştü. Rahatlama, sevinç ve Elijah'ın düşüncelerini kristallerle döven bir düzine başka ezici duygu hissetti

Kalbin berraklığı. Ona doğru uzandı, parmaklarını onun canlı saçlarına geçirdi, donuk dallar hemen bileğine dolandı ve onu tutabileceği tek şekilde zayıfça kavradı.

"Çok özür dilerim," dedi, sesi tizleşmişti ve daha da hırıltılıydı.

"Sus," diyerek onu yatıştırdı ve solmuş saçlarını dudaklarına sürtmek için uzandı. "Kendini zorlama.

Syreena'yı dinle, kedicik."

Başını iki yana salladı.

Elijah.

Sesi zayıftı ama daha çok kendi sesi gibiydi ve güçlendikçe Elijah'ın düşüncelerinin arasından usulca süzülüyordu.

Sakin ol, kedicik. Ablanın dediğini yap.

Hayır. Ona Windsong'u getirmesini söyle. Sonra ikisini de gönder.

Seninle konuşmam gerek.

"Onun için Windsong'u getirmemi söyledi. Syreena, bunu yapabilir misin?"

Syreena kız kardeşine hevesle, "Evet, Fransa sadece birkaç termik uzaklıkta, aşkım," dedi. "Dinlen ve ben mümkün olan en kısa sürede döneceğim."

Tüm gözler, tehlikeli bir dikkatsizlikle pencereden dışarı fırlayan ve pervazın yarısında insandan şahine dönüşen Lycanthrope'u takip etmek için döndü.

"İnanılmaz," diye hayret etti Damien ve dönüp Kraliçe'ye baktı. "Demek hikâyeler doğruymuş. Kız kardeşinizin hayatını kurtaran Windsong'muş. Bunun hep bir efsane olduğunu düşünmüştüm.

Ta ki son zamanlarda alışılmadık bir Lycanthrope dışisine kız kardeşiniz olarak hitap ettiğinize dair haberler duymaya başlayana kadar.

Şimdi onu gördüm..." Damien başını iki yana salladı ve şaşkınlıkla pencereye baktı. "Olağanüstü biri."

"Damien, Noah Büyük Salon'da. Seni görmek istiyor."

"Size önerilerimi sunduktan sonra bunu yapmaya niyetlenmiştim." Vampir birinden diğerine baktı yoğun, koyu renk gözleri, aristokrat yüz hatları bir **Sayfa 128** için şaşkınlık ifadesi içindeydi.

an. "Böyle bir Damgalama göreceğim hiç aklıma gelmezdi. Bu gerçekten de yeni bir dönem. İkinize de iyi hizmet etsin. Kendinize iyi bakın, ikinize de."

Vampir daha sonra kapının sıkıcı konvansiyonunu kullandı ve çifti yalnız bıraktı. Elijah hemen karısına döndü. Onun acısını görünce ve hissedince, kalbi kelimenin tam anlamıyla acımaya başladı ve bunun yaralarıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Sana ne kadar üzgün olduğumu söylememe izin vermelisin, diye hızlıca aklından geçirdi.

Bunun için zamanımız olacak. Sonra, ısrar etti. Şimdiden çok fazla zaman harcadım, Elijah.

Ona doğru uzandı, yaralı derisi çekildiğinde yüzünü buruşturdu, zehirli çıbanlar yayıldıkça esnekliğini yitiren hassas yerleri yarıldı. Elijah onu durdurmak için uzandı, avucunu onunkine dayadı. Temas o kadar rahatlatıcı, o kadar değerli ve iyi hissettirdi ki, tekrar uzaklaşmak için kendini zorlayamadı. Belli ki o da aynı şeyi hissediyordu, parmakları onunkilerle birleşti, canının nasıl yandığını umursamadan.

Seni çok bencilce incittim, diye hıçkırdı, gözlerinden yaşlar dökülürken duyguları onun içinde üç katına çıktı.

Hayır, diye ısrar etti, zihinsel sesi onun herhangi bir şekilde acı çektiğini görmekten duyduğu hisle aynı derecede boğulmuştu. Benim için endişelenme, kedicik. Bana hiç acı vermedin.

Her ne kadar inatla kabul etmeyi reddetse de, kalbinizi bilene yalan söylemeyin.

Nefes almak için zorlandı ve adam ona daha da yaklaştı, birbirlerinin nemli gözlerine derinlemesine bakana kadar üzerine eğildi.

"Yapma bunu," diye yalvardı kabaca. "Bana bunu söyleme çünkü öleceğini düşünüyorsun.

Beni terk etmene izin vermeyeceğim. Beni terk etmek için her yolu denedin.

Benden kaç ve sonunda kabul ettiğine göre artık gitmene izin vermeyeceğim."

Sarsıcı bir sesi güçlendirmeye çalışarak kararsız bir nefes aldı. Saçları karışmış elini ona götürdü.

Başparmağı kuru dudaklarını okşarken yüzünü okşadı.

"Bugün hayatta kalacaksın ve bunun sorumlularını benimle birlikte, ait olduğun yerde, yanımda avlayacaksın, şimdi ve gelecekte her an. Bu yaradan kurtulacaksın ve bir kez daha kollarımda olacaksın, dokunuşumu ve öpücüğümü yumuşaklığı beni çıldırtmaktan asla vazgeçmeyecek olan değerli teninde hissedeceksin." Siena'nın gözyaşları saçlarına döküldü, tıpkı Elijah'ınkilerin onun kavrulmuş dudaklarına değdiği gibi. "Benim seni sevmeye başladığım gibi sen de beni sevdiğini söylemek için bundan sağ çıkacaksın. Bir gün

Güçlü sesin, güzel gözlerinde parlayan ışığın ve ruhunun kalbimi sardığı gibi bedeninin de beni sardığı."

Başka bir şey yapamayan Siena sadece başını salladı. Bir kez daha nazik parmak uçlarıyla Siena'nın gözyaşlarını yakalamak için uzandı.

"Ağlama, kedicik. Ağladığında beni öldürdüğünü biliyorsun."

O zaman beni ağlatmayı bırak, Elijah. Sen hayatıma girene kadar hiç böyle bir şey yapmamıştım.

"O zaman kesinlikle ben suçluyum, aşkım. Tıpkı senin gibi benimkiler için suçla." Adam, kızın parmaklarına gülümseyerek onları kendi parmaklarının arasına örülmüş yerlerinden nazikçe öptü. "Sende Beni duygusal bir kadına dönüştürdü," diye iç geçirdi.

Siena güldü ve hemen ardından sertçe öksürerek gözlerindeki mizahı yok etti.

"Şşş," diye ısrarla yatıştırdı.

Başını salladı, sanki hafızasına kaydetmiş gibi uzun bir süre adamın yüzünü inceledi. Parmaklarını uzattı,

şefkatle ağzına dokunuyordu. Gözleri, duyguları ve düşünceleri ona olan hisleriyle dolup taşıyordu, ve bunu hissetmek kalbinin çarpmasına neden oldu. Ama söz verdiği gibi, hiçbir şey söylemedi ve onun kriterlerini karşılayabileceği ana kadar da söylemeyecekti. O an için nefesini verdi, gözlerini kapadı ve uykuya daldı, son düşünceleri aceleyle

Kız kardeşinin bir an önce dönmesi için Tanrıça'ya dua ediyordu. Ona tekrar ne kadar çabuk sarılabilirse o kadar iyiydi. **Sayfa 129**

Gideon, Damien'ın Noah'ın yanından ayrılmasından yaklaşık yirmi dakika sonra kalktı ve onun durumunu korumak için kız kardeşinin yatağının yanına döndü. Doktor henüz ancak yürüyebilecek kadar iyiydi ama Elijah gibi, ona bir an önce ihtiyacı olan eşinden uzak tutulamazdı.

Gideon odaya girdiğinde Noah şaşkınlıkla başını kaldırdı. Doktor güçlüydü ama Noah daha önce hiç ölümün eşliğinden bu kadar çabuk dönebileceğinden şüpheleniyordu.

"Bu bir mucize değil," dedi Gideon karısının yanına doğru sendeleyerek giderken ve yatağın üzerinde hareketsiz duran bedeninin yanına otururken kabaca. Karısının fizyolojisine bakmaya çalışırken yüzünü hızla ellerinin arasına aldı. "Sadece her zamanki iyileştirme yeteneğim."

Gideon, Kral'ın başka sorularını ya da sözlerini susturmak için elini kaldırdı ve kendi karmaşık işini çözmeye konsantre olmaya çalışırken gözleri kapandı. Nuh

Gideon'un ter içinde kalışını dikkatle izledi; Legna her zamanki gibi hareketsiz kalırken Kadim'in enerjisinin hızla azaldığını hissediyordu.

Noah olabildiğince dikkat çekmeden zihinsel olarak kayınbiraderine ulaştı ve ona yavaşça enerji akıttı. Akış sonraki birkaç dakika içinde, Gideon'un tenindeki grimsi ton kaybolana kadar katlanarak genişledi

Tamamen. Kısa süre sonra normal bronz ten rengine büründü ve içinde bol miktarda enerji parladı.

Noah, aralarında kurduğu bağlantıda geri bildirim almaya başladığında Kadim'e enerji aktarmayı bıraktı. Geri çekilirken nefes verdi ve boynunun arkasına dolanan kaslarını esnetmek için başını eğdi. Ardından, Legna saatler sonra ilk nefesini verirken bile Gideon'un ellerindeki, göğsündeki ve yüzündeki yaraların etkileyici bir hızla iyileşmeye başlamasını hayretle izledi.

Nuh, kızın cildinin pembeleştiğini görünce rahatlamış gibi bir ses çıkardı. Kıpırdandı, genişçe esnedi, sanki sahip olduğu her şey

uyuyordu. Gümüş rengi gözlerini açtı ve eşinin aynadaki yansımasına baktı. Ona gülümsedi ve kendi dudaklarıyla onun ağızına uzandı. Tıpkı her sabah uyandığında yaptığı gibi onu şefkat ve sevgiyle öptü. Eşi ağızından ayrılıp onu neredeyse çaresizce kollarına sürükleyene kadar bir şeylerin ters gittiğini fark etti. Dehşete kapılmıştı ya da dehşetten yeni kurtuluyordu, düşünceleri ve kalbi korku ve rahatlama karmaşası içinde çarpıyordu.

Yavaşça çocukluk odasında olduğunu fark etti. Ağabeyi de aynı rahatlamayla sert nefesler alıyor, sandalyesinden kalkıp pencereden dışarı bakmaya çalışıyor ve içinden geçen duyguları gizlemeye çalışıyordu. Ama ondan nerede ve ne kadar uzaklaşırsa uzaklaşsın, bunu onun keskin empatisinden saklayamazdı.

İkisinin arasında kalan Legna bunalmıştı. "Ne oldu?" diye sordu, boğazı sıkılmıştı. dökülmemiş duygular.

"Her şey yolunda, Nelissuna," diye onu nazikçe susturdu Gideon,

Yüzünü onun ipeksi saçlarına gömdü. "Sen iyisin, bebek de iyi ve artık hepimiz güvendeyiz."

Nuh'un bir an daha dinlemeye dayanamayacağı belliydi. Tek kelime etmeden döndü ve odadan çıktı. Magdelegna onun acısının göğsünde bir bıçak gibi kıvrıldığını hissetti ve o hissettiği için Gideon da hissetti.

Kocasını daha dikkatli incelemek için geri çekildi, kardeşi için duyduğu endişeyi bir an için bir kenara bırakarak Gideon'un yüzünde, kollarında ve göğsünde yeni iyileşmiş derinin benek benek desenlerini gördü.

"Gideon! Ne oldu!" diye soluk soluğa sordu, hissettiği her şey sonunda doruğa ulaştığında gözleri buğulanmıştı. "Noah neden bu kadar korkmuş? Neden yaralandın?"

Gideon uzun bir nefes aldı ve sonra ona anlatmaya başladı.

BÖLÜM 16

Alaca doğan kanat çırparak odaya girdi, kanatlarını ve tüylerini silkelerken bir sandalyenin arkasına kondu. Kısa bir süre sonra, rengi bronz ve yumuşak grilerin güzel bir kombinasyonu olan tek bir yas güvercini onun ardından uçtu. Güvercin korkusuzca sandalyenin koltuğuna kondu, sanki şahin normalde onun için bir yırtıcı değildi. Şahinin çıkardığı tüy hisirtisini taklit etti.

Birkaç dakika sonra, Syreena sandalyenin arkasında duruyordu ve güvercin kırılgan bir **Sayfa 130**

yumuşak, kahverengi ve gri çizgili saçları olan genç kadın Bir çocuğunki kadar masum ve bir o kadar da geniş görünen iri mavi gözleri vardı. Beyaz pamuktan yumuşak bir elbise giymişti.

Prenses, daha önce üzerini değiştirirken pencere kenarına düşen elbiseyi bulunduğu yerden almak zorunda kaldı.

Bu sırada Siena'nın etrafı insanlarla dolmuştu. Kutsanmış karanlık saatlerdir üzerlerindeydi ve onunla birlikte İblisler ve Likantroplar için yeni bir güç gelmişti. Syreena Mistral'i geri götürmek için hiç vakit kaybetmemişti, eğer acele etmezlerse gün ışığından kaçınmak için yolculuklarını ertelemek zorunda kalabileceklerini biliyordu. Dişi Mistral'in Gecegezen dostu olmayan güneşe karşı kendi ters tepkileri vardı. Neyse ki, yas tutan güvercin şahinin son derece hızlı uçuşuna neredeyse eşit olabilirdi, dönüş yolculuğunu sadece saatte birkaç mil kadar yavaşlatırdı.

Mistral Sireni çıplak ayaklarının üzerinde yükseldi, hareketin yumuşak zarafeti izleyen herkesi büyüledi. Onun peri benzeri güzelliği ve kırılganlığı erkek ve kadınlara nefes kesici geliyordu.

hareketleri ve zarif bedeninin kusursuz akışı bir incelik senfonisiydi. Mistraller'in güzellikleriyle olduğu kadar yetenekleriyle de büyü yapabildikleri söylenirdi.

ve bu çelimsiz yaratığa bakmak diğer Gecegezenleri buna inandırdı.

Görünüşe göre Siena bu münzevi ırka en çok maruz kalan kişiydi, bu yüzden herkes dışı onlara yaklaşırken ilgi ve hayranlıkla izledi, yumuşak saçları hareket ettikçe omuzlarının etrafında bir bulut gibi dalgalanıyordu.

Siena onu vıraklayarak, "Windsong," diye selamladı. O bir Karanlık onu rahatlatırken sadece biraz daha iyi görünüyordu.

Elijah hâlâ onun yanında oturuyor, parmakları onunkilere dolanmaya devam ediyordu. Ancak şimdi kendisi de neredeyse kusursuz bir şekilde iyileşmişti; bunca zamandır görmezden gelinen savaş yaraları iyileşmişti çünkü Gideon, iyileşmesini ve hikâyesini eşine yeniden anlatmasını rica ettikten hemen sonra onu ziyaret etmişti.

Siren, Kraliçe'nin hasta yatağının etrafındaki tüm insanları fark edince bir an durakladı.

Gözlerini kırptırdı ve Legna'nın hassas dikkatini çeken şaşırtıcı bir iradeyle yabancılara karşı duyduğu korkuları geri itti. Legna keskin endişeyi hissetmişti ama bunun da ötesinde Windsong'un Siena için hissettiği minnet borcu ve samimi duyguyu hissetmişti. Mistral, Kraliçe'nin tehlikedeki sağlığını ilk gördüğünde net ve neredeyse zayıflatıcı bir acı hissetti. için

Legna'nın deneyimli duyularına göre, sanki yaratık bir empatiydi ama zihinsel olmaktan ziyade fiziksel bir empatiydi. Yaralanmaları çok daha fazla hissediyor gibi görünüyordu.

Legna'nın başka bir varlığın üzüntüsünü ya da sevincini hissetme şekli.

Windsong gruba yaklaşırken susturucu parmağını dudaklarına götürdü ve anlamlı bir şekilde yaralı Kraliçe'ye baktı. Mistral Siena'dan Syreena'ya baktı, sonra sessiz bir şekilde kaşlarını kaldırarak geri döndü.

Elijah hafifçe doğruldu.

"Evet, bu yüz yıl önce kurtardığın Prenses," dedi ve zihniyle konuşurken eşine tercümanlık yaptı.

Mistral'in ifadesi, İblis savaşçısından diğerine bakarken

şaşkınlık ve spekülasyona dönuştü.

Kraliçe, dolgun ağzı dingin bir gülümsemeye dönüşüyor.

"Evet," dedi Elijah tekrar ve Siena'nın tek sesi oldu. "Biz çiftleştik." Sonra açıkça kendi adına konuştu. "Ona yardım edebilir misin? Çok büyük acı çekiyor."

Siren yine büyük bir sessizlik içinde Gideon, Legna, Syreena ve Anya'ya baktı. O kocaman, mavi porselen gözler sonra tekrar Siena'ya kaydı.

"Herkesin ama... ama 'yıldız-çocuğun' gitmesini istiyor," diye açıkladı Elijah, bunu söyler söylemez herkes gibi şaşkın görünüyordu. "Yıldız çocuk kim?"

Siren tekrar gülümsedi, melek gibi yüzü aydınlanırken Legna'ya doğru uzandı ve zarif parmaklarıyla yüzüne hafifçe dokundu. Sonra bu nazik dokunuşun Legna'nın karnına düşmesine izin verdi.

Gideon düşünceli bir ifadeyle, "Bebeği kastediyor," diye mırıldandı. "Yıldız-çocuk mu?"

Elijah omuz silkerek, "Siena da bunu anlamıyor," dedi.

"Siena onunla nasıl iletişim kuruyor?" Anya, bu alışverişten en az **Sayfa 131'deki herkes kadar** şaşkınlık duyarak sordu

Onlar.

"Telepati... aralarında kaldı çünkü..." Elijah kaşlarını hafifçe çattı. "Ruh-şarkısı. Ruh-şarkısı nedir?"

Siren Siena'ya yaklaştı ve izin verir gibi başını sallayarak yavaşça yatağa oturdu. Elijah onun ağırlığının yatağı en ufak bir şekilde kaydırıldığını bile hissetmedi.

o da öyle yaptı. Dikkatini Siena'nın zihnini açıklamalarla dolduran düşüncelerine verdi.

"Ruh-şarkısı bir Mistral ile diğeri arasında gerçekleşen bir değiş tokuştur... Birinin ruhunun bir parçası diğerininkini iyileştirmek için ödünç alınır. Bu vakada Syreena, Windsong'un Siena'nın ruhundan ödünç alarak onu on yıllar önce bir çocukluk hastalığı sırasında iyileştirdiği zaman paylaşılan ruhun alıcısıydı. Bu durum Siena ve Windsong arasında telepatik bir bağ kurdu.

ruhları birbirine yaklaştığında devreye giriyor."

"Nasıl oldu da ben bunu hiç duymadım?" Syreena şaşkınlıkla kız kardeşinden esrarengiz Siren'e bakarak sordu.

"Çünkü bu mahrem ve gizli bir takas ve Siena'nın izin verilene kadar bundan bahsetmesine izin verilmedi." Elijah daha sonra soru sorarcasına Mistral'e baktı. "Kalmam gerektiğini söylüyor. Bunu anlıyorum ama Legna neden istiyor?"

Telepatik üçlünün aktarımları arasında bir sessizlik oldu ve sonunda Elijah Legna'ya baktı.

"Ruh-şarkısı için bana ihtiyacı olduğunu, Siena'yı iyileştirmek için benim ruhumdan ödünç alacağını söylüyor. Eşi olarak en iyi aday benim."

"Ama-" Syreena başladı.

"Bunun bir parçası olamayacak kadar karmaşık olduğunuzu, genetik kodunuzdaki değişiklikten sizin ve Siena'nın olmak üzere çift ruha maruz kalmanızın sorumlu olduğunu söylüyor. Daha önce hiç Likantroplar için Ruh-şarkı söylememişti ve bu beklenmedik yan etki. Ben..." Kelimeler için durakladı. "Artık ruhumu Siena'nınkiyle paylaşıyorum, onun da benimkini paylaştığı gibi, böylece kötü etkilerin ortaya çıkma ihtimali azalacak."

"Yani bu kusursuz bir yöntem değil. Olabilir Hasar?" Gideon sordu. "Bu da Legna'nın bu olayda hazır bulunmasını daha fazla sorgulamama neden oluyor."

"Tehlike sadece bana ve Siena'ya yönelik," diye devam etti Elijah. "Yıldız-çocuğun Legna'yı koruyacağını ve..." Elijah gözlerini kırpıştırarak Siena'ya baktı ve bir an için ne anlatmaya çalıştığını anlayamadığını belli eden şaşkın bir an geçirdi. Konuştuğunda sesi hâlâ şaşkın geliyordu. "Oğlunuza şarkıları dinlemesi için izin verdiğini söylüyor."

Elijah inanamayarak güldü. Ta ki Gideon'un yüz ifadesini görene kadar. Legna kocasının elini tutmak için arkasına uzandı, onun şaşkın düşüncelerini anlayınca gözleri büyüdü.

"Erkek olduğunu biliyor," dedi yüksek sesle. Doktor Birdenbire bu esrarengiz türün uzun yaşamı boyunca tanıdığından çok daha fazla güç ve yeteneğe sahip olduğunu fark etti. "Karımın hamile olduğunu anladığımda ona dokunarak bunu öğrenmekten kendimi alamadım ve tabii ki ben öğrenir öğrenmez Legna da öğrendi. Başka kimseye söylememeye karar vermiştik, bunun bir sürpriz olmasına izin verecektik. Ama sanırım bu artık bir sorun değil." Gideon masaya baktı.

Siren daralmış, şaşkın cıva gözlerle. "Doğmamış bir çocukla nasıl konuşabilirsin? Türünüz hakkında pek bir şey bilmiyor olabilirim ama fetüs daha altı aylık bile değil-"

"Bebekle ben konuşmadım. Bebek benimle konuştu."

İlk kez sesini kullanıyordu ve Birden oradaki herkes nedenini anladı. Müzikaldi. ve tatlı, hayatında tanıdığı her eğlence ve hüznle doluydu. Bu bir baştan çıkarma ve rahatlatmaydı. Saf güzellikteki bir şeyin olabileceği her şekilde büyüleyiciydi.

Herkes büyülenmiş gibiydi, büyüünün etkisiyle uzun bir süre sessiz kaldılar.

Gideon arındırıcı bir nefes alan ilk kişiydi.

"Oğlum seninle konuştu mu?" diye sordu kabaca, eli Legna'nın karnındaki örtmek için uzanmıştı.

Çiftin üzerine çöken şaşkınlık ve sevinç duygusunu açıklamak mümkün değildi.

"Dedi ki..." Elijah boğazını temizlemek için durakladı. "Oğlunuzun güçlü bir varlık olduğunu ve yakında sizinle de konuşabileceğini, hatta anne karnındayken bile konuşabileceğini söylüyor. Diyor ki..." Elijah Kendine rağmen gülümsediğini fark etti. "Babasının gücüne ve annesinin mizacına sahip olduğunu söylüyor."

Sayfa 132

Legna kahkahalar atarak güldü, içinden mutluluk akarken kendini tutamadı. Gideon'a döndü ve onu öptü, heyecan ve coşku onu sarmıştı.

"Kalmak istiyorum," dedi.

Oda hasta, eşi ve sözde yıldız çocuğun büyülenmiş annesi dışında herkesten temizlendiğinde, Windsong Siena'nın saçlarına hafifçe dokundu, dudaklarını kıpırdattı.

Her zaman parlak olan buklelerin ince ve kırılgan hissini diliyle yokladı.

Gülümsedi, çiftin hâlâ birleşik olan ellerine dokundu ve bir kez başını salladı. Bu şekilde birleşmiş olarak kalmalarını istediği açıktı ve bu iyi bir şeydi çünkü Elijah'ın bırakmaya hiç niyeti yoktu.

Siena'nın onu rahatlatmaya çalışmasına rağmen kalbi hızla çarpıyordu. Söylendiği gibi çaresiz kalma fikrinden hoşlanmıyordu ama daha çok Siena o noktada kendi güvenliğinden daha iyi hale geliyordu. Endişelenmesi çok doğaldı.

Mistral'den çıkan ilk ses bir uğultu, başlangıcından itibaren akıldan çıkmayan bir titreşimdi. Siena, Elijah ve Legna'nın derin ve iyileştirici bir uykuya dalmaları sadece bir dakika sürdü.

Ondan sonra ne olduğunu hiçbiri bilmeyecekti.

Doğmamış çocuktan başka kimse sır vermeyecekti.

Legna gözlerini yavaşça açtı, nefes aldı ve o ana kadar hiç bu kadar dinlenmiş, huzurlu hissetmediğini hemen anladı. Tüm bunlar, yıllar boyunca yaşadığı

onu benzer bir duruma getiren meditasyonu tamamlamıştı. Kendisine gülümseyen solgun ve güzel çehreye baktı. Windsong Legna'nın karnına uzandı. ve konuşmadan empatik dişi İblis'e sıcaklık, minnettarlık ve mutlak mutluluk duyguları gönderdi.

Legna şaşkınlıkla da olsa anladı. Siren, bebeğinin önünde şarkı söyleme ayrıcalığına sahip olduğu için ona teşekkür ediyordu.

"Rica ederim," dedi Legna usulca. "İyiler mi?" diye sordu, yatakta birbirlerine şefkatle sarılmış halde yatan çiftte bakarak.

Elijah'ın iri cüssesi Legna'nın Siena'yı görmesini engelledi.

Mistral dişisi başını salladı ve daha geniş gülümsedi.

Sonra başını eğdi, o havadar saç bulutu bir girdapla yer değiştirdi.

"Çocuğunuza geleceği önceden haber verdim."
ses yumuşak bir şekilde söyledi. "Ve o senin olduğu için, bunu bilmene ve bir kez farkına vardığında hatırlamana izin vereceğim

tekrar." Legna'nın sersemlemiş yüzünü ince, soğuk ellerinin arasına aldı, empatın çoktan o boşlukta süzüldüğünü biliyordu.

Konuşan sesi onu bilinçaltı dünyasına göndermişti.

"Bebeğiniz halkınızı yeni bir çağa taşıyacak, tıpkı
Ondan önce gelen biri bunu yapacak. Birlikte bildiğiniz dünyayı değiştirecekler. Bu değişim zamanından gelecek diğer çocuklara olağanüstü bir kader ve mutluluk dolu bir bin yıla öncülük edecekler. Benim geleceğim de burada yatıyor, Ve bunu sağlayacak şeyin bir parçasını yarattığınız için size minnettarım. Çağlar geçtikçe kehanetimi hatırlayın."
yumuşak bir şekilde talimat verdi. "Bana verdiği rahatlığı sana da versin."

Sonra Mistral, İblis Anne'ye dönmesini beklemeden yas tutan bir güvercine dönüştü ve pencereden uçtu, rüzgârda sanki katıksız bir sevinçle savruldu kanatlarını göklere kaldırdı.

Legna bir kez daha farkına vardığında gülümsüyordu. Diğer her şeyi unutarak sandalyesinden sıçradı, Kocasını bulmak ve hatırlayabildiği her şeyi ona anlatmak için acele ederken, onu dikkatsizce devirdi.

Elijah sıcak, gür bir ağzın kendi ağzına sürtünmesinin ısıltılı hissiyle uyandı.

Gözlerini açtı ve eşinin tanıdık altın bakışlarını gördüğünde gözlerini biraz daha açtı
Altın ve pembe benekli yüzünde hayat ve yaramazlık parlıyordu.

Tüm kabarcıklardan arınmış bir yüz, sadece yakında normale dönecek yeni bir deri, lüks, güzel **Sayfa 133**
hiç vakit kaybetmeden bir kez daha altın.

"Berbat görünüyorsun," dedi Siena, sesi adamın ağzında boğuklaşmıştı ama her zamanki zengin tonunda herhangi bir kusur ya da yaralanma yoktu.

Muhteşem hissediyordu.

Elijah yorganlara uzanıp onları aşağı çekti, ayağa kalkıp onu tepeden tırnağa incelerken, elleri gözlerinin gittiği yerleri takip ederek, iyileşme durumunu görsel olduğu kadar dokunsal bir kanıtla da onayladı.

"Beni tahrik etmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu, parlak altın kaşlarından birini belirgin bir şehvet düşkünü mizahla kaldırarak.

Uzandığı son şey kızın ışıltılı, yay gibi ve çok canlı saçları oldu; yüzüne kocaman bir gülümseme yayılırken sıkıca yayılmış bukleleri parmaklarının arasından geçirdi.

Siena ayağa kalkarak onun burnunu kendi burnuyla çarptı.

"Bu bir evet mi?" diye sordu, ona odaklanmaya çalışırken gözlerini şaşı yaptı.

"Sen... harikasin," diye nefes aldı, elleri yüzünü hevesle çerçeveledi, avuçlarının sert sıcaklığı o kadar tanıdık, mutluluğu için o kadar harika bir şekilde gerekli hale geldi ki daha geniş gülümsedi.

"Sanırım bir leopara benziyorum," dedi, benekli kollarını ve bacaklarını incelemek için geri çekilerek.

Sonra o muzip gülümseme muhteşem dudaklarında çiçek açtı. "Noktaları birleştirmece oynamak ister misin?"

Elijah aslan başını geriye attı ve kahkahalarla güldü. Karnının derinliklerinde, onu öyle sıkı kucakladı ki, ağzını hafif başlı ve neşeli hissettiren ruh dövmeli bir öpücükle kaplarken bile bir kahkaha ile nefes nefese kaldı.

Kapının açılma sesi onları birbirinden ayırdı, Elijah içgüdüsel bir hareketle yorganı karısının çıplak vücudunun üzerine geri çekerken, kadın suçluluk duygusuyla elini nemli ağzına sildi. Yorganın altından uzanarak onu çimdikledi ve kız kardeşine selam vermesini ve General'inin yarı gıcırtilı bir ses çıkarmasını sağladı.

"Siena! Harika görünüyorsun!" Syreena mutlulukla haykırarak bir yandan kız kardeşine sarılmak için koşarken, Anya da diğer yandan ona doğru koşuyordu. Elijah'ın yüzüne çarpmamak için arkasına yaslanması gerekti. dışiler tarafından ezildi.

"Hey! Bu fanteziyi daha önce de yaşamıştın!"

Elijah güldü ve Bella'ya bakmak için döndü, hemen kollarını açarak onu yanlarına çağırdı. Bella sevinçle zıplayarak Elijah'ın kucağına atladı ve onun kendisine sarıldığı kadar sıkıca sarıldı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı usulca kulağına.

"Yaptığın şey için teşekkür ederim. Ama öğretmenin olarak sana bunu bir daha asla yapmamamı söylemeliyim," dedi sert bir azarlamayla.

"Bir anlaşmanız var," dedi yoğun bir şekilde, minnettar bir şefkatle onu neredeyse boğarken.

"Ben de evlenince sıkıcı olacağını düşünmüştüm."

Yakup, kendisiyle birlikte kapı girişini dolduran Gideon ve Legna'ya kuru bir sesle konuştu.

"Kesinlikle hayır," dedi Gideon aniden, karısı aşk festivaline katılma niyetiyle odaya dalmak üzereyken kollarını ona doladı.

"Sanırım bu benim repliğim," dedi Jacob kıkırdayarak, Elijah'ın boğazına sarılması onu daha fazla oksijenden mahrum bırakmadan önce Bella'yı almak için hareket ederken.

Kadınlar yataktan her tarafa yuvarlandı, herkes gevezelik ediyor ve aynı hikayeyi kendi açılarından anlatıyorlardı.

Ta ki Noah kapı aralığından boğazını temizleyip yumuşak bir cümle söyleyene kadar: "Bayanlar, baylar; sanırım bizi bekleyen bir av var."

BÖLÜM 17

"Onları buraya kadar mı takip ettiniz?" Siena gözlerini kısarak yumuşak bir sesle sordu, böylece keskin görüşü dağın yamacındaki tüneklerinin altındaki ormana odaklanmıştı. "Burası değil. kaleminden yüz mil uzakta."

Elijah, "Ve saldırıya uğradığım yerden ancak yirmi kilometre uzaktaydım," diye ekledi.

"Sizi bilmem ama burası bana bir hazırlık alanı gibi görünüyor," dedi Isabella, **Sayfa 134**

dürbününü tekrar kaldırdı. "Jacob, geri çekil, bu şeyi bulanıklaştırıyorsun."

Onu uzaklaştırmak için arkasına uzandı ve uzaktan görmek için böyle bir cihaza ihtiyaç duymayan İnfazcı emredildiği gibi geri çekildi. Onunla aynı alanı daha uzak bir mesafeden incelemeye devam etti.

"Ah, daha iyi," dedi Isabella, insan icadını kullanabildiği için açıkça memnun olmuştu.

"Sanırım Bella haklı. Siena'nın güç merkezine bu kadar yakın büyü kullanıcıları mı? Bu kadar derinde olma riski

'Thrope bölgesi mi?" Elijah başını salladı. "Başka ne olabilir ki?"

"Bir arama ekibi."

Bu söz herkesin dönüp kayalıklara yaslanmış, ayaklarını bileklerinden rahatça çaprazlamış olan Gideon'a bakmasına neden oldu.

"Daha geriye, kampın ötesine bak," diye talimat verdi. "Toprağı görüyor musun? Bir çiftçinin tarlası gibi çalkalanmış, hatta bazı yerlerde bundan daha derin. Biliyorsun, bir zamanlar hayatımın bir asırdan fazlasını tıp tarihi ve kültürleri. Kazı uzmanı olduğumu iddia etmiyorum, ama bu sicim ızgaraları bir arkeolojik kazıda bulunanlara çok benziyor.

Bana öyle geliyor ki bir şey arıyorlar ve bunu çok dikkatli bir şekilde yapıyorlar."

"Ne arıyorsunuz?" Siena sordu. "Tanrıça, şu kazının büyüklüğüne baksana. Muazzam büyüklükte. O büyüklükte bir şeyi düzgün bir şekilde kazmak yıllar alır." Dönüp Gideon'a baktı.

"Neden Rus topraklarında, hem de kışın, donmak üzere olan toprağı kazıyorlar?"

"Evet. Kışın. Bu bölgedeki olağan trafik neredeyse sıfıra indiğinde, çünkü herhangi bir varlık sunabilecek tek varlıklar Onlar için olası tehlike, güzel ve uzun bir uykuya dalmaktır," diye tahmin yürüttü Elijah.

"Evet, tabii ki! Üçte birimiz zaten kış uykusundayız. Kalan nüfusun yarısından fazlası muhtemelen Samhain şölenlerinden hemen sonra mağaralara gitmiştir!" Syreena kısık bir sesle konuştu. "İzin verin uçup bir bakayım."

"Hayır!"

Ayağa kalkmasını engelleyen sesler ve eller korusu hemen geri çömelmesine neden oldu.

"Her yerde koğuşlar var. Sen onları göremiyorsun ama ben görebiliyorum," dedi Jacob ona. "Vahşi yaşamda ve bitki örtüsünde doğal olmayan akımlar yaratıyorlar."

"Ve sen söylemeden önce, onlar da havadalar," diye ekledi Elijah, o yürümek değil uçmak niyetinde olduğunu belirtemeden önce.

"Ah." Syreena onun için biraz aptaldan daha fazlası hissetti

düşünmeden acele etti ve teni kızardı. "Nasıl oluyor da siz bunu görüyorsunuz da biz ormandan gelenler, burada sürekli yaşayanlar göremiyoruz?"

"Kendini hafife alma," dedi Gideon sessizce. "Biz de onları kolayca göremiyoruz. Onları aramak zorundasınız ve yüzyılların deneyimi olmadan işaretleri sıralamak neredeyse imkânsız. Öyle bile olsa, Elijah'ın ilk saldırıyı gerçekleştirdiği gün o işaretlerden birkaçını tetiklediğine şüphe yok.

Ne de olsa dikkatlerini onun yaklaşımına çeken şey buydu. Aynı zamanda büyük ihtimalle bu yaklaşımlarının arkasındaki motivasyon da buydu.

onu öldürme girişimi."

"Hatırlatma bana," dedi Elijah alaycı bir ifadeyle. "Ne savaşçıyım ama.

Yerdekilere çarpa çarpa yürüdüm."

"Onları görmeyi bekleyemezsin. Vahşi yaşamın ve ormanın ritimleri senin uzmanlık alanın değil," diye karşı çıktı Noah, savaşçının kendini suçlamasını görmezden gelerek.

"Tam tersine, bence sen bu konuda biraz fazla işinde iyisin. Seni cezbetmek istediklerini sanmıyorum. Özellikle seni tuzağa düşürmek istediklerine de inanmıyorum Elijah. Sadece gizli işlemlerini ortaya çıkarmaya çok yaklaşan herkesi."

Siena yüksek sesle, "Kasıtlı tuzak daha sonra geldi," diye düşündü. "Muhtemelen kısa bir süre sonra savaş alanının etrafına koğuşlar kurdular ve Elijah'ın cesedini aramaya gelen herkese tuzak kurdular. Yalnızca onun öldürüldüğünü fark etmediler.

Pumanın çığlığından kaçmayı bile bırakamadan kurtarıldılar."

"Çok yakın," dedi Anya yumuşak bir sesle, sesindeki acı tını dikkatlerini bir **Sayfa 135'ten daha** iyi çekiyordu.

bağırabilirdi. "Buralar benim ormanlık alanım," diye açıkladı, zarif gözleri sert bir öfkeyle parlıyordu. "Benim bölgem. Benim sorumluluğum onları korumak ve kollamak. Tıpkı onları yöneten Kraliçe'yi koruyup kolladığım gibi. Beltane Savaşı'ndan sonra en azından muhafızlardan oluşan bir bölge çemberi oluşturmalıydım. Bu affedilemez bir güvenlik ihmalidir."

"Ve Legna'yı asla bilinen bir yere götürmemeliydim. Ruth'un dün gece Baskı'mızın bizi... diyelim ki... güvenlik kaygılarından yeterince uzaklaştıracağının farkında olduğu bölge."

Gideon meleze sakince baktı. "Geçtiğimiz yıl boyunca hepimizin bazı hatalar yaptığı konusunda fikir birliğine varabileceğimize inanıyorum. Düşünmemiz gereken bu kadar çok şey varken bu beklenen bir şey. Bu kadınlar, bu lekeli yaratıklar, sadece tek bir şeye odaklanırlar.

Bizi yok ediyor. Hepimizi. Bu da onlara sıra dışı bir odaklanma lüksü veriyor."

"Onlar için bu kutsal bir savaş," diye ekledi Noah.

"Fanatizmin onlara sağladığı avantaja sahipler.

Onlar bizim gibi vicdanlarıyla mücadele etmiyorlar. Onlar için her şey siyah ve beyaz. Biz kötüyüz ve bunun için yok edilmeliyiz."

"Sizi temin ederim ki bu arama da muhtemelen aynı amaca ulaşmak için bir araç," dedi Gideon karanlık bir şekilde.

"Her Haçlı Seferi, dini ilkeler ya da topraklar üzerinde hak iddia etmek kadar, dini ya da başka türlü değerli emanetler toplamakla da ilgiliydi."

"Ah, eski güzel günler," dedi Isabella, Magdelegna'ya göz kırparken orantısız bir sırıtişla.

"Pervasız bir gençliğin anıları mı, Gideon?"

Gideon küçük Druid'e asitli bir bakış fırlattı ve bu bakış onu kıkırdama krizine sokmaktan başka bir işe yaramadı.

"Her ne kadar Gideon ve Aslan Yürekli Richard'ın Bizans İmparatorluğu'nun barlarını dolaştığını duymak istesem de," dedi Siena ciddiyetle, altın rengi gözlerinde bastırılmış bir mizah olsa da, "bu Haçlıları bölgemden çıkarmak istiyorum."

"Peki Siena," diye düşündü Noah, "hızlı ve yok edici bir orman yangınını hoş karşılamayacağını hissettiğime göre, ne yapmamızı önerirsin?"

Siena bir an için dalgın bir şekilde dudağını ısırdı Kafasının içinde yankılanan beklenmedik bir kıkırdama duyana kadar kulağının altındaki yeni iyileşmiş deri parçasını kaşıdı.

Ne?

Haklıymışsın. Leopara benziyorsun.

Çok komik, savaşçı. Sence bu soruna dikkat edebilir miyiz?

Elijah dönüp omzunun üzerinden beklenti içindeki yüzlerden oluşan topluluğa baktı. Garip bir his Bunu yaparken üzerine bir mesafe çöktü. Oh, o her zaman

Bu insanlara yakındı; onlara duyduğu sevginin derinliği konusunda hiçbir zaman şüphe olmayacaktı. İster Bella'yı tanıdığı bir yıl, ister Noah'yı tanıdığı yüzlerce yıl olsun, hiçbir şey onu yoldaşlarına karşı beslediğı duygulardan ayıramazdı.

Ama şu anda, bir şey yapmak üzere olduğunu fark ediyordu.

Hayatının önemli bir dönemini geride bırakmıştı. Siena ile gireceğı yeni döneme doğru yöneldiğı açıktı.

Bu, bu ormanlık alanların artık onun olduğu anlamına geliyordu, çünkü onlar onundu. Bu, onun ilgi ve endişelerinin, ister onun olsun ister olmasın, kendi ilgi ve endişeleri haline geldiğinin farkında olmasını gerektiriyordu.

İblis ırkıyla ilgili olsun ya da olmasın. Beceriksizce içine girdikleri bu değışim çağının getirdiğı rahatlık, İblis ırkının ve

Lycanthrope ırkı hayatları boyunca birbirleriyle iç içe yaşayacaktı. Kader, Elijah'ı ona bağıladığı anda bunun böyle olacağını ilan etmişti ve Siena'dan ona.

Açıkçası, etkileyici bir çözümdü. Düşmanların çiftleşmesi. Türleri bütünleşmeye zorlamak ve birbirlerini daha iyi anlamalarını sağlamak. Kader hepsine fikrini açıkça söylemişti. Hiçbir şey olmayacaktı.

Baskı altında çiftleşen çiftin ayrılma riskini göze almadan eski kavgalara geri dönmek, onları ayıracak bir şeye izin vermektense ölmeyi tercih ederler.

Siena elini uzatıp Elijah'ın çıplak boynuna doladığı elini ovuşturdu. Bu, çözülmesi o andan çok daha uzun sürecek şeyler üzerinde düşünmek yerine o anki meselelere odaklanmasını sağlamak için bir başka hatırlatma, akıllıca, sessiz bir zorlamaydı.

Dikkatini ayağa kalkmış ve adım atmaya başlamış olan melez Anya'ya verdi. Biliyordu ki **Sayfa 136**

Bu ifadeyi ve ardındaki düşünceleri en az kendisini tanıdığı kadar iyi biliyordu.

Anya uçurumun kenarına yaklaşıp diz çökerek, "Sorun onların yerleşme biçimlerinde," dedi.

"Kabul ediyorum, burası yüksek bir yer ama bu ko uşlar bir kalenin sağlam duvarları kadar iyi. Bahse girerim hepsi sensör a ının bir parçası değildir. Ben olsam Bir o unun aktif savunma olduğuna para yatırırsın. O bariyerleri geçersek yarımız kızarır. Her şeye rağmen insan oldukları ve bu sayede m himmatlara erişebildikleri gerçeğinden bahsetmiyorum bile."

Elijah düşünceli bir tavırla, "Bu konuda endişelenmemize gerek kalacağını sanmıyorum, Anya," diye karşılık verdi. "Her şeyden önce, Ruth'un o kampta olması çok muhtemel. K  k yardak ılarını üzerime saldı ında oldukça hızlı bir şekilde çatışmaya girmişti, bu da bana oldukça yakınlarda olduğunu gösteriyor. Bu da bölgeyi mekanik ya da teknolojik şeylerden uzak tutmak için bahaneler bulması gerektiği anlamına geliyor, aksi takdirde kendisi de bir İblis olduğuna dair ipucu verecekti. Burayı arkeolojik bir alan haline getirmenin avantajı da bu. Makinelerden ziyade elle yapılması bekleniyor."

"Ruth ayrıca yakın çatışmada kimyamızın karmaşık ekipmanlarda arızalara yol açacağını da biliyor. Bu arızaların bize zarar vermek yerine savaşçılarına geri tepme olasılığı çok daha yüksektir," diye ekledi Jacob.

"Silahları İblislere zarar vermek için en etkili türden olmuştur. Arbaletlerdeki demir oklar, demir bıçaklar, büyü."

Siena, "Evet ama onlar Lycanthrope bölgesinde," diye düşündü. "Oradaki avcılar bu kadar gerçek bir karşılaşma olasılığına karşı kendilerini silahlandırmak için do alarına karşı koyamazlardı. halkımdan biri."

"Bu gümüş demek," diye ekledi Anya. "Tam olarak gümüş mermiler." Melez gözlerini devirdi.

"Ne kadar teatral olursa olsun, yeterince etkili."

"Tamam, bekle bir saniye," diye söze girdi Bella, botunu kemirerek düşüncelerini sıralarken tom dudak.

"İblisler için hazırlandılar. Lycanthropes için hazırlar. Bunu kabul edelim. Ama verilen

Birlikte savaş geçmişiniz olsa da, bahse girerim hazır olmadıkları bir şey vardır."

"İkisi de!" Anya hemen söyledi.

"Tıpkı Beltane Savaşı'nda olduğu gibi," diye ekledi Siena. "O gün orada İblislerden daha fazlası olduğunu anlayıp anlamadığını hâlâ merak ediyorum."

"Ruth'u hafife alma," diye uyardı Elijah, "O, Danışman olmadan önce bir savaşçıydı. Yetenekli bir taktisyen ve aynı hatayı iki kez yaptığını hiç görmedim."

"Çocuklar," dedi Bella aniden, başını öne eğerek odağını hissettiği bir şeye çevirdi. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama yakınlarda Dönüşmüş bir İblis olduğunda içimde garip bir his oluyor. Sanırım büyü korumalardan çok daha fazlası tarafından korunuyorlar."

Kadın yüksek sesle iç çekti, bu nefesli sesleniş Jacob'ı otomatik olarak uzanmaya teşvik etti. Elini saçlarının altından geçirdi ve yatıştırıcı bir şekilde boynunu ovdu. "Sen Biliyor musun," diye devam etti küçük Druid, "bir kez olsun iyi büyücü diye bir şey olmasını isterdim. Bizim tarafımızda olan biri. Koruyucuları çözebilecek ve Dönüşmüş İblisleri tekrar kendilerine döndürebilecek biri."

"İmkânsız," dedi Noah sessizce ve saf melezin hayalperest arzusunu anında bastırdı. "Bir büyücü ya da büyücü olmak için, doğası gereği doğal olmayan ve şeytani olan büyü kitaplarını ve büyüleri elinize almanız gerekir."

"Büyü kullanıcılarının doğuştan büyü kullanıcısı olduğunu sanıyordum. Tıpkı İblislerin yetenekleriyle doğması gibi."

"Daha güçlü büyü kullanıcıları için bunun doğru olduğunu göreceksiniz," diye kabul etti Noah. "Ama çoğu, oldukları kişi olmayı akıl, kaynaklar ve sadece çalışarak öğreniyor. Bella, tıpkı Ruth'un yaptığı gibi bir büyü kitabı alabilir ve o büyüü onlardan herhangi birinin yaptığı kadar kolay öğrenebilirsin. Ama bozuk kitaplardaki bozuk büyüleri kullanmaya başladığın anda kendiniz yozlaşın."

Ne yazık ki, bu güçlere kolay erişim, bu kadar çok sayıda ve aniden ortaya çıkmalarının nedeni. Bir anda yayılıyor.

bir tarikat."

"Sadece... öyle doğmuş olan güçlü büyü kullanıcıları tarafından yönetilen bir tarikat mı?"

Sayfa 137

"Korkarım öyle."

"Bana doğuştan büyü potansiyeline sahip olmanın insanı doğuştan kötü yaptığını mı söylüyorsun?" Bella'nın vücut dili, sözleriyle eşleşen bir protestoydu.

son derece gerginleşti.

"Bu da demek oluyor ki hiç seçme şansları yoktu! Tıpkı sizin hangi elementi yöneteceğinizi seçme şansınız olmadığı gibi.

Siena'nın aldığı formlar üzerinde etkisi vardı."

"Onların bir seçeneği var. Kara büyüü almamayı seçebilirler," diye karşılık verdi Jacob. "Onları savunmaya çalışma Bella. Onlara sempati duymak hata olur."

"Yani bana bunun doğuştan gelen gücünün peşinden gitmek ya da gitmemek arasında bir seçim olduğunu mu söylüyorsun? Jacob, bu adil değil. Sen ve ben ilk tanıştığımızda, içgüdüsel olarak bana karşı hissettiklerinle savaşmaya çalıştığında olduğu gibi olurdu. Ahlaki olarak ne kadar yanlış olduğunu hissetsen de karşı koyamadın. Nasıl Şu anda burada bulunan birçoğumuz bunun ne kadar imkansız olduğunu anladı mı?"

Elijah birdenbire, "Peki," diye ısırdı. "Seçime zorlanmaları ya da zorlanmamaları ne olduklarını değiştirmez.

Bu onların bizi avladıkları ve cezasız bir şekilde yok ettikleri gerçeğini değiştirmez, sadece bizim onlara cevap olarak kapılarına getirdiklerimizi değiştirir."

"Anlıyorum. Ve eğer vahşi bir hayvan doğasında olduğu için size saldırırsa, onu öldürmekte kendinizi haklı mı hissedersiniz?" Syreena aniden konuştu, gri kaşları saç çizgisine doğru yükseldi.

"Bir hayvanın güdülleri ve içgüdüleri vardır. Yemek için, kendini korumak için ya da kuduz gibi bir hastalıktan dolayı delirdiğinde öldürür. Beslenme ve kendini savunma her canlının hakkıdır ve ben kimseyi bu ihtiyaçlara sahip olduğu için kınamam. Benim için ne kadar kaba ya da

Bu ihtiyaçları hayata geçirmek için kullandıkları yöntemlerde sofistikedirler.

"Ama sizi temin ederim," diye devam etti, derin bir sesle Buz ve aşılmaz elik, "Kuduz bir hayvanı gözümü kırpmadan yok ederim. O delirmiş hayvanın türü Eğer onu durdurmak için harekete gemezsem dişlerini geçirebileceği her şeye. Bu kadınları da aynı kolaylıkla yok edeceğim," dedi Elijah baldızına soğuk bir şekilde. "Bu kadınlar kuduz. Hastalıklarını yayıyorlar ve kurban ediyorlar. Bu süreçte yüzlerce masum insan öldü. Görevlerine katılmaları için kandırdıkları, bizden aldıkları ve üzerimizde otorite sahibi olma çabaları sırasında acımasızca katledildiler."

"Syreena, sen bir Gurur Keşişisin. Yarı savaşçı, yarı barışçı," dedi Gideon, sesi Elijah'inkinden çok daha diplomatikti. "Bir meselenin tüm yönlerini görme eğilimini hepimiz anlıyoruz.

Size bunların benim bile hatırlayabildiğim kadar uzun süredir kendimize sorduğumuz sorular olduğunu söylediğimde bana inanın. Bu konular söz konusu olduğunda vardığımız sonuçlar hafife alınmamıştır."

"Unutma Isabella," diye ekledi Noah, "insani dürüstlüğün asil olsa da bizim gibi güçlü yaratıklara her zaman uymuyor. Bu farklı bir standarttır ve daha katı bir içtihatla ele alınmazsa yüksek sonuçları olur. Sanırım bunu biliyorsun."

"ldrmek mi, öldürülmek mi?" Bella acı bir sesle konuştu. "Kızımın böyle bir zamanda yetiştirilmesi fikrinden nefret ediyorum."

Bir an sonra usulca içini çekti ve ayağa kalkarak kocasına doğru döndü. "zlme Jacob,"

nazikçe söyledi. "Eğer bu bir insan savaşı olsaydı ben de aynı şeyi hissederdim. Kalbimde onun şefkat, sevgi ve ahlakın bu kadar bol standart olduğu bir türün parçası olmasını tercih ettiğimi biliyorsun. Benim kızgınlığım düşmanlarımıza, toplumumuza değil."

"Sürekli cahil gibi görünüyorsam beni bağışlayın."

Syreena sessizce, "ama Bella'nın ilk başta sorduğu gibi, iyi büyü diye bir şey yok mu?" dedi. Syreena kız kardeşine dikkatle baktı. "Derslerimde bana üçümüzün taktığı bu bantlar öğretildi" - boğazının etrafındaki ince bağı gösterdi - "büyülenmiştir. Bu kolye doğal ürünlerle yapıldı, ancak doğada bulamayacağınız yetenekler ve özelliklerle dolu. Ben buna büyü diyorum," dedi. "O zaman büyüden yapıldıkları için kötü oldukları sonucu mu çıkıyor? Böyle bir şey yapabilen hiçbir Gecegezen bilmiyorum. Eğer biz yapmadıysak, o zaman kim yaptı? onları yarattı? Büyü kullananlar mı? Bu şeytani yaratıkları?" Bir elini uzaktaki ormanlık alana doğru uzattı. "Özünde bu kadar kötü olan bir şeyin bu olayda parmağı olduğuna inanmayı reddediyorum.

Lycanthrope geleneklerinin ve ruh eşlerimizi bulma yöntemimizin çok güçlü bir parçası olan büyü."

Sayfa 138

"Bu felsefe için örnek teşkil edecek bir an değil

"Gideon aniden, ciddi gümüş gözleri ay ışığında parlayarak Syreena'ya baktı ve Isabella işaret etti.

"İrklarımızın geçmişlerini araştırmak için de uygun bir zaman değil. 'İyi' büyü diye bir şey olsun ya da olmasın, doğuştan gelen kötülük olsun ya da olmasın, bu özel düşmanlar hakkındaki anlayışımızdan eminiz.

"Şimdi ve burada," diye devam etti, "bu kadınlar hepimiz için bir tehdit. Burada ve şimdi, bu kadınlar kendilerini sanatlarına kaptırmaya devam ettikleri her an daha da güçleniyor ve ölümcül hale geliyorlar. Ve eğer biz Onlara karşı burada ve şimdi harekete geçerse, Ruth, Mary ve o kamptaki her bir dişi kendilerini bize bir kez daha tanıtabilecek ve bu sefer hiçbirimiz ya da hepimiz hayatta kalacak kadar şanslı olamayabiliriz."

"Anlaşıldı," dedi Anya kesin bir ifadeyle. "Doktor haklı. 'Ya olursa' diyerek kendimizi riske atıyoruz

ve 'olabilir' diyerek harcadığımız zamanı, acil sorunumuza gerçekçi bir çözüm bulmak için harcasak daha iyi olur."

"Anlaştık." Elijah sertçe başını salladı. İkisi de asla oldukları savaşçılardan başka bir şeyle karıştırılamazdı. Duruşlarından yaklaşan savaşa odaklanmalarına kadar, ikisi de sonuna kadar savaşçıydı.

Grup, onların örneğinin rehberliğinde eldeki konuya yeniden odaklandı.

"Sanırım..." Siena bir kez daha araziye incelemek için döndü. "Evet. Sanırım geçebileceğimiz bir yol biliyorum. o koğuşlar." Jacob'a döndü ve ona bir kez daha bakıp sıırttı. "Evet, sanırım biliyorum."

Mary kamptaki annesinin çadırına girdiğinde ebeveynini nispeten lüks bir yerde volta atarken buldu. Liderlik pozisyonu nedeniyle kendisine verilen konaklama yerleri. Demon toplumunda olduğu gibi, bu kadın grubunda da rütbe güce göre belirleniyordu ve hiçbiri annesinden üstündü. Çünkü Ruth'un yetenekleri sadece annesinin yeteneklerinden daha fazlaydı.

"büyücü." Ama tabii ki etraflarını saran büyü kullanan ahmaklar bunu bilmiyordu.

Dişi Zihin İblisi'nin çalıştığı küçük masanın etrafında eski, küflü kitaplar yığılıydı

Bir aydan biraz daha kısa bir süre önce orada kamp kurduklarından beri durmaksızın. Ancak rahatsızlığının onları daha fazla incelemesine engel olduğu açıktı.

Ruth zeki bir kadındı ama doğası gereği alim değildi. Yetenekleri her zaman savaşa odaklanmıştı. Büyük Konsey'in bir üyesi olmadan önce de bir savaşçıydı. Ona avcılık ve avlanma konusunda yetenekli İblisleri geride bırakma yeteneği veren şey sadece şans ve güç değildi. İlyas ve Yakup gibi savaşıyorlardı. Rut yüzyıllarca onların müttefiki olarak yaşamıştı ve bu nedenle onların nasıl davrandıkları, nasıl tepki verdikleri ve ne kadar güçlü oldukları hakkında her şeyi biliyordu.

"Anne, seni rahatsız eden ne?" diye sordu kızı,

Göründüğü kadar sıkılmıştı. Can sıkıntısı

Mary'nin başkalarına karşı saldırılar ve gezintilerle eğlendirilmediği zamanlar sık sık olurdu. Bu tür şeylere karşı önemli bir zevk geliştirmişti. "Gideon'u öldürdük. Kutlama yapmalısınız."

"Hayır," dedi Ruth sert bir sesle. "Bu kutlama zaman ve enerji kaybı. Hazinemizi aramak için kazı alanına geri dönmeliyiz. Özellikle de şimdi. Noah ölü ailesini bulduğunda çok öfkelenecek ve biz de buna hazırlıklı olmalıyız."

"Noah mı?" Mary küçümseyici bir kahkaha attı. "Büyük pasifist İblis Kral mı? O hiç sinirlenmez."

"Aptal olma!" Ruth kızına doğru döndü. "Sen ne bilirsin ki? Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun! Yetişkinliğe eriştiğinden beri Nuh'un sadece üç kez kendini kaybettiğini gördüm."

Ruth bunları parmaklarıyla işaretledi. "Annesi öldürüldüğünde, babası öldüğünde ve değerli küçük kız kardeşinin çağrıldığı gece."

"Ailesi tehdit edildiğinde veya zarar gördüğünde, Noah'ın öfkesi nükleer bir öfke gücüne sahip olur. Bu görmek isteyeceğin bir şey değil, kızım. Bunu söylediğimde bana inan. Bu gece kız kardeşinin baskılanmış eşini ve büyük ihtimalle Legna'nın kendisini öldürdük."

Ve eğer Legna ölürse, Nuh'un doğmamış yeğeni ya da **Sayfa 139**

Yeğeni de onunla birlikte öldü. Eğer bizi yakalarsa, ölümlerimiz insanların cehennem fikirlerini gölgede bırakacak bir yangında gerçekleşecek."

"Ama kimse nerede olduğumuzu bilmiyor. Bizi burada kim arar ki?"

"Elijah biliyor!" Ruth çocuğuna ters ters baktı. "Sadece birkaç dakika daha erken gelmediği için şanslıyız. Gideon ve Elijah birlikte bizi kolayca yok edebilirlerdi." Ruth bir elini kitap yığınının üzerine vurmak için durduğunda nefes aldı. "Ve şimdi İlyas'ın hayatta olduğu doğrulandığına göre, demek ki başına gelenleri Nuh'a bildirmiş."

Şimdi, onu takip eden İnfazcılarını yanıltmak için yaptığım tüm çalışmalara rağmen, muhtemelen yakında tam olarak nerede olduğumuzu öğrenecekler."

"Ama eminim buraya daha önce gelirlerdi-" "Mary, sence koğuşlardan kim geçti?"

Geçen gün, tesadüfen Elijah'ın cesedinin olması gereken yerde? Jacob olmalı, hatta Savaşçı Kaptan'ın kendisi de kendi adımlarını takip ediyor olmalı."

Mary, "Orası buradan yirmi mil uzakta," diye işaret etti.

"Ve sen Nuh'un bizi oradan arayacak bilgeliğe sahip olduğunu düşünmüyor musun? Bu kadar cahil olmayı bırak, kızım!" Ruth alev alev yanan mavi gözlerini yavrusuna çevirdi. "Tek bildiğimiz onların çoktan yola çıkmış oldukları."

"O halde gitmeliyiz," dedi Mary, sesi aniden korkmuş gibi çıkmıştı.

"Evet. Gitmeliyiz. Ama ben bir şeyler harcamadan gitmiyorum.

Mümkün olan her saniye ne için geldiğimizi araştırıyoruz. Bizi hemen güvenli bir yere ışınlayabilirim. Biz kaçarken bu ninnilerin Nuh'un güçlerinin dikkatini dağıtmasına izin verebiliriz." Ruth ince parmaklarını gergin alnına sürterek biraz daha volta attı. "Bu işe müdahale edebilecek kadar güçlü olabilecek tek kişi Legna.

ışınlanmalarımdan biri. Yangında ölmemiş olsa bile, Gideon'un gücü onu böyle bir güç haline getiriyordu. mücadele edecek. O olmadan, hiç şüphesiz yine o sıradan, mızımız küçük yetişkin haline geri dönecektir."

"Diğerlerini kazı alanına geri götüreceğim," dedi Mary, artık onları takip eden tehlikenin farkında olduğu için can sıkıntısı geçmişti.

"Ona bakın. Nuh'u ve Konsey adını verdiği kendini beğenmiş aptalları yok etmek istiyorsak o büyü kitabına ihtiyacımız var."

"Yapacağım anne. Sanırım çok yakınız. Bulduğumuz o daha küçük büyü kitabı, diğerinin yakınlarda olduğu anlamına gelebilir."

"Senin yerinde olsaydım hiçbir şeye güvenmezdim, çocuğum. Birazdan sana katılacağım. Bir saldırı ihtimaline karşı birbirimize yakın durmalıyız. Kara Tome'u bulmadan ayrılırsak, bir şey aradığımızı anlayacaklar ve şüphesiz ne olduğunu bulana kadar araştırmaya kendileri devam Aradığımız şey. Noah'ı ona doğru yönlendirmiş olacağız. Eğer

0

Tome'u bulur ve eğer iddia ettiğinin yarısı kadar bilginse, kısa bir süre sonra neyin peşinde olduğumuzu anlayacaktır."

"Anne, Kara Kitap'ı kimsenin bilmediğini kendin söyledin. Bizi buraya getiren bulduğunuz parşömeni bile kimsenin bilmediğini söylediniz. Bulsalar bile ne için olduğunu bilmeyecekler. Sadece büyü kullananlar okuyabilir, demiştin."

"Güven bana kızım. Savaşçı Kaptan büyü kullanan bir mahkûmu ikna etmekte hiç zorlanmayacaktır. Noah bunun gerekli olduğunu anladığında Kral için kitap. Bu durumda tek umudumuz, bizim alternatifleri yönetmemizin onun bir şeyleri çözmesinden daha az zaman alması olacaktır.

Şimdi git. Zaman kaybediyoruz. Üzerime baskı yaptığını hissedebiliyorum." "Gelseler bile, koğuşlar ve Dönüştürülmüşler

onları meşgul edecektir," diyerek Mary onu rahatlatmaya çalıştı. "Hâlâ biraz zamanımız var."

"Öyle olmasını umalım."

BÖLÜM 18

Elijah Siena'nın kulağına doğru, "Burası tanıdık geliyor," diye mırıldanırken Siena dirseğiyle Siena'nın kaburgalarını hafifçe dürterek kıkırdamasına neden oldu.

"Bu mağaralar bunun gibi düzinelerce çıkışla kilometrelerce uzanıyor," diye açıkladı Siena, Jinaeri'nin kışlık evi haline getirdiği mağaranın dışındaki insansız tünellere girdiklerinde zengin sesi yankılanıyordu.

"Birçoğu kış uykusu habitatıdır, ancak hepsi Lycanthropes için değildir. Eğer yollarımız kesişirse **Sayfa 140**

Yaban hayatıyla üçümüz ilgilenelim." Kendisini, Anya'yı ve Syreena'yı işaret etti.

"Dördümüzü kastediyorsun," dedi Jacob, hayvanları büyüleme konusunda kendi yeteneklerinin de onunkilerle eşit olduğunu hatırlatarak.

"Enerjini koru, İnfazcı," diye hatırlattı Siena ona. "Bu mağaralardan enerjini boşaltacak bir çıkış yok. kampın içine. Bu geçitleri sadece fark edilmeden koğuşların altından geçmek için kullanıyoruz. Bizi yüzeye çıkarmanız için size güveniyoruz."

"Enerji rezervlerim konusunda endişelenmemeliyim," diyerek ona güvence verdi.

Legna üçüncü kez, "Neden bizi kamp alanına ışınlayamadığımı anlamıyorum," diye yakındı.

Kocası şaşırtıcı bir sabırla, "Ruth geldiğimizi hisseder," diye tekrarlardı. "Ne yazık ki senin gücünle hemen hemen boy ölçüşebilir. Taktiksel olarak konuşursak, etrafımızın bu şekilde sarılmasına izin vermek akıllıca olmaz."

"Gideon, bizi aynı hızla dışarı çıkarabilirim."

"Bundan şüpheliyim," dedi Noah, ses tonu tartışmaya bir son vermeyi amaçlıyordu. "Hepimizi oraya getirmek, tek başına, senin hatırı sayılır gücün için bile imkânsız olurdu Legna. Sonrasında bizi dışarı çıkarmak? Bu asla gerçekleşemez. Sen

o kadar güçlü değilsiniz. Açıkçası bana kalırsa bizimle birlikte bile olmamalısınız."

Legna, "Sakın bana hamile kadınların hassas ihtiyaçları hakkında ukalaca bir ders vermeyi aklınızdan bile geçirmeyin," dedi.

"Yoksa yemin ederim seni yüzlerce mil boyunca yanıcı hiçbir şeyin olmadığı Kuzey Kutbu'na ışınlardım," diye sertçe uyardı.

"Biliyor musun, eskiden halkımın Siena, "Kendine fazla güveniyorsun," dedi, "ama şimdi babamın neden senin halkına karşı kazanmakta zorlandığını anlıyorum. Çok inatçısınız."

Gideon ve Noah koro halinde, "Hiçbir fikrin yok," dediler.

Elijah bir çıkıntıdan yaklaşık bir metre aşağıdaki zemine atlarken kıkırdadı. Yardım etmek için düşünmeden yukarı uzandı.

Siena ellerini beline koydu. Siena tereddüt edene kadar, bu hareketin Siena'nın şüphesiz mükemmel olan bakım yeteneğini biraz küçük düşürücü olarak yorumlayabileceğini fark etmemiştir.

kendisinden. Ama bir an sonra adamın omuzlarına uzandı ve adam onu kolayca yere indirirken ellerine doğru hareket etti.

"Merak etme," dedi usulca, parmaklarını onunkilere geçirip elini sıkarken. "Bazen senin erkeklerin centilmen olduğu zamanlarda doğduğunu unutuyorum. Ancak, sanırım bana da iyi gelebilir."

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi sırtarak. "Ancak, centilmenlikten vazgeçmeye tüm kalbimle razıyım. ve acil isteğiniz üzerine kapının kışınıza çarpmasına izin verin."

"Çok nazıksınız," diye güldü.

Grup Siena'nın emin adımlarını takip ederek tünellerde ilerlemeye devam etti. Mağara zemini sık sık

Kaygan kireçtaşı, sarkıtların uçlarından damlayan su ve yeraltı şelalelerinden ve kaplıcalardan gelen buğu ile doluydu.

Kaygan bir yokuştan yukarı çıkarken Siena onlara, "Artık çok uzakta değil," dedi. "Keşke o koğuşları buradan algılamamanın bir yolu olsaydı."

"Bella elimizde. O tüm sensörlerden daha iyi."

"Nasıl?" Kraliçe dönüp merakla Elijah'a baktı. "Bella gücü azaltabilir."

"Elijah, mümkünse bundan kaçınmak istiyoruz," dedi Jacob.

ona hatırlattı. "Bunun yan etkilerinin zarar verici olduğu kanıtlanıyor."

"Ama gücü azalttığımda o koşullardan geçmenin ne kadar kolay olacağını bir düşünün. Bütün bunları yaşamak zorunda kalmazdık." Elini özellikle yapışkan bir duvara dokunmaktan kurtardı. "İğrenç," dedi ve elini kot pantolonuna silerken yüzünü buruşturdu.

"Ve hepsinden önemlisi, Ruth ve Mary ışınlanma flaşı. Bundan nasıl kaçınabileceğimizi anlamıyorum."

"Ne olursa olsun Ruth'la temas kurmayacaksın," diye uyardı Jacob, bu kez onun inatçı itirazlarına aldırmadan. "O çok lekeli ve daha önce kimsenin görmediği şekillerde, biz

Sayfa 141

Herhangi birimize verebileceği zararı tahmin bile edemiyorum.

Ruth altı ay önce Gideon'a asla dokunamazdı. Ruth, Mary ve bir düzine büyücü bile bunu yapamazdı."

"O çok güçlü," diye kabul etti Gideon acımasızca. "Bunu sıradan bir savaş gibi görmememiz gerektiğini hepimiz hatırlamalıyız. Burada büyük bir risk söz konusu."

Siena aniden adımlarını durdurunca konuşma da kesildi. Onun başını eğişini izlediler ve Hemen dokuz kafa hep bir ağızdan dinlemek için döndü.

"Buraya daha önce hiç gelmemiştim," diye mırıldandı Siena. "Bu yerde tuhaf bir şeyler var. Ne olduğunu anlayamıyorum. Ya siz?"

Kaşlarını şaşkınlıkla kaldıran Noah oldu.

"Must. Kokuyu alıyorum ve..." Kara kafasını sallayarak aradı.

"Kitaplar!" Bella aniden patladı. "Kitap kokusu alıyorum. Bu kokuyu bilmemek için kütüphanede çok uzun yıllar geçirdim."

"Ama yıllardır kimse bu geçitlerden geçmedi," diye düşündü Siena. "Taş büyümesi, su akışı ve geçitler tamamen bozulmamış. Ayrıca burası kitapları saklamak için fazla nemli. Kolayca bozulabilirler. Jinaeri kuru bir bölgede olmasına rağmen kendi kitaplarını kapalı tutmak zorunda."

"Sana söylüyorum, bunlar kitap," diye ısrar etti Bella. "Sanırım haklı," diye onayladı Noah.

"Bak, şuraya." Jacob doğal bir çıkıntının üzerine sıçradı ve yakındaki duvarı incelemek için çömeldi.

"Şu anda bozulmamış olabilir ama birileri bir noktada bu kaya yüzeyini kesinlikle değiştirmiş. Şu olukları görüyor musunuz? Bunlar insan yapımı, yine de doğal bir oluşum gibi görünmeye çalışıyor. Görüyor musunuz?"

Su buradaki bölümün üzerinden akmıyor, o halde neden bu kadar derin bir oluğun içine girmiş?"

Jacob yumruk büyüklüğündeki girintiye dokunmak için uzandı. "Jacob, yapma!" Bella aniden bağırdı ve Jacob'ın

Hemen dondurun.

Aceleyle ona doğru koştu, kolundan tuttu ve onu kendi tarafına çekmeye çalıştı.

"Doğru olmayan bir şeyler var. Bunu hissedebiliyorum.

Lütfen uzaklaş." "Bella, geri çekil. Söz veriyorum dikkatli olacağım." O

elini kadının ölümcül tutuşundan kurtardı ve kadın elini tutmaya devam etmeye çalıştığında parmaklarını salladı.

Siena, İnfazcı'yı kısık gözlerle izledi.

Ne olduğuna dair hiçbir fikri olmasa da hafızasında bir şeyler aramaya çalışarak parmaklarını o hafif olukların üzerinde ve etrafında gezdirdi.

"Jacob, dur!"

Koro aynı anda Elijah ve Siena'dan yükseldi.

Siena yüz yılı aşkın bir süre önce çocukluğunda dinlediği bir hikâyenin bir bölümünü hatırlarken, Elijah'ın Zihnindeki ani korkuya yakınlığı, onun uyarısını yankılamasına neden oldu.

Jacob bu kez geri çekildi ve aşırı korumacı olduğunu göz ardı edemeyeceği bir kaynaktan gelen bir başka uyarıyı daha dinledi. Siena çıkıntıya doğru ilerlerken o da çıkıntıdan atladı. Kolayca sıçradı ve Elijah'ın elinin onu yukarı doğru yönlendirdiğini hissetti.

Ellerinin tozunu alırken bile gülümsemesine neden oldu. Legna'nın ona ödünç verdiği elbisenin eteğini giydi. Magdelegna'nın daha muhafazakâr bir tarzı vardı, bu yüzden etek Kraliçe'nin seveceğinden daha uzun ve hantaldı, ama o Şüpheli olukları incelemek için diz çöktüğünde onu yolundan çekti.

"Halkım arasında mağaralardan çıkıp dünyaya açılmadan önceki zamanlarla ilgili bir efsane vardır. Benim kalem gibi, sözde bütün şehirler yeraltında inşa edilmişti. O zamanlarda gün ışığına hiç çıkmadığımız söylenir." Duvara daha yakından baktı. "Sadece bu gerçeği ima eden küçük meskenler bulduk. Bunun dışında elimizdeki tek kanıt, sözlü olarak aktardığımız hikâyeler ve tek tük yazılı bilgi kırıntılarıydı."

"Peki bu ne-?"

"Efsaneye göre bu şehrin tüm girişleri kazaları dışarıda tutmak için gizlenmiş ve tuzağa düşürülmüş

Sayfa 142

hem de kasıtlı davetsiz misafirler. Meraklı kişi tuzağı zararsız bir şekilde nasıl atlatacağını bilmiyorsa, tuzak devreye girer ve davetsiz misafir öldürülürdü."

Bella açık bir inançsızlıkla, "Buranın bir şehir olduğuna inanmıyorsun," dedi.

"Hayır, bilmiyorum," diye kabul etti Siena. "Ama bunun aynı tuzaklarla yapılmış bir giriş olabileceğine inanıyorum."

"Bana onu nasıl etkisiz hale getireceğini bildiğini söyle," diye onu cesaretlendirdi Jacob.

Buna gerek kalmadı. Her iki oluğa da aynı anda dokundu, yüksek bir tıkırtı etraflarında yankılandı ve şaşkınlıkla başlamalarına neden oldu. Kısa bir araştırmadan sonra iki elini de duvara koydu ve ağırlığını ve dokunuşunun basıncını hafifçe sağa kaydırıldı.

Duvar o kadar ani bir şekilde yıkıldı ki, Kraliçe irkildi ve Elijah'ın sabit gövdesine doğru geri adım atarak, onun düşmesini engellemek için bir kalp atışı içinde çıkıntıya atladı.

"Güzel refleksler," diye mırıldandı kocasına.

"Teşekkür ederim," diye kıkırdadı ve girişin zifiri karanlığına bakarken onu arkasına çekti. "Noah?"

"Olmuş bilin," diye karşılık verdi Kral. Rafine duyularıyla uzanarak katranlı meşalelerin varlığını hissetti ve onları parlak bir ışık dalgasıyla yaktı. Sıra sıra dizilmiş meşaleler gözlerini kör edince herkes irkildi
Bir süreliğine.

"Vay canına. Sanırım Ruth'un ne aradığını biliyorum," dedi Bella hevesli bir hayranlıkla, diğerlerinden önce toparlanmıştı Çünkü onun gözleri karanlık ve aydınlığa karşı onlarınki kadar hassas değildi.

Gözler açıldı ve grup aceleyle gizli odanın girişinin etrafında toplanırken bir nefes alma korusu oluştu.

"Sana kitaplar olduğunu söylemiştim," diye mırıldandı Bella.

Bu yetersiz bir ifadeydi. Aslında bir yeraltı kütüphanesi. Yıllarca göz ardı edildiği için biraz yıpranmıştı - suyun verdiği hasar kuru olması gereken duvarlardan aşağıya doğru akan erozyonla yıllar içinde yön değiştirmiş bir kütüphane vardı ama bir zamanlar kesinlikle iyi döşenmiş bir kütüphaneydi. Koridordaki her raf dizisi arasında kırmızı yolluklar vardı. işlemeli yakut kadifesi açıkça bir zamanlar çok zengin ve çok inceydi. Meşaleler çalışma masalarının yanı sıra devasa büyüklükteki tek tek kitapların bulunduğu podyumları da aydınlatıyordu.

Ve tabii ki koridorun her iki yanında, keskin görüşlerinin bile görebileceğinin çok ötesine uzanan raflar ve raflar dolusu kitap vardı.

"Vay canına," dedi Legna, başka bir tepki verememişti. "Pekâlâ, Ruth, onca insan arasında, bunun
Burada mı?"

"Belli ki burada olduğunu bilmiyor. Yukarıda olduğunu sanıyor," dedi Siena, Ruth'un ilerlemesini engelleyecek olan taşı işaret ederek.

Altında bir şey var.

"Doğru. Mary'nin toprağı ve taşı oyma gücü yok. Bu bir erkek Toprak İblisi özelliğidir," dedi Jacob, kütüphaneyi yavaşça tararken gözleri herkesinki kadar genişti.

"Oraya girmenin güvenli olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Sanırım öyle," diye mırıldandı Siena, "ama tamamen zararsız olduğuna da pek ihtimal vermiyorum, o yüzden tetikte olun."

Hepsi de bunun daha kritik bir görev olduğunu anladıkları için, yönelmiş oldukları savaştan tamamen vazgeçmişlerdi. İzole edilmiş mağaraya girdiler, erkekler Kadınlarla el ele tutuşarak, kaçmak için ihtiyaç duydukları her şeyle girmeye hazırlanırken herkes temkinliydi ve bunları da yanlarında güvenli bir yere taşıyabilirler.

Siena hepsinin önüne geçti, geniş altın gözleri en yakındaki ciltlerin başlıklarını gözden geçirdi.

Elijah onun arkasındaydı, o kadar yakındı ki durduğunda sırtına çarptı ve o yoluna devam edene kadar orada kaldı.

"Siena, bu Hazine Dili," diye fısıldadı Syreena, hürmet duygusu yüksek ve net bir şekilde ortaya çıkarken Uzanıp bir kitabı eline aldı ve sanki değerli bir mücevhermiş gibi tuttu. "Tarihi dili artık sadece Gurur üyeleri biliyor. Bu kadar çok zaman harcadıkları gerçeği olmasa onlar için de kaybolurdu.

bu konudaki bilgilerini korumak."

Sayfa 143

"Yani burası bir Lycanthrope kütüphanesi mi?" Elijah sordu. "Hayır."

Herkes Bella'nın başka bir kitabı indirdiğini görmek için döndü. "Jacob, bu İblis Türünün kadim dili."

Başlar bir kadından diğerine döndü. Birbirleriyle karşılaşmak ve kitapları incelemek için karşıya geçtiler.

Bella onlara, "Bunlar aynı değil," diye bilgi verdi.
"Bakalım başkaları da var mı?"

Vardı. Odadakilerin hem bildiği hem de bilmediği dillerde kitaplar.

"Vampirlerin dili," dedi Gideon başını sallayarak. "Bu Shadowdweller baskısına benziyor. Bunlar kullandıkları o kalın, pitoresk karakterler."

"Burası bir Gecegezen kütüphanesi," dedi Siena, fısıldayan sesi üstlerindeki tavanda yankılanarak.

"Birçoğu mahvolmuş," dedi Elijah, doymuş bir kitabı masanın üzerine bırakırken, kitap hemen parçalandı.

"Noah, tarihinde hiç böyle bir şey duydun mu?" Siena Kral'a sordu.

"Hiçbir şey. Bu... bu bizim bilebileceğimiz her şeyin ötesinde."

Syreena parmaklarıyla rafları incelemeye devam ederek, "Bunu Gurur'dan hiç duymadım ve oldukça ilkel hikâyeler anlatmakta ustalar," dedi. "Bunun atalarımızdan bile önce olması mümkün mü?"

"Ve hiçbiri bunu tarihçilerimize anlatmayı düşünmedi mi? Buna inanmakta zorlanıyorum.

Mutlaka bununla ilgili bir hikâye ya da efsane günümüze ulaşmış olmalı... bir yerlerde yazılı bir kanıt ya da söz olmalı," diye ısrar etti Noah.

"Ah evet," dedi Bella, gözlerini devirerek ve ses tonu kuru bir şekilde, "tıpkı o mutlu küçük kehanetin farkında olduğun gibi.

hepimizin bir çamaşır kurutma makinesine atılmak, yuvarlanmak ve yıkamada ne çıkacağını görmek için kelimenin tam anlamıyla tükürmek üzere olduğumuzu söyledi."

"İyi bir noktaya değindin," diye kıkırdadı Elijah.

"Jacob, şuna bak." Noah İnfazcı'ya işaret etti. Jacob gelip Kral'ın omzunun üzerinden kitaba baktı.

"Düşündüğüm şey bu mu?" "Ne?" diye sordu diğerleri.

"Büyüder," diye yanıtladı Noah, kara gözleri ciddi ve endişeyle doluydu. "Büyü kullanıcısı büyüleri."

"Bir Nightwalker kütüphanesinde mi?" Isabella onları iterek devasa cildi keskin gözlerle inceledi. "Latince. İtalyan... bu... bunun ne olduğunu bile bilmiyorum," dedi başını sallayarak.

"Ama burada Mısır hiyeroglifleri bile var. Bu, tüm dünyanın kısaltılmamış büyü özeti gibi bir şey! Ruth ve Mary'nin aradığı şey bu. Zulamdaki çikolatalarım üzerine bahse girerim."

"Sanırım haklı," diye kabul etti Noah, sayfaları dikkatle karıştırdı ama hepsini çok sağlam buldu. "Bunu yok etmeliyiz."

"Kesinlikle olmaz!"

"Bella," diye uyardı Noah.

"Aklından bile geçirme, Noah. Bunun bir Nightwalker kütüphanesinde olmasının bir nedeni var ve belki de Fahrenheit 451'i oynamaya başlamadan önce bu nedenin ne olduğunu bulmalısın."

"Bella, bu kitabın yanlış ellerde ne kadar tehlikeli olabileceğini biliyor musun?" Noah karşı çıktı.

"Ama bu yanlış ellerde değil, Noah. Senin elinde."

"Noah, sanırım o haklı olabilir," diye konuştu Gideon. Gümüşü gözleri aniden Kral'inkilere kayınca hükümdar onun fikrinin ne kadar ciddi olduğunu anladı. "Biz Çağırma ve Dönüşümleri engellemenin yollarını yüzyıllardır arıyorum... hatta bin yıldır. Belki bu kitap ya da diğerleri bu cevapları barındırıyor."

Noah bunu hemen dikkate almış gibi görünüyordu.

"Hepimizin hemfikir olabileceği bir konu var." Siena aniden konuştu, sesi ciddi bir ciddiyetle derinleşiyordu. "Ruth ve Mary'yi buradan mümkün olduğunca uzak tutmalıyız. Bu cilt **Sayfa 144**

Muhtemelen buranın sahip olduğu şeylerin sadece yüzeydeki bir çizdiği. Potansiyel olarak erişebilecekleri güç

Eğer bu kütüphaneyi keşfederlerse, bu ölçülemez. Sizi bilmem ama bence iltica ettiklerinden beri yeterince avantaj elde ettiler."

"Katılıyorum," dedi Jacob kısaca. "Noah, Bella... Tüm bu bilginin cazibesinin ikinizi de bunalttığını biliyorum ama dikkatimizin daha fazla dağılmasına izin vermeden önce hainlerimiz ve onların yoldaşlarıyla ilgilenmeliyiz."

Noah keskin bir baş hareketiyle, "Ben de aynı fikirdeyim," dedi. "Ama tüm bunları bu şekilde açıkta bırakmak içime sinmiyor."

"Yüzyıllar boyunca hiç bozulmadan kaldı, Noah," Siena ona nazikçe hatırlattı. "Mührü ve kilitleri ilk geldiğimiz zamanki hallerine geri getireceğim. Ruth'un icabına baktıktan sonra artık burayı koruma konusunda endişelenebiliriz."

Uzun bir an sürdü ama sonunda Noah başıyla onayladı. Güçlü grup hemen kütüphaneden geri döndü ve girişten aşağı atlayarak Lycanthrope Kraliçesi'nin zor kapıyı tekrar kapatmasını sağladı. Kadim mekanizmayı yeniden mühürlemek için biraz çaba sarf etmek ve güçlü eşinden biraz yardım almak gerekti ama sonunda Onlar da çıkıntıdan atlayıp arkadaşlarının arasına karışabildiler.

"Hadi, kış tekmeleyelim," dedi Bella saygısız bir coşkuyla, kocasının elini tutup onu mağaraların daha derin girintilerine doğru aceleyle götürerek.

Mary huzursuz bir şekilde bir aşağı bir yukarı yürüyordu. Kazı alanında kollarını beline kavuşturmuş, alt dudağını çiğnerken gergin enerjisi dalga dalga yayılıyordu. Annesi henüz ona katılmamıştı, bu da onu bir Bir şeylerin aniden ters gitmesi durumunda güvenliği için biraz endişeliydi. Bununla birlikte, annesinin olağanüstü bir gücü vardı ve buna ışınlanma yeteneklerinin kolaylığı ve hızı da dahildi.

Annesi onu yeterince korkutmuştu. potansiyel olarak dışarıda olan güçlü adamlar ve onların arkadaşları

kanları için. Mary, annesinin sürekli alay etmesine rağmen, bu isimlere karşı sürekli bir huşu içinde büyümüştü.

Noah. Elijah. İnfazcı Jacob.

Özellikle de Elijah. Mary bir keresinde annesini takip etmişti.

Hâlâ acımasız Kaptan'ın emrinde bir savaşçıyken eğitim alanlarına gitmiş ve o İblis'in ne kadar acımasızca soğuk ve güçlü bir şekilde hesapçı olabileceğini kendi gözleriyle görmüştü.

sadece pratik yaparken bile. O ve annesi

Kısa bir süre önce Rus ormanında savaşçının başında durmuş, görünüşte şaşırtıcı bir basitlikle ölmesini izlemiş olan Mary, onun görünürdeki zayıflığına ve onların görünürdeki zaferine rağmen yine de dehşete düşmüş ve korkmuştu. Bu neredeyse hiç

Savaşçının çok yakın olan ölümünü bir şekilde atlatmayı başardığını öğrendiğinde çok şaşırmıştı. Her zaman onun yenilmez olduğuna inanmıştı ve şimdi bu inancı her zamankinden daha da güçlenmişti.

Gergin bakışları sıra sıra dizilmiş kadınların üzerinde geziniyordu.

Annesinin umutsuzca aradığı Kara Tome'u sakladığı düşünülen sert ve soğuk zeminde sabırla çalışıyordu.

Parşömene göre, bunun

Gideon'un zamanından bile çok önce var olan eski bir kütüphanenin en önemli parçasıydı. Bu, onun kadar genç birinin aklının alması zor bir kavramdı. Böyle bir bir şeyin onca zaman hayatta kalması bile imkansız görünüyordu, ama annesi zaten bir yardımcı kitap keşfetmişti, bu yüzden Kara Tome'un Tüm bu çağlar boyunca bile hayatta kaldı.

Annesine göre, bu kitap en güçlü düşmanları bile yok edebilecek güce sahipti. Son derece güçlü Ateş İblisi Noah bile, eğer bu işe kalkışırsa muhtemelen tüm Dünya'yı yok edebilirdi.

Ama Mary buna ihtiyaçları olduğunu düşünmüyordu. Türlerinin en Kadimi olan Gideon'u daha yeni yok etmişlerdi. Bunu yapabildilerse, her şeyi yapabilirlerdi.

"Yerinizde olsam bu varsayım üzerinde bu kadar rahat durmazdım."

Mary bir solukla özel düşüncelerinden sıyrıldı,
O alçak, soğuk ifadenin doğduğu yere doğru döndü.
Kendini korku dolu soğuk gümüş gözlere bakarken buldu,
gözlerin altındaki ağız **Sayfa 145**

anlamını bilmeyi asla ummayacağı zalim bir güvenin
alaycı gülümsemesine dönüştü.

"Uh, uh, uh," diye sordu arkasından gelen yumuşak,
uyarıcı bir ses,
Hızla ve dehşetle bir kez daha yüzünü dönerek eşdeğer
gümüş gözlerle karşılaştı. "Ne olduğunu biliyorum
düşünmek,"

Magdelegna kendi zalim gülümsemesiyle uyardı. "Annen
artık sana yardım edemez."

Mary'nin kalbi, mutlak gerçeği söylediğini fark ettiğinde
şiddetli bir hızla çarptı. Genç İblis, hayatı boyunca
isimlerinden ve efsanelerinden çok korktuğu tüm o İblisler
tarafından kuşatılmıştı.

"Jacob, Bella, bu küçük veledi gizli tutmaya konsantre
olun. Ruth yakında onun için gelecek."

Bu emir İblis Kral tarafından, o ve diğerleri büyü
kullanıcıları ve avcılarla dolu çalkalanmış alandan gelen ani
uyarı çığlıkları üzerine döndüklerinde verildi.

"Tanıdığım bir Druid'in dediği gibi, hadi kış tekmeleyelim!"

Bu neşeli ifadeden sonra, Lycanthrope Kraliçesi'nin
ağızından çıkan bir sonraki şey, pumanın tüyler ürpertici
çığlığıydı.

Ruth, önündeki açık kitabı incelerken çadırının dışından
gelen telaşlı ve aceleci seslerle irkildi. O kadar hızlı ayağa
kalktı ki sandalyesini devirdi ve önündeki ağır, eski cildi
koruyucu bir şekilde kavrayarak güçlü zihinsel duyularıyla
uzandı.

Birdenbire büyük bir tehdit altında olduğunu fark etti.
Daha da kötüsü, kızı tehdit ediliyordu. İblis hain, dizlerinin
bağını çözen öfkesini ve körlüğünü çılgınca geri itti.

Annelik içgüdülerinin gerektirdiği tepkiyi verme dürtüsü. Şansına, yüzyıllardır aldığı savaşçı eğitimi ona duyguların baskısı altında savaşmanın bir savaşı kaybetmenin en kesin yolu olduğunu hatırlattı. Geriye dönüp baktığında, Gideon'un üstünlüğü ele geçirmeyi nasıl başardığını anladı.

ona saldırırken beklenmedik bir hata yaptı. Kadim'in yakınlardaki varlığını hissettiğinde, görünüşe göre hâlâ bedelini ödeyeceği bir hata olduğunu fark etti. Kızgın parmaklar

İnce boğazına sarılmış, Gideon'un onları nasıl yaptığını ve bu süreçte neredeyse onu nasıl öldürdüğünü hatırlaması dışında artık orada olmayan morlukları kavırıyordu.

Şimdi de Meryem'in yaşayan tek çocuğunu yakalayıp ona zarar vermeye çalışıyorlardı; hem de Meryem'in acı çekmesine neden olan küstahlıklarından sonra! Eğer onların kendini beğenmiş yasaları olmasaydı, Meryem kendisini çok sevecek bir Druid erkeğiyle çiftleşecekti.

Akıl almaz bir güç, kızın potansiyelini ikiye katlıyor, belki de daha fazlasına. Ama hayır. O zavallı Druid erkeğini açlıktan korkunç bir ölümden kurtarmayı uygun görmemişlerdi.

Yasaları kendilerine uyacak şekilde değiştirmişlerdi. elit gruplarının buna ihtiyacı vardı. İnfazcı ve gelini.

Şimdi de aynı iki kişi kızını tutsak etmeye cüret ediyorlardı, kendilerini beğenmişlikleri üzerlerinden bir ışık gibi yayılıyordu.

kokan veba. Ruth, Mary'yi yem olarak kullandıklarını biliyordu ama ne o kadar kolay kandırılabilirdi ne de amaçları kolayca atlatılabilir.

Isabella genç Toprak İblisi'yle neredeyse burun buruna duruyordu, menekşe rengi gözleri ona karşı zorlukla bastırılmış bir öfkeyle doluydu. Mary ve annesi, Isabella hamileyken onu pusuya düşürmüştü, özellikle de onu öldürmek için dövmüşlerdi.

hem çocuğunun hem de kendi hayatının sonunu getirecekti. Dişi İnfazcı bu hakareti kısa sürede unutmayacak ya da affetmeyecekti. Şu anda, Ruth'un kampına ve korumasız bir şekilde yaklaştıkları gibi onlara da sinsice yaklaşmasını önlemek için duyusal bir ağ kuran arkadaşı da

affetmeyecekti.

yavrular. Sahada, büyücüler ve avcılar çarpışıyor ve kolayca mağlup oluyorlardı. Avcıların tek tük kazı aletleri dışında silahları yoktu ve büyücüler savaşta etkili olabilmek için büyük ölçüde konsantrasyonlarına ve şüphesiz büyük bir hazırlığa ihtiyaç duyuyorlardı.

Sadece gücün daha doğal geldiği kişiler gerçek bir meydan okuma oluşturabilirdi. Bu ve sızanların sayıca oldukça az olduğu gerçeği.

Sayfa 146

Ancak Isabella'nın umurunda değildi. Kefaret güçlü bir motivasyon kaynağıydı. Sahada, bu özel grubun kefareti ödemek için iyi bir nedeni olmayan bir İblis ya da Lycanthrope yoktu.

Isabella aniden, yer değiştiren bir hava anaforunun sırtına güçlü bir şekilde çarptığını ve öne doğru tökezlemesine neden olduğunu hissetti. Jacob, duyusal alarmları yüksek sesle ve geniş bir şekilde çalarken geliniyle yüzleşmek için döndü.

Elijah da alandaki mesafesinden bile anaforu hissetti ve infazcılara doğru bakacak kadar uzun süre mevcut düşmanından uzaklaştı.

Savaşçı bir ışınlanmadan kaynaklanan yer değiştirmiş hava hissini hissettiğinde anlardı. Infazcılar da öyle. Sorun suydı ki, yer değiştirmenin merkezinde hiç kimse ya da hiçbir şey yoktu.

"Nerede o?" Isabella içgüdüsel olarak eşine yaklaşarak çılgınca sordu.

Elijah onların şaşkınlığını gördü ve bir hedef bulmak için çırpınışlarını izlerken omurgasına hastalıklı, soğuk bir korku yayıldı.

Bu his gelininin dikkatini çekti ve göz ucuyla onun dönüp infazcılara baktığını gördü. Altın rengi gözleri kayarak kapandı ve bıyıklı burnu o esinti izine doğru kalktı. Hemen ensesindeki tüyler diken diken oldu. Kedi kalp durduran bir hızla Werecoat'e doğru kaydı. Elijah onun düşüncelerini anında anladı. Ruth oradaydı. Gözlerinin gördüğüne rağmen

kedinin duyuları bu kadar kolay kandırılmazdı.

Jacob, Siena'nın başkalaşımını ve motivasyonunun netliğini bir an için çok geç fark etmişti. Isabella aniden ayaklarından çekildi ve ona doğru uçmaya başladı. İstese bile karısını yakalamaktan kaçınamazdı ama minyon boyuna rağmen çarpışmanın hızı Göğsüne saplanan bir darbe onu sersemletti ve geriye doğru yuvarladı.

Elijah anında tepki vererek genç hain İblis'e odaklandı ve onu bir nefeslik havadan başka bir şeye dönüştürmedi. Karısı, bir şekilde görsel varlığını maskeleyen diğerini bulmak için kelimenin tam anlamıyla burnunu takip ederek müthiş, güçlü sıçramalarla araziye kaplıyordu.

Siena'nın onu yere sermesine iki sıçrayıştan fazla kalmamışken Ruth hayal kırıklığı dolu bir çığlık atarak cisimleşti. Yaşlı hain, Lycanthrope dişisine doğru şiddetli bir el savurdu. Siena orta yerinden bir duvara çarptı ve irkilerek öksürerek duvardan toprağın içine doğru geri çekildi. Ruth, Siena'nın yönünü değiştiremeyeceği kadar kısa bir mesafeden sert bir kayayı yoluna ışınlamıştı. Siena sersemlemiş bir halde, alnının karşısındaki kürkte oluşan yarığa yastıklı pençesini dokundurdu ve çabasının karşılığını kanlı bir kürkle aldı.

Ruth daha sonra kendini ışınladı. Elijah kendini hazırladı, ne pahasına olursa olsun kızının izini takip edeceğinden emindi. Mary'yi bedensizliğe zorladığından beri Elijah, Ruth'un bu duruma dişiyi tırnağıyla karşı koyması nedeniyle büyük bir çaba harcadı ve bunu yapma fırsatını kaybetmeden önce onu kendi yanında doğal formuna geri döndürdü. Bunu yapar yapmaz Ruth'un şiddetle arkasında belirmediğini hissetti.

Ruth her zaman başarılı bir arkadan bıçaklayıcı olmuştu. Tam anlamıyla. Bu onun en sevdiği saldırı stratejilerinden biriydi. Elijah ona nasıl yapılacağını öğretmişti, bu yüzden açıkta kalan böğrüne doğru gelen bıçağa karşı hazırlıklıydı. Değerli enerjisini form değiştirerek harcamadı, bunun yerine eğildi ve

olağanüstü bir çeviklik ve hızla yuvarlandı. Yine de bıçak kulağının yanından geçerek lobunu sıyırdı.

Savaşçının yarayı fark edecek zamanı yoktu. Ruth tekrar ışınlandı ve bir kez daha savunmasız sırtına geldi. Elijah içgüdüsel olarak Ruth'un darbesini koluyla engelledi ve bıçağın metali altın kol bandının bağlantılarına temas edince kıvılcımlar uçuştı. Elijah keskin bıçağı umursamadan çıplak kolunu bıçağın etrafına sardı ve aşağı doğru sarsarak Ruth'u düzgünce etkisiz hale getirdi; ancak bu, pazularının ve ön kolunun etine iyi bir ısırık alma pahasına oldu. Yine kol bandı onu en kötü durumdan kurtardı.

Ruth dönüp çocuğuna baktı, belli ki ikisini de ışınlamak için ona odaklanmaya çalışıyordu. Ama her zaman olduğu gibi

Şimdiye kadar ne zaman denediyse, bir şey kızını yanına almasını engelliyordu. Hayal kırıklığına uğramış ve öfkeli, İblis savaşçı ayağa kalkıp saldırmak için yeniden toparlanamadan Ruth tek başına ışınlanarak uzaklaştı.

Elijah ayağa kalktı ama aklında başka bir hedef vardı. Kafası karışan Mary'yi **Sayfa 147'den** yakaladı.

boğazını tutarak, onu göğsüne doğru geri çekmek için kullandı. Mary soluk soluğa kaldı, ardından o devasa el hava akışını kesince panikle sınırlı bir ses çıkardı.

Doğuştan gelen yeteneklerinden herhangi birini kullanamayacak kadar genç ve deneyimsizdi.

Kendisi gibi bir tutsaktan diğerine itilip kakıldıktan sonra. Tek yapabildiği çırpınıp durmaktır.

eli boynuna sıkıca kilitlenmişti.

"Ruth! Onun kafasını hemen şimdi burada koparacağım, yemin ederim!" Elijah gece havasına doğru acımasızca havladı. "Bitir şu işi! Bir zamanlar olduğun savaşçı gibi kaderinle tanış!"

Ruth bir kez daha ortaya çıktı, bu sefer öyle bir şiddetle birkaç yurttaşının ayaklarını yerden kesmişti. Elijah hainin Siena'nın hemen arkasında belirmediğini fark ettiğinde anında gerildi. Endişelenmesine gerek yoktu. Belli ki Siena böyle bir taktik için hazırlıklıydı. İnanılmaz bir hızla etrafında dönerken altın rengi tüyleri bulanıklaşmıştı. Ruth tepki gösterdi ve kollarını

geri sıçramaya çalıştı. Ama Siena daha hızlıydı, refleksleri hedefleme yetenekleri kadar doğru bilenmiş. Werecat'in pençeleri Ruth'un elbisesinin önünü yırttı, şifon ve eti delip geçti.

Yaşlı Zihin İblisi acı içinde çığlık attı, sendeleyerek geri çekildi, Werecat'in ani korkusuyla gözleri irileşti. Hırladı ve çömeldi, siyah ve altın rengi gözbebekleri sanki kedinin bir sonraki yemeği olacakmış gibi ona doğru daraldı. Duyuları İnfazcılarının yaklaştığının farkına vardı. Kampındaki saflar gittikçe azalıyordu ve bir an daha kalıp kızı için savaşırsa, büyük ihtimalle kendisi de esir düşecekti. Dünyada en son isteyeceği şey İnfazcılarının ve Kral'ın intikamına maruz kalmaktı. Yakalanırsa, işlediği suçlar yüzünden öleceğine şüphe yoktu.

Ruth çocuğunu kurtarmak için son bir umutsuz girişimde bulundu.

Mary'nin benzer bir kaderden kaçmasına yardım etmenin bir yolunu düşünmek için. Kendini kedinin saldırısı ve parçalayıcı pençeleri altında bulmadan önce bir çözüm bulmak için sadece bir kalp atışı vardı.

Ruth çaresizlik içinde metal bir kazma direği çaldı.

Bir avcının biraz ötede Gideon'a karşı mızraklı mermi olarak kullandığı sivri uçlu çivi. Uçuşun ortasında yeniden ortaya çıktı ve doğruca Elijah ile kızına yöneldi.

göğsünü koruyordu. Ama Mary devin karşısında o kadar küçüktü ki omzu Savaşçı Kaptan'ın kalbini örten kaburga kemiklerinin hemen altında duruyordu.

Mermi çok beklenmedikti ve Elijah'ın bile tepki veremeyeceği kadar hızlı hareket ediyordu. Ama Siena kendisine bu kadar acı çektiren bu İblis sürtüğüne doğru uçmaya başlamıştı bile.

Ruth'un eşine son ve ölümcül bir saldırı başlattığını fark etmeden, tüyler ürpertici bir çığlıkla İblis kadının üzerine atladı. İrkilen Ruth korkuyla geri çekildi, tüm dikkatini bu korkunç, hayvani savaş çığlığına vermek zorunda kaldı. Sadece bir savaşçı olarak yüzyıllardır aldığı refleksif eğitim sayesinde doğru yöne doğru koşmaya başladı.

tek bir vuruşla bağırsaklarını deşmeyi amaçlayan pençelerden kaçındı.

Ruth, Elijah'ın kalbine doğrulttuğu mızrağın kontrolünü kaybettiğini çok geç fark etti.

Siena'nın ölümcül isabetli hamlesinden kaçınmak için tekrar debelenirken, kızını devin boğazını sıkı kısıp kurtarıp kurtarmadığını kontrol etmek için döndü.

Bir an için, savaşçıyı uzun otların arasında diz çökmüş, kamburlaşmış bir halde görünce Ruth'un içini bir sevinç kapladı. Ancak bir sonraki saniyede, yüzünü ona döndü ve eşinin yüz ifadesinde şok ve acı okunuyordu. Ruth'un gözleri aşağıya kaydı ve tüm dünyası acı ve öfke içinde patladı. Sarışın devin kollarında kızı yatıyordu ve Ruth'un kullandığı silah kalbine saplanmıştı. Savaşçı Kaptan'a niyetlenmişti.

Ruth'un gözleri önce karardı, sonra kırmızıya büründü; bu akıl almaz görüntü ve anlayış Ruth'un içinde yankılandı çıldırtıcı bir ısrarla dengesiz zihin. Bununla birlikte, böyle bir anda yalnızca deliliğin sağlayabileceği sakinlik ve berraklık geldi. Nefretten kızarmış gözlerini önündeki Werecoat'e çevirdi ve boğazından kısık bir sesle hırladı.

"Bu iş daha bitmedi," diye tısladı Siena'ya. "Hepiniz çocuğumun bedelini kendi çocuğunuzla ödeyeceksiniz. Üzerinizde benim lanetim var! Hepiniz lanetlendiniz!"

Sonra Ruth son bir şiddetle geri çekilerek ışınlandı ve artık onu orada tutacak hiçbir şey kalmadığından temelli ayrıldı. İblis hainin tüyler ürpertici sözleri hâlâ kulaklarında çınlarken

Sayfa 148

Siena kulaklarını dikip Elijah'a baktı. Ruth'un az önce yaptığı tehdidin ne kadar ciddi olduğunu ancak o zaman fark etti.

Mary ölmüştü.

Rut da bunu kendi çocuklarının kanıyla ödeyeceklerine söz vermişti.

BÖLÜM 19

Yalnız kulübenin kütüphanesinin dışındaki balkonda dönen rüzgar, yaklaşan şafakla birlikte katılaşılarak Kraliçe ve savaşçının formları. Birbirlerine sıkıca sarılmışlardı bile, sanki birbirlerini destekliyorlardı. Hem zihinsel hem de fiziksel olarak yıpranmışlardı, bu yüzden muhtemelen tam olarak bunu yapıyorlardı. Önce Elijah kıpırdandı ve sıcak, sert dudaklarını kızın altın sarısı alnını kesen yeni örülmüş kesiğe dokundurmak için uzandı.

"Gideon'un halkınızın iyileşmesine gerçekten yardımcı olabileceği zamanı dört gözle bekliyorum."

Onun tenine karşı yumuşak bir sesle, kalbinin açıkça arzu içinde olduğunu söyledi. Onun en ufak bir zarar görmesinden bile nefret ediyordu. Onun hasta yatağındaki kabarmış ve kırılmış görüntüsünü unutmaması uzun zaman alacaktı.

"Şşş..." Siena yumuşak bir nefesle onu yatıştırdı, ağzı boğazına doğru kayıyordu. "Ben senin zihnindeyim, savaşçı." Bu bir hatırlatma olduğu kadar bir azarlamaydı da. O artık Kendisinden daha fazla endişelenmeye alışkındı. "Gideon oldukça zeki biri. Kimyamıza girmenin bir yolunu bulacağından hiç şüphem yok. Bu arada, bu kendi kendine yeterince hızlı iyileşecektir."

Başını onunkinden kaldırdı ve yavaşça etrafına bakındı, etraflarını saran aydınlık karanlığı seyrediyorlardı. Savaş için kalktıklarından bu yana sadece birkaç saat geçmiş olmasına rağmen bütün gece geçmişti. Elijah onları birçok zaman diliminden geçirmiş, şafağın söktüğü yere gelene kadar karanlığın eğrisini takip etmişti.

"Burası Lycanthrope bölgesi değil," dedi yayılan, ağaçsız çayıra ve doğal esintiyle dalgalanan uzun otların oluşturduğu hendeğe bakarak. Sonbahar yeni gelmişti bu yerde başlıyor.

Memleketinde ilk kar her an yağabilirdi.

"Kesinlikle," diye mırıldandı Elijah, onu kendine yaklaştıırken sıcak dudaklarını saçlarına bastırdı. "Kale yok. Muhafız yok. Büyükelçiler, Danışmanlar ya da Generaller yok..." "Gece yok," dedi kuru bir sesle.

"Sorun değil," diye kıkırdayarak karşılık verdi. "Güven bana.

Demek istediğim şu ki, düşman yok, tehdit yok ve en önemlisi birkaç gün bekleyemeyecek acil endişeler yok. saat."

"O deli yaratık gezegende dolaşırken bunu başarmak imkânsız," diye üzüntüyle içini çekti. "Tam olarak nereye kaçtığını öğrenene kadar bir an için elimizden kaçtı. Sadece Jacob ve Isabella'nın onun nereye gittiğini bulma umudu var. O da Gücüm ne olursa olsun, bir savaşçının becerilerine bırakılamayacak kadar iyi izlerini örtmekte. İnfazcı doğuştan iz sürme yeteneğiyle doğmuştur. Onu bulacaktır. Lanetlenmiş, kararmış, mutasyona uğramış ve zehirlenmiş olsa da o hâlâ bir İblis." Elijah içini çekti ve şafak esintisi etraflarına toprak ve çimen kokusu getirirken gözlerini kapattı.

"Saklanacaktır, bunu neredeyse imkânsız hale getirecektir ama Jacob'a olan inancım sonsuz. Bu arada kedicik, hayatımızı sadece onu avlamak ve onunla savaşmak için yaşayamayız. Bu ona kendisinin bile hayal edemeyeceği büyüklükte bir zafer kazandıracaktır."

Siena usulca ürperdi ve ince ellerini adamın kalın kaslı pazularına dolayarak başparmağıyla onu kendisine bağlayan bandı okşadı.

"Öldürülmeye ne kadar yaklaştığını düşündüğümde..."

"Asla. Ben onun numaralarından daha hızlı ve güçlüyüm, kedicik. I

Silah Mary'ye isabet ettiğinde havadan başka bir şey değildi. Keşke onu da koruyacak zamanım ve gücüm olsaydı ama kolumdaki yarayla..." Nazik parmakları elinin altındaki iyileştirici bıçak izini takip ederken usulca iç çekti. "Bir parçam Mary'yi ebeveynine duyduğu sevginin etkisi altında yaptığı şey için affedecek."

"Asla yapmayacağım," diye ısrar etti Siena, yanağını onun kalbinin üzerine koyarken gözlerindeki yanmayı kırıştırarak. "Doğru olduğuna inandığın şey için ebeveynine karşı gelmek zor bir seçimdir, ama bununla yüzleşirsen yapman gereken bir seçimdir. Ben o zamanlar Bu seçimi yaptığımda Mary'den çok daha yaşlıydım. Hatta **Sayfa 149**

Doğru olanın gerçekleşmesi için babamın bir gün ölmesi gerektiğini, ölmesi gerektiğini kabul etti." Adam alttan gerildiğinde başını kaldırıp baktı. onun dokunuşu. "Bu Dünya'daki yaşam döngüsü, ebeveynlerinin ölümünün ardından gençlerin Dünya üzerindeki yerlerini miras almalarıdır. Yaşayan her canlı, hayvan ya da insan, bu daimi kaderi yerine getirir. Bunu biliyorsun," diye ısrar etti yoğun bir şekilde, sesi boğuk bir fısıltıya dönüştü.

"Bunu biliyorum," diye sessizce kabul etti. "Ancak zeki türler için bu döngünün bu kadar doğrudan bir şekilde parçası olmak kolay değildir."

"Olmamalı. İkimiz için de asla olmamasını umuyorum." Siena başını kaldırdı ve rüzgârı içine çekerek derin bir nefes aldı, Kuzey Amerika'nın daha önce hiç gitmediği bu bölgesinin tüm yabancı kokularını içine çekti.

"Hayatım boyunca çok az seyahat ettim," diye belirtti, derin bir nefes daha alarak bitki örtüsünden faunaya kadar her şeyi kokluyor. "Sadece yer değiştirerek havanın kendisinin bu kadar farklı kokabilmesine her zaman hayret etmişimdir."

"Evet. Bu olağanüstü bir fenomen. Tıpkı sen ve ben ve paylaştığımız bu bağ gibi.

Benzersiz, ancak basit bir yapıya sahip."

"Mmm," diye kabul etti. Sonra gülümseyerek ondan uzaklaştı. "Güneş üzerimize doğru geliyor. Bana evini göstermenin zamanı gelmedi mi sence de?"

"Tur," dedi alçak sesle, muzip bir kıkırdamayla, Kütüphanenin kapısını tekmeleyerek açıp eşikten geçerken onu ayaklarından çekip kollarına almak için uzanarak, "Daha sonraya kadar bekleyebilir. Bu evin sadece bir odasına aşına

olmanı gerektirecek başka planlarım var."

"Yatak odası mı?"

"Yatak odası," diye kabul etti ve onun çok sevdiği o seksi, güçlü kahkahasını atmasını sağladı. Anında ona duyduğu ihtiyacın ateşinin, o gırtlaktan gelen, çökmekte olan kahkahayla kıvılcımlanarak teninin yüzeylelerini yaktığını hissetti.

"Hiç aklınıza gelmedi mi?"

Baş düşman ve büyücülerle dolu bir ormanın altını üstüne getirirken, sizin planlarınız için biraz fazla yorgun olabilirim?"

"Öyleydi," dedi aptalca bir sırıtışla, üst sahanlıktan geçip ana süite doğru yürürken,

"Ama sen bana çok benziyorsun Siena. Savaşın sıcaklığından sonra ilk arzuladığın şey tutkunun sıcaklığı. Ayrıca, bana noktaları birleştirme oyunu sözü verildi ve ben de toplamak niyetindeyim."

"Verdiğim sözlerden dönmeye başlarsam pek de Kraliçe sayılmam," diye düşündü hoş bir şekilde.

"Sözünden dönmek senin içinde yok, Kedicik," dedi sırtarak, bacaklarını indirip geniş bedeninden aşağı yavaşça kaymasına izin verirken, kendisine onu hissetme lüksünü tanıdı.

Siena, kayan vücudunun her yerine temas eden kaya gibi sert kaslarının kendi esnekliğine karşı hissettiği duyguya anında tepki verdi. Derin bir nefes alarak ona seksi bir şekilde sarılırken yavaş bir zevk mırıltısıyla serbest bıraktı. Yanağını onun omzuna gömdü, Adamın ellerinin sırtına sürtünmesinin farkındalığını sahip olduğu son molekülüne kadar özüksüyordu.

"Demek gerçekten yalnız olmak böyle bir şeymiş," diye mırıldandı memnuniyetle.

"Yalnız değilsin," diye usulca hatırlattı ona.

"Hayır, ama biz yalnızız."

"Jinaeri'nin evinde yalnızdık."

"Boşa harcadığımız zaman," diye karşılık verdi, başını kaldırıp onun gözlerinin içine bakarak.

"Siyah," dedi.

"Ne?" diye sordu.

"Beyaz demen gerekiyordu," dedi ona komplocu bir fısıltıyla. "Benimle çelişmenin heyecanı için yaşadığına yemin edebilirim."

Siena güldü, adamın esprileri onu o kadar keyiflendirmişti ki güçlü kollarını adamın boynuna doladı ve sert, ısrarcı dudaklarıyla onun ağızını buldu. Ona ipeksi bir kur yaptı, becerikli öpücükler. Kızın dilinin iddialı bir şekilde kızın diliyle oynaşması onu tamamen büyüledi. Sonunda kadın Onu serbest bıraktığında nefessiz kalmış ve kızın aradığı parmak uçlarının altında sıcakık olmuştu. Kraliçe yayıldı

Sayfa 150

istekli avuçlarını, hızla yükselip alçalan geniş göğsünün üzerinde gezdirdi.

"Nefes alışıını hissetmeyi seviyorum," diye fısıldadı, gözlerini kapadı ve yüzünün, bedenine girip çıkan bu duyumdan, sestten ve yaşamının özünden duyduğu dürüst hazzı yansıtmamasına izin verdi. Bu kadar basit bir işleve duyduğu tutku onu daha da derinden heyecanlandırdı.

"Siena," diye nefes verdi ve Siena'nın arayan elleri yavaşça üzerinde gezinirken gözlerini kapadı.

"Kadim'in evine döndüğümde, Gideon'u gördüğümde ve öldüğünü hissettiğimde, tek düşünebildiğim eğer Böylesine yüce bir varlığı öldürebilecek bir şey... Ona karşı ne gibi bir şansın olabilir ki? Bir daha asla nefes aldığını hissedemeyeceğimden emindim," dedi sesi titreyerek. Hatırlanan korkunun nazik trps, ellerinin onun hareket eden göğsüne sıkıca dokunuşu, bu duyguyu uzakta ve ait olduğu yerde, geçmişte tutan tek şeydi.

"Siena..." diye yavaşça sustu, iki eliyle başının arkasını kavradı, altın gözlerine bakarken parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

"Bana söz vermiştin, İlyas, iyileştiğimde ve düşmanlarımız yenildiğinde, hissettiklerimi yüksek sesle syleyebileceğime dair."

Gözlerindeki nemi atmaya çalışarak hızla göz kırpışını izledi. Altın kirpiklerinin yumuşak köşelerine dokunmak için başparmağını uzattı ve dikkatinden kaçmaya cüret eden herhangi bir gözyaşını yakalamaya hazırlandı. Kalbi

Duygularıyla sıkılaştı ve içinden taşarak güneş ışığı ve ay ışığı gibi yayıldı.

"Siena, sen bir şey söylemeden önce sana bir şey sormam gerekiyor."

"Evet. Biliyorum. Bir süredir çok düşünüyorsun. Beni rahatsız edeceğinden endişe ettiğiniz bir şey var. Buraya geldiğimiz süre boyunca bunu hissettim."

"Düşüncelerimi algılayışınıza alışmak zorundayım," dedi üzüntüyle. "Beni affedin, size karşı dürüst olmaya çalışmıyordum. aldatıcı."

"Bunu biliyorum," diye ısrar etti. "Sen her insanın yapabileceği şeyi yapıyordun. bilge bir insan yapardı. Düşüncelerinizi dile getirmeden önce etraflıca düşünüyordunuz. Yine de söylemeliyim ki, her ne ise, bu kadar endişelenmenizi gerektirecek bir şey olduğuna inanmıyorum. Sandığınız kadar mantıksız biri değilim."

"Beni dinleyeceğine söz veriyor musun?" "Her zaman," diye güvence verdi.

"Pekâlâ." Konuşmaya başladı, temposu hızlı ve kesikti, tatsız ama tamamlanması gereken bir görevin verimliliğine sahipti. "Bugünkü olaylar ve karşılaşacağımıza inandığım tüm tehlikeler ışığında, Nuh'la olan görevimden istifa etme sözümünden beni geçici olarak serbest bırakmanızı istemek zorundayım. Bu durum çok daha tehlikeli bir hal alacak. çözülmeden önce uçucu. Şu an itibariyle, yerime geçecek ve Noah'ın güçleri nezdinde benim sahip olduğum saygı ve güce sahip olacak kimse yok. Noah büyük bir lider ama savaşçı olmaktan çok bir bilgin. Savaşta ne kadar zorlu olsa da, yeteneklerini ya da enerjisini en iyi harcadığı yer burası değil. Güvenlik ve savunma konularında büyük ölçüde bana güveniyor ve inanıyorum ki ayrılırsam, aradığımız bu dönem için bir avantaj olacak. Ruth'a böyle bir güç vermektense demir bir tabutun içinde uyumayı tercih ederim."

"Elijah," diye fısıldadı Siena usulca, uzun parmaklı sıcak elleriyle yüzünü çerçevelemek için uzanırken.

"Eğer Nuh'a hizmet edersen, hala bana hizmet ediyorsun. Hatırlarsanız, sizden hiçbir

zaman görevinizden istifa etmenizi istemedim.

Bu teklifi bir jest olarak yaptınız ve ben de bundan onur duydum. Sizi henüz tanımayan ya da kabul etmeyen birine böylesine şaşırtıcı bir taahhütte bulunduğunuzu bilmek bile ciddiyetinizi anlamam için yeterli.

hayatımın ve insanlarımin hayatlarının bir parçası olması gerekiyor. Bu

duyguların değışmeyecek. Ayrıca, siz de tıpkı benim gibi bulunduğunuz konumda, olduğunuz kişi olmak için yaratılmışsınız. Kraliçe olarak benden istifa etmemi istemenizi ne kadar istemezsem, sizin de istifa etmenizi o kadar istemem.

"Üstesinden geleceğiz," diye güvence verdi ona. "Sabırla, önyargıları ve önemsiz davranışları elimizden geldiğince reddederek bu işin üstesinden geleceğiz. Ve haklısınız; bu hiç de

abartılı değışikliklerin zamanı değil. Zaten yeterince ayarlama olacak. Benimle yaşa, benimle sev. Geri kalan her şeyi gerekli gördüğünüz gibi yapın. Ayrıca," diye gülümsedi, "tıpkı Nuh'un yapmak zorunda hissedeceğini düşündüğüm gibi, mahkemeler arasında büyük miktarda zaman geçireceğimi hissediyorum. Liderler olarak **Sayfa 151**

bizi izleyecek olan diğerlerine örnek olmak için Geçmişin eski yaralarını ve önyargılarını nasıl atacağımıza dair rehberlik."

"Uzun süreli düşmanların ortak bir çabayla bir araya gelmesini izlemek ilginç bir etki yaratacaktır. Bir sonraki girişiminizin Damien'a yönelik olmasının daha iyi olacağına inanıyorum. Kendisini tanıdığımndan beri diğer Gecegezenlerden uzak durmayı alışkanlık haline getirmişti ama son zamanlarda kendi isteğiyle aramıza katıldı. Sizin hayatınız için öyle bir ilgi gösterdi ki, şahsen ben bunun için her zaman minnettar olacağım."

"Elijah, bütün gün boyunca devlet meseleleri hakkında konuşmak istemiyorum. Neden seninle konuşmak istediğim şeyden kaçıyormuşsun gibi bir hisse kapılıyorum?"

Savaşçı kızın yüzündeki tutuşunu bıraktı ve belli belirsiz bir beceriksizlikle geri çekildi. Arkasını döndü ve Halkı arasında çok popüler olan sanatsal vitray pencereler, çok sayıdaki kanatları ile yatak odasının tamamını

evreliyordu. Yumuşak renkli ışık büyük bir zevkti.

altında uyumak, İblisleri bunaltmadan uykulu ve rahat hale getirmek için yeterli uyuşukluğa izin vermek ve Onları bir saldırı ya da acil durumda kendilerini korumalarını imkânsız hale getirecek bir duruma sürüklemek.

Yine de omzunun üzerinden Siena'ya bakarken, bu yumuşak ışığın bile ona zarar verebileceğini fark etti. Ve eğer bunu o anki duygularından kaçınmaya devam etmek için bir neden olarak kullanıyorsa, öyle olsun. Siena onun düşüncelerinin farkındaydı ama aynı zamanda güneş ışığıyla ilgili endişelerini bir kalkan gibi kullandığının, hem kendisinin hem de onun ne olduğunu görmesini engellediğinin de farkındaydı.

aniden huzurunu bozmuştu. Yine de gözlerini kapatıp dağılan bulutları karıştırırken onu sabit ve tarafsız düşüncelerle izledi. Bulutların karanlığı evin üzerinde süzülürken gülümsedi.

"Tüm gün boyunca bulut örtüsünü koruyacak mısınız?"

"Hayır." Hafifçe gülümsedi. "Bütün gün boyunca uykumda bile gücümü odaklayabiliyorum. Sanırım Gideon ve Noah beni şaşırtmayacak tek kişiler olurdu. bunu yapabilirler."

Tam planının ne olduğunu soracaktı ki, bulut örtüsü aniden yarıldı ve etkileyici ağırlıkta ani bir yağmur yağmaya başladı. Adam hafifçe ona doğru döndü ve sırtarak bencilce bir muziplikle kaşlarını oynattı.

"Bunu bir keresinde Jacob'a yapmıştım. Ona tıpkı onun gibi Dünya'yı hareket ettirebileceğimi söyledim ve o da bunu kanıtlamam için bana meydan okudu."

"Yapacağını bildiğin gibi."

"Evet." Elijah kıkırdadı. "Ben de deli gibi yağmur yağdırdım ve onun üzerinden geçen bir çamur kaymasına neden oldum."

İşte o zaman çamur pencerelere sıçramaya başladı ve odanın önce bir tarafını, sonra diğer tarafını kararttı. Yağmur çamuru yıkamasın diye durmuştu.

Islak toprak, çamurlu zeminden küçük, ıslak bir toz şeytani gibi sürüklenmişti ve çamuru ıslak bir köpek gibi binaya doğru sallıyordu. Kurduğunda, ışık geçirmez mükemmel bir maske oluşturacaktı.

"Çok zekice," diye yarım bir gülümsemeyle onu takdir etti, kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu, parmaklarını ön koluna vurarak onun kendisine dönmesini ve düşünceleriyle yüzleşmesini bekledi.

"Evet, evet," diye iç geçirdi, sonunda onun bilmiş merakı zihnine nüfuz ederken onunla yüzleşti.

"Fikrini söylemekten kaçınmak sana göre değil," diye söze girdi.

"Düşüncelerim gerçekten de gizemli değil. Bir süredir benzerlerine sahip olmak." Elijah yatağa oturmak için hareketlendi, kızın elini tutup dizlerinin arasında durana ve ellerini beline dolayana kadar kendisine doğru yönlendirdi.

"Biz evliyiz, kedicik, ve sadece birbirleri hakkındaki temel bilgileri öğrenirler. Montague ve Capulet ailelerini bir araya getirme rolünü üstlenmeyi nasıl bekleyebiliriz?

barış içinde aynı masaya?"

Bir kez, kısaca başını salladı, elleri Omuzlarının üzerinden yatıştırıcı bir şekilde. Hangisini yatıştırmaya çalıştığını hemen anlayamadı.

"Ve çocuk meselesini aklımıza bile getirmedik," diye ekledi.

"İkimiz de çocuk sahibi olmaktan çekinmiyoruz, ancak bir çocuğun **Sayfa 152**

Ebeveynler pek çok açıdan birbirlerine hâlâ yabancılar."

"Eğer gerçekten de biyolojik olarak söz konusu çocuklara sahip olmak için yeterince uyumluysak," diye belirtti.

"Bir başka husus," diye ağırbaşlılıkla kabul etti.

"Tahtınızın mirası..."

"...ne olursa olsun Syreena'nın himayesinde güvendedir," diye yumuşak bir şekilde araya girdi. "Tüm bunları çözmek için ölçüsüz bir zamanımız var. Burada oturup önümüzde duran görevlerin listesini bir anda çözmeye çalışamazsınız. Bir insan gibi düşündüğünüzü söylediğim için beni bağışlayın. İnsanlar farklıdır Elijah, çünkü onların Damgalama gibi zorlayıcı koşulları yoktur.

Bu durum bizi bir araya getirdi, her ne kadar yabancıdan biraz daha fazlası olsak da bu bir dezavantaj değil. Zihninizi rahatlatmak ve birbirimiz hakkında daha fazla şey keşfetmemizin, kraliyet varisleri üretme görevimi yerine getirmek için acele etmekten çok daha fazla ilgimi çektiğini söylemek istiyorum."

"Ben de aynı şeyi hissediyorum," dedi sessizce.

Adam bir kez daha gözlerini ondan kaçırınca Siena bıkkınlıkla içini çekti ve adamın ayaklarının arasında dizlerinin üzerine çöktü; elleri adamın kalçalarına uzandı ve onun sürekli dikkatini çekmek için sıkmaya başladı.

"Elijah, hâlâ kaçamak cevaplar verdiğin şu dürüst noktaya gelebilir miyiz?" diye sordu ciddiyetle.

"Kahretsin," diye mırıldandı ve ona alaycı bir yarım gülümseme verdi. "Evet, biliyorum. Aklında bir kadın olması berbat bir şey."

"Bu yüzyılın yetersiz ifadesi olabilir." Elijah uzanıp parmak uçlarıyla kadının çenesinin altına dokundu. Sonunda, "Kalpte ve ruhta birleşmiş ama geleneklerde bölünmüş bir ev tutmaya istekli olup olmadığını bilmem gerekiyor," dedi.

"Öncelikle," diye yumuşak bir sesle karşılık verdi, "evimiz zaten kalpten ve ruhtan birleşti. Bunu söylememe izin vermezdin ama şimdi söyleyeceğim. Seni seviyorum, Elijah." Onun

Sesi kırıldı, ama bu herhangi bir belirsizlik imasından ziyade duygu doluluğundan kaynaklanıyordu. "Seni zaman zaman endişelendiren tüm bu küçük ayrıntıları öğrenmenin on yıl ya da on yüzyıl sürmesi umurumda değil. Senin ruhunu gördüm. Benimkiyle kaynaştığını hissettim. Artık tek bir yaratığın iki yarısı olduğumuzu biliyorum.

Onurlu bir savaşçı, azılı bir sadık, güçlü bir lider, yufka yürekli bir aşık. Geri kalan her şey küçük ayrıntılar. Çünkü senin hakkında bilmem gereken tek şey bu temel bilgiler. Bu senin özün. Bu şeyler senin kim olduğunu ve ne yaptığını şekillendiriyor, tıpkı beni şekillendirdikleri gibi." Adamın kocaman ellerinden birini tutup yüzüne götürdü ve avucunun içine bir öpücük kondurdu, altın rengi gözleri acıyla parlıyordu

Yoğunluk. "Ve düşün gecemizde bunu sana söyleyemeyecek kadar korkak olduğum için beni affetmen için yalvarıyorum.

Benimle kelime ve duygu alışverişinde bulunmaya o kadar çok ihtiyacı vardı ki." Zengin sesi boğuk bir acıyla çalkalanıyordu. "Senin haberin olmadan seni bir sonraki hayatta kaybedebileceğimi düşündüğümde kendimden utanıyorum ve bu değerli şeyi hak ettiğimden bile şüphe duyuyorum."

"Siena." Onu kendine sımsıkı sararken iç çekerek adını tekrarlardı. Elijah, Siena'nın aşk sözcüklerini söylediği anda hissettiği mutluluğu daha önce hiç tatmamıştı. Her şey Gerisi, suçlamalar ve üzüntü, bu duygunun içine nüfuz edemedi. Onu bedeninin derinliklerine çekmeye çalışırken neredeyse nefesini kesecekti. "Sanırım sen bana bunları söylemenin tatminini duymadan ölemeyecek kadar inatçı ve egoist olduğumu fark ederdi."

Onu güldürdü, beline uzanmaya zorladı, göğsüne daha da sıkı sarıldı, tam da ihtiyacı olan ve yapmasını istediği şeydi.

"Ciddi ve sevgi dolu bir an yaşamaya çalışıyordum ama gerçekten bunu yapabileceğinizi sanmıyorum."

bıkkınlıkla açıkladı.

"Tamamen ciddiydim," dedi, sesinin ciddi çıktığından emin olarak. Siena yine gülmekle yetindi. "Ama sana söylemeliyim ki

o..." Durakladı ve sesi sonsuz bir nezaket ve şefkatle doldu.

"Sen benim için çok değerlisin," diye fısıldadı boynuna doğru. "Sen benim göğsümde atan kalbimsin, zihnimde dolaşan ruhumsun. Bedenimde seni bu kadar büyüleyen nefes, seni istediğim için nefes alamayana kadar beni tekrar tekrar boğan bir dalga halinde içime ve dışıma akan özündür. Sana ihtiyacım var."

Sayfa 153

Siena yutkunmaya çalıştı ama kalbi inatla boğazına takıldı. Bunu ona yine yapıyordu.

Tüm varlığı kapasitesinin ötesinde duygularla kabarıyor, gözleri taştan duygularla yanıyordu.

"Elijah," diye fısıldadı onun altın sarısı saçlarına, yüzünü onun boynuna gömerken gözyaşları yanaklarına düşen telkari tellerinden aşağı süzülüyordu, "seni seviyorum. Tıpkı kalbini paylaştığım gibi geleneklerini de paylaşacağım. Seni bana Tanrıça getirdi; senin geleneklerin seni bana bağladı, benimkiler de beni sana bağladı. Eğer ikimizin de inançları olmasaydı

onlar gibi bir araya gelseydik, bu duyguları asla bilemeyebilirdik. Bu aşkı asla yaşayamayabilirdik. Elbette inançlarınıza ve geleneklerinize saygı duyacağım.

Bizimkilerden çok da farklı olmadıklarını kanıtlıyorlar."

"Mmm," diye onayladı, saç tellerini usulca okşarken ona gülümsedi. "Bu kadar bilge bir eşe sahip olduğum için çok şanslıyım," dedi ona. "İtiraf etmeliyim ki, ben de belirli bir gelenek."

"Anlat bana," diye teşvik etti.

"Siddah törenini ve Bella'nın bebeği uygun yaşa geldiğinde bu roldeki sorumluluklarımı düşünüyordum." Onun yüz ifadesini görmek için geri çekildi. "Bu bir çocuğa bakıcılık yapmak anlamına gelecek. Çok güçlü bir çocuk ve Eğer kehanetimiz kendini tamamlayacaksa, eşsiz yeteneklere sahip olmalı. Birleşik kültürlerden oluşan bir sarayda hayatlarımızı paylaşırsa, öğrenmek için büyük bir fırsat görüyorum. Ancak bu sizi çok rahatsız ediyorsa Siddah rolünden feragat edeceğim. Bunun zor bir sorumluluk olduğunu anlıyorum. Yine de itiraf etmeliyim ki Bella ve Jacob'ı böyle bir şekilde hayal kırıklığına uğratmak bana büyük acı verir."

"Senden böyle bir şey yapmanı istemek aklımın ucundan bile geçmezdi."

Siena onu azarladı. "Çocuk yetiştirmek ikimizin türünün de çok ciddiye aldığı bir sorumluluk. O senin akıl hocası olman büyük şans. Bana sahip olduğu için daha da şanslı."

Adam küstahça davrandığı için onu çimdiklemek üzere saçlarının arasından uzandığında kıkırdadı. Siena sıcak, özür dileyen ellerini onun sırtında gezdirerek karşılık verdi. Onun

derin bir i çektiğini hissetti ve bunun sebebinin dokunuşunun onu rahatlatması olduğunu biliyordu

en az onun cömert yanıtları kadar. Bir anda bu kadar çok şey hakkında endişelenmesine gerek yoktu. Zaman her şeyi yoluna koyacaktı.

Geleceği belirsiz kılan bir savaştan yorgun ve bitkin düşmüştü, bu yüzden onun huzursuzluğunu anlıyordu.

Ayrıca bunun için bir tedavisi vardı.

Adamın kafası düşünceler ve sorularla uğuldarken, kadın onun zihnine kendi ana dilinde yumuşak bir ayın fısıldamaya başladı. Yumuşaktı, düşüncelerinin gürültüsü içinde fark edilmiyordu ve onun bilip bilmediğinden bile emin değildi. dili. Bununla birlikte, eğer gelenekleri paylaşmak isterse, bunu sağlamaktan mutluluk duyardı. Normalde bu sözler kişinin eşine yüksek sesle söylenirdi ama Siena'nın telepatinin avantajlarından yararlandı ve bu da ağzını başka şeyler için müsait hale getirdi.

Yumuşak ağzını onun boynuna sürtmeye başladı, nabzının atışını buldu, bir an için hissetti çünkü bu onun içinde akan hayatın atışını temsil ediyordu. Sonra dudaklarını ayırdı ve dilini o sabit atışa dokundurdu. Elijah'ın dikkati bir anda tek bir noktaya odaklandı ve şahdamarını yavaşça yalayan kadife gibi kaygan sıcaklık ve nem dışında her şeyi bir kenara bıraktı. Ateş gibi bir sıcaklık zihninde patladı, teninin her santiminde dalgalandı ve sonunda vücuduna sıcak bir şekilde yerleşti. Dizlerinin üzerinde adamın kalçalarının arasındaydı, inanılmaz göğüsleri adamın göğsüne sarılmıştı ve elleri adamın kot kaplı kalçalarının üzerinden kaymak için aşağı uzanıyordu.

Elijah onun her zaman içinde kolayca uyandırdığı anlık tepkiyi hissetti. Dişlerini boynuna geçirdiğinde acı dolu sessiz bir ses çıkardı. Kız onu ısırды ve Elijah vücudunun ortasından aşağıya doğru bir erotik şimşek çakması hissetti. İşte o zaman, her bilge savaşçının yapacağı gibi uzun zaman önce öğrendiği ana dilinde, kafasının içinde sürüklenen kelimeleri duymaya başladı. Rusça'nın inişli çıkışlı ritmine sahipti ama çok daha eskiydi.

Bundan çok daha zarif, seksi, gırtlaktan gelen sessiz harfleri ve kelimeleri neredeyse yumuşak bir hırıltı gibi çıkaran dil yuvarlanmasıyla Lycanthropes'u derinden yansıtıyordu.

Sen benim için varsın. Ben senin içinim. Benim bedenim senindir. Senin vücudun benim. Dokun bana. Tadıma bak.

Sayfa 154

Elijah ruhunun derinliklerinden inledi, kelimeler kendi başlarına yeterince keyifli bir işkenceydi, ama Siena'nın elleri bacaklarının birleştiği yere kayıyor, acı verici bir şekilde sınırlayan kotun içinden onu okşuyordu. Parmaklarını fermuarının hemen ötesinde bulunan sert sıcaklığa doğru bastırdı, avuç içleri de onu takip etti. Tekrar boynunu ısırdı.

Yer değiştirdi

Böylece göğüslerinin şehvetli ağırlığı adamın göğsünde geziniyor, meme uçları elbisesinin içinden heyecan noktalarıyla alay ediyordu.

Sonra bir seğirme kadar hızlı bir şekilde kolsuz tişörtüne uzandı, belinden çekip çıkarırken Ağzını bul. Elijah buna uydu ve vahşi, azgın bir öpücükle onun ağzını yakaladı. Kız, cinsel bir fantezinin hayata geçmesi gibi saldırgan eğilimleriyle onu çılgına çevirdi. Onu hissetti

Düşünceleri arasında ipek gibi kayıyor, ne istediğini seçiyor. onu aklından çıkaran şeyin ne olduğunu merak ediyordu. Gömleğini çıkardı ve hemen ağzını onun boğazından aşağıya, göğüs kemiğinin üzerinden, dizlerinin üzerine dönene kadar karnından aşağıya doğru bir çizgi halinde sürükledi ve o bir uyarılma ve ihtiyaç fırtınasıydı.

Elijah'ın elleri saçlarında sabitlenmişti, parmak uçları çılgınca dalgalanmalarla kafa derisine masaj yapıyordu. Kadının karnına doğru gülümsediğini hissetti.

O kadar hızlı bir şekilde sürpriz tuzağına düşmüştü ki zorlukla düşünebiliyordu. Kadın uzandı ve onu yatağa geri itti, vücudu

ve ağzı da onu takip ediyordu. Karın kaslarının belirginliği üzerinde iz bırakan bir çizgi yalamak için öne doğru eğildiğinde elleri adamın yanlarından aşağı kaydı. Tüm vücudu

İhtiyaçla sıkıştı, erimiş sıcaklıkla patladı. Seğirdi

Dudakları adamın beline uzanan altın rengi saç yollarını gölgelemeye başladığında dişlerinin sürtünmesinin altında sert bir şekilde kaldı.

Parmakları ustalıkla adamın fermuarının düğmelerine gitti ve adam sonunda işkence gibi dar kumaştan kurtuldu, patladı

bekleyen ellerinin içine aldı. Siena, istekli parmaklarıyla onu içine çekerken adamın vahşi iniltisini duydu. İhtiyaçtan sertleşmiş ve kalınlaşmıştı. Ona olan ihtiyacı. Ve bunun ne kadar heyecan verici olduğunu tarif etmenin hiçbir yolu yoktu. Ne kadar güçlü. Ama bu gücü beslemenin, büyütmenin binlerce yolu vardı. İlk başta onu yumuşakça okşadı, sadece parmak uçlarıyla demirin üzerine gerilmiş kadife derinin hatlarını şekillendirdi. Sonra onu kucakladı, iki elini de onun etrafına sardı ve

boyu boyunca süzülüyordu. Elijah'ın acı dolu zevk çılığı üstlerindeki yüksek tavanda yankılandı. O haykırışını tamamlayamadan, kadın aniden dilini hassas ucuna dokundu ve sonra onu ağzının sıcak baştan çıkarıcılığına aldı.

Savaşçı kendini ezilmiş gibi hissediyordu. Şok edici hisler karşısında çaresizdi, karnı ve beli ateşli bir ihtiyaç yangınına dönüşmüştü. Kadının ağzı fena halde sıcaktı; ıslak, becerikli bir cennetti ve adamın etrafını mükemmel bir sıklıkla sarıyordu. Onun kıvrımlı dilini hissetti, açlıkla tadına bakıyor, lezzetini kendini heyecanlandırmak için kullanıyordu. ona karşı sert nefes alıyordu. Elijah onun kendisini öldüreceğini biliyordu. Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki her an göğsünden fırlayacakmış gibi hissediyordu. Kadın acımasızdı, çok istekliydi ve inanılmaz bir merakla doluydu. Buna bir saniye daha dayanamazdı.

Siena, adamın ellerini saçlarında hissederek onu vücuduna doğru çekti ve vücudunu zevkle keşfetmesinden uzaklaştırdı. Onu ağzına doğru sürükledi ve onu yara bere içinde ve nefessiz bırakan vahşi bir öpücükle saldırdı. Sonra ellerinin altından kayboldu ve kadın kendini Saniyeler sonra da kayboldu. Bir an oradaydı, sonra havaya karıştı. Tekrar katı forma geçtiklerinde, tüm kıyafetleri gitmişti ve Elijah

Ağır, gcl bedeninin altında. Adamın gözlerinde zümrüt ateşiyle yanan vahşi arzuyu gördüğünde ona doğru güldü.

"Yani alay etmeyi seviyorsun?"

Bu bir tehditti, yüksek ve netti ve erkekçe bir hırıltıyla son buluyordu. Elleri onun yemyeşil kıvrımlı vücudunun her yerinde evcillememi bir dürtüyle dolaşırken bile ağzını sonsuz öpücük zincirleriyle yuttu. Ellerini kızın göğüsleriyle doldurdu, kız haykırana kadar hassas meme uçlarıyla alay etti

ağzının içine aldı, vücudunu sertçe onunkine doğru eğdi. Gcl bir narkotik gibi iti, altın teninin yanmasını hissetti, bacaklarının arasında ıslak bir şekilde biriken uyarılmanın kokusunu aldı.

Adam kadının iki eline uzandı ve onları vücudundan çekti. Onları acımasızca yakaladı ve yatağın üzerine bastırđı. Karşılığında ona işkence etmek için elinde sadece ağzı kalmıştı ama niyetlendiği de buydu.

Sayfa 155

Kendini onun bağımlılık yapan pcklerinden uzaklaştırdı ve

boğazından ve göğüs kafesinden aşağı ıslak bir iz bıraktı. Anında dişleri, dudakları ve diliyle sol meme ucunu yakaladı, O çok sevdiği kadını zevk mırıltılarını inletene kadar sert ve vahşi bir şekilde emdi. Kadın içgüdüsel olarak ellerini serbest bırakmaya çalıştı ama adam reddetti. Adam göğüslerini değiştirdi ve kadın haykırdı. Elijah altın ve gl rengindeki hassas noktayı yalayarak onu ıslattı ve Siena onun zihninde neredeyse kötü niyetli bir kıkırdamanın dolatığını hissetti. Aniden bir esinti esti odaya girdi. Herhangi bir esinti değil, çok soğuk bir esinti. Neredeyse dondurucu bir hava Siena'nın açıkta kalan, nemlenmi vücudunun üzerinde patladı ve Siena sıcak ve soğuk kontrastının erotik hissiyle çığlık attı. Esinti kaybolduğunda titredi ve ürperdi. Tüm vücudu Elijah soğuğu atele değiştirip göbeğine, oradan da daha aşağılara doğru bir iz bırakırken bundan zevk alıyordu. Dudakları tel tel buklelerin arasından kaydđ ve sonra dili onu tatmak için uzandı.

Siena çılgınca soludu, kalçaları yukarı doğru kalktı, dilinin o kadife dokunuşuna uzanırken bile Tekrar et. Ateş. Vücudunda patlayan bir cehennem, ona karşı büyü yarattığı o merkez noktadan başlıyordu. Ellerini bırakmadı ama parmakları birbirine geçecek şekilde tutuşunu değiştirdi. Kız ısı ve bal sızdırıyordu. ve Elijah onu vaat edilen serbest bırakmanın uyuşturan dünyasına sokarken bile onun şekerlemesine değer verdi. Onun bütün

Vücudu yaklaşan çarpışmaya kilitlenmişti, hatta ellerini bırakmadığında onu daha yakına çekmek için omzunun üzerinden körü körüne attığı bacağı bile. Onunla acımasızca alay ediyor, içinden fışkıran kadınsı ihtiyacın çiğ, ilkel seslerini seviyordu.

"Elijah! Lütfen!" diye bağırarak ona merhamet etmesi için yalvardı.

Aniden ellerini bıraktı, kalçalarını kavradı ve onu tam da olmasını istediği pozisyonda tuttu. Kızın ateşlenmesi için güzel ağzını üç kez daha kızın üzerinde gezdirmesi yetmişti. Adam onu daha da öteye iterken bile kadın durmadan devam eden şehvetli bir çığlık attı.

tek bir zevk zirvesi. Acımasızdı. Başka seçeneği yoktu. Vücudunun şok edici sarsıntıları, çığlıkları, tat alma tomurcuklarının üzerinden akan zevkin sıcak baharatı bağımlılık yapıyordu.

Savaşçı onun zevkinin ve ihtiyacının baskısı altında ezildi. Daha önce hiç bu kadar ağır ve şiddetli hissetmemiştir. İçinde çılgına dönmüş bir canavar gibi kudurmuş, alçalmış ve tatmin olmak istiyordu.

Elijah zevkten dört köşe olmuş eşini sert bir ihtiyaçla kavradı, onu yataktan sürükledi ve elik gibi Vücudu ve hızlı adımları ayaklarının değmesine bile izin vermiyordu.

Zemine. Sadece elleri kütük duvara çarptığında durdu, kalçaları onunkilere doğru geri çekilirken yanağı pürüzsüz yüzeye bastırdı, bunun coşkusu ayaklarını yerden kaldırdı. Adamın sert ve erkeksi kokusu, onu duvara doğru sıkıştırırken üzerine yayıldı.

katı duvar. Dudaklarını açıkta kalan kulağına bastırmak için eğildiğinde, onun titanyum sertliğindeki poposunu hissetti.

"Seni ilk gördüğümünden beri bunu istiyordum," dedi.

Sıcak bir şekilde itiraf etti, nefesi kızın kulağında ve omzunda yakıcı bir şekilde geziniyordu. "Seni gördüm, çok gururlu ve kendinden çok emindin." O

Kalçalarını nasırlı ellerinin arasına aldı ve ıslak, kadınsı etin kıvrımlarına doğru kaydı. Adam yakacak kadar sıcaktı ve Siena'nın nefesi kesildi. "O anda senin hayatımda gördüğüm en seksi, en ateşli kadın olduğunu anladım. Beni sertleştirdin, o mağrur altın gözlerinle beni kavurdun ve tek yaptığım

Yapmak istediğim şey seni yakalayıp duvara fırlatmak ve..."

Tek bir şiddetli vuruşla kızın içine daldı, kendini tamamen şiddetli sıcaklığın, hayal edilemez gerginliğin ve tatlı, kaygan cennetin ortasına gömdü. Siena, zaten oldukça

Zevke kilitlenmişti, anında orgazma ulaştı, ihtiyacının vahşiliği onu kasıp kavururken uzun uzun ve yüksek sesle haykırdı. Elijah onun etrafında sarsıldığını hissetti, kasları şiddetli siperlikler gibi dalgalanıyor, kontrolüyle alay ediyordu. Kadının zevki onu baştan çıkarırcasına yalıyordu ama Elijah fantezisinden bu kadar çabuk vazgeçmeyecekti. Bunu serbest bırakmıştı ve onu evcilleştirecekti. Başka bir çözüm yoktu.

İçeride kükredi, bir fırtına gibi, vahşi bir kasırga gibi eline geçirdiği her şeyi parçalamak istiyordu. Ve elleri kızın üzerindeydi. Göğsü Siena'nın sırtına bastırıyor, ağzı Siena'nın omzunun tepesine doğru açılıyor, elleri Siena'nın kalçalarını tutuyor, böylece kendini Siena'nın içinden çıkarıp sürekli sertleşen bir ihtiyaç ve derinlik arzusunun gürleyen gücüyle geri dönebiliyordu. Siena bunu hissetti, **Sayfa 156**

İhtiyaç, vücudunun onunkinin içinde attığı nabız ve kabarma. Her hareketi, her düşüncesi onun için erotikti, çünkü bu oydu ve kendi arzusuyla onu acımasızlaştırıyordu.

"Seni ilk gördüğümde," diye soluk soluğa kaldı, "adam aniden ritm aramaya başladığında, "merak etmekten kendimi alamadım. Boyunuz posunuz, elleriniz o kadar büyük ve nasırlıydı ki, nasıl bir his olduğunu bilmek istedim.

ellerinizin arasında, vücudunuza karşı tutulmak, güçlü bacaklarınızın hissini bilmek gibi-!"

Elijah onun tatlı noktasını bulduğunda Siena boğuk bir çığlık attı, farkındalığı hemen anlaşıldı. Düşünceleri sel gibi akmaya başladı ve o da bunu anında itişlerinin derin temposu. Artık ne konuşabiliyor ne de düşünebiliyordu. Kendini ayakta bile tutamıyordu. Elijah onun her hareketine hükmediyor ve bunu ustalıkla yapıyordu.

Çok sıkısın, kedicik.

Görünüşe göre o da konuşamıyordu ve düşünceleri bile uzun bir zevk iniltisinden ibaretti. Siena kendini onun zihnine, hayvani ihtiyaçların ve neredeyse acımasız bir hâkimiyetin vahşi sisine bıraktı. Bunu anlıyordu. Hem de çok iyi. İlkel bir şeydi. Sahipleniciydi. Bölgeseldi. Kız onundu ve o da

onun ve diğer herkesin bunu bildiğinden emin olacaktı.

İşte o zaman dişleri kadının omzunu deldi. Bu kısmen onu yerinde sabitlemek için ve ayrıca çok belirgin bir işaret. Kendine engel olamıyor gibiydi. Vücudunun vahşiliğini dizginleyemiyor, gittikçe daha sert bir şekilde kadının içine giriyordu. Tempo daha da hızlandı, kadın çığlık çığlığa bağııyordu.

Kendinden geçmişti ve bunun kör edici gücünü onun zihninde ve bedeninde hissedebiliyordu, daha önce de onu kavradığını hissetmişti, acımasız ve sıkı, tüm varlığı onun etrafında titriyordu. Onu orada tuttu, geriye atılmış başını omzuna yasladı, o inanılmaz çığlıklarla onu sağır etti, ta ki bir saniye daha dayanamayana kadar. Tepe yaptı, içinde şiddetli bir bomba gibi patlıyor, derinden itiyor ve ona öfkeli bir gök gürültüsüyle cevap veren göklere bağııyordu.

İkisi de yere yığıldılar; uzuvları, terleri ve tek bir milimetre bile hareket etme isteksizlikleri birbirine karışmıştı. Nefes nefese kalmışlardı, Elijah bile o anda oksijen ihtiyacını düzenleyemiyordu. Bir el göğsüne dayanmıştı ve avucunu öpmek için kaldırdı.

Anında kocaman bir yara ve kabarcıklar gördü. Aniden doğrulup diğer eline uzandı. O da aynı şekilde

hasar gördü. Sanki şiddetli, duyuları karıştıran bir fırtınadan çıkmış gibi eşine baktı.

"Siena!" Ona doğru uzandı ve onu kendine doğru çekti. Ne düşünüyordu ki? Hasta yatağından yeni kalkmış, savaştan yorgun düşmüştü. Şimdi hırpalanmış, morarmış ve su toplamış bir halde yatıyordu.

Ve ısırılmış. Aliterasyon teması için gidiyorsanız ısırılmayı unutmayın.

Bu ukala düşünce yaklaşmakta olan suçluluk duygusunu anında hafifletti. Bu ses tonunu, onun iyiden de iyi olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordu. Aklının bir köşesinde onu evinden kovmak vardı.

kucağına ve kafasına.

Siena'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Yapamazsın!"

"Beni test etme!" diye karşılık verdi. "Lanet olsun, kadın, kafamı karıştırıyorsun!"

"Bu kadar endişelenmemeyi öğrenmelisin. Birkaç aşk darbesi ve çürükler oyunun bir parçasıdır. Gecegezenler." Onu sıcak bir şekilde yatıştırmak için uzandı, baharatlı öpücük. "Benimle böyle sevişirken içimi dışıma çıkarmanın yanında bu hiçbir şey," diye mırıldandı, altın rengi gözleri aldığı zevkle parlıyordu.

Elijah birden kendini hafiflemiş hissetti. Ayağa kalktı ve tek bir yumuşak hareketle onu ayağa kaldırdı. Bir kez daha çekiştirirken ona çarpıyordu ve ikisi de yatağa düşüyordu.

Savaşçı Yüzbaşı gelinini kendi altında yuvarladı, Ağırlığıyla onu yatağa sabitledi. Onun ağzını yakalamak için eğildi ve güzel yanakları pembe bir kırmızıya bürünene kadar onu öptü.

"Güneş doğmadan önce, güçlü bacaklarımla ilgili kısma geri dönmeye kararlıyım," dedi onun nemli, gülümseyen dudaklarına karşı ipek gibi.

BÖLÜM 20

"Gecenin çocuğu, gecede yürüyen, gecenin sevgilisi... Adını biz koyduk."

Sayfa 157

Elijah bir adım öne çıkarak Isabella'ya doğru uzandı ve kızının parmaklarından birini sıkıca tutmasına izin verdi. Legna öne çıktı ve aynısını yaptı.

"Sana Jacina adını veriyoruz," dedi Isabella güçlü bir sesle. "Bu senin sadece dördümüz tarafından bilinen güç adın. Seninle ilgilenmek, seni disipline etmek ve seni halkımızın en yeni neslinin gururlu bir yansıması haline getirmek için kullanılacak."

"Sana Lea adını veriyorum," dedi Yakup, bebeğinin esmer alnına hafifçe dokunarak. "Bu senin adın, kızım, birçok kişi senin arkadaşın, öğretmenin olacak ve bir gün senin varlığını tarihlere yazacak, kendini büyüklükle ayırt edeceksin."

"Biz Siddah'ız," dedi Legna ve Elijah hep bir ağızdan. "Seni besleyeceğiz Jacina. Seni sevgiyle terbiye edeceğiz ve Seni halklarımızın yöntemlerine göre saygı ve rehberlikle şekillendireceğiz. Seni her zaman kendi çocuğumuz gibi seveceğiz, Leah."

"Kader tarafından kutsanmış olsun," dedi Elijah, birdenbire kulaktan kulağa sırtarak.

"O birçoğumuz için yeni bir dönemin ilk çocuğu." Legna memnuniyetle içini çekti ve gururlu anne babaya sıcak bir şekilde sarılmak için uzandı.

"Ve asla son olmayacak," diye onayladı Isabella, gülümseyerek Legna'nın karnına dokunarak.

"Gelin. Gelinim bizim için geleneklerimize uygun bir ziyafet hazırladı."

Elijah, grubu sunağın derinliklerinden uzaklaştırarak şöyle dedi

Rus ormanlarında. Daha önce kar yağmıştı ve annesinin göğsüne sımsıkı sarılmış olsa da bebeğin daha fazla dışarıda kalması için hava çok soğuktu.

"İblis ziyafeti veren bir Lycanthrope," diye kıkırdadı Jacob. "O günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Isabella savaşçıyı dirseğiyle dürterek, "Elijah'ın evleneceğini hiç düşünmemiştin," diye takıldı.

"Siz lollygaggerlar onu dondurup öldürmeden önce bana yavrumu verin."

Elijah Leah'yı annesinin elinden kaptı ve sert rüzgârın içinde kayboldu.

"Elijah!" Bella arkasından bağırdı. "Senin kışını tekmeleyeceğim!"

"Onu çok şımartacak," diye tahmin etti Legna.

Bella alaycı bir ifadeyle, "Şimdi sen söyle," dedi.

Elijah, bantlı kolunun arasında kucakladığı bebeğiyle karısının önünde cisimleşti. Siena resmi kıyafetler giymişti; giydiği kısa ipek elbise, parlayan gözleri ve ışıldayan teni arasında kelimenin tam anlamıyla altın rengi parlıyordu.

"Üvey evladımız, sanırım." Onu sıcak bir şekilde selamladı, Tahtından kalktı, kocasının kucağındaki çocuğa dokunmak için hareket ederken yakası gaz ışığında göz kırptıyordu. Dudaklarını kocasının dudaklarına doğru kaldırdı ve kocasının, hala sarayda yaşayanları şaşırtmaktan asla vazgeçmediğini bildiği bir nezaketle kendisini öpmesine izin verdi.

eski düşmanlarını Kraliçelerinin yanında görmeye alışıyorlardı.

"Leydi Kraliçem, sizi infazcıların kızı Leah ile tanıştırayım."

"Merhaba Leah," dedi usulca, Elijah'a bakarken gözleri ani bir muziplikle parlıyordu. "Çok güzel görünüyorsun."

"Bir çocuğu tutmak korkutucu derecede doğal, kocacığım."

"Aklına bir şey gelmesin, kedicik," diye kıkırdarak uyardı. "Hayır, düşünmeyeceğim," diye güvence verdi ona. Sonra yumuşak bir dokunuş yaptı, narin parmaklarını bebeğin hafif kürklü kafa derisinin üzerinde gezdirdi. "En azından... birkaç ay daha değil."

Elijah'ın nefesi göğsünde dondu ve içinden geçen şokun ürpertisini hissetti. Başını geriye attı ve öyle bir kahkaha attı ki tüm oda dönüp ona baktı.

"Aylar mı dedim ben? Yıllar demek istedim," diye düzeltti, öyle bir güldü ki gözleri yaşardı.

"Bu hiç komik değildi," diye hırladı ona.

Onu görmezden geldi ve Demon'dan yeni gelen misafirlerini kucaklayarak ve yanaklarına birkaç resmi öpücük kondurarak selamlamak için yanından geçti.

"Gelin ve hoş geldiniz. Halkım ve ben hepinizi içtenlikle selamlıyoruz," diye yüksek sesle duyurdu ve kollarını muazzam bir ziyafete doğru açtı. "İzin verin bu güzel çocuğun ismini kutlayalım. Ve bize izin ver Hepimizin geleceğini kutluyoruz, çünkü bu çocuğun adının asla değişmeyeceği gibi, hepimizin geleceği bir daha asla aynı olmayacak. aynı."

Elijah, tepeden tırnağa muhteşem bir ev sahibesi olan kadının ilerleyişini izlerken gözlerini kapadı ve **Sayfa 158**

Zihnine ılık ılık süzüldü ve onu o anda sevdiğinden daha çok seveceğinden şüphe duymadığından emin oldu.

Siena, soluk yeşil gözleri açıldığında dönüp ona baktı. Elini dalgınca yakasına dokundurdu ve bunu yaparken ona gülümsedi.

Ben de seni seviyorum savaşı, diye fısıldadı düşüncelerine. Belki de ikimizin de bilebileceğinden çok daha fazla.

Bileceğim, diye düzeltti onu. Her zaman bileceğim. Jacquelyn Frank'in GECE YÜRÜYÜŞÜ serisini en baştan deneyin!

Yolculuk şimdi Zebra'dan çıkan JACOB ile başlıyor...

Jacob, Nuh'un malikanesinden aşağı süzülüp mahzene vardığında yine gün ışıdı; bir an akkor ışıpta toz dans ediyor, bir an

Sonra hafifçe ayaklarının üzerinde durdu. İyi aydınlatılmış yeraltı mezarının etrafına baktı, avını arıyordu. Bir hisırtı duydu

en yakın yığınlardan gelen sesi duydu ve ona doğru ilerledi.

Yumuşak bir küfür, bir homurtu ve yere çarpan bir şeyin ani sesi duyuldu. Jacob tam zamanında geldi.

Isabella'yı birçok raftan birinden sarkarken buldu, ayak parmaklarıyla tutunacak bir yer ararken ayakları yerden yaklaşık on metre yukarıda sallanıyordu. Altındaki zeminde oldukça eski görünümlü bir kitap vardı, üzerinden kalkan tozun sıçrattığı desen, düştüğünü duyduğu nesnenin bu olduğunu gösteriyordu. Solunda ise, düşme sesini duyduğu görünüşe göre kullanıyormuş.

Jacob öfkeli bir iç çekişle yerçekimini kendisi için değiştirdi ve onun arkasına doğru süzüldü. "Boynunu kıracaksın."

Isabella içinde bulunduğu tuhaf koşullar düşünülürken kulağına bir ses gelmesini beklemiyordu ve küçük bir çığlık attı. Bir eli tutmadı ve göğsünün sert duvarına doğru savruldu. Adam onu kendine doğru çekti, kolunu dizlerinin altından geçirerek güvenli bir şekilde kucakladı, onu zahmetsizce yere indirirken sıcaklığı ona güven ve rahatlık hissi aşıladı. İçinde

Kendine rağmen yanağını onun göğsüne bastırdı. "Bana böyle havada sinsice yaklaşmak zorunda mısın? Bu çok sinir bozucu."

Kızgın görünmek istemişti ama yumuşak, nefessiz suçlama hiç de öyle değildi. Her neyse, ona bir kedi yavrusu gibi sokuluyorsa ne kadar kızgın olduğunu düşünebilirdi ki? Kahretsin, İblis olsun ya da olmasın, o hâlâ günahkâr derecede yakışıklı bir adamdı. Jacob son derece zarifti, hareketleri ve tavırları göze çarpan bir etkinlik etrafında toplanmıştı. Yine iyi dikilmiş siyah bir pantolon giymişti ve bu sefer gece mavisi bir elbise gömleği giymişti. geri döndü. Yanağının altındaki ipeğin zengin kalitesini hissedebiliyordu ve nefes aldığı anda Jacob yeteneklerini iddia ettiği zengin, baş döndürücü Dünya gibi kokuyordu.

Dışarıdan görünen tüm o çekici fizikselliklerinin yanı sıra, Isabella onun başkalarıyla olan tüm etkileşimleri konusunda son derece hassas olduğunu biliyordu. Onun ahlaki zorunluluklarının zihnini karıncalandırdığını hissedebiliyordu.

Yakın. Onun kalbinin inanılmaz derecede onurlu olduğunu biliyordu. Bundan korkmayı kendinde nasıl bulabilirdi? Özellikle de onu buna zorlayan pek çok etken olmasına rağmen, ona bir kez bile zarar vermemişken.

"Seni geri koyayım mı ve düşmene izin vereyim mi? Ölüm?" diye sordu, bacaklarını serbest bıraktı ve ayakları yere değene kadar vücudunun yavaşça onunkinden aşağı kaymasına izin verdi.

Giysilerinin sürtünmesinin fısıltısı Jacob'ın teninde uğuladı ve duyularının Jacob'ın ona sağladığı her bir duyuyu nüansına odaklandığını hissetti. Jacob'ın Şu anki karışık haliyle bile saçlarının ipek gibi dalgalanması, nefesinin ve vücudunun tatlı sıcaklığı, fildişi teninin mükemmelliği. Küçük burnundaki toz lekesini silmek için uzandı. Berbat durumdaydı.

Bunu tartışmak mümkün değildi. Tepeden tırnağa toz ve kir içindeydi ve eski bir kitap gibi kokuyordu, ama bunlar Toprak kokuları onun türünden biri için asla çekici olmayan bir şey olamazdı. Jacob **Sayfa 159**

derin bir nefes aldı ve kızın uyandırdığı olağan sıcaklık soğuk kanında kıpırdanmaya başladı. Bu his her geçen an, her geçen gün daha da güçleniyordu ve bir an bile bu gerçeğin farkına varmadı. Kendi kendine bunun sadece Ama bu mantık onu tatmin etmedi. Kutsal delilik şefkate karşı beklenmedik bir dürtü onun melek yüzüne her baktığında deneyimliyordu. Onu aşırı güce zorlamadan farkındalığının bu basit ama önemli kıpırtılarının tadını çıkarmasına asla izin vermeyecekti. Doğru, kontrolünü güçlü bir kararlılık tasmaıyla elinde tutuyordu. Onu bazen neredeyse sakat bırakacak kadar sert bir şekilde kavrayan arzu ve şehvet dalgalarını bastırıyordu ama bir şekilde yine de farklıydı.

O zaman düşüncelerinin gerçekten eşsiz bir şey olarak birleştğini de kabul etmek zorundaydı.

Belki bir insan, kayda değer yeteneklere sahip bir medyum ya da psişik olsaydı böyle bir teması başlatabilirdi, ama o

böyle özel yetenekleri olduğunu iddia etmiyordu. Her geçen gün zihnindeki imgeler onun için daha da netleşiyordu. Hatta Noah, Elijah ve Legna ile yaptıkları bazı tartışmalara yanıt olarak ona bilinçli olarak resimsel izlenimler göndermeye başlamıştı. İşler bu şekilde ilerlemeye devam ederse, Bella'yla birlikte yakında ağızlarını hiç açmadan birbirleriyle gerçek tartışmalara giriyorlardı. Bu varsayımı dayandırabileceği gerçeklere sahip değildi ama aralarında giderek artan sessiz iletişimin doğal bir evrimi gibi görünüyordu.

Legna'nın birkaç kez onlara merakla baktığını görmüştü. Neyse ki dışı bir Zihin İblisi olduğu için tam bir telepat değildi. Eğer bir erkek olsaydı Isabella ile aralarında geçen bazı özel konuşmaları öğrenebilirdi. Açık saçık bir şey değildi aslında. Isabella'nın öylesine saygısız bir mizah anlayışı olduğunu fark etmişti ki, başkalarının bunu kendisi gibi anlayacağından emin değildi.

Kendisini imrenirken bulduğu bir değiş tokuş mahremiyetiydi bu. Legna ya da Noah araya girmeden birlikte olabilmelerinin tek yolu buydu. Empatinin bu kadar kötü olması yeterince kötüydü. Sürekli olarak duygularını kokluyor, aşağılık tarafını dikkatli bir şekilde kontrol altında tuttuğundan emin oluyordu. Kral ona, Isabella'ya yaptığı gibi çizgiyi aşanlara verilen olağan cezayı veremediği için, hükümdarı biraz daha yaratıcı olmak zorunda kalmıştı.

Empatik tazı Legna'yı onun üzerine salmak işe yaramıştı. Aynı zamanda onu ciddi şekilde kızdırıyordu.

Onun her zaman orada olduğunu biliyordu ve bu onun gururunu nükleer bir ateş gibi yakıyordu.

Dahası, aklını Isabella'dan uzak tutamıyordu. Onunla ilgili en ufak bir düşünce bile vücudunu fiziksel olarak hazır hale getiren bir fantezi saldırısını tetiklediğinden... bu, seyirci istediği en son şeydi.

Biraz planlama ve bitki çayı karışımlarının aldatıcı bir şekilde kullanılması gerekmişti.

Legna'nın gözlemi sayesinde gizlice kasaya kaçabildi. Empat ölü gibi mışıl mışıl uyuyordu ve akşama kadar da öyle kalacaktı.

"Düşüp ölmezdim," diye itiraz ediyordu Bella, inatçı damarı karıncalanarak. "En fazla kırık bacağım ya da beyin sarsıntısı gibi bir şey yüzünden düşerdim. Siz İblisler her şeyi öyle bir hale getiriyorsunuz ki yoğun ve önemli."

"Biz çok yoğun insanlarız Bella."

"Bir de bana sor." Onun kucağından sıyrıldı ve tek bir adım geri atarak aralarına mesafe koydu. Jacob bunun çok amaçlı bir hareket olduğunun farkındaydı. "700 yıl öncesine kadar uzanan kitapları ve parşömenleri okuyordum. önce. Sanırım o zamanlar babanın gözünde sadece bir parıltıydın."

"İblislerin yavruları için uzun gebelik süreleri olabilir, ama 78 yıllık değil."

"Evet. Bunu okumuştum. Bir dişinin doğum yapması için on üç ay geçmesi gerektiği doğru mu?"

"Minimum." Bunu öylesine rahat bir şekilde söyledi ki Bella güldü.

"Bunu söylemek senin için kolay. Çocuğu o kadar zaman içinde taşımak zorunda değilsin."

Siz de tıpkı insan meslektaşlarınız gibi işin eğlenceli kısmını böyle atlatıyorsunuz." Parmaklarını onun yüzünün önünde şıklattı.

Koyu renk gözleri daraldı ve elini kendi elinin içine almak için uzandı, bileğini dudaklarının yavaş, amaçlı fırçasına doğru çekerken, çok fazla dolu olan şehvetli bir göz temasını sürdürdü **Sayfa 160**

sözlerin. Isabella nefesini tuttu, çünkü kolunda sinsi bir iğnelenme ve karıncalanma hissi vardı.

"Sana söz veriyorum Bella, bir erkek İblis'in çiftleşmedeki rolü asla bu şekilde bitmez." Onun şaklamasını taklit ederek tekmeleyerek başlattığı kalp atışına göre zıplıyor.

"Şey," diye boğazını temizledi, "sanırım bu konuda senin sözüne güvenmek zorundayım." Jacob onaylayan bir cevap vermedi ve bu onu daha da sinirlendirdi. İçgüdüsel olarak konuyu değiştirdi. "Peki, seni büyük İblis kütüphanesinin tozlu atmosferine getiren nedir?" diye sordu. sesi parlak animasyonlu bir çizgi film gibiydi. "Sen."

Ah, bu tekil kelime nasıl da anlam, niyet ve yıkıcı derecede bariz bir dürüstlüğe gebeydi.

Isabella, İblis-insan çiftleşmesi tabusunu kendine hatırlatmak zorunda kaldı, çünkü yasaklanmış ısı tepkisi derisinin altında kıvranmaya devam ediyor ve ona yaklaştığı her an yoğunluğu katlanarak artıyordu. Onu olduğu gibi kışkırtmayı bırakmazsa başına gelebilecek her türlü korkunç şeyi hayal etmeye çalıştı. Nasıl olduğunu bilmiyordu ama onu tahrik ettiğinden her zaman emindi.

"Beni neden görmek istedin?" diye sordu ondan ayrılıp düşürdüğü kitabı almak için eğilerek. Kitap kocaman ve ağırdı ve ağırlığının altında hafifçe homurdandı. Bir çarpmayla yere düştü ve bir tane daha Kendi özel çalışma odası haline getirdiği masanın üzerinde toz bulutları uçuşuyordu.

"Çünkü kendime engel olamıyorum, sevgili küçük Bella." Jacquelyn Frank'e doyamıyor musunuz?

GIDEON: THE NIGHTWALKERS filmini kaçırmayın, Zebra'dan şimdi mağazalarda.

Gideon yaşamı boyunca edindiği alışkanlıkları bir ve onları çok iyi giydi. Milenyumun erkek modasını öyle bir şekilde harmanladı ki kim olduğunun ve nasıl yaşadığının mükemmel bir yansımasından başka bir şey değildi. Bu da onun kendine özgü ve güçlü duruşunu, tesadüfi özgüveniyle daha da güzelleştiriyordu.

"Gideon," dedi eşit bir sesle, başını saygıyla eğerek. "Seni odama bu kadar yakın bir yere getiren nedir?"

Şafak mı?"

Karşısındaki çekici erkek sessiz kaldı, gümüş gözleri yavaşça onun üzerinde gezindi. Ani korkusuyla kalbi neredeyse duracaktı ve hemen zihinsel ve fiziksel tüm engelleri kaldırarak, bir sağlığının istenmeyen taraması ve analizi.

"İzniniz olmadan sizi taramam, Magdelegna. Şifacı olan Beden İblislerinin de diğerleri gibi etik kuralları vardır."

"Tuhaf," dedi, "ben de sizin Kendinizi izin gibi önemsiz bir meselenin üstünde görüyorsunuz."

Cıvalı bakışları hafifçe daraldı ve Legna'nın kendi korsan taramasına cesaret edebilecek cesareti olmasını dilemesine neden oldu. Başkalarının duyguları ve ruhları arasında yaptığı yolculukları maskeleyen konusunda oldukça yetenekliydi ama Gideon diğerlerine hiç benzemiyordu. Onun gibi birinin yanında henüz bir yavru sayılırdı.

Gideon onun son zamanlardaki hırçın eğilimlerini daha önce bir kez yüksek sesle dile getirmiş ve genç kadını daha da sinirlendirmişti. Her zamankinden daha fazla, bu yüzden o anda onu tekrar azarlama dürtüsüne direndi ve tavrının geçmesine izin verdi.

"Sağlığınıza kontrol etmeye geldim, Magdelegna. Endişeliyim."

Legna kaşlarını çattı ve dudaklarını soğuk bir ifadeyle büktü, Alaycı küçük bir gülümseme, kalbinin ani ve endişeli atışını gizliyordu.

"Peki benim için endişelenmeniz gerektiği izlenimini size ne verdi?" diye sordu kibirli bir şekilde.

Gideon cevap vermeden önce bir kez daha acele etmedi ve ona o amansız bakışlarından bir tane daha attı. ara. Legna sıkıntıyla nefes verdi, kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu ve **Sayfa 161**

sinirli bir şekilde ayağını vurmaktan çekiniyor.

"Huzurlu değilsin genç adam," diye açıkladı Gideon yumuşak bir sesle, sesinin derin tınısı kızın içinde yankılanıyor, bir kez daha kıza kırılğan bir kristal olduğu hissini veriyor, notayı vuracağı anı bekliyordu

onu paramparça edecek bir uyumsuzluk. Legna'nın nefes alış veriş i de ğ işt i, dengesini korumak için gösterdi ğ i ç abaya rağmen hızlandı.

Ona haklı çıkmanın tatminini yaş atmak istemiyordu. "Çok fazla varsayımda bulunuyorsun, Gideon. Sana ihtiyacım yok.

ne de böyle bir talepte bulundum.

Ş imdi, e ğ er sakıncası yoksa, yata ğ a gitmek istiyorum." "Ne amaçla?"

Legna kısa ve sert bir kahkaha attı. "Uyumak için, başka neden olsun ki?"

"Günlerdir birlikte uyumuyorsun Legna. Neden bugün başarılı olabilece ğ inizi düşünüyorsunuz?"

Legna sertçe arkasını döndü, bakış larını ve dikkatini tekrar pencereden dış arı çevirerek

yayılan ç imenli ğ i zihnini doldurmak için bir yazı tahtası olarak kullandı. Akıl Ş eytan'ı de ğ ildi ama gözlemlerine verdi ğ i fizyolojik tepkileri izleyerek onun duygusal durumunu yeterince görebildi ğ ini biliyordu. Legna duda ğ ını sertçe ısırđı, konuş malarında ondan her zaman bahsetti ğ i çocuk gibi hissetmesi gerekti ğ i için öfkeliydi. Gerçekten de genç bir çocuk. Kendisinden yaş lı bir akbaba olarak bahsetmesi hoş una gider miydi?

Bu düşünce ona küçük, önemsiz bir tatmin verdi. Gideon'un otuz yaş ından bin yaş na kadar herhangi bir İblis erke ğ inin görünece ğ i kadar canlı ve hayat dolu görünmesi önemli de ğ ildi. Ç arpıcı renginin ona eş siz bir çekicilik ve başka hiç kimsenin eş it olamayaca ğ ı bir güç havası vermesi de önemli de ğ ildi. Önemli olan tek şey, onu asla bir eş it olarak görmeyecek olmasıydı ve bu nedenle, onun bakış açısına göre

onun için bunu yapma sorumlulu ğ u.

Gideon karş ısındaki genç kadını dikkatle izliyor, her biri bir öncekinden daha ş aşırtıcı olan fizyolojik de ğ iş imleri anlamlandırmaya ç alış ıyordu.

Onu her zaman hedefinden uzaklaşt ıran şeyin ne oldu ğ unu merak ediyordu. Hiçbir zaman mantıklı bir şekilde bekledi ğ i gibi tepki vermemiş ti, yine de onun

olağanüstü bir şekilde

Zekiydi. Ona her zaman zorlukla bastırılmış bir küçümsemeyle davranırdı, ancak başka hiç kimse için sert bir sözü olmamıştı. Araları ilk açıldığından beri buna neredeyse alışmıştı ama bu farklıydı, kırgınlıktan çok daha karmaşıktı. Gideon yüzyıllardır bir bulmacayla karşılaşmamıştı ve belki de bu yüzden Belirgin küçümsemesine rağmen ondan sürekli etkileniyordu.

"Sonunda, "Bu alışılmadık bir şey değil," dedi. Birinin hayatında uykusuzluk. Eminim ki seni bu hale getiren yatak odama koşup, endişenin yüksek elli versiyonunu sızdırıyorsun."

"Magdelegna, bana düşmanca davranma konusundaki ısrarın beni sürekli şaşırtıyor. Lucas sana büyüklerine saygı gösterme konusunda hiçbir şey öğretmedi mi?"

Legna aniden döndü, öfkesi öylesine şiddetli bir şekilde alevlendi ki, Gideon öfkenin anaforunun durgun havanın içinden kendisine doğru itildiğini hissetti.

"Bir daha asla Lucas'tan böyle saygısız bir şekilde bahsetme! Beni anlıyor musun, Gideon? Buna müsamaha göstermeyeceğim!" Doktorla burun buruna durmak için hareket etti, duyguları neredeyse onu geri püskürtüyordu. Yoğunluk. "Büyüklerime saygı duymamı söylüyorsunuz, ama kastettiğin daha büyüklerime saygı duymak, bu doğru değil mi? Kendi kibrinizle o kadar mı dolusunuz ki, benim eğilmemi ve el pençe divan durmamı istiyorsunuz? sana geri dönmüş bir yavru gibi mi? Ya da belki de cariyelerin toplumumuzdaki rolünü eski haline getirmeliyiz. O zaman sen beni sahiplenme ve dizlerimin üzerine çökmeye zorlama zevkine sahip olabilirsin, erkeksi saygına boyun eğerek seçkinler!"

Gideon, kızın tam da bunu yapmasını izledi; kız zarifçe önünde diz çökerken elbisesi etrafında dalgalanıyordu, o kadar yakındı ki dizleri botlarının ucuna değiyordu. Ellerini iki yana açarak, alnı deriye değene kadar başını eğdi ve saçları ağır bir ipek gibi Gideon'un ayak bileklerine döküldü.

Kadim kendini alışılmadık bir şekilde suskun buldu;
Sayfa 162 kadının açıkta kalan ensesine bakarken
içinde garip bir his vardı.

Sırtının zarif çizgisi. İçindeki dürtüyü dizginleyemeyen
Gideon çömeldi ve kızarmış yanağına dokunmak için kahve
rengi saç pelerininin altından uzandı. Kızın öfkesinin sıcaklığı
dokunuşuna yansıdı ve bunu fark etti
yüzünü ona dönmeden çok önce.

"Bu sizi tatmin etti mi Lord Gideon?" diye fısıldadı
şiddetle, gözleri parıldayan çelik ve sert yeşim taşı gibi
parlıyordu.

Gideon kendini onun yüzünü dikkatle incelerken buldu;
gözleri elmacık kemiklerinin yüksek, aristokrat
kıvrımlarında, dudaklarının inanılmaz dolgunluğunda,
olağanüstü kalın kirpiklerinin ardındaki geniş, suçlayıcı
gözlerinde geziniyordu. Çenesini sol elinin baş ve işaret
parmakları arasında kavradı, parmak uçları öfkeyle
kızarmış yanaklarında usulca gezindi.

"Benimle alay etmekten hoşlanıyorsun," diye mırıldandı
ona usulca, sözlerinin nefesi yüzünde gezinecek kadar
yakındı.

"Senin beni küçümsemekten hoşlandığından daha fazla
değil," diye cevap verdi, kısaltılmış kelimeleri hızlı, hararetli
nefeslerle çıkıyordu.

Gideon kendisine yöneltilen son zehri uzun siyah
kirpiklerini kırıştırtarak yuttu.

Bakışları birbirine kilitlenmiş, her biri diğerinin gözlerini
kaçırmasını bekliyor gibiydi.

"Beni hiç affetmedin," dedi aniden, yumuşak bir sesle.

"Seni affetmek mi?" Kadın acı acı güldü. "Gideon, sen
affımı kazanacak kadar önemli değil."

"Egonuz o kadar kırılgan mı Legna, ona ufak bir zarar
gelse onarılamaz mı?"

"Sanki huysuz bir çocukmuşum gibi benimle konuşmayı
kes!" Legna tısladı, başını geri çekmek için hamle yaptı
ama adamın tutuşunu oldukça güvenli buldu. "Bu şekilde
davranmamın

bana davrandın. Bunu asla unutmayacağım ve kesinlikle asla affetmeyeceğim!"

Jacquelyn Frank'ın 2008 yazında çıkacak olan bir sonraki kitabına göz atın
Zebra'dan. İşte DAMIEN: THE
NIGHTWALKERS'a bir ön bakış.

"Benim için hayatını riske attın, sanki hiç bütün bir insan ırkına karşı sorumluluk! Bu aptalca ve saçma bir şeydi!"

"Bu benim yapacağım bir hata olurdu," diye sertçe karşı çıktı Damien. "İnsanların hareketlerimi eleştirmesine alışık değilim, Syreena."

"Belki de yapmalılar! Siena'nın böyle aptalca bir şey yapmasına asla izin vermezdim!"

"Oh, gerçekten mi? Tıpkı kocası uğruna onun neredeyse ölmesini engellediğiniz gibi mi?"

Bu onun için çok hassas bir noktaya saplanmış bir bıçaktı ve gözlerindeki ifadeden bunu hemen anladı. Ancak o zaman, kız kardeşinin geçtiğimiz Ekim ayında ölümle burun buruna gelmesinden dolayı gerçekten de kendisini suçladığını fark etti.

"Kan kaybından ölmene izin mi vermeliydim Syreena?" diye sordu sessizce, ona verdiği acıyı sözlerinin merhemiyile geri almaya çalışarak. "Neden benim hayatımı kendi hayatından üstün tutmaya bu kadar heveslisin?"

"Çünkü ben, benim uğruma bütün bir halkın hükümdarından mahrum bırakılmasını gerektirecek kadar özel biri değilim!"

"Şanslısınız ki bu değerlendirmeye katılmıyorum."

Ne var ki Damien onun açıklamasının ardında, anlık anlaşmazlık dışında bir yük olduğunu anlamıştı. Yine de bu onun için yeterli değildi. Kadın ona hiçbir zaman kendini değersizleştiren bir tip olarak görünmemiştir.

Uzun bir süre ona tamamen delirmiş gibi baktı, şaşkın gözleri bir cevap ve kavrayamadığı bir mantık arıyordu. Sonra, nedenini bilmeden öne doğru eğildi ve onu öptü.

Damien bu ileri ve mantıksız hareket karşısında bir an için şok oldu, elleri refleks olarak **Sayfa 163**

Sıcak ağzı nazikçe onunkine bastırırken kolları. Bandajsız eli yüzünün yan tarafına uzandı, aykırı gözleri uzun, acı dolu bir an için kapandı.

Onun gözyaşlarının tuzunu hissetti ve sonra da tadına baktı.

Sadece birkaç santim geri çekildi, vücudu Ellerin altında titreyen adam, içinden geçen duygu ve his karmaşasıyla kızın gözlerine baktı.

"Neden...?"

"Çünkü," diye sözünü kesti, hıçkırıklara boğuldu. "Çünkü bu bir peri masalı, Damien.

Ve bir peri masasında Prenses her zaman kendisini kurtaran Prensi öper."

Bunu söylemek onun için büyüleyici ve zekice bir şeydi. Çok bilgili, inanılmaz güçlü ve her türlü saflık yanılsamasını ortadan kaldıran bir mantık anlayışına sahip bir kadındı ama yine de minnettarlığını ifade etmek için kendini umut dolu bir idealist olarak göstermeye hazırdı. Bunun tam anlamıyla bir

Onun yapısında çok az insanın erişmesine izin verilen korunaklı bir çizgi vardı. Daha sonra bu, Damien için herhangi bir dildeki en bol ve etkili sözcüklerden daha fazla anlam ifade etti.

"Syreena..." Boğazındaki kabalığı temizlemek için durakladı. "Ben kahraman değilim," dedi ona kaba bir sessizlikle. "Beni bir kahramana dönüştürmemelisin."

Ağzını kapatarak onu sessizliğe zorlayarak ifadeye meydan okudu.

Damien bu kez bunun geldiğini görmüştü ama bu onu daha hazırlıklı kılmadı. Bu kez ifade etmeye çalıştığı şey hızlı ve basit bir minnettarlık ifadesi değildi. Bu biraz farklıydı ve içgüdüsel bir düzeyde bunu biliyordu.

Damien, kafasının içinde sert bir şekilde çınlayan mantığın sağlamlığına tamamen rağmen, kendine şu lüksü tanıdı

dudaklarını hissetti. Hedefinden daha az uzakta yakalanan ve bunu düşünmek için bir dakikası olan adam, samimiyete eşit sıcaklık ve ölçüyle karşılık verdi. Bir kalp atışından diğerine, elleri başının arkasındaki saçlara uzanıyor, parmak uçları dikkatli bir sükûnetle kafa derisinin sıcaklığına kayıyor, çektiği ve yaşadığı her şeyin farkında olarak ve hiçbir şekilde ona bir an daha acı çekertmek istemiyordu.

Syreena aynı zamanda, bu konudaki arzuları hakkında onunla daha fazla tartışmayı düşünmesi ihtimaline karşı, parmaklarını başını kendisine doğru tutacak bir pozisyona kaydırıyordu. Onun Kararan gözler doğrudan onunkilere bakıyor, ikisinin de kavrayışının ötesinde şeyler arıyordu. Kız, adamın araştıran bakışlarını emin ve güçlü gözlerle karşıladı. Ne istediğini biliyordu; şaşırtıcı bir şekilde tek bir şüphe ya da ikinci bir düşünce olmadan yeterince. Bu an, bu büyüleyici gözlerin ona gönderdiği mesaj, her ikisi için de çok değerli olacaktı. Bir sonraki an çok yakında gelecekti. Ama bu an...

Bu an teşekkür etmek, kibarlık göstermek ve en önemlisi de acısı, mücadelesi ya da hemen sonuçlanır.

Basitçe neyse o olacaktı. ZEBRA
BOOKS, Kensington Publishing
Corp. tarafından
yayımlanmaktadır.
850 Üçüncü Cadde
New York, NY 10022

Telif Hakkı © 2008 Jacquelyn Frank

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü kısa alıntılar hariç olmak üzere, Yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz.

incelemelerde kullanılır.

Zebra ve Z logosu Reg. ABD Pat. & TM Off. ISBN:
1-4201-0497-7

Sayfa 164